

බුද්දකනිකායෙ

වරියාපිටක-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

වරියා සබ්බලොකස්ස, හිතා යස්ස මහෙසිනො;
අචිත්තෙයානුභාවං තං, වන්දෙ ලොකග්ගනායකං.

විජ්ජාවරණසම්පන්නා, යෙන නියන්ති ලොකතො;
වන්දෙ තමුත්තමං ධම්මං, සම්මාසම්බුද්ධපුජිතං.

සීලාදිගුණසම්පන්නො, ධීතො මග්ගඵලෙසු යො;
වන්දෙ අරියසඬ්ඝං තං, පුඤ්ඤක්ඛේත්තං අනුත්තරං.

වන්දනාජනිතං පුඤ්ඤං, ඉති යං රතනත්තයෙ;
භතත්තරායො සබ්බත්ථ, හුත්වාහං තස්ස තෙජසා.

ඉමස්මිං භද්දකප්පස්මිං, සම්භතා යා සුදුක්කරා;
උක්කංසපාරම්පන්නා, දානපාරම්භාදයො.

තාසං සම්බොධිවරියානං, ආනුභාවච්ඡාවනං;
සක්කෙසු නිග්ගොධාරාමෙ, වසන්තෙන මහෙසිනා.

යං ධම්මසෙනාපතිනො, සබ්බසාවකකෙතුනො;
ලොකනාට්ඨන වරියා-පිටකං නාම දෙසිතං.

යං බුද්දකනිකායස්මිං, සඬ්භායිංසු මහෙසයො;
ධම්මසඬ්භාහකා සත්ථු, හෙතුසම්පත්තිදීපනං.

තස්ස සම්බොධිසම්භාර-ච්ඡාගනයයොගතො;
කිඤ්චාපි දුක්කරා කාතුං, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

සහ සංවණ්ණනං යස්මා, ධරතෙ සත්ථු සාසනං;
පුබ්බාවරියසිහානං, තිට්ඨතෙව චිතිච්ඡයො.

තස්මා තං අවලම්බිත්වා, ඔගාහිත්වා ව සබ්බසො;
ජාතකානුපනිස්සාය, පොරාණට්ඨකථානයං.

නිස්සිතං වාවනාමග්ගං, සුවිසුද්ධමනාකුලං;
මහාවිහාරවාසීනං, නිපුණත්ථචිතිච්ඡයං.

නීතනෙයාත්ථහෙදා ව, පාරම් පරිදීපයං;
කරිස්සාමි තං වරියා-පිටකස්සත්ථවණ්ණනං.

ඉති ආකඬ්ඛමානස්ස, සද්ධම්මස්ස චිරට්ඨිති;
විභජන්තස්ස තස්සත්ථං, නිසාමයථ සාධවොති.

තත්ථ වරියාපිටකත්ති කෙනට්ඨෙන වරියාපිටකං? අතිතාසු ජාතිසු සත්ථු වරියානුභාවජපකාසිනී පරියත්තිති කත්වා, පරියත්තිඅත්ථො හි අයං පිටකසද්දො, “මා පිටකසම්පදානෙනා”තිආදීසු (අ. නි. 3.66) විය. අථ වා යස්මා සා පරියත්ති තස්සෙව සත්ථු පුරිමජාතීසු වරියානං ආනුභාවජපකාසනෙන භාජනභූතා, තස්මාපි “වරියාපිටක”ත්ති චූච්චති, භාජනත්ථොපි හි පිටකසද්දො නිද්දිට්ඨො “අථ පුරිසො ආගච්ඡෙයා, කුදාලපිටකං ආදායා”තිආදීසු (ම. නි. 1.228; අ.

නි. 3.70) විය. තං පනෙනං වරියාපිටකං විනයපිටකං, සුත්තන්තපිටකං, අභිධම්මපිටකන්ති තිස්ස පිටකෙසු සුත්තන්තපිටකපරියාපන්නං. දීඝනිකායො, මජ්ඣිමනිකායො, සංයුත්තනිකායො, අභිගුත්තරනිකායො, බුද්දකනිකායොති පඤ්චස්ස නිකායෙසු බුද්දකනිකායපරියාපන්නං. සුත්තං, ගෙයාං, වෙය්‍යාකරණං, ගාථා, උදානං, ඉතිවුත්තකං, ජාතකං, අබ්භුතධම්මං, වෙදල්ලන්ති නවස්ස සාසනඤ්ඤෙසු ගාථාසඤ්ඤානං.

“ද්වාසිති බුද්ධතො ගණ්හිං, ද්වෙසහස්සානි භික්ඛුතො;
චතුරාසිති සහස්සානි, යෙ මෙ ධම්මා පවත්තිනො”ති. (පෙරගා. 1027) –

එවං ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන පටිඤ්ඤාතෙසු චතුරාසිතියා ධම්මක්ඛන්ධසහස්සෙසු කතිපයධම්මක්ඛන්ධසඤ්ඤානං. වග්ගතො අකිත්තිවග්ගො, හත්ථිනාගවග්ගො, යුධඤ්ජයවග්ගොති වග්ගත්තසඤ්ඤානං. වරියතො අකිත්තිවග්ගෙ දස, හත්ථිනාගවග්ගෙ දස, යුධඤ්ජයවග්ගෙ පඤ්චදසාති පඤ්චතිංසවරියාසඤ්ඤානං. තිස්ස වග්ගෙසු අකිත්තිවග්ගො ආදි, වරියාසු අකිත්තිවරියා. තස්සාපි –

“කප්පෙ ව සතසහස්සෙ, චතුරො ව අසඤ්ඤාය;
එත්ථත්තරෙ යං වරිතං, සබ්බං තං බොධිපාවන”න්ති. –

අයං ගාථා ආදි. තස්ස ඉතො පභුති අනුක්කමෙන අත්ථසංවණ්ණනා හොති.

ගන්ථාරම්භකථා නිවසීතා.

නිදානකථා

සා පනායං අත්ථසංවණ්ණනා යස්මා දුරෙතිදානං, අවිදුරෙතිදානං, සන්නිකෙනිදානන්ති ඉමානි තිණි නිදානානි දස්සෙත්වා වුවිචමානා සුඤ්ජනෙහි සමුදාගමනො පටියාය සුට්ඨු විඤ්ඤාතා නාම හොති. තස්මා තෙසං නිදානානං අයං විභාගො වෙදිතබ්බො.

දීපඤ්ඤාදසබලස්ස පාදමූලස්මිඤ්ඤි කතාභිනිභාරස්ස මහාබොධිසත්තස්ස යාව තුසිතභවනෙ නිබ්බත්ති, තාව පවත්තො කථාමග්ගො දුරෙතිදානං නාම. තුසිතභවනතො පටියාය යාව බොධිමණ්ඩෙ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණප්පත්ති, තාව පවත්තො කථාමග්ගො අවිදුරෙතිදානං නාම. මහාබොධිමණ්ඩනො පන පටියාය යාව පච්චුප්පන්නවත්ථු, තාව පවත්තො කථාමග්ගො සන්නිකෙනිදානං නාම. ඉමෙසු තිස්ස නිදානෙසු යස්මා දුරෙතිදානඅවිදුරෙතිදානානි සබ්බසාධාරණානි, තස්මා තානි ජාතකට්ඨකථායං (ජා. අට්ඨ. 1. දුරෙතිදානකථා) විත්ථාරිතනයෙනෙව විත්ථාරතො වෙදිතබ්බානි. සන්නිකෙනිදානෙ පන අත්ථි විසෙසොති තිණ්ණමපි නිදානානං අයමාදිතො පටියාය සඤ්ඤාපකථා.

දීපඤ්ඤාදසභවනො පාදමූලෙ කතාභිනිභාරො බොධිසත්තභූතො ලොකනාටො අත්තතො අභිනිභාරානුරූපං සමත්තිංසපාරමියො පුරෙත්වා, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණසම්භාරං මත්ථකං පාපෙත්වා, තුසිතභවනෙ නිබ්බත්තො බුද්ධභාවාය උප්පත්තිකාලං ආගමයමානො, තත්ථ යාවනායුක්කං යත්වා තතො වුතො සකාරාජකුලෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අනන්තෙන පරිහාරෙන මහන්තෙන සිරිසොභග්ගෙන වඩ්ඪමානො අනුක්කමෙන යොබ්බනං පත්වා එකුනතිංසෙ වයස්මිං කතමභාහිනික්ඛමනො, ඡබ්බස්සානි මහාපධානං පදහිත්වා, වෙසාබ්බුණ්ණමායං බොධිරුක්ඛමූලෙ නිසින්නො සුරියෙ අනත්ථඤ්ඤාතෙයෙව මාරබලං විධමිත්වා පුරිමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරිත්වා, මජ්ඣමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙත්වා, පච්ඡිමයාමෙ දියඨිඨකිලෙසසහස්සං බෙපෙත්වා, අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිමහිසම්බුද්ධං.

තතො තත්ථෙව සත්තසත්තාහෙ විනිනාමෙත්වා, ආසාද්විපුණ්ණමායං බාරාණසිං ගන්ත්වා ඉසිපතනෙ මීගදායෙ අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤාප්පමුඛා අට්ඨාරස බ්‍රහ්මකොටියො ධම්මාමතං පායෙන්නො, ධම්මවක්කං (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13 ආදයො; පටි. ම. 2.30) පවත්තෙත්වා, යසාදිකෙ වෙනෙයො අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙත්වා, තෙ සබ්බෙව සට්ඨි අරහත්තෙ ලොකානුග්ගභාය විස්සජ්ජෙත්වා, උරුවෙලං ගච්ඡන්තො කප්පාසිකවනසණ්ඩෙ තිංස හද්දවග්ගියෙ සොනාපත්තිඵලාදිස්ස පතිට්ඨාපෙත්වා, උරුවෙලං ගන්ත්වා අභිසුඨිසානි පාටිභාරියසහස්සානි දස්සෙත්වා උරුවෙලකස්සපාදයො සහස්සජටිලපරිවාරෙ තෙභාතිකජටිලෙ විනෙත්වා, තෙහි පරිවුතො රාජගහනගරූපවාරෙ ලට්ඨිවනුය්‍යානෙ නිසින්නො බිම්බිසාරජපමුඛෙ ද්වාදසනනුතෙ බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙ සාසනෙ ඔතාරෙත්වා, මගධරාජෙන කාරිතෙ වෙළවනවිහාරෙ විහරති.

අපේවං භගවති වෙළවනෙ විහරන්තෙ සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙසු අග්ගසාවකට්ඨානෙ යපිතෙසු සාවකසන්නිපාතෙ ජාතෙ, සුද්ධොදනමහාරාජා “පුත්තො කිර මෙ ඡබ්බස්සානි දුක්කරකාරිකං වරිත්වා පරමාභිසම්බොධිං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො රාජගහං නිස්සාය වෙළවනෙ විහරති”ති සුත්වා දසපුරිසසහස්සපරිවාරෙ, අනුක්කමෙන දස අමච්චෙව පෙසෙසි “පුත්තං මෙ ඉධානෙත්වා දස්සෙමා”ති. තෙසු රාජගහං ගන්ත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනාය අරහත්තෙ පතිට්ඨිතෙසු කාළදාසිත්ථෙරෙරන රඤ්ඤො අධිප්පායෙ ආරොචිතෙ භගවා

විසතිහස්සඛණ්ඩාසවපරිවුතො රාජගහතො නික්ඛමිත්වා සට්ඨියොජනං කපිලවත්ථුං ද්විති මාසෙහි සමපාපුණි.
සකාරාජානො “අම්භාකං ඤාතිසෙට්ඨං පස්සිස්සාම”ති සන්නිපතිත්වා නිග්‍රොධාරාමං භගවතො ච භික්ඛුසඤ්ජස්ස ච
වසනගොග්ගං කාරෙත්වා, ගන්ධපුප්ඵාදිහත්ථා පච්චුග්ගමනං කත්වා, සත්ථාරං නිග්‍රොධාරාමං පවෙසෙසුං. තත්‍ර භගවා
විසතිහස්සඛණ්ඩාසවපරිවුතො පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදි. සාකියා මානත්ථද්ධා සත්ථු පණිපාතං නාකංසු. භගවා
තෙසං අප්ඤ්ඤාසං ඔලොකෙත්වා මානං හඤ්ජිත්වා තෙ ධම්මදෙසනාය භාජනෙ කාතුං අභිඤ්ඤාපාදකං
චතුත්ථස්සානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය ආකාසං අභිභුග්ගන්ත්වා තෙසං සීසෙ පාදපංසුං ඔකිරමානො විය,
කණ්ඩමබරුක්ඛමුලෙ කතපාටිභාරියසදිසං යමකපාටිභාරියං අකාසි. රාජා තං අවිජරියං දිස්වා “අයං ලොකෙ
අග්ගපුග්ගලො”ති වන්දි. රඤ්ඤා පන වන්දිතෙ තෙ යාතුං නාම න සක්කොන්ති, සබ්බෙපි සාකියා වන්දිංසු.

තදා කිර භගවා යමකපාටිභාරියං කරොන්තො ලොකවිවරණපාටිභාරියමපි අකාසි – යස්මිං වත්තමානෙ මනුස්සා
මනුස්සලොකෙ යථාධීනා යථානිසිත්තවා චාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය යාව අකනිට්ඨභවතා සබ්බෙ දෙවෙ තත්ථ තත්ථ
අත්තනො භවතෙ කීළන්තෙ දිබ්බානුභාවෙන ජොතන්තෙ මහතිං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්තෙ සන්තාති
සමාපත්තිසුඛාති අනුභවන්තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං ධම්මං සාකච්ඡන්තෙ ච බුද්ධානුභාවෙන අත්තනො මංසවක්ඛුනාව
පස්සන්ති. තථා හෙට්ඨාපට්ඨියං අට්ඨසු මහානිරයෙසු, සොළසසු ච උස්සදනිරයෙසු, ලොකන්තරනිරයෙ වාති තත්ථ
තත්ථ මහාදුක්ඛං අනුභවමානෙ සත්තෙ පස්සන්ති. දසහස්සිලොකධාතුයං දෙවා මහවිච්චෙදවානුභාවෙන තථාගතං
උපසඬකමිත්වා අවිජරියබ්බුතචිත්තජාතා පඤ්ජලිකා නමස්සමානා පයිරුපාසන්ති, බුද්ධගුණපටිසංයුත්තා ගාථායො
උදාහරන්තා ථොමෙත්ති අප්ථොටෙන්ති හසන්ති පිතිසොමනස්සං පවෙදෙන්ති. යං සන්ධාය වුත්තං –

“භුම්මා මහාරාජිකා තාවතිංසා, යාමා ච දෙවා තුසිතා ච නිම්මිතා;
පරනිම්මිතා යෙපි ච බ්‍රහ්මකායිකා, ආනන්දිතා විපුලමකංසු සොස”න්ති. (බු. වං. 1.6)

තදා හි දසබ්බලො “අතුලං අත්තනො බුද්ධබලං දස්සෙස්සාමි”ති මහාකරුණාය සමුස්සාහිතො ආකාසෙ
දසහස්සවක්කවාළසමාගමෙ වඩ්ඤ්මං මාපෙත්වා, ද්වාදසයොජනවිත්ථතෙ සබ්බරත්තමයෙ වඩ්ඤ්මෙ ධීතො
යථාවුත්තං දෙවමනුස්සනානවිභඩ්ගානං එකනිපාතභූතමච්ජරියං අනඤ්ඤාසාධාරණං බුද්ධානං
සමාධිඤ්ඤානුභාවදීපනං පාටිභාරියං දස්සෙත්වා, පුන තස්මිං වඩ්ඤ්මෙ වඩ්ඤ්මන්තො වෙනෙය්‍යානං
අප්ඤ්ඤාසානුරූපං අවිත්තෙය්‍යානුභාවාය අනොපමාය බුද්ධලීලාය ධම්මං දෙසෙසි. තෙන වුත්තං –

“න හෙතෙ ජානන්ති සදෙවමානුසා, බුද්ධො අයං කිදිසකො නරුත්තමො;
ඉද්ධිබලං පඤ්ඤාබලඤ්ච කිදිසං, බුද්ධබලං ලොකහිතස්ස කිදිසං.

“න හෙතෙ ජානන්ති සදෙවමානුසා, බුද්ධො අයං එදිසකො නරුත්තමො;
ඉද්ධිබලං පඤ්ඤාබලඤ්ච එදිසං, බුද්ධබලං ලොකහිතස්ස එදිසං.

“හන්දාහං දස්සයිස්සාමි, බුද්ධබලමනුත්තරං;
වඩ්ඤ්මං මාපයිස්සාමි, නහෙ රත්තමණ්ඩිත”න්ති. (බු. වං. 1.3-5);

එවං තථාගතෙ අත්තනො බුද්ධානුභාවදීපනං පාටිභාරියං දස්සෙත්වා ධම්මං දෙසෙත්තෙ ආයස්මා ධම්මසෙනාපති
සාරිපුත්තො රාජගහෙ ගිජ්ඣකුටපබ්බතෙ ධීතො දිබ්බවක්ඛුනා පස්සිත්වා, තෙන බුද්ධානුභාවසන්දස්සනෙන
අවිජරියබ්බුතචිත්තජාතො “හන්දාහං හියොයාසොමත්තාය බුද්ධානුභාවං ලොකස්ස පාකටං කරිස්සාමි”ති
සඤ්ජාතපරිචිතක්කො අත්තනො පරිවාරභූතානං පඤ්චන්තං භික්ඛුසනානං තමත්ථං ආරොවෙත්වා ඉද්ධියා ආකාසෙන
තාවදෙව ආගන්ත්වා සපරිවාරො භගවන්තං උපසඬකමිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා
දසනබසමොධානසමුප්පලමඤ්ජලිං සිරසි පග්ගය්‍ය තථාගතස්ස මහාහිනිහාරං පාරමිපරිපුරණඤ්ච පුච්ඡි. භගවා තං
කායසක්ඛිං කත්වා තත්ථ සන්නිපතිතමනුස්සානඤ්චෙව දසහස්සවක්කවාළදෙවබ්‍රහ්මානඤ්ච අත්තනො
බුද්ධානුභාවං පරිදීපයන්තො බුද්ධචංසං දෙසෙසි. තෙන වුත්තං –

“සාරිපුත්තො මහාපඤ්ඤො, සමාධිප්ඤ්ඤානකොවිදො;
පඤ්ඤාය පාරමිප්පත්තො, පුච්ඡති ලොකනායකං.

“කිදිසො තෙ මහාවීර, අහිනිහාරො නරුත්තම;
කම්මි කාලෙ තයා ධීර, පත්ථිතා බොධිමුත්තමා.

“දානං සීලඤ්ච නෙක්ඛම්මං, පඤ්ඤා විරියඤ්ච කිදිසං;
බන්ති සච්චමධිට්ඨානං, මෙත්තුපෙක්ඛා ච කිදිසා.

“දස පාරමි තයා ධීර, කිදිසී ලොකනායක;
කථං උපපාරමි පුණ්ණා, පරමත්ථපාරමි කථං.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, කරච්ඡාමධුරගිරො;
නිබ්බාපයන්තො හදං, භාසයන්තො සදෙවක”න්ති. (බු. වං. 1.74-78);

එවං භගවතා බුද්ධවංසෙ දෙසිතෙ ආයස්මා ධම්මසෙනාපති “අහො බුද්ධානං හෙතුසම්පදා, අහො සමුදාගමසම්පත්ති, අහො මහාභිනිභාරසම්ප්ඤ්ඤානා, දුක්ඛාරං වත භගවතා කතං එත්තකං කාලං එවං පාරමි යො පුරෙන්නෙන, එවං විධස්ස ඛොධසම්භාරසම්භරණස්ස අනුච්ඡිකමෙව වෙනං එලං, යදිදං සබ්බඤ්ඤානා බලෙසු ව වසිභාවො එවං මහිද්ධිකතා එවං මහානුභාවතා”ති බුද්ධගුණාරම්මණං ඤාණං පෙසෙසි. සො අනඤ්ඤාසාධාරණං භගවතො සීලං සමාධි පඤ්ඤා විමුක්ති විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනං හිරිඔත්තප්පං සද්ධාවිරියං සතිසම්පජ්ඤා සීලවිසුද්ධි දිට්ඨිවිසුද්ධි සමථවිපස්සනා තිණි කුසලමූලානි තිණි සුවර්තානි තයො සම්මාවතක්කා තිස්සො අනවජ්ජසඤ්ඤායො තිස්සො ධාතුයො චත්තාරො සතිපට්ඨානා චත්තාරො සම්මප්පධානා චත්තාරො ඉද්ධිපාදා චත්තාරො අරියමග්ගා චත්තාරි අරියඵලානි චතස්සො පටිසම්භිදා චතුයොනිපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණානි චත්තාරො අරියවංසා චත්තාරි වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණානි පඤ්ච පධානියඤ්ඤානි පඤ්ච ධර්මකො සම්මාසමාධි පඤ්චන්ද්‍රියානි පඤ්ච බලානි පඤ්ච නිස්සරණියා ධාතුයො පඤ්ච විමුක්තායතනඤ්ඤාණානි පඤ්ච විමුක්තිපරිපාවතියා ධම්මා ඡ සාරණියා ධම්මා ඡ අනුස්සතිට්ඨානානි ඡ ගාරවා ඡ නිස්සරණියා ධාතුයො ඡ සත්තචිතාරා ඡ අනුත්තරියානි ඡ නිබ්බේධභාගියා සඤ්ඤා ඡ අභිඤ්ඤා ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි සත්ත අපරිභානියා ධම්මා සත්ත අරියධානානි සත්ත ඛොජ්ඣංසිගා සත්ත සප්පුරිසධම්මා සත්ත නිද්දසවත්ථුනි සත්ත සඤ්ඤා සත්ත දක්ඛිණෙය්‍යපුග්ගලදෙසනා සත්ත ඛිණාසවබලදෙසනා අට්ඨ පඤ්ඤාපටිලාභහෙතුදෙසනා අට්ඨ සම්මත්තානි අට්ඨ ලොකධම්මානික්කමා අට්ඨ ආරම්භවත්ථුනි අට්ඨ අක්ඛණදෙසනා අට්ඨ මහාපුරිසවිතක්කා අට්ඨ අභිභායතනදෙසනා අට්ඨ විමොක්ඛා නව යොනියොමනසිකාරමූලකා ධම්මා නව පාරිසුද්ධිපධානියඤ්ඤානි නව සත්තාවාසදෙසනා නව ආසාතජ්ජවිතියා නව පඤ්ඤා නව නානත්තදෙසනා නව අනුපුබ්බචිතාරා දස නාටකරණා ධම්මා දස කසිණායතනානි දස කුසලකම්මපථා දස සම්මත්තානි දස අරියවාසා දස අසෙක්ඛා ධම්මා දස රතනානි දස තථාගතබලානි එකාදස මෙත්තානිසංසා ද්වාදස ධම්මවක්කාකාරා තෙරස ධුතභිගුණා චුද්දස බුද්ධඤ්ඤාණානි පඤ්චදස විමුක්තිපරිපාවතියා ධම්මා සොළසවිධා ආනාපානස්සති සොළස අපරම්පරියා ධම්මා අට්ඨාරස බුද්ධධම්මා එකුනවිසති පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණානි චතුචත්තාරීස ඤාණවත්ථුනි පඤ්ඤාස උදයබ්බසඤ්ඤාණානි පරොපණ්ණාස කුසලධම්මා සත්තසත්තති ඤාණවත්ථුනි චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සමාපත්තිසඤ්චාරිතමහාවජීරඤ්ඤාණං අනන්තනයසමන්තපට්ඨානපට්ඨවයපට්චවෙක්ඛණදෙසනාඤ්ඤාණානි තථා අනන්තාසු ලොකධාතුසු අනන්තානං සත්තානං ආසාදිච්චාවතඤ්ඤාණානි වානි එවමාදිකෙ අවින්තෙය්‍යානුභාවෙ බුද්ධගුණෙ ධම්මන්ට්ඨයතො අනුගච්ඡන්තො අනුස්සරන්තො නෙව අන්තං, න පමාණං පස්සි. ථෙරො හි අත්තනොපි නාම ගුණානං අන්තං වා පමාණං වා ආවජ්ජෙන්නො න පස්සති, සො භගවතො ගුණානං පමාණං කිං පස්සිස්සති? යස්ස යස්ස හි පඤ්ඤා මහති ඤාණං විසදං, සො සො බුද්ධගුණෙ මහත්තො සද්දහති, ඉති ථෙරො භගවතො ගුණානං පමාණං වා පරිච්ඡේදං වා අපස්සන්තො “මාදිසස්ස නාම සාවකපාරමිඤ්ඤාණෙ ධීතස්ස බුද්ධගුණා ඤාණෙන පරිච්ඡන්දිතුං න සක්කා, පගෙව ඉතරෙසං. අහො අවින්තෙය්‍යා අපරිමෙය්‍යහෙදා මහානුභවා සබ්බඤ්ඤාගුණා, කෙවලං පනෙතෙ එකස්ස බුද්ධඤ්ඤාණස්සෙව සබ්බසො ගොචරා, නාඤ්ඤෙසං. කථෙතුං පන සම්මාසම්බුද්ධෙහිපි චිත්ථාරතො න සක්කායෙවා”ති නිට්ඨමග්ගාසි. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණෙය්‍ය වණ්ණං, කප්පමිපි වෙ අඤ්ඤාමහාසමානො;
බ්බෙප කප්පො විරදිසමන්තරෙ, වණ්ණො න බ්බෙප තථාගතස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; 3.141; උදා. අට්ඨ. 53);

එවං බුද්ධානං ගුණමහත්තතං නිස්සාය උප්පන්නබලවපිතිසොමනස්සො පුන චිත්තෙසි - “එවරුපානං නාම බුද්ධගුණානං හෙතුභූතා බුද්ධකාරකා ධම්මා පාරමි යො අහො මහානුභවා. කතමාසු නු ඛො ජාතීසු පාරමිතා පරිපාවිතා, කථං වා පරිපාකං ගතා, හන්දාහං ඉමමත්ථං පුච්ඡන්තො එවමිපි සමුදාගමතො පට්ඨාය බුද්ධානුභාවං ඉමස්ස සදෙවකස්ස ලොකස්ස පාකටතරං කරස්සාමි”ති. සො එවං චිත්තෙත්වා භගවන්තං ඉමං පඤ්ඤං අපුච්ඡි - “කතමාසු නු ඛො, හන්තෙ , ජාතීසු ඉමෙ බුද්ධකාරකා ධම්මා පරිපාවිතා, කථං වා පරිපාකං ගතා”ති? අට්ඨස්ස භගවා තස්මි රතනවච්ඡිකමෙ තිසන්ධිපල්ලච්ඡිකං ආභූජිත්වා යුගන්ධරපබ්බතෙ බාලසුරියො විය විරොවමානො නිසින්නො “සාරිපුත්ත, මය්හං බුද්ධකාරකා ධම්මා සමාදානතො පට්ඨාය නිරන්තරං සක්කවච්ඡාරිතාය වීරියපත්ථම්භෙන ව සබ්බෙසු කප්පෙසු භවතො භවං ජාතීතො ජාතිං පරිපව්චන්තායෙව අහෙසුං, ඉමස්මිං පන හද්දකප්පෙ ඉමාසු ජාතීසු තෙ පරිපක්කා ජාතා”ති දස්සෙන්නො “කප්පෙ ව සතසහස්සෙ”ති ආදිනා වරියාපිටකං බුද්ධාපදානියන්ති දුතියාහිධානං ධම්මපරියායං අභාසි. අපරෙ පන “රතනවච්ඡිකමෙ වච්ඡිකමන්තො දෙවාතිදෙවො දෙවබ්බමාදීහි පූජියමානො නිග්‍රොධාරාමෙ ඔතරිත්වා විසතිසහස්සබ්බිණාසවපරිපුතො පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්නො භගවා චුත්තනයෙනෙව ආයස්මතා සාරිපුත්තෙන පුච්ඡිතො වරියාපිටකං දෙසෙසි”ති වදන්ති. එත්තාවතා දුරෙතිදානඅවිදුරෙතිදානානි සඤ්ඤාපතො දස්සෙත්වා වරියාපිටකස්ස සන්තිකෙතිදානං චිත්ථාරතො නිද්දිට්ඨන්ති වෙදිතබ්බං. දුරෙතිදානං පන අසඤ්ඤායාච්චාවතායං ආවි භවිස්සතිති.

1. ඉදානි “කප්පෙ ව සතසහස්සෙ”ති ආදිනයප්පවත්තාය වරියාපිටකපාළියා අත්ථසංවණ්ණනා භොති. තත්‍රායං කප්ප-සද්දො සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො ව විතක්කවිධානපටිභාගපඤ්ඤත්තිකාලපරමායුසමණවොහාරසමන්තභාවාහිසද්දහනං

ෂේදනවිනිශ්‍යෝගවිනයකිරියාලෙසත්තරකප්පතණ්හාදිට්ඨිඅසඬ්බොයායාකප්පමහාකප්පාදිසු දිස්සති. තථා හෙස “නෙක්ඛම්මසඬ්කප්පො අබ්‍යාපාදසඬ්කප්පො”තිආදිසු (ම. නි. 3.137) විතක්කෙ ආගතො. “විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍යා”තිආදිසු (පාරා. 642) විධානෙ, අධිකවිධානං ආපජ්ජෙය්‍යාති අත්ථො. “සත්ථුකප්පෙන වත කිර, හො, සාවකෙන සද්ධිං මත්තයමානා න ජානිම්හා”තිආදිසු (ම. නි. 1.260) පටිභාගෙ. සත්ථුසද්ධිසෙනාති අයඤ්ඤි තත්ථ අත්ථො. “ඉධායස්මා, කප්පො”තිආදිසු (සු. නි. 1098) පඤ්ඤත්තියං. “යෙන සුදං නිව්වකප්පං විහරාමි”තිආදිසු (ම. නි. 1.387) කාලෙ. “ආකඬ්ඛමානො, ආනන්ද, තථාගතො කප්පං වා තිට්ඨෙය්‍යා කප්පාවසෙසං වා”තිආදිසු (දී. නි. 2.178; උදා. 51) පරමායුම්භි. ආයුකප්පො හි ඉධ කප්පොති අධිප්පෙනො. “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, පඤ්චභි සමණකප්පෙහි එලං පරිභුඤ්ජිතු”න්තිආදිසු (චූළව. 250) සමණවොහාරෙ. “කෙවලකප්පං ජෙනවනං ඔහාසෙත්වා”තිආදිසු (බු. පා. 5.1; සු. නි. මධ්ගලසුත්ත) සමන්තහාවෙ. “සද්ධා සද්දහනා ඔකප්පනා අභිප්පසාදො”තිආදිසු (ධ. ස. 12) අභිසද්දහනෙ, සද්ධායන්ති අත්ථො. “අලඬ්කතො කප්පිතකෙසමස්සු”තිආදිසු (වි. ව. 1094; ජා. 2.22.1368) ෂේදනෙ. “එවමෙව ඉතො දින්නං, පෙතානං උපකප්පති”තිආදිසු (බු. පා. 7.7; පෙ. ව. 20) විනිශ්‍යෝගෙ. “කප්පකතෙන අකප්පකතං සංසිඛ්ඛිතං හොති”තිආදිසු (පාවි. 371) විනයකිරියායං. “අත්ථි කප්පො නිපජ්ජිතුං, හන්දාහං නිපජ්ජාමි”තිආදිසු ලෙසෙ. “ආපායිකො තෙරයිකො කප්පට්ඨො සඬ්සහෙදකො...පෙ.... කප්පං නිරයම්භි පච්චති”ති (ඉතිවු. 18; චූළව. 354; කථා. 657, 862) ව ආදිසු අත්තරකප්පෙ.

“න කප්පයන්ති න පුරෙක්ඛරොන්ති, ධම්මාපි තෙසං න පටිච්ඡිකාසෙ;
න මුභ්මණො සිලවතෙන නෙය්‍යො, පාරඬ්ගතො න පච්චෙති තාදි”ති. —

ආදිසු (සු. නි. 809) තණ්හාදිට්ඨිසු. තථා හි වුත්තං නිද්දෙසෙ “කප්පාති උද්දානතො ද්වෙ කප්පා තණ්හාකප්පො දිට්ඨිකප්පො”ති (මහානි. 28). “අනෙකෙපි සංවට්ටකප්පෙ අනෙකෙපි විවට්ටකප්පෙ”තිආදිසු (දී. නි. 1.244; ම. නි. 1.68) අසඬ්බොයායාකප්පෙ. “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, කප්පස්ස අසඬ්බොයායාති”තිආදිසු (අ. නි. 4.156) මහාකප්පෙ. ඉධාපි මහාකප්පෙයෙව දට්ඨබ්බො (දී. නි. අට්ඨ. 1.29; 3.275; සං. නි. අට්ඨ. 1.1.1; අ. නි. අට්ඨ. 2.3.128; බු. පා. අට්ඨ. 5.එවම්චාදිපාඨවණ්ණනා).

තත්‍රායං පදසිද්ධි – කප්පියතිති කප්පො, එත්තකානි වස්සානීති වා එත්තකානි වස්සසතානීති වා එත්තකානි වස්සසහස්සානීති වා එත්තකානි වස්සසතසහස්සානීති වා සංවච්ඡරවසෙන ගණෙන අසක්කුණෙය්‍යත්තා කෙවලං සාසපරාසිඋපමාදිති කප්පෙනබ්බො පරිකප්පෙනබ්බපරිමාණොති අත්ථො. වුත්තඤ්ඤෙනං —

“කීච දිසො නු බො, හන්තෙ, කප්පොති? දිසො බො, භික්ඛු, කප්පො, සො න සුකරො සඬ්බාතුං ‘එත්තකානි වස්සානී’ති වා ‘එත්තකානි වස්සසතානී’ති වා ‘එත්තකානි වස්සසහස්සානී’ති වා ‘එත්තකානි වස්සසතසහස්සානී’ති වා. සක්කා පන, හන්තෙ, උපමං කාතුන්ති? ‘සක්කා, භික්ඛු’ති භගවා අවොච. සෙය්‍යථාපි, භික්ඛු, යොජනං ආයාමෙන යොජනං විත්ථාරෙන යොජනං උබ්බෙධෙන මහාසාසපරාසි. තතො වස්සසතස්ස වස්සසහස්සස්ස අච්චයෙන එකමෙකං සාසපං උද්ධරෙය්‍ය, ඛිප්පතරං බො සො, භික්ඛු, මහාසාසපරාසි ඉමිනා උපක්කමෙන පරික්ඛයං පරියාදානං ගච්ඡෙය්‍ය, න ත්වෙව කප්පො, එවං දිසො බො, භික්ඛු, කප්පො”ති (සං. නි. 2.128).

ස්වායං මහාකප්පො සංවට්ටාදිවසෙන චතුඅසඬ්බොයායාකප්පසඬ්ගහො. වුත්තම්භි වෙනං —

“චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, කප්පස්ස අසඬ්බොයායාති. කතමානි චත්තාරි? සංවට්ටො, සංවට්ටට්ඨායී, විවට්ටො, විවට්ටට්ඨායී”ති (අ. නි. 4.156).

තත්ථ තයො සංවට්ටා — තෙජොසංවට්ටො, ආපොසංවට්ටො, වායොසංවට්ටොති. තිස්සො සංවට්ටසීමා — ආභස්සරා, සුභකිණ්ණා, වෙහප්ඵලාති. යදා හි කප්පො තෙජෙන සංවට්ටති, ආභස්සරතො හෙට්ඨා අග්ගිනා ධස්භති. යදා ආපෙන සංවට්ටති, සුභකිණ්ණතො හෙට්ඨා උදකෙන විලීයති. යදා වායුනා සංවට්ටති, වෙහප්ඵලතො හෙට්ඨා වාතෙන විද්ධංසති. විත්ථාරතො පන කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලං විනයස්සති, යං බුද්ධානං ආණාක්ඛෙත්තන්ති වුව්චති. තෙසු තිසු සංවට්ටෙසු යථාක්කමං කප්පවිනාසකමහාමෙසතො යාව ජාලාය වා උදකස්ස වා වාතස්ස වා උපච්ඡෙදො ඉදං එකං අසඬ්බොයායං සංවට්ටො නාම. කප්පවිනාසකජාලාදිපච්ඡෙදතො යාව කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලපරිපූරකො සම්පත්තිමහාමෙසො උට්ඨහති, ඉදං දුතියං අසඬ්බොයායං සංවට්ටට්ඨායී නාම.

සම්පත්තිමහාමෙසතො යාව චන්දිමසූරියපාතුභාවො, ඉදං තතියං අසඬ්බොයායං විවට්ටො නාම. චන්දිමසූරියපාතුභාවතො යාව පුන කප්පවිනාසකමහාමෙසො, ඉදං චතුත්ථං අසඬ්බොයායං විවට්ටට්ඨායී නාම. ඉමෙසු චතුසට්ඨිඅත්තරකප්පසඬ්ගහං විවට්ටට්ඨායී. තෙන සමානකාලපරිච්ඡෙදා විවට්ටාදයො වෙදිතබ්බා. “විසතිඅත්තරකප්පසඬ්ගහ”න්ති එකෙ. ඉති ඉමානි චත්තාරි අසඬ්බොයායාති එකො මහාකප්පො හොති. තෙන වුත්තං “ස්වායං මහාකප්පො සංවට්ටාදිවසෙන චතුඅසඬ්බොයායාකප්පසඬ්ගහො”ති.

කප්පෙති ව අච්චන්තසංයෝගවසෙන උපයෝගබහුවනං. සතසහස්සෙති කප්පසද්දසම්බන්ධෙන වායං පුල්ලිඬ්ගතිද්දෙසො, ඉධාපි අච්චන්තසංයෝගවසෙනෙව බහුවනං. සමානාධිකරණඤ්ඤෙනං පද්ද්වයං. චතුරො ව

අසඩ්බියෙහි එත්ථාපි එසෙව නයො. කස්ස පන අසඩ්බියෙහි අඤ්ඤාස්ස අවුත්තත්තා කප්පස්ස ව චුත්තත්තා පකරණතො කප්පානන්ති අයමත්ථො විඤ්ඤායතෙව. න හි චුත්තං වජ්ජේත්වා අවුත්තස්ස කස්සවි ගහණං යුත්තන්ති. ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, මහාකප්පානං චතුරො අසඩ්බියොයො සතසහස්සෙ ව මහාකප්පෙති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො. අසඩ්බියෙහි එත්ථ සඩ්බාතුං න සක්කාති අසඩ්බියා, ගණනං අතික්කන්තාති අත්ථො. “අසඩ්බියොයාන්ති එකො ගණනවිසෙසො”ති එකෙ. තෙ හි එකතො පට්ඨාය මහාබලක්ඛපරියොසානානි එකුනසට්ඨිට්ඨානානි වජ්ජේත්වා දසමහාබලක්ඛානි අසඩ්බියොයාං නාම, සට්ඨිමට්ඨානන්තරන්ති වදන්ති. තං න යුජ්ජති, සඩ්බායානන්තරං නාම ගණනවිසෙසො, තස්ස අසඩ්බියොයාභාවාභාවතො එකං යානන්තරං අසඩ්බියොයාඤ්චාති විරුද්ධමෙතං. නනු ව අසඩ්බියාභාවෙන අසඩ්බියොයාන්තෙපි තස්ස චතුබ්බිධභාවො න යුජ්ජති? නො න යුජ්ජති. චතුසු යානෙසු අසඩ්බියොයාභාවස්ස ඉච්ඡිතත්තා. තත්ත්වායමාදිතො පට්ඨාය විභාවනා –

අතීතෙ කිර එකස්මිං කප්පෙ තණ්හඩ්ඤාකරො මෙධඩ්ඤාකරො සරණඩ්ඤාකරො දීපඩ්ඤාකරොති වත්තාරො සම්මාසම්බුද්ධා අනුක්කමෙන ලොකෙ උප්පජ්ජිංසු. තෙසු දීපඩ්ඤාකරස්ස භගවතො කාලෙ අමරවතී නාම නගරං අහොසි. තත්ථ සුමෙධො නාම බ්‍රාහ්මණො පටිවසති උභතො සුජාතො මාතිතො ව පිතිතො ව, සංසුද්ධගහණිකො යාව සත්තමා කුලපරිවට්ටා අක්ඛිත්තො අනුපක්කුට්ඨො ජාතිවාදෙන, අභිරුපො දස්සනියො පාසාදිකො පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතො. සො අඤ්ඤං කම්මං අකත්වා බ්‍රාහ්මණස්ප්පමෙව උග්ගණ්හි. තස්ස දහරකාලෙයෙව මාතෘපිතරො කාලමකංසු. අප්පස් රාසිවඩ්ඪකො අමච්චො ආයපොත්ථකං ආහරිත්වා සුවණ්ණරජතමණිමුත්තාදිහරිතෙ සාරගබ්භෙ විවරිත්වා “එත්තකං තෙ, කුමාර, මාතුසන්තකං, එත්තකං තෙ පිතුසන්තකං, එත්තකං තෙ අයාකපයාකාන”න්ති යාව සත්තමා කුලපරිවට්ටා ධනං ආවික්ඛිත්වා “එතං ධනං පටිපජ්ජාහි”ති ආහ. සුමෙධපණ්ඩිතො වින්තෙසි – “ඉමං එවං බහුං ධනං සංහරිත්වා මය්හං මාතෘපිතාදයො පරලොකං ගච්ඡන්තා එකකභාපණම්පි ගහෙත්වා න ගතා, මයා පන ගහෙත්වා ගමනකාරණං කාතුං වට්ටති”ති. සො රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා මහාජනස්ස දානං දත්වා හිමවන්තප්පදෙසං ගන්ත්වා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා සත්තාගෙනෙව අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො නිබ්බන්තෙත්වා සමාපත්තිවිභාරෙහි විහරති.

තස්මිඤ්ච කාලෙ දීපඩ්ඤාකරදසබලො පරමාහිසම්බොධිං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො චතුරි බිණාසවසතසහස්සෙහි පරිවුතො අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො රම්මවතීනගරං නාම පත්වා තස්ස අවිදුරෙ සුදස්සනමහාවිහාරෙ පටිවසති. රම්මවතීනගරවාසිනො “සත්ථා කිර අම්මාකං නගරං පත්වා සුදස්සනමහාවිහාරෙ පටිවසති”ති සුත්වා ගන්ධමාලාදිහත්ථා සත්ථාරං උපසඩ්ඤාමිත්වා වන්දිත්වා ගන්ධමාලාදීහි පුජෙත්වා එකමන්තං නිසින්නා ධම්මදෙසනං සුත්වා ස්වාභ්‍යාය නිමන්තෙත්වා උට්ඨායාසනා පක්කම්සු. තෙ පුනදිවසෙ මහාදානං සජ්ජේත්වා නගරං අලඬකරිත්වා දසබලස්ස ආගමනමග්ගං භට්ඨතුට්ඨා සොධෙත්ති.

තස්මිඤ්ච කාලෙ සුමෙධතාපසො ආකාසෙන ගච්ඡන්තො තෙ භට්ඨතුට්ඨෙ මනුස්සෙ දිස්වා “අම්මො, කස්ස තුම්හෙ ඉමං මග්ගං සොධෙට්ඨා”ති පුච්ඡි? තෙහි “සම්මාසම්බුද්ධස්ස ආගමනමග්ගං සොධෙමා”ති චුත්තෙ අතීතෙසු බුද්ධෙසු කතාධිකාරත්තා “බුද්ධො”ති වචනං සුත්වා උප්පන්නපීතිසොමනස්සො තාවදෙව ආකාසතො ඔරුය්හ “මය්හම්පි ඔකාසං දෙට්, අහම්පි සොධෙස්සාමි”ති තෙහි දස්සිතං ඔකාසං “කිඤ්චාපි අහං ඉමං ඉද්ධියා සත්තරතනවිචිත්තං කත්වා අලඬකරිතුං පහොමි, අජ්ජ පන මයා කායවෙය්‍යාවච්චං කාතුං වට්ටති, කායාරහං පුඤ්ඤං ගණ්හිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා තිණකවචරාදයො නිහරිත්වා පංසුං ආහරිත්වා සමං කරොන්තො සොධෙති. අනිට්ඨිතෙයෙව පන තස්ස පදෙසස්ස සොධනෙ දීපඩ්ඤාකරො භගවා මහානුභාවානං ඡළභිඤ්ඤානං බිණාසවානං චතුරි සතසහස්සෙහි පරිවුතො තං මග්ගං පටිපජ්ජි. සුමෙධපණ්ඩිතො “සම්මාසම්බුද්ධො බුද්ධසාවකා ව මා වික්ඛල්ලං අක්කමන්තු”ති අත්තතො වාකවීරඤ්ච වම්මමණ්ඩඤ්ච ජවාකලාපඤ්ච පසාරෙත්වා සයඤ්ච යෙන භගවා තෙන සීසං කත්වා අවකුජ්ජො නිපජ්ජි. එවඤ්ච වින්තෙසි – “සවාහං ඉච්ඡිස්සාමි, ඉමස්ස භගවතො සාවකො හුත්වා අජ්ජෙව කිලෙසෙ සාතෙස්සාමි. කිං මය්හං එකකෙනෙව සංසාරමහණ්ණවතො තාරෙය්‍ය”න්ති. ඉති සො අට්ඨඩ්ගසමන්තාගතමහාහිනිහාරවසෙන විත්තං පණ්ඩෙසි. අප්භගවා ආගන්ත්වා තස්ස උස්සිසකෙ යත්වා විත්තාවාරං සමිජ්ඣනභාවඤ්චස්ස ඤාත්වා “අයං ඉතො කප්පසතසහස්සාධිකානං චතුත්තං අසඩ්බියොයානං මත්ථකෙ ගොතමො නාම සම්මාසම්බුද්ධො භවිස්සති”ති සබ්බං ඉමං භගවතො පවත්ති. බ්‍යාකරිත්වා පක්කාමි.

තතො අපරෙපි කොණ්ඩඤ්ඤාභගවන්තං ආදිං කත්වා අනුක්කමෙන උප්පන්නා යාව කස්සපදසබලපරියොසානා සම්මාසම්බුද්ධා මහාසත්තං “බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකරිංසු. ඉති අම්මාකං බොධිසත්තස්ස පාරමියො පුරොත්තස්සෙව චතුර්විසති සම්මාසම්බුද්ධා උප්පන්නා. යස්මිං පන කප්පෙ දීපඩ්ඤාකරදසබලො උද්දාදි, තස්මිං අඤ්ඤෙපි තයො බුද්ධා අහෙසුං. තෙසං සන්තිකෙ බොධිසත්තස්ස බ්‍යාකරණං නාහොසි, තස්මා තෙ ඉධ න ගහිතා. පොරාණට්ඨකථායං පන තම්මා කප්පා පට්ඨාය සබ්බබුද්ධෙ දස්සෙතුං ඉදං චුත්තං –

“තණ්හඩ්ඤාකරො මෙධඩ්ඤාකරො, අට්ඨාපි සරණඩ්ඤාකරො;
දීපඩ්ඤාකරො ව සම්බුද්ධො, කොණ්ඩඤ්ඤො ද්විපද්‍යුත්තමො.

“මඬිගලො ව සුමනො ව, රෙවතො සොහිතො මුනි;
අනොමදස්සි පදුමො, නාරදො පදුමුත්තරො.

“සුමේධො ව සුජාතො ව, පියදස්සි මහායසො;
අත්ථදස්සි ධම්මදස්සි, සිද්ධත්ථො ලොකනායකො.

“තිස්සො ඵ්ඤ්ඤො ව සම්බුද්ධො, විපස්සි සිඛි චෙස්සහු;
කකුසන්ධො කොණාගමනො, කස්සපො වාපි නායකො.

“එතෙ අහෙසුං සම්බුද්ධා, විතරාගා සමාහිතා;
සතරංසිව උප්පන්නා, මහාතමවිනොදනා;
ජලිත්ථා අග්ගික්ඛන්ධාව, නිබ්බුතා තෙ සසාවකා”ති. (ජා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා);

තත්ථ දීපච්ඡාකරදසබලස්ස ව කොණ්ඩඤ්ඤදසබලස්ස ව අන්තරෙ මහාකප්පානං එකං අසඬ්ඛොයාං
බුද්ධසුඤ්ඤො ලොකො අහොසි, තථා භගවතො කොණ්ඩඤ්ඤස්ස ව භගවතො මඬිගලස්ස ව අන්තරෙ, තථා
භගවතො සොභිතස්ස ව භගවතො අනොමදස්සිස්ස ව අන්තරෙ, තථා භගවතො නාරදස්ස ව භගවතො පදුමුත්තරස්ස ව
අන්තරෙ. චුත්තඤ්ඤෙනං බුද්ධචංසෙ (බු. වං. 28.3, 4, 6, 9) –

“දීපච්ඡාකරස්ස භගවතො, කොණ්ඩඤ්ඤස්ස ව සත්ථුනො;
එතෙසං අන්තරා කප්පා, ගණනාතො අසඬ්ඛියා.

“කොණ්ඩඤ්ඤස්ස අපරෙන, මඬිගලො නාම නායකො;
තෙසම්පි අන්තරා කප්පා, ගණනාතො අසඬ්ඛියා.

“සොභිතස්ස අපරෙන, අනොමදස්සි මහායසො;
තෙසම්පි අන්තරා කප්පා, ගණනාතො අසඬ්ඛියා.

“නාරදස්ස භගවතො, පදුමුත්තරස්ස සත්ථුනො;
තෙසම්පි අන්තරා කප්පා, ගණනාතො අසඬ්ඛියා”ති.

එවං ගණනාතිතතාය අසඬ්ඛොයාත්තෙපි චතුසු යානෙසු මහාකප්පානං ගණනාතික්කමෙන “චතුරො ව
අසඬ්ඛියෙ”ති චුත්තං, න සඬ්ඛියාවිසෙසෙනාති වෙදිතබ්බං. යස්මා පන පදුමුත්තරදසබලස්ස ව සුමේධදසබලස්ස ව
අන්තරෙ තිංසකප්පසහස්සානි, සුජාතදසබලස්ස ව පියදස්සිදසබලස්ස ව අන්තරෙ නවසහස්සාධිකානං කප්පානං
සට්ඨිසහස්සානි ද්විසිතුත්තරානි අට්ඨ ව සතානි, ධම්මදස්සිදසබලස්ස ව සිද්ධත්ථදසබලස්ස ව අන්තරෙ විසති කප්පා,
සිද්ධත්ථදසබලස්ස ව තිස්සදසබලස්ස ව අන්තරෙ එකො කප්පො, භගවතො විපස්සිස්ස ව භගවතො සිඛිස්ස ව
අන්තරෙ සට්ඨි කප්පා, භගවතො ව චෙස්සහුස්ස භගවතො ව කකුසන්ධස්ස අන්තරෙ තිංස කප්පා, ඉති
පදුමුත්තරදසබලස්ස උප්පන්නකප්පතො පට්ඨාය හෙට්ඨා තෙසං තෙසං බුද්ධානං උප්පන්නකප්පෙහි ඉමිනා ව
හද්දකප්පෙන සද්ධිං සතසහස්සමහාකප්පා. තෙ සන්ධාය චුත්තං “කප්පෙ ව සතසහස්සෙ”ති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ
විත්ථාරියමානෙ සබ්බං බුද්ධචංසපාළිං ආහරිත්ථා සංවණ්ණෙතබ්බං හොතිති අතිවිත්ථාරහිරුකස්ස මහාජනස්ස විත්තං
අනුරක්ඛන්තා න විත්ථාරයිමිහ. අත්ථිකෙහි බුද්ධචංසකො (බු. වං. 1.1 ආදයො) ගහෙතබ්බො. යොපි චෙත්ථ
වත්තබ්බො කථාමග්ගො, සොපි අට්ඨසාලිනියා (ධ. ස. අට්ඨ. සුමේධකථා) ධම්මසඬ්ඛිගභවණ්ණනාය ජාතකට්ඨකථාය
(ජා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා) ව චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.

එත්ථන්තරෙති එත්ථ අන්තරසද්දො –

“නදිතිරෙසු සණ්ඨානෙ, සභාසු රටියාසු ව;
ජනා සඬ්ඛිමම මන්තෙන්නි, මඤ්ච තඤ්ච කිමන්තර”න්ති. (සං. නි. 1.228) –

ආදීසු කාරණෙ ආගතො. “අද්දසා බො මං, භන්තෙ, අඤ්ඤතරා ඉත්ථි විජ්ජන්තරිකාය භාජනං ධොවන්ති”තිආදීසු (ම.
නි. 2.149) බණෙ, විජ්ජනිවජරණක්ඛණෙහි අත්ථො. “යස්සන්තරතො න සන්ති කොපා”තිආදීසු (උදා. 20) විත්තෙ.
“අන්තරා ව ගයං අන්තරා ව බොධි”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.285; මහාව. 11) විවරෙ. “න උපජ්ඣායස්ස භණ්ණානස්ස
අන්තරන්තරා කථා ඔපාතෙතබ්බො”තිආදීසු (මහාව. 66) වෙමජ්ඣෙ. ඉධාපි වෙමජ්ඣෙයෙව දට්ඨබ්බො (දී. නි. අට්ඨ. 1.1; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.36), තස්මා එතස්මිං අන්තරෙ වෙමජ්ඣෙහි අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – යස්මිං මහාකප්පෙ
අමිහාකං භගවා සුමේධපණ්ඩිතො හුත්ථා දීපච්ඡාකරස්ස භගවතො පාදමුලෙ –

“මනුස්සන්තං ලිඬිගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සනං;
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ව ජන්දතා”ති. (බු. වං. 2.59) –

එවං චුත්තෙහි අට්ඨන්ති අභිගෙහි සමන්තාගතං මහාභිනිහාරං අකාසි, සමන්තිංස පාරමියො පටිච්ඡි සමාදිසි, සබ්බෙහි බුද්ධකාරකෙ ධම්මෙ සම්පාදෙතුං ආරභි, යම්හි චෙතස්මිං හද්දකප්පෙ සබ්බසො සුරිතපාරමී හුත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣමි. ඉමෙසං ද්විත්තං මහාකප්පානං අන්තරෙ යථාචුත්තපරිච්ඡේදෙ කාලවිසෙසෙති. කථං පනෙතං විඤ්ඤායතීති? “කප්පෙ ව සතසහස්සෙ, චතුරො ව අසඬ්ඛියෙ”ති ඉද්දන්ති මහාකප්පානං පරිච්ඡේදෙනො අපරිච්ඡේදෙනො ව සඬ්ඛියාදස්සනං. සා බො පනායං සඬ්ඛියා සඬ්ඛියායාස්ස ආදිපරියොසානග්ගහණං විනා න සම්භවතීති යත්ථ බොධිසම්භාරානමාරම්භො යත්ථ ව තෙ පරියොසිතා තද්දහයම්පි අවධිභාවෙන “එත්ථන්තරො”ති එත්ථ අත්ථන්තො දස්සිතන්ති විඤ්ඤායති. අවධි ව පනායං අභිවිධිවසෙන වෙදිතබ්බො, න මරියාදාවසෙන, ආරම්භොසානකප්පානං එකදෙසෙන අන්තොගධන්තා. නනු ව නිප්පදෙසෙන තෙසං අපරියාදානතො අභිවිධි ව ඉධ න සම්භවතීති? න ඉදමෙවං තදෙකදෙසෙපි තබ්බොභාරතො. යො හි තදෙකදෙසභූතො කප්පො, සො නිප්පදෙසතො පරියාදින්නොති.

යං වරිතං, සබ්බං තං බොධිපාවනන්ති එත්ථ වරිතන්ති වරියා, සමන්තිංසපාරමිසඬ්ඛනා දානසීලාදිපටිපත්ති, ඤාතත්ථවරියාලොකත්ථවරියාබුද්ධත්ථවරියානං තදන්තොගධන්තා. තථා යා විමා අට්ඨ වරියා, සෙය්‍යාථිදං – පණ්ඩිතසම්පන්නානං චතුසු ඉරියාපට්ඨසු ඉරියාපට්ඨවරියා, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරානං අප්ඤ්ඤාත්තිකායනනෙසු ආයතනවරියා, අප්පමාදවිහාරිතං චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සතිවරියා, අධිවිත්තමනුයුත්තානං චතුසු ක්‍රියානෙසු සමාධිවරියා, බුද්ධිසම්පන්නානං චතුසු අරියසම්මුඛෙසු ඤාණවරියා, සම්මා පටිපන්නානං චතුසු අරියමග්ගෙසු මග්ගවරියා, අධිගතඵලානං චතුසු සාමඤ්ඤඵලෙසු පත්තිවරියා, තිණ්ණං බුද්ධානං සබ්බසත්තෙසු ලොකත්ථවරියාති. තත්ථ පදෙසතො ද්විත්තං බොධිසත්තානං පච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානඤ්ච ලොකත්ථවරියා, මහාබොධිසත්තානං පන සම්මාසම්බුද්ධානඤ්ච නිප්පදෙසතො. චුත්තඤ්ඤානං නිද්දෙසෙ (චුළුති. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 121; පටි. ම. 1.197) “වරියාති අට්ඨ වරියායො ඉරියාපට්ඨවරියා ආයතනවරියා”ති විත්ථාරො. “අධිමුච්චන්තො සද්ධාය වරති, පග්ගණ්ණන්තො වීරියෙන වරති, උපට්ඨන්තො සතියා වරති, අවික්ඛිපන්තො සමාධිතා වරති, පජානන්තො පඤ්ඤාය වරති, විජානන්තො විඤ්ඤාණෙන වරති, එවම්පි පටිපන්නස්ස කුසලා ධම්මා ආයතනන්ති ආයතනවරියාය වරති, එවම්පි පටිපන්නො විසෙසමධිගව්ඡන්ති විසෙසවරියාය වරති”ති යා ඉමා අපරාපි අට්ඨ වරියා චුත්තා, තාසං සබ්බාසං පාරමිතාස්ථෙව සමොරොධො වෙදිතබ්බො. තෙන චුත්තං “වරිතන්ති වරියා, සමන්තිංසපාරමිසඬ්ඛනා දානසීලාදිපටිපත්ති”ති. හෙතු වරියාය එව පන ඉධාධිප්පෙතන්තා මග්ගවරියාපත්තිවරියානං ඉධ අනවරොධො වෙදිතබ්බො. තෙන චුත්තං “සබ්බං තං බොධිපාවන”න්ති.

තත්ථ සබ්බ-සද්දො සබ්බසබ්බං ආයතනසබ්බං සක්කායසබ්බං පදෙසසබ්බන්ති චතුසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා හි “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාට්ඨාගව්ඡන්ති”තිආදියු (මහානි. 156; චුළුති. මොසරාජමාණවජ්ජවජානිද්දෙස 85) සබ්බසබ්බස්මිං. “සබ්බං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි තං සුණාම, කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, සබ්බං චක්ඛුඤ්ඤෙව රූපා ව...පෙ.... මනො වෙව ධම්මා වා”ති (සං. නි. 4.23) එත්ථ ආයතනසබ්බස්මිං. “සබ්බං සබ්බතො සඤ්ජානාති”තිආදියු (ම. නි. 1.6) සක්කායසබ්බස්මිං. “සබ්බෙසම්පි වො, සාරිපුත්ත, සුභාසිතං පරියායෙනා”තිආදියු (ම. නි. 1.345) පදෙසසබ්බස්මිං. ඉධාපි පදෙසසබ්බස්මිං එව වෙදිතබ්බො, බොධිසම්භාරභූතස්ස වරිතස්ස අධිප්පෙතන්තා.

බොධිති රුක්ඛොපි අරියමග්ගොපි නිබ්බානම්පි සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණම්පි. “බොධිරුක්ඛමුලෙ පඨමාභිසම්බුද්ධො”ති (මහාව. 1; උදා. 1) ව “අන්තරා ව ගයං අන්තරා ව බොධි”න්ති (ම. නි. 1.285; මහාව. 11) ව ආගතට්ඨානෙ බුජ්ඣති එත්ථාති රුක්ඛො බොධි. “බොධි වුව්චති චතුසු මග්ගෙසු ඤාණ”න්ති (චුළුති. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 121) ආගතට්ඨානෙ චත්තාරි අරියසම්මානි බුජ්ඣති එතෙනාති අරියමග්ගො බොධි. “පත්ථාන බොධිං අමතං අසඬ්ඛන”න්ති ආගතට්ඨානෙ බුජ්ඣති එතස්මිං නිමිත්තභූතෙහි නිබ්බානං බොධි. “පප්පොති බොධිං වරභූරිමෙධසො”ති (දී. නි. 3.217) ආගතට්ඨානෙ සබ්බෙ ධම්මෙ සබ්බාකාරෙන බුජ්ඣති එතෙනාති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං බොධි. ඉධාපි සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං අධිප්පෙනං. අරහත්තමග්ගසබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණානි වා ඉධ බොධිති වෙදිතබ්බානි (පාරා. අට්ඨ. 1.11), මහාබොධියා අධිප්පෙතන්තා භගවතො. ආසවක්ඛයඤාණපදට්ඨානඤ්ච සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ච ආසවක්ඛයඤාණං “මහාබොධි”ති වුව්චති. එත්ථායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යථාචුත්තකාලපරිච්ඡේදෙ යං මම දානාසීලාදිපටිපත්තිසඬ්ඛානං වරිතං, තං සබ්බං අනවසෙසං මහාබොධියා පාවනං සාධකං නිබ්බන්තකන්ති. එතෙන බොධිසම්භාරානං නිරන්තරභාවනං දස්සෙති. අප්ච වා සබ්බන්ති එත්ථන්තරෙ යථාචුත්තකාලපරිච්ඡේදෙ යං වරිතං, තං සබ්බං සකලමෙව අනවසෙසං බොධිසම්භාරභූතමෙව. එතෙන සබ්බසම්භාරභාවනං දස්සෙති.

තස්සො හි බොධිසම්භාරෙසු භාවනා සබ්බසම්භාරභාවනා නිරන්තරභාවනා විරකාලභාවනා සක්කච්චභාවනා වාති. තාසු “කප්පෙ ව සතසහස්සෙ, චතුරො ව අසඬ්ඛියෙ”ති ඉමිනා විරකාලභාවනා චුත්තා. යො චෙත්ථ අච්චන්තසංයොගො, තෙන පඨමෙ අත්ථවිකප්පෙ සබ්බග්ගහණෙන ව නිරන්තරභාවනා, දුතියෙ අත්ථවිකප්පෙ සබ්බං වරිත”න්ති ඉමිනා සබ්බසම්භාරභාවනා, බොධිපාවන”න්ති ඉමිනා සක්කච්චභාවනා චුත්තා හොති, යථා තං වරිතං සම්මාසම්බොධිං පාවෙති එවංභූතභාවදීපනතො. තථා හි තං “බොධිපාවන”න්ති චත්තබ්බතං අරහති, න අඤ්ඤාපාති. කථං පනෙත්ථ බොධිවරියාය නිරන්තරභාවො වෙදිතබ්බො? යදි චිත්තනිරන්තරතාය තං න යුජ්ජති, න හි මහාබොධිසත්තානං මහාභිනිහාරතො උද්ධං බොධිසම්භාරසම්භරණචිත්තතො අඤ්ඤං චිත්තං නප්පචන්තති සක්කා චත්තුං. අප් කිරියමයචිත්තප්පචන්ති සන්ධාය වුව්චෙය්‍ය, එවම්පි න යුජ්ජති, න හි සබ්බානි තෙසං කිරියමයචිත්තානි

බොධිසම්භාරසම්භරණවසෙනෙව පවත්නන්නි. එතෙනෙව පයොගනිරන්තරතාපි පටික්ඛිත්තාති දට්ඨබ්බා. ජාතිනිරන්තරතාය පන නිරන්තරභාවනා වෙදිතබ්බා. යස්සඤ්ඤි ජාතියං මහාබොධිසත්තෙන මහාපණ්ඩානං නිබ්බන්තිතං, තතො පට්ඨාය යාව වරිමත්තභාවා න සා නාම ජාති උපලබ්භති, යා සබ්බෙන සබ්බං බොධිසම්භාරසම්භතා න සියා අන්තමසො දානපාරමිමත්තං උපාදාය. අයඤ්ඤි නියතිපත්ථිතානං බොධිසත්තානං ධම්මතා. යාව ච තෙ කම්මාදිසු වසිභාවං න පාපුණන්නි, තාව සප්පදෙසම්පි සම්භාරෙසු පයොගමාපජ්ජන්නි. යදා පන සබ්බසො කම්මාදිසු වසිභාවප්පත්තා භොන්නි, අථ තතො පට්ඨාය නිප්පදෙසතො එව බොධිසම්භාරෙසු සම්භනං සානවච්ඡිකරියා ච සම්පජ්ජති. සක්කච්චකාරිතා පන සබ්බකාලං භොති, එවං යෙන යෙන බොධිසත්තානං තත්ථ තත්ථ යථාධිප්පායං සම්ප්ඤ්ඤානං සම්පජ්ජති. එවමෙනාය ගාථාය බොධිසම්භාරෙසු සබ්බසම්භාරභාවනා විරකාලභාවනා නිරන්තරභාවනා සක්කච්චභාවනා වාති වතස්සොපි භාවනා පකාසිතාති වෙදිතබ්බා.

තත්‍ර යස්මා බොධිසත්තවර්තං බොධිසම්භාරා බොධිවරියා අග්ගයානං පාරමියොති අත්ථතො එකං, ඛ්‍යාඤ්ජනමෙව නානං, යස්මා ච පරතො විභාගෙන වක්ඛමානානං දානපාරමිආදීනං වරිතන්නි ඉදං අවිසෙසවචනං, තස්මා සබ්බබොධිසම්භාරෙසු කොසල්ලජනනත්ථං පාරමියො ඉධ සංවණ්ණෙතබ්බා. තා පරතො පකිණ්ණකකථායං සබ්බාකාරෙන සංවණ්ණයිස්සාම.

2. ඉති භගවා අත්තතො බොධිසත්තභූමියං වර්තං ආරම්භතො පට්ඨාය යාව පරියොසානා මහාබොධියා පරිපාවනමෙවාති අවිසෙසතො දස්සෙත්වා ඉදානි තස්ස පරමුක්කංසගමනෙන අතිසයතො බොධිපරිපාවනභාවං දස්සෙතුං ඉමස්මිං භද්දකප්පෙ කතිපයා පුබ්බවරියා විභාගතො විභාවෙන්තො “අතිකකප්පෙ”ති ආදිමාහ.

තත්ථ අතිකකප්පෙති ඉතො පුරිමෙ පුරිමතරෙ වා සබ්බස්මිං අතික්කන්තෙ යථාචුත්තපරිච්ඡෙදෙ මහාකප්පෙ, කප්පානං සතසහස්සාධිකෙසු චතුසු අසඬ්ඛොයොසුති අත්ථො. වරිතන්නි විණ්ණං දානාදිපටිපත්තිං. යපයිත්වාති මුඤ්චිත්වා අග්ගහෙත්වා, අවත්වාති අත්ථො. භවාහවෙති භවෙ ච අභවෙ ච, “ඉතිභවාහවකථ”න්ති (දී. නි. 1.17) එත්ථ හි චුද්ධිභානියො භවාහවාති චුත්තා. “ඉතිභවාහවතඤ්ඤෙව චිතිවත්තො”ති (උදා. 20) එත්ථ සම්පත්තිවිපත්තිචුද්ධිභානියස්සතුච්ඡෙදපුඤ්ඤපාපානිභවාහවාති අධිප්පෙතාති. “ඉතිභවාහවහෙතු වා, හික්ඛවෙ, හික්ඛුතො තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති”ති (අ. නි. 4.9; ඉතිචු. 105) එත්ථ පන පණ්ණපණ්ණතරානි සප්පිනවනීතාදිභෙසජ්ජානි භවාහවාති අධිප්පෙතාති. සම්පත්තිභවෙසු පණ්ණතරා පණ්ණතමා භවාහවාතිපි වදන්ති එව, තස්මා ඉධාපි සො එව අත්ථො වෙදිතබ්බො, චුද්දකෙ වෙව මහන්තෙ ව භවස්මිත්ති චුත්තං භොති. ඉමම්හි කප්පෙති ඉමස්මිං භද්දකප්පෙ. පවක්ඛිස්සන්ති කථයිස්සං. සුඤ්ඤානීති ධම්මසෙනාපතිං සවනෙ නියොජෙති. මෙති මම සන්නිකෙ, මම භාසතොති අත්ථො.

නිදානකථා නිට්ඨිතා.

1. අකිත්තිවග්ගො

1. අකිත්තිවරියාවණ්ණනා

3. එවං භගවා ආයස්මනො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සදෙවමනුස්සාය ව පරිසාය අත්තනො පුබ්බවරියාය සවනෙ උස්සාහං ජනෙත්වා ඉදානි තං පුබ්බවරිතං භවන්තරපටිච්ඡන්තං හත්ථකලෙ ආමලකං විය පච්චක්ඛං කරොන්තො “යදා අහං බ්‍රහ්මරක්ඛෙ”ති ආදිමාහ.

තත්ථ යදානි යස්මිං කාලෙ. බ්‍රහ්මරක්ඛෙති මහාඅරක්ඛෙ, අරක්ඛානියං, මහන්තෙ වනෙති අත්ථො. සුක්ඛෙති ජනවිච්ඡිතෙ. විපිනකානනෙති විපිනභූතෙ කානනෙ, පද්දවයෙනාපි තස්ස අරක්ඛෙස්ස ගහනභාවමෙව දීපෙනි, සබ්බමෙතං කාරදීපං සන්ධාය චූත්තං. අප්ප්කොගාහෙත්වානි අනුපටිසිත්වා. විහරාමීති දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියආනෙක්ඛවිභාරෙහි සමුප්පාදිතසුබ්බවිසෙසෙන ඉරියාපට්ඨිතාරෙන සරිරදුක්ඛං විච්ඡින්නිත්වා හරාමි අත්තභාවං පවත්තෙමි. අකිත්ති නාම තාපසොති එවංනාමකො තාපසො හුත්වා යදා අහං තස්මිං අරක්ඛෙ විහරාමීති අත්ථො. සත්ථා තදා අත්තනො අකිත්තිතාපසභාවං ධම්මසෙනාපතිස්ස වදති. තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා –

අතීතෙ කිර ඉමස්මිංයෙව හද්දකප්පෙ ධාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ නාම රාජිනි රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිස්සන්තො අසිතිකොට්ඨිභවස්ස බ්‍රාහ්මණමහාසාලස්ස කුලෙ නිබ්බන්ති, “අකිත්ති”තිස්ස නාමං කරිංසු. තස්ස පදසා ගමනකාලෙ භගිනිපි ජායි. “යසවති”තිස්සා නාමං කරිංසු. සො සොළසවස්සකාලෙ තක්කසිලං ගන්ත්වා සබ්බසිප්පානි උග්ගහෙත්වා පච්චාගමාසි. අට්ඨස්ස මාතෘපිතරො කාලමකංසු. සො තෙසං පෙනකිච්චානි කාරොන්තො කතිපයදිවසාතික්කමෙන රතනාවලොකනං ආයුත්තකපුරිසෙහි කාරයමානො “එත්තකං මත්තිකං, එත්තකං පෙත්තිකං, එත්තකං පිතාමහ”න්ති සුත්වා සංවිග්ගමානසො හුත්වා “ඉදං ධනමෙව පක්ඛායති, න ධනස්ස සංභාරකා, සබ්බෙ ඉමං ධනං පහායෙව ගතා, අහං පන නං ආදාය ගමිස්සාමි”ති රාජානං ආපුච්ඡිත්වා හෙරිං වරාපෙසි – “ධනෙන අත්ථිකා අකිත්තිපණ්ඩිතස්ස ගෙහං ආගච්ඡන්තු”ති.

සො සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙත්වා ධනෙ අබියමානෙ “කිං මෙ ඉමාය ධනකිලාය, අත්ථිකා ගණ්ඨිස්සන්ති”ති නිවෙසනද්වාරං විවරිත්වා හිරක්ඛෙසුචණ්ණාදිහරිතෙ සාරගබ්භෙ විවරාපෙත්වා “දින්නංයෙව හරන්තු”ති ගෙහං පහාය ක්කාතිපරිවට්ඨස්ස පරිදෙවන්තස්ස භගිනිං ගහෙත්වා ධාරාණසියො නික්ඛමිත්වා නදිං උත්තරිත්වා ද්වෙ තිණ්ණියොජනානි ගන්ත්වා පබ්බජිත්වා රමණියෙ භූමිභාගෙ පණ්ණසාලං කරිත්වා වසති. යෙන පන ද්වාරෙන තදා නික්ඛමි, තං අකිත්තිද්වාරං නාම ජාතං. යෙන තිත්ථෙත නදිං ඔතිණ්ණො, තං අකිත්තිතිත්ථං නාම ජාතං. තස්ස පබ්බජිතභාවං සුත්වා බහු මනුස්සා ගාමනිගමරාජධානිවාසිනො තස්ස ගුණෙහි ආකඩ්ඪියමානහදයා අනුපබ්බජිංසු. මහාපරිවාරො අහොසි, මහාලාභසක්කාරො නිබ්බන්ති, බුද්ධුප්පාදො විය අහොසි. අට් මහාසත්තො “අයං ලාභසක්කාරො මහා, පරිවාරොපි මහන්තො, කායවිවෙකමත්තමපි ඉධ න ලහති, මයා එකාකිනා විහරිතුං වට්ඨති”ති චින්තෙත්වා පරමප්පිච්ඡභාවතො විවෙකනින්තතාය ව කස්සවි අජානාපෙත්වා එකකොව නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන දම්මරට්ඨං පත්වා කාවිරපට්ඨනසම්පෙ උයානෙ විහරන්තො ක්කානාහිරක්ඛායො නිබ්බන්තෙසි. තත්‍රාපිස්ස මහාලාභසක්කාරො උප්පජ්ජි. සො තං පිගුච්ඡන්තො ඡඩ්ඨෙත්වා ආකාසෙන ගන්ත්වා කාරදීපෙ ඔතරි. තදා කාරදීපො අභිදීපො නාම. සො තත්ථ මහන්තං කාරරුක්ඛං උපනිස්සාය පණ්ණසාලං මාපෙත්වා වාසං කප්පෙසි. අප්පිච්ඡතාය පන කත්ථවි අගන්ත්වා තස්ස රුක්ඛස්ස ඵලකාලෙ ඵලානි බාදන්තො ඵලෙ අසති පත්තානි උදකසිත්තානි බාදන්තො ක්කානසමාපත්තිහි විනිනාමෙසි.

තස්ස සීලතෙජෙන සක්කස්ස පණ්ඩුකම්බලසීලාසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො “කො නු බො මං ඉමම්භා යානා වාවතුකාමො”ති ආවජ්ජෙත්තො පණ්ඩිතං දිස්වා “කිමත්ථං නු බො අයං තාපසො එවං දුක්කරං තපං වරති, සක්කත්තං නු බො පත්ථෙති, උදාහු අක්ඛං, විමංසිස්සාමි නං. අයක්ඛි සුචිසුද්ධකායවච්චිනොසමාචාරො ජීවිතෙ නිරපෙක්ඛො උදකසිත්තානි කාරපත්තානි බාදති, සවෙ සක්කත්තං පත්ථෙති අත්තනො සිත්තානි කාරපත්තානි මය්හං දස්සති, නො වෙ, න දස්සති”ති බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන තස්ස සන්තිකං අගමාසි. බොධිස්සන්තොපි කාරපත්තානි සෙදෙත්වා “සිතලීභූතානි බාදිස්සාමි”ති පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසිදි. අට්ඨස්ස පුරතො සක්කො බ්‍රාහ්මණරූපෙන හික්ඛාය අත්ථිකො හුත්වා අට්ඨාසි. මහාසත්තො තං දිස්වා “ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙ, වීරස්සං වත මෙ යාවකො දිට්ඨො”ති සොමනස්සප්පත්තො හුත්වා “අජ්ජ මම මනොරථං මත්ථකං පාපෙත්වා දානං දස්සාමි”ති පක්කභාජනෙනෙව ආදාය ගන්ත්වා දානපාරමිං ආවජ්ජෙත්වා අත්තනො අසෙසෙත්වා ව තස්ස හික්ඛාභාජනෙ පක්ඛිපි. සක්කො තං ගහෙත්වා ථොකං ගන්ත්වා අත්තරධාසි. මහාසත්තොපි තස්ස දත්වා පුන පරියෙට්ඨිං අනාපජ්ජිත්වා තෙනෙව පිතිසුබ්බෙන විනිනාමෙසි.

දුතියදිවසෙ පන කාරපත්තානි පවිත්වා “හියො දක්ඛිණෙයං අලහිං, අජ්ජ නු බො කථ”න්ති පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසිදි. සක්කොපි තථෙව ආගමි. මහාසත්තො පුනපි තථෙව දත්වා විනිනාමෙසි. තතියදිවසෙ ව තථෙව දත්වා “අහො වත මෙ ලාභා, බහුං වත පුක්ඛං පසවාමි, සවාහං දක්ඛිණෙයං ලභෙයාං, එවමෙව මාසමිපි ද්වෙමාසමිපි දානං දදෙයා”න්ති චින්තෙසි. තිසුපි දිවසෙසු “තෙන දානෙන න ලාභසක්කාරසීලොකං න වක්කවත්තිසම්පත්තිං න

සක්කසම්පත්තිං න බ්‍රහ්මසම්පත්තිං න සාවකබ්බොධිං න පච්චෙකබ්බොධිං පත්ථෙමි, අපි ච ඉදං මෙ දානං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොතු”ති යථාධිකාරං චිත්තං යථෙසි. තෙන වුත්තං –

4. “තදා මං තපනෙජෙන, සන්තත්තො තිදිවාහිභු;
ධාරෙන්තො බ්‍රාහ්මණවණ්ණං, හික්කාය මං උපාගමි.
5. “පවනා ආහතං පණ්ණං, අතෙලඤ්ච අලොණ්කං;
මම ද්වාරෙ ධීතං දිස්වා, සකටාහෙන ආකිරිං.
6. “තස්ස දත්වානහං පණ්ණං, නිකුජ්ජිත්වාන භාජනං;
පුනෙසනං ජහිත්වාන, පාවිසිං පණ්ණසාලකං.
7. “දුතියම්පි තතියම්පි, උපගඤ්ජි මමන්තිකං;
අකම්පිතො අනොලග්ගො, එවමෙවමදාසහං.
8. “න මෙ තප්පච්චයා අත්ථි, සරිරස්මිං විවණ්ණියං;
පිතිසුබ්බෙන රතියා, විතිනාමෙමි තං දිවං.
9. “යදි මාසම්පි ද්වෙමාසං, දක්ඛිණෙය්‍යාං වරං ලභෙ;
අකම්පිතො අනොලීනො, දදෙය්‍යාං දානමුත්තමං.
10. “න තස්ස දානං දදමානො, යසං ලාභඤ්ච පත්ථයිං;
සබ්බඤ්ඤානං පත්ථයානො, තානි කම්මානි ආවරි”න්ති.

තත්ථ තදානි යදා අහං අකිත්තිනාමකො තාපසො හුත්වා තස්මිං දිපෙ කාරාරඤ්ඤෙ විහරාමි, තදා . මන්ති මම. තපනෙජෙනාති සීලපාරමිතානුභාවෙන. සීලඤ්ඤි දුච්චරිතසංකිලෙසස්ස තපනතො “තපො”ති වුවචති, තෙක්ඛම්මවීරියපාරමිතානුභාවෙන වා. තාපි හි තණ්හාසංකිලෙසස්ස කොසජ්ජස්ස ච තපනතො “තපො”ති වුවචති, උක්කංසගතා ච තා බොධිසත්තස්ස ඉමස්මිං අත්තභාවෙති. ඛන්තිසංවරස්ස වාපි පරමුක්කංසගමනතො “ඛන්තිපාරමිතානුභාවෙනා”තිපි චත්තුං වට්ටතෙව. “ඛන්ති පරමං තපො”ති (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 184) හි වුත්තං. සන්තත්තොති යථාවුත්තගුණානුභාවජනිතෙන ධම්මතාසිද්ධෙන පණ්ඩුකම්බලසීලාසනස්ස උණ්හාකාරෙන සන්තාපිතො. තිදිවාහිභුති දෙවලොකාධිපති, සක්කොති අත්ථො. පණ්ණසාලාය සම්පෙ ගහිතම්පි කාරපණ්ණං පණ්ණසාලාය අරඤ්ඤමජ්ඣගතත්තා “පවනා ආහත”න්ති වුත්තං.

අතෙලඤ්ච අලොණ්කන්ති දෙය්‍යාධම්මස්ස අනුලාරභාවෙපි අජ්ඣාසයසම්පත්තියා දානධම්මස්ස මහාජුතිකභාවං දස්සෙතුං වුත්තං. මම ද්වාරෙති මය්හං පණ්ණසාලාය ද්වාරෙ. සකටාහෙන ආකිරිත්ති ඉමිනා අත්තනො කිඤ්චිපි අසෙසෙත්වා දින්නභාවං දස්සෙති.

පුනෙසනං ජහිත්වානාති “එකදිවසං ද්වික්ඛත්තුං ඝාසෙසනං න සල්ලෙඛ”න්ති වින්තෙත්වා දානපිතියා තිත්තො විය හුත්වා තස්මිං දිවසෙ පුන ආහාරපරියෙට්ඨිං අකත්වා.

අකම්පිතොති සුදුරවික්ඛම්හිතත්තා මච්ඡරියෙන අවලීනො දානජ්ඣාසයතො වලනමත්තම්පි අකාරිතො. අනොලග්ගොති ලොභවසෙන ඊසකම්පි අලග්ගො. තතියම්පිති පි-සද්දෙන දුතියම්පිති ඉමං සම්පිණ්ඩෙති. එවමෙවමදාසහන්ති යථා පයමං, එවමෙවං දුතියම්පි, තතියම්පි අදාසිං අහං.

න මෙ තප්පච්චයාති ගාථාය වුත්තමෙවත්ථං පාකටං කරොති. තත්ථ තප්පච්චයාති දානපච්චයා තිසු දිවසෙසු ඡින්නාහාරතාය සරිරස්මිං යෙන වෙවණ්ණියෙන හවිතබ්බං, තම්පි මෙ සරිරස්මිං විවණ්ණියං දානපච්චයායෙව නත්ථි . කස්මා? දානවිසයෙන පිතිසුබ්බෙන දානවිසයාය එව ව රතියා. විතිනාමෙමි තං දිවන්ති තං සකලං තිමත්තදිවසං විතිනාමෙමි, න කෙවලඤ්ච තිණ් එව දිවසානි, අථ බො මාසද්විමාසමත්තම්පි කාලං, එවමෙව දාතුං පහොමිති දස්සෙතුං “යදි මාසම්පි”තිආදි වුත්තං. අනොලීනොති අලීනවිත්තො, දානෙ අසඬ්ඤානවිත්තොති අත්ථො.

තස්සාති බ්‍රාහ්මණරූපෙන ආගතස්ස සක්කස්ස. යසන්ති කිත්තිං, පරිවාරසම්පත්තිං වා. ලාභඤ්චාති දෙවමනුස්සෙසු චක්කවත්තිආදිභාවෙන ලද්ධබ්බං ලාභං වා න පත්ථයිං. අථ බො සබ්බඤ්ඤානං සම්මාසම්බොධිං පත්ථයානො ආකඬ්ඛමානො තානි තිසු දිවසෙසු අනෙකචාරං උප්පන්නානි දානමයානි පුඤ්ඤකම්මානි දානස්ස වා පරිවාරභූතානි කායසුචරිතාදිනි පුඤ්ඤකම්මානි ආවරිං අකාසිත්ති.

ඉති හගවා තස්මිං අත්තභාවෙ අත්තනො සුදුක්කරං පුඤ්ඤවර්තමත්තමෙව ඉධ මහාථෙරස්ස පකාසෙසි. ජාතකදෙසනායං පන චතුත්ථදිවසෙ සක්කස්ස උපසඬ්ඤානම්ත්වා බොධිසත්තස්ස අජ්ඣාසයජානනං වරෙන උපනිමත්තනා බොධිසත්තස්ස වරසම්පට්චිජනසිසෙන ධම්මදෙසනා දෙය්‍යාධම්මදක්ඛිණෙය්‍යානං පුන සක්කස්ස අනාගමනස්ස ච ආකඬ්ඛමානතා ච පකාසිතා. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“අකිත්තිං දිස්වාන සම්මන්තං, සක්කො භුතපති ඔවි;
කිං පත්ථයං මහාබ්බුභ්මෙ, එකො සම්මසි සම්මති.

“දුක්ඛො පුනඛහවො සක්ක, සරිරස්ස ව හෙදනං;
සම්මොහමරණං දුක්ඛං, තස්මා සම්මාමී, වාසව.

“එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ, පතිරුපෙ සුභාසිතෙ;
වරං කස්සප තෙ දම්මී, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි.

“වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභුතානම්ස්සර;
යෙන පුත්තෙ ව දාරෙ ව, ධනධඤ්ඤං පියානි ව;
ලද්ධා නරා න තප්පන්ති, සො ලොභො න මයි වසෙ.

එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ...පෙ.... මනසිච්ඡසි.

“වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභුතානම්ස්සර;
බෙත්තං වත්ථුං හිරඤ්ඤඤ්ච, ගවාස්සං දාසපොරිසං;
යෙන ජාතෙන ජීයන්ති, සො දොසො න මයි වසෙ.

“එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ...පෙ.... මනසිච්ඡසි.

“වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභුතානම්ස්සර;
බාලං න පස්සෙ න සුඤ්ඤ, න ව බාලෙන සංවසෙ;
බාලෙනල්ලාපසල්ලාපං, න කරෙ න ව රොවයෙ.

“කිං නු තෙ අකරං බාලො, වද කස්සප කාරණං;
කෙන කස්සප බාලස්ස, දස්සනං නාභිකඬ්ඛසි.

“අනයං නයති දුම්මෙධො, අධුරායං නියුඤ්ජති;
දුන්නයො සෙය්‍යසො භොති, සම්මා චුත්තො පකුජ්ජති;
විනයං සො න ජානාති, සාධු තස්ස අදස්සනං.

“එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ...පෙ.... මනසිච්ඡසි.

“වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභුතානම්ස්සර;
ධිරං පස්සෙ සුඤ්ඤ ධිරං, ධිරෙන සහ සංවසෙ;
ධිරෙනල්ලාපසල්ලාපං, තං කරෙ තඤ්ච රොවයෙ.

“කිං නු තෙ අකරං ධිරො, වද කස්සප කාරණං;
කෙන කස්සප ධිරස්ස, දස්සනං අභිකඬ්ඛසි.

“නයං නයති මෙධාවී, අධුරායං න යුඤ්ජති;
සුන්නයො සෙය්‍යසො භොති, සම්මා චුත්තො න කුජ්ජති;
විනයං සො පජානාති, සාධු තෙන සමාගමො.

“එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ...පෙ.... මනසිච්ඡසි.

“වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභුතානම්ස්සර;
තතො රත්තා විවසානෙ, සුරියුග්ගමනං පති;
දිබ්බා භක්ඛා පාතුභවෙය්‍යං, සීලවන්නො ව යාවකා.

“දදතො මෙ න බියෙථ, දත්වා නානුතපෙය්‍යහං;
දදං විත්තං පසාදෙය්‍යං, එතං සක්ක වරං වරෙ.

“එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ...පෙ.... මනසිච්ඡසි.

“වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභුතානම්ස්සර;
න මං පුන උපෙය්‍යාසි, එතං සක්ක වරං වරෙ.

“බහුභි වතවරියාහි, නරා ව අථ නාරියො;
දස්සනං අභිකඛ්ඛන්ති, කිං නු මෙ දස්සනෙ භයං.

“තං තාදිසං දෙවවණ්ණං, සබ්බකාමසම්ථිතං;
දිස්වා තපො පමප්පෙය්‍යං, එතං තෙ දස්සනෙ භය”න්ති. (ජා. 1.13.83-103);

අථ සක්කො “සාධු, භන්තෙ, න තෙ ඉතො පටියාය සන්තිකං ආගමිස්සාමි”ති තං අභිවාදෙන්වා පක්කාමි.
මහාසත්තො යාවජීවං තත්තෙව වසන්තො ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති.

අනුරුද්ධත්තෙරො තදා සක්කො අහොසි, ලොකනාටො අකිත්තිපණ්ඩිතො.

තස්ස මහාභිනික්ඛමනසදිසං නික්ඛන්තත්තා තෙක්ඛම්මපාරමි. සුවිසුද්ධසීලාචාරතාය සීලපාරමි.
කාමචිතක්කාදීනං සුවිසු චික්ඛම්භිතත්තා වීරියපාරමි. බන්තිසංවරස්ස පරමුක්කංසගමනතො බන්තිපාරමි.
පටිඤ්ඤානුරූපං පටිපත්තියා සච්චපාරමි. සබ්බත්ථ අවලසමාදානාධිට්ඨානෙන අධිට්ඨානපාරමි. සබ්බසත්තෙසු
භිතජ්ඣාසයෙන මෙත්තාපාරමි. සත්තසම්බාරකතවිජ්ජකාරෙසු මජ්ඣන්තභාවජ්ජත්තියා උපෙක්ඛාපාරමි. තාසං
උපකාරානුපකාරෙ ධම්මෙ ජාතිත්වා අනුපකාරෙ ධම්මෙ පහාය උපකාරධම්මෙසු පවත්තාපනපුරෙවරා සහජාතා ව
උපායකොසල්ලභූතා අතිසල්ලෙබ්බන්තිසාධනී ව පඤ්ඤා පඤ්ඤාපාරමිති ඉමාපි දස පාරමියො ලබ්භන්ති.

දානජ්ඣාසයස්ස පන අතිඋළාරභාවෙන දානමුඛෙන දෙසනා පවත්තා. තස්මා සබ්බත්ථ සමකා මහාකරුණා,
ද්වෙපි පුඤ්ඤාණසම්භාරා, කායසුචරිතාදීනි තිණි බොධිසත්තසුචරිතානි, සච්චාධිට්ඨානාදීනි චත්තාරි අධිට්ඨානානි,
උස්සාහාදයො වතස්සො බුද්ධභූමියො, සද්ධාදයො පඤ්ච මහාබොධිපරිපාවනියා ධම්මා, අලොභජ්ඣාසයාදයො ඡ
බොධිසත්තානං අජ්ඣාසයා, තිණ්ණො තාරෙස්සාමිතිආදයො සත්ත පටිඤ්ඤා ධම්මා, අප්පිච්ඡස්සායං ධම්මො, නායං
ධම්මො මහිච්ඡස්සානිආදයො (දී. නි. 3.358; අ. නි. 8.30) අට්ඨ මහාපුරිසචිතක්කා (දී. නි. 3.358), නව
යොනිසොමනසිකාරමුලකා ධම්මා, දානජ්ඣාසයාදයො දස මහාපුරිසජ්ඣාසයා, දානසීලාදයො දස
පුඤ්ඤාකිරියවත්ථුනිති එවමාදයො යෙ අනෙකසනඅනෙකසහස්සප්පහෙදා බොධිසම්භාරභූතා මහාබොධිසත්තගුණා.
තෙ සබ්බෙපි යථාරහං ඉධ නිද්ධාරෙන්වා චත්තබ්බා.

අපි චෙත්ථ මහන්තං භොගක්ඛන්ධං මහන්තඤ්ච ඤාතිපරිවට්ටං පහාය මහාභිනික්ඛමනසදිසං ගෙහතො
නික්ඛමනං, නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතස්ස බහුජනසම්මතස්ස සතො පරමප්පිච්ඡභාවෙන කුලෙසු ගණෙසු ව අලග්ගතා,
අච්චන්තමෙව ලාභසක්කාරසීලොකජීග්‍රච්ඡා, පටිච්චෙකාහිරති, කායජීවිතනිරපෙක්ඛො පරිච්චාගො, අනාහාරස්සෙව
සතො දිවසත්තයම්පි දානපිතියා පරිතුට්ඨස්ස නිබ්බිකාරසරීරයාපනං, මාසද්විමාසමත්තම්පි කාලං යාවකෙ සති ආහාරං
තට්ඨ දත්වා “දානගතෙතෙව පිතිසුඛෙන සරීරං යාපෙස්සාමි”ති පරිච්චාගෙ අනොලීනවුත්තිසාධකො උළාරො
දානජ්ඣාසයො, දානං දත්වා පුන ආහාරපරියෙට්ඨියා අකරණහෙතුභූතා පරමසල්ලෙබ්බන්තිති එවමාදයො
මහාසත්තස්ස ගුණානුභවා වෙදිතබ්බා. තෙනෙතං වුවචිති –

“එවං අච්ඡරියා භෙනෙ, අබ්භූතා ව මහෙසිනො;
මහාකාරුණිකා ධීරා, සබ්බලොකෙකඛන්ධවා.

“අචිත්තෙය්‍යානුභවා ව, සදා සද්ධම්මගොචරා;
බොධිසත්තා මහාසත්තා, සුවිසල්ලෙබ්බන්තිනො.

“මහාවාතසමුද්ධත-චිච්චාලො මහොදධි;
අපි ලඬ්ඨෙය්‍යා වෙලන්තං, බොධිසත්තා න ධම්මතං.

“ලොකෙ සඤ්ජාතවද්ධාපි, න තෙ භාවිතභාවිනො;
ලිම්පන්ති ලොකධම්මෙහි, තොයෙන පදුමං යථා.

“යෙසං වෙ අත්තනි ස්නෙහො, නිභීයති යථා යථා;
සත්තෙසු කරුණාස්නෙහො, වඩ්ඪතෙව තථා තථා.

“යථා චිත්තං වසෙ භොති, න ව චිත්තවසානුගා;
තථා කම්මං වසෙ භොති, න ව කම්මවසානුගා.

“දොසෙහි නාභිභූයන්ති, සමුග්ගාතෙන්ති වා න තෙ;
චරන්තා බොධිපරියෙට්ඨීං, පුරිසාජානියා බුධා.

“තෙසු චිත්තජ්ජසාදොපි, දුක්ඛතො පරිමොචයෙ;

පගෙවානුකිරියා තෙසං, ධම්මස්ස අනුධම්මතො”ති.

පරමත්ථදීපනියා වරියාපිටකසංවණ්ණනාය

අකිත්තිවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සඬ්ඛ්‍යාත්මණුවරියාවණ්ණනා

11-12. දුතියස්මිං පුනාපරන්ති පුන අපරං, න කෙවලමිදං අකිත්තිවරියමෙව, අථ බො පුන අපරං අඤ්ඤං සඬ්ඛ්‍යවරියමපි පවක්ඛිස්සං, සුඤ්ඤානීති අධිප්පායො. ඉතො පරෙසුපි එසෙව නයො. සඬ්ඛ්‍යවරියොති සඬ්ඛ්‍යාමො. මහාසමුද්දං තරිතුකාමොති සුවණ්ණභූමිං ගන්තුං නාවාය මහාසමුද්දං තරිතුකාමො. උපගච්ඡාමි පට්ටනන්ති තාමලිත්තිපට්ටනං උද්දිස්ස ගච්ඡාමි. සයම්භුඤ්ඤාණෙන පච්චෙකබ්බොධියා අධිගතත්තා සයමෙව භූතන්ති සයම්භුං. කිලෙසමාරාදිසු කෙනවිපි න පරාජිතන්ති අපරාජිතං, තිණ්ණං මාරාතං මත්ථකං මද්දිත්වා යිතන්ති අත්ථො. තත්තාය කඨිනභූමියාති සම්මසන්තාපෙන සන්තත්තාය සක්ඛරවාලුකානිචිතත්තා බරාය කක්ඛළාය භූමියා .

13. තන්ති තං පච්චෙකබුද්ධං. ඉමමත්ථන්ති ඉමං ඉදානි වක්ඛමානං “ඉදං ඛෙත්ත”න්තිආදිකං අත්ථං. විචිත්තයිත්ති තදා සඬ්ඛ්‍යාත්මණුභූතො චිත්තෙසින්ති සත්ථා වදති. තත්තායං අනුපුබ්බිකථා –

අතීතෙ අයං බාරාණසී මොළිනී නාම අහොසි. මොළිනීනගරෙ බුහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සඬ්ඛො නාම බ්‍රාහ්මණො හුත්වා අඬ්ඬො මහද්ධනො චතුසු නගරද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙ අත්තනො නිවෙසනද්වාරෙති ඡසු යානෙසු ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා දෙවසිකං ඡසනසහස්සාති විස්සජ්ජෙත්තො කපණද්ධිකාදීනං මහාදානං පවත්තෙසි. සො එකදිවසං චිත්තෙසි – “අහං ගෙහෙ ධනෙ ඛිණ්ණෙ දානං දාතුං න සක්ඛිස්සාමි, අපරික්ඛිණ්ණෙයෙව ධනෙ නාවාය සුවණ්ණභූමිං ගන්ත්වා ධනං ආහරිස්සාමි”ති. සො නාවං භණ්ඩස්ස පුරාපෙත්වා පුත්තදාරං ආමන්තෙත්වා “යාවාහං ආගච්ඡිස්සාමි, තාව මෙ දානං අනුපච්ඡිත්තදත්තා පවත්තෙය්‍යාථා”ති වත්වා දාසකම්මකරපරිවුතො උපාහනං ආරුය්හ ඡත්තෙන ධාරියමානෙන පට්ටනගාමාහිමුබ්බො පායාසි.

තස්මිං ඛණෙ ගන්ධමාදනෙ එකො පච්චෙකබුද්ධො සත්තාහං නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා නිරොධසමාපත්තිනො වුට්ඨාය ලොකං වොලොකෙත්තො තං ධනාහරණත්ථං ගච්ඡන්තං දිස්වා “මහාපුරිසො ධනං ආහරිතුං ගච්ඡති, භවිස්සති නු බො අස්ස මහාසමුද්දෙ අත්තරායො, නො”ති ආවජ්ජෙත්වා “භවිස්සති”ති ඤත්වා “එස මං දිස්වා ඡත්තඤ්ඤං උපාහනඤ්ඤං මය්හං දත්වා උපාහනදානනිස්සන්දෙන සමුද්දෙ හින්තාය නාවාය පතිට්ඨං ලභිස්සති, කරිස්සාමිස්ස අනුග්ගහ”න්ති ආකාසෙන ගන්ත්වා තස්ස අවිදුරෙ ඔතරිත්වා මජ්ඣන්තිකසමයෙ වණ්ඩවාතාතපෙන අඬ්ඬාරසත්ථතසදිසං උණ්භවාලුකං මද්දන්තො තස්ස අහිමුබ්බං ආගඤ්ඡී. සො තං දිස්වා භට්ඨතුට්ඨො “පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං මෙ ආගතං, අජ්ජ මයා එත්ථ ඛිජං රොපෙතුං වට්ටති”ති චිත්තෙසි. තෙන වුත්තං “තමහං පටිපපෙ දිස්වා, ඉමමත්ථං විචිත්තයි”න්තිආදි.

තත්ථ ඉදං ඛෙත්තන්තිආදි චිත්තිතාකාරදස්සනං. ඛෙත්තන්ති ඛිත්තං ඛිජං මහජ්ඣලභාවකරණෙන තායතීති ඛෙත්තං, පුබ්බණ්ණාපරණ්ණවිරුහනභූමි. ඉධ පන ඛෙත්තං වියාති ඛෙත්තං, අග්ගදක්ඛිණ්ණෙය්‍යා පච්චෙකබුද්ධො. තෙනෙවාහ “පුඤ්ඤකාමස්ස ඡන්තුනො”ති.

14. මහාගමන්ති විපුලඵලාගමං, සස්සසම්පත්තිදායකන්ති අත්ථො. ඛිජං න රොපෙතීති ඛිජං න වපති.

15. ඛෙත්තවරුත්තමන්ති ඛෙත්තවරෙසුපි උත්තමං. සීලාදිගුණසම්පන්නා හි විසෙසනො අරියසාවකා ඛෙත්තවරා, තතොපි අග්ගභූතො පච්චෙකබුද්ධො ඛෙත්තවරුත්තමො. කාරන්ති සක්කාරං. යදි න කරොමීති සම්බන්ධො. ඉදං වුත්තං හොති – ඉදමිදිසං අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං ලභිත්වා තත්ථ පුජාසක්කාරං යදි න කරොමි, පුඤ්ඤෙන අත්ථිකො නාමාහං න භවෙය්‍යන්ති.

16-17. යථා අමච්චොතිආදීනං ද්විත්තං ගාථානං අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – යථා නාම යො කොචි රඤ්ඤා මුද්දාධිකාරෙ යපිතො ලඤ්ඡනධරො අමච්චපුරිසො සෙනාපති වා සො අත්තෙපුරෙ ඡනෙ බහිද්ධා ව බලකායාදිසු රඤ්ඤො යථානුසිට්ඨං න පටිපජ්ජති න තෙසං ධනධඤ්ඤං දෙති, තං තං කත්තබ්බං වත්තං පරිභාපෙති. සො මුද්දිතො පරිභායති මුද්දාධිකාරලද්ධවිභවතො පරිධංසති, එවමෙව අහමපි පුඤ්ඤකම්මස්ස රතො ලද්ධබ්බපුඤ්ඤඵලසඬ්ඛානං පුඤ්ඤකාමො දක්ඛිණො විපුලඵලභාවකරණෙන විපුලං දිස්වාන තං දක්ඛිණං උළාරං දක්ඛිණෙය්‍යාං ලභිත්වා තස්ස දානං යදි න දදාමි පුඤ්ඤතො ආයතීං පුඤ්ඤඵලතො ව පරිධංසාමි. තස්මා ඉධ මයා පුඤ්ඤං කාතබ්බමෙවාති.

එවං පන චිත්තෙත්වා මහාපුරිසො දුරතොව උපාහනා ඔරොහිත්වා වෙගෙන උපසඬ්ඛිකම්ත්වා වන්දිත්වා “හන්තෙ, මය්හං අනුග්ගහත්ථාය ඉමං රුක්ඛමුලං උපගච්ඡථා”ති වත්වා තස්මිං රුක්ඛමුලං උපසඬ්ඛිකම්ත්තෙ තත්ථ වාලුකං උස්සාපෙත්වා උත්තරාසඬ්ඛං පඤ්ඤාපෙත්වා පච්චෙකබුද්ධෙ තත්ථ නිසින්තෙ වන්දිත්වා වාසිතපරිස්සාවිතෙන උදකෙන තස්ස පාදෙ ධොවිත්වා, ගන්ධතෙලෙන මක්ඛෙත්වා, අත්තනො උපාහනං පුඤ්ඡිත්වා, ගන්ධතෙලෙන

මක්බැවින්, තස්ස පාදෙ පටිමුඤ්චිත්වා “හන්තෙ, ඉමං උපාහනං ආරුය්හ, ඉමං ඡන්තං මත්ථකෙ කත්වා ගච්ඡා”ති ඡන්තුපාහනං අදාසි. සොපිස්ස අනුග්ගහත්ථාය තං ගහෙත්වා පසාදසංවඩ්ඪනත්ථං පස්සන්තස්සෙව වෙහාසං උප්පතිත්වා ගන්ධමාදනං අගමාසි. තෙන වුත්තං –

18. “ඵවාහං චිත්තයිත්වාන, ඔරොහිත්වා උපාහනා;
තස්ස පාදානි චන්දිත්වා, අදාසි ඡන්තුපාහන”ති.

බොධිසත්තො තං දිස්වා අතිවිය පසන්තචිත්තො පට්ටනං ගන්ත්වා නාවං අභිරුහි. අට්ඨස්ස මහාසමුද්දං තරන්තස්ස සත්තමෙ දිවසෙ නාවා විවරමදාසි. උදකං උස්සිඤ්චිතුං නාසක්ඛිංසු. මහාජනො මරණභයහිනො අත්තනො අත්තනො දෙවතා නමස්සිත්වා මහාවිරවං විරවි. බොධිසත්තො ඵකං උපට්ඨාකං ගහෙත්වා සකලසරිරං තෙලෙන මක්බැවින් සප්පිනා සද්ධිං සක්ඛරවුණ්ණානි යාවදත්ථං බාදිත්වා තම්පි බාදාපෙත්වා තෙන සද්ධිං කුපකයට්ඨිමත්ථකං ආරුය්හ “ඉමාය දිසාය අම්මාකං නගර”ති දිසං වචන්ථපෙත්වා මච්ඡකච්ඡපපරිපන්ථනො අත්තානං සච්චාධිට්ඨානෙන පමොචෙත්තො තෙන සද්ධිං උසහමත්තට්ඨානං අතික්කම්මිත්වා පතිත්වා සමුද්දං තරිතුං ආරහි. මහාජනො පන තත්ථෙව විනාසං පාපුණි. තස්ස තරන්තස්සෙව සත්ත දිවසා ගතා. සො තස්මිම්පි කාලෙ ලොණොදකෙන මුඛං වික්ඛාලෙත්වා උපොසථිකො අහොසියෙව.

තදා පන ඊදිසානං පුරිසවිසෙසානං රක්ඛණත්ථාය චතුහි ලොකපාලෙහි යපිතා මණිමෙඛලා නාම දෙවධිතා අත්තනො ඉස්සරියෙන සත්තාහං පමජ්ජිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ තං දිස්වා “සවායං ඉධ මරිස්ස, අතිවිය ගාරය්හා අභවිස්ස”ති සංවිග්ගහදයා සුවණ්ණපානියා දිබ්බභොජනස්ස පුරෙත්වා වෙගෙනාගන්ත්වා “බ්‍රාහ්මණ, ඉදං දිබ්බභොජනං භුඤ්ජා”ති ආහ. සො තං උල්ලොකෙත්වා “නාහං භුඤ්ජාමි, උපොසථිකොම්හි”ති පටික්ඛිපිත්වා තං පුච්ඡන්තො –

“යං ත්වං සුබ්බෙනාහිසමෙක්ඛසෙ මං, භුඤ්ජස්සු හත්තං ඉති මං වදෙසි;
පුච්ඡාමි තං නාරි මහානුභාවෙ, දෙවි නුසි ත්වං උද මානුසි නු”ති. (ජා. 1.10.42) –

ආහ. සා තස්ස පටිච්චනං දෙන්ති –

“දෙවි අහං සඬ්ඛ මහානුභාවා, ඉධාගතා සාගරවාරිමජ්ඣෙ;
අනුකම්පිකා නො ව පදුට්ඨචිත්තා, තවෙව අත්ථාය ඉධාගතාස්මි.

“ඉධන්තපානං සයනාසනඤ්ච, යානානි නානාවිච්චානි සඬ්ඛ;
සබ්බස්ස ත්‍යාහං පටිපාදයාමි, යං කිඤ්චි තුය්හං මනසාහිපත්ථිත”ති. (ජා. 1.10.43-44) –

ඉමා ගාථා අභාසි. තං සුත්වා මහාසත්තො “අයං දෙවධිතා සමුද්දපිට්ඨෙය මය්හං ‘ඉදඤ්චිදඤ්ච දම්මි’ති වදති, යඤ්චෙසා මය්හං දෙති, තම්පි මම පුඤ්ඤෙනෙව, තං පන පුඤ්ඤං අයං දෙවධිතා ජානාති නු බො, උදාහු න ජානාති, පුච්ඡස්සාමි තාව න”ති චිත්තෙත්වා පුච්ඡන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“යං කිඤ්චි ශිට්ඨඤ්ච හුතඤ්ච මය්හං, සබ්බස්ස නො ඉස්සරා ත්වං සුගත්තෙ;
සුස්සොණි සුඛතුරු විලග්ගමජ්ඣෙ, කිස්ස මෙ කම්මස්ස අයං විපාකො”ති. (ජා. 1.10.45);

තත්ථ ශිට්ඨන්ති දානවසෙන යජිතං. හුතන්ති ආහුනපාහුනවසෙන දින්නං. සබ්බස්ස නො ඉස්සරා ත්වන්ති අම්මාකං පුඤ්ඤකම්මස්ස සබ්බස්ස ත්වං ඉස්සරා, “අයං ඉමස්ස විපාකො, අයං ඉමස්සා”ති බ්‍යාකරිතුං සමත්ථා. සුස්සොණිනි සුන්දරජසනෙ. සුඛතුරුනි සුන්දරෙහි හමුකෙහි ලාරුහි ව සමන්තාගතෙ. විලග්ගමජ්ඣෙති විලග්ගනනුමජ්ඣෙ. කිස්ස මෙති මයා කතකම්මෙසු කතරකම්මස්ස අයං විපාකො, යෙනාහං අප්පතිට්ඨෙය මහාසමුද්දෙ අප්ප පතිට්ඨං ලභාමිති.

තං සුත්වා දෙවධිතා “අයං බ්‍රාහ්මණො ‘යං අත්තනා කුසලකම්මං කතං, තං කම්මං න ජානාති’ති සඤ්ඤාය පුච්ඡති මඤ්ඤෙ, කථෙස්සාමි න”ති නාවාහිරුහනදිවසෙ පච්චෙකබුද්ධස්ස ඡන්තුපාහනදානපුඤ්ඤමෙව තස්ස කාරණන්ති කථෙන්නි –

“සම්මෙ පථෙ බ්‍රාහ්මණ ඵකහික්ඛුං, උග්ගට්ටපාදං තසිතං කිලන්තං;
පටිපාදයි සඬ්ඛ උපාහනානි, සා දක්ඛිණා කාමදුහා තවජ්ජා”ති. (ජා. 1.10.46) –

ගාථමාහ.

තත්ථ ඵකහික්ඛුන්ති ඵකං පච්චෙකබුද්ධං සන්ධායාහ. උග්ගට්ටපාදන්ති උණ්හවාලුකාය සට්ටපාදං, විබාධිතපාදන්ති අත්ථො. තසිතන්ති පිපාසිතං. පටිපාදයිති පටිපාදෙසි යොජෙසි. කාමදුහානි සබ්බකාමදායිකා.

තං සුත්වා මහාසත්තො “එවරුපෙපි නාම අප්පතිට්ඨො මහාසමුද්දෙ මයා දින්නං ඡන්තුපාහනදානං මම සබ්බකාමදදං ජාතං අහො සුදින්න”න්ති තුට්ඨවිත්තො –

“සා හොතු නාවා ඵලකුපපන්නා, අනවස්සුතා ඵරකවාතයුත්තා;
අඤ්ඤස්ස යානස්ස න හෙත්ථ භූමි, අප්පෙව මං මොළිනිං පාපයස්සු”ති. (ජා. 1.10.47) –

ගාථමාහ.

තත්ථ ඵලකුපපන්නාති මහානාවතාය බහුති ඵලකෙහි උපෙනා. උදකප්පවෙසනාභාවෙන අනවස්සුතා. සම්මා ගහෙත්වා ගමනකවාතෙන ඵරකවාතයුත්තා.

දෙවධිතා තස්ස වචනං සුත්වා තුට්ඨහට්ඨා දීසතො අට්ඨඋසහං විත්ථාරතො වතුඋසහං ගම්භීරතො වීසතියට්ඨිකං සත්තරතනමයං නාවං මාපෙත්වා කුපථියාරිත්තයුත්තාති ඉන්දනීලරජතසුවණ්ණමයාදිනි නිම්මිනිත්වා සත්තන්නං රතනානං පුරෙත්වා බ්‍රාහ්මණං ආලිඬිගෙත්වා නාවං ආරොපෙසි, උපට්ඨාකං පනස්ස න ඔලොකෙසි. බ්‍රාහ්මණො අත්තනා කතකලායාණතො තස්ස පත්තිං අදාසි, සො අනුමොදි. අථ දෙවධිතා තම්පි ආලිඬිගෙත්වා නාවාය පතිට්ඨාපෙත්වා තං නාවං මොළිනිනගරං තෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස සරෙ ධනං පතිට්ඨාපෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව අගමාසි. තෙනාහ භගවා –

“සා තත්ථ විත්තා සුමනා පතීතා, නාවං සුවිත්තං අභිනිම්මිනිත්වා;
ආදාය සඬ්ඛං පුරිසෙත සද්ධිං, උපානයි නගරං සාධුරම්ම”න්ති. (ජා. 1.10.48);

මහාපුරිසස්ස හි විත්තසම්පත්තියා පච්චෙකඛුද්ධස්ස ව නිරොධතො වුට්ඨිතභාවෙන සත්තසු වෙනනාසු ආදිවෙනනා දිට්ඨධම්මවෙදනීයා අතිඋළාරඵලා ව ජාතා. ඉදම්පි තස්ස දානස්ස අප්පමත්තඵලන්ති දට්ඨබ්බං. අපරිමාණඵලඤ්ඤි තං දානං බොධිසම්භාරභූතං. තෙන වුත්තං –

19. “තෙනෙවාහං සතගුණතො, සුබ්‍රමාලො සුබ්බෙධිතො;
අපි ව දානං පරිපුරෙත්තො, එවං තස්ස අදාසහ”න්ති.

තත්ථ තෙනාති තතො පච්චෙකඛුද්ධතො, සතගුණතොති සතගුණෙන අහං තදා සඬ්ඛභූතො සුබ්‍රමාලො, තස්මා සුබ්බෙධිතො සුබ්බසංවඩ්ඪො, අපි ව එවං සන්තෙපි දානං පරිපුරෙත්තො, එවං මය්හං දානපාරම් පරිපුරෙතුති තස්ස පච්චෙකඛුද්ධස්ස අත්තනො සරිරුදුක්ඛං අනපෙක්ඛිත්වා ඡන්තුපාහනං අදාසිත්ති අත්තනො දානඡ්ඤාසයස්ස උළාරභාවං සත්ථා පවෙදෙසි.

බොධිසත්තොපි යාවජීවං අමිතධනගෙහං අඡ්ඤාචසන්තො හියොයාසොමත්තාය දානානි දත්වා සීලානි රක්ඛිත්වා ආයුපරියොසානෙ සපරියො දෙවනගරං පුරෙසි.

තදා දෙවධිතා උප්පලවණ්ණො අහොසි, පුරිසො ආනන්දත්ථෙරො, ලොකනාථො සඬ්ඛබ්‍රාහ්මණො.

තස්ස සුවිසුද්ධනිව්වසීලඋපොසථසීලාදිවසෙන සීලපාරම් දානසීලාදීනං පටිපක්ඛතො නික්ඛන්තත්තා කුසලධම්මවසෙන තෙක්ඛම්මපාරම්, දානාදිනිස්ථාදනත්ථං අබ්භස්සහනවසෙන තථා මහාසමුද්දතරණවායාමවසෙන ව විරියපාරම්, තදත්ථං අධිවාසනඛන්තිවසෙන ඛන්තිපාරම්, පටිඤ්ඤානුරූපප්පටිපත්තියා සච්චපාරම්, සබ්බත්ථ අචලසමාදානාධිට්ඨානවසෙන අධිට්ඨානපාරම්, සබ්බසත්තෙසු හිතඡ්ඤාසයවසෙන මෙත්තාපාරම්, සත්තසඬ්ඛාරකතවිජ්ජකාරෙසු මජ්ඣන්තභාවජ්ජත්තියා උපෙක්ඛාපාරම්, සබ්බපාරම්නං උපකාරානුපකාරෙ ධම්මෙ ජානිත්වා අනුපකාරෙ ධම්මෙ පහාය උපකාරධම්මෙසු පවත්තාපනපුරෙවරා සහජාතා ව උපායකොසල්ලභූතා පඤ්ඤාපාරම්ති ඉමාපි පාරම්යො ලබ්භන්ති.

දානඡ්ඤාසයස්ස පන අතිඋළාරභාවෙන දානපාරම්වසෙන දෙසනා පවත්තා. යස්මා චෙත්ථ දස පාරම්යො ලබ්භන්ති, තස්මා හෙට්ඨා වුත්තා මහාකරුණාදයො බොධිසත්තගුණා ඉධාපි යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා අත්තනො හොගසුඛං අනපෙක්ඛිත්වා මහාකරුණාය “දානපාරම් පුරෙස්සාමි”ති දානසම්භාරසංහරණත්ථං සමුද්දතරණං, තත්ථ ව සමුද්දපතිතස්සපි උපොසථාධිට්ඨානං, සීලඛණ්ඩහයෙන දෙවධිතායපි උපගතාය ආභාරානාහරණන්ති එවමාදයො මහාසත්තස්ස ගුණා වෙදිතබ්බා. ඉදානි වක්ඛමානෙසු සෙසවරිතෙසු ඉමීනා ව නයෙන ගුණනිද්ධාරණං වෙදිතබ්බං . තත්ථ තත්ථ විසෙසමත්තමෙව වක්ඛාම. තෙනෙතං වුච්චති –

“එවං අච්ඡරියා හෙනෙ, අබ්භූතා ව මහෙසිනො...පෙ....;
පගෙවානුකිරියා තෙසං, ධම්මස්ස අනුධම්මතො”ති.

සඬ්ඛබ්‍රාහ්මණවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. කුරුරාජවරියාවගේ නාම

20. තුනියෙ ඉන්දපත්පේ පුරුක්කමෙති ඉන්දපත්ථනාමකෙ කුරුරට්ඨස්ස පුරවරෙ උත්තමනගරෙ. රාජාති ධම්මෙන සමෙන චතුති සඬගභවත්ථුති පරිසං රඤ්ජෙතීති රාජා. කුසලෙ දසනුපාගතොති කුසලෙහි දසහි සමන්නාගතො, දානාදිහි දසහි පුඤ්ඤාතිරියවත්ථුති, දසහි කුසලකම්මපපෙහි වා යුත්තොති අත්ථො.

21. කලිඳිගරට්ටවිසයානි කලිඳිගරට්ටවසඬිබානවිසයා. බ්‍රාහ්මණා උපගඤ්ජු මන්ති කලිඳිගරාජෙන උයොයාජිනා
අට්ඨ බ්‍රාහ්මණා මං උපසඬකමිසු. උපසඬකමිත්වා ව පන ආයාචුං මං හන්ථිනාගන්ති හන්ථිභූතං මහානාගං මං
ආයාචිංසු. ධඤ්ඤන්ති ධනායිතබ්බසිරිසොභග්ගජපත්තං ලක්ඛණසම්පන්නං. මඬිගලසම්මතන්ති නායයෙව
ලක්ඛණසම්පන්නියා මඬිගලං අභිවුඬ්ඪිකාරණන්ති අභිසම්මතං ජනෙනි.

22. අවුට්ටිකොති වස්සරහිතො, දුබ්භික්ඛොති දුල්ලභභොජනො, ඡාතකො මහාති මහති ජිසව්ඡාබාධා වත්තතිති අත්ථො. දදාහීති දෙහි. නිලන්ති නිලවණ්ණං. අඤ්ජනසව්භයන්ති අඤ්ජනසද්දෙන අව්භාතබ්බං, අඤ්ජනනාමකන්ති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – අම්මාකං කලිඬිගරට්ඨං අවුට්ටිකං, තෙන ඉදානි මහාදුබ්භික්ඛං තත්ථ මහත්තං ඡාතකභයං උප්පන්තං, තස්ස චූපසම්ථාය ඉමං අඤ්ජනගිරිසඬ්ඤාසං කුය්හං අඤ්ජනනාමකං මඬිගලභත්ථිං දෙහි, ඉමස්මිඤ්ඤි තත්ථ නිතෙ දෙවො වස්සිස්සති, තෙන තං සබ්බභයං චූපසම්මිස්සතිති. තත්තායං අනුපුබ්බිකථා –

අතීතේ කුරුරටියේ ඉන්ද්‍රජයන්ට නගරේ බොධිසත්තෝ කුරුරාජස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගහෙන්වා අනුපුබ්බෙන විඤ්ඤානං පත්තො, තක්කසිලං ගන්ත්වා යොගවිනිතානි සිජ්ජායතනානි විජ්ජාටියානානි ච උග්ගහෙන්වා පච්චාගතො පිතරා උපරජ්ජෙ යපිතො, අපරභාගෙ පිකු අච්චයෙන රජ්ජං පත්වා දස රාජධම්මෙ අකොපෙන්තො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි ධනඤ්ජයො නාම නාමෙන. සො චතුසු නගරද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙ නිවෙසනද්වාරෙති ඡ දානසාලායො කාරෙන්වා දෙවසිකං ඡසනසහස්සං ධනං විස්සජ්ජෙන්තො සකලජම්බුදීපං උන්නඨගලං කත්වා දානං අදාසි. තස්ස දානජ්ඣාසයතා දානාහිරති සකලජම්බුදීපං පත්ථරි.

තස්මිං කාලෙ කලිඬගරටයේ දුබ්භික්ඛහයං ඡාතකහයං රොගහයන්ති තිණි හයානි උප්පජ්ජිංසු. සකලරට්ඨවාසීනො දන්තපුරං ගන්ත්වා රාජභවනද්වාරෙ උක්කුට්ඨිමකංසු “දෙවං වස්සාපෙහි දෙවා”ති. රාජා තං සුත්වා “කිංකාරණා එතෙ විරවන්ති”ති අමච්චෙ පුච්ඡී. අමච්චා රඤ්ඤො තමන්ථං ආරොචෙසුං. රාජා පොරාණකරාජානො දෙවෙ අවස්සන්තෙ කිං කරොන්තිති. “දෙවො වස්සතු”ති දානං දන්වා උපොසථං අධිට්ඨාය සමාදින්නසීලා සිරිගඛනං පවිසන්වා දබ්බසන්ථරෙ සත්තාහං නිපජ්ජන්තිති. තං සුත්වා තථා අකාසී. දෙවො න වස්සී, එවං රාජා අහං මයා කත්තබ්බකිච්චං අකාසිං, දෙවො න වස්සති, කින්නි කරොමාති. දෙව, ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ ධනඤ්ජයස්ස නාම කුරුරාජස්ස මඬිගලහන්ථිමිහි ආනිතෙ දෙවො වස්සිස්සතිති. සො රාජා බලවාහනසම්පන්නො දුප්පසහො, කථමස්ස හන්ථිං ආනෙස්සාමාති. මහාරාජ, තෙන සද්ධිං යුද්ධකිච්චං නන්ථි, දානජ්ඣාසයො සො රාජා දානාහිරතො යාවිතො සමානො අලඬකතසීසම්පි ඡින්දිත්වා පසාදසම්පන්නානි අක්ඛීනිපි උප්පාටෙන්වා සකලරජ්ජම්පි නියායාතෙන්වා දදෙයා, හන්ථිමිහි වත්තබ්බමෙව නන්ථි, අවස්සං යාවිතො සමානො දස්සතිති. කෙ පන යාවිතුං සමන්ථාති? බ්‍රාහ්මණා, මහාරාජාති. රාජා අට්ඨ බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙත්වා සක්කාරසම්මානං කත්වා පරිබ්බයං දන්වා හන්ථියාවනන්ථං පෙසෙසි. තෙ සබ්බන්ථ එකරත්තිවාසෙන තුරිතගමනං ගන්ත්වා කතිපාහං නගරද්වාරෙ දානසාලාසු භුඤ්ජන්තා සරිරං සන්තප්පෙන්වා රඤ්ඤො දානග්ගං ආගමනපටෙ කාලං ආගමයමානා පාවිනද්වාරෙ අට්ඨංසු.

බොධිසත්තොපි පාතොව න්හානානුලිත්තො සබ්බාලංකිකාරජපටිමණ්ඩිතො අලංකිකතවරවාරණබන්ධනො මහත්තෙන රාජානුභාවෙන දානසාලං ගන්ත්වා ඔතරිත්වා සත්තට්ඨජනානං සහත්ථෙන දානං දත්වා “ඉමිනාව නිහාරෙන දෙථා”ති වත්වා හත්ථිං අභිරුහිත්වා දක්ඛිණද්වාරං අගමාසී. බ්‍රාහ්මණා පාවිනද්වාරෙ ආරක්ඛස්ස බලවතාය ඔකාසං අලහිත්වා දක්ඛිණද්වාරං ගන්ත්වා රාජානං ආගච්ඡන්තං උල්ලොකයමානා ද්වාරතො නානිදුරෙ උන්නතට්ඨානෙ යිතා සම්පන්නං රාජානං හත්ථෙ උක්ඛිපිත්වා ජයාපෙසුං. රාජා වජිරඞ්කුසෙන වාරණං නිවත්තත්වා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා තෙ බ්‍රාහ්මණෙ “කිං ඉච්ඡා”ති පුච්ඡී. බ්‍රාහ්මණා “කලිඞ්ගරට්ඨං දුබ්භිත්ඛහයෙන ඡාතකහයෙන රොගහයෙන ව උපද්ද්වං. සො උපද්දවො ඉමස්මිං තව මඞ්ගලහත්ථිමිති නිතෙ වූපසම්මිස්සති. තස්මා ඉමං අඤ්ජනවණ්ණං නාගං අමිහාකං දෙහී”ති ආහංසු. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ “කලිඞ්ගරට්ඨවිසයා...පෙ. ... අඤ්ජනසව්හය”න්ති. තස්සත්ථො වුත්තො එව.

අප බොධිසත්තෝ “න මෙතං පතිරුපං, යං මෙ යාවකානං මනොරථවිසානො සියා, මය්හඤ්ච සමාදානභෙදො සියා” ති භත්ථිස්ඛන්ධනො ඔතරිත්වා “සචෙ අනලඬකතට්ඨානං අත්ථි, අලඬකරිත්වා දස්සාමි” ති සමන්තනො ඔලොකෙන්වා අනලඬකතට්ඨානං අදිස්වා සොණ්ඩාය නං ගභෙන්වා බ්‍රාහ්මණානං භන්ථෙසු යපෙන්වා රතනභිඬගාරෙන පුස්ථගන්ධවාසිතං උදකං පානෙන්වා අදාසි. තෙන වුත්තං -

23. “න මෙ යාවකමනුප්පත්තෙ, පටික්ඛෙපො අනුච්ඡවො;
මා මෙ භිජ්ජි සමාදානං, දස්සාමි විජුලං ගඡං.

24. “නාගං ගහෙත්වා සොණ්ඩිය, හිඬිගාලෙ රක්තාමයෙ;

ජලං හත්ථෙ ආකිරිත්වා, බ්‍රාහ්මණානං අදං ගජ්’න්ති.

තත්ථ යාවකමනුජ්ජත්තෙති යාවකෙ අනුජ්ජත්තෙ. අනුච්ඡවොති අනුච්ඡවිකො පතිරුපො. මා මෙ භිජ්ජි සමාදානන්ති සබ්බඤ්ඤාඤාණත්ථාය සබ්බස්ස යාවකස්ස සබ්බං අනවජ්ජං ඉච්ඡිතං දදන්තො දානපාරමිං පුරෙස්සාමිති යං මය්හං සමාදානං, තං මා භිජ්ජි. තස්මා දස්සාමි විපුලං ගජන්ති මහන්තං ඉමං මඬගලහත්ථිං දස්සාමිති. අදන්ති අදාසිං.

25 තුස්මිං පන හත්ථිමිහි දින්නෙ අමච්චා බොධිසත්තං එතදවොචුං — “කස්මා, මහාරාජ, මඬගලහත්ථිං දදන්ථ, නනු අඤ්ඤාදා හත්ථි දාතබ්බො, රඤ්ඤා නාම එවරුපො ඔපවය්හො මඬගලහත්ථි ඉස්සරියං අභිච්ඡයඤ්ච ආකඬ්ඛන්තෙන න දාතබ්බො”ති. මහාසත්තො යං මං යාවකා යාවන්ති, තදෙව මයා දාතබ්බං, සවෙ පන මං රජ්ජං යාවෙය්‍යං, රජ්ජමිපි තෙසං දදෙය්‍යං, මය්හං රජ්ජතොපි ජීවිතතොපි සබ්බඤ්ඤාඤාණමෙව පියතරං, තස්මා තං හත්ථිං අදාසින්ති ආහ. තෙන චුත්තං “තස්ස නාගෙ පදින්නමිහි”තිආදි. තත්ථ තස්සාති තස්ස තෙන, තස්මිං නාගෙ හත්ථිමිහි දින්නෙ.

26. මඬගලසම්පන්නන්ති මඬගලගුණෙහි සමන්තාගතං. සඬගාමච්ඡයුත්තමන්ති සඬගාමච්ඡයා උත්තමං, සඬගාමච්ඡයෙ වා උත්තමං පධානං පවරං නාගං. කිං තෙ රජ්ජං කරිස්සතීති තස්මිං නාගෙ අපගතෙ තව රජ්ජං කිං කරිස්සති, රජ්ජකිච්චං න කරිස්සති, රජ්ජමිපි අපගතමෙවාති දස්සෙති.

27. රජ්ජමිපි මෙ දදෙ සබ්බන්ති තිට්ඨතු නාගො තිරච්ඡානගතො, ඉදං මෙ සබ්බං කුරුරට්ඨමිපි යාවකානං දදෙය්‍යං. සරිරං දජ්ජමත්තනොති රජ්ජෙපි වා කිං වත්තබ්බං, අත්තනො සරිරමිපි යාවකානං දදෙය්‍යං, සබ්බොපි හි මෙ අජ්ඣක්තිකබාහිරො පරිග්ගහො ලොකභික්ෂත්ථමෙව මයා පරිච්චත්තො. යස්මා සබ්බඤ්ඤානං පියං මය්හං සබ්බඤ්ඤානා ව දානපාරමිං ආදිං කත්වා සබ්බපාරමියො අපුරෙන්නෙන න සක්කා ලද්ධං, තස්මා නාගං අදාසිං අහන්ති දස්සෙති.

එවමිපි තස්මිං නාගෙ ආනිතෙ කලිඬගරට්ඨෙ දෙවො න වස්සතෙව. කලිඬගරාජා “ඉදානිපි න වස්සති, කිං නු බො කාරණ”න්ති පුච්ඡිත්වා “කුරුරාජා ගරුඬමිමෙ රක්ඛති, තෙනස්ස රට්ඨෙ අත්ථද්ධමාසං අනුදසාහං දෙවො වස්සති, රඤ්ඤො ගුණානුභාවො එස, න ඉමස්ස තිරච්ඡානගතස්සා”ති ජානිත්වා “මයමිපි ගරුඬමිමෙ රක්ඛිස්සාම, ගච්ඡ ධනඤ්චයකොරබ්‍යස්ස සන්තිකෙ තෙ සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබාපෙත්වා ආනෙථා”ති අමච්චෙ පෙසෙසි. ගරුඬමිමා චුච්චන්ති පඤ්ච සීලානි, තානි බොධිසත්තො සුපරිසුද්ධානි කත්වා රක්ඛති, යථා ව බොධිසත්තො. එවමස්ස මානා අග්ගමහෙසී, කතිට්ඨභාතා උපරාජා, පුරොහිතො බ්‍රාහ්මණො, රජ්ජග්ගාහකො අමච්චො, සාරථී සෙට්ඨී, දොණමාපකො දොවාරිකො, නගරසොහිනී වණ්ණදාසීති. තෙන චුත්තං —

“රාජා මාතා මහෙසී ව, උපරාජා පුරොහිතො;
රජ්ජග්ගාහො සාරථී සෙට්ඨී, දොණො දොවාරිකො තථා;
ගණිකා තෙ එකාදස, ගරුඬමිමෙ පතිට්ඨිතා”ති.

තෙ අමච්චා බොධිසත්තං උපසඬකමිත්වා වත්දිත්වා තමත්ථං ආරොවෙසුං. මහාසත්තො “මය්හං ගරුඬමිමෙ කුක්කුච්චං අත්ථි, මාතා පන මෙ සුරක්ඛිතං රක්ඛති, තස්සා සන්තිකෙ ගණ්හථා”ති වත්වා තෙහි “මහාරාජ, කුක්කුච්චං නාම සික්ඛාකාමස්ස සල්ලෙඛචුත්තිතො හොති, දෙථ නො”ති යාචිතො “පාණො න හන්තබ්බො, අදින්නං න ආදාතබ්බං, කාමෙසුමිච්ඡාචාරො න වරිතබ්බො, මුසා න භණ්තබ්බං, මජ්ජං න පාතබ්බ”න්ති සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබාපෙත්වා “එවං සන්තෙපි මාතු සන්තිකෙ ගණ්හථා”ති ආහ.

දුතා රාජානං වත්දිත්වා තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙවි, තුමිහෙ කිර ගරුඬමිමං රක්ඛථ, තං නො දෙථා”ති වදිංසු. බොධිසත්තස්ස මාතාපි තථෙව අත්තනො කුක්කුච්චස්ස අත්ථිභාවං වත්ථාව තෙහි යාචිතා අදාසි. තථා මහෙසීආදයොපි. තෙ සබ්බෙසමිපි සන්තිකෙ සුවණ්ණපට්ටෙ ගරුඬමිමෙ ලිබාපෙත්වා දන්තපුරං ගන්ත්වා කලිඬගරඤ්ඤො දත්වා තං පවත්තිං ආරොවෙසුං. සොපි රාජා තස්මිං ධමිමෙ වත්තමානො පඤ්ච සීලානි පුරෙසි. තතො සකලකලිඬගරට්ඨෙ දෙවො වස්සි. තිණ්ණ භයානි වූපසන්නානි. රට්ඨං බෙමං සුභික්ඛං අහොසි. බොධිසත්තො යාවජීවං දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සපරිසො සග්ගපුරං පුරෙසි.

තදා ගණිකාදයො උජ්ජලවණ්ණාදයො අහෙසුං. චුත්තඤ්ඤො —

“ගණිකා උජ්ජලවණ්ණා, පුණ්ණො දොවාරිකො තදා;
රජ්ජග්ගාහො ව කච්චානො, දොණමාපකො ව කොලිතො.

“සාරිපුත්තො තදා සෙට්ඨී, අනුරුද්ධො ව සාරථී;
බ්‍රාහ්මණො කස්සපො ථෙරො, උපරාජානන්දපණ්ඩිතො.

“මහෙසී රාහුලමාතා, මායාදෙවී ජනෙත්තිකා;
කුරුරාජා බොධිසත්තො, එවං ධාරෙථ ජාතක”න්ති. (ධ. ප. අට්ඨ. 2.361 හංසසාතකභික්ඛුචුත්ථු);

ඉධාපි නෙක්බම්මපාරමිආදයො සෙසධම්මා ව චුත්තනගෙනෙව නිද්ධාරෙනබ්බාති.

කුරුරාජවරියාවණ්ණනා නිවසීතා.

4. මහාසුදස්සනවරියාවණ්ණනා

28. චතුත්ථෙ කුසාවතීම්හි නගරෙති කුසාවතීනාමකෙ නගරෙ, යස්මිං යානෙ එතරහි කුසිනාරා නිව්ටියා. මහීපතීති ඛත්තියො, නාමෙන මහාසුදස්සනො නාම. චක්කවත්තීති චක්කරතනං වත්තෙති චතුහි වා සම්පත්තිචක්කෙහි වත්තති, තෙහි ව පරං පචත්තෙති, පරහිතාය ව ඉරියාපථචක්කානං වත්තො එතස්මිං අත්ථිතිපි චක්කවත්තී. අථ වා චතුහි අව්ජරියධම්මෙහි සඬගභවත්ථුහි ව සමන්තාගතෙන, පරෙහි අනභිභවතීයස්ස අනතික්කමතීයස්ස ආණාසඬබ්බාතස්ස චක්කස්ස වත්තො එතස්මිං අත්ථිතිපි චක්කවත්තී. පරිණායකරතනපුබ්බඬගමෙන හත්ථීරතනාදිපමුඛෙන මහාබලකායෙන පුඤ්ඤානුභාවනිබ්බත්තෙන කායබලෙන ව සමන්තාගතත්තා මහබ්බලො. යදා ආසින්නී සම්බන්ධො. තත්ත්වායං අනුපුබ්බිකථා –

අතීතෙ කිර මහාපුරියො සුදස්සනත්තභාවතො තතියෙ අත්තභාවෙ ගහපතිකුලෙ නිබ්බත්තො ධරමානකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ එකං ථෙරං අරඤ්ඤවාසං වසන්තං අත්තනො කම්මෙන අරඤ්ඤං පච්චියො රුක්ඛමුලෙ නිසින්නං දිස්වා “ඉධ මයා අයාස්ස පණ්ණසාලං කාතුං වට්ටතී”ති චිත්තෙන්වා අත්තනො කම්මං පභාය දබ්බසම්භාරං ඡිත්තීන්වා නිවාසයොග්ගං පණ්ණසාලං කත්වා ද්වාරං යොජෙත්වා කට්ඨත්ථරණං කත්වා “කරිස්සති නු ඛො පරිභොගං, න නු ඛො කරිස්සති”ති එකමන්තෙ නිසිදි. ථෙරො අත්තොගාමතො ආගන්ත්වා පණ්ණසාලං පටිසිත්වා කට්ඨත්ථරණෙ නිසිදි. මහාසත්තොපි නං උපසඬකම්ත්වා “එසුකා, හත්තෙ, පණ්ණසාලා”ති පුච්ඡී. එසුකා, හද්දමුඛ, පබ්බජිතසාරුජ්ජාති. වසිස්සථ, හත්තෙ, ඉධාති? ආම, උපාසකාති. සො අධිවාසනාකාරෙනෙව “වසිස්සති”ති ඤත්වා “නිබ්දධං මයංහං සරද්ධාරං ආගන්තබ්බ”න්ති පටිජානාපෙත්වා නිව්චං අත්තනො සරෙයෙව හත්තවිස්සග්ගං කාරාපෙසි. සො පණ්ණසාලායං කටසාරකං පත්ථරිත්වා මඤ්චපීඨං පඤ්ඤපෙසි, අපස්සෙනං නික්ඛිපි, පාදකඨලිකං යපෙසි, පොක්ඛරණං බණ්, වඩ්කමං කත්වා වාලුකං ඔකිරි, පරිස්සයවිනොදනත්ථං පණ්ණසාලං කණ්ටකච්ඡියා පරික්ඛිපි, තථා පොක්ඛරණං වඩ්කමඤ්ච. තෙසං අත්තොච්ඡිපරියන්තෙ තාලපන්තියො රොපෙසි. එවමාදිනා ආවාසං නිට්ඨාපෙත්වා ථෙරස්ස තිථිවරං ආදිං කත්වා සබ්බං සමුණපරික්ඛාරං අදාසි. ථෙරස්ස හි තදා ඛොධිසත්තෙන තිථිවරපිණ්ඩපානපත්තථාලකපරිස්සාවනධමකරණපරිභොගභාජනජත්තුපාහනඋදකතුම්බසුචිකත්තර- යට්ඨිආරකණ්ටකපිප්ඵලිනබ්බිජෙදනපදිපෙය්‍යාදි පබ්බජිතානං පරිභොගභාතං අදින්නං නාම නාහොසි. සො පඤ්ච සීලානි රක්ඛන්තො උපොසථං කරොන්තො යාවජීවං ථෙරං උපට්ඨති. ථෙරො තත්ථෙව වසන්තො අරහත්තං පත්වා පරිනිබ්බාසි.

29. ඛොධිසත්තොපි යාවතායුකං පුඤ්ඤං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා තතො චුතො මනුස්සලොකං ආගච්ඡන්තො කුසාවතියා රාජධානියා නිබ්බත්තිත්වා මහාසුදස්සනො නාම රාජා අහොසි චක්කවත්තී. තස්සිස්සරියානුභාවො “භුතපුබ්බං, ආනන්ද, රාජා මහාසුදස්සනො නාම අහොසි ඛත්තියො මුද්ධාවසිත්තො”තිආදිනා (දී. නි. 2.242) නගෙන සුත්තෙ ආගතො එව. තස්ස කිර චතුරාසීති නගරසහස්සාති කුසාවතීරාජධානිප්පමුඛාති, චතුරාසීති පාසාදසහස්සාති ධම්මපාසාදප්පමුඛාති, චතුරාසීති කුටාගාරසහස්සාති මහාබුහකුටාගාරප්පමුඛාති, තාති සබ්බාති තස්ස ථෙරස්ස කතාය එකිස්සා පණ්ණසාලාය නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තාති, චතුරාසීති පල්ලඬකසහස්සාති නාගසහස්සාති අස්සසහස්සාති රථසහස්සාති තස්ස දින්නස්ස මඤ්චපීඨස්ස, චතුරාසීති මණ්ඩසහස්සාති තස්ස දින්නස්ස පදිපස්ස, චතුරාසීති පොක්ඛරණසහස්සාති එකපොක්ඛරණයා, චතුරාසීති ඉත්ථිසහස්සාති පුත්තසහස්සාති ගහපතිසහස්සාති ව පත්තථාලකාදිපරිභොගාරහස්ස පබ්බජිතපරික්ඛාරදානස්ස, චතුරාසීති ධෙනුසහස්සාති පඤ්චගොරසදානස්ස, චතුරාසීති වත්ථකොට්ඨසහස්සාති නිවාසනපාරුපනදානස්ස, චතුරාසීති ථාලිපාකසහස්සාති භොජනදානස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තාති. සො සත්තහි රතතෙහි චතුහි ඉද්ධිහි ව සමන්තාගතො රාජාධිරාජා හුත්වා සකලං සාගරපරියන්තං පථවිමණ්ඩලං ධම්මෙන අභිවිජීය අප්ඤ්ඤාවසන්තො අනෙකසතෙසු යානෙසු දානසාලායො කාරෙන්වා මහාදානං පට්ඨපෙසි. දිවසස්ස තික්ඛන්තුං නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි “යො යං ඉච්ඡති, සො දානසාලාසු ආගන්ත්වා තං ගණ්හාතු”ති. තෙන චුත්තං “තත්ථාහං දිවසෙ තික්ඛන්තුං, සොසාපෙම් තහිං තහි”න්තිආදි.

තත්ථ තත්ථාති තස්මිං නගරෙ. “තදාහ”න්තිපි පායො, තස්ස තදා අහං, මහාසුදස්සනකාලෙති අත්ථො. තහිං තහින්ති තස්මිං තස්මිං යානෙ, තස්ස තස්ස පාකාරස්ස අත්තො ව බහි වාති අත්ථො. කො කිං ඉච්ඡතීති බ්‍රාහ්මණාදීසු යො කොච සත්තො අත්තාදීසු දෙය්‍යධම්මෙසු යං කිඤ්ච ඉච්ඡති. පත්ථෙතීති තස්සෙව වෙච්චනං. කස්ස කිං දියතු ධනන්ති අනෙකවාරං පරියායන්තරෙහි ව දානසොසනාය පචත්තිතභාවදස්සනත්ථං චුත්තං, එතෙන දානපාරමියා සරුපං දස්සෙති. දෙය්‍යධම්මපටිග්ගාහකචිකප්පරහිතා හි ඛොධිසත්තානං දානපාරමීති.

30. ඉදාති දානසොසනාය තස්ස තස්ස දෙය්‍යධම්මස්ස අනුච්ඡවිකපුග්ගලපරිකිත්තනං දස්සෙතුං “කො ජාතකො”තිආදි චුත්තං.

තත්ප ජාතකොති ජීසව්ජතො. තසිතොති පිපාසිතො. කො මාලං කො විලෙපනන්තිපි “ඉච්ඡති”ති පදං ආනෙන්වා යොජෙතබ්බං. නග්ගොති වත්ථවිකලො, වත්ථෙන අත්ථිකොති අධිප්පායො. පරිද්භිස්සතීති නිවාසිස්සති.

31. කො පටෙ ඡත්තමාදෙතීති කො පටිකො පටෙ මග්ගෙ අත්තනො වස්සවාතාතපරක්ඛණත්ථං ඡත්තං ගණ්හාති, ඡත්තෙන අත්ථිකොති අත්ථො. කොපාහනා මුද්ද සුභාති දස්සනීයතාය සුභා සුඛසම්ඵස්සතාය මුද්ද උපාහනා අත්තනො පාදානං චක්ඛුනඤ්ච රක්ඛණත්ථං. කො ආදෙතීති කො තාහි අත්ථිකොති අධිප්පායො. සායඤ්ච පානො වාති එත්ථ ච-සද්දෙන මජ්ඣන්තිකෙ වාති ආහරිත්වා වත්තබ්බං. “දිවසෙ තික්ඛන්තුං සොසාපෙමී”ති හි වුත්තං.

32. න තං දසසු යානෙසුති තං දානං න දසසු යානෙසු පටියත්තන්ති යොජනා. නපි යානසතෙසු වා පටියත්තං, අපි ව බො අනෙකසතෙසු යානෙසු පටියත්තං. යාවකෙ ධනන්ති යාවකෙ උද්දිස්ස ධනං පටියත්තං උපක්ඛටං. ද්වාදසයොජනායාමෙ හි නගරෙ සත්තයොජනවිත්ථතෙ සත්තසු පාකාරන්තරෙසු සත්ත තාලපන්තිපරික්ඛෙපා, තාසු තාලපන්තිසු චතුරාසිති පොක්ඛරණිසහස්සානි පාටියෙක්කං පොක්ඛරණිතිරෙ මහාදානං පටියති. වුත්තඤ්භෙනං හගවතා –

“පටියපෙසි බො, ආනන්ද, රාජා මහාසුදස්සනො තාසං පොක්ඛරණිනං තීරෙ එවරුපං දානං අන්තං අන්තත්ථිකස්ස, පානං පානත්ථිකස්ස, වත්ථං වත්ථත්ථිකස්ස, යානං යානත්ථිකස්ස, සයනං සයනත්ථිකස්ස, ඉත්ථිං ඉත්ථිත්ථිකස්ස, හිරඤ්ඤං හිරඤ්ඤත්ථිකස්ස, සුවණ්ණං සුවණ්ණත්ථිකස්සා”ති (දී. නි. 2.254).

33. තත්ථායං දානස්ස පවත්තිතාකාරො – මහාපුරිසො හි ඉත්ථිනඤ්ච පුරිසානඤ්ච අනුච්ඡවිකෙ අලඬිකාරෙ කාරෙත්වා ඉත්ථිමත්තමෙව තත්ථ පරිවාරවසෙන සෙසඤ්ච සබ්බං පරිච්චාගවසෙන යපෙත්වා “රාජා මහාසුදස්සනො දානං දෙති, තං යථාසුඛං පරිභුඤ්ජ්ජා”ති හෙරිං වරාපෙසි. මහාජනා පොක්ඛරණිතිරං ගන්ත්වා න්හන්වා වත්ථාදිති නිවාසෙත්වා මහාසම්පත්තිං අනුභවිත්වා යෙසං තාදිසානි අත්ථි, තෙ පහාය ගච්ඡන්ති. යෙසං නත්ථි, තෙ ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. යෙ හත්ථියානාදිසුපි නිසිදිත්වා යථාසුඛං විචරිත්වා වරසයනෙසුපි සයිත්වා සම්පත්තිං අනුභවිත්වා ඉත්ථිහිපි සද්ධිං සම්පත්තිං අනුභවිත්වා සත්තවිධරතනපසාධනානි පසාධෙත්වා සම්පත්තිං අනුභවිත්වා යං යං අත්ථිකා, තං තං ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති, අනත්ථිකා ඔහාය ගච්ඡන්ති. තම්පි දානං උට්ඨාය සමුට්ඨාය දෙවසිකං දියතෙව. තදා ජම්බුදීපවාසීනං අඤ්ඤං කම්මං නත්ථි, දානං පරිභුඤ්ජන්තා සම්පත්තිං අනුභවන්තා විචරන්ති. න තස්ස දානස්ස කාලපරිච්ඡෙදො අහොසි. රත්තිඤ්චාපි දිවාපි යදා යදා අත්ථිකා ආගච්ඡන්ති, තදා තදා දියතෙව. එවං මහාපුරිසො යාවජීවං සකලජම්බුදීපං උන්තඬිගලං කත්වා මහාදානං පවත්තෙසි. තෙන වුත්තං “දිවා වා යදි වා රත්තිං, යදි එති වතිබ්බකො”තිආදි.

තත්ප දිවා වා යදි වා රත්තිං, යදි එතීති එතෙනස්ස යථාකාලං දානං දස්සෙති. යාවකානඤ්චි ලාභාසාය උපසඩ්ධිමනකාලො එව බොධිසත්තානං දානස්ස කාලො නාම. වතිබ්බකොති යාවකො. ලද්ධා යදිච්ඡකං භොගන්ති එතෙන යථාහිරුවිතං දානං. යො යො හි යාවකො යං යං දෙය්‍යධම්මං ඉච්ඡති, තස්ස තස්ස තංතදෙව බොධිසත්තො දෙති. න තස්ස මහග්ගදුල්ලභාදිභාවං අත්තනො උපරොධං වින්තෙසි. පුරහන්ථොව ගච්ඡතීති එතෙන යාවදිච්ඡකං දානං දස්සෙති, යත්තකඤ්චි යාවකා ඉච්ඡන්ති, තත්තකං අපරිනාපෙත්වා මහාසත්තො දෙති උළාරජ්ඣාසයනාය ච මහිද්ධිකතාය ව.

34. “යාවජීවික”න්ති එතෙන දානස්ස කාලපරියන්තාභාවං දස්සෙති. සමාදානතො පට්ඨාය හි මහාසත්තා යාවපාරිපුරි වෙමජ්ඣෙව න කාලපරිච්ඡෙදං කරොන්ති, බොධිසම්භාරසම්භරණෙ සඩ්ධිකොවාභාවෙන අන්තරන්තරා අවොසානාපත්තිතො මරණෙනපි අනුපච්ඡෙදො එව, තතො පරම්පි තටෙව පටිපජ්ජනතො, “යාවජීවික”න්ති පන මහාසුදස්සනවර්තස්ස වසෙන වුත්තං. නපාහං දෙස්සං ධනං දම්මීති ඉදං ධනං නාම මය්හං න දෙස්සං අමනාපන්ති එවරුපං මහාදානං දෙන්තො ගෙහතො ව ධනං නිහරාපෙමී. නපි නත්ථි නිවයො මයිති මම සම්පෙ ධනනිවයො ධනසඩ්ධිගහො නාපි නත්ථි, සල්ලෙඛවුත්තිසමණො විය අසඩ්ධිගහොපි න භොමීති අත්ථො. ඉදං යෙන අජ්ඣාසයෙන තස්සිදං මහාදානං පවත්තිතං, තං දස්සෙතුං වුත්තං.

35. ඉදානි තං උපමාය විභාවෙතුං “යථාපි ආතුරො නාමා”තිආදිමාහ. තත්ථිදං උපමාසංසන්දනෙන සද්ධිං අත්ථදස්සනං – යථා නාම ආතුරො රොගාහිභුතො පුරිසො රොගතො අත්තානං පරිමොවෙතුකාමො ධනෙන හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිනා වෙජ්ජං තිකිච්ඡකං තජ්ජෙත්වා ආරාධෙත්වා යථාපි පටිපජ්ජන්තො තතො රොගතො විමුච්චති.

36. තටෙව එවමෙව අහම්පි අට්ටභුතං සකලලොකං කිලෙසරොගතො සකලසංසාරදුක්ඛරොගතො ව පරිමොවෙතුකාමො තස්ස තතො පරිමොවනස්ස අයං සබ්බසාපතෙය්‍යපරිච්චාගො දානපාරම්උපායොති ජානමානො බුජ්ඣමානො අසෙසතො දෙය්‍යධම්මස්ස පටිග්ගාහකානඤ්ච වසෙන අනවසෙසතො මහාදානස්ස වසෙන සත්තානං අජ්ඣාසයං පරිපුරෙතුං අත්තනො ව න මය්හං දානපාරම් පරිපුරණ්ණා, තස්මා උභයමනන්ති පවත්තං උභං මනං පුරයිතුං පවත්තයිතුං වතිබ්බකෙ යාවකෙ අදාසිං තං දානං එවරුපං මහාදානං දදාමි, තඤ්ච බො තස්මිං දානධම්මෙ

තස්ස ව ඵලෙ නිරාලයො අනපෙක්ඛො අපච්චාසො කිඤ්චිපි අපච්චාසිසමානො කෙවලං සම්බොධිමනුපත්තියා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණමෙව අධිගන්තුං දෙමිති.

එවං මහාසත්තො මහාදානං පවත්තෙන්තො අත්තනො පුඤ්ඤානුභාවනිබ්බත්තං ධම්මපාසාදං අභිරුක්ඛ මහාබ්බුහකුටාගාරද්වාරෙ එව කාමච්ඡිකාදයො නිවත්තෙන්වා තත්ථ සොවණ්ණමයෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසින්තො ඤානාභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙන්වා තතො නික්ඛමිත්වා සොවණ්ණමයං කුටාගාරං පවිසින්වා තත්ථ රජතමයෙ පල්ලඬකෙ නිසින්තො වත්තාරො බ්‍රහ්මච්ඡාරෙ භාවෙන්වා චතුරාසිති වස්සසහස්සානි ඤානසමාපත්තීහි චිතිනාමෙන්වා මරණසමයෙ දස්සනාය උපගතානං සුභද්දාදෙවිපමුඛානං චතුරාසිතියා ඉත්ථාගාරසහස්සානං අමච්චපාරිසප්පාදිනඤ්ච –

“අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා, උප්පාදවයධම්මිනො;
උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්ති, තෙසං වූපසමො සුඛො”ති. (දී. නි. 2.221, 272; සං. නි. 1.186; 2.143) –

ඉමාය ගාථාය ඔවදිත්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායනො අහොසි.

තදා සුභද්දාදෙවී රාහුලමාතා අහොසි, පරිණායකරතනං රාහුලො, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, මහාසුදස්සනො පන ලොකනාටො.

ඉධාපි දස පාරමියො සරූපතො ලබ්භන්ති එව, දානජ්ඣාසයස්ස පන උළාරතාය දානපාරමී එව පාළියං ආගතා. සෙසධම්මා හෙට්ඨා චූත්තනායා එව. තථා උළාරෙ සත්තරතනසමුප්පලෙ චතුදිපිස්සරියෙපි ධීතස්ස තාදිසං භොගසුඛං අනලඬකරිත්වා කාමච්ඡිකාදයො දුරතො වික්ඛම්භෙන්වා තථාරූපෙ මහාදානෙ පවත්තෙන්තස්සෙව චතුරාසිති වස්සසහස්සානි සමාපත්තීහි චිතිනාමෙන්වා අනිච්චතාදිපටිසංයුත්තං ධම්මකථං කත්වාපි විපස්සනාය අනුස්සුක්කනං සබ්බත්ථ අනිස්සඬගතානි එවමාදයො ගුණානුභවා නිද්ධාරෙතබ්බානි.

මහාසුදස්සනවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මහාගොචින්දවරියාවණ්ණනා

පඤ්චමෙ සත්තරාජපුරොහිතොති සත්තභූආදීනං සත්තන්තං රාජුතං සබ්බකිච්චානුසාසකපුරොහිතො. පූජිතො නරදෙවෙහි තෙහි එව අඤ්ඤෙහි ව ජම්බුදීපෙ සබ්බෙහෙව ඛත්තියෙහි චතුපච්චයපුජාය සක්කාරසම්මානෙන ව පූජිතො. මහාගොචින්දබ්‍රාහ්මණොති මහානුභාවතාය ගොචින්දස්සාහිසෙකෙන අභිසිත්තතාය ව “මහාගොචින්දො”ති සඬ්ඛං ගතො බ්‍රාහ්මණො, අභිසිත්තකාලතො පට්ඨාය හි බොධිසත්තස්ස අයං සමඤ්ඤා ජාතා, නාමෙන පන ජොතිපාලො නාම. තස්ස කිර ජාතදිවසෙ සබ්බාධුධානි ජොතිංසු. රාජාපි පච්චුසසමයෙ අත්තනො මඩ්ගලාවුධං පජ්ජලිතං දිස්වා හිතො අත්තනො පුරොහිතං බොධිසත්තස්ස පිතරං උපට්ඨානං ආගතං පුච්ඡිත්වා “මා භායි, මහාරාජ, මය්හං පුත්තො ජාතො, තස්සානුභාවෙන න කෙවලං රාජගෙහෙයෙව, සකලනගරෙපි ආවුධානි පජ්ජලිංසු, න තං නිස්සාය තුය්හං අත්තරායො අත්ථි, සකලජම්බුදීපෙ පන පඤ්ඤාය තෙන සමො න හවිස්සති, තස්සෙන පුබ්බනිමිත්ත”න්ති පුරොහිතෙන සමස්සාසිතො තුට්ඨවිත්තො “කුමාරස්ස බීරමූලං භොතු”ති සහස්සං දත්වා “වයප්පත්තකාලෙ මය්හං දස්සෙථා”ති ආහ. සො වුද්ධිප්පත්තො අපරභාගෙ අලමත්ථදස්සො සත්තන්තං රාජුතං සබ්බකිච්චානුසාසකො හුත්වා පබ්බජිත්වා ව සත්තෙ දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකෙහි අනත්ථෙහි පාලෙන්වා අත්ථෙහි නියොජෙසි. ඉති ජොතිතත්තා පාලනසමත්ථතාය ව “ජොතිපාලො”තිස්ස නාමං අකංසු. තෙන චූත්තං “නාමෙන ජොතිපාලො නාමා”ති (දී. නි. 2.304).

තත්ථ බොධිසත්තො දිසම්පතිස්ස නාම රඤ්ඤො පුරොහිතස්ස ගොචින්දබ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො හුත්වා අත්තනො පිතු තස්ස ව රඤ්ඤො අච්චයෙන තස්ස පුත්තො රෙණු, සභායා වස්ස සත්තභූ, බ්‍රහ්මදත්තො, වෙස්සභූ, හරතො, ද්වෙ ව ධනරට්ඨානි ඉමෙ සත්ත රාජානො යථා අඤ්ඤාමඤ්ඤං න විවදන්ති. එවං රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙන්වා තෙසං අත්ථධම්මෙ අනුසාසන්තො ජම්බුදීපනලෙ සබ්බෙසං රාජුතං අඤ්ඤෙසඤ්ච බ්‍රාහ්මණානං දෙවනාගගහපතිකානං සක්කතො ගරුකතො මානිතො පූජිතො අපච්චතො උත්තමං ගාරවට්ඨානං පත්තො අහොසි. තස්ස අත්ථධම්මෙසු කුසලතාය “මහාගොචින්දො”ත්ථෙව සමඤ්ඤා උද්දාදි. යථාහ “ගොචින්දො වත, භො බ්‍රාහ්මණො, මහාගොචින්දො වත, භො බ්‍රාහ්මණො”ති (දී. නි. 2.305). තෙන චූත්තං –

37. “පුනාපරං යදා භොමි, සත්තරාජපුරොහිතො;
පූජිතො නරදෙවෙහි, මහාගොචින්දබ්‍රාහ්මණො”ති.

අථ බොධිසත්තස්ස පුඤ්ඤානුභාවසමුස්සාහිතෙහි රාජුහි තෙසං අනුයුත්තෙහි ඛත්තියෙහි බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙහි නෙගමජානපදෙහි ව උපරුපරි උපනිතො සමන්තතො මහොසො විය අජ්ඣොත්ථරමානො අපරිමෙයො උළාරො ලාභසක්කාරො උප්පජ්ජි, යථා තං අපරිමාණාසු ජාතිසු උපචිතවිපුලපුඤ්ඤසඤ්චයස්ස උළාරාභිජාතස්ස පරිසුද්ධසීලාවරස්ස පෙසලස්ස පරියොදානසබ්බසිප්පස්ස සබ්බසත්තෙසු චූත්තසදිසමහාකරුණාවිජ්ජාරසිනිද්ධමුදුභදයස්ස. සො වින්තෙසි – “එතරහි බො මය්හං මහාලාභසක්කාරො,

යංනුනාහං ඉමිනා සබ්බසත්තෙ සත්තප්පෙත්වා දානපාරමිං පරිපුරෙය්‍ය”න්ති. සො නගරස්ස මජ්ඣෙ චතුසු ද්වා රෙසු අත්තනො නිවෙසන්ද්වා රෙති ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා දෙවසිකං අපරිමිතධනපරිච්චාගෙන මහාදානං පවත්තෙසි. යං යං උපායනං ආනියති, යඤ්ච අත්තනො අත්ථාය අභිසම්බරියති, සබ්බං තං දානසාලාසු එව පෙසෙසි. එවං දිවසෙ දිවසෙ මහාපරිච්චාගං කරොන්තස්ස වස්ස චිත්තස්ස තිත්ති වා සන්තොසො වා නාහොසි, කුතො පන සම්බොධො. දානග්ගඤ්චස්ස ලාභාසාය ආගච්ඡන්තෙහි දෙය්‍යධම්මං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තෙහි ච මහාසත්තස්ස ච ගුණවිසෙසෙ කිත්තයන්තෙහි මහාපනකායෙහි අත්තොනගරං බහිනගරඤ්ච සමන්තො එකොසභුතං කප්පවුට්ඨානමහාවායුසම්බ්වට්ඨපරිබ්භමිතං විය මහාසමුද්දං එකකොලාහලං එකනින්නාදං අහොසි. තෙන වුත්තං –

38. “තදාහං සත්තරජ්ජෙසු, යං මෙ ආසි උපායනං;
තෙන දෙමි මහාදානං, අක්කොහං සාගරුපම”න්ති.

තත්ථ තදාහන්ති යදා සත්තරාජපුරොහිතො මහාගොචින්ද්‍රාග්මණො හොමි, තදා අහං. සත්තරජ්ජෙසුති රෙණුආදීනං සත්තන්තං රාජුතං රජ්ජෙසු. අක්කොහන්ති අබ්භන්තරෙහි ච බාහිරෙහි ච පච්චත්ථිකෙහි අප්පට්ඨෙධනියතාය කෙනවි අක්කොහන්තියං. “අච්චුබ්භ”න්තිපි පායො. අතිපුණ්ණදානජ්ඣාසයස්ස දෙය්‍යධම්මස්ස ච උළාරභාවෙන විපුලභාවෙන ච අතිවිය පරිපුණ්ණන්ති අත්ථො. සාගරුපමන්ති සාගරසදිසං, යථා සාගරෙ උදකං සකලොපි ලොකෙන හරන්තෙන බෙපෙතුං න සක්කා, එවං තස්ස දානග්ගෙ දෙය්‍යධම්මන්ති.

39. ඔසානගාථාය වරං ධනන්ති උත්තමං ඉච්ඡිතං වා ධනං. සෙසං වුත්තනයමෙව.

එවං මහාසත්තො පඨමකප්පිකමහාමෙසො විය මහාවස්සං අවිභාගෙන මහන්තං දානවස්සං වස්සාපෙත්තො දානබ්‍යාවටො හුත්වාපි සෙසං සත්තන්තං රාජුතං අත්ථධම්මෙ අප්පමත්තො අනුසාසති. සත්ත ච බ්‍රාහ්මණමහාසාලෙ විජ්ජාසිප්පං සික්ඛාපෙනි, සත්ත ච න්හාතකසතානි මන්තෙ වාවෙති. තස්ස අපරෙන සමයෙන එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො “සක්ඛි මහාගොචින්දො බ්‍රාහ්මණො බ්‍රහ්මානං පස්සති, සක්ඛි මහාගොචින්දො බ්‍රාහ්මණො බ්‍රහ්මුනා සාකච්ඡෙති සල්ලපති මන්තෙති”ති (දී. නි. 2.312). සො විත්තෙසි – “එතරහි බො මය්හං අයං අභුතො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො ‘බ්‍රහ්මානං පස්සති, සක්ඛි මහාගොචින්දො බ්‍රාහ්මණො බ්‍රහ්මුනා සාකච්ඡෙති සල්ලපති මන්තෙති’ති, යංනුනාහං ඉමං භුතං එව කරෙය්‍ය”න්ති. සො “තෙ සත්ත රාජානො සත්ත ච බ්‍රාහ්මණමහාසාලෙ සත්ත ච න්හාතකසතානි අත්තනො පුත්තදාරඤ්ච ආපුච්ඡන්වා බ්‍රහ්මානං පස්සෙය්‍ය”න්ති විත්තං පණ්ඩාය වස්සිකෙ වත්තාරො මාසෙ බ්‍රහ්මවිහාරභාවනමනුසුඤ්ඡි. තස්ස වෙතසා වෙතොපරිචිතක්කමඤ්ඤාය බ්‍රහ්මා සනඬිකුමාරො පුරතො පාතුරහොසි. තං දිස්වා මහාපුරිසො පුච්ඡි –

“චණ්ණවා යසවා සිරිමා, කො නු ත්වමසි මාරිස;
අජානන්තා තං පුච්ඡාම, කථං ජානෙමු තං මය”න්ති. (දී. නි. 2.318);

තස්ස බ්‍රහ්මා අත්තානං ජානාපෙත්තො –

“මං වෙ කුමාරං ජානන්ති, බ්‍රහ්මලොකෙ සනන්තනං;
සබ්බෙ ජානන්ති මං දෙවා, එවං ගොචින්ද ජානාහි”ති. (දී. නි. 2.318) –

වත්වා තෙන –

“ආසනං උදකං පජ්ජං, මධුසාකඤ්ච බ්‍රහ්මුනො;
අග්ගෙ හවන්තං පුච්ඡාම, අග්ගං කුරුතු නො හව”න්ති. (දී. නි. 2.318) –

උපනිතං අතිවිසක්කාරං අනත්ථිකොපි බ්‍රහ්මා තස්ස විත්තසම්පහංසනත්ථං විස්සාසකරණත්ථඤ්ච සම්පට්චින්නො “පටිග්ගණ්හාම තෙ අග්ගං, යං, ත්වං ගොචින්ද, භාසසි”ති. වත්වා ඔකාසදානත්ථං –

“දිට්ඨධම්මභිතත්ථාය, සම්පරායසුබ්බාය ව;
කතාවකාසො පුච්ඡස්සු, යංකිඤ්චි අභිපත්ථිත”න්ති. (දී. නි. 2.318) –

ඔකාසමකාසි.

අථ නං මහාපුරිසො සම්පරායිකං එව අත්ථං –

“පුච්ඡාමි බ්‍රහ්මානං සනඬිකුමාරං, කඬ්ඛි අකඬ්ඛිං පරවෙදියෙසු;
කත්ථට්ඨිතො කිම්භි ව සික්ඛමානො, පජ්ජොති මච්චො අමතං බ්‍රහ්මලොක”න්ති. (දී. නි. 2.319) –

පුච්ඡි.

තස්ස බ්‍රහ්මා බ්‍යාකරොන්තො –

“හිත්වා මමන්තං මනුජෙස්ස බ්‍රහ්මෙ, එකොදිභූතො කරුණෙධිමුත්තො;
නිරාමගන්ධො චිරතො මෙටුනස්මා, එත්ථට්ඨිතො එත්ථ ච සික්ඛමානො;
පජ්ජොති මච්චො අමතං බ්‍රහ්මලොක”න්ති. (දී. නි. 2.319) –

බ්‍රහ්මලොකගාමීමග්ගං කපෙසි.

තත්ථ මං වෙ කුමාරං ජානන්තිති වෙ එකංසෙන මං “කුමාරො”ති ජානන්ති. බ්‍රහ්මලොකෙති සෙට්ඨිලොකෙ. සනත්තනන්ති චිරතනං පොරාණං. එවං, ගොචින්ද, ජානාහීති, ගොචින්ද, එවං මං ධාරෙහි.

ආසනන්ති ඉදං හොතො බ්‍රහ්මුතො නිසිදනත්ථාය ආසනං පඤ්ඤන්තං. ඉදං උදකං පරිභොජනීයං පාදානං ධොවනත්ථං පානීයං පිපාසහරණත්ථාය. ඉදං පජ්ජං පරිස්සමච්චනොදනත්ථං පාදබ්‍රහ්මඤ්ජනතෙලං. ඉදං මධුසාකං අතක්කං අලොභිකං අධුපනං උදකෙන සෙදිතං සාකං සන්ධාය වදති. තදා හි බොධිසත්තස්ස තං චතුමාසං බ්‍රහ්මචරීයං අභිසල්ලෙච්ඡන්තිපරමුක්කට්ඨං අහොසි. තස්සිමෙ සබ්බෙ අග්ගෙ කත්වා පුච්ඡාම, තයිදං අග්ගං කුරුතු පටිග්ගණ්හාතු තො හවං ඉදං අග්ගන්ති චුත්තං හොති. ඉති මහාපුරිසො බ්‍රහ්මුතො නෙසං අපරිභුඤ්ජනං ජානන්තොපි චත්තසීසෙ යත්වා අත්තනො ආචිණ්ණං අතිථිපුජනං දස්සෙන්නො එවමාහ. බ්‍රහ්මාපිස්ස අධිජ්ජායං ජානන්තො “පටිග්ගණ්හාම තෙ අග්ගං, යං ත්වං, ගොචින්ද, භාසසී”ති ආහ.

තත්ථ තස්ස තෙ ආසනෙ මයං නිසින්නා නාම හොම, පාදොදකෙන පාදා ධොතා නාම හොන්තු, පානීයං පිතා නාම හොම, පාදබ්‍රහ්මඤ්ජනෙන පාදා මක්ඛිතා නාම හොන්තු, උදකසාකමිපි පරිභුත්තං නාම හොතුති අත්ථො.

කඬ්ඨි අකඬ්ඨිං පරවෙදියෙසුති අහං සච්චිකිච්ඡො පරෙන සයං අභිසඬ්ඛන්තා පරස්ස පාකටෙසු පරවෙදියෙසු පඤ්ඤෙසු නිබ්බිච්චිච්ඡං.

හිත්වා මමන්තන්ති “ඉදං මම, ඉදං මමා”ති පචත්තනකං උපකරණතණ්හං චජිත්වා. මනුජෙස්සති සත්තෙසු. බ්‍රහ්මෙති බොධිසත්තං ආලපති. එකොදිභූතොති එකො උදෙති පචත්තතිති එකොදිභූතො එකිභූතො, එකෙන කායච්චෙකං දස්සෙති. අථ වා එකො උදෙතිති එකොදි, සමාධි. තං භූතො පත්තොති එකොදිභූතො, උපචාරජ්ජනාසමාධිහි සමාහිතොති අත්ථො. එතං එකොදිභාවං කරුණාබ්‍රහ්මචිහාරවසෙන දස්සෙන්නො “කරුණෙධිමුත්තො”ති ආහ. කරුණජ්ඣානෙ අධිමුත්තො, තං ඥානං නිබ්බන්තෙත්වාති අත්ථො. නිරාමගන්ධොති කිලෙසසඬ්ඛාතවිස්සගන්ධරහිතො. එත්ථට්ඨිතොති එතෙසු ධම්මෙසු ධීතො, එතෙ ධම්මෙ සම්පාදෙත්වා. එත්ථ ච සික්ඛමානොති එතෙසු ධම්මෙසු සික්ඛමානො , එතං බ්‍රහ්මචිහාරභාවනං භාවෙත්තොති අත්ථො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, චිත්ථාරො පන පාළියං (දී. නි. 2.293 ආදයො) ආගතොයෙවාති.

අථ මහාපුරිසො තස්ස බ්‍රහ්මුතො වචනං සුත්වා ආමගන්ධෙ ජිගුච්ඡන්තො “ඉදානෙවාහං පබ්බජිස්සාමි”ති ආහ. බ්‍රහ්මාපි “සාධු, මහාපුරිස, පබ්බජස්සු. එවං සති මය්හමිපි තව සන්තිකෙ ආගමනං ස්වාගමනමෙව භවිස්සති, ත්වං, තාත, සකලජම්බුදිපෙ අග්ගපුරිසො පඨමවයෙ ධීතො, එවං මහන්තං නාම සම්පත්තිං ඉස්සරියඤ්ච පභාය පබ්බජනං නාම ගන්ධහත්ථිතො අයොබන්ධනං ඡින්දිත්වා වනගමනං විය අතිඋළාරං, බුද්ධතන්ති නාමෙසා”ති මහාබොධිසත්තස්ස දළ්භිකම්මං කත්වා බ්‍රහ්මලොකමෙව ගතො. මහාසත්තොපි “මම ඉතො නික්ඛමිත්වා පබ්බජනං නාම න යුත්තං, අහං රාජකුලානං අත්ථං අනුසාසාමි, තස්මා තෙසං ආරොචෙත්වා සවෙ තෙපි පබ්බජන්ති සුන්දරමෙව, තො වෙ පුරොහිතට්ඨානං නියානෙත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා රෙණුස්ස තාව රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා තෙන භියොසොමත්තාය කාමෙහි නිමන්තියමානො අත්තනො සංවෙගහෙතුං එකන්තෙන පබ්බජිතුකාමතඤ්ඤවස්ස නිවෙදෙත්වා තෙන “යදි එවං අහමිපි පබ්බජිස්සාමි”ති චුත්තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිජිත්වා එතෙනෙව නයෙන සත්තභූආදයො ඡ බත්තියෙ, සත්ත ව බ්‍රාහ්මණමහාසාලෙ, සත්ත ව න්හාතකසතානි, අත්තනො හරියායො ව ආපුච්ඡිත්වා සත්තාහමන්තමෙව තෙසං විත්තානුරක්ඛණත්ථං යත්වා මහාහිනික්ඛමනසදිසං නික්ඛමිත්වා පබ්බජි.

තස්ස තෙ සත්තරාජානො ආදිං කත්වා සබ්බෙව අනුපබ්බජිංසු. සා අහොසි මහති පරිසා. අනෙකයොජනචිත්ථාරාය පරිසාය පරිවුතො මහාපුරිසො ධම්මං දෙසෙන්නො ගාමනිගමජනපදරාජධානීසු වාරිකං චරති, මහාජනං පුඤ්ඤෙ පතිට්ඨාපෙති. ගතගතට්ඨානෙ බුද්ධකොලාහලං විය හොති. මනුස්සා “ගොචින්දපණ්ඩිතො කිර ආගච්ඡති”ති සුත්වා පුරෙතරමෙව මණ්ඩපං කාරෙත්වා තං අලඬ්ඛාරාපෙත්වා පච්චුග්ගන්ත්වා මණ්ඩපං පවෙසෙත්වා නානග්ගරසභොජනෙන පතිමානෙත්ති. මහාලාභසක්කාරො මහොසො විය අජ්ඣොත්ථරන්තො උජ්ජජි. මහාපුරිසො මහාජනං පුඤ්ඤෙ පතිට්ඨාපෙසි සීලසම්පදාය ඉන්ද්‍රියසංවරෙ හොජනෙ මත්තඤ්ඤාය ජාගරියානුයොගෙ කසිණපරිකම්මෙ ඥානෙසු අභිඤ්ඤාසු අට්ඨසමාපත්තිසු බ්‍රහ්මචිහාරෙසුති. බුද්ධජ්ජාදකාලො විය අහොසි.

බොධිසත්තො යාවතායුකං පාරමියො පුරන්තො සමාපත්තිසුබ්බෙන චිත්තාමෙත්වා ආයුපරියොසානෙ භ්‍රමලොකෙ නිබ්බන්ති. තස්ස නං භ්‍රමවරියං ඉද්ධස්සවෙව චිත්තස්ස චිත්තාරිකං බාහුපස්සං පුට්ඨං යාව දෙවමනුස්සෙහි සුප්පකාසිතං වීරං දිසමද්ධානං පවත්තිත්ථ. තස්ස යෙ සාසනං සබ්බෙන සබ්බං ආජානිංසු, තෙ කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං භ්‍රමලොකං උපපජ්ජිංසු. යෙ න ආජානිංසු, තෙ අප්පෙකච්චෙ පරනිම්මිතවසවත්තිනං දෙවනං සහබ්‍යතං උපපජ්ජිංසු. අප්පෙකච්චෙ නිම්මානරතිනං...පෙ.... තුස්සිතානං යාමානං තාවතිංසානං වාතුමහාරාජිකානං දෙවනං සහබ්‍යතං උපපජ්ජිංසු. යෙ සබ්බනිහිනා, තෙ ගන්ධබ්බකායං පරිපූරෙසුං. ඉති මහාජනො යෙහුයොන භ්‍රමලොකපගො සග්ගුපගො ච අහොසි. තස්මා දෙවභ්‍රමලොකා පරිපූරිංසු. චත්තාරො අපායා සුස්සුකා විය අහෙසුං.

ඉධාපි අකිත්තිජාතකෙ (ජා. 1.13.83 ආදයො) විය බොධිසම්භාරනිද්ධාරණා වෙදිතබ්බා - තදා සත්ත රාජානො මහාපෙරා අහෙසුං, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, මහාගොවින්දො ලොකනාපො. තථා රෙණුආදීනං සත්තන්තං රාජුතං අස්සුමස්සුචිරොධෙන යථා සකරජ්ජෙ පතිට්ඨාපනං, තථා මහති සත්තවිධෙ රජ්ජෙ තෙසං අත්ථධම්මානුසාසනෙ අප්පමාදො, “භ්‍රම්මුනාපි සාකච්ඡං සමාපජ්ජති”ති පවත්තසම්භාවනං යථාභූතං කාතුං චත්තාරො මාසෙ පරමුක්කංසගතො භ්‍රමවරියවාසො. තෙන භ්‍රම්මුනො අත්තති සමාපජ්ජනං, භ්‍රම්මුනො ඔවාදෙ යත්වා සත්තහි රාජුහි සකලෙන ච ලොකෙන උපනිතං ලාභසක්කාරං බෙළුපිණ්ඩං විය ජඩ්ඛෙත්වා අපරිමාණාය ඛත්තියබ්‍රාහ්මණාදිපරිසාය අනුපබ්බජ්ජානිම්බන්තාය පබ්බජ්ජාය අනුට්ඨානං, බුද්ධානං සාසනස්ස විය අත්තනො සාසනස්ස වීරකාලානුප්පබන්ධොති එවමාදයො ගුණානුභවා විභාවෙනබ්බාති.

මහාගොවින්දවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. නිමිරාජවරියාවණ්ණනා

40. ඡට්ඨෙ මිට්ඨියං පුරුත්තමෙති මිට්ඨිලානාමකෙ විදෙහානං උත්තමනගරෙ. නිමි නාම මහාරාජාති නෙමි. සට්ඨන්තො විය උප්පන්නො “නිමි”ති ලද්ධනාමො, මහත්තෙහි දානසිලාදිගුණවිසෙසෙහි මහතා ච රාජානුභාවෙන සමන්තාගතත්තා මහන්තො රාජාති මහාරාජා. පණ්ඩිතො කුසලන්ට්ඨිකොති අත්තනො ච පරෙසස්ස ච පුස්සන්ට්ඨිකො.

අතීතෙ කිර විදෙහරට්ඨෙ මිට්ඨිලානගරෙ අම්භාකං බොධිසත්තො මසදෙවො නාම රාජා අහොසි. සො චතුරාසිති වස්සසහස්සාති කුමාරකීලං කිලිත්වා චතුරාසිති වස්සසහස්සාති උපරජ්ජං කාරෙත්වා චතුරාසිති වස්සසහස්සාති රජ්ජං කාරෙත්තො “යදා මෙ සිරස්මිං පලිතාති පස්සෙය්‍යාසි, තදා මෙ ආරොවෙය්‍යාසි”ති කප්පකස්ස චත්වා අපරභාගෙ තෙන පලිතාති දිස්වා ආරොවිතෙ සුවණ්ණසණ්ඩාසෙන උද්ධරාපෙත්වා හත්ථෙ පතිට්ඨාපෙත්වා පලිතං ඔලොකෙත්වා “පාතුභූතො බො මය්හං දෙවදුතො”ති සංවෙගජාතො “ඉදාති මයා පබ්බජිතුං වට්ටති”ති චිත්තෙත්වා සතසහස්සුට්ඨානකං ගාමවරං කප්පකස්ස දත්වා ජෙට්ඨකුමාරං පක්කොසාපෙත්වා තස්ස -

“උත්තමධිගරුභා මය්හං, ඉමෙ ජාතා වයොහරා;
පාතුභූතා දෙවදුතා, පබ්බජ්ජාසමයො මමා”ති. (ජා. 1.1.9) -

චත්වා සාධුකං රජ්ජෙ සමනුසාසිත්වා යදිපි අත්තනො අස්සුමස්ස චතුරාසිති වස්සසහස්සාති ආයු අත්ථි, එවං සන්තෙපි මච්චුතො සත්තිකෙ ධීතං විය අත්තනං මස්සුමානො සංවිග්ගහදයො පබ්බජ්ජං රොවෙති. තෙන චුත්තං -

“සිරස්මිං පලිතං දිස්වා, මසදෙවො දිසම්පති;
සංවෙගං අලහී ධීරො, පබ්බජ්ජං සමරොවසී”ති. (ම. නි. අට්ඨ. 2.309);

සො පුත්තං “ඉමිනාව නිභාරෙන චත්තෙය්‍යාසි යථා මයා පටිපන්නං, මා බො ත්ථං අන්තිමපුරිසො අහොසි”ති ඔවදිත්වා නගරා නික්ඛම්ම භික්ඛුපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා චතුරාසිති වස්සසහස්සාති කුමාරසමාපත්තිහි චිත්තාමෙත්වා ආයුපරියොසානෙ භ්‍රමලොකපරායනො අහොසි. පුත්තොපිස්ස බහුති වස්සසහස්සාති ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා තෙනෙව උපායෙන පබ්බජිත්වා භ්‍රමලොකපරායනො අහොසි. තථා තස්ස පුත්තො, තථා තස්ස පුත්තොති එවං ද්විති උභාතාති චතුරාසිති ඛත්තියසහස්සාති සීසෙ පලිතං දිස්වා ව පබ්බජිතාති. අථ බොධිසත්තො භ්‍රමලොකෙ ධීතොව “පවත්තති නු බො මයා මනුස්සලොකෙ කතං කල්‍යාණං න පවත්තති”ති ආවජ්ජෙත්තො අද්දස “එත්තකං අද්ධානං පවත්තං, ඉදාති නප්පවත්තිස්සති”ති. සො “න බො පනාහං මය්හං පවෙණියා උච්ඡිජ්ජිතුං දස්සාමි”ති අත්තනො වංසෙ ජාතරස්සෙදො එව අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා අත්තනො වංසස්ස නෙමි. සට්ඨන්තො විය නිබ්බන්තො. තෙන චුත්තං “නෙමි. සට්ඨන්තො විය උප්පන්නොති නිමිති ලද්ධනාමො”ති.

තස්ස හි නාමග්ගහණදිවසෙ පිතරා ආනිතා ලක්ඛණපාඨකා. ලක්ඛණාති ඔලොකෙත්වා “මහාරාජ, අයං කුමාරො තුම්භාකං වංසං පග්ගණ්හාති, පිතුපිතාමහෙහිපි මහානුභාවො මහාපුස්සෙදො”ති බ්‍යාකරිංසු. තං සුත්වා රාජා යථාචුත්තෙත්තත්ථෙන “නිමි”තිස්ස නාමං අකාසි, සො දහරකාලතො පට්ඨාය සීලෙ උපොසථකම්මෙ ව යුත්තප්පුත්තො අහොසි. අථස්ස පිතා පුරිමනසෙනෙව පලිතං දිස්වා කප්පකස්ස ගාමවරං දත්වා පුත්තං රජ්ජෙ සමනුසාසිත්වා නගරා නික්ඛම්ම පබ්බජිත්වා කුමාරාති නිබ්බන්තෙත්වා භ්‍රමලොකපරායනො අහොසි.

නිමි රාජා පන දානජ්ඣාසයනාය වතුසු නගරද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙ වානි පඤ්ච දානසාලායො කාරෙත්වා මහාදානං පවත්තෙසි. එකෙකාය දානසාලාය සතසහස්සං සතසහස්සං කත්වා දෙවසිකං පඤ්චසතසහස්සානි පරිච්චජී, පඤ්ච සීලානි රක්ඛි, පක්ඛදිවසෙසු උපොසප්පකම්මං සමාදිසි, මහාජනම්පි දානාදීසු පුඤ්ඤෙසු සමාදපෙසි, සග්ගග්ගං ආවික්ඛි, නිරයභයෙන තජ්ජෙසි, පාපනො නිවාරෙසි. තස්ස ඔවාදෙ යත්වා මහාජනො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා තතො වුතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති, දෙවලොකො පරිපුරි, නිරයො තුව්ඡො විය අහොසි. තදා පන අත්තනො දානජ්ඣාසයස්ස උළාරභාවං සවිසෙසං දානපාරමියා පුරිතභාවඤ්ච පවෙදෙන්තො සත්ථා –

41. “තදාහං මාපයිත්වාන, චතුස්සාලං චතුම්මුඛං;
තත්ථ දානං පවත්තෙසිං, මිගපක්ඛිනරාදින”න්ති. – ආදිමාහ;

තත්ථ තදානි තස්මිං නිමි රාජකාලෙ. මාපයිත්වානානි කාරාපෙන්වා. චතුස්සාලන්ති චතුසු දිසාසු සම්බන්ධසාලං. චතුම්මුඛන්ති චතුසු දිසාසු චතුහි ද්වාරෙහි යුක්තං. දානසාලාය හි මහත්තභාවතො දෙයාධම්මස්ස යාවකජනස්ස ව බහුභාවතො න සක්කා එකෙනෙව ද්වාරෙන දානධම්මං පරියන්තං කාතුං දෙයාධම්මඤ්ච පරියොසාපෙනුන්ති සාලාය චතුසු දිසාසු චත්තාරි මහාද්වාරානි කාරාපෙසි. තත්ථ ද්වාරතො පට්ඨාය යාව කොණා දෙයාධම්මො රාසිකතො තිට්ඨති. අරුණුග්ගං ආදිං කත්වා යාව පකතියා සංවෙසනකාලො, තාව දානං පවත්තෙති. ඉතරස්මිම්පි කාලෙ අනෙකසනා පදිපා ඤායන්ති. යදා යදා අත්ථිකා ආගච්ඡන්ති, තදා තදා දියතෙව. තඤ්ච දානං න කපණද්ධිකවනිබ්බකයාවකානඤ්ඤෙව, අප්ථ බො අඬ්ඨානං මහාභොගානම්පි උපකප්පනවසෙන මහාසුදස්සනදානසදිසං උළාරතරපණ්ණිතරානං දෙයාධම්මානං පරිච්චජනතො සබ්බෙසි සකලජම්බුදීපවාසින්තො මනුස්සා පටිග්ගහෙසුඤ්චෙව පරිභුඤ්ජිංසු ව. සකලජම්බුදීපඤ්ඤි උන්නඬිගලං කත්වා මහාපුරිසො තදා මහාදානං පවත්තෙසි. යථා ව මනුස්සානං, එවං මිගපක්ඛිකෙ ආදිං කත්වා තිරච්ඡානගතානම්පි දානසාලාය බහි එකමන්තෙ තෙසං උපකප්පනවසෙන දානං පවත්තෙසි. තෙන වුත්තං – “තත්ථ දානං පවත්තෙසිං, මිගපක්ඛිනරාදින”න්ති. න කෙවලඤ්ච තිරච්ඡානානමෙව, පෙනානම්පි දිවසෙ දිවසෙ පත්තිං දාපෙසි. යථා ව එකිස්සා දානසාලාය, එවං පඤ්චසුපි දානසාලාසු දානං පවත්තිත්ථ. පාළියං පන “තදාහං මාපයිත්වාන, චතුස්සාලං චතුම්මුඛ”න්ති එකං විය වුත්තං, තං නගරමජ්ඣෙ දානසාලං සන්ධාය වුත්තං.

42. ඉදානි තත්ථ දෙයාධම්මං එකදෙසෙන දස්සෙන්තො “අච්ඡාදනඤ්ච සයනං, අන්තං පානඤ්ච භොජන”න්ති ආහ.

තත්ථ අච්ඡාදනන්ති බොමසුබ්බමාදිනානාවිධනිවාසනපාරුපනං. සයනන්ති මඤ්චපල්ලඬ්ඨකාදිඤ්චෙව ගොනකචිත්තකාදිඤ්ච අනෙකවිධං සයිතබ්බකං, ආසනම්පි චෙත්ථ සයනග්ගහණෙනෙව ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. අන්තං පානඤ්ච භොජනන්ති තෙසං තෙසං සත්තානං යථාහිරුචිතං නානග්ගරසං අන්තඤ්චෙව පානඤ්ච අවසිට්ඨං නානාවිධභොජනවිකතිඤ්ච. අබ්බොච්ඡින්නං කර්මිවානානි ආරම්භතො පට්ඨාය යාව ආයුපරියොසානා අභොරත්තං අච්ච්ඡින්නං කත්වා.

43-4. ඉදානි තස්ස දානස්ස සම්මාසම්බොධිං ආරබ්භ දානපාරමිභාවෙන පවත්තිතභාවං දස්සෙන්තො යථා තදා අත්තනො අජ්ඣාසයො පවත්තො, තං උපමාය දස්සෙතුං “යථාපි සෙවකො”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යථා නාම සෙවකපුරිසො අත්තනො සාමිකං කාලානුකාලං සෙවනවසෙන උපගතො ලද්ධබ්බධනහෙතු කායෙන වාචාය මනසා සබ්බථාපි කායච්චිමනොකම්මෙහි යථා සො ආරාධිතො භොති, එවං ආරාධනීයං ආරාධනමෙව එසති ගවෙසති, තථා අහම්පි බොධිසත්තභූතො සදෙවකස්ස ලොකස්ස සාමිභූතං අනුත්තරං බුද්ධභාවං සෙවෙතුකාමො තස්ස ආරාධනත්ථං සබ්බභවෙ සබ්බස්මිං නිබ්බන්තනිබ්බන්තභවෙ දානපාරමිපරිපුරණවසෙන දානෙන සබ්බසත්තෙ සන්තප්පෙන්වා බොධිසඬ්ඨානතො අරියමග්ගඤ්ඤානො ජාතත්තා “බොධිජ”න්ති ලද්ධනාම සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පරතො සබ්බථා නානුපායෙහි එසිස්සාමි ගවෙසිස්සාමි, තං උත්තමං බොධිං සම්මාසම්බොධිං ජීවිතපරිච්චාගාදිං යංකිඤ්චි කත්වා ඉච්ඡාමි අභිපත්ථෙමිති.

එවම්ධ දානජ්ඣාසයස්ස උළාරභාවං දස්සෙතුං දානපාරමිවසෙනෙව දෙසනා කතා. ජාතකදෙසනායං පනස්ස සීලපාරමිආදීනම්පි පරිපුරණං විභාවිතමෙව, තථා හිස්ස හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව සීලාදිගුණෙහි අත්තානං අලඬ්ඨකරිත්වා මහාජනං තත්ථ පතිට්ඨපෙන්නස්ස ඔවාදෙ යත්වා නිබ්බන්තදෙවතා සුධම්මායං දෙවසභායං සන්තිපතිනා “අහො අමිහාකං නිමි රාජානං නිස්සාය මයං ඉමං සම්පත්තිං පත්තා, එවරුපාපි නාම අනුජ්ජන්තො බුද්ධෙ මහාජනස්ස බුද්ධකිච්චං සාධයමානා අච්ඡරියමනුස්සා ලොකෙ උජ්ජජන්ති”ති මහාපුරිසස්ස ගුණෙ වණ්ණෙන්නා අභිත්ථංසිංසු. තෙන වුත්තං –

“අච්ඡෙරං වත ලොකස්මිං, උජ්ජජන්ති විවක්ඛණා;
යදා අහු නිමි රාජා, පණ්ඩිතො කුසලන්ථිකො”ති. (ජා. 2.22.421) –

ආදි.

තං සුත්වා සක්කං දෙවනමින්දං ආදිං කත්වා සබ්බෙ දෙවා බොධිසත්තං දට්ඨකාමා අභෙසුං. අපේකදිවසං මහාපුරිසස්ස උපොසථිකස්ස උපරිපාසාදවරගතස්ස පච්ඡිමයාමෙ පල්ලඛිකං ආභුජිත්වා නිසින්නස්ස එවං වෙනසො පරිචිතකකො උදපාදි “දානං නු බො වරං, උදාහු බ්‍රහ්මවරිය”න්ති. සො තං අත්තනො කඬ්ඛං ඡින්දිතුං නාසක්ඛි. තස්මිං බණ්ණෙ සක්කස්ස භවනං උණ්ණාකාරං දස්සෙයි. සක්කො තං කාරණං ආවජ්ජෙත්තො බොධිසත්තං තථා චිතකකෙන්තං දිස්වා “හන්දස්ස චිතකකං ඡින්දිස්සාමි”ති ආගන්ත්වා පුරතො ධීතො තෙන “කොසි ත්ව”න්ති පුට්ඨො අත්තනො දෙවරාජභාවං ආරොචෙත්වා “කිං, මහාරාජ, චිත්තෙසි”ති චුත්තෙ තමත්ථං ආරොචෙයි. සක්කො බ්‍රහ්මවරියමෙව උත්තමං කත්වා දස්සෙත්තො –

“හීනෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, බත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ච දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති.

“න හෙනෙ සුලභා කායා, යාවයොගෙන කෙනවි;
යෙ කායෙ උපපජ්ජන්ති, අනගාරා තපස්සිනො”ති. (ජා. 2.22.429-430) –

ආහ.

තත්ථ පුට්ඨත්ථායතනෙසු මෙට්ඨනවිරතිමත්තං භීතං බ්‍රහ්මවරියං නාම, තෙන බත්තියකුලෙ උපපජ්ජති. ක්කානස්ස උපචාරමත්තං මජ්ඣිමං නාම, තෙන දෙවත්තං උපපජ්ජති. අට්ඨස්මාපත්තිනිබ්බත්තනං පන උත්තමං නාම, තෙන බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තති. තඤ්චි බාහිරකා “නිබ්බාන”න්ති කපේන්ති. තෙනාහ “විසුජ්ඣති”ති. සාසනෙ පන පරිසුද්ධසීලස්ස භික්ඛුනො අඤ්ඤතරං දෙවතිකායං පත්ථෙත්තස්ස බ්‍රහ්මවරියවෙනනා භීතතාය භීතං නාම, තෙන යථාපත්ථිතෙ දෙවලොකෙ නිබ්බත්තති. පරිසුද්ධසීලස්ස අට්ඨස්මාපත්තිනිබ්බත්තනං මජ්ඣිමං නාම, තෙන බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තති. පරිසුද්ධසීලස්ස පන විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තප්පත්ති උත්තමං නාම, තෙන විසුජ්ඣති. ඉති සක්කො “මහාරාජ, දානතො බ්‍රහ්මවරියවාසොව සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන මහජ්ජලො”ති වණ්ණෙයි. කායාති බ්‍රහ්මගණා. යාවයොගෙනාති යාවනායුත්තෙන. “යාජයොගෙනා”තිපි පාළි, යජනායුත්තෙන, දානායුත්තෙනාති අත්ථො. තපස්සිනොති තපතිස්සිතකා. ඉමායපි ගාථාය බ්‍රහ්මවරියවාසස්සෙව මහානුභාවනං දීපෙති. එවඤ්ච පන වත්වා “කිඤ්චාපි, මහාරාජ, දානතො බ්‍රහ්මවරියමෙව මහජ්ජලං, ද්වෙපි පනෙනෙ මහාපුරිසකත්තබ්බාව . ද්විසුපි අප්පමත්තො හුත්වා දානඤ්ච දෙහි සීලඤ්ච රක්ඛාහි”ති වත්වා තං ඔවදිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො.

අථ නං දෙවගණො “මහාරාජ, කුහිං ගතත්ථා”ති ආහ. සක්කො “මිට්ඨියං නිමිරඤ්ඤො කඬ්ඛ ඡින්දිතු”න්ති තමත්ථං පකාසෙත්වා බොධිසත්තස්ස ගුණෙ විත්ථාරතො වණ්ණෙයි. තං සුත්වා දෙවා “මහාරාජ, මය්හං නිමිරාජානං දට්ඨකාමමිහා, සාධු තං පක්කොසාපෙහි”ති වදිංසු. සක්කො “සාධු”ති සම්පට්චිජිත්වා මාතලිං ආමන්තෙයි – “ගච්ඡ නිමිරාජානං වෙජයන්තං ආරොපෙත්වා ආනෙහි”ති . සො “සාධු”ති සම්පට්චිජිත්වා රථෙන ගන්ත්වා තත්ථ මහාසත්තං ආරොපෙත්වා තෙන යාවිතො යථාකම්මං පාපකම්මීනං පුඤ්ඤකම්මීනඤ්ච යානානි ආවික්ඛන්තො අනුක්කමෙන දෙවලොකං නෙසි . දෙවාපි බො “නිමිරාජා ආගතො”ති සුත්වා දිබ්බගන්ධවාසපුජ්ජනත්ථා යාව විත්තකුට්ඨාරකොට්ඨකා පච්චුග්ගන්ත්වා මහාසත්තං දිබ්බගන්ධාදිහි පුපේත්තා සුධම්මං දෙවසහං ආනයිංසු. රාජා රථා ඔතරිත්වා දෙවසහං පටිසිත්වා සක්කෙන සද්ධිං එකාසනෙ නිසිදිත්වා තෙන දිබ්බෙහි කාමෙහි නිමන්තියමානො “අලං, මහාරාජ, මය්හං ඉමෙහි යාවිතකුපමෙහි කාමෙහි”ති පටික්ඛිපිත්වා අනෙකපරියායෙන ධම්මං දෙසෙත්වා මනුස්සගුණාය සත්තාහමෙව යත්වා “ගච්ඡාමහං මනුස්සලොකං, තත්ථ දානාදිනි පුඤ්ඤානි කරස්සාමි”ති ආහ. සක්කො “නිමිරාජානං මිට්ඨිලං නෙහි”ති මාතලිං ආණාපෙයි. සො තං වෙජයන්තරථං ආරොපෙත්වා පාවිනදිසාහාගෙන මිට්ඨිලං පාපුණි. මහාජනො දිබ්බරථං දිස්වා රඤ්ඤො පච්චුග්ගමනං අකාසි. මාතලි සීහපඤ්ජරෙ මහාසත්තං ඔතාරෙත්වා ආපුච්ඡිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. මහාජනොපි රාජානං පරිවාරෙත්වා “කිදිසො, දෙව, දෙවලොකො”ති පුච්ඡි. රාජා දෙවලොකසම්පත්තිං වණ්ණෙත්වා “කුම්භෙපි දානාදිනි පුඤ්ඤානි කරොථ, එවං තස්මිං දෙවලොකෙ උජ්ජජ්ජස්සථා”ති ධම්මං දෙසෙයි. සො අපරහාගෙ පුබ්බෙ චුත්තනයෙන පලිතං දිස්වා පුත්තස්ස රජ්ජං පට්චිජාපෙත්වා කාමෙ පහාය පබ්බජිත්වා වත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොයි.

තදා සක්කො අනුරුද්ධො අහොයි. මාතලි ආනන්දො. චතුරාසීති රාජසහස්සානි බුද්ධපරිසා. නිමිරාජා ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව බොධිසම්භාරා නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා බ්‍රහ්මලොකසම්පත්තිං පහාය පුබ්බෙ අත්තනා පච්චිත්තං කල්‍යාණචත්තං අනුප්පබන්ධෙස්සාමිති මහාකරුණාය මනුස්සලොකෙ නිබ්බත්තනං, උළාරො දානජ්ඣාසයො, තදනුරූපා දානාදිසු පටිපත්ති, මහාජනස්ස ච තත්ථ පතිට්ඨාපනං, යාව දෙවමනුස්සානං පත්ථට්ඨසකා, සක්කස්ස දෙවරාජස්ස උපසඬ්ඛිකමෙන අතිවිමිහයනා, තෙන දිබ්බසම්පත්තියා නිමන්තියමානොපි තං අනලඬ්ඛරිත්වා පුඤ්ඤසම්භාරපරිබ්‍රහනත්ථං පුන මනුස්සවාසුපගමනං, ලාභසම්පත්තියු සබ්බත්ථ අලග්ගභාවොති එවමාදයො ගුණානුභවා නිද්ධාරෙතබ්බාති.

නිමිරාජවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. වන්දකුමාරවරියාවණිණනා

45. සත්තමෙ එකරාජස්ස අනුජොති එකරාජස්ස නාම කාසිරක්ඛො ඔරසපුත්තො. නගරෙ පුප්ඵවතියාති පුප්ඵවතීනාමකෙ නගරෙ. වන්දසව්හයොති වන්දසද්දෙන අවිහානබ්බො, වන්දනාමොති අත්ථො.

අතීතෙ කිර අයං බාරාණසී පුප්ඵවතී නාම අහොසි. තත්ථ වසවත්තිරක්ඛො පුත්තො එකරාජා නාම රජ්ජං කාරෙසි. බොධිසත්තො තස්ස ගොතමියා නාම අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමහි පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. “වන්දකුමාරො”තිස්ස නාමමකංසු. තස්ස පදසා ගමනකාලෙ අපරොපි පුත්තො උප්පන්නො, තස්ස “සුරියකුමාරො”ති නාමමකංසු. තස්ස පදසා ගමනකාලෙ එකා ධිතා උප්පන්නා, “සෙලා”තිස්සා නාමමකංසු. වෙමාතිකා ව නෙසං හද්දසෙනො සුරො වාති ද්වෙ භාතරො අහෙසුං. බොධිසත්තො අනුපුබ්බෙන වුද්ධිප්පත්තො සිප්පෙසු ව විජ්ජාට්ඨානෙසු ව පාරං අගමාසි. තස්ස රාජා අනුච්ඡිකං වන්දං නාම රාජධිතරං ආනෙත්වා උපරජ්ජං අදාසි. බොධිසත්තස්ස එකො පුත්තො උප්පන්නො, තස්ස “වාසුලො”ති නාමමකංසු. තස්ස පන රක්ඛො ඛණ්ඩභාලො නාම පුරොහිතො, තං රාජා විනිච්ඡයෙ ය්පෙසි. සො ලක්ඛ්ඨත්තකො හුත්වා ලක්ඛ්ඨං ගහෙත්වා අස්සාමිකෙ සාමිකෙ කරොති, සාමිකෙ ව අස්සාමිකෙ කරොති. අට්ඨකදිවසං අට්ටපරාජිතො එකො පුරිසො විනිච්ඡයට්ඨානෙ උපක්කොසෙන්නො නික්ඛමිත්වා රාජ්ජට්ඨානං ගච්ඡන්තං බොධිසත්තං දිස්වා තස්ස පාදෙසු නිපතීත්වා “සාමී ඛණ්ඩභාලො විනිච්ඡයෙ විලොපං බාදති, අහං තෙන ලක්ඛ්ඨං ගහෙත්වා පරාජයං පාපිතො”ති අට්ටස්සරමකාසි. බොධිසත්තො “මා භායී”ති තං අස්සාසෙත්වා විනිච්ඡයං නෙත්වා සාමිකමෙව සාමිකං අකාසි. මහාජනො මහාසද්දෙන සාධුකාරමදාසි.

රාජා “බොධිසත්තෙන කිර අට්ටො සුවිනිච්ඡිතො”ති සුත්වා තං ආමන්තෙත්වා “තාත, ඉතො පට්ඨාය ත්වමෙව අට්ටකරණෙ විනිච්ඡයං විනිච්ඡිනාහී”ති විනිච්ඡයං බොධිසත්තස්ස අදාසි. ඛණ්ඩභාලස්ස ආයො පච්ඡිජ්ජී. සො තතො පට්ඨාය බොධිසත්තෙ ආසාතං බන්ධිත්වා ඔතාරාපෙක්ඛො විවරි. සො පන රාජා මුඛස්පසන්නො. සො එකදිවසං සුපිනන්නෙන දෙවලොකං පස්සිත්වා තත්ථ ගත්තුකාමො හුත්වා “පුරොහිතං බ්‍රහ්මලොකගාමීග්ගං ආචික්ඛා”ති ආහ. සො “අතිදානං දදන්තො සබ්බවතුක්කෙන යක්ඛො යජස්සු”ති වත්වා රක්ඛො “කිං අතිදානං”න්ති පුට්ඨො “අත්තනො පියපුත්තා පියහරියා පියධිතරො මහාවිහවසෙට්ඨිනො මඩ්ගලහත්ථිඅස්සාදයොති එතෙ වත්තාරො වත්තාරො කත්වා ද්විපදවතුප්පදෙ යක්ඛොත්ථාය පරිච්චිත්වා තෙසං ගලලොහිතෙන යජන්තං අතිදානං නාමා”ති සක්ඛොපෙසි. ඉති සො “සග්ගමග්ගං ආචික්ඛිස්සාමී”ති නිරයමග්ගං ආචික්ඛි.

රාජාපි තස්මිං පණ්ඩිතසක්ඛො හුත්වා “තෙන වුත්තවිධි සග්ගමග්ගො”ති සක්ඛොය තං පටිපජ්ජිතුකාමො මහන්තං යක්ඛොවාටං කාරාපෙත්වා තත්ථ බොධිසත්තාදිකෙ වත්තාරො රාජකුමාරෙ ආදිං කත්වා ඛණ්ඩභාලෙන වුත්තං සබ්බං ද්විපදවතුප්පදං යක්ඛොපසුතට්ඨානෙ නෙට්ඨාති ආණාපෙසි. සබ්බක්ඛො යක්ඛොසම්භාරං උපක්ඛටං අහොසි. තං සුත්වා මහාජනො මහන්තං කොලාහලං අකාසි. රාජා විජ්ජට්ඨො හුත්වා ඛණ්ඩභාලෙන උපත්ථමිහිතො පුනපි තථා තං ආණාපෙසි. බොධිසත්තො “ඛණ්ඩභාලෙන විනිච්ඡයට්ඨානං අලහන්නෙන මයි ආසාතං බන්ධිත්වා මමෙව මරණං ඉච්ඡන්නෙන මහාජනස්ස අනායබ්බාසනං උප්පාදිතං”න්ති ජානිත්වා නානාවිධෙහි උපායෙහි රාජානං තතො දුග්ගතිග්ගාහතො විවෙචෙතුං වායමිත්වාපි නාසක්ඛි. මහාජනො පරිදෙවි, මහන්තං කාරුක්ඛොමකාසි. මහාජනස්ස පරිදෙවන්තස්සෙව යක්ඛොවාටෙ සබ්බකම්මාති නිට්ඨාපෙසි. රාජපුත්තං නෙත්වා ගීවාය නාමෙත්වා නිසීදාපෙසුං. ඛණ්ඩභාලො සුවණ්ණපාතිං උපනාමෙත්වා බග්ගං ආදාය “තස්ස ගීවං ඡින්දිස්සාමී”ති අට්ඨාසි. තං දිස්වා වන්දා නාම රාජපුත්තස්ස දෙවි “අක්ඛො මෙ පටිසරණං නත්ථී, අත්තනො සච්චබලෙන සාමිකස්ස සොත්ථීං කරිස්සාමී”ති අක්ඛොපලිං පග්ගෙහි පරිසාය අත්තරෙ විවරන්ති “ඉදං එකත්තෙනෙව පාපකම්මං, යං ඛණ්ඩභාලො සග්ගමග්ගොති කරොති. ඉමිනා මය්හං සච්චවචනෙන මම සාමිකස්ස සොත්ථී භොතු.

“යා දෙවතා ඉධ ලොකෙ, සබ්බා තා සරණං ගතා;
අනාථං තායට් මමං, යථාහං පතිමා සිය”න්ති. —

සච්චකිරියමකාසි. සක්කො දෙවරාජා තස්සා පරිදෙවනසද්දං සුත්වා තං පවත්තිං කුත්වා ජලිතං අයොකුටං ආදාය ආගන්ත්වා රාජානං තාසෙත්වා සබ්බෙ විස්සජ්ජාපෙසි. සක්කොපි තදා අත්තනො දිබ්බරූපං දස්සෙත්වා සම්පජ්ජලිතං සජොතිභුතං වජිරං පරිබ්භමන්තො “අරෙ, පාපරාජ කාළකණ්ණි, කදා තයා පාණානිපාතෙන සුගතිගමනං දිට්ඨපුබ්බං, වන්දකුමාරං සබ්බක්ඛො ඉමං ජනං බන්ධනතො මොවෙහි, නො වෙ මොවෙස්සසි, එත්ථෙව තෙ ඉමස්ස ව දුට්ඨබ්‍රාහ්මණස්ස සීසං ථාලෙස්සාමී”ති ආකාසෙ අට්ඨාසි. තං අච්ඡරියං දිස්වා රාජා බ්‍රාහ්මණො ව සීසං සබ්බෙ බන්ධනා මොවෙසුං.

අථ මහාජනො එකකොලාහලං කත්වා සහසා යක්ඛොවාටං අජ්ඣොත්ථරිත්වා ඛණ්ඩභාලස්ස එකෙකං ලෙඩ්චුප්පහාරං දෙන්නො තත්ථෙව නං ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා රාජානම්පි මාරෙතුං ආරහි. බොධිසත්තො පුරෙතරමෙව පිතරං පලිස්සජිත්වා ධිතො මාරෙතුං න අදාසි. මහාජනො “ජීවිතං තාවස්ස පාපරක්ඛො දෙම, ඡත්තං පනස්ස න දස්සාම, නගරෙ වාසං වා න දස්සාම, තං චණ්ඩාලං කත්වා බහිනගරෙ වාසාපෙස්සාමා”ති රාජවෙසං භාරෙත්වා කාසාවං නිවාසාපෙත්වා හලිද්දිපිලොතිකාය සීසං වෙයෙත්වා චණ්ඩාලං කත්වා චණ්ඩාලගාමං පතිණිංසු. යෙ පන තං පසුසාතයක්ඛො යජිංසු වෙව යජාපෙසුක්ඛො අනුමොදිංසු ව, සබ්බෙ තෙ නිරයපරායනා අහෙසුං. තෙනාහ භගවා —

“සබ්බෙ පතිට්ඨා නිරයං, යථා තං පාපකං කරිත්වාන;
න හි පාපකම්මං කත්වා, ලබ්භා සුගතිං ඉතො ගන්තු”න්ති. (ජා. 2.22.1143);

අප් සබ්බාපි රාජපරිසා නාගරා වෙව ජානපදා ව සමාගන්ත්වා බොධිසත්තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිංසු. සො ධම්මෙන රජ්ජං අනුසාසන්තො තං අත්තනො මහාජනස්ස ව අකාරණෙනෙව උප්පන්නං අනායාසානං අනුස්සරිත්වා සංවෙගජානො පුඤ්ඤකිරියාසු භියොසාසොමත්තාය උස්සාහජානො මහාදානං පවත්තෙසි, සීලානි රක්ඛි, උපොසඨකම්මං සමාදිසි. තෙන චුත්තං –

46. “තදාහං යජනා මුත්තො, නික්ඛන්තො යඤ්ඤවාටතො;
සංවෙගං ජනයිත්වාන, මහාදානං පවත්තයි”න්ති. – ආදි;

තත්ථ යජනා මුත්තොති ඛණ්ඩභාලෙන විභිතයඤ්ඤවිධිතො චුත්තනයෙන සාතෙතබ්බතො මුත්තො. නික්ඛන්තො යඤ්ඤවාටතොති අභිසෙකකරණත්ථාය උස්සාහජාතෙන මහාජනෙන සද්ධිං තතො යඤ්ඤභූමිතො නිග්ගතො. සංවෙගං ජනයිත්වානාති එවං “ඛුද්ධත්තරායො ලොකසන්තිවාසො”ති අතිවිය සංවෙගං උප්පාදෙත්වා. මහාදානං පවත්තයිත්ති ඡ දානසාලායො කාරාපෙත්වා මහතා ධනපරිච්චාගෙන වෙස්සන්තරදානසදිසං මහාදානමදාසිං. එතෙන අභිසෙකකරණතො පට්ඨාය තස්ස මහාදානස්ස පවත්තිතභාවං දස්සෙති.

47. දක්ඛිණෙයො අදත්ථානාති දක්ඛිණාරහෙ පුග්ගලෙ දෙයාධම්මං අපරිච්චිත්වා. අපි ඡප්පඤ්ච රත්තියොති අප්පෙකදා ඡපි පඤ්චපි රත්තියො අත්තනො පිචනබාදනභුඤ්ජනානි න කරොමිති දස්සෙති.

තදා කිර බොධිසත්තො සකලජම්බුදීපං උන්නඩගලං කත්වා මහාමෙසො විය අභිවස්සන්තො මහාදානං පවත්තෙසි. තත්ථ කිඤ්චාපි දානසාලාසු අත්තපානාදිඋළාරුළාරපණ්ණිතමෙව යාවකානං යථාරුචිතං දිවසෙ දිවසෙ දියති, තථාපි අත්තනො සප්පිතං ආහාරං රාජාරහභොජනම්පි යාවකානං අදත්ථා න භුඤ්ජති, තං සන්ධාය චුත්තං “නාහං පිචාමි”තිආදි.

48. ඉදානි තථා යාවකානං දානෙ කාරණං දස්සෙන්නො උපමං තාව ආහරති “යථාපි වාණිජො නාමා”තිආදිනා. තස්සත්ථො – යථා නාම වාණිජො භණ්ඩට්ඨානං ගන්ත්වා අප්පෙන පාහතෙන බහුං භණ්ඩං වික්කිණිත්වා විපුලං භණ්ඩසන්තිවයං කත්වා දෙසකාලං ජානන්තො යත්ථස්ස ලාභො උදයො මහා භොති, තත්ථ දෙසෙ කාලෙ වා තං භණ්ඩං හරති උපතෙති වික්කිණාති.

49. සකභුත්තාපිති සකභුත්තතොපි අත්තනා පරිභුත්තතොපි. “සකපරිභුත්තාපි”තිපි පායො. පරෙති පරස්මිං පටිග්ගාහකපුග්ගලෙ. සතභාගොති අනෙකසතභාගො ආයතිං භවිස්සති. ඉදං චුත්තං හොති – යථා වාණිජෙන කීනභණ්ඩං තත්ථෙව අවික්කිණිත්වා තථාරූපෙ දෙසෙ කාලෙ ව වික්කිණියමානං බහුං උදයං විපුලං එලං හොති, තථෙව අත්තනො සත්තකං අත්තනා අනුපභුඤ්ජිත්වා පරස්මිං පටිග්ගාහකපුග්ගලෙ දින්නං මහප්ඵලං අනෙකසතභාගො භවිස්සති, තස්මා අත්තනා අභුඤ්ජිත්වාපි පරස්ස දාතබ්බමෙවාති. චුත්තඤ්ඤෙනං හගවතා – “තිරච්ඡානගතෙ දානං දත්වා සතගුණා දක්ඛිණා පාටිකඩ්ඛිතබ්බා. පුප්ප්ඡනදුස්සිලෙ දානං දත්වා සහස්සගුණා”ති (ම. නි. 3.379) විත්ථාරො. අපරම්පි චුත්තං “එවං වෙ, භික්ඛවෙ, සත්තා ජානෙය්‍යං දානසංවිභාගස්ස විපාකං, යථාහං ජානාමි, න අදත්ථා භුඤ්ජෙය්‍යං, න ව නෙසං මච්ඡෙරමලං විත්තං පරියාදාය තිට්ඨෙය්‍යා. යොපි නෙසං අස්ස වරිමො ආලොපො වරිමං කබ්බෙ, තතොපි න අසංවිහජිත්වා භුඤ්ජෙය්‍ය”න්තිආදි (ඉතිචු. 26).

50. එතමත්ථවසං ඤාත්වාති එතං දානස්ස මහප්ඵලභාවසඬ්ඛාතඤ්චෙව සම්මාසම්බොධියා පච්චයභාවසඬ්ඛාතඤ්ච අත්ථවසං කාරණං ජානිත්වා. න පටික්කමාමි දානතොති දානපාරමිතො ඊසකම්පි න නිවත්තාමි අභික්කමාමි එව. කිමත්ථං? සම්බොධිමනුපත්තියාති සම්බොධිං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං අනුප්පත්තියා අනුප්පත්තියත්ථං, අධිගන්තුන්ති අත්ථො.

තදා බොධිසත්තො මහාජනෙන පිතරි චණ්ඩාලගාමං පවෙසිතෙ දාතබ්බයුත්තකං පරිබ්බයං දාපෙසි නිවාසනානි පාරුපනානි ව. සොපි නගරං පවිසිතුං අලහන්තො බොධිසත්තෙ උය්‍යානකීළාදිඅත්ථං බහිගතෙ උපසඩ්ධකමති, පුත්තසඤ්ඤාය පන න වන්දති, න අඤ්ජලිකම්මං කරොති, “විරං ජීව, සාමි”ති වදති. බොධිසත්තොපි දිට්ඨදිවසෙ අතිරෙකසම්මානං කරොති. සො එවං ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා ආයුපරියොසානෙ සපරිසො දෙවලොකං පුරෙසි.

තදා ඛණ්ඩභාලො දෙවදත්තො අහොසි, ගොතමී දෙවි මහාමායා, චන්දා රාජධිතා රාහුලමානා, වාසුලො රාහුලො, සෙලා උප්පලචණ්ණා, සුරො මහාකස්සපො, හද්දසෙනො මහාමොග්ගල්ලානො, සූරියකුමාරො සාරිපුත්තො, චන්දරාජා ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව යථාරහං සෙසපාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා. තදා ඛණ්ඩභාලස්ස කක්ඛළඵරුසභාවං ජානන්තොපි අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිත්වා ධම්මෙන සමෙන අට්ඨස්ස විනිච්ඡයො, අත්තනං මාරෙතුකාමස්සෙව ඛණ්ඩභාලස්ස තථා යඤ්ඤවිධානං ජානිත්වාපි තස්ස උපරි විත්තප්පකොපාභාවො, අත්තනො

පරිසර ගහෙත්වා පිතු සත්තු හවිතු සමත්වෙයි “මාදිසස්ස නාම ගරුහි විරොධො න යුත්තො” ති අත්තානං පුරිසපසුං කත්වා සාතාපෙතුකාමස්ස පිතු ආණායං අවට්ඨානං, කොසියා අසිං ගහෙත්වා සීසං ඡිත්දිතුං උපක්කමන්තෙ පුරොහිතෙ අත්තනො පිතරි පුත්තෙ සබ්බසත්තෙසු ව මෙත්තාථරණෙන සමචිත්තතා, මහාජනෙ පිතරං මාරොතුං උපක්කමන්තෙ සයං පලිස්සජිත්වා තස්ස ජීවිතදානඤ්ච, දිවසෙ දිවසෙ වෙස්සන්තරදානසදිසං මහාදානං දදතොපි දානෙන අතිත්තභාවො, මහාජනෙන චණ්ඩාලෙසු වාසාපිතස්ස පිතු දාතබ්බයුත්තකං දත්වා පොසනං, මහාජනං පුඤ්ඤකිරියාසු පතිට්ඨාපනන්ති එවමාදයො ගුණානුභාවා නිද්ධාරෙතබ්බාති.

චන්දකුමාරවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සිවිරාජවරියාවණ්ණනා

51. අට්ඨමෙ අරිට්ඨසච්ඡයෙ නගරෙති අරිට්ඨපුරනාමකෙ නගරෙ. සිවි නාමාසි ඛත්තියොති සිවිති ගොත්තනො එවංනාමකො රාජා අහොසි.

අතීතෙ කිර සිවිරට්ඨෙ අරිට්ඨපුරනගරෙ සිවිරාජෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ මහාසත්තො තස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. “සිවිකුමාරො” තිස්ස නාමමකංසු. සො වයප්පත්තො තක්කසිලං ගන්ත්වා උග්ගහිතසිප්පො ආගන්ත්වා පිතු සිප්පං දස්සෙත්වා උපරජ්ජං ලභිත්වා අපරභාගෙ පිතු අවිවයෙන රාජා හුත්වා අගතිගමනං පහාය දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා රජ්ජං කාරෙන්නො නගරස්ස චතුසු ද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙ නිවෙසනද්වාරෙති ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා දෙවසිකං ඡසතසහස්සපරිව්වාගෙන මහාදානං පවත්තෙසි. අට්ඨමීවාතුද්දසිපන්තරසිසු සයං දානසාලං ගන්ත්වා දානග්ගං ඔලොකෙති.

සො එකදා පුණ්ණමදිවසෙ පාතොව සමුස්සිතසෙනච්ඡත්තෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසින්නො අත්තනා දින්නදානං ආවජ්ජෙන්නො බාහිරවත්ථුං අත්තනා අදින්නං නාම අදිස්වා “න මෙ බාහිරකදානං තථා චිත්තං තොසෙති, යථා අජ්ඣන්තිකදානං, අහො චත මම දානසාලං ගතකාලෙ කොචි යාවකො බාහිරවත්ථුං අයාචිත්වා අජ්ඣන්තිකමෙව යාවෙය්‍ය, සචෙ හි මෙ කොචි සරිරෙ මංසං වා ලොහිතං වා සීසං වා හදයමංසං වා අක්ඛිති වා උපඬ්ඨසරිරං වා සකලමෙව වා අත්තභාවං දාසභාවෙන යාවෙය්‍ය, තංතදෙවස්ස අධිප්පායං පුරෙන්නො දාතුං සක්කොමි” ති චිත්තෙසි. පාළියං පන අක්ඛිතං එව වසෙන ආගතා. තෙන චුත්තං –

“නිසජ්ජ පාසාදවරෙ, එවං චිත්තෙසහං තදා”.

52. “යංකිඤ්චි මානුසං දානං, අදින්නං මෙ න විජ්ජති;
යොපි යාවෙය්‍ය මං චක්ඛුං, දදෙය්‍යං අවිකම්පිතො” ති.

තත්ථ මානුසං දානන්ති පකතිමනුස්සෙහි දාතබ්බදානං අන්තපානාදි. එවං පන මහාසත්තස්ස උළාරෙ දානජ්ඣාසයෙ උප්පන්නෙ සක්කස්ස පණ්ඩුකම්බලසිලාසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සො තස්ස කාරණං ආවජ්ජෙන්නො බොධිසත්තස්ස අජ්ඣාසයං දිස්වා “සිවිරාජා අජ්ජ සම්පත්තයාවකා චක්ඛුනි වෙ යාවන්ති, චක්ඛුනි උප්පාටෙත්වා නෙසං දස්සාමිති චිත්තෙසි” ති සක්කො දෙවපරිසාය වත්වා “සො සක්ඛිස්සති නු බො තං දාතුං, උදාහු නොති විමංසිස්සාමි තාව න” ත්ති බොධිසත්තෙ සොළසහි ගන්ධොදකසට්ඨෙ න්හත්වා සබ්බාලඬකාරෙහි පටිමණ්ඩිතෙ අලඬකතහත්ථික්ඛන්ධවරගතෙ දානග්ගං ගච්ඡන්තෙ ජරාජිණ්ණො අන්ධබ්‍රාහ්මණො විය හුත්වා තස්ස චක්ඛුපටෙ එකස්මිං උන්නතප්පදෙසෙ උහො හත්ථෙ පසාරෙත්වා රාජානං ජයාපෙත්වා ධීතො බොධිසත්තෙන තදභිමුඛං වාරණං පෙසෙත්වා “බ්‍රාහ්මණ, කිං ඉච්ඡසි” ති ප්‍රචිඡිතො “තච දානජ්ඣාසයං නිස්සාය සමුග්ගතෙන කිත්තිසොසෙන සකලලොකසන්තිවාසො නිරන්තරං ඵුට්ඨො, අහඤ්ච අන්ධො, තස්මා තං යාවාමි” ති උපවාරවසෙන එකං චක්ඛුං යාචි. තෙන චුත්තං –

53. “මම සඬ්ඤ්ඤාය, සක්කො දෙවනම්ස්සරො;
නිසින්නො දෙවපරිසාය, ඉදං වචනමබ්‍රවි.

54. “නිසජ්ජ පාසාදවරෙ, සිවිරාජා මහිද්ධිකො;
චිත්තෙන්නො විවිධං දානං, අදෙය්‍යං සො න පස්සති.

55. “තථං නු විතථං නෙතං, හන්ද විමංසයාමි තං;
මුහුත්තං ආගමෙය්‍යාථ, යාව ජානාමි තං මනං.

56. “පචෙධමානො පලිතසිරො, වලිගත්තො ජරාතුරො;
අන්ධචණ්ණොව හුත්වාන, රාජානං උපසඬ්ඤාමි.

57. “සො තදා පග්ගහෙත්වාන, වාමං දක්ඛිණබාහු ව;
සිරස්මිං අඤ්ජලිං කත්වා, ඉදං වචනමබ්‍රවි.

58. “යාවාමි තං මහාරාජ, ධම්මික රට්ඨවඬ්ඨන;
තච දානරතා කිත්ති, උග්ගතා දෙවමානුසෙ.

59. “උහොපි නෙත්තා නයනා, අන්ධා උපහතා මම;
එකං මෙ නයනං දෙහි, ත්වම්පි එකෙන යාපයා”ති.

තත්ථ වින්තෙත්තො විවිධං දානන්ති අත්තනා දින්නං විවිධං දානං වින්තෙත්තො, ආවජ්ජෙන්තො දානං වා අත්තනා දින්නං විවිධං බාහිරං දෙය්‍යධම්මං වින්තෙත්තො. අදෙය්‍යං සො න පස්සතීති බාහිරං විය අජ්ඣන්තිකවත්ථුම්පි අදෙය්‍යං දාතුං අසක්කුණෙය්‍යං න පස්සති, “වක්ඛන්ති උප්පාටෙන්වා දස්සාමි”ති වින්තෙසීති අධිප්පායො. තථං නු විතථං නෙතන්ති එතං අජ්ඣන්තිකවත්ථුනොපි අදෙය්‍යස්ස අදස්සනං දෙය්‍යභාවෙනෙව දස්සනං වින්තනං සච්චං නු බො, උදාහු, අසච්චන්ති අත්ථො. සො තදා පග්ගහෙන්වාන, වාමං දක්ඛිණබාහු වාති වාමබාහු දක්ඛිණබාහුඤ්ඤි තදා පග්ගහෙන්වා, උහො බාහු උක්ඛිපිත්වාති අත්ථො. රට්ඨවඩ්ඪනාති රට්ඨවඩ්ඪීකර. ත්වම්පි එකෙන යාපයාති එකෙන වක්ඛුනා සමච්ඡමං පස්සන්තො සකං අත්තභාවං ත්වං යාපෙහි, අහම්පි භවතො ලද්ධෙන එකෙන යාපෙමිති දස්සෙති.

තං සුත්වා මහාසත්තො තුට්ඨමානසො “ඉදානෙවාහං පාසාදෙ නිසින්තො එවං වින්තෙත්වා ආගතො, අයඤ්ච මෙ විත්තං ඤත්වා විය වක්ඛුං යාවති, අහො වත මෙ ලාභා, අජ්ජ මෙ මනොරථො මත්ථකං පාපුණ්ස්සති, අදින්නපුබ්බං වත දානං දස්සාමි”ති උස්සාහජාතො අහොසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

60. “තස්සාහං වචනං සුත්වා, හට්ඨො සංවිග්ගමානසො;
කතඤ්ජලී වෙදජාතො, ඉදං වචනමබ්බවිං.

61. “ඉදානාහං වින්තයිත්වාන, පාසාදතො ඉධාගතො;
ත්වං මම විත්තමඤ්ඤාය, නෙත්තං යාවිතුමාගතො.

62. “අහො මෙ මානසං සිද්ධං, සඬ්ඝප්පො පරිපුරිතො;
අදින්නපුබ්බං දානවරං, අජ්ජ දස්සාමි යාවකෙ”ති.

තත්ථ තස්සාති තස්ස බ්‍රාහ්මණරූපධරස්ස සක්කස්ස. හට්ඨොති තුට්ඨො. සංවිග්ගමානසොති මම විත්තං ජානිත්වා විය ඉමිනා බ්‍රාහ්මණෙන වක්ඛු යාවිතං, එත්තකං කාලං එවං අවින්තෙත්වා පමජ්ජිතො වතම්හිති සංවිග්ගවිත්තො. වෙදජාතොති ජාතපීතිපාමොජ්ජො. අබ්බවිත්ති අභාසිං. මානසන්ති මනසි භවං මානසං, දානජ්ඣාසයො, “වක්ඛුං දස්සාමි”ති උප්පන්නදානජ්ඣාසයොති අත්ථො. සඬ්ඝප්පොති මනොරථො. පරිපුරිතොති පරිපුර්ණො.

අථ බොධිසත්තො වින්තෙසි – “අයං බ්‍රාහ්මණො මම විත්තාචාරං ඤත්වා විය දුච්චජම්පි වක්ඛුං මං යාවති, සියා නු බො කායචි දෙවතාය අනුසිට්ඨො භවිස්සති, පුච්ඡිස්සාමි තාව න”න්ති වින්තෙත්වා තං බ්‍රාහ්මණං පුච්ඡි. තෙනාහ භගවා ජාතකදෙසනායං –

“කෙනානුසිට්ඨො ඉධමාගතොසි, වනිබ්බක වක්ඛුපථානි යාවිතුං;
සුදුච්චජං යාවසි උත්තමධිගං, යමාහු නෙත්තං පුරිසෙන දුච්චජ”න්ති.(ජා. 1.15.53);

තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණරූපධරො සක්කො ආහ –

“යමාහු දෙවෙසු සුජම්පතීති, මසවාති නං ආහු මනුස්සලොකෙ;
තෙනානුසිට්ඨො ඉධමාගතොසීති, වනිබ්බකො වක්ඛුපථානි යාවිතුං.

“වනිබ්බකො මය්හං වනිං අනුත්තරං, දදාහි තෙ වක්ඛුපථානි යාවිතො;
දදාහි මෙ වක්ඛුපථං අනුත්තරං, යමාහු නෙත්තං පුරිසෙන දුච්චජ”න්ති. (ජා. 1.15.54-55);

මහාසත්තො ආහ –

“යෙන අත්ථෙත ආගච්ඡි, යමත්ථමභිපත්ථයං;
තෙ තෙ ඉජ්ඣන්තු සඬ්ඝප්පා, ලභ වක්ඛුනි බ්‍රාහ්මණ.

“එකං තෙ යාවමානස්ස, උභයානි දදාමහං;
ස වක්ඛුමා ගච්ඡ ජනස්ස පෙක්ඛතො,
යදිච්ඡෙ ත්වං තද තෙ සමිජ්ඣතු”ති. (ජා. 1.15.56-57);

තත්ථ වනිබ්බකාති තං ආලපති. වක්ඛුපථානීති දස්සනස්ස පථභාවතො වක්ඛුනමෙවෙනං නාමං. යමාහුති යං ලොකෙ “දුච්චජ”න්ති කථෙත්ති. වනිබ්බකොති යාවත්තස්ස. වනිත්ති යාවනං. තෙ තෙති තෙ තව තස්ස අන්ධස්ස සඬ්ඝප්පා. ස වක්ඛුමාති සො ත්වං මම වක්ඛුනි වක්ඛුමා හුත්වා. තද තෙ සමිජ්ඣතුති යං ත්වං මම සන්නිකා ඉච්ඡසි, තං තෙ සමිජ්ඣතුති.

රාජා එක්තකං කථෙත්වා “අයං බ්‍රාහ්මණො සක්කෙන අනුසිට්ඨො ඉධාගතොස්මිති භණ්ති, නුන ඉමස්ස ඉමිනා උපායෙන වක්ඛු සම්පජ්ජිස්සති”ති ඤාත්වා “ඉධෙව මයා වක්ඛුති උප්පාටෙත්වා දාතුං අසාරුප්ප”න්ති වින්තෙත්වා බ්‍රාහ්මණං ආදාය අන්තෙපුරං ගන්ත්වා රාජාසනෙ නිසිදිත්වා සිව්කං නාම වෙජ්ජං පක්කොසාපෙසි. අප් “අම්භාකං කිර රාජා අක්ඛිති උප්පාටෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස දාතුකාමො”ති සකලනගරෙ එකකොලාහලං අභොසි. අප් නං රඤ්ඤො ඤාතිසෙනාපතිආදයො රාජවල්ලභා අමච්චා පාරිසජ්ජා නාගරා ඔරොධා ව සබ්බෙ සන්තිපතිත්වා නානාඋපායෙහි නිවාරෙසුං. රාජාපි නෙ අනුවාරෙසි තෙනාහ –

“මා නො දෙව අදා වක්ඛුං, මා නො සබ්බෙ පරාකරි;
ධනං දෙහි මහාරාජ, මුත්තා වෙච්චියා බහු.

“යුත්තෙ දෙව රටෙ දෙහි, ආජාතියෙ වලඬිකතෙ;
නාගෙ දෙහි මහාරාජ, හෙමකප්පනවාසසෙ.

“යථා තං සිවයො සබ්බෙ, සයොග්ගා සරථා සදා;
සමන්තා පරිකිරෙය්‍යුං, එවං දෙහි රටෙසහා”ති. (ජා. 1.15.58-60);

අප් රාජා තිස්සො ගාථා අභාසි –

“යො වෙ දස්සන්ති වත්ථාන, අදානෙ කුරුතෙ මනො;
භූම්‍යං සො පතිතං පාසං, ගීවායං පටිමුඤ්චති.

“යො වෙ දස්සන්ති වත්ථාන, අදානෙ කුරුතෙ මනො;
පාපා පාපතරො හොති, සම්පත්තො යමසාධනං.

“යඤ්ඤි යාවෙ තඤ්ඤි දදෙ, යං න යාවෙ න තං දදෙ;
ස්වාහං තමෙව දස්සාමි, යං මං යාවති බ්‍රාහ්මණො”ති. (ජා. 1.15.61-63);

තත්ථ මා නො, දෙවාති නොති නිපාතමත්තං. දෙව, මා වක්ඛුං අදාසි. මා නො සබ්බෙ පරාකරීති අම්භෙ සබ්බෙ මා පරිච්චජි. අක්ඛිසු හි දින්නෙසු ත්වං රජ්ජං න කර්ස්සසි, එවං තයා මයං පරිච්චත්තා නාම භවිස්සාමාති අධිප්පායෙන එවමාහංසු. පරිකිරෙය්‍යුන්ති පරිවාරෙය්‍යුං. එවං දෙහීති යථා තං අවිකලවක්ඛුං සිවයො චිරං පරිවාරෙය්‍යුං, එවං දෙහි ධනමෙවස්ස දෙහි, මා අක්ඛිති, අක්ඛිසු හි දින්නෙසු න තං සිවයො පරිවාරෙස්සන්තිති දස්සෙති.

පටිමුඤ්චතීති පටිපවෙසෙති. පාපා පාපතරො හොතීති ලාමකා ලාමකතරො නාම හොති. සම්පත්තො යමසාධනන්ති යමස්ස ආණාපවත්තිට්ඨානං උස්සදනිරයං එස පත්තො නාම හොති. යඤ්ඤි යාවෙති යං වත්ථුං යාවකො යාවති, දායකොපි තදෙව දදෙය්‍ය, න අයාචිතං, අයඤ්ඤි බ්‍රාහ්මණො වක්ඛුං මං යාවති, න මුත්තාදිකං ධනං, තං දස්සාමිති වදති.

අප් නං “ආයුආදීසු කිං පත්ථෙත්වා වක්ඛුති දෙසි දෙවා”ති පුච්ඡිංසු. මහාපුරිසො “නාහං දිට්ඨධම්මිකං සම්පරායිකං වා සම්පත්තිං පත්ථෙත්වා දෙමි, අපි ව බොධිසත්තානං ආචිණ්ණසමාචිණ්ණො පොරාණකමග්ගො එස, යදිදං දානපාරමිපුරණං නාමා”ති ආහ. තෙන වුත්තං –

“ආයුං නු වණ්ණං නු සුඛං බලං නු, කිං පත්ථයානො නු ජනිත්ද දෙසි;
කප්ඤ්ඤි රාජා සිව්තං අනුත්තරො, වක්ඛුති දජ්ජා පරලොකහෙතු.

“න වාහමෙතං යසසා දදාමි, න පුත්තම්චිඡෙ න ධනං න රට්ඨං;
සතඤ්ඤි ධම්මො වරිතො පුරාණො, ඉච්චෙව දානෙ රමතෙ මනො මමා”ති. (ජා. 1.15.64-65);

තත්ථ පරලොකහෙතුති, මහාරාජ, කප්පං නාම කුම්භාදියො පණ්ඩිතපුරිසො සක්කසම්පත්තිසදිසං සන්දිට්ඨිකං ඉස්සරියං පහාය පරලොකහෙතු වක්ඛුති දදෙය්‍යාති.

න වාහන්ති න වෙ අහං. යසසාති දිබ්බස්ස වා මානුසස්ස වා ඉස්සරියස්ස කාරණා, අපිව සතං බොධිසත්තානං ධම්මො බුද්ධකාරකො වරිතො ආචරිතො ආචිණ්ණො පුරාතනො ඉච්චෙව ඉමිනා කාරණෙන දානයෙව ඊදිසො මම මනො නිරතොති.

එවඤ්ඤි පන වත්ථා රාජා අමච්චෙව සඤ්ඤාපෙත්වා සිව්කං වෙජ්ජං ආණාපෙසි – “එහි, සිව්ක, මම උභොපි අක්ඛිති ඉමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස දාතුං සිසං උප්පාටෙත්වා භත්ථෙ පතිට්ඨපෙහි”ති. තෙන වුත්තං –

63. “එහි සිවක උටියෙහි, මා දන්ධයි මා පවෙයි;
උහොපි නයනං දෙහි, උප්පාටෙත්වා වනිබ්බකො.
64. “තතො සො වොදිතො මය්හං, සිවකො වචනංකරො;
උද්ධරිත්වාන පාදාසී, තාලමිඤ්ජංව යාවකෙ”ති.

තත්ථ උටියෙහිති උටියානවිරියං කරොහි. ඉමස්මිං මම වක්ඛුදානො සභායකිව්වං කරොහිති දස්සෙති. මා දන්ධයිති මා විරායි. අයඤ්ඤි අතිදුල්ලහො විරකාලං පත්ථිතො මයා උත්තමො දානක්ඛණො පටිලද්ධො, සො මා විරජ්ඣති අධිප්පායො. මා පවෙයිති “අමහාකං රඤ්ඤො වක්ඛුති උප්පාටෙමි”ති චිත්තුත්තාසවසෙන මා වෙයි සරිරකම්පං මා ආපජ්ජි. උහොපි නයනන්ති උහොපි නයනෙ. වනිබ්බකෙති යාවකස්ස මය්හන්ති මයා. උද්ධරිත්වාන පාදාසීති සො වෙජ්ජො රඤ්ඤො අක්ඛිකුපතො උහොපි අක්ඛිති උප්පාටෙත්වා රඤ්ඤො හත්ථෙ අදාසී.

දෙන්තො ව න සත්ථකෙන උද්ධරිත්වා අදාසී. සො හි වින්තෙසි – “අයුත්තං මාදිසස්ස සුසික්ඛිතවෙජ්ජස්ස රඤ්ඤො අක්ඛිසු සත්ථපානන”න්ති හෙසජ්ජාති සංසෙත්වා හෙසජ්ජවුණ්ණෙන නිලුප්පලං පරිභාවෙත්වා දක්ඛිණක්ඛිං උපසිඬ්ඝාපෙසී, අක්ඛි පරිවත්ති, දුක්ඛා වෙදනා උප්පජ්ජි. සො පරිභාවෙත්වා පුනපි උපසිඬ්ඝාපෙසී, අක්ඛි අක්ඛිකුපතො මුච්චි, බලවතරා වෙදනා උදපාදි, තතියවාරෙ ඛරතරං පරිභාවෙත්වා උපනාමෙසී, අක්ඛි ඔසධබලෙන පරිබ්භමිත්වා අක්ඛිකුපතො නික්ඛමිත්වා න්භාරුසුත්තකෙන ඔලම්බමානං අට්ඨාසී, අධිමත්තා වෙදනා උදපාදි, ලොහිතං පග්ගරි, නිවත්ථසාටකාපි ලොහිතෙන තෙමිංසු. ඔරොධා ව අමච්චා ව රඤ්ඤො පාදමුලෙ පතිත්වා “දෙව, අක්ඛිති මා දෙහි, දෙව, අක්ඛිති මා දෙහි”ති මහාපරිදෙවං පරිදෙවිංසු.

රාජා වෙදනං අධිවාසෙත්වා “තාත, මා පපඤ්චං කරි”ති ආහ. සො “සාධු, දෙවා”ති වාමහත්ථෙත අක්ඛිං ධාරෙත්වා දක්ඛිණහත්ථෙත සත්ථකං ආදාය අක්ඛිසුත්තකං ඡිත්ථිත්වා අක්ඛිං ගහෙත්වා මහාසත්තස්ස හත්ථෙ ය්පෙසී. සො වාමක්ඛිනා දක්ඛිණක්ඛිං ඔලොකෙත්වා පරිච්චාගපිතියා අභිභුයාමානං දුක්ඛවෙදනං වෙදෙන්තො “එහි, බ්‍රාහ්මණා”ති බ්‍රාහ්මණං පක්කොසාපෙත්වා “මම ඉතො වක්ඛුතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන සමන්තවක්ඛුමෙව පියතරං, තස්ස මෙ ඉදං අක්ඛිදානං පච්චයො හොතු”ති බ්‍රාහ්මණස්ස අක්ඛිං අදාසී. සො තං උක්ඛිපිත්වා අත්තතො අක්ඛිමිති ය්පෙසී, තං තස්සානුභාවෙන විකසිතනිලුප්පලං විය හුත්වා උපට්ඨාසී. මහාසත්තො වාමක්ඛිනා තස්ස තං අක්ඛිං දිස්වා “අහො සුදින්නං මයා අක්ඛි”ති අත්තොසමුග්ගතාය පිතියා නිරන්තරං පුට්ඨරිරො හුත්වා අපරමපි අදාසී. සක්කොපි තං තථෙව කත්වා රාජනිවෙසනා නික්ඛමිත්වා මහාජනස්ස ඔලොකෙත්තස්සෙව නගරා නික්ඛමිත්වා දෙවලොකමෙව ගතො.

රඤ්ඤො නවිරස්සෙව අක්ඛිති ආවාටභාවං අප්පත්තානි කම්බලගෙණ්ඩුකං විය උග්ගතෙන මංසපිණ්ඩෙන පුරෙත්වා චිත්තකම්මරූපස්ස විය රුහිංසු, වෙදනා පච්ජිජ්ජි. අථ මහාසත්තො කතිපාහං පාසාදෙ වසිත්වා “කිං අන්ධස්ස රජ්ජෙනාති අමච්චානං රජ්ජං නියායාතෙත්වා උයානං ගන්ත්වා පබ්බජිත්වා සමණධම්මං කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා අමච්චානං තමත්ථං ආරොවෙත්වා “මුඛධොවනාදිදායකො එකො පුරිසො මය්හං සන්තිකෙ හොතු, සරිරකිව්වට්ඨානෙසුපි මෙ රජ්ජුකං බන්ධං”ති වත්වා සිව්කාය ගන්ත්වා පොක්ඛරණිතිරෙ රාජපල්ලඬ්ඛකෙ නිසිදි. අමච්චාපි වන්දිත්වා පටික්කමිංසු. බොධිසත්තොපි අත්තතො දානං ආවජ්ජෙසී. තස්මිං බණෙ සක්කස්ස ආසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසී. සක්කො තං දිස්වා “මහාරාජස්ස වරං දත්වා වක්ඛුං පටිපාකතිකං කරිස්සාමි”ති බොධිසත්තස්ස සම්පං ගන්ත්වා පදසද්දමකාසී. මහාසත්තෙන ව “කො එසො”ති වුත්තෙ –

“සක්කොහමස්මි දෙවින්දො, ආගතොස්මි තවන්තිකෙ;
වරං වරස්සු රාජීසී, යං කිඤ්චි මනසිව්ජසී”ති. (ජා. 1.15.71) –

වත්වා තෙන –

“පහුතං මෙ ධනං සක්ක, බලං කොසො වනප්පකො;
අන්ධස්ස මෙ සතො දානි, මරණඤ්ඤෙව රුච්චති”ති. (ජා. 1.15.72) –

වුත්තෙ අථ නං සක්කො ආහ – “සිවිරාජ, කිං පන ත්වං මරිතුකාමො හුත්වා මරණං රොවෙසී, උදාහු අන්ධභාවෙනා”ති. අන්ධභාවෙන, දෙවාති. “මහාරාජ, දානං නාම න කෙවලං සම්පරායත්ථමෙව දියාති, දිට්ඨධම්මත්ථායපි පච්චයො හොති, තස්මා තව දානපුඤ්ඤමෙව නිස්සාය සච්චකිරියං කරොහි, තස්ස බලෙනෙව තෙ වක්ඛු උප්පජ්ජිස්සති”ති වුත්තෙ “තෙන හි මයා මහාදානං සුදින්න”න්ති වත්වා සච්චකිරියං කරොන්තො –

“යෙ මං යාචිතුමායන්ති, නානාගොත්තා වනිබ්බකා;
යොපි මං යාවතෙ තත්ථ, සොපි මෙ මනසො පියො;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, වක්ඛු මෙ උපපජ්ජථා”ති. (ජා. 1.15.74) –

ආහ.

තත්ථ යං මන්ති යො මං යාවිතුමාගච්ඡන්ති, තෙසුපි ආගතෙසු යො ඉමං නාම දෙහීති වාවං නිව්ඡාරෙන්තො මං යාවතෙ, සොපි මෙ මනසො පියො. එතෙනාති සවෙ මය්හං සබ්බෙපි යාවකා පියා, සච්චමෙවෙනං මයා චුත්තං, එතෙන මෙ සච්චවෙනෙන එකං චක්ඛු උපපජ්ජත් උප්පජ්ජතුති.

අට්ඨස්ස වචනසමනන්තරමෙව පයමං චක්ඛු උදපාදි. තතො දුතියස්ස උප්පජ්ජනත්ථාය –

“යං මං සො යාවිතුං ආගා, දෙහි චක්ඛුන්ති බ්‍රාහ්මණො;
තස්ස චක්ඛුති පාදාසිං, බ්‍රාහ්මණස්ස වනිබ්බතො.

“භියො යං ආවිසී පීති, සොමනස්සඤ්චනප්පකං;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, දුතියං මෙ උපපජ්ජථා”ති. (ජා. 1.15.75-76) –

ආහ.

තත්ථ යං මන්ති යො මං. සොති සො චක්ඛුයාවකො බ්‍රාහ්මණො. ආගාති ආගතො. වනිබ්බතොති යාවන්තස්ස. මං ආවිසීති බ්‍රාහ්මණස්ස චක්ඛුති දත්වා අන්ධකාලෙපි තථාරූපං වෙදනං අගණෙත්වා “අහො සුදින්නං මෙ දාන”න්ති පච්චවෙක්ඛන්තං මං භියො අතිරෙකතරා පීති ආවිසී. සොමනස්සඤ්චනප්පකන්ති අපරිමාණං සොමනස්සං උප්පජ්ජි. එතෙනාති සවෙ තදා මම අනප්පකං පීතිසොමනස්සං උප්පන්නං, සච්චමෙවෙනං මයා චුත්තං, එතෙන මෙ සච්චවෙනෙන දුතියමපි චක්ඛු උපපජ්ජතුති.

තංඤ්ඤාදිව දුතියමපි චක්ඛු උදපාදි. තාති පනස්ස චක්ඛුති නෙව පාකතිකාති, න දිබ්බාති. සක්කබ්‍රාහ්මණස්ස භි දින්නං චක්ඛුං පුන පාකතිකං කාතුං න සක්කා, උපහතචක්ඛුතො ව දිබ්බචක්ඛු නාම නුප්පජ්ජති, චුත්තනයෙන පනස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු අවිපරිතං අත්තනො දානපීතිං උපාදාය පීතිඵරණවසෙන නිබ්බත්තාති “සච්චපාරමිතාචක්ඛුති”ති චුත්තාති. තෙන චුත්තං –

65. “දදමානස්ස දෙන්තස්ස, දින්නදානස්ස මෙ සතො;
චිත්තස්ස අඤ්ඤථා නත්ථී, බොධියායෙව කාරණා”ති.

තත්ථ දදමානස්සාති චක්ඛුති දාතුං වෙජ්ජෙන උප්පාටෙන්තස්ස. දෙන්තස්සාති උප්පාටිතාති තාති සක්කබ්‍රාහ්මණස්ස භත්ථෙ යපෙන්තස්ස. දින්නදානස්සාති චක්ඛුදානං දින්නවතො. චිත්තස්ස අඤ්ඤථාති දානජ්ඣාසයස්ස අඤ්ඤථාභාවො. බොධියායෙව කාරණාති තඤ්ච සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්සෙව හෙතුති අත්ථො.

66. සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස සුදුල්ලභතාය ඵලං සුදුක්කරං මයා කතන්ති න චක්ඛුනං න අත්තභාවස්සපි අප්පියතායාති දස්සෙන්තො “න මෙ දෙස්සා”ති ඔසානගාථමාහ. තත්ථ අත්තා න මෙ න දෙස්සියොති පයමො න-කාරො නිපාතමත්තො. අත්තා න මෙ කුජ්ඣිතබ්බො, න අප්පියොති අත්ථො. “අත්තානං මෙ න දෙස්සිය”න්තිපි පාඨො. තස්සත්ථො – මෙ අත්තානං අහං න දෙස්සියං න කුජ්ඣෙයාං න කුජ්ඣිතුං අරහම් න සො මයා කුජ්ඣිතබ්බොති. “අත්තාපි මෙ න දෙස්සියො”තිපි පයන්ති. අදාසහන්ති අදාසිං අහං. “අදාසිහ”න්තිපි පාඨො.

තදා පන බොධිසත්තස්ස සච්චකිරියාය චක්ඛුසු උප්පන්නෙසු සක්කානුභාවෙන සබ්බා රාජපරිසා සන්නිපතිතාව අහොසි. අට්ඨස්ස සක්කො මහාජනමජ්ඣෙ ආකාසෙ යත්වා –

“ධම්මෙන භාසිතා ගාථා, සිව්තං රට්ඨවඩ්ඪන;
එතාති තව නෙත්තාති, දිබ්බාති පට්ඨස්සරෙ.

“තිරොකුට්ටං තිරොසෙලං, සමතිග්ගය්හ පබ්බතං;
සමන්තා යොජනසතං, දස්සනං අනුභොන්තු තෙ”ති. (ජා. 1.15.77-78) –

ඉමාහි ගාථාහි ථුතිං කත්වා දෙවලොකමෙව ගතො. බොධිසත්තොපි මහාජනපරිච්ඡිතො මහත්තෙන සක්කාරෙන නගරං පවිසිත්වා රාජගෙහද්වාරෙ සුසජ්ජිතෙ මහාමණ්ඩපෙ සමුස්සිතසෙනවිජන්තෙ රාජපල්ලඬිකෙ නිසින්නො චක්ඛුපට්ටාහෙන තුට්ඨහට්ඨපමුදිතානං දට්ඨං ආගතානං නාගරානං ජානපදානං රාජපරිසාය ව ධම්මං දෙසෙන්තො –

“කො නිධ විත්තං න දදෙයා යාවිතො, අපි විසිට්ඨං සුපියමපි අත්තනො;
තදිඬ්ඪ සබ්බෙ සිවයො සමාගතා, දිබ්බාති නෙත්තාති මමජ්ජ පස්සට.

“තිරොකුට්ටං තිරොසෙලං, සමතිග්ගය්හ පබ්බතං;
සමන්තා යොජනසතං, දස්සනං අනුභොන්ති මෙ.

“න වාගමන්තා පරමන්ථි කිඤ්චි, මච්චානං ඉධ ජීවිතෙ;
දත්ථාන මානුසං චක්ඛුං, ලද්ධං මෙ චක්ඛු අමානුසං.

“එතම්පි දිස්වා සිවයො, දෙට්ඨානානි භුඤ්ජට්ඨ;
දත්ථා ව භුත්වා ව යථානුභාවං, අනින්දිතා සග්ගමුපෙට්ඨාන”න්ති. (ජා. 1.15.79-82) –

ඉමා ගාථා අභාසි. තත්ථ ධම්මෙන භාසිතානි, මහාරාජ, ඉමා තෙ ගාථා ධම්මෙන සභාවෙනෙව භාසිතා. දිබ්බානීති දිබ්බානුභාවයුත්තානි. පටිදිස්සරෙති පටිදිස්සන්ති. තිරොක්ඛට්ඨන්ති පරක්ඛට්ඨං. තිරොසෙලන්ති පරසෙලං. සමතිග්ගස්භාති අතික්කමිත්වා. සමන්තා දසදිසා යොජනසතං රූපදස්සනං අනුභොන්තු සාධෙත්තු.

කො නිධානි කො නු ඉධ. අපි විසිට්ඨන්ති උත්තමම්පි සමානං. න වාගමන්තානි වාගප්පමාණතො අඤ්ඤං වරං නාම නත්ථි. ඉධ ජීවිතෙති ඉමස්මිං ජීවලොකෙ. “ඉධ ජීවත”න්තිපි පට්ඨන්ති. ඉමස්මිං ලොකෙ ජීවමානානන්ති අත්ථො. අමානුසන්ති දිබ්බචක්ඛු මයා ලද්ධං, ඉමිනා කාරණෙන වෙදිතබ්බමෙන “වාගතො උත්තමං නාම නත්ථි”ති. එතම්පි දිස්වාති එතං මයා ලද්ධං දිබ්බචක්ඛුං දිස්වාපි.

ඉති ඉමාහි චතුහි ගාථාහි න කෙවලං තස්මිංයෙව බණේ, අට්ඨං බො අත්ථද්ධමාසම්පි උපොසථෙ මහාජනං සන්තිපාතෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි. තං සුත්වා මහාජනො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා දෙවලොකපරායනො අහොසි.

තදා වෙජ්ජො ආනන්දත්ථෙරො අහොසි, සක්කො අනුරුද්ධත්ථෙරො, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, සිවිරාජා ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි චුත්තනයෙනෙව යථාරහං පාරමිසො නිද්ධාරෙතබ්බො. තථා දිවසෙ දිවසෙ යථා අදින්නපුබ්බං බාහිරදෙය්‍යධම්මචත්ථු න හොති, එවං අපරිමිතං මහාදානං පවත්තෙන්තස්ස තෙන අපරිතුට්ඨස්ස කථං නු බො අහං අජ්ඣක්තිකචත්ථුකං දානං දදෙය්‍යං, කදා නු බො මං කොචි ආගන්ත්වා අජ්ඣක්තිකං දෙය්‍යධම්මං යාවෙය්‍ය, සචෙ හි කොචි යාවකො මෙ හදයමංසස්ස නාමං ගණ්ඨෙය්‍ය, කණ්ණයෙන නං නීහරිත්වා පසන්තඋදකතො සනාලං පදුමං උද්ධරන්තො විය ලොහිතබ්බිත්ථං පග්ගරන්තං හදයං නීහරිත්වා දස්සාමි. සචෙ සරිරමංසස්ස නාමං ගණ්ඨෙය්‍ය, අවලෙබනෙන තාලගුලපටලං උප්පාටෙන්තො විය සරිරමංසං උප්පාටෙන්වා දස්සාමි. සචෙ ලොහිතස්ස නාමං ගණ්ඨෙය්‍ය, අසිනා විජ්ඣන්ත්වා යන්තමුබ්බෙ වා පතිත්වා උපනිතං භාජනං පුරෙත්වා ලොහිතං දස්සාමි. සචෙ පන කොචි “ගෙහෙ මෙ කම්මං නප්පවත්තති, තත්ථ මෙ දාසකම්මං කරොහි”ති වදෙය්‍ය, රාජවෙසං අපනෙත්වා තස්ස අත්තානං සාවෙන්වා දාසකම්මං කරස්සාමි. සචෙ වා පන කොචි අක්ඛිතං නාමං ගණ්ඨෙය්‍ය, තාලමිඤ්ජං නීහරන්තො විය අක්ඛිති උප්පාටෙන්වා තස්ස දස්සාමි එවං අනඤ්ඤාසාධාරණවසිභාවප්පත්තානං මහාබොධිසත්තානංයෙව ආවෙණිකා උළාරතරා පරිචිතක්කප්පත්ති, චක්ඛුසාවකං ලහිත්වා අමච්චපාරිසප්පාදිහි නිවාරියමානස්සාපි තෙසං වචනං අනාදිශිත්වා අත්තනො පරිචිතක්කානුරූපං පටිපත්තියා ව පරමා පීතිපටිසංවෙදනා, තස්සා පීතිමනාය අචිතථභාවං නිස්සාය සක්කස්ස පුරතො සච්චකිරියාකරණං, තෙන ව අත්තනො චක්ඛුනං පටිපාකතිකභාවො, තෙසඤ්ච දිබ්බානුභාවතානි එවමාදයො මහාසත්තස්ස ගුණානුභවා වෙදිතබ්බානි.

සිවිරාජවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. වෙස්සන්තරවරියාවණ්ණනා

67. නවමෙ යා මෙ අහොසි ජනිකාති එත්ථ මෙති වෙස්සන්තරභූතං අත්තානං සන්ධාය සත්ථා වදති. තෙනෙවාහ – “චුස්සති නාම බත්තියා”ති. තදා හිස්ස මාතා “චුස්සති”ති එවංනාමිකා බත්තියානි අහොසි. සා අතීතාසු ජාතීසුති සා තතො අනන්තරාතීතජාතියං. එකත්ථෙ හි එතං බහුවචනං. සක්කස්ස මහෙසී පියා අහොසිති සම්බන්ධො. අට්ඨ වා යා මෙ අහොසි ජනිකා ඉමස්මිං වරිමත්තභාවෙ, සා අතීතාසු ජාතීසු චුස්සති නාම, තත්ථ අතීතාය ජාතියා බත්තියා, යත්ථාහං තස්සා කුච්ඡිමිහි වෙස්සන්තරො හුත්වා නිබ්බන්තිං, තතො අනන්තරාතීතාය සක්කස්ස මහෙසී පියා අහොසිති. තත්ත්වයං අනුපුබ්බිකථා –

ඉතො හි එකනවුතෙ කප්පෙ විපස්සි නාම සත්ථා ලොකෙ උද්භාදි. තස්මිං බන්ධුමතීනගරං උපනිස්සාය බෙමෙ මිගදායෙ විහරන්තෙ බන්ධුමා රාජා කෙනචි රඤ්ඤා පෙසිතං මහග්ගං වන්දනසාරං අත්තනො ජෙට්ඨධිතාය අදාසි. සා තෙන සුබ්බමං වන්දනවුණ්ණං කාරෙත්වා සමුග්ගං පුරෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථු සුවණ්ණවණ්ණං සරිරං පුප්පෙත්වා සෙසවුණ්ණානි ගන්ධකුටියං විකිරිත්වා “හන්තෙ, අනාගතෙ තුම්භාදිසස්ස බුද්ධස්ස මාතා භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං අකාසි. සා තතො වුතා තස්සා වන්දනවුණ්ණප්පජාය එලෙන රත්තවන්දනපරිප්ඵොසිතෙන විය සරිරෙන දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරන්ති තාවතිංසභවනෙ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො අග්ගමහෙසී හුත්වා නිබ්බන්ති. අට්ඨස්සා ආයුපරියොසානෙ පුබ්බනිමිත්තෙසු උප්පන්නෙසු සක්කො දෙවරාජා තස්සා පරික්ඛිණායුකතං ඤත්වා තස්සා අනුකම්පාය “හද්දෙ, චුස්සති දස තෙ වරෙ දම්මි, තෙ ගණ්ඨස්ස”ති ආහ. තෙන චුත්තං –

68. “තස්සා ආයුක්ඛයං ඤාත්වා, දෙවින්දො එතදබ්බි; ‘දදාමි තෙ දස වරෙ, වර හද්දෙ යදිච්ඡිමි’”ති.

තත්ථ වරාති වරස්ස වරං ගණ්භ. හද්දෙ, යදිච්ඡිමිති, හද්දෙ, චුස්සති යං ඉච්ඡිමි යං තව පියං, තං දසහි කොට්ඨාසෙහි “වරං වරස්ස පටිග්ගණ්භාහි”ති වදති.

69. පුනිදමබ්බිති පුන ඉදං සා අත්තනො වචනධම්මනං අජානන්ති “කිං නු මෙ අපරාධන්ථී”ති ආදිකං අභාසි. සා හි පමත්තා හුත්වා අත්තනො ආයුක්ඛයං අජානන්ති අයං “වරං ගණ්භා”ති වදන්තො “කත්ථවි මම උප්පජ්ජනං ඉච්ඡති”ති ඤාත්වා එවමාහ. තත්ථ අපරාධන්ථීති අපරාධො අත්ථී. කිං නු දෙස්සා අහං තවාති කිං කාරණං අහං තව දෙස්සා කුප්පිකම්මා අප්පියා ජාතා. රම්මා වාවෙසි මං යානාති රම්මියා ඉමස්මා යානා වාවෙසි. වාතොව ධරණීරුහන්ති යෙන බලවා මාලුතො විය රුක්ඛං උම්මුලෙන්තො ඉමම්භා දෙවලොකා වාවතුකාමොසි කිං නු කාරණන්ති තං පුච්ඡති.

70. තස්සිදන්ති තස්සා ඉදං. න වෙව තෙ කතං පාපන්ති න වෙව තයා කිඤ්චි පාපං කතං යෙන තෙ අපරාධො සියා. න ච මෙ ත්වංසි අප්පියාති මම ත්වං න වාපි අප්පියා, යෙන දෙස්සා නාම මම අප්පියාති අධිප්පායො.

71. ඉදානි යෙන අධිප්පායෙන වරෙ දාතුකාමො, තං දස්සෙන්තො “එත්තකංයෙව තෙ ආයු, වචනකාලො හවිස්සති”ති වත්වා වරෙ ගණ්භාපෙන්තො “පටිග්ගණ්භ මයා දින්තො, වරෙ දස වරුත්තමෙ”ති ආහ.

තත්ථ වරුත්තමෙති වරෙසු උත්තමෙ අග්ගවරෙ.

72. දින්තවරාති “වරෙ දස්සාමි”ති පටිඤ්ඤාදානවසෙන දින්තවරා. තුට්ඨහට්ඨාති ඉච්ඡිතලාභපරිනොසෙන තුට්ඨා වෙව තස්ස ව සිබ්බපත්තිදස්සනෙන භාසවසෙන හට්ඨා ව. පමොදිතාති බලවපාමොජ්ජෙන පමුදිතා. මමං අබ්භන්තරං කත්වාති තෙසු වරෙසු මං අබ්භන්තරං කරිත්වා. දස වරෙ වරීති සා අත්තනො ඛිණායුකභාවං ඤාත්වා සක්කෙන වරදානත්ථං කතොකාසා සකලජම්බුදීපතලං ඔලොකෙන්ති අත්තනො අනුච්ඡිකං සිවිරඤ්ඤො නිවෙසනං දිස්වා තත්ථ තස්ස අග්ගමහෙසිභාවො නිලනෙන්තා නිලහමුකතා චුස්සතිතිනාමං ගුණවිසෙසයුත්තපුත්තපටිලාහො අනුන්තකකුච්ඡිභාවො අලම්බන්ථනතා අපලිතභාවො සුබ්බමච්ඡිවිතා වජ්ඣාජනානං මොචනසමත්ථතා වාති ඉමෙ දස වරෙ ගණ්භි.

ඉති සා දස වරෙ ගහෙන්වා තතො වුතා මද්දරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්ති. ජායමානා ව සා වන්දනවුණ්ණපරිප්පොසිතෙන විය සරිරෙන ජාතා. තෙනස්සා නාමග්ගණ්භදිවසෙ “චුස්සති” ත්වෙව නාමං කරිංසු. සා මහන්තෙන පරිවාරෙන වඩ්ඪිත්වා සොළසවස්සකාලෙ උත්තමරුපධරා අහොසි. අථ තං ජෙතුත්තරනගරෙ සිවිමහාරාජා පුත්තස්ස සඤ්ජයකුමාරස්සත්ථාය ආනෙන්වා සෙනච්ඡන්තං උස්සාපෙන්වා තං සොළසන්තං ඉත්ථිසහස්සානං ජෙට්ඨකං කත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. තෙන වුත්තං –

73. “තතො වුතා සා චුස්සති, බත්තියෙ උපපජ්ජථ; ජෙතුත්තරම්භි නගරෙ, සඤ්ජයෙන සමාගමි”ති.

සා සඤ්ජයරඤ්ඤො පියා අහොසි මනාපා. අථ සක්කො ආවජ්ජෙන්තො “මයා චුස්සතියා දින්තවරෙසු නව වරා සම්ද්ධා”ති දිස්වා “පුත්තවරො න සම්ද්ධො, තම්පිස්සා සම්ජ්ඣාපෙස්සාමි”ති වින්තෙන්වා බොධිසත්තං තදා තාවතිංසදෙවලොකෙ ඛිණායුකං දිස්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “මාරිස, තයා මනුස්සලොකෙ සිවිසඤ්ජයරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්භිතුං වට්ටති”ති තස්ස වෙව අඤ්ඤෙසඤ්ච වචනධම්මානං සට්ඨිසහස්සානං දෙවපුත්තානං පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. මහාසත්තොපි තතො වටිත්වා තත්ථුප්පන්තො. සෙසා දෙවපුත්තාපි සට්ඨිසහස්සානං අමච්චානං ගෙහෙසු නිබ්බන්තිංසු. මහාසත්තෙ කුච්ඡිගතෙ චුස්සතිදෙවි වතුසු නගරද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙ නිවෙසනද්වාරෙති ඡ දානසාලායො කාරෙන්වා දෙවසිකං ඡසනසහස්සානි විස්සජ්ජෙන්වා දානං දාතුං දොහළිති අහොසි. රාජා තස්සා දොහළං සුත්වා නෙමිත්තකෙ බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙන්වා පුච්ඡිත්වා “මහාරාජ, දෙවියා කුච්ඡිමිති දානාහිරතො උළාරො සත්තො උප්පන්තො, දානෙන තිත්තිං න පාපුණ්ණස්සති”ති සුත්වා තුට්ඨමානසො වුත්තප්පකාරං දානං පට්ඨපෙසි. සමණබ්‍රාහ්මණජිණ්ණාතුරකපණ්ද්ධිකවතිබ්බකයාවකෙ සන්තප්පෙසි. බොධිසත්තස්ස පටිසන්ධිග්ගණ්ණතො පට්ඨාය රඤ්ඤො ආයස්ස පමාණං නාහොසි. තස්ස පුඤ්ඤානුභාවෙන සකලජම්බුදීපෙ රාජානො පණ්ණාකාරං පහිණන්ති. තෙන වුත්තං –

74. “යදාහං චුස්සතියා කුච්ඡිං, ඔක්කන්තො පියමාතුයා; මම තෙජෙන මෙ මාතා, තදා දානරතා අහු.

75. “අධනෙ ආතුරෙ ජිණ්ණෙ, යාවකෙ අද්ධිකෙ ජනෙ; සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ ඛිණෙ, දෙනි දානං අකිඤ්චනෙ”ති;

තත්ප් මම තෙජෙනාති මම දානජ්ඣාසයානුභාවෙන. ඛිණෙනි හොගාදිහි පරික්ඛිණෙ පාරිජුඤ්ඤප්පත්තෙ. අකිඤ්චනෙති අපරිග්ගහෙ. සබ්බත්ප් විසයෙ භුමිමං. අධනාදයො හි දානධම්මස්ස පවත්තියා විසයො.

දෙව් මහත්තෙන පරිහාරෙන ගබ්භං ධාරෙන්ති දසමාසෙ පරිපුණ්ණෙන නගරං දට්ඨුකාමා හුත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා දෙවනගරං විය නගරං අලඬකාරාපෙන්වා දෙවිං රථවරං ආරොපෙන්වා නගරං පදක්ඛිණං කාරෙසි. තස්සා වෙස්සවිටියා මජ්ඣිමප්පත්තකාලෙ කම්මජවාතා වලිංසු. අමච්චා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. සො වෙස්සවිටියංයෙවස්සා සුතිසරං කාරෙන්වා ආරක්ඛං ගණ්භාපෙසි. සා තත්ප් පුත්තං විජායි. තෙනාහ -

76. “දසමාසෙ ධාරයිත්වාන, කරොන්තෙ පුරං පදක්ඛිණං;
වෙස්සානං විටියා මජ්ඣෙ, ජනෙසි ථුස්සති මමං.

77. “න මය්භං මත්තිකං නාමං, නාපි පෙත්තිකසම්භවං.

ජාතෙන්ප් වෙස්සවිටියං, තස්මා වෙස්සන්තරො අහු”ති.

තත්ප් කරොන්තෙ පුරං පදක්ඛිණන්ති දෙවිං ගහෙන්වා සඤ්ජයමහාරාජෙ නගරං පදක්ඛිණං කුරුමානෙ. වෙස්සානන්ති වාණිජානං.

න මත්තිකං නාමන්ති න මාතුආගතං මාතාමහාදිනං නාමං. පෙත්තිකසම්භවන්ති පිතු ඉදන්ති පෙත්තිකං , සම්භවති එතස්මාති සම්භවො, තං පෙත්තිකං සම්භවො එතස්සාති පෙත්තිකසම්භවං, නාමං. මාතාපිතුසම්බන්ධවසෙන න කතන්ති දස්සෙති. ජාතෙන්වාති ජාතො එත්ප්. “ජාතොම්හි”තිපි පායො. තස්මා වෙස්සන්තරො අහුති යස්මා තදා වෙස්සවිටියං ජාතො, තස්මා වෙස්සන්තරො නාම අහොසි, වෙස්සන්තරොති නාම අකංසුති අත්ථො.

මහාසත්තො මාතු කුච්ඡිතො නික්ඛමන්තො විසදො හුත්වා අක්ඛිති උම්මිලෙන්වාච නික්ඛමි. නික්ඛන්තමත්තෙ එව මාතු හත්ප්. පසාරෙන්වා “අම්ම, දානං දස්සාමි, අත්ථි කිඤ්චි”ති ආහ. අපස්ස මාතා “තාත, යථාජ්ඣාසයං දානං දෙහි”ති හත්ප්සම්පෙ සහස්සත්ප්විකං යපෙසි. බොධිසත්තො හි උම්මඬිගජාතකෙ (ජා. 2.22.590 ආදයො) ඉමස්මි ජාතකෙ පච්ඡිමත්තභාවෙති තිස්ස යානෙසු ජාතමත්තොච කට්ඨෙ. රාජා මහාසත්තස්ස අතිදිසාදිදොසවිචජ්ජිතා මධුරබීරා චතුසට්ඨිධාතියො උපට්ඨාපෙසි. තෙන සද්ධිං ජාතානං සට්ඨියා දාරකසහස්සානම්පි ධාතියො දාපෙසි. සො සට්ඨිදාරකසහස්සෙහි සද්ධිං මහත්තෙන පරිවාරෙන වඩ්ඪති. තස්ස රාජා සතසහස්සග්ගෙන කුමාරපිළන්ධනං කාරාපෙන්වා අදාසි. සො චතුපඤ්චවස්සිකකාලෙ තං ඔමුඤ්චිත්වා ධාතීනං දත්වා පුත තාහි දියමානං න ගණ්භාති. තං සුත්වා රාජා “මම පුත්තෙන දින්නං සුදින්න”න්ති වත්වා අපරම්පි කාරෙසි. තම්පි දෙති. දාරකකාලෙයෙව ධාතීනං නවචාරෙ පිළන්ධනං අදාසි.

අට්ඨවස්සිකකාලෙ පන සයනපියෙ නිසින්තො චින්තෙසි - “අහං බාහිරකදානං දෙමි, න තං මං පරිතොසෙති, අජ්ඣන්තිකදානං දාතුකාමොම්හි. සචෙ හි මං කොචි හදයං යාවෙය්‍ය, හදයං නිහරිත්වා දදෙය්‍යං. සචෙ අක්ඛිති යාවෙය්‍ය, අක්ඛිති උප්පාටෙන්වා දදෙය්‍යං. සචෙ සකලසරිරෙ මංසං රුධිරම්පි වා යාවෙය්‍ය, සකලසරිරතො මංසං ඡින්දිත්වා රුධිරම්පි අසිනා විජ්ඣන්වා දදෙය්‍යං. අපාපි කොචි ‘දාසො මෙ හොහි’ති වදෙය්‍ය, අත්තානං තස්ස සාවෙන්වා දදෙය්‍ය”න්ති. තස්සෙවං සභාවං සරසං චින්තෙන්තස්ස චතුනහුතාධිකද්වියොජනසතසහස්සබ්බලා අයං මහාපට්ඨි උදකපරියන්තං කත්වා කම්පි. සිනෙරුපබ්බතරාජා ඔනම්ත්වා ජෙතුත්තරනගරාහිමුබො අට්ඨාසි. තෙන චුත්තං -

78. “යදාහං දාරකො හොමි, ජාතියා අට්ඨවස්සිකො;
තදා නිසජ්ජ පාසාදෙ, දානං දාතුං විචින්තයිං.

79. “හදයං දදෙය්‍යං චක්ඛුං, මංසම්පි රුධිරම්පි ව;
දදෙය්‍යං කායං සාවෙන්වා, යදි කොචි යාවයෙ මමං.

80. “සභාවං චින්තයන්තස්ස, අකම්පිතමසණ්ඨිතං;
අකම්පි තත්ප් පට්ඨි, සිනෙරුවනවටංසකා”ති.

තත්ප් සාවෙන්වාති “අජ්ජ පට්ඨාය අහං ඉමස්ස දාසො”ති දාසභාවං සාවෙන්වා. යදි කොචි යාවයෙ මමන්ති කොචි මං යදි යාවෙය්‍ය. සභාවං චින්තයන්තස්සාති අවිපරිතං අත්තනො යථාභූතං සභාවං අතිත්තිමං යථාජ්ඣාසයං චින්තෙන්තස්ස මම, මයි චින්තෙන්තෙති අත්ථො. අකම්පිතන්ති කම්පිතරහිතං. අසණ්ඨිතන්ති සඬකොචරහිතං. යෙන හි ලොභාදිනා අබොධිසත්තානං චක්ඛාදිදානෙ චිත්තුත්‍රාසසම්බාතං කම්පිතං සඬකොචසම්බාතං සණ්ඨිතඤ්ච සියා, තෙන විනාති අත්ථො. අකම්පිති අවලි. සිනෙරුවනවටංසකාති සිනෙරුම්හි උට්ඨිතනන්දනවනචාරුසකවනම්ස්සකවනචිත්තලතාවනාදිකජ්ජකතරුවනං සිනෙරුවනං. අප් වා සිනෙරු ව ජම්බුදීපාදිසු රමණීයවනඤ්ච සිනෙරුවනං , තං වනං වටංසකං එතිස්සාති සිනෙරුවනවටංසකා.

එවැනිව පටිකම්පනෙ වත්තමානෙ මධුරගම්භිරදෙවො ගජ්ජන්තො බණ්ඩකවස්සං වස්සි, විජ්ජුලතා නිව්ඡරංසු, මහාසමුද්දො උබ්භිජ්ජි, සක්කො දෙවරාජා අප්ඵොටෙසි, මහාබ්‍රහ්මා සාධුකාරමදාසි, යාව බ්‍රහ්මලොකා එකකොලාහලං අහොසි. මහාසත්තො සොළසවස්සකාලෙයෙව සබ්බස්සිපානං නිජ්ඵත්තිං පාපුණි. තස්ස පිතා රජ්ජං දාතුකාමො මාතරා සද්ධිං මන්තෙන්වා මද්දරාජකුලතො මාතුලධිතරං මද්දිං නාම රාජකක්ඛ්ඤං ආනෙන්වා සොළසන්තං ඉත්ථිසහස්සානං ජෙට්ඨකං අග්ගමහෙසිං කත්වා මහාසත්තං රජ්ජෙ අභිසික්ඛි. මහාසත්තො රජ්ජෙ පතිට්ඨිතකාලතො පට්ඨාය දෙවස්සිකං ඡසතසහස්සානි විස්සජ්ජෙන්වා මහාදානං පවත්තෙන්තො අන්වද්ධමාසං දානං ඔලොකෙතුං උපසඬකමති. අපරභාගෙ මද්දිදෙවි පුත්තං විජායි. තං කක්ඛ්චනජාලෙන සම්පට්ඨිංසු, තෙනස්ස “ජාලිකුමාරො”ත්වෙව නාමං කරිංසු. තස්ස පදසා ගමනකාලෙ සා ධිතරං විජායි. තං කණ්භාජිනෙන සම්පට්ඨිංසු, තෙනස්ස “කණ්භාජිනා”ත්වෙව නාමං කරිංසු. තෙන චුත්තං –

81. “අන්වද්ධමාසෙ පන්තරසෙ, පුණ්ණමාසෙ උපොසථෙ;
පච්චයං නාගමාරුය්හ, දානං දාතුං උපාගමී”න්ති.

තත්ථ අන්වද්ධමාසෙති අනුඅද්ධමාසෙ, අද්ධමාසෙ අද්ධමාසෙති අත්ථො. පුණ්ණමාසෙති පුණ්ණමාසියං, මාසපරිපූරියා වන්දපරිපූරියා ව සමන්තාගතෙ පන්තරසෙ දානං දාතුං උපාගමීන්ති සම්බන්ධො. තත්‍රායං යොජනා – පච්චයං නාගමාරුය්හ අද්ධමාසෙ අද්ධමාසෙ දානං දාතුං දානසාලං උපාගමීං, එවං උපගච්ඡන්තො ව යදා එකස්මිං පන්තරසෙ පුණ්ණමාසිඋපොසථෙ දානං දාතුං උපාගමීං, තදා කලිඬගරට්ඨවිසයා බ්‍රාහ්මණා උපගක්ඛ්ඤ මන්ති තත්ථ පච්චයං නාගන්ති පච්චයනාමකං මඬගලහන්ථිං. බොධිසත්තස්ස හි ජාතදිවසෙ එකා ආකාසවාරිනී කරෙණුකා අභිමඬගලසම්මතං සබ්බසෙතහන්ථිපොතකං ආනෙන්වා මඬගලහන්ථිට්ඨානෙ යපෙන්වා පක්කාමි. තස්ස මහාසත්තං පච්චයං කත්වා ලද්ධත්තා “පච්චයො”ත්වෙව නාමං කරිංසු. තං පච්චයනාමකං ඔපවය්හං හත්ථිනාගං ආරුය්හ දානං දාතුං උපාගමීන්ති. තෙන චුත්තං –

82. “කලිඬගරට්ඨවිසයා, බ්‍රාහ්මණා උපගක්ඛ්ඤ මං;
අයාචුං මං හත්ථිනාගං, ධක්ඛ්ඤං මඬගලසම්මතං.
83. “අවුට්ඨිකො ජනපදො, දුබ්භික්ඛො ජාතකො මහා;
දදාහි පවරං නාගං, සබ්බසෙතං ගජුත්තම”න්ති.

තත්ථ “කලිඬගරට්ඨවිසයා”තිආදිගාථා හෙට්ඨා කුරුරාජවරිතෙපි (වරියා. 1.21-22) ආගතා එව, තස්මා තාසං අත්ථො කථාමග්ගො ව තත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉධ පන මඬගලහන්ථිනො සෙතත්තා “සබ්බසෙතං ගජුත්තම”න්ති චුත්තං. බොධිසත්තො හත්ථික්ඛන්ධවරගතො –

84. “දදාමි න විකම්පාමි, යං මං යාවන්ති බ්‍රාහ්මණා;
සන්තං නප්පට්ඨුහාමි, දානෙ මෙ රමතෙ මනො”ති. –

අත්තනො දානාභිරුතිං පවෙදෙන්තො –

85. “න මෙ යාවකමනුප්පත්තෙ, පටික්ඛෙපො අනුච්ඡවො;
මා මෙ භිජ්ජි සමාදානං, දස්සාමි විපුලං ගජ”න්ති. (වරියා. 1.23) –

පටිජානිත්වා හත්ථික්ඛන්ධතො ඔරුය්හ අනලඬකතට්ඨානං ඔලොකනත්ථං අනුපරියායිත්වා අනලඬකතට්ඨානං අදිස්වා කුසුමමිස්සගන්ධොදකහරිතං සුචණ්ණභිඬගාරං ගහෙන්වා “හොන්තො ඉතො එථා”ති අලඬකතරජතදාමසදිසං හත්ථිසොණ්ඩං තෙසං හත්ථෙ යපෙන්වා උදකං පානෙන්වා අලඬකතවාරණං අදාසි. තෙන චුත්තං –

86. “නාගං ගහෙන්වා සොණ්ඩාය, භිඬගාරෙ රතනාමයෙ;
ජලං හත්ථෙ ආකිරිත්වා, බ්‍රාහ්මණානං අදං ගජ”න්ති. (වරියා. 1.24);

තත්ථ සන්තන්ති විජ්ජමානං දෙයාධම්මං. නප්පට්ඨුහාමිති න පටිච්ඡාදෙමි. යො හි අත්තනො සන්තකං “මය්හමෙව හොතු”ති චින්තෙති, යාවිතො වා පටික්ඛිපති, සො යාවකානං අභිමුඛෙ ධීතමිපි අත්ථනො පටිච්ඡාදෙති නාම. මහාසත්තො පන අත්තනො සීසං ආදිං කත්වා අජ්ඣන්තිකදානං දාතුකාමොව, කථං බාහිරං පටික්ඛිපති, තස්මා ආහ “සන්තං නප්පට්ඨුහාමි”ති. තෙනෙවාහ “දානෙ මෙ රමතෙ මනො”ති. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තත්ථමෙව.

තස්ස පන හත්ථිනො චතුසු පාදෙසු අලඬකාරා වත්තාරි සතසහස්සානි අග්ගන්ති, උභොසු පස්සෙසු අලඬකාරා ද්වෙ සතසහස්සානි, හෙට්ඨා උදරෙ කම්බලං සතසහස්සං, පිට්ඨියං මුත්තාජාලං මණිජාලං කක්ඛ්චනජාලන්ති තිණි ජාලානි තිණි සතසහස්සානි, උභො කණ්ණාලඬකාරා ද්වෙ සතසහස්සානි, පිට්ඨියං අත්ථකම්බලං සතසහස්සං, කුම්භාලඬකාරො සතසහස්සං, තයො වටංසකා තිණි සතසහස්සානි, කණ්ණපුළාලඬකාරො සතසහස්සං, ද්වින්තං දන්තානං අලඬකාරා ද්වෙ සතසහස්සානි, සොණ්ඩාය සොවත්ථිකාලඬකාරො සතසහස්සං, නඬිගුට්ඨාලඬකාරො සතසහස්සං, ආරොහණනිස්සෙණි සතසහස්සං, භුක්ඛ්ඤාකට්ඨං සතසහස්සං, යපෙන්වා අනග්ගහණ්ඩං ඉදං තාව එත්තකං චතුර්විසති සතසහස්සානි අග්ගන්ති. ඡත්තපිණ්ඩියං පන මණි, වුළාමණි, මුත්තාහාරෙ මණි, අඬකුසෙ මණි, හත්ථිකණ්ඩවෙය්නමුත්තාහාරෙ මණි, හත්ථිකුම්භෙ මණිති ඉමානි ඡ අනග්ගානි, හත්ථිපි අනග්ගො එවානි හත්ථිනා

සද්ධිං සත්ත අනග්ඝානි, තානි සබ්බානි බ්‍රාහ්මණානං අදාසි. තථා හත්ථිනො පරිවාරකානි පඤ්ච කුලසතානි හත්ථිමෙණ්ඩහත්ථිගොපකෙහි සද්ධිං අදාසි. සහ දානෙන පනස්ස හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව භූමිකම්පාදයො අහෙසුං. තෙන චුත්තං –

87. “පුනාපරං දදන්තස්ස, සබ්බසෙතං ගජුත්තමං;
තදාපි පථවී කම්පි, සිනෙරුවනවටංසකා”ති.

ජාතකෙපි (ජා. 2.22.1673) චුත්තං –

“තදාසි යං භිංසනකං, තදාසි ලොමහංසනං;
හත්ථිනාගෙ පදින්තම්හි, මෙදනී සම්පකම්පථා”ති.

88. තස්ස නාගස්ස දානෙනානි ඡහි අනග්ඝෙහි සද්ධිං චතුච්ඡිසතිසතසහස්සග්ඝනිකඅලඬිකාරහණ්ඩසහිතස්ස තස්ස මඬිගලහත්ථිස්ස පරිච්චාගෙන. සිවයොති සිචිරාජකුමාරා වෙව සිචිරට්ඨවාසිනො ව. “සිවයො”ති ව දෙසනාසිසමෙතං. තත්ථ හි අමච්චා පාරිසප්පා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා නෙගමජානපදා නාගරා සකලරට්ඨවාසිනො ව සඤ්ජයමහාරාජං චුස්සතිදෙවිං මද්දිදෙවිඤ්ච ය්‍යපෙත්වා සබ්බෙ ඵව. කුද්ධාති දෙවතාවත්තනෙන බොධිසත්තස්ස කුද්ධා. සමාගතාති සන්තිපතිතා. තෙ කිර බ්‍රාහ්මණා හත්ථිං ලභින්වා තං අභිරුහින්වා මහාද්වාරෙන පවිසින්වා නගරමජ්ඣෙකන පායිංසු. මහාජනෙන ව “අම්භො බ්‍රාහ්මණා, අම්භාකං හත්ථි කුතො අභිරුළ්භො”ති චුත්තෙ “වෙස්සන්තරමහාරාජෙන නො හත්ථි දින්තො, කෙ තුම්හෙ”ති හත්ථිකාරාදිහි සට්ටෙන්තා අගමංසු. අථ අමච්චෙ ආදිං කත්වා මහාජනා රාජද්වාරෙ සන්තිපතිත්වා “රඤ්ඤා නාම බ්‍රාහ්මණානං ධනං වා ධඤ්ඤා වා ඛෙත්තං වා වත්ථු වා දාසිදාසපරිවාරිකා වා දාතබ්බා සියා, කථඤ්ඤි නාමායං වෙස්සන්තරමහාරාජා රාජාරහං මඬිගලහත්ථිං දස්සති, න ඉදානි ඵවං රජ්ජං විනාසෙනුං දස්සාමා”ති උජ්ඣායින්වා සඤ්ජයමහාරාජස්ස තමත්ථං ආරොවෙන්වා තෙන අනුනීයමානා අනනුයන්තා අගමංසු. කෙවලං පන –

“මා නං දණ්ඩෙන සත්ථෙත, න හි සො ඛන්ධනාරහො;
පබ්බාජෙහි ව නං රට්ඨා, වඬිකෙ වසතු පබ්බතෙ”ති. (ජා. 2.22.1687) –

වදිංසු. තෙන චුත්තං –

“පබ්බාජෙසුං සකා රට්ඨා, වඬිකං ගච්ඡතු පබ්බත”න්ති.

තත්ථ පබ්බාජෙසුන්ති රජ්ජතො ඛහි වාසත්ථාය උස්සුක්කමකංසු; –

රාජාපි “මහා බො අයං පටිපක්ඛො, හන්ද මම පුත්තො කතිපාහං රජ්ජතො ඛහි වසතු”ති චින්තෙන්වා –

“ඵසො වෙ සිචීනං ඡන්දො, ඡන්දං නජ්ජනුදාමසෙ;
ඉමං සො වසතු රත්තිං, කාමෙ ව පරිභුඤ්ජතු.

“තතො රත්තා විවසානෙ, සුරියුග්ගමනං පති;
සමග්ගා සිවයො හුත්වා, රට්ඨා පබ්බාජයන්තු න”න්ති. (ජා. 2.22.1688-1689) –

වත්වා පුත්තස්ස සන්තිකෙ කත්තාරං පෙසෙසි “ඉමං පවත්තිං මම පුත්තස්ස ආරොවෙහි”ති. සො තථා අකාසි.

මහාසත්තොපි තං සුත්වා –

“කිස්මිං මෙ සිවයො කුද්ධා, නාහං පස්සාමි දුක්කටං;
තං මෙ කත්තෙ වියාවික්ඛ, කස්මා පබ්බාජයන්ති ම”න්ති. (ජා. 2.22.1701) –

කාරණං පුව්ඡි. තෙන “තුම්භාකං හත්ථිදානෙනා”ති චුත්තෙ සොමනස්සජ්ජත්තො හුත්වා –

“හදයං වක්ඛුම්පහං දජ්ජං, කිං මෙ බාහිරකං ධනං;
හිරඤ්ඤා වා සුවණ්ණං වා, මුත්තා වෙඨරියා මණි.

“දක්ඛිණං වාපහං බාහුං, දිස්වා යාවකමාගතෙ;
දදෙයාං න විකම්පෙයාං, දානෙ මෙ රමතෙ මනො.

“කාමං මං සිවයො සබ්බෙ, පබ්බාජෙන්තු හනන්තු වා;

වත්වා “නාගරා මෙ එකදිවසං දානං දාතුං ඔකාසං දෙන්තු, ස්වෙ දානං දත්වා තතියදිවසෙ ගම්ස්සාමි”ති වත්වා කත්තාරං තෙසං සන්තිකෙ පෙසෙත්වා “අහං ස්වෙ සත්තසතකං නාම මහාදානං දස්සාමි , සත්තහත්ථිසතානි සත්තඅස්සසතානි සත්තරථසතානි සත්තඉත්ථිසතානි සත්තදාසසතානි සත්තදාසිසතානි සත්තධෙත්තසතානි පටියාදෙහි, නානප්පකාරස්ථෙ අන්තපානාදිං සබ්බං දාතබ්බයුත්තකං උපට්ඨපෙහි”ති සබ්බකම්මිකං අමච්චං ආණාපෙත්වා එකකොව මද්දිදෙවියා වසනටියානං ගන්ත්වා “හද්දෙ මද්දි, අනුගාමිකනිධිං නිදහමානා, සීලවත්තෙසු දදෙය්‍යාසි”ති තම්පි දානෙ නියොජෙත්වා තස්සා අත්තනො ගමනකාරණං ආචික්ඛිත්වා “අහං චනං වසනත්ථාය ගම්ස්සාමි, ත්වං ඉධෙව අනුක්කණ්ඨිතා වසාහි”ති ආහ. සා “නාහං, මහාරාජ, තුම්හෙහි විනා එකදිවසම්පි වසිස්සාමි”ති ආහ.

දුතියදිවසෙ සත්තසතකං මහාදානං පවත්තෙසි. තස්ස සත්තසතකං දානං දෙන්තස්සෙව සායං අහොසි. අලඬිකතරංථෙ මාතාපිතුනං වසනටියානං ගන්ත්වා “අහං ස්වෙ ගම්ස්සාමි”ති තෙ ආපුච්ඡිත්වා අකාමකානං තෙසං අස්සුමුඛානං රොදන්තානංයෙව වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා තතො නික්ඛමිත්වා තං දිවසං අත්තනො නිවෙසනෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ “ගම්ස්සාමි”ති පාසාදතො ඔතරි. මද්දිදෙවි සස්සුසසුරෙහි නානානායෙහි යාචිත්වා නිවත්තියමානාපි තෙසං චචනං අනාදිසිත්වා තෙ වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා සෙසිත්ථියො අපලොකෙත්වා ද්වෙ පුත්තෙ ආදාය වෙස්සන්තරස්ස පට්මතරං ගන්ත්වා රථෙ අටියාසි.

මහාපුරිසො රථං අභිරුහිත්වා රථෙ යිතො මහාජනං ආපුච්ඡිත්වා “අප්පමත්තා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොථා”ති ඔවාදමස්ස දත්වා නගරතො නික්ඛමි. බොධිසත්තස්ස මාතා “පුත්තො මෙ දානවිත්තකො දානං දෙතු”ති ආභරණෙහි සද්ධිං සත්තරතනපුරානි සකටානි උභොසු පස්සෙසු පෙසෙසි. සොපි අත්තනො කායාරුජ්ඣමෙව ආභරණභණ්ඩං සම්පත්තයාවකානං අටියාරස වාරෙ දත්වා සෙසං සබ්බමදාසි. නගරා නික්ඛමිත්වා නිවත්තිත්වා ඔලොකෙතුකාමො අහොසි. අප්පමස්ස පුඤ්ඤානුභාවෙන රථප්පමාණෙ යානෙ මහාපට්ඨි හිජ්ජිත්වා පරිවත්තිත්වා රථං නගරාහිමුඛං අකාසි. සො මාතාපිතුනං වසනටියානං ඔලොකෙසි. තෙන කාරුඤ්ඤෙන පට්ඨිකම්පො අහොසි. තෙන වුත්තං “තෙසං නිවුජ්ඣමානාන”න්තිආදි.

89-90. තත්ථ නිවුජ්ඣමානානන්ති තෙසු සිව්සු නික්කඩ්ඨන්තෙසු, පබ්බාජෙත්තෙසුති අත්ථො. තෙසං චා නික්කමන්තානං. මහාදානං පවත්තෙතුන්ති සත්තසතකමහාදානං දාතුං. ආයාචිස්සන්ති යාචිං. සාවයිත්වානි සොසාපෙත්වා. කණ්ණහෙරිත්ති යුගලමහාහෙරිං. දදාමහන්ති දදාමි අහං.

91. අපෙක්ථානි අපෙචං දානෙ දියමානෙ එතස්මිං දානග්ගෙ. තුමුලොති එකකොලාහලිභුතො. හෙරවොති භයාවහො. මහාසත්තඤ්ඤි යපෙත්වා අඤ්ඤෙසං සො භයං ජනෙති, තස්ස භයජනනාකාරං දස්සෙතුං. “දානෙතිම”න්තිආදි වුත්තං. ඉමං වෙස්සන්තරමහාරාජානං දානෙන හෙතුනා සිවයො රට්ඨතො නිහරන්ති පබ්බාජෙත්ති, තථාපි පුන ච එවරූපං දානං දෙති අයන්ති.

92-94. ඉදානි තං දානං දස්සෙතුං “හත්ථි”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ ගවන්ති ධෙත්තං. චතුර්වාහිං රථං දත්වානි වහන්තිති වාහිතො, අස්සා, චතුරො ආපඤ්ඤසිත්ඨවෙ රථස්ථෙ බ්‍රාහ්මණානං දත්වානි අත්ථො. මහාසත්තො හි තථා නගරතො නික්කමන්තො සහජාතෙ සට්ඨිසහස්සෙ අමච්චෙව සෙසජනාස්ථෙ අස්සුපුණ්ණමුඛං අනුබද්ධන්තං නිවත්තෙත්වා රථං පාජෙත්තො මද්දිං ආහ – “ස්වෙ, හද්දෙ, පච්ඡතො යාවකා ආගච්ඡන්ති, උපධාරෙය්‍යාසි”ති. සා ඔලොකෙත්ති නිසිදි. අප්පමස්ස සත්තසතකමහාදානං ගමනකාලෙ කතදානස්ථෙ සම්පාපුණ්ණතුං අසක්කොන්තා වත්තාරො බ්‍රාහ්මණො ආගන්ත්වා “වෙස්සන්තරො කුහි”න්ති පුච්ඡිත්වා “දානං දත්වා රථෙන ගතො”ති වුත්තෙ “අස්සෙ යාචිස්සාමා”ති අනුබන්ධිංසු. මද්දි තෙ ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා “යාවකා, දෙවා”ති ආරොවෙසි. මහාසත්තො රථං යපෙසි. තෙ ආගන්ත්වා අස්සෙ යාචිංසු. මහාසත්තො අස්සෙ අදාසි. තෙ තෙ ගහෙත්වා ගතා. අස්සෙසු පන දින්නෙසු රථධුරං ආකාසෙයෙව අටියාසි. අප්ච වත්තාරො දෙවපුත්තා රොහිතම්ගවණ්ණෙනාගන්ත්වා රථධුරං සම්පට්ඨිත්වා අගමංසු. මහාසත්තො තෙසං දෙවපුත්තභාවං ඤත්වා –

“ඉඩ්ඪ මද්දි නිසාමෙහි, විත්තරූපංව දිස්සති;
මිගරොහිච්චවණ්ණෙන, දක්ඛිණස්සා වහන්ති ම”න්ති. (ජා. 2.22.1864) –

මද්දියා ආහ.

තත්ථ විත්තරූපංවානි අච්ඡරියරූපං විය. දක්ඛිණස්සානි සුසික්ඛිතඅස්සා විය මං වහන්ති.

අප්ච නං එවං ගච්ඡන්තං අපරො බ්‍රාහ්මණො ආගන්ත්වා රථං යාචි. මහාසත්තො පුත්තදාරං ඔතාරත්වා රථං අදාසි. රථෙ පන දින්නෙ දෙවපුත්තා අත්තරධාසිංසු. තතො පටියාය පන සබ්බෙපි පත්තිකාව අහෙසුං. අප් මහාසත්තො “මද්දි, ත්වං කණ්ණාජිතං ගණ්ණාහි, අහං ජාලිකුමාරං ගණ්ණාමි”ති උභොපි ද්වෙ දාරකෙ අඩකෙනාදාය අඤ්ඤමඤ්ඤං පියසල්ලාපා පටිපථං ආගච්ඡන්තෙ මනුස්සෙ වඩ්ඪකපබ්බතස්ස මග්ගං පුච්ඡන්තා සයමෙව ඔනතෙසු ඵලරුක්ඛෙසු

එලානි දාරකානං දදන්තා අත්ථකාමාහි දෙවතාහි මග්ගස්ස සඩ්ඛිපිතත්තා තදහෙව වෙතරට්ඨං සම්පාපුණිංසු. තෙන චුත්තං “චතුචාහිං රථං දත්වා”තිආදි.

තත්ථ ධත්වා වාතුමමහාපටෙති අත්තනො ගමනමග්ගෙන පස්සනො ආගතෙන තෙන බ්‍රාහ්මණෙන ආගතමග්ගෙන ච විනිවිජ්ඣිත්වා ගතට්ඨානත්තා චතුක්කසඩ්ඛාතෙ චතුමහාපටෙ ධත්වා තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස රථං දත්වා. එකාකියොති අමච්චසෙවකාදිසහායාභාවෙන එකකො. තෙනෙවාහ “අදුතියො”ති. මද්දිදෙවිං ඉදමබ්‍රවීති මද්දිදෙවිං ඉදං අහාසි.

96-99. පදුමං පුණ්ඩරිකංවාති පදුමං විය, පුණ්ඩරිකං විය ව. කණ්භාජිතග්ගිති කණ්භාජිතං අග්ගහෙසි. අභිජාතාති ජාතිසම්පන්නා. විසමං සමන්ති විසමං සමඤ්ච භූමිප්පදෙසං. එන්තිති ආගච්ඡන්ති. අනුමග්ගෙ පටිප්පටෙති අනුමග්ගෙ වා පටිපටෙ වාති වා-සද්දස්ස ලොපො දට්ඨබ්බො. කරුණන්ති භාවනාසංසකනිද්දෙසො, කරුණායිතත්තන්ති අත්ථො. දුක්ඛං තෙ පටිවෙදෙන්තිති ඉමෙ එවං සුබ්‍රමාලා පදසා ගච්ඡන්ති, දුරෙව ඉතො වඩ්ඤ්ඤානොති තෙ තදා අම්හෙසු කාරුඤ්ඤවසෙන අත්තනා දුක්ඛං පටිලභන්ති, තථා අත්තනො උප්පන්නදුක්ඛං පටිවෙදෙන්ති වාති අත්ථො.

100-1. පවනෙති මහාවනෙ. එලිනෙති එලවන්තෙ. උබ්බිද්ධාති උද්ධං උග්ගතා උච්චා. උපගච්ඡන්ති දාරකෙති යථා එලානි දාරකානං හත්ථුපගස්භකාති භොන්ති, එවං රුක්ඛා සයමෙව සාධාහි ඔනමිත්වා දාරකෙ උපෙන්නි.

102. අච්ඡරියන්ති අච්ඡරායොග්ගං, අච්ඡරං පහරිතුං යුත්තං. අභුතපුබ්බං භුතන්ති අබ්‍හුතං. ලොමානං භංසනසමත්ථතාය ලොමභංසනං. සාහුකාරන්ති සාධුකාරං, අයමෙව වා පායො. ඉත්ථීරතනභාවෙන සබ්බෙහි අබ්බගෙහි අවයවෙහි සොහතිති සබ්බභිග්ගසොහනා.

103-4. අච්ඡෙරං වතාති අච්ඡරියං වත. වෙස්සන්තරස්ස තෙජෙනාති වෙස්සන්තරස්ස පුඤ්ඤානුභාවෙන. සඩ්ඛිපිංසු පථං යක්ඛාති දෙවතා මහාසන්තස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන වොදිතා තං මග්ගං පරික්ඛයං පාපෙසුං, අප්පකං අකංසු, තං පන දාරකෙසු කරුණාය කතං විය කත්වා චුත්තං “අනුකම්පාය දාරකෙ”ති. ජෙතුන්තරනගරතො හි සුවණ්ණගිරිතාලො නාම පබ්බතො පඤ්ච යොජනාති, තතො කොන්තිමාරා නාම නදී පඤ්ච යොජනාති, තතො මාරඤ්ජනාගිරි නාම පබ්බතො පඤ්ච යොජනාති, තතො දණ්ඩබ්‍රාහ්මණගාමො නාම පඤ්ච යොජනාති, තතො මාතුලනගරං දස යොජනාති, ඉති තං රට්ඨං ජෙතුන්තරනගරතො තිංස යොජනාති භොති. දෙවතා බොධිසත්තස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන වොදිතා මග්ගං පරික්ඛයං පාපෙසුං. තං සබ්බං එකාගෙනෙව අතික්කමිංසු. තෙන චුත්තං “නික්ඛන්තදිවසෙනෙව, වෙතරට්ඨමුපාගමු”න්ති.

එවං මහාසත්තො සායන්භසමයං වෙතරට්ඨෙ මාතුලනගරං පත්වා තස්ස නගරස්ස ද්වාරසමීපෙ සාලායං නිසීදි. අථස්ස මද්දිදෙවි පාදෙසු රජං පුඤ්ඤීත්වා පාදෙ සමීබාහිත්වා “වෙස්සන්තරස්ස ආගතභාවං ජානාපෙස්සාමි”ති සාලතො නික්ඛමිත්වා තස්ස චක්ඛුපටෙ සාලද්වාරෙ අට්ඨාසි. නගරං පටිසන්තියො ච නික්ඛමන්තියො ච ඉත්ථියො තං දිස්වා පරිවාරෙසුං. මහාජනො තඤ්ච වෙස්සන්තරඤ්ච පුත්තෙ වස්ස තථා ආගතෙ දිස්වා රාජුනං ආචික්ඛි. සට්ඨිසහස්සා රාජානො රොදන්තා පරිදෙවන්තා තස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා මග්ගපරිස්සමං විනොදෙන්වා තථා ආගමනකාරණං පුච්ඡිංසු.

මහාසත්තො හත්ථිදානං ආදිං කත්වා සබ්බං කටෙසි. තං සුත්වා තෙ අත්තනො රජ්ජෙන නිමන්තයිංසු. මහාපුරිසො “මයා තුම්භාකං රජ්ජං පටිග්ගහිතමෙව භොතු, රාජා පන මං රට්ඨා පබ්බාපෙති, තස්මා වඩ්ඤ්ඤානමෙව ගමිස්සාමි”ති වත්වා තෙහි නානප්පකාරං තත්ථ වාසං යාවියමානොපි තං අනලඬ්ඛරිත්වා තෙහි ගහිතාරක්ඛො තං රත්තිං සාලායමෙව වසිත්වා පුනදිවසෙ පාතොව නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජිත්වා තෙහි පරිවුතො නික්ඛමිත්වා පන්තරසයොජනමග්ගං ගන්ත්වා වනද්වාරෙ ධත්වා තෙ නිවත්තෙන්වා පුරතො පන්තරසයොජනමග්ගං තෙහි ආචික්ඛිතනියාමෙනෙව අගමාසි. තෙන චුත්තං –

105. “සට්ඨිරාජසහස්සාති, තදා වසන්ති මාතුලෙ;
සබ්බෙ පඤ්ඤාලිකා හුත්වා, රොදමානා උපාගමු.

106. “තත්ථ වත්තෙන්වා සල්ලාපං, වෙනෙහි වෙනපුත්තෙහි;
තෙ තතො නික්ඛමිත්වාන, වඩ්ඤං අගමු පබ්බත”න්ති.

තත්ථ තත්ථ වත්තෙන්වා සල්ලාපන්ති තත්ථ තෙහි රාජුහි සමාගමෙහි සද්ධිං පටිසම්මොදමානා කථං පවත්තෙන්වා. වෙනපුත්තෙහිති වෙනරාජපුත්තෙහි. තෙ තතො නික්ඛමිත්වානාති තෙ රාජානො තතො වනද්වාරට්ඨානෙ නිවත්තෙන්වා. වඩ්ඤං අගමු පබ්බතන්ති අම්හෙ වත්තාරො ජනා වඩ්ඤ්ඤානං උද්දිස්ස අගමම්භා.

අථ මහාසත්තො තෙහි ආචික්ඛිතමග්ගෙන ගච්ඡන්තො ගන්ධමාදනපබ්බතං පත්වා තං දිවසං තත්ථ වසිත්වා තතො උත්තරදිසාහිමුබ්බො වෙසුල්ලපබ්බතපාදෙන ගන්ත්වා කෙතුමනීනදීතීරෙ නිසීදිත්වා වනවරකෙන දින්නං

මධුමංසං බාදිත්වා තස්ස සුවණ්ණසුචිං දත්වා න්හත්වා පිචිත්වා පටිපස්සද්ධදරො නදිං උත්තරිත්වා සානුපබ්බතසිඛරෙ ධීතස්ස නිග්‍රොධස්ස මූලෙ ථොකං නිසීදිත්වා උට්ඨාය ගච්ඡන්තො නාලිකපබ්බතං පරිහරන්තො මුළුලින්දසරං ගන්ත්වා සරතීරෙන පුබ්බුත්තරකණ්ණං පත්වා එකපදිකමග්ගෙනෙව වනසටං පටිසිත්වා තං අතික්කමිම ගිරිවිදුග්ගානං නදීපහවානං පුරතො චතුරස්සපොක්ඛරණිං පාපුණිං.

107. තස්මිං බණෙ සක්කො ආවජ්ජෙන්තො “මහාසත්තො හිමවන්තං පට්ටියො, වසනට්ඨානං ලද්ධං වට්ටති”ති චින්තෙන්වා විස්සකමිමං පෙසෙසි – “ගච්ඡ වඩ්ඤ්ඤානකුච්ඡිමිති රමණියෙ යානෙ අස්සමපදං මාපෙහි”ති. සො තත්ථ ද්වෙ පණ්ණසාලායො ද්වෙ වඩ්ඤ්ඤානෙ ද්වෙ ව රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානානි මාපෙන්වා තෙසු තෙසු යානෙසු නානාපුප්ඵච්චිත්තෙ රුක්ඛෙ ඵලිතෙ රුක්ඛෙ පුප්ඵගච්ඡෙ කදලිවනාදීනි ව දස්සෙන්වා සබ්බෙ පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ පටියාදෙන්වා “යෙකෙවි පබ්බජිතුකාමා, තෙ ගණ්හන්තු”ති අක්ඛරානි ලිඛිත්වා අමනුස්සෙ ව භෙරවසද්දෙ මිගපක්ඛිනො ව පටික්කමාපෙන්වා සකට්ඨානමෙව ගතො.

මහාසත්තො එකපදිකමග්ගං දිස්වා “පබ්බජිතානං වසනට්ඨානං හවිස්සති”ති මද්දිඤ්ඤානෙ ව තත්ථෙව යංපෙන්වා අස්සමපදං පටිසිත්වා අක්ඛරානි ඔලොකෙන්වා “සක්කෙන දින්නොස්මි”ති පණ්ණසාලද්වාරං විවරිත්වා පට්ටියො බග්ගඤ්ඤානෙ ධනුඤ්ඤානෙ අපනෙන්වා සාටකෙ ඔමුඤ්ඤානෙ ඉසිවෙසං ගහෙන්වා කත්තරදණ්ඩං ආදාය නික්ඛමිත්වා පට්ටෙකඤ්ඤානෙ උපසමෙන දාරකානං සන්තිකං අගමාසි. මද්දිදෙවිපි මහාසත්තං දිස්වා පාදෙසු පතිත්වා රොදිත්වා තෙනෙව සද්ධිං අස්සමං පටිසිත්වා අත්තනො පණ්ණසාලං ගන්ත්වා ඉසිවෙසං ගණ්හි. පටිජා පුත්තෙපි තාපසකුමාරකෙ කරිංසු. බොධිසත්තො මද්දිං වරං යාචි “මයං ඉතො පට්ඨාය පබ්බජිතා නාම, ඉත්ථි ව නාම බ්‍රහ්මචරියස්ස මලං, මා දානි අකාලෙ මම සන්තිකං ආගච්ඡා”ති. සා “සාධු”ති සම්පට්චින්නිවා මහාසත්තමිපි වරං යාචි “දෙව, තුම්හෙ පුත්තෙ ගහෙන්වා ඉධෙව භොට්, අහං ඵලාඵලං ආහරිස්සාමි”ති. සා තතො පට්ඨාය අරඤ්ඤානො ඵලාඵලානි ආහරිත්වා තයො ජනෙ පටිජග්ගි. ඉති වත්තාරො ඛත්තියා වඩ්ඤ්ඤානකුච්ඡියං සත්තමාසමත්තං වසිංසු. තෙන වුත්තං “ආමන්තයිත්වා දෙවින්දො, විස්සකමිමං මහිද්ධික”න්තිආදි.

තත්ථ ආමන්තයිත්වානි පක්කොසාපෙන්වා. මහිද්ධිකන්ති මහතියා දෙවිද්ධියා සමන්තාගතං. අස්සමං සුකතන්ති අස්සමපදං සුකතං කත්වා. රම්මං වෙස්සන්තරස්ස වසනානුච්ඡිකං පණ්ණසාලං. සුමාපයානි සුට්ඨු මාපය. ආණාපෙසිති වචනසෙසො. සුමාපයිති සම්මා මාපෙසි.

111. අසුඤ්ඤානි යථා සො අස්සමො අසුඤ්ඤො භොති, ඵලං තස්ස අසුඤ්ඤානාවකරණෙන අසුඤ්ඤො භොමි. “අසුඤ්ඤෙ”ති වා පායො, මම වසනෙනෙව අසුඤ්ඤෙ අස්සමෙ දාරකෙ අනුරක්ඛන්තො වසාමි තත්ථ තිට්ඨාමි. බොධිසත්තස්ස මෙත්තානුභාවෙන සමන්තා තියොජනෙ සබ්බෙ තිරච්ඡානාපි මෙත්තං පටිලභිංසු.

ඵලං තෙසු තත්ථ වසන්තෙසු කලිඛිගරට්ඨවාසී පුජකො නාම බ්‍රාහ්මණො අමිත්තතාපනාය නාම හරියාය “නාහං තෙ නිච්චං ධඤ්ඤාකොට්ටනඋදකාහරණයාගුහන්තපවනාදීනි කාතුං සක්කොමි, පරිවාරකං මෙ දාසං වා දාසිං වා ආනෙහි”ති වුත්තෙ “කුතොහං තෙ භොති දුග්ගතො දාසං වා දාසිං වා ලභිස්සාමි”ති වත්වා තාය “ඵස වෙස්සන්තරො රාජා වඩ්ඤ්ඤානෙ වසති. තස්ස පුත්තෙ මය්හං පරිවාරකෙ යාචිත්වා ආනෙහි”ති වුත්තෙ කිලෙසවසෙන තස්සා පටිබද්ධචිත්තතාය තස්සා වචනං අතික්කමිතුං අසක්කොන්තො පාටෙයාං පටියාදාපෙන්වා අනුක්කමෙන ජෙතුත්තරනගරං පත්වා “කුභිං වෙස්සන්තරමහාරාජා”ති පුච්ඡි.

මහාජනො “ඉමෙසං යාවකානං අතිදානෙන අම්භාකං රාජා රට්ඨා පබ්බාජිතො, ඵලං අම්භාකං රාජානං නාසෙන්වා පුතපි ඉධෙව ආගච්ඡති”ති ලෙඩ්ඤ්ඤානදිග්ගත්ථො උපක්කොසන්තො බ්‍රාහ්මණං අනුබන්ධි. සො දෙවතාවිග්ගහිතො හුත්වා තතො නික්ඛමිත්වා වඩ්ඤ්ඤානගාමිමග්ගං අභිරුළ්භො අනුක්කමෙන වනද්වාරං පත්වා මහාවනං අජ්ඣෙයාගාහෙන්වා මග්ගමුළ්භො හුත්වා විවරන්තො තෙහි රාජුහි බොධිසත්තස්ස ආරක්ඛණත්ථාය යටිතෙන වෙනපුත්තෙන සමාගඤ්ඡි. තෙන “කහං, භො බ්‍රාහ්මණ, ගච්ඡසි”ති පුටියො “වෙස්සන්තරමහාරාජස්ස සන්තික”න්ති වුත්තෙ “අද්ධා අයං බ්‍රාහ්මණො තස්ස පුත්තෙ වා දෙවිං වා යාචිතුං ගච්ඡති”ති චින්තෙන්වා “මා බො, ත්වං බ්‍රාහ්මණ, තත්ථ ගඤ්ඡි, සවෙ ගච්ඡසි, ඵත්ථෙව තෙ සිසං ඡින්දිත්වා මය්හං සුතබානං සාසං කරිස්සාමි”ති තෙන සන්තප්පිතො මරණභයහිතො “අහමස්ස පිතරා පෙසිතො දුතො, ‘තං ආනෙස්සාමි’ති ආගතො”ති මුසාවාදං අභාසි. තං සුත්වා වෙනපුත්තො තුට්ඨහට්ඨො බ්‍රාහ්මණස්ස සක්කාරස්මිමානං කත්වා වඩ්ඤ්ඤානගාමිමග්ගං ආචික්ඛි. සො තතො පරං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ අවිචුතෙන නාම තාපසෙන සද්ධිං සමාගන්ත්වා තමිපි මග්ගං පුච්ඡිත්වා තෙනාපි මග්ගෙ ආචික්ඛිතෙ තෙන ආචික්ඛිතසඤ්ඤාය මග්ගං ගච්ඡන්තො අනුක්කමෙන බොධිසත්තස්ස අස්සමපදට්ඨානසම්පං ගන්ත්වා මද්දිදෙවියා ඵලාඵලත්ථං ගතකාලෙ බොධිසත්තං උපසඩ්ධිමිත්වා උභො දාරකෙ යාචි. තෙන වුත්තං –

112. “පවනෙ වසමානස්ස, අද්ධිකො මං උපාගමි;
අයාචි පුත්තකෙ මය්හං, ජාලිං කණ්භාජිතං වුභො”ති.

ඵලං බ්‍රාහ්මණෙන දාරකෙසු යාචිතෙසු මහාසත්තො “විරස්සං වන මෙ යාවකො අධිගතො, අජ්ජාහං අනවසෙසතො දානපාරමිං පුරෙස්සාමි”ති අධිජ්ජායෙන සොමනස්සජාතො පසාරිතහත්ථෙ සහස්සත්ථවිකං යංපෙන්තො විය බ්‍රාහ්මණස්ස චිත්තං පරිතොසෙන්තො සකලඤ්ඤානං පබ්බතකුච්ඡිං උන්නාදෙන්තො “දදාමි තව මය්හං පුත්තකෙ, අපි ව මද්දිදෙවි පන පාතොව ඵලාඵලත්ථාය වනං ගන්ත්වා සායං ආගමිස්සති, තාය ආගතාය තෙ පුත්තකෙ දස්සෙන්වා ත්වඤ්ඤාන මුලඵලාඵලං බාදිත්වා එකරත්තිං වසිත්වා විගතපරිස්සමො පාතොව ගමිස්සසි”ති ආහ.

බ්‍රාහ්මණෝ “කාමඤ්චෙස උළාරජ්ඣාසයනාය පුත්තකෙ දදාති, මාතා පත වච්ඡගිද්ධා ආගන්ත්වා දානස්ස අන්තරායම්පි කරෙය්‍ය, යංනුනාහං ඉමං නිජ්ජිලෙන්වා දාරකෙ ගහෙන්වා අජ්ජෙව ගච්ඡෙය්‍ය”න්ති වින්තෙන්වා “පුත්තා වෙ තෙ මය්හං දින්නා, කිං දාති මාතරං දස්සෙන්වා පෙසිතෙහි, දාරකෙ ගහෙන්වා අජ්ජෙව ගම්ස්සාමි”ති ආහ. “සචෙ, ත්වං බ්‍රාහ්මණ, රාජපුත්තිං මාතරං දට්ඨං න ඉච්ඡසි, ඉමෙ දාරකෙ ගහෙන්වා ජෙතුත්තරනගරං ගච්ඡ, තත්ථ සඤ්ජයමහාරාජා දාරකෙ ගහෙන්වා මහන්නං තෙ ධනං දස්සති, තෙන දාසදාසියො ගණ්ඨස්සසි, සුඛඤ්ච ජීවිස්සසි, අඤ්ඤා ඉමෙ සුබ්‍රමාලා රාජදාරකා, කිං තෙ වෙය්‍යාවච්චං කරිස්සන්ති”ති ආහ.

බ්‍රාහ්මණෝ “එවම්පි මයා න සක්කා කාතුං, රාජදණ්ඩතො භායාමි, මය්හමෙව ගාමං නෙස්සාමි”ති ආහ. ඉමං තෙසං කථාසල්ලාපං සුත්වා දාරකා “පිතා නො බො අමිහෙ බ්‍රාහ්මණස්ස දාතුකාමො”ති පක්කමිත්වා පොක්ඛරණං ගන්ත්වා පදුමිනිගච්ඡෙ නිලීයිංසු. බ්‍රාහ්මණො තෙ අදිස්වාච “ත්වං ‘දාරකෙ දදාමි’ති වත්වා තෙ අපක්කමාපෙසි, එසො තෙ සාධුභාවො”ති ආහ. අථ මහාසත්තො සහසාව උට්ඨහිත්වා දාරකෙ ගවෙසන්තො පදුමිනිගච්ඡෙ නිලීනෙ දිස්වා “එථ, තාතා, මා මය්හං දානපාරමියා අන්තරායං අකත්ථ, මම දානජ්ඣාසයං මත්ථකං පාපෙථ, අයඤ්ච බ්‍රාහ්මණො තුමිහෙ ගහෙන්වා තුමිහාකං අයාකස්ස සඤ්ජයමහාරාජස්ස සන්තිකං ගම්ස්සති, තාත ජාලි, ත්වං භුජිස්සො හොතුකාමො බ්‍රාහ්මණස්ස නික්ඛසහස්සං දත්වා භුජිස්සො හවෙය්‍යාසි, කණ්භාජිනෙ ත්වං දාසසතං දාසිසතං හත්ථිසතං අස්සසතං උසහසතං නික්ඛසතන්ති සබ්බසතං දත්වා භුජිස්සා හවෙය්‍යාසි”ති කුමාරෙ අග්ඝාපෙත්වා සමස්සාසෙන්වා ගහෙන්වා අස්සමපදං ගන්ත්වා කමණ්ඩලුනා උදකං ගහෙන්වා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස පච්චයං කත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස හත්ථෙ උදකං පාතෙන්වා අතිවිය පිතිසොමනස්සජාතො හුත්වා පථවිං උන්නාදෙන්තො පියපුත්තදානං අදාසි. ඉධාපි පුබ්බෙ වුත්තනසෙනෙව පථවිකම්පාදයො අහෙසුං. තෙන වුත්තං –

113. “යාවකං උපගතං දිස්වා, භාසො මෙ උපපජ්ජථ;
 114. දුභො පුත්තෙ ගහෙන්වාන, අදාසිං බ්‍රාහ්මණො තදා;
 සිංකො පුත්තෙ වජ්ජිතස්ස, ජුජ්ජකො බ්‍රාහ්මණො යදා;

තදාපි පථවි කම්පි, සිනෙරුවනවටංසකා”ති.

අථ බ්‍රාහ්මණො දාරකෙ අගන්තුකාමෙ ලතාය හත්ථෙසු බන්ධිත්වා ආකඩ්ඪි. තෙසං බන්ධට්ඨානෙ ඡවිං ඡින්නිත්වා ලොහිතං පග්ගරි. සො ලතාදණ්ඩෙන පහරන්තො ආකඩ්ඪි. තෙ පිතරං ඔලොකෙන්වා.

“අම්මා ව තාත නික්ඛන්තා, ත්වඤ්ච නො තාත දස්සසි;
 මා නො ත්වං තාත අදදා, යාව අම්මාපි එතු නො;
 තදායං බ්‍රාහ්මණො කාමං, වික්කිණාතු හනාතු වා”ති. (ජා. 2.22.2126) –

වත්වා පුනපි අයං එවරුපො සොරදස්සනො කරුරකම්මන්තො –

“මනුස්සො උදාහු යක්ඛො, මංසලොහිතභොජනො;
 ගාමා අරඤ්ඤමාගම්ම, ධනං තං තාත යාවති;
 නියමානෙ පිසාවෙන, කිං නු තාත උදික්ඛසි”ති. (ජා. 2.22.2130-2131) –

ආදීනි වදන්තා පරිදෙවිංසු. තත්ථ ධනන්ති පුත්තධනං.

ජුජ්ජකො දාරකෙ තථා පරිදෙවන්තෙයෙව පොථෙන්තොව ගහෙන්වා පක්කාමි. මහාසත්තස්ස දාරකානං කරුණං පරිදෙවිතෙන තස්ස ව බ්‍රාහ්මණස්ස අකාරුඤ්ඤභාවෙන බලවසොකො උජ්ජජ්ජි, විජ්ජට්ඨාරො ව උදපාදි. සො තඬ්ඨණඤ්ඤෙව බොධිසත්තානං පචෙණිං අනුස්සරි. “සබ්බෙව හි බොධිසත්තා පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජිත්වා බුද්ධා භවිස්සන්ති, අහම්පි තෙසං අබ්භන්තරො, පුත්තදානඤ්ච මහාපරිච්චාගානං අඤ්ඤතරං, තස්මා වෙස්සන්තර දානං දත්වා පච්ඡානුනාපො න තෙ අනුච්ඡවිකො”ති අත්තානං පරිභාසෙන්වා “දින්නකාලතො පට්ඨාය මම තෙ න කිඤ්චි හොන්ති”ති අත්තානං උපත්ථම්මහෙන්වා දල්භසමාදානං අධිට්ඨාය පණ්ණසාලද්ධාරෙ පාසාණඵලකෙ කඤ්චනපට්ඨා විය නිසීදි.

අථ මද්දිදෙවි අරඤ්ඤතො ඵලාඵලං ගහෙන්වා නිවත්තන්ති “මා මහාසත්තස්ස දානන්තරායො හොතු”ති වාළමිගරුපධරාහි දෙවතාහි උපරුද්ධමග්ගා තෙසු අපගතෙසු විරෙන අස්සමං පත්වා “අජ්ජ මෙ දුස්සුපිනං දිට්ඨං, දුන්නිමිත්තානි ව උජ්ජන්තානි, කිං නු බො භවිස්සති”ති වින්තෙන්ති අස්සමං පටිසිත්වා පුත්තකෙ අපස්සන්ති බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, න බො අම්මාකං පුත්තකෙ පස්සාමි, කුහිං තෙ ගතා”ති ආහ. සො තුණ්හි අහොසි. සා පුත්තකෙ උපධාරෙන්ති තහිං තහිං උපධාවිත්වා ගවෙසන්ති අදිස්වා පුනපි ගන්ත්වා පුච්ඡි. බොධිසත්තො “කක්ඛලකථාය නං පුත්තසොකං ජහාපෙස්සාමි”ති වින්තෙන්වා –

“නුත මද්දි වරාරොහා, රාජපුත්ති යසස්සිති;
 පාතො ගතාසි උඤ්ජාය, කිම්දං සායමාගතා”ති. (ජා. 2.22.2225) –

වත්වා තාය විරායනකාරණෙ කථිතෙ පුනපි දාරකෙ සන්ධාය න කිඤ්චි ආහ. සා පුත්තසොකෙන තෙ උපධාරෙන්ති පුනපි වාතවෙගෙන වනානි විචරි. තාය එකරත්තියං විචරිතට්ඨානං පරිග්ගණන්තං පන්තරසයොජනමත්තං අහොසි.

අප විභාගය රත්නියා මහාසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා යීතා දාරකානං අදස්සනෙන බලවසොකාහිභූතා තස්ස පාදමුලෙ ඡින්නකදලී විය භූමියං විසඤ්ඤී හුත්වා පති. සො “මතා”ති සඤ්ඤාය කම්පමානො උප්පන්නබලවසොකොපි සතිං පච්චුපට්ඨපෙත්වා “ජානිස්සාමි තාව ජීවති, න ජීවති”ති සත්තමාසෙ කායසංසග්ගං අනාපන්නපුබ්බොපි අඤ්ඤස්ස අභාවෙන තස්සා සිසං උක්ඛිපිත්වා ඌරුසු යපෙත්වා උදකෙන පරිප්ථොසිත්වා උරඤ්ච මුඛඤ්ච හදයඤ්ච පරිමජ්ජී. මද්දිපි බො ථොකං විනිනාමෙත්වා සතිං පටිලභිත්වා හිරොත්තජපං පච්චුපට්ඨපෙත්වා “දෙව, දාරකා තෙ කුහිං ගතා”ති පුච්ඡී. සො ආහ – “දෙව, එකස්ස මෙ බ්‍රාහ්මණස්ස මං යාවිත්වා ආගතස්ස දාසත්ථාය දින්නා”ති වත්වා තාය “කස්මා, දෙව, පුත්තෙ බ්‍රාහ්මණස්ස දත්වා මම සබ්බරත්තිං පරිදෙවිත්වා විවරත්තියා නාවික්ඛි”ති වුත්තෙ “පඨමමෙව වුත්තෙ තව විත්තදුක්ඛං බහු භවිස්සති, ඉදානි පන සරිරදුක්ඛෙන තනුකං භවිස්සති”ති වත්වා –

“මං පස්ස මද්දි මා පුත්තෙ, මා බාළ්භං පරිදෙවසි;
ලච්ඡාම පුත්තෙ ජීවත්තා, අරොගා ච භවාමසෙ”ති. (ජා. 2.22.2260) –

සො සමස්සාසෙත්වා පුන –

“පුත්තෙ පසුඤ්ච ධඤ්ඤඤ්ච, යඤ්ච අඤ්ඤං සරෙ ධනං;
දජ්ජා සජ්ජුරිසො දානං, දිස්වා යාවකමාගතං;
අනුමොදාහි මෙ මද්දි, පුත්තකෙ දානමුත්තම”න්ති. (ජා. 2.22.2261) –

වත්වා අත්තනො පුත්තදානං තං අනුමොදාපෙසි.

සාපි –

“අනුමොදාමි තෙ දෙව, පුත්තකෙ දානමුත්තමං;
දත්වා චිත්තං පසාදෙහි, හියොයා දානං දදො භවා”ති. (ජා. 2.22.2262) –

වත්වා අනුමොදි.

එවං තෙසු අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්මොදනීයං කථං කට්ඨන්තෙසු සක්කො චිත්තෙසි – “මහාපුරිසො හියොයා ජුජකස්ස පට්ඨං උන්නාදෙත්වා දාරකෙ අදාසි. ඉදානි නං කොචි හීනපුරිසො උපසඬකමිත්වා මද්දිදෙවිං යාවිත්වා ගහෙත්වා ගච්ඡෙයා, තතො රාජා නිජ්ජච්චයො භවෙයා, හන්දාහං බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන නං උපසඬකමිත්වා මද්දිං යාවිත්වා පාරමිකුටං ගාභාපෙත්වා කස්සචි අවිස්සජ්ජීයං කත්වා පුන නං තස්සෙව දත්වා ආගමිස්සාමි”ති. සො සුරිසුග්ගමනවෙලායං බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන තස්ස සන්තිකං අගමාසි. තං දිස්වා මහාපුරිසො “අතිථි නො ආගතො”ති පිතිසොමනස්සජාතො තෙන සද්ධිං මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා “බ්‍රාහ්මණ, කෙනත්ථෙත ඉධාගතොසි”ති පුච්ඡී. අප් නං සක්කො මද්දිදෙවිං යාචි. තෙන වුත්තං –

115. “පුනදෙව සක්කො ඔරුය්භ, හුත්වා බ්‍රාහ්මණසන්නිභො;
අයාචි මං මද්දිදෙවිං, සීලවන්තිං පතිබ්බත”න්ති.

තත්ථ පුනදෙවොති දාරකෙ දින්නදිවසනො පච්ඡා එව. තදනන්තරමෙවාති අත්ථො. ඔරුය්භාති දෙවලොකතො ඔතරිත්වා. බ්‍රාහ්මණසන්නිභොති බ්‍රාහ්මණසමානවණ්ණො.

අප් මහාසත්තො “හියොයා මෙ ද්වෙපි දාරකෙ බ්‍රාහ්මණස්ස දින්නා, අහමිපි අරඤ්ඤෙ එකකොච, කථං තෙ මද්දිං සීලවන්තිං පතිබ්බතං දස්සාමි”ති අවත්වාච පසාරිතහත්ථෙ අනග්ගරතනං යපෙත්තො විය අසජ්ජිත්වා අභජ්ඣිත්වා අනොලීනමානසො “අජ්ජ මෙ දානපාරමි මත්ථකං පාපුණ්ණස්සති”ති භට්ඨතුට්ඨො ගිරිං උන්නාදෙත්තො විය –

“දදාමි න විකම්පාමි, යං මං යාවසි බ්‍රාහ්මණ;
සන්තං නජ්ජට්ඨහාමි, දානෙ මෙ රමති මනො”ති. (ජා. 2.22.2278) –

වත්වා සිසමෙව කමණ්ඩලුනා උදකං ආහරිත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස හත්ථෙ උදකං පාතෙත්වා හරියමදාසි. තෙන වුත්තං –

116. “මද්දිං හත්ථෙ ගහෙත්වාන, උදකඤ්ජලි පුරිය;
පසන්නමනසඬකජ්ජො, තස්ස මද්දිං අදාසහ”න්ති.

තත්ථ උදකඤ්ජලිති උදකං අඤ්ජලිං, “උදක”න්ති ච කරණත්ථෙ පච්චත්තවචනං, උදකෙන තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අඤ්ජලිං පසාරිතහත්ථලං පුරෙත්වාති අත්ථො. පසන්නමනසඬකජ්ජොති “අද්ධා ඉමිනා පරිච්චාගෙන දානපාරමිං මත්ථකං පාපෙත්වා සම්මාසම්බොධිං අධිගමිස්සාමි”ති උපන්නසද්ධාපසාදෙන පසන්නචිත්තසඬකජ්ජො. තඬ්ඨණඤ්ඤෙව හෙට්ඨා වුත්තජ්ජකාරානි සබ්බපාටිහාරියානි පාතුරහෙසුං. “ඉදානිස්ස න දුරෙ සම්මාසම්බොධි”ති දෙවගණා බ්‍රහ්මගණා අතිවිය පිතිසොමනස්සජාතා අහෙසුං. තෙන වුත්තං –

117. “මද්දියා දියමානාය, ගගනෙ දෙවා පමොදිනා;
තදාපි පථවී කම්පි, සිනෙරුවනවටංසකා”ති.

තනො පන දියමානාය මද්දියා දෙවියා රුණ්ණං වා දුම්මුඛං වා භාකුටිමත්තං වා නාහොසි, එවං වස්සා අහොසි
“යං දෙවො ඉච්ඡති, තං කරොතු”ති.

“කොමාරී යස්සාහං භරියා, සාමිකො මම ඉස්සරො;
යස්සිච්ඡෙ තස්ස මං දජ්ජා, වික්කිණෙය්‍යා හනෙය්‍යා වා”ති. (ජා. 2.22.2282) –

ආහ.

මහාපුරිසොපි “අම්හො, බ්‍රාහ්මණ, මද්දිනො මෙ සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන
සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණමෙව පියතරං, ඉදං මෙ දානං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණප්පට්ඨෙධස්ස පච්චයො හොතු”ති වත්වා
අදාසි. තෙන වුත්තං –

118. “ජාලිං කණ්භාජිනං ධිතං, මද්දිදෙවිං පතිබ්බතං;
වජ්ජමානො න චිත්තෙසිං, බොධියායෙව කාරණා.

119. න මෙ දෙස්සා උභො පුත්තා, මද්දිදෙවී න දෙස්සියා;
සබ්බඤ්ඤානං පියං මය්‍හං, තස්මා පියෙ අදාසහ”න්ති.

තත්ථ වජ්ජමානො න චිත්තෙසිත්ති පරිච්චජන්තො සන්තාපවසෙන න චිත්තෙසිං, විස්සට්ඨො හුත්වා පරිච්චජිත්ති
අත්ථො.

එත්ථාහ – කස්මා පනායං මහාපුරිසො අත්තනො පුත්තදාරෙ ජාතිසම්පන්නෙ ඛත්තියෙ පරස්ස දාසභාවෙන
පරිච්චජී, න හි යෙසං කෙසඤ්චිපි භුජිස්සානං අභුජිස්සභාවකරණං සාධුධම්මොති? වුච්චතෙ – අනුධම්මභාවතො.
අයඤ්චි බුද්ධකාරකෙ ධම්මෙ අනුගතධම්මතා, යදිදං සබ්බස්ස අත්තනියස්ස මමන්ති පරිග්ගහිතවත්ථුනො
අනවසෙසපරිච්චාගො, න හි දෙය්‍යාධම්මපටිග්ගාහකචිකාප්පරහිතං දානපාරමී පරිපුරෙතුං උස්සුක්කමාපන්නානං
බොධිසත්තානං මමන්ති පරිග්ගහිතවත්ථුං යාවත්තස්ස යාවකස්ස න පරිච්චජිතුං යුත්තං, පොරාණොපි
වායමනුධම්මො. සබ්බෙසඤ්චි බොධිසත්තානං අයං ආචිණ්ණසමාචිණ්ණධම්මො කුලචංසො කුලප්පවෙණි, යදිදං
සබ්බස්ස පරිච්චාගො. තත්ථ ව ච වසෙසනො පියතරවත්ථුපරිච්චාගො, න හි කෙචි බොධිසත්තා වංසානුගතං
රජ්ජිස්සරියාදිධනපරිච්චාගං, අත්තනො සිසනායනාදිඅභිගපරිච්චාගං, පියජීවිතපරිච්චාගං,
කුලචංසපතිට්ඨාපකපියපුත්තපරිච්චාගං, මනාපචාරිනීපියභරියාපරිච්චාගන්ති ඉමෙ පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ අපරිච්චජිත්වා
බුද්ධා නාම භුතපුබ්බා අත්ථී. තථා හි මඛිගලෙ භගවති බොධිසත්තභූතෙ බොධිපරියෙසනං චරමානෙ ව
චරිමත්තභාවතො තතියෙ අත්තභාවෙ සපුත්තදාරෙ එකස්මීං පබ්බතෙ වසන්තෙ බරදාධිකො නාම යක්ඛො
මහාපුරිසස්ස දානජ්ඣාසයනං සුත්වා බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන උපසඬ්ඤාමිත්වා මහාසත්තං ද්වෙ දාරකෙ යාචී.

මහාසත්තො “දදාමි බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තකෙ”ති හට්ඨපහට්ඨො උදකපරියන්තං පථවිං කම්පෙන්තො ද්වෙපි
දාරකෙ අදාසි. යක්ඛො වඬ්ඤාමනකොටියං ආලම්බනඵලකං නිස්සාය ධීතො මහාසත්තස්ස පස්සන්තස්සෙව
මුළාලකලාපං විය ද්වෙ දාරකෙ බාදි. අග්ගිජාලං විය ලොහිතධාරං උග්ගිරමානං යක්ඛස්ස මුඛං ඔලොකෙන්තස්ස
මහාපුරිසස්ස “වඤ්චෙසි වත මං යක්ඛො”ති උප්පජ්ජනකචිත්තුප්පාදස්ස ඔකාසං අදෙන්තස්ස උපායකොසල්ලස්ස
සුභාවිතත්තා අතිතධම්මානං අප්පට්ඨසන්ධිසභාවතො අනිච්චාදිවසෙන සඬ්ඛාරානං සුපරිමද්දිතභාවතො ව එවං
ඉත්තරට්ඨිතිකෙන පහඬිගුනා අසාරෙන සඬ්ඛාරකලාපෙන “සුරිතා වත මෙ දානපාරමී, මහන්තං වත මෙ අත්ථං
සාධෙත්වා ඉදං අධිගත”න්ති සොමනස්සමෙව උප්පජ්ජී. සො ඉදං අනඤ්ඤාසාධාරණං තස්මීං බණ්ණෙ අත්තනො
චිත්තාචාරං ඤ්ඤත්වා “ඉමස්ස නිස්සන්දෙන අනාගතෙ ඉමිනාව නිභාරෙන සරීරතො රස්මියො නික්ඛමන්තු”ති
පත්ථනමකාසි. තස්ස තං පත්ථනං නිස්සාය බුද්ධභුතස්ස සරීරප්පභා නිච්චමෙව දසසහස්සිලොකධාතුං ඵරිත්වා අට්ඨාසි
(ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා). එවං අඤ්ඤෙපි බොධිසත්තා අත්තනො පියතරං පුත්තදාරං පරිච්චජිත්වා
සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිච්ඡක්ඛිංසු.

අපි ව යථා නාම කොච්ච පුරිසො කස්සචි සන්තිකෙ ගාමං වා ජනපදං වා කෙණියා ගහෙත්වා කම්මං කරොන්තො
අත්තනො අත්තෙවාසිකානං වා පමාදෙන පුත්තිභුතං ධනං ධාරෙය්‍යා, තමෙනං සො ගාභාපෙත්වා ඛන්ධනාගාරං
පවෙසෙය්‍යා. තස්ස ඵලමස්ස “අහං බො ඉමස්ස රඤ්ඤො කම්මං කරොන්තො එත්තකං නාම ධනං ධාරෙමී, තෙනාහං
රඤ්ඤො ඛන්ධනාගාරෙ පවෙසිතො, සවාහං ඉධෙව හොමී, අත්තානඤ්ච ජීයෙය්‍යා, පුත්තදාරකම්මකරපොරිසා ව මෙ
ජීවිකාපගතා මහන්තං අනායබ්‍යසනං ආපජ්ජෙය්‍යුං. යංනුනාහං රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා අත්තනො පුත්තං වා
කනිට්ඨභාතරං වා ඉධ ය්‍යෙත්වා නික්ඛමෙය්‍යාං. එවාහං ඉතො ඛන්ධනතො මුත්තො නචිරස්සෙව යථාමිත්තං
යථාසන්දිට්ඨං ධනං සංභරිත්වා රඤ්ඤො දන්වා තම්පි ඛන්ධනතො මොවෙමී, අප්පමත්තොව හුත්වා උට්ඨානබලෙන
අත්තනො සම්පත්තිං පටිපාකතිකං කරිස්සාමී”ති. සො තථා කරෙය්‍යා. එවං සම්පදමීදං දට්ඨබ්බං.

තනුදං ඔපම්මසංසන්දනං - රාජා විය කම්මං, බන්ධනාගාරො විය සංසාරො, රක්ඛා බන්ධනාගාරෙ යිතපුරිසො විය කම්මවසෙන සංසාරවාරකෙ යිතො මහාපුරිසො, තස්ස බන්ධනාගාරෙ යිතපුරිසස්ස තත්ථ පුත්තස්ස වා භාතුනො වා පරාධිනභාවකරණෙන තෙසං අත්තනො ව දුක්ඛජපමොචනං විය මහාපුරිසස්ස අත්තනො පුත්තාදිකෙ පරෙසං දත්වා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණජපට්ටාභෙන සබ්බසත්තානං වට්ටදුක්ඛජපමොචනං, තස්ස විගතදුක්ඛස්ස තෙහි සද්ධිං යථාධිජපෙනසම්පත්තියං පතිට්ඨානං විය මහාපුරිසස්ස අරහත්තමග්ගෙන අපගතවට්ටදුක්ඛස්ස බුද්ධභාවෙන දසබලාදිසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණසම්පත්තිසමන්තාගමො අත්තනො වචනකාරකානං විජ්ජත්තයාදිසම්පත්තිසමන්තාගමො වාති එවං අනවජ්ජසභාවො එව මහාපුරිසානං පුත්තදාරපරිච්චාගො. එතෙනෙව නයෙන නෙසං අභිගජ්චිතපරිච්චාගෙ යා වොදනා, සාපි විසොධිතාති වෙදිතබ්බාති.

එවං පන මහාසත්තෙන මද්දිදෙවියා දිත්තාය සක්කො අවිජරියබ්භුතචිත්තජාතො හුත්වා -

“සබ්බෙ ජිනා තෙ පච්චුභා, යෙ දිබ්බා යෙ ච මානුසා;
නිත්තාදිනා තෙ පට්ඨි, සද්දො තෙ නිදිවං ගතො. (ජා. 2.22.2283-2284);

“දුද්දදං දදමානානං, දුක්කරං කම්ම කුබ්බතං;
අසත්තො නානුකුබ්බන්ති, සතං ධම්මො දුරන්තයො.

“තස්මා සතඤ්ච අසතං, නානා භොති ඉතො ගති;
අසත්තො නිරයං යන්ති, සත්තො සග්ගපරායනා”ති. (ජා. 2.22.2286-2287) -

ආදිනා නයෙන මහාපුරිසස්ස දානානුමොදනවසෙන ථුතිං අකාසි.

තත්ථ පච්චුභාති පච්චත්ථිකා. දිබ්බාති දිබ්බයසපට්ටාභකා. මානුසාති මනුස්සයසපට්ටාභකා. කෙ පන තෙති? මච්ජරියධම්මා, තෙ සබ්බෙ පුත්තදාරං දෙන්තෙන මහාසත්තෙන ජිනාති දස්සෙති. දුද්දදන්ති පුත්තදාරාදිදුද්දදං දදමානානං තමෙව දුක්කරං කුබ්බතං කුම්භාදිසානං කම්මං අඤ්ඤෙ සාවකපච්චෙකබොධිසත්තා නානුකුබ්බන්ති, පගෙව අසත්තො මච්ජරිනො. තස්මා සතං ධම්මො දුරන්තයො සාධුනං මහාබොධිසත්තානං පටිපත්තිධම්මො අඤ්ඤෙහි දුරන්තමො.

එවං සක්කො මහාපුරිසස්ස අනුමොදනවසෙන ථුතිං කත්වා මද්දිදෙවිං නියායාතෙන්තො -

“දදාමි භොතො භරියං, මද්දිං සබ්බභිගසොහනං;
ත්වඤ්චෙව මද්දියා ඡන්තො, මද්දී ච පතිතො තවා”ති. (ජා. 2.22.2289) -

චත්වා තං මද්දිං පටිදත්වා දිබ්බත්තභාවෙන ජලන්තො තරුණසුරියො විය ආකාසෙ යත්වා අත්තානං ආචික්ඛන්තො -

“සක්කොහමස්මි දෙවින්දො, ආගතොස්මි තචත්තිකෙ;
වරං වරස්සු රාජීසි, වරෙ අට්ඨ දදාමි තෙ”ති. (ජා. 2.22.2292) -

චත්වා වරෙහි නිමන්තෙසි. මහාසත්තොපි “පිනා මං පුනදෙව රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙනු, වජ්ඣස්පත්තං වධනො මොවෙයාං, සබ්බසත්තානං අවස්සයො භවෙයාං, පරදාරං න ගච්ඡෙයාං, ඉත්ථිනං වසං න ගච්ඡෙයාං, පුත්තො මෙ දීඝායුකො සියා, අන්තපානාදිදෙයාධම්මො බහුකො සියා, තඤ්ච අපරික්ඛයං පසන්නචිත්තො දෙයාං, එවං මහාදානාති පචත්තෙන්වා දෙවලොකං ගන්ත්වා තතො ඉධාගතො සබ්බඤ්ඤානං පාපුණෙයා”න්ති ඉමෙ අට්ඨ වරෙ යාථි. සක්කො “නචිරස්සෙව පිනා සඤ්ජයමභාරාජා ඉධෙව ආගන්ත්වා තං ගහෙන්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙස්සති, ඉතරො ව සබ්බො තෙ මනොරථො මත්ථකං පාපුණ්සස්සති, මා චිත්තයි, අප්පමන්තො භොති”ති ඔවදිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. බොධිසත්තො ව මද්දිදෙවි ච සම්මොදමානා සක්කදත්තියෙ අස්සමෙ වසිංසු.

ජුජකෙපි කුමාරෙ ගහෙන්වා ගච්ඡන්තෙ දෙවතා ආරක්ඛමකංසු. දිවසෙ දිවසෙ එකා දෙවධිතා රත්තිභාගෙ ආගන්ත්වා මද්දිවණ්ණෙන කුමාරෙ පටිජග්ගි. සො දෙවතාවිග්ගිතො හුත්වා “කලිභිගරට්ඨං ගම්ස්සාමි”ති අභිසමාසෙන ජෙතුත්තරන්තගරමෙව සම්පාපුණි. රාජා විනිච්ඡයෙ නිසින්තො බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං දාරකෙ රාජභිගණෙන ගච්ඡන්තෙ දිස්වා සඤ්ජානිත්වා බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං තෙ පක්කොසාපෙන්වා තං පචත්තිං සුත්වා බොධිසත්තෙන කලීනනියාමෙනෙව ධනං දත්වා කුමාරෙ කිණිත්වා න්භාපෙන්වා භොජෙන්වා සබ්බාලභිකාරපටිමණ්ඩිතෙ කත්වා රාජා දාරකං ථුස්සතිදෙවි දාරිකං උච්ඡභිගෙ කත්වා බොධිසත්තස්ස රාජපුත්තියා ව පචත්තිං සුණිංසු.

තං සුත්වා රාජා “භුතභවිවං වත මයා කත”න්ති සංවිග්ගමානසො තාවදෙව ද්වාදසඅක්කොහනිපරිමාණං සෙනං සන්නය්හිත්වා වච්ඡාපබ්බතාහිමුබො පායාසි සද්ධිං ථුස්සතිදෙවියා වෙව දාරකෙහි ව. අනුක්කමෙන ගන්ත්වා පුත්තෙන ව සුණිසාය ව සමාගඤ්ඡි. වෙස්සන්තරො පියපුත්තෙ දිස්වා සොකං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො විසඤ්ඤී හුත්වා තත්ථෙව පති, තථා මද්දි මානාපිතරො සහජාතා සට්ඨිසහස්සා ව අමච්චා. තං කාරුඤ්ඤං පස්සන්තෙසු එකොපි

සකභාවෙන සන්ධාරෙතුං නාසක්ඛි, සකලං අස්සමපදං යුගන්ධරවානපමද්දිතං විය සාලවනං අහොසි. සක්කො දෙවරාජා තෙසං විසඤ්ඤිභාවවිනොදනත්ථං පොක්ඛරවස්සං වස්සාපෙසි, තෙමෙතුකාමා තෙමෙන්ති, පොක්ඛරෙ පතිතවස්සං විය විතිවත්තිත්වා උදකං ගච්ඡති. සබ්බෙ සඤ්ඤං පටිලභිංසු. තදාපි පට්ඨකම්පාදයො හෙට්ඨා චුත්තජ්ජකාරා අච්ඡරියා පාතුරහෙසුං. තෙන චුත්තං –

120. “පුනාපරං බ්‍රහාරඤ්ඤො, මානාපිතුසමාගමො;
කරුණං පරිදෙවන්තෙ, සල්ලපන්තෙ සුඛං දුඛං.
121. “භිරොත්තජ්ජෙන ගරුතා, උභින්නං උපසඬකම්;
තදාපි පට්ඨි කම්පි, සිනෙරුවනවටංසකා”ති.

තත්ථ කරුණං පරිදෙවන්තෙති මානාපිතරො ආදිං කත්වා සබ්බස්මිං ආගතජනෙ කරුණං පරිදෙවමානෙ. සල්ලපන්තෙ සුඛං දුඛන්ති සුඛදුක්ඛං පුච්ඡන්වා පටිසන්ථාරවසෙන ආලාපසල්ලාපං කරොන්තෙ. භිරොත්තජ්ජෙන ගරුතා උභින්නන්ති ඉමෙ සිචිතං වචනං ගහෙන්වා අදුසකං ධම්මෙ යීතං මං පබ්බාජයිංසුති විත්තජ්ජකොපං අකත්වා උභොසු එතෙසු මානාපිතුසු ධම්මගාරවසමුස්සිතෙන භිරොත්තජ්ජෙනෙව යථාරූපෙ උපසඬකම්. තෙන මෙ ධම්මතෙජෙන තදාපි පට්ඨි කම්පි.

අථ සඤ්ජයමහාරාජා බොධිසත්තං බමාපෙත්වා රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා තඬ්ඛණඤ්ඤෙව කෙසමස්සුකම්මාදීනි කාරාපෙත්වා න්භාපෙත්වා සබ්බාහරණවිභුසිතං දෙවරාජානම්ච විරොවමානං සහ මද්දිදෙවියා රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිත්වා තාවදෙව ච තතො පට්ඨාය ද්වාදසඅක්ඛොහනීපරිමාණාය චතුරඬ්ඛිතියා සෙනාය ච පුත්තං පරිවාරයිත්වා වඩ්ඤ්චනතො යාව ජෙතුත්තරනගරා සට්ඨියොජනමග්ගං අලඬකාරාපෙත්වා ද්විති මාසෙහි සුඛෙනෙව නගරං පවෙසෙසි. මහාජනො උළාරං පිතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙසි. වෙලුක්ඛෙපාදයො පවත්තිංසු. නගරෙ ච නන්දිහෙරිං වරාපෙසුං. අත්තමසො බිළාරෙ උපාදාය සබ්බෙසං බන්ධනෙ යීතානං බන්ධනමොක්ඛො අහොසි. සො නගරං පවිට්ඨදිවසෙයෙව පවිට්ඨසකාලෙ වින්තෙසි – “ස්වෙ විභාතාය රත්තියා මමාගතභාවං සුත්වා යාවකා ආගමීස්සන්ති, තෙසාහං කිං දස්සාමි”ති. තස්මිං බණෙ සක්කස්ස ආසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සො ආවජ්ජෙත්තො තං කාරණං ඤත්වා තාවදෙව රාජනිවෙසනස්ස පුරිමවත්ථුං පච්ඡිමවත්ථුඤ්ච කට්ඨපමාණං පුරෙන්නො සනමෙසො විය සත්තරතනවස්සං වස්සාපෙසි. සකලනගරෙ ජණ්ණුජ්ජමාණං වස්සාපෙසිති. තෙන චුත්තං –

122. “පුනාපරං බ්‍රහාරඤ්ඤො, නික්ඛම්ත්වා සඤ්ඤානිහි;
පටිසාමි පුරං රම්මං, ජෙතුත්තරං පුරුත්තමං.
123. “රතනානි සත්ත වස්සිංසු, මහාමෙසො පවස්සථ;
තදාපි පට්ඨි කම්පි, සිනෙරුවනවටංසකා.
124. “අවෙනනායං පට්ඨි, අවිඤ්ඤාය සුඛං දුඛං;
සාපි දානබලා මය්හං, සත්තක්ඛන්තුං පකම්පථා”ති.

එවං සත්තරතනවස්සෙ වුට්ඨෙ පුනදිවසෙ මහාසත්තො “යෙසං කුලානං පුරිමපච්ඡිමවත්ථුසු වුට්ඨධනං, තෙසඤ්ඤෙව හොතු”ති දාපෙත්වා අවසෙසං ආහරාපෙත්වා අත්තනො ගෙහවත්ථුස්මිං ධනෙන සද්ධිං කොට්ඨාගාරෙසු ඔඬ්ඛිරාපෙත්වා මහාදානං පවත්තෙසි. අවෙනනායං පට්ඨිති වෙනනාරහිතා අයං මහාභූතා පට්ඨි, දෙවතා පන වෙනනාසහිතා. අවිඤ්ඤාය සුඛං දුඛන්ති අවෙනනත්තා එව සුඛං දුක්ඛං අජානිත්වා. සතිපි සුඛදුක්ඛපච්චයසංයොගෙ තං නානුභවන්ති. සාපි දානබලා මය්හන්ති එවංභූතාපි සා මහාපට්ඨි මම දානපුඤ්ඤානුභාවහොතු. සත්තක්ඛන්තුං පකම්පථාති අට්ඨවස්සිකකාලෙ හදයමංසාදීනිපි යාවකානං දදෙයාන්ති දානජ්ඣාසයුජ්ජාදෙ මඬ්ගලභත්ථිදානෙ පබ්බාජනකාලෙ පවත්තිතමහාදානෙ පුත්තදානෙ හරියාදානෙ වඩ්ඤ්චනතෙ ඤාතිසමාගමෙ නගරං පවිට්ඨදිවසෙ රතනවස්සකාලෙති ඉමෙසු යානෙසු සත්තවාරං අකම්පිත්ථ. එවං එකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ සත්තක්ඛන්තුං මහාපට්ඨකම්පනාදිඅච්ඡරියපාතුභාවහොතුභූතානි යාවතායුකං මහාදානානි පවත්තෙත්වා මහාසත්තො ආයුපරියොසානෙ තුසිතපුරෙ උජ්ජජි. තෙනාහ භගවා –

“තතො වෙස්සන්තරො රාජා, දානං දත්ථාන ඛන්තියො;
කායස්ස හෙදා සප්පඤ්ඤො, සග්ගං සො උපපජ්ජථා”ති. (ජා. 2.22.2440);

තදා පුජකො දෙවදත්තො අහොසි, අමිත්තතාපනා විඤ්චමාණවිකා, වෙනපුත්තො ඡන්තො, අවිචුතතාපසො සාරිපුත්තො, සක්කො අනුරුද්ධො, මද්දි රාහුලමානා, ජාලිකුමාරො රාහුලො, කණ්භාජිනා උජ්ජලවණ්ණා, මානාපිතරො මහාරාජකුලානි, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, වෙස්සන්තරො රාජා ලොකනාථො.

ඉධාපි හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව යථාරහං සෙසපාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා මහාසත්තෙ කුච්ඡිගතෙ මාතු දෙවසිකං ජසතසහස්සානි විස්සජ්ජෙත්වා දානං දාතුකාමනාදොහලො, තථා දීයමානෙපි ධනස්ස පරික්ඛයාහාවො, ජාතක්ඛණෙ එව හත්ථං පසාරෙත්වා “දානං දස්සාමි, අත්ථි කිඤ්චි”ති වාචානිච්ඡාරණං, චතුපඤ්චවස්සිකකාලෙ අත්තනො අලඬකාරස්ස ධාතීනං හත්ථගතස්ස පුන අග්ගහොතුකාමනා, අට්ඨවස්සිකකාලෙ හදයමංසාදිකස්ස අත්තනො

සරිරාවයවස්ස දාතුකාමතානි එවමාදිකා සත්තක්ඛත්තුං මහාපට්ඨකම්පනාදිඅනෙකච්ඡරියපාතුභාවහෙතුභූතා ඉධ මහාපුරිසස්ස ගුණානුභවා විභාවෙනබ්බා. තෙනෙනං වුච්චති –

“එවං අච්ඡරියා හෙනෙ, අබ්භූතා ව මහෙසිනො...පෙ....;
තෙසු චිත්තජ්ජසාදොපි, දුක්ඛතො පරිමොවයෙ;
පගෙවානුකිරියා තෙසං, ධම්මස්ස අනුධම්මතො”ති.

වෙස්සන්තරවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සසපණ්ඩිතවරියාවණ්ණනා

125-6. දසමෙ යදා හොමී, සසකොති අභං, සාරිපුත්ත, බොධිපරියෙසනං වරමානො යදා සසපණ්ඩිතො හොමී. බොධිසත්තා හි කම්මවසිජ්ජත්තාපි තාදිසානං තිරච්ඡානානං අනුග්ගණ්ණත්ථං තිරච්ඡානායොනියං නිබ්බත්තන්ති. පවනචාරකොති මහාවනචාරී. දබ්බාදිතිණානි රුක්ඛගච්ඡෙසු පණ්ණානි යංකිඤ්චි සාකං රුක්ඛතො පතිතඵලානි ව භක්ඛො එතස්සාති තිණපණ්ණසාකඵලභක්ඛො. පරහෙයනවිච්ඡිකොති පරපිළාවරහිතො. සුත්තපොතො වාති උද්දපොතො ව. අභං තදාති යදාභං සසකො හොමී, තදා එතෙ මක්කටාදයො තයො සභායෙ ඔවදාමී.

127. කිරියෙ කල්‍යාණපාපකෙති කුසලෙ වෙව අකුසලෙ ව කම්මෙ. පාපානීති අනුසාසනාකාරදස්සනං. තත්ථ පාපානි පරිච්ඡෙදාති පාණාතිපාතො...පෙ.... මිච්ඡාදිට්ඨිති ඉමානි පාපානි පරිච්ඡෙදං. කල්‍යාණෙ අභිනිවිස්සලාති දානං සීලං...පෙ.... දිට්ඨපුකම්මන්ති ඉදං කල්‍යාණං, ඉමස්මිං කල්‍යාණෙ අත්තනො කායවාචාවිත්තානි අභිමුඛභාවෙන නිවිස්සං, ඉමං කල්‍යාණපටිපත්තිං පටිපජ්ජලාති අත්ථො.

එවං මහාසත්තො තිරච්ඡානායොනියං නිබ්බත්තොපි ඤාණසම්පන්නතාය කල්‍යාණමිත්තො හුත්වා තෙසං තිණ්ණං ජනානං කාලෙන කාලං උපගතානං ඔවාදවසෙන ධම්මං දෙසෙසි. තෙ තස්ස ඔවාදං සම්පට්චිත්තවා අත්තනො වසනට්ඨානං පවිසිත්වා වසන්ති. එවං කාලෙ ගච්ඡන්තෙ බොධිසත්තො ආකාසං ඔලොකෙන්වා වන්දපාරිපූරිං දිස්වා “උපොසථකම්මං කරොථා”ති ඔවදි. තෙනාහ –

128. “උපොසථම්හි දිවසෙ, වන්දං දිස්වාන පූරිතං;
එතෙසං තත්ථ ආචික්ඛිං, දිවසො අජ්ජපොසථො.

129. “දානානි පටියාදෙථ, දක්ඛිණෙය්‍යස්ස දාතවෙ;
දත්වා දානං දක්ඛිණෙය්‍ය, උපවස්සට්ඨපොසථ”න්ති.

තත්ථ වන්දං දිස්වා න පූරිතන්ති පුණ්ණපක්ඛවාතුද්දසියං ඊසකං අපරිපුණ්ණභාවෙන වන්දං න පරිපූරිතං දිස්වා තතො විභාතාය රත්තියා අරුණුග්ගමනවෙලායමෙව උපොසථම්හි දිවසෙ පන්නරසෙ එතෙසං මක්කටාදිතං මය්භං සභායානං දිවසො අජ්ජපොසථො. තස්මා “දානානි පටියාදෙථා”තිආදිනා තත්ථ උපොසථදිවසෙ පටිපත්තිවිධානං ආචික්ඛිත්ති යොජෙතබ්බං. තත්ථ දානානීති දෙය්‍යධම්මෙ. පටියාදෙථාති යථාසත්ති යථාබලං සජ්ජෙථ. දාතවෙති දාතුං. උපවස්සලාති උපොසථකම්මං කරොථ, උපොසථසීලානි රක්ඛං, සීලෙ පතිට්ඨාය දින්නදානං මහජ්ඵලං හොති, තස්මා යාවකෙ සම්පත්තෙ තුම්හෙහි බාදිතබ්බාභාරතො දත්වා බාදෙය්‍යාථාති දස්සෙති.

තෙ “සාධු”ති බොධිසත්තස්ස ඔවාදං සිරසා සම්පට්චිත්තවා උපොසථධ්ගානි අධිට්ඨතිංසු. තෙසු උද්දපොතො පාතොව “ගොවරං පරියෙසිස්සාමී”ති නදීතීරං ගතො. අපෙකො බාලිසිකො සත්ත රොහිතමච්ඡෙ උද්ධරිත්වා වල්ලියා ආචුණ්ත්වා නදීතීරෙ වාලුකාය පටිච්ඡාදෙන්වා මච්ඡෙ ගණ්ණන්තො නදියා අධො සොනං භස්සි. උද්දො මච්ඡගන්ධං සායිත්වා වාලුකං වියුහිත්වා මච්ඡෙ දිස්වා නිහරිත්වා “අත්ථී නු බො එතෙසං සාමිකො”ති තික්ඛත්තුං සොසෙත්වා සාමිකං අපස්සන්තො වල්ලියං ඩංසිත්වා අත්තනො වසනගුම්ඛෙ යපෙන්වා “වෙලායමෙව බාදිස්සාමී”ති අත්තනො සීලං ආවජ්ජෙන්තො නිපජ්ජී. සිඨිගාලොපි ගොවරං පරියෙසන්තො එකස්ස ඛෙත්තගොපකස්ස කුටියං ද්වෙ මංසසුලානි එකං ගොධං එකඤ්ච දධිවාරකං දිස්වා “අත්ථී නු බො එතෙසං සාමිකො”ති තික්ඛත්තුං සොසෙත්වා සාමිකං අදිස්වා දධිවාරකස්ස උග්ගහණරජ්ජුකං ගීවායං පවෙසෙත්වා මංසසුලෙ ව ගොධඤ්ච මුඛෙන ඩංසිත්වා අත්තනො වසනගුම්ඛෙ යපෙන්වා “වෙලායමෙව බාදිස්සාමී”ති අත්තනො සීලං ආවජ්ජෙන්තො නිපජ්ජී. මක්කටොපි වනසණ්ඩං පවිසිත්වා අම්බපිණ්ඩං ආහරිත්වා අත්තනො වසනගුම්ඛෙ යපෙන්වා “වෙලායමෙව බාදිස්සාමී”ති අත්තනො සීලං ආවජ්ජෙන්තො නිපජ්ජී. තිණ්ණමිති “අහො ඉධ නුන යාවකො ආගච්ඡෙය්‍යා”ති විත්තං උජ්ජජී. තෙන වුත්තං –

130. “තෙ මෙ සාධුති වත්වාන, යථාසත්ති යථාබලං;
දානානි පටියාදෙන්වා, දක්ඛිණෙය්‍යං ගවෙසිසු”න්ති.

බොධිසත්තො පන “වෙලායමෙව තික්ඛමිත්වා දබ්බාදිතිණානි බාදිස්සාමී”ති අත්තනො වසනගුම්ඛෙයෙව නිසින්නො විත්තෙසි – “මම සන්නිකං ආගතානං යාවකානං තිණානි බාදිතුං න සක්කා, තිලතණ්ඩුලාදයොපි මය්භං

නත්ථි, සචෙ මෙ සන්තිකං යාවකො ආගමිස්සති, අහං තිණෙන යාපෙමි, අත්තනො සරිරමංසං දස්සාමි”ති. තෙනාහ භගවා –

131. “අහං නිසජ්ජ වින්තෙසිං, දානං දක්ඛිණනුච්ඡවං;
යදිහං ලභෙ දක්ඛිණෙය්‍යං, කිං මෙ දානං භවිස්සති.
132. “න මෙ අත්ථි තිලා මුග්ගා, මාසා වා තණ්ඩුලා සතං;
අහං තිණෙන යාපෙමි, න සක්කා තිණ දාතවෙ.
133. “යදි කොචි එති දක්ඛිණෙය්‍යා, භික්ඛාය මම සන්තිකෙ;
දජ්ජාහං සකමත්තානං, න සො තුව්ඡො ගමිස්සති”ති.

තත්ථ දානං දක්ඛිණනුච්ඡවන්ති දක්ඛිණාභාවෙන අනුච්ඡවිකං දානං දක්ඛිණෙය්‍යස්ස දාතබ්බං දෙය්‍යධම්මං වින්තෙසිං. යදිහං ලභෙති යදි අහං කිඤ්චි දක්ඛිණෙය්‍යං අජ්ජ ලභෙය්‍යං. කිං මෙ දානං භවිස්සති කිං මෙ දාතබ්බං භවිස්සති. න සක්කා තිණ දාතවෙති යදි දක්ඛිණෙය්‍යස්ස දාතූං තිලමුග්ගාදිකං මය්‍යං නත්ථි, යං පන මම ආහාරභූතං, තං න සක්කා තිණං දක්ඛිණෙය්‍යස්ස දාතූං. දජ්ජාහං සකමත්තානන්ති කිං වා මය්‍යං එතාය දෙය්‍යධම්මවිත්තාය, නනු ඉදමෙව මය්‍යං අනවජ්ජං අපරාධිතතාය සුලභං පරෙසඤ්ච පරිභොගාරහං සරිරං සචෙ කොචි දක්ඛිණෙය්‍යා මම සන්තිකං ආගච්ඡති, තයිදං සකමත්තානං තස්ස දජ්ජාමහං. එවං සන්තෙ න සො තුව්ඡො මම සන්තිකං ආගතො අරිත්තභත්ථො භුත්වා ගමිස්සතිති.

එවං මහාපුරිසස්ස යථාභූතසභාවං පරිචිතක්කෙන්තස්ස පරිචිතක්කානුභාවෙන සක්කස්ස පණ්ඩුකම්බලසිලාසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සො ආවජ්ජෙන්තො ඉමං කාරණං දිස්වා “සසරාජං වීමංසිස්සාමි”ති පටමං උද්දස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණවෙසෙන අට්ඨාසි. තෙන “කිමත්ථං, බ්‍රාහ්මණ, ධිතොසි”ති ව චුත්තෙ සචෙ කඤ්චි ආහාරං ලභෙය්‍යං, උපොසථිකො භුත්වා සමණධම්මං කරෙය්‍යන්ති. සො “සාධුති තෙ ආහාරං දස්සාමි”ති ආහ. තෙන චුත්තං –

“සත්ත මෙ රොහිතා මච්ඡා, උදකා ථලමුබ්භතා;
ඉදං බ්‍රාහ්මණ මෙ අත්ථි, එතං භුත්වා වතෙ වසා”ති. (ජා. 1.4.61);

බ්‍රාහ්මණො “පගෙව තාව හොතු, පච්ඡා ජානිස්සාමි”ති තථෙව සිඬ්ඨගාලස්ස මක්කටස්ස ව සන්තිකං ගන්ත්වා තෙහිපි අත්තනො විජ්ජමානෙහි දෙය්‍යධම්මෙහි නිමන්තිතො “පගෙව තාව හොතු, පච්ඡා ජානිස්සාමි”ති ආහ. තෙන චුත්තං –

“දුස්ස මෙ ඛෙත්තපාලස්ස, රත්තිභත්තං අපාහතං;
මංසසුලා ව ද්දෙව ගොධා, එකඤ්ච දධිවාරකං;
ඉදං බ්‍රාහ්මණ මෙ අත්ථි, එතං භුත්වා වතෙ වසා”ති.

“අම්බපක්කං දකං සීතං, සීතච්ඡායා මනොරමා;
ඉදං බ්‍රාහ්මණ මෙ අත්ථි, එතං භුත්වා වතෙ වසා”ති. (ජා. 1.4.62-63);

තත්ථ දුස්සාති අමුස්ස. රත්තිභත්තං අපාහතන්ති රත්තිභොජනතො අපනිතං. මංසසුලා ව ද්දෙව ගොධාති අඬ්ඨගාරපක්කාති ද්දෙව මංසසුලාති එකා ව ගොධා. දධිවාරකන්ති දධිවාරකො.

134. අථ බ්‍රාහ්මණො සසපණ්ඩිතස්ස සන්තිකං ගතො. තෙනාපි “කිමත්ථමාගතොසි”ති චුත්තෙ තථෙවාහ. තෙන චුත්තං “මම සඬ්ඨකප්පමඤ්ඤායා”තිආදි.

තත්ථ මම සඬ්ඨකප්පමඤ්ඤායාති පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරං පරිචිතක්කං ජානිත්වා. බ්‍රාහ්මණවණ්ණිනාති බ්‍රාහ්මණරූපවතා අත්තභාවෙන. ආසයන්ති වසනගුම්මං.

135-7. සත්තුවයොති සමං සබ්බභාගෙනෙව තුවයො. සාසභෙතුති ආහාරභෙතු. අදින්නපුබ්බන්ති යෙහි කෙහිවි අබොධිසත්තෙහි අදින්නපුබ්බං. දානවරන්ති උත්තමදානං. “අජ්ජ දස්සාමි තෙ අහ”න්ති වත්වා තුවං සීලගුණුපෙතො, අයුත්තං තෙ පරහෙය්‍යන්ති තං පාණාතිපාතතො අපනෙන්වා ඉදානි තස්ස පරිභොගයොග්ගං අත්තානං කත්වා දාතූං “එහි අග්ගිං පදිපෙහි”තිආදිමාහ.

තත්ථ අහං පච්ඡිසමත්තානන්ති තයා කතෙ අඬ්ඨගාරගබ්භෙ අහමෙව පනිත්වා අත්තානං පච්ඡිසං. පක්කං ත්වං භක්ඛයිස්සසීති තථා පන පක්කං ත්වං බාදිස්සසී.

138-9. නානාකටයේ සමානයිති සො බ්‍රාහ්මණවෙසධාරී සක්කො නානාදාරුනි සමානෙත්තො විය අහොසි. මහන්තං අකාසි චිතකං, කත්වා අභිගාරගබ්භකන්ති චිතචිකං විගතධුමං අභිගාරගරිතබ්භන්තරං සමන්තතො ජලමානං මම සරිරස්ස නිමුජ්ජනප්පහොනකං තඨ්ඛණඤ්ඤෙව මහන්තං චිතකං අකාසි, සහසා ඉද්ධියා අභිනිමිතීති අධිප්පායො. තෙනාහ “අග්ගිං තත්ථ පදීපෙසි, යථා සො බිජ්ජං මහාභවෙ”ති.

තත්ථ සොති සො අග්ගික්ඛන්ධො සීසං මහන්තො යථා භවෙය්‍ය, තථා පදීපෙසි. ඵොටෙත්වා රජගතෙ ගත්තෙති “සවෙ ලොමන්තරෙසු පාණකා අත්ථී, තෙ මා මරිංසු”ති පංසුගතෙ මම ගත්තෙ තික්ඛන්තුං විධුනිත්වා. එකමන්තං උපාවිසින්නි න තාව කට්ඨානි ආදිත්තානීති තෙසං ආදීපනං උදික්ඛන්තො ථොකං එකමන්තං නිසිදිං.

140. යදා මහාකට්ඨපුඤ්ජො, ආදිත්තො ධම්මමායතීති යදා පන සො දාරුරාසි සමන්තතො ආදිත්තො වායුවෙගසමුද්ධටානං ජාලසිඛානං වසෙන “ධම්මමා”ති එවං කරොති. තදුජ්ජනිත්වා පතති, මජ්ඣෙ ජාලසිඛන්තරෙති තදා තස්මිං කාලෙ “මම සරිරස්ස කුම්භපනසමත්ථො අයං අභිගාරරාසි”ති චිත්තෙන්වා උජ්ජනිත්වා උල්ලඬ්ඝිත්වා ජාලසිඛානං අබ්භන්තරභූතෙ තස්ස අභිගාරරාසිස්ස මජ්ඣෙ පදුමපුඤ්ජෙ රාජහංසො විය පමුදිතචිත්තො සකලසරිරං දානමුඛෙ දත්වා පතති.

141-2. පච්චිදං යස්ස කස්සචීති යථා සම්මකාලෙ සීතලං උදකං යෙන කෙනචි පච්චිදං තස්ස දුරථපරිලාහං වුපසමෙති, අස්සාදං පිතිඤ්ඤ උජ්ජාදෙති. තථෙව ජලිතං අග්ගින්නි එවං තථා පජ්ජලිතං අභිගාරරාසි තදා මම පච්චිදස්ස උසුමමන්තමිපි නාහොසි. අඤ්ඤදත්තු දානපිතියා සබ්බදුර්ථපරිලාහවුපසමො එව අහොසි. විරස්සං වත මෙ ඡවිචම්මාදිකො සබ්බො සරිරාවයවො දානමුඛෙ ජුහිතබ්බතං උපගතො අභිපත්ථිතො මනොරථො මත්ථකං පත්තොති. තෙන වුත්තං –

143. “ඡට්ඨං වම්මං මංසං න්භාරුං, අට්ඨිං හදයබන්ධනං;
කෙවලං සකලං කායං, බ්‍රාහ්මණස්ස අදාසහ”න්ති.

තත්ථ හදයබන්ධනන්ති හදයමංසපෙසි. තඤ්ඤි හදයවත්තුං බන්ධිත්වා විය ධීතන්තා “හදයබන්ධන”න්ති වුත්තං. අථ වා හදයබන්ධනන්ති හදයඤ්ඤ බන්ධනඤ්ඤ, හදයමංසඤ්ඤෙව තං බන්ධිත්වා විය ධීතයකනමංසඤ්ඤාති අත්ථො. කෙවලං සකලං කායන්ති අනවසෙසං සබ්බං සරිරං.

එවං තස්මිං අග්ගිමිහි අත්තතො සරිරෙ ලොමකුපමන්තමිපි උණ්භං කාතුං අසක්කොන්තො බොධිසත්තොපි හිමගබ්භං පච්චිදො විය හුත්වා බ්‍රාහ්මණරූපධරං සක්කං එවමාහ – “බ්‍රාහ්මණ, තයා කතො අග්ගි අතිසීතලො, කිං නාමෙත”න්ති? පණ්ඩිත, නාහං බ්‍රාහ්මණො, සක්කොභමස්මි, තව විමංසනත්ථං ආගතො එවමකාසින්නි. “සක්ක, ත්ථං තාව තිට්ඨතු, සකලොපි වෙ ලොකො මං දානෙන විමංසෙය්‍ය, තෙව මෙ අදාතුකාමතං කථඤ්චිපි උජ්ජාදෙය්‍ය පස්සෙථ න”න්ති බොධිසත්තො සිහනාදං නදී.

අථ නං සක්කො “සසපණ්ඩිත, තව ගුණා සකලකප්පමිපි පාකටා භොන්තු”ති පබ්බතං පීළෙත්වා පබ්බතරසං ආදාය වන්දමණ්ඩලෙ සසලක්ඛණං ආලිඛිත්වා බොධිසත්තං තස්මිං වනසණ්ඨෙ තත්ථෙව වනගුම්ඛෙ තරුණදබ්බතිණපියෙ නිපජ්ජාපෙත්වා අත්තතො දෙවලොකමෙව ගතො. තෙපි වත්තාරො පණ්ඩිතා සමග්ගා සම්මොදමානා නිව්ච්ඡිලං උපොසථසීලඤ්ඤ වුරෙත්වා යථාරහං පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතා.

තදා උද්දො ආයස්මා ආනන්දො අහොසි, සීඨිගාලො මහාමොග්ගල්ලානො, මක්කටො සාරිපුත්තො, සසපණ්ඩිතො පන ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි සීලාදිපාරමියො හෙට්ඨා වුත්තනායෙනෙව යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා සතිපි තිරච්ඡානුපපත්තියං කුසලාදිධම්මෙ කුසලාදිතො යථාභුතාවබොධො, තෙසු අණුමත්තමිපි වජ්ජං භයතො දිස්වා සුට්ඨු අකුසලතො ඔරමණං, සම්මදෙව ව කුසලධම්මෙසු අත්තතො පතිට්ඨාපනං, පරෙසඤ්ඤ “ඉමෙ නාම පාපධම්මා තෙ එවං ගහිතා එවං පරාමට්ඨා එවංගතිකා භවන්ති එවංඅභිසම්පරායා”ති ආදීනවං දස්සෙත්වා තතො විරමණෙ නියොජනං, ඉදං දානං නාම, ඉදං සීලං නාම, ඉදං උපොසථකම්මං නාම, එත්ථ පතිට්ඨිතානං දෙවමනුස්සසම්පත්තියො භත්ථගතා එවාතිආදීනා පුඤ්ඤකම්මෙසු ආනිසංසං දස්සෙත්වා පතිට්ඨාපනං, අත්තතො සරිරජීවිතනිරපෙක්ඛං, පරෙසං සත්තානං අනුග්ගණ්භනං, උළාරො ව දානජ්ඣාසයොති එවමාදයො ඉධ බොධිසත්තස්ස ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බා. තෙනෙනං වුවචති – “එවං අච්ඡරියා හෙතෙ...පෙ.... ධම්මස්ස අනුධම්මතො”ති.

සසපණ්ඩිතවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉදානි “අකිත්තිබ්‍රාහ්මණො”තිආදීනා යථාවුත්තෙ දසපි වරියාවසෙසෙ උදානෙන්වා නිගමෙති. තත්ථ අභමෙව තදා ආසිං, යො තෙ දානවරෙ අදානි යො තානි උත්තමදානානි අදාසි, සො අකිත්තිබ්‍රාහ්මණාදිකො අභමෙව තදා තස්මිං කාලෙ අහොසිං, න අඤ්ඤොති. ඉති තෙසු අත්තභාවෙසු සතිපි සීලාදිපාරමීනං යථාරහං පූරිතභාවෙ අත්තතො පන තදා දානජ්ඣාසයස්ස අතිවිය උළාරභාවං සන්ධාය දානපාරමිවසෙනෙව දෙසනං ආරොපෙසි. එතෙ දානපරික්ඛාරා, එතෙ

දානස්ස පාරමිති යෙ ඉමෙ අකිත්තිජාතකාදියු (ජා. 1.13.83 ආදයො) අනෙකාකාරවොකාරා මයා පවත්තිතා දෙයාධම්මපරිච්චාගා මම සරීරාවයවපුත්තදාරපරිච්චාගා පරමකොට්ඨකා, කිඤ්චාපි තෙ කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතත්තා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමෙව උද්දිස්ස පවත්තිතත්තා දානස්ස පරමුක්කංසගමනෙන දානපාරමි එව, තථාපි මම දානස්ස පරමත්ථපාරමිභූතස්ස පරික්ඛරණතොසන්තානස්ස පරිභාවනාවසෙන අභිසංඛරණතො එතෙ දානපරික්ඛාරා නාම. යස්ස පනෙනෙ පරික්ඛාරා, තං දස්සෙතුං “ජීවිතං යාවකෙ දත්වා, ඉමං පාරමි පූරයි”න්ති චුත්තං. එත්ථ හි යපෙත්වා සසපණ්ඩිතවරියං සෙසාසු නවසු වරියාසු යථාරහං දානපාරමිදානඋපපාරමියො වෙදිතබ්බා, සසපණ්ඩිතවරියො (වරියා. 1.125 ආදයො) පන දානපරමත්ථපාරමි. තෙන චුත්තං –

“භික්ඛාය උපගතං දිස්වා, සකත්තානං පරිච්චජිං;
දානෙන මෙ සමො නත්ථි, එසා මෙ දානපාරමි”ති. (වරියා. 1.තස්සුද්දාන);

කිඤ්චාපි හි මහාපුරිසස්ස යථාචුත්තෙ අකිත්තිබ්‍රාහ්මණාදිකාලෙ අඤ්ඤස්මිඤ්ච මහාජනකමහාසුතසොමාදිකාලෙ දානපාරමියා පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි, තථාපි එකන්තෙනෙව සසපණ්ඩිතකාලෙ දානපාරමියා පරමත්ථපාරමිභාවො විභාවෙනබ්බොති.

පරමත්ථදීපනියා වරියාපිටකසංචණ්ණනාය

දසවිධවරියාසංඛිගහස්ස විසෙසතො

දානපාරමිවිභාවනස්ස

පයමවග්ගස්ස අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තත් පාකතිකන්ති සභාවසිද්ධං. සරීරානුගතන්ති සරීරමෙව අනුගතං කායබලං, න උපායකුසලතාසංඛ්‍යානුගතන්ති අධිජපායො. අජිජ නාගසහස්සානන්ති අජිජකාලෙ අනෙකෙසං භන්තීසහස්සානං සමුදිනානං. බලෙන සම්පාදිසන්ති තෙසං සරීරබලෙන සම්පම්මෙව හුන්වා සදිසං, න උපමාමත්තෙන. මඞ්ගලභන්තීකලෙ හි තදා බොධිසත්තො උජ්ජන්තොති.

8. යදිහං තෙසං පකුප්පෙය්‍යන්ති මං ගහණාය උපගතානං තෙසං අහං යදි කුප්කෙය්‍යාං, තෙසං ජීවිතමද්දනෙ පටිබලො හවෙය්‍යං. න කෙවලං තෙසඤ්ඤෙව, අථ බො යාව රජ්ජමපි මානුසන්ති යතො රජ්ජතො තෙසං ආගතානං මනුස්සානං සබ්බමපි රජ්ජං පොථෙත්වා චුණ්ණවිචුණ්ණං කරෙය්‍යං.

9. අපි වාහං සීලරක්ඛායානි එවං සමන්තොපි ව අහං අත්තනි පතිට්ඨිතාය සීලරක්ඛාය සීලගුත්තියා ගුත්තො ඛන්ධො විය. න කරොමි චිත්තෙ අඤ්ඤාපත්තන්ති තස්ස සීලස්ස අඤ්ඤාපත්තභූතං තෙසං සත්තානං පොථනාදිවිධිං මය්හං චිත්තෙ න කරොමි, තත්ථ චිත්තමපි න උජ්ජාදෙමි. පක්ඛිපන්තං මමාළකෙති ආලානත්ථමිහෙ පක්ඛිපන්තං, “දිස්වාපි”ති වචනසෙසො. කස්මාති වෙ, සීලපාරමිපුරියා ඊදිසෙසු යානෙසු සීලං අබණ්ඩෙත්තස්ස මෙ නචිරස්සෙව සීලපාරමි පරිපුරෙස්සතිති සීලපාරමිපරිපුරණත්ථං තස්ස අඤ්ඤාපත්තං චිත්තෙ න කරොමිති යොජනා.

10. “යදි තෙ ම”න්ති ගාථායපි සීලරක්ඛාය දළ්භං කත්වා සීලස්ස අධිට්ඨිතභාවමෙව දස්සෙති. තත්ථ කොට්ටෙය්‍යන්ති භිත්තෙය්‍යං. සීලබණ්ඩහයා මමාති මම සීලස්ස බණ්ඩනභයෙන.

එවං පන චිත්තෙත්වා බොධිසත්තෙ නිව්වලෙ යිතෙ හත්ථාවරියො පදුමසරං ඔතරිත්වා තස්ස ලක්ඛණසම්පත්තිං දිස්වා “එහි පුත්තා”ති රජතදාමසදිසාය සොණ්ඩාය ගහෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ බාරාණසිං පාපුණි. සො අන්තරාමග්ගෙ චත්තමානොව රඤ්ඤො සාසනං පෙසෙසි. රාජා නගරං අලඬිකාරාපෙසි. හත්ථාවරියො බොධිසත්තං කතගන්ධපරිභණ්ඩං අලඬිකතපටියත්තං හත්ථිසාලං නෙත්වා විචිත්‍රසාණියා පරික්ඛිපාපෙත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා නානග්ගරසභොජනං ආදාය ගත්ත්වා බොධිසත්තස්ස දාපෙසි. සො “මාතරං විනා ගොවරං න ගණ්ඨිස්සාමි”ති පිණ්ඩං න ගණ්ඨි. යාවිතොපි අග්ගහෙත්වා –

“සා නුනසා කපණිකා, අන්ධා අපරිණායිකා;
බාණුං පාදෙන සට්ටෙති, ගිරිං චණ්ඩොරණං පති”ති. –

ආහ. තං සුත්වා රාජා –

“කා නු තෙ සා මහානාග, අන්ධා අපරිණායිකා;
බාණුං පාදෙන සට්ටෙති, ගිරිං චණ්ඩොරණං පති”ති. – පුච්ඡිත්වා –

“මාතා මෙ සා මහාරාජ, අන්ධා අපරිණායිකා;
බාණුං පාදෙන සට්ටෙති, ගිරිං චණ්ඩොරණං පති”ති. –

චුත්තෙ අජ්ජ සත්තමො දිවසො “මාතා මෙ ගොවරං න ලභිත්ථා”ති වදන්තො ඉමස්ස ගොවරං අගණ්ඨන්තස්ස. තස්මා –

“මුඤ්චෙත්තං මහානාගං, යොයං හරති මාතරං;
සමෙතු මාතරා නාගො, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි”ති. – වත්වා මුඤ්චාපෙසි –

“මුත්තො ව ඛන්ධනා නාගො, මුත්තදාමාය කුඤ්ජරො;
මුහුත්තං අස්සාසයිත්වා, අගමා යෙන පබ්බතො”ති.

තත්ථ කපණිකාති වරාකා. බාණුං පාදෙන සට්ටෙතිති අන්ධතාය පුත්තවියොගදුක්ඛෙන ව පරිදෙවමානා තත්ථ තත්ථ රුක්ඛකළිඬගරෙ පාදෙන සට්ටෙති. චණ්ඩොරණං පතිති චණ්ඩොරණපබ්බතාහිමුඛි, තස්මිං පබ්බතපාදෙ පරිබ්භමමානාති අත්ථො. අගමා යෙන පබ්බතොති සො හත්ථිනාගො ඛන්ධනා මුත්තො ථොකං විස්සමිත්වා රඤ්ඤො දසරාජධම්මගාථාහි ධම්මං දෙසෙත්වා “අජ්ජමත්තො හොහි, මහාරාජා”ති ඔවාදං දත්වා මහාජනෙන ගන්ධමාලාදිහි පූජියමානො නගරා නික්ඛමිත්වා තදහෙව මාතරා සමාගන්ත්වා සබ්බං පවත්තිං ආවික්ඛි. සා තුට්ඨමානසා –

“චිරං ජීවතු සො රාජා, කාසීනං රට්ඨවඩ්ඨන්තො;
යො මෙ පුත්තං පමොවෙසි, සදා වුද්ධාපවායික”න්ති. (ජා. 1.11.12) –

රඤ්ඤො අනුමොදනං අකාසි. රාජා බොධිසත්තස්ස ගුණෙ පසිදිත්වා නළිනියා අවිදුරෙ ගාමං මාපෙත්වා බොධිසත්තස්ස මාතු වස්ස නිබද්ධං වත්තං පට්ඨපෙසි. අපරහාගෙ බොධිසත්තො මාතරි මතාය තස්සා සරිරපරිහාරං කත්වා කුරණ්ඩකඅස්සමපදං නාම ගතො. තස්මිං පන යානෙ හිමචත්තතො ඔතරිත්වා පඤ්චසතා ඉසයො වසිංසු. තං වත්තං තෙසං දත්වා රාජා බොධිසත්තස්ස සමානරූපං සීලාපටිමං කාරෙත්වා මහාසක්කාරං පවත්තෙසි. ජම්බුදීපවාසිනො අනුසංචචිතරං සන්තිපතිත්වා හත්ථිමහං නාම කරිංසු.

තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, හත්ථිනි මහාමායා, වනවරකො දෙවදත්තො, මාතුපොසකහත්ථිනාගො ලොකනාථො.

ඉඩාපි ආනපාරම්භාදයෝ යථාරහං නිද්ධාරෙනබ්බා. සීලපාරමි පන අතිසයවතීති සා එව දෙසනං ආස්ත්ලහා. තථා තිරවිජානයොනියං උප්පත්තොපි බ්‍රහ්මපුබ්බදෙවපුබ්බාවරියආහුනෙය්‍යාදිභාවෙන සබ්බඤ්ඤාබුද්ධෙනපි පසත්ථභාවානුරූපං මාතුයා ගරුචිත්තං උපට්ඨපෙත්වා “මාතා නාමෙසා පුත්තස්ස බහුපකාරා, තස්මා මාතුපට්ඨානං නාම පණ්ඩිතෙන පඤ්ඤත්ත”න්ති මනසි කත්වා අනෙකෙසං හත්ථිසහස්සානං ඉස්සරාධිපති මහානුභාවො යුථපති හුත්වා තෙහි අනුවත්තියමානො එකකවිභාරෙ අත්තරායං අගණෙත්වා යුථං පභාය එකකො හුත්වා උපකාරිබෙත්තං පුපෙස්සාමීති මාතුපොසනං, මග්ගමුල්හපුරිසං දිස්වා අනුකම්පාය තං ගහෙත්වා මනුස්සගොවරසම්පාපනං, තෙන ව කතාපරාධසහනං, හත්ථාවරියප්පමුඛානං අත්තානං බන්ධිතුං ආගතපුරිසානං සමත්ථොපි සමානො සත්තාසනමත්තෙනපි තෙසං පිළනා භවිස්සති, මය්හඤ්ච සීලස්ස බණ්ඩාදිභාවොති තථා අකත්වා සුදත්තෙන ඔපවය්හො විය සුබෙනෙව ගහණුපගමනං, මාතරං විනා න කඤ්චි අප්ඤ්ඤාභරිස්සාමීති සත්තාහමි අනාහාරතා, ඉමිනාපාහං බන්ධාපිතොති චිත්තං අනුප්පාදෙත්වා රාජානං මෙන්තාය ඵරණං, තස්ස ව නානානායෙහි ධම්මදෙසනාති එවමාදයො ඉධ මහාපුරිසස්ස ගුණානුභාවා විභාවෙනබ්බා. තෙන වුත්තං – “එවං අච්ඡරියා එතෙ, අබ්භූතා ව මහෙසිනො...පෙ.... ධම්මස්ස අනුධම්මතො”ති.

මාතුපොසකවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. භූරිදත්තවරියාවණ්ණනා

11. දුතියෙ භූරිදත්තොති භූරිසමදත්තො. දත්තොති හි තදා බොධිසත්තස්ස මාතාපිතුහි කතං නාමං. යස්මා පනෙසො නාගභවනෙ විරූපක්ඛමභාරාජභවනෙ තාවතිංසභවනෙ ව උප්පත්තෙ පඤ්ඤෙ සම්මදෙව විනිවිජ්ජාති, එකදිවසඤ්ච විරූපක්ඛමභාරාජෙ නාගපරිසාය සද්ධිං තිදසපුරං ගන්ත්වා සක්කං පරිවාරෙත්වා නිසින්තෙ දෙවනමන්තරෙ පඤ්ඤො සමුට්ඨාසි. තං කොචි කථෙතුං නාසක්ඛි. සක්කෙන පන අනුඤ්ඤාතො පල්ලඬ්කවරගතො හුත්වා මහාසත්තොව කථෙසි. අථ නං දෙවරාජා දිබ්බගන්ධපුප්පෙහි පුපෙත්වා “දත්ත, ත්වං පට්ඨසමාය විපුලාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො ඉතො පට්ඨාය භූරිදත්තො නාමා”ති ආහ. භූරිති හි පට්ඨියා නාමං, තස්මා භූරිසමතාය භූතෙ අත්ථෙ රමතීති ව භූරිසඬ්ඛාතාය මහතියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතත්තා මහාසත්තො “භූරිදත්තො”ති පඤ්ඤායිත්ථ. මහතියා පන නාගිද්ධියා සමන්තාගතත්තා මනිද්ධිකො වාති.

අතීතෙ හි ඉමස්මිංයෙව කප්පෙ බාරාණසිරඤ්ඤො පුත්තො පිතරා රට්ඨතො පබ්බාජිතො වනෙ වසත්තො අඤ්ඤතරාය නාගමාණවිකාය සංවාසං කප්පෙසි. තෙසං සංවාසමත්ථාය ද්වෙ දාරකා ජායිංසු – පුත්තො ව ධිතා ව. පුත්තස්ස “සාගරබ්‍රහ්මදත්තො”ති නාමං කරිංසු ධිතාය “සමුද්දජා”ති. සො අපරභාගෙ පිතු අච්චයෙන බාරාණසිං ගන්ත්වා රජ්ජං කාරෙසි. අථ ධතරට්ඨො නාම නාගරාජා පඤ්චයොජනසතිකෙ නාගභවනෙ නාගරජ්ජං කාරෙත්තො තං අභූතවාදිකෙන චිත්තවුළෙන නාම කච්ඡපෙන “බාරාණසිරාජා අත්තතො ධිතරං තුය්හං දාතුකාමො, සා බො පන රාජධිතා සමුද්දජා නාම අභිරූපා දස්සනියා පාසාදිකා වා”ති කථිතං සුත්වා ධතරට්ඨො චත්තාරො නාගමාණවකෙ පෙසෙත්වා තං දාතුං අනිච්ඡන්තං නාගචිහිංසිකාය හිංසාපෙත්වා “දම්මී”ති වුත්තෙ මහන්තං පණ්ණාකාරං පෙසෙත්වා මහතියා නාගිද්ධියා මහන්තෙන පරිවාරෙන තස්ස ධිතරං නාගභවනං නෙත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි.

සා අපරභාගෙ ධතරට්ඨං පටිච්ච සුදස්සනො, දත්තො, සුභොගො, අරිට්ඨොති චත්තාරො පුත්තෙ පටිලභි. තෙසු දත්තො බොධිසත්තො, සො පුබ්බෙ වුත්තනායෙනෙව සක්කෙන තුට්ඨචිත්තෙන “භූරිදත්තො”ති ගහිතනාමත්තා “භූරිදත්තො”ත්වෙව පඤ්ඤායිත්ථ. අථ නෙසං පිතා යොජනසතිකං යොජනසතිකං රජ්ජං භාජෙත්වා අදාසි. මහන්තො යසො අහොසි. සොළසසොළසනාගකඤ්ඤාසහස්සාති පරිවාරයිංසු. පිතුපි එකයොජනසතමෙව රජ්ජං අහොසි. තයො පුත්තා මාසෙ මාසෙ මාතාපිතරො පස්සිතුං ආගච්ඡන්ති, බොධිසත්තො පන අත්ථද්ධිමාසං ආගච්ඡති.

සො එකදිවසං විරූපක්ඛමභාරාජෙන සද්ධිං සක්කස්ස උපට්ඨානං ගතො වෙජයන්තපාසාදං සුධම්මදෙවසහං පාරිච්ඡන්තකකොවිළාරං පණ්ඩුකම්බලසීලාසනං දෙවච්ඡරාපරිවාරං අතිමනොහරං සක්කසම්පන්නිං දිස්වා “එත්තකමත්තම්පි නාගත්තභාවෙ ධීතස්ස දුල්ලහං, කුතො සම්මාසම්බොධි”ති නාගත්තභාවං ජිගුච්ඡිත්වා “නාගභවනං ගන්ත්වා උපොසථවාසං වසිත්වා සීලමෙව පග්ගණ්ණිස්සාමි, තං බොධිපරිපාවනං හොති, ඉමස්මිං දෙවලොකෙ උප්පත්තිකාරණං භවිස්සති”ති චිත්තෙත්වා නාගභවනං ගන්ත්වා මාතාපිතරො ආහ – “අම්මතාතා, අහං උපොසථකම්මං කරිස්සාමි”ති. තෙහි “ඉධෙව උපොසථං උපවසාහි, බහිගතානං නාගානං මහන්තං භය”න්ති වුත්තෙ එකවාරං තථා කත්වා නාගකඤ්ඤාහි උපද්දුතො පුනවාරෙ මාතාපිතුනං අනාරොවෙත්වා අත්තතො හරියං ආමන්තෙත්වා “හද්දෙ, අහං මනුස්සලොකං ගන්ත්වා යමුනාතිරෙ මහානිග්‍රොධරුක්ඛො අත්ථි තස්ස අවිදුරෙ වම්මිකමත්ථකෙ හොගෙ ආභූජිත්වා වතුරඬ්ගසමන්තාගතං උපොසථං අධිට්ඨාය නිපජ්ජිත්වා “උපොසථකම්මං කරිස්සාමි”ති නාගභවනතො නික්ඛමිත්වා තථා කරොති. තෙන වුත්තං “විරූපක්ඛෙන මහාරඤ්ඤා, දෙවලොකමගඤ්ඡහ”න්තිආදි.

තත්ථ විරූපක්ඛෙන මහාරඤ්ඤාති විරූපක්ඛෙන නාම නාගාධිපතිමහාරාජෙන. දෙවලොකන්ති තාවතිංසදෙවලොකං. අගඤ්ඡහන්ති අගඤ්ඡිං, උපසඬ්කම්මං අහං.

12. තත්පරාති තස්මිං දෙවලොකෙ. පස්සිං ත්වාහන්ති අද්දක්ඛිං අහං තු-සද්දො නිපානමත්තො. එකන්තං සුඛසමප්පිනෙති එකන්තං අවිචන්තමෙව සුඛෙන සමඛිගිභුතෙ. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා – “සන්ති, භික්ඛවෙ, ඡ එස්සායනනිකා නාම සග්ගා. යාවඤ්චිදං, භික්ඛවෙ, න සුකරං අක්ඛානෙන පාපුණිතුං යාව සුඛා සග්ගා”ති (ම. නි. 3.255) ව. තංසග්ගගමනත්පායාති තස්මිං සග්ගස්මිං උප්පත්තිවසෙන ගමනත්පාය. සීලබ්බතන්ති සීලසඬ්ඛානං වතං. අප් වා සීලබ්බතන්ති උපොසප්පිලඤ්චෙව “මම වම්මං වම්මත්ථිකා භරන්තු”තිආදිනා අත්තනො සරිරාවයවපරිච්චාගසමාදියනසඬ්ඛානං වතඤ්ච.

13. සරිරකිච්චන්ති මුඛධොවනාදිසරිරපට්ඨග්ගනං. භුත්වා යාපනමත්තකන්ති ඉන්ද්‍රියාති නිබ්බිසෙවනාති කාතුං සරිරට්ඨිතිමත්තකං ආහාරං ආහරිත්වා. චතුරො අඬගෙති චත්තාරි අඬගාති. අධිවයායාති අධිවය්භිත්වා. සෙමීති සයාමි.

14. ඡවියාතිආදි තෙසං චතුන්තං අඬගානං දස්සනං. තත්ථ ච ඡවිවම්මානං විස්සජ්ජනං එකං අඬගං, සෙසානි එකෙකමෙව, මංසග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ රුධිරම්පි සඬගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. එතෙනාති එතෙහි . හරාතු සොති යස්ස එතෙහි ඡවිආදීති කරණීයං අත්ථි, තස්ස මයා දින්නමෙවෙනං. සබ්බං සො භරතුති අත්තනො අත්තභාවෙ අනපෙක්ඛපචාරණං පචාරෙති.

එවං මහාසත්තස්ස ඉමීනා නියාමෙනෙව අන්වද්ධමාසං උපොසප්පකම්මං කරොන්තස්ස දීඝො අද්ධා චිතිවත්තො. එවං ගච්ඡන්තෙ කාලෙ එකදිවසං අඤ්ඤතරො නෙසාදබ්බාත්මණො සොමදත්තෙන නාම අත්තනො පුත්තෙන සහ තං යානං පත්වා අරුණුග්ගමනසමයෙ නාගකඤ්ඤාහි පරිවාරියමානං මහාසත්තං දිස්වා තස්ස සන්තිකං අගමාසි. තාවදෙව නාගකඤ්ඤායො පට්ඨියං නිමුජ්ජිත්වා නාගභවනමෙව ගතා. බ්‍රාහ්මණො මහාසත්තං පුච්ඡී – “කො ණු ඛො ත්වං, මාරිස, දෙවො වා යක්ඛො වා නාගො වා”ති? බොධිසත්තො යථාභුතං අත්තානං ආචි කත්වා සවායං ඉතො ගච්ඡෙයා, ඉධ මෙ වාසං මහාජනස්ස පාකට්ඨං කරෙයා, තෙන මෙ උපොසප්පවාසස්ස අත්තරායොපි සියා. යංනුනාහං ඉතො ඉමං නාගභවනං තෙත්වා මහතියා සම්පත්තියා යොජෙයාං. එවායං තත්ථෙව අභිරම්ඡස්සති, තෙන මෙ උපොසප්පකම්මං අද්ධනියං සියාති. අප් නං ආහ – “බ්‍රාහ්මණ, මහත්තං තෙ යසං දස්සාමි, රමණීයං නාගභවනං, එහි තත්ථ ගච්ඡාමා”ති. සාමි, පුත්තො මෙ අත්ථි, තස්මිං ආගච්ඡන්තෙ ආගම්ඡස්සාමිති. ගච්ඡ, බ්‍රාහ්මණ, පුත්තං ආනෙහීති. බ්‍රාහ්මණො ගන්ත්වා පුත්තස්ස තමත්ථං ආරොචෙත්වා තං ආනෙසි. මහාසත්තො තෙ උභොපි ආදාය අත්තනො ආනුභාවෙන නාගභවනං ආනෙසි. තෙසං තත්ථ දිබ්බො අත්තභාවො පාතුභවි. අප් තෙසං මහාසත්තො දිබ්බසම්පත්තිං දත්වා චත්තාරි චත්තාරි නාගකඤ්ඤාසනානි අදාසි. තෙ මහතිං සම්පත්තිං අනුභවිංසු.

බොධිසත්තොපි අප්පමත්තො උපොසප්පකම්මං කරොති. අන්වද්ධමාසං මාතාපිතුනං උපට්ඨානං ගන්ත්වා ධම්මකට්ඨං කට්ඨෙත්වා තතො ව බ්‍රාහ්මණස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ආරොගාං පුච්ඡිත්වා “යෙන තෙ අත්ථො, තං වදෙයාසි”ති ආපුච්ඡිත්වා “අනුක්කණ්ඨමානො අභිරමා”ති වත්වා සොමදත්තෙනපි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා අත්තනො නිවෙසනං ගච්ඡති. බ්‍රාහ්මණො සංවච්ඡරං තත්ථ වසිත්වා මන්දපුඤ්ඤතාය උක්කණ්ඨිත්වා අනිච්ඡමානම්පි පුත්තං ගහෙත්වා බොධිසත්තං ආපුච්ඡිත්වා තෙන දියමානං බහුං ධනං සබ්බකාමදදං මණිරතනම්පි අලක්ඛිකතාය අග්ගහෙත්වා “මනුස්සලොකං ගන්ත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති ආහ. මහාසත්තො නාගමාණවකෙ ආණාපෙත්වා තං සපුත්තකං මනුස්සලොකං පාපෙසි. තෙ උභොපි දිබ්බාහරණානි දිබ්බවත්ථානි ව ඔමුඤ්චිත්වා න්හායිතුං එකං පොක්ඛරණිං ඔතරිංසු, තස්මිං බණෙ තානි අන්තරධායිත්වා නාගභවනමෙව අගමංසු. අප් පඨමනිවත්ථකාසාවපිලොනිකාව සරිරෙ පටිමුඤ්චි, ධනුසරසත්තියො ගහෙත්වා අරඤ්ඤං ගන්ත්වා මීගෙ වධිත්වා පුරිමනියාමෙනෙව ජීවිකං කප්පෙසුං.

තෙන ව සමයෙන අඤ්ඤතරො තාපසො සුපණ්ණරාජනො ලද්ධං අලම්පායනමත්තං තස්ස අනුච්ඡවිකානි ඔසධානි මන්තුපචාරඤ්ච අත්තානං උපට්ඨග්ගත්තස්ස අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අදාසි. සො “ලද්ධො මෙ ජීවිකුපායො”ති කතිපාහං වසිත්වා තාපසං ආපුච්ඡිත්වා පක්කමන්තො අනුපුබ්බෙන යමුනාතීරං පත්වා තං මන්තං සජ්ඣායන්තො මහාමග්ගෙන ගච්ඡති. තදා බොධිසත්තස්ස භවනතො තස්ස පරිවාරිකා නාගමාණවිකා තං සබ්බකාමදදං මණිරතනං ආදාය යමුනාතීරෙ වාලුකාරාසිමත්ථකෙ යපෙත්වා තස්සොභාසෙන රත්තියං කීළිත්වා අරුණුග්ගමනෙ තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස මන්තසද්දං සුත්වා “සුපණ්ණො”ති සඤ්ඤාය භයනජ්ජිතා මණිරතනං අග්ගහෙත්වා පට්ඨියං නිමුජ්ජිත්වා නාගභවනං අගමංසු.

බ්‍රාහ්මණො තං මණිරතනං ආදාය පායාසි. තස්මිං බණෙ සො නෙසාදබ්බාත්මණො පුත්තෙන සද්ධිං මීගවධාය අරඤ්ඤං ගච්ඡන්තො තස්ස හත්ථෙ තං මණිරතනං දිස්වා “ඉදං භූරිදත්තස්ස සබ්බකාමදදං මණිරතන”න්ති සඤ්ජානිත්වා තං ගණ්හිතුකාමො තෙන සද්ධිං අල්ලාපසල්ලාපං කත්වා මන්තවාදිභාවං ජානිත්වා එවමාහ – “සචෙ මෙ ත්වං ඉමං මණිරතනං දස්සසි, එවාහං තෙ මහානුභාවං නාගං දස්සෙස්සාමි, යං ත්වං ගහෙත්වා ගාමනිගමරාජධානියො වරන්තො බහුධනං ලච්ඡසි”ති. “තෙන හි දස්සෙත්වා ගණ්හාහි”ති චුත්තෙ තං ආදාය බොධිසත්තං උපොසප්පකරණවධානෙ වම්මිකමත්ථකෙ භොගෙ ආභුජිත්වා නිපන්තං අවිදුරෙ ධීතො හත්ථං පසාරෙත්වා දස්සෙසි.

මහාසත්තො තං නෙසාදං දිස්වා “අයං උපොසප්පස්ස මෙ අන්තරායං කරෙයානි නාගභවනං තෙත්වා මහාසම්පත්තියං පතිට්ඨාපිතොපි න ඉච්ඡී. තතො අපක්කම්භිත්වා සයං ගන්තුකාමො මයා දියමානම්පි මණිරතනං

ගණ්හිතං න ඉච්ඡි. ඉදානි පන අභිගුණ්ඨිකං ගහෙන්වා ආගච්ඡති. සවාහං ඉමස්ස මිත්තදුඛිනො කුප්ඤ්ඤායං, සීලං මෙ ඛණ්ඩං භවිස්සති. මයා බො පන පටමංයෙව චතුරඨගසමන්තාගතො උපොසථො අධිට්ඨිතො, සො යථාධිට්ඨිතොව හොතු. අලම්පායනො මං ඡිත්තදු වා මා වා, නෙවස්ස කුප්ඤ්ඤායං”ති වින්තෙන්වා අක්ඛිති නිමිථිලෙන්වා අධිට්ඨානපාරමිං පුරෙවාරිකං කත්වා හොගන්තරෙ සීසං පක්ඛිපිත්වා නිව්චලොව හුත්වා නිපජ්ජි. නෙසාදබ්බාහමණොපි “හො අලම්පායන, ඉමං නාගං ගණ්හ, මණිං මෙ දෙහි”ති ආහ. අලම්පායනො නාගං දිස්වා තුට්ඨො මණිං කිස්මිඤ්චි අගණෙත්වා “ගණ්හ, බ්බාහමණා”ති හත්ථෙ ඛිපි. සො තස්ස හත්ථතො හස්සිත්වා පට්ඨං පතිතමත්තොව පට්ඨං පවිසිත්වා නාගභවනමෙව ගතො. නෙසාදබ්බාහමණො මණිරතනතො භූරිදත්තෙන සද්ධිං මිත්තභාවතො ව පරිභායිත්වා නිප්පච්චයොව පක්කන්තො.

15. අලම්පායනොපි මහානුභාවෙහි ඔසධෙහි අත්තනො සරිරං මක්ඛෙන්වා ථොකං බාදිත්වා බෙළං අත්තනො කායස්මිං පරිභාවෙන්වා දිබ්බමන්තං ජප්පන්තො බොධිසත්තං උපසඬකමිත්වා නඬගුට්ඨෙ ගහෙන්වා ආකඬිසිත්වා සීසෙ දළ්භං ගණ්හන්තො මුඛමස්ස විවරිත්වා ඔසධං බාදිත්වා මුඛෙ සහබෙළං ඔසිඤ්චි. සුච්ඡාතිකො මහාසත්තො සීලහෙදභයෙන අකුප්ඤ්ඤායං අක්ඛිති න උමිථිලෙසි. අප් නං ඔසධමන්තබලෙන නඬගුට්ඨෙ ගහෙන්වා හෙට්ඨා සීසං කත්වා සඤ්චාලෙන්වා ගහිතගොවරං ඡඩ්ඨාපෙත්වා භූමියං දීසසො නිපජ්ජාපෙත්වා මසුරකං මද්දන්තො විය හත්ථෙහි පරිමද්දි. අට්ඨිති වුණ්ණියමානානි විය අහෙසුං.

පුන නඬගුට්ඨෙ ගහෙන්වා දුස්සං පොථෙත්තො විය පොථෙසි. මහාසත්තො එවරුපං දුක්ඛං අනුභොන්තොපි නෙව කුප්ඤ්ඤායං. අඤ්ඤාදන්ත්ව අත්තනො සීලමෙව ආවජ්ජෙසි. ඉති සො මහාසත්තං දුබ්බලං කත්වා වල්ලිහි පෙළං සජ්ජෙත්වා මහාසත්තං තත්ථ පක්ඛිපි. සරිරං පනස්ස මහන්තං තත්ථ න පවිසති. අප් නං පණ්ණියා කොට්ටෙන්තො පවෙසෙත්වා පෙළං ආදාය එකං ගාමං ගන්ත්වා ගාමමජ්ඣෙ ඔතාරෙන්වා “නාගස්ස නච්චං දට්ඨුකාමා ආගච්ඡන්තු”ති සද්දමකාසි. සකලගාමවාසිනො සන්තිපතිංසු. තස්මිං බණෙ අලම්පායනො “නික්ඛම මහානාගා”ති ආහ. මහාසත්තො වින්තෙසි – “අජ්ජ මයා පරිසං තොසෙන්නෙන කීළිතුං වට්ටති, එවං අලම්පායනො බහුධනං ලභිත්වා තුට්ඨො මං විස්සජ්ජෙස්සති, යං යං එස මං කාරෙති, තං තං කරිස්සාමි”ති.

අප් නං සො පෙළතො නික්ඛමන්තං “මහා හොහි”ති ආහ, සො මහා අහොසි. “බුද්දකො වට්ටො විචණො එකචණො ද්විචණො යාව සහස්සචණො උච්චො නිචො දිස්සමානකායො අදිස්සමානකායො දිස්සමානඋපඬිඪකායො නිලො පිතො ලොහිතො ඔදාතො මඤ්ජිට්ඨො හොහි, ධුමං විස්සජ්ජෙහි, ජාලසීඛං උදකඤ්ච විස්සජ්ජෙහි”ති වුත්තෙන තෙන වුත්තං තං තං ආකාරං නිමිථිනිත්වා නච්චං දස්සෙසි. තං දිස්වා මනුස්සා අව්ජරියබ්බුතචිත්තජාතා බහුං හිරඤ්ඤසුවණ්ණචත්ථාලඬිකාරාදිං අදංසු. ඉති තස්මිං ගාමෙ සතසහස්සමන්තං ලභි. සො කිඤ්චාපි මහාසත්තං ගණ්හන්තො “සහස්සං ලභිත්වා තං විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති ආහ. තං පන ධනං ලභිත්වා “ගාමකෙපි තාව මයා එත්තකං ධනං ලද්ධං, නගරෙ කිර බහුධනං ලභිස්සාමි”ති ධනලොභෙන න මුඤ්චි.

සො තස්මිං ගාමෙ කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා රතනමයං පෙළං කාරෙන්වා තත්ථ මහාසත්තං පක්ඛිපිත්වා සුඛයානකං ආරුය්හ මහන්තෙන පරිවාරෙන ගාමනිගමරාජධානියු තං කීළාපෙත්වා බාරාණසිං පාපුණි, නාගරාජස්ස මධුලාජං දෙති, අබද්ධසත්තුඤ්ච දෙති. සො ගොවරං න ගණ්හි අවිස්සජ්ජනභයෙන. ගොවරං අගණ්හන්තමිපි ව නං වත්තාරො නගරද්වාරෙ ආදිං කත්වා තත්ථ තත්ථ මාසමන්තං කීළාපෙසි. තෙන වුත්තං “සංසිතො අකතඤ්ඤානා”තිආදි.

තත්ථ සංසිතොති එසො නාගො අමුකස්ස නිග්‍රොධරුක්ඛස්ස සමිපෙ වමිමිකමත්ථකෙ සයිතොති එවං යානං දස්සෙත්වා කට්ඨො. අකතඤ්ඤානාති අත්තනා කතං උපකාරං අජානන්තෙන මිත්තදුඛිනා නෙසාදබ්බාහමණොනාති අධිප්පායො. අලම්පායනොති අලම්පායනවිජ්ජාපරිජප්පනෙන “අලම්පායනො”ති එවං ලද්ධනාමො අභිගුණ්ඨිකබ්බාහමණො. මමග්ගහීති මං අග්ගහෙසි. කීළෙති මං තහිං තහින්ති තත්ථ තත්ථ ගාමනිගමරාජධානියු අත්තනො ජීවිකත්ථං මං කීළාපෙති.

17. තිණකොපි ලහුකො මමාති අත්තනො ජීවිතපරිච්චාගො තිණසලාකපරිච්චාගතොපි ලහුකො හුත්වා මම උපට්ඨාතිති අත්ථො. පට්ඨිඋප්පනනං වියාති සීලචිතික්කමො පන චතුනුතාධිකද්වියොජනසහස්සබහලාය මහාපට්ඨියා පරිවත්තනං විය තතොපි තං භාරියතරං හුත්වා මය්හං උපට්ඨාතිති දස්සෙති.

18. නිරන්තරං ජාතිසතන්ති මම ජාතීනං අනෙකසතමිපි අනෙකසතාසුපි ජාතියු නිරන්තරමෙව සීලස්ස අචිතික්කමනහෙතු. මම ජීවිතං වජෙය්‍යං වජිතුං සක්කොමි. නෙව සීලං පභින්නදෙය්‍යන්ති සීලං පන සමාදින්නං එකමිපි නෙව භින්නදෙය්‍යං න විනාසෙය්‍යං. චතුද්දිපාන හෙතුති චක්කවත්තිරජ්ජසිරියාපි කාරණාති දස්සෙති.

19. ඉදානි යදන්ථං අත්තනො ජීවිතමිපි පරිච්චජිත්වා තදා සීලමෙව රක්ඛිතං, තාය ව සීලරක්ඛාය තථා අනත්ථකාරකෙසු නෙසාදඅලම්පායනබ්බාහමණෙසු විත්තස්ස අඤ්ඤාත්තං න කතං, තං දස්සෙතුං “අපි වා”ති ඔසානගාථමාහ. තං හෙට්ඨා වුත්තත්ථමෙව.

එවං පන මහාසත්තෙ අභිතුණ්ඛිකහත්ථගතෙ තස්ස මාතා දුස්සුපිනං දිස්වා පුත්තඤ්ච තත්ථ අපස්සන්ති සොකාභිභූතා අහොසි. අථස්සා ජෙට්ඨපුත්තො සුදස්සනො නං පවත්ති. සුත්වා සුභොගං “භිමවන්තං ගන්ත්වා පඤ්චසු මහානදීසු සත්තසු මහාසරෙසු භූරිදත්තං උපධාරොත්වා එහි”ති පභිණි. කාණාරිට්ඨං “දෙවලොකං ගන්ත්වා සචෙ දෙවතාහි ධම්මං සොතුකාමාහි භූරිදත්තො තත්ථ නිතො, තතො නං ආනෙහි”ති පභිණි. සයං පන “මනුස්සලොකෙ ගවෙසිස්සාමි”ති තාපසවෙසෙන නාගභවනතො නික්බ්මි. අච්චිමුඛි නාමස්ස වෙමානිකා හගිනී බොධිසත්තෙ අධිමත්තසිනෙහා නං අනුබන්ධි. තං මණ්ඩුකච්ඡාපිං කත්වා ජටන්තරෙ පක්ඛිපිත්වා මහාසත්තස්ස උපොසථකරණට්ඨානං ආදිං කත්වා සබ්බත්ථ ගවෙසන්තො අනුක්කමෙන බාරාණසිං පත්වා රාජද්වාරං අගමාසි. තදා අලම්පායනො රාජධිගණෙ මහාජනස්ස මජ්ඣෙ රඤ්ඤො භූරිදත්තස්ස කීළං දස්සෙතුං පෙළං විවරිත්වා “එහි මහානාගා”ති සඤ්ඤාමදාසි.

මහාසත්තො සීසං නිහරිත්වා ඔලොකෙන්තො ජෙට්ඨභානිකං දිස්වා පෙළතො නික්බ්මිම තදභිමුඛො පායාසි. මහාජනො භිතො පටික්කමි. සො ගන්ත්වා තං අභිවාදෙන්වා නිවත්තිත්වා පෙළමෙව පාවිසි. අලම්පායනො “ඉමිනා අයං තාපසො දට්ඨො”ති සඤ්ඤාය “මා භායි, මා භායි”ති ආභ. සුදස්සනො “අයං නාගො මය්හං කිං කරස්සති, මයා සදිසො අභිතුණ්ඛිකො නාම නත්ථි”ති තෙන වාදජ්ජට්ඨාදං සමුට්ඨාපෙන්වා “ත්වං ඉමං නාගං ගහෙන්වා ගජ්ජසි, අහං තං ඉමාය මණ්ඩුකච්ඡාපියා ඉච්ඡන්තො නාසයිස්සාමි”ති හගිනිං පක්කොසිත්වා හත්ථං පසාරෙසි. සා තස්ස සද්දං සුත්වා ජටන්තරෙ නිපන්තා නික්බ්මතුං මණ්ඩුකච්ඡසිතං වස්සිත්වා නික්බ්මිත්වා අංසකුටෙ නිසිදිත්වා උජ්ජන්තිත්වා තස්ස හත්ථතලෙ තිණි විසබ්බන්දුනි පාතෙන්වා පුන තස්ස ජටන්තරමෙව පාවිසි.

සුදස්සනො විසබ්බන්දුං දස්සෙන්වා “ඉදං බින්නං සචෙ පථවියං පාතෙස්සති, ඔසධිනිණවනජ්ජතයො සබ්බෙ තස්සිස්සන්ති. සචෙ ආකාසෙ බිපිස්සති, සත්තවස්සානි දෙවො න වස්සිස්සති. සචෙ උදකෙ පාතෙස්සති, යාවතා තත්ථ උදකජාතා පාණා සබ්බෙ මරෙය්සු”න්ති වත්වා රාජානං සද්දභාෂෙතුං තයො ආවාටෙ බණාපෙන්වා එකං නානාභෙසජ්ජානං පුරෙසි, දුතියං ගොමයස්ස, තතියං දිබ්බොසධානඤ්චෙව පුරෙත්වා මජ්ඣෙ ආවාටෙ විසබ්බන්දුං පක්ඛිපි. තඬ්ඬණඤ්ඤෙව ධුමායිත්වා ජාලා උට්ඨති. සා ගන්ත්වා ගොමයාවාටං ගණ්හි. තතොපි ජාලා උට්ඨාය දිබ්බොසධපුණ්ණං ගහෙන්වා දිබ්බොසධානි කුමාපෙන්වා නිබ්බායි. අලම්පායනං තත්ථ ආවාටස්ස අවිදුරෙ යිතං උසුමා ඵරිත්වා සරිරච්ඡිං උජ්ජාටෙන්වා ගතා. සෙනකුටියි අහොසි. සො භයතජ්ජිතො “නාගරාජානං විස්සජ්ජෙමි”ති නික්බ්මතුං වාවං නිච්ඡාරෙසි. තං සුත්වා බොධිසත්තො රතනපෙළාය නික්බ්මිත්වා සබ්බාලඬ්ඬකාරපටිමණ්ඛිතං අත්තභාවං මාපෙන්වා දෙවලීළාය යිතො. සුදස්සනො ව අච්චිමුඛි ව තට්ඨ අට්ඨංසු.

තතො සුදස්සනො අත්තනො භාගිනෙය්සභාවං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. තං සුත්වා රාජා තෙ ආලිඬ්ඬිත්වා සීසෙ චුම්බිත්වා අත්තෙපුරං තෙන්වා මහන්තං සක්කාරසම්මානං කත්වා භූරිදත්තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොන්තො “තාත, එවං මහානුභාවං තං අලම්පායනො කථං ගණ්හි”ති පුච්ඡි. සො සබ්බං විත්ථාරෙන කට්ඨෙන්වා “මහාරාජ, රඤ්ඤො නාම ඉමිනා නියාමෙන රජ්ජං කාරෙතුං වට්ටති”ති මාතුලස්ස ධම්මං දෙසෙසි. අථ සුදස්සනො “මාතුල, මම මාතා භූරිදත්තං අපස්සන්ති කිලමති, න සක්කා අමිහෙහි ඉධ පපඤ්චං කාතු”න්ති මාතුලං ආපුච්ඡිත්වා භූරිදත්තඅච්චිමුඛි සද්ධිං නාගභවනමෙව ගතො.

අථ තත්ථ මහාපුරිසො ගිලානසෙය්සාය නිපන්තො ගිලානපුච්ඡනත්ථං ආගතාය මහනියා නාගපරිසාය වෙදෙ ව යඤ්ඤෙ ව බ්‍රාහ්මණෙ ව සම්භාවෙන්වා කාණාරිට්ඨෙ කට්ඨෙන්තෙ තං වාදං භින්දිත්වා නානාතයෙහි ධම්මං දෙසෙන්වා සීලසම්පදාය දිට්ඨිසම්පදාය ව පතිට්ඨාපෙන්වා යාවජීවං සීලානි රක්ඛිත්වා උපොසථකම්මං කත්වා ආයුපරියොසානෙ සග්ගපුරං පුරෙසි.

තදා මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි අහෙසුං. නෙසාදබ්‍රාහ්මණො දෙවදත්තො, සොමදත්තො ආනන්දො, අච්චිමුඛි උජ්ජලවණ්ණා, සුදස්සනො සාරිපුත්තො, සුභොගො මහාමොග්ගල්ලානො, කාණාරිට්ඨො සුනක්ඛත්තො, භූරිදත්තො ලොකනාටො.

තස්ස ඉධාපි සෙසපාරමියො හෙට්ඨා චුත්තනායෙනෙව නිද්ධාරෙනබ්බා. ඉධාපි යොජනසතිකෙ අත්තනො නාගභවනට්ඨානෙ සොළසහි නාගකඤ්ඤාසහස්සෙහි විත්තරූපං විය පරිවාරියමානො දෙවලොකසම්පත්තිසදිසෙ නාගලොකිස්සරියෙ යිතොපි ඉස්සරියමදං අකත්වා අන්වද්ධමාසං මාතාපිතුඋපට්ඨානං, කුලෙ ජෙට්ඨාපවායනං, සකලාය නාගපරිසාය වාතුමහාරාජිකපරිසාය තාවතිංසපරිසාය ව සමුට්ඨිතපඤ්භානං තංතංපරිසමජ්ඣෙ කුමුදනාලකලාපං විය සුනිසිතසත්ථෙව අත්තනො පඤ්ඤාසත්ථෙව තාවදෙව පච්ඡින්නිදිත්වා තෙසං විත්තානුකුලධම්මදෙසනා, චුත්තජ්ජකාරං භොගසම්පත්තිං පභාය අත්තනො සරිරජීවිතනිරපෙක්ඛං චතුරධගසමන්තාගතං උපොසථාට්ඨිට්ඨානං, තත්ථ ව පටිඤ්ඤාය විසංවාදනභයෙන අභිතුණ්ඛිකහත්ථගමනං, තස්මිඤ්ච මුඛෙ විසම්ස්සබ්බෙළපාතනං නඬ්ඬුට්ඨෙ ගහෙන්වා ආවිඤ්ජනං කඩ්ඞනං භූමියං සංසනං මද්දනං පොථනන්ති එවමාදිං නානජ්ජකාරවිජ්ජකාරං කරොන්තෙපි එවරූපං මහාදුක්ඛං අනුභවතොපි කුප්පිත්වා ඔලොකනමත්තෙන තං ඡාරිකං කාතුං සමත්ථස්සාපි සීලපාරමිං ආවජ්ජිත්වා සීලබණ්ඩනභයෙන ඊසකම්පි විත්තස්ස විකාරාභාවො, ධනං ලභාපෙමිති වා තස්ස විත්තානුවත්තනං, සුභොගෙන පුනානිතස්ස අකතඤ්ඤුනො මිත්තදුබ්භිස්ස නෙසාදබ්‍රාහ්මණස්ස සීලං අනාධිට්ඨතිත්වාපි අකුප්ඤ්ඤා, කාණාරිට්ඨෙන කථිතං මිච්ඡාවාදං භින්දිත්වා අනෙකපරියායෙන ධම්මං භාසිත්වා

නාගපරිසරය සිලෙසු සම්මාදිට්ඨියක්ද ව පතිට්ඨාපනන්ති එවමාදයො බොධිසත්තස්ස ගුණානුභාවා විභාවෙනබ්බා. තෙනෙන චුට්ඨිති – “එවං අවිජරියා හෙනෙන...පෙ.... ධම්මස්ස අනුධම්මතො”ති.

භූරිදත්තවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. වම්පෙය්‍යනාගවරියාවණ්ණනා

20. තතිසෙ වම්පෙය්‍යකොති අභිගමගධරට්ඨානං අත්තරෙ වම්පා නාම නදී, තස්සා හෙට්ඨා නාගභවනම්පි අවිදුරභවත්තා වම්පා නාම, තත්ථ ජාතො නාගරාජා වම්පෙය්‍යකො. තදාපි ධම්මිකො ආසින්නි තස්මිං වම්පෙය්‍යනාගරාජකාලෙපි අහං ධම්මචාරී අහොසිං.

බොධිසත්තො හි තදා වම්පානාගභවනෙ නිබ්බන්තිත්වා වම්පෙය්‍යො නාම නාගරාජා අහොසි, මහිද්ධිකො මහානුභාවො. සො තත්ථ නාගරජ්ජං කාරෙන්නො දෙවරාජභොගසම්පත්තිසද්දිසඉස්සරියසම්පත්තිං අනුභවන්නො පාරම්පුරණස්ස අනොකාසභාවතො “කිං මෙ ඉමාය නිරව්ජානගොනියා, උපොසථවාසං වසිත්වා ඉතො මුච්චිත්වා සම්මදෙව පාරමියො පුරෙස්සාමි”ති තතො පට්ඨාය අත්තතො පාසාදෙයෙව උපොසථකම්මං කරොති. අලභිකතනාගමාණවිකා තස්ස සන්තිකං ආගච්ඡන්ති. සො “ඉධ මෙ සීලස්ස අන්තරායො භවිස්සති”ති පාසාදතො නික්ඛම්ත්වා උය්‍යානෙ නිසීදති. තත්‍රාපි තා ආගච්ඡන්ති. සො වින්තෙසි – “ඉධ මෙ සීලස්ස සංකිලෙසො භවිස්සති, ඉතො නාගභවනතො නික්ඛම්ත්වා මනුස්සලොකං ගන්ත්වා උපොසථවාසං වසිස්සාමි”ති. සො තතො පට්ඨාය උපොසථදිවසෙසු නාගභවනා නික්ඛම්ත්වා එකස්ස පච්චන්තගාමස්ස අවිදුරෙ මග්ගසම්පෙ වම්මිකමත්ථකෙ “මම වම්මාදිති අත්ථිකා වම්මාදිති ගණ්හන්තු, කිලාසප්පං වා කාතුකාමා කිලාසප්පං කරොන්තු”ති සරීරං දානමුඛෙ විස්සජ්ජෙත්වා භොගෙ ආභුජිත්වා නිපන්තො උපොසථවාසං වසති වාතුද්දසියං පඤ්චදසියක්ඛං, පාටිපදෙ නාගභවනං ගච්ඡති. තස්සෙවං උපොසථං කරොන්තස්ස දිසො අද්ධා චිතිවත්තො.

අථ බොධිසත්තො සුමනාය නාම අත්තතො අග්ගමහෙසියා “දෙව, ත්වං මනුස්සලොකං ගන්ත්වා උපොසථං උපවසසි, සො ච සාසඬිකො සප්පට්ඨගො”ති චුත්තො මඬිගලපොක්ඛරණීතිරෙ යත්වා “සචෙ මං, හද්දෙ, කොචි පහරිත්වා කිලමෙස්සති, ඉමිස්සා පොක්ඛරණියා උදකං ආචලං භවිස්සති. සචෙ සුපණ්ණො ගණ්හිස්සති, උදකං පක්කුටිස්සති. සචෙ අභිතුණ්ඬිකො ගණ්හිස්සති, උදකං ලොහිතවණ්ණං භවිස්සති”ති තිණි නිමිත්තානි තස්සා ආචික්ඛිත්වා වාතුද්දසිඋපොසථං අධිට්ඨාය නාගභවනා නික්ඛම්ත්වා තත්ථ ගන්ත්වා වම්මිකමත්ථකෙ නිපජ්ජි සරීරසොභාය වම්මිකං සොභයමානො. සරීරඤ්චිස්ස රජතදාමං විය සෙනං අහොසි, මත්ථකො රත්තකම්බලගෙණ්ඩුකො විය, සරීරං නඬිගලසිසප්පමාණං භූරිදත්තකාලෙ (ජා. 2.22.784 ආදයො) පන උභරුප්පමාණං, සඬිබ්පාලකාලෙ (ජා. 2.17.143 ආදයො) එකදොණිකනාවප්පමාණං.

තදා එකො බාරාණසිමාණවො තක්කසිලං ගන්ත්වා අලම්පායනමත්තං උග්ගණ්හිත්වා තෙන මග්ගෙන අත්තතො ගාමං ගච්ඡන්තො මහාසත්තං දිස්වා “කිං මෙ තුච්ඡන්තං ගාමං ගන්තුං, ඉමං නාගං ගහෙත්වා ගාමනිගමරාජධානියු කිලාපෙන්නො ධනං උප්පාදෙත්වා ව ගම්ස්සාමි”ති වින්තෙත්වා දිබ්බොසධානි ගහෙත්වා දිබ්බමත්තං පරිචන්තෙත්වා තස්ස සන්තිකං අගමාසි. දිබ්බමත්තං සුතකාලතො පට්ඨාය මහාසත්තස්ස කණ්ණෙසු තත්තසලාකාපවෙසනකාලො විය අහොසි, මත්ථකෙ සිබරෙන අභිමන්ථියමානො විය. සො “කො නු බො එසො”ති භොගන්තරතො සිසං උක්ඛිපිත්වා ඔලොකෙන්නො අභිතුණ්ඬිකං දිස්වා වින්තෙසි – “මම වියං උග්ගතෙජං, සවාහං කුජ්ඣිත්වා නාසාවානං විස්සජ්ජෙස්සාමි, එතස්ස සරීරං භුසමුට්ඨි විය විප්පකිරිස්සති, අථ මෙ සීලං බණ්ඩං භවිස්සති, න නං ඔලොකෙස්සාමි”ති. සො අක්ඛිති නිම්මිලෙන්වා සිසං භොගන්තරෙ යපෙසි. අභිතුණ්ඬිකබ්‍රාහ්මණො ඔසධං බාදිත්වා මන්තං පරිචන්තෙත්වා බෙළං මහාසත්තස්ස සරීරෙ ඔසිඤ්චි. ඔසධානඤ්ච මන්තස්ස ව ආනුභාවෙන බෙළෙන ඵුට්ඨඵුට්ඨිට්ඨානෙ ථොටානං උට්ඨානකාලො විය අහොසි.

අථ සො නඬිගුට්ඨෙ ගහෙත්වා ආකඬිසිත්වා දිසසො නිපජ්ජාපෙත්වා අප්පදෙන දණ්ඨෙත උප්පිළෙන්වා දුබ්බලං කත්වා සිසං දළ්භං ගහෙත්වා නිප්පිළෙසි. මහාසත්තො මුඛං විවරි. අථස්ස මුඛෙ බෙළං ඔසිඤ්චිත්වා ඔසධමන්තබලෙන දන්තෙ හින්දි. මුඛං ලොහිතස්ස පූරි. මහාසත්තො අත්තතො සීලහෙදභයෙන එවරුපං දුක්ඛං අධිවාසෙන්නො අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා ඔලොකනමත්තම්පි නාකාසි. සොපි “නාගරාජානං දුබ්බලං කරිස්සාමි”ති නඬිගුට්ඨතො පට්ඨාය අට්ඨිති සංචුණ්ණයමානො විය සකලසරීරං මද්දිත්වා පට්ටකවෙය්‍යං නාම වෙයෙසි, තත්තමජ්ජිතං නාම මජ්ජි, නඬිගුට්ඨෙ ගහෙත්වා දුස්සපොථනං නාම පොථෙසි. මහාසත්තස්ස සකලසරීරං ලොහිතමක්ඛිතං අහොසි, සො මහාවෙදනං අධිවාසෙසි.

අථස්ස දුබ්බලභාවං ඤත්වා වල්ලිහි පෙළං කරිත්වා තත්ථ නං පක්ඛිපිත්වා පච්චන්තගාමං නෙත්වා මහාජනස්ස මජ්ඣෙ කිලාපෙසි. නීලාදීසු වණ්ණෙසු වට්ටවතුරස්සාදීසු සණ්ඨානෙසු අණුංථුලාදීසු පමාණෙසු යං යං බ්‍රාහ්මණො ඉච්ඡති, මහාසත්තො තං තදෙව කත්වා නච්චති, එණසතම්පි එණසහස්සම්පි කරොතිසෙව. මහාජනො පසිදිත්වා බහුධනමදාසි. එකදිවසමෙව කභාපණසහස්සඤ්චෙව සහස්සග්ගනිකෙ ව පරික්ඛාරෙ ලභි. බ්‍රාහ්මණො ආදිතොව “සහස්සං ලභිත්වා විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති වින්තෙසි. තං පන ධනං ලභිත්වා “පච්චන්තගාමෙයෙව තාව මෙ එත්තකං ධනං ලද්ධං, රාජරාජමහාමත්තානං දස්සිතෙ කිච්ච බහුං ධනං ලභිස්සාමි”ති සකටඤ්ච සුබයානකඤ්ච ගහෙත්වා සකටෙ

පරික්බාසෙර යපෙත්වා සුබයානකෙ නිසින්තො “මහත්තෙන පරිවාරෙන මහාසත්තං ගාමනිගමරාජධානිසු කීළාපෙත්තො බාරාණසියං උග්ගසෙනරඤ්ඤො සන්තිකෙ කීළාපෙත්වා විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති අගමාසි. සො මණ්ඩුකෙ මාරෙත්වා නාගරඤ්ඤො දෙති. නාගරාජා “පුනප්පුනං මං නිස්සාය මාරෙස්සති”ති න බාදති. අපස්ස මධුලාපෙ අදාසි. තෙපි “සවාහං ගොවරං ගණ්ඨිස්සාමි, අන්තොපෙළායමෙව මරණං භවිස්සති”ති න බාදති.

21. බ්‍රාහ්මණො මාසමත්තෙන බාරාණසිං පත්වා ද්වාරගාමකෙ තං කීළාපෙත්තො බහුධනං ලභි. රාජාපි නං පක්කොසාපෙත්වා “අම්භාකම්පි කීළාපෙති”ති ආහ. “සාධු, දෙව, ස්වෙ පන්තරසෙ තුම්භාකං කීළාපෙස්සාමි”ති ආහ. රාජා “ස්වෙ නාගරාජා රාජධිගණෙ නච්චිස්සති, මහාජනො සන්තිපතිත්වා පස්සතු”ති භෙරිං වරාපෙත්වා පුනදිවසෙ රාජධිගණං අලඬිකාරාපෙත්වා බ්‍රාහ්මණං පක්කොසාපෙසි. සො රතනපෙළාය මහාසත්තං තෙත්වා විචිත්තත්ථරෙ පෙළං යපෙත්වා නිසිදි. රාජාපි පාසාදා ඔරුග්ග මහාජනපරිවුතො රාජාසනෙ නිසිදි. බ්‍රාහ්මණො මහාසත්තං නීහරිත්වා නච්චාපෙසි. මහාසත්තො තෙන චිත්තිතචිත්තිතාකාරං දස්සෙසි. මහාජනො සකභාවෙන සන්ධාරෙතුං න සක්කොති. චෙලුක්ඛෙපසහස්සාති පවත්තන්ති. බොධිසත්තස්ස උපරි රතනවස්සං වස්සි. තෙන චුත්තං “තදාපි මං ධම්මවාරි”න්තිආදි.

තත්ථ තදාපිති යදාහං වම්පෙය්‍යාකො නාගරාජා හොමි, තදාපි. ධම්මවාරිත්ති දසකුසලකම්මපථධම්මං එව වරති, න අණුමත්තම්පි අධම්මන්ති ධම්මවාරි. උපවුට්ඨඋපොසථන්ති අට්ඨඬිගසමන්තාගතස්ස අරියුපොසථසීලස්ස රක්ඛණවසෙන උපවසිතඋපොසථං. රාජද්වාරමිති කීළුති බාරාණසියං උග්ගසෙනරඤ්ඤො ගෙහද්වාරෙ කීළාපෙති.

22. යං යං සො වණ්ණං චිත්තයිති සො අභිතුණ්ඨිකබ්‍රාහ්මණො “යං යං නීලාදිවණ්ණං හොතු”ති වින්තෙසි. තෙන චුත්තං “නීලං ව පිතලොහිත”න්ති. තත්ථ නීලං වාති වා-සද්දො අනියමත්ථො, ගාථාසුඛත්ථං රස්සං කත්වා චුත්තො, තෙන වාසද්දෙන චුත්තාවසිට්ඨං ඔදාතාදිවණ්ණවිසෙසඤ්ඤෙව වට්ටාදිසණ්ඨානවිසෙසඤ්ඤෙව අණුංචුලාදිපමාණවිසෙසඤ්ඤෙව සඬිගණ්ඨාති. තස්ස චිත්තානුවත්තන්තොති තස්ස අභිතුණ්ඨිකස්ස චිත්තං අනුවත්තන්තො. චිත්තිතසන්තිහොති තෙන චිත්තිතචිත්තිතාකාරෙන පෙක්ඛජනස්ස උපට්ඨහාමිති දස්සෙති.

23. න කෙවලඤ්ඤෙව තෙන චිත්තිතාකාරදස්සනං එව මය්ගං ආනුභාවො. අපි ව ථුලං කරෙය්‍යමුදකං, උදකම්පි ථුලං කරෙති ථුලං මහාපථං ගහෙත්වා උදකං, උදකම්පි ගහෙත්වා පථං කාතුං සක්කුණෙය්‍යං එවං මහානුභාවො ව. යදිහං තස්ස කුප්පෙය්‍යන්ති තස්ස අභිතුණ්ඨිකස්ස අහං යදි කුප්පෙය්‍යං. ඛණෙන ඡාරිකං කරෙති කොටුප්පාදක්ඛණෙ එව භස්මං කරෙය්‍යං.

24. එවං භගවා තදා අත්තනො උප්පජ්ජනකානත්ථපට්ඨාගනෙ සමත්ථතං දස්සෙත්වා ඉදානි යෙන අධිප්පායෙන තං පට්ඨාගනං න කතං, තං දස්සෙතුං “යදි චිත්තවසී හෙස්ස”න්තිආදිමාහ.

තස්සත්ථො – “අයං අභිතුණ්ඨිකො මං අතිවිය බාධති, න මෙ ආනුභාවං ඡානාති, හන්දස්ස මෙ ආනුභාවං දස්සෙස්සාමි”ති කුප්පිත්වා ඔලොකනමත්තෙනාපි යදි චිත්තවසී අභවිස්සං, අප් සො භුසමුට්ඨි විය විප්පකිරිස්සති. අහං යථාසමාදින්නතො පරිහාසිස්සාමි සීලතො. තථා ව සති සීලෙන පරිහීනස්ස ඛණ්ඨිතසීලස්ස ය්වායං මයා දිපඬිකරදසබලස්ස පාදමුලතො පට්ඨාය අභිපත්තීතො , උත්තමත්ථො බුද්ධභාවො සො න සිප්ඤ්ඤාති.

25. කාමං භිජ්ජතුයං කායොති අයං වාතුමහාභුතිකො ඔදනකුම්මාසුපවයො අනිච්චුවඡාදනපරිමද්දනහෙදනවිද්ධංසනධම්මො කායො කිඤ්චාපි භිජ්ජතු විනස්සතු, ඉධෙව ඉමස්මිං එව යානෙ මහාවානෙ බිත්තභුසමුට්ඨි විය විප්පකිරියතු, නෙව සීලං පහින්දෙය්‍යං, විකිරන්තෙ භුසං වියාති සීලං පන උත්තමත්ථසිද්ධියා හෙතුභුතං ඉමස්මිං කළෙවරෙ භුසමුට්ඨි විය විප්පකිරන්තෙපි නෙව හින්දෙය්‍යං, කායජීවිතෙසු නිරපෙක්ඛො හුත්වා සීලපාරමිංයෙව පුරෙමිති වින්තෙත්වා තං තාදිසං දුක්ඛං තදා අධිවාසෙසින්ති දස්සෙති.

අප් මහාසත්තස්ස පන අභිතුණ්ඨිකහත්ථගතස්ස මාසො පරිපුරි, එත්තකං කාලං නිරාහාරොව අහොසි. සුමනා “අතිවිරායති මෙ සාමිකො, කො නු බො පවත්ති”ති පොක්ඛරණං ඔලොකෙන්ති ලොහිතවණ්ණං උදකං දිස්වා “අභිතුණ්ඨිකෙන ගහිතො භවිස්සති”ති ඤාත්වා නාගහවනා නික්ඛමිත්වා වම්මිකසන්තිකං ගන්ත්වා මහාසත්තස්ස ගහිතට්ඨානං කිලම්තට්ඨානඤ්ඤෙව දිස්වා රොදිත්වා කන්දිත්වා පච්චන්තගාමං ගන්ත්වා පුච්ඡිත්වා තං පවත්ති. සුත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා රාජද්වාරෙ ආකාසෙ රොදමානා අට්ඨාසි. මහාසත්තො නච්චන්තොව ආකාසං උල්ලොකෙන්තො තං දිස්වා ලජ්ජිතො පෙළං පච්ඡිත්වා නිපජ්ජි.

රාජා තස්ස පෙළං පච්චිකාලෙ “කිං නු බො කාරණ”න්ති ඉතො විතො ව ඔලොකෙන්තො තං ආකාසෙ ධීතං දිස්වා “කා නු ත්ව”න්ති පුච්ඡිත්වා තස්සා නාගකඤ්ඤාභාවං සුත්වා “නිස්සංසයං බො නාගරාජා ඉමං දිස්වා ලජ්ජිතො පෙළං පච්චිට්ඨො, අයඤ්ඤෙව යථාදස්සිතො ඉද්ධානුභාවො නාගරාජස්සෙව , න අභිතුණ්ඨිකස්සා”ති නිට්ඨං ගන්ත්වා “එවං මහානුභාවො අයං නාගරාජා, කථං නාම ඉමස්ස හත්ථං ගතො”ති පුච්ඡිත්වා “අයං ධම්මවාරි සීලවා නාගරාජා, වාතුද්දසිපන්තරසීසු උපොසථං උපවසන්තො අත්තනො සරීරං දානමුඛෙ නිය්‍යාතෙන්වා මහාමග්ගසම්පෙ වම්මිකමත්ථකෙ නිපජ්ජති, තත්ථායමෙනෙව ගහිතො, ඉමස්ස දෙවච්ඡරාපට්ඨාගා අනෙකසහස්සා ඉත්තීයො,

දෙවලොකසම්පත්තිසද්ධි නාගභවනසම්පත්ති, අයං මහිද්ධිකො මහානුභාවො සකලපථවිං පරිවත්තෙනුං සමත්ථො, කෙවලං ‘සීලං මෙ භිජ්ජිස්සති’ති එවරූපං විජ්ජකාරං දුක්ඛඤ්ච අනුභොති”ති ව සුත්වා සංවෙගජ්ජන්තො තාවදෙව තස්ස අභිතුණ්ඨිකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස බ්‍රහ්ම ධනං මහන්තඤ්ච යසං ඉස්සරියඤ්ච දත්වා – “හන්ද, හො, ඉමං නාගරාජානං විස්සජ්ජෙහි”ති විස්සජ්ජාපෙසි.

මහාසත්තො නාගභණ්ණං අන්තරධාපෙත්වා මාණවකවණ්ණෙන දෙවකුමාරො විය අට්ඨාසි. සුමනාපි ආකාසනො ඔතරිත්වා තස්ස සන්තිකෙ අට්ඨාසි. නාගරාජා රඤ්ඤො අඤ්ජලිං කත්වා “එහි, මහාරාජ, මය්හං නිවෙසනං පස්සිතුං ආගච්ඡාහි”ති යාචි. තෙනාහ භගවා –

“මුත්තො වම්පෙය්‍යකො නාගො, රාජානං එතද්‍රව්‍යි;
‘නමො තෙ කාසිරාජත්ථු, නමො තෙ කාසිවඩ්ඪන;
අඤ්ජලිං තෙ පග්ගණ්හාමි, පස්සෙය්‍යං මෙ නිවෙසන’න්ති.

අථ රාජා තස්ස නාගභවනගමනං අනුජාති. මහාසත්තො තං සපරිසං ගහෙන්වා නාගභවනං නෙත්වා අත්තනො ඉස්සරියසම්පත්තිං දස්සෙත්වා කතිපාහං තත්ථ වසාපෙත්වා හෙරිං වරාපෙසි – “සබ්බා රාජපරිසා යාවදිච්ඡකං හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිකං ධනං ගණ්හතු”ති. රඤ්ඤො ව අනෙකෙහි සකට්ඨකෙහි ධනං පෙසෙසි. “මහාරාජ, රඤ්ඤො නාම දානං දාතබ්බං, සීලං රක්ඛිතබ්බං, ධම්මිකා රක්ඛාවරණගුත්ති සබ්බත්ථ සංවිදහිතබ්බා”ති දසහි රාජධම්මකථාහි ඔවදිත්වා විස්සජ්ජෙසි. රාජා මහන්තෙන යසෙන නාගභවනා නික්ඛමිත්වා බාරාණසිමෙව ගතො. තතො පට්ඨාය කිර ජම්බුදීපතලෙ හිරඤ්ඤසුවණ්ණං ඡාතං. මහාසත්තො සීලානි රක්ඛිත්වා අන්වද්ධමාසං උපොසථකම්මං කත්වා සපරිසො සග්ගපුරං පුරෙසි.

තදා අභිතුණ්ඨිකො දෙවදත්තො අහොසි, සුමනා රාහුලමානා, උග්ගසෙනො සාරිපුත්තත්ථෙරො, වම්පෙය්‍යකො නාගරාජා ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි යථාරහං සෙසපාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා. ඉධ බොධිසත්තස්ස අච්ඡරියානුභවා හෙට්ඨා චුත්තතයා එවාති.

වම්පෙය්‍යනාගචරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. චූළබොධිවරියාවණ්ණනා

26. චතුත්ථෙ චූළබොධිති මහාබොධිපරිබ්බාජකත්තභාවං උපාදාය ඉධ “චූළබොධි”ති සමඤ්ඤා ආරොපිතා, න පන ඉමස්මිං එව ජාතකෙ (ජා. 1.10.49 ආදයො) අත්තනො ජෙට්ඨභාතිකාදිනො මහාබොධිස්ස සම්භවතොති දට්ඨබ්බං. සුසීලවාති සුට්ඨු සීලවා, සම්පන්නසීලොති අත්ථො. භවං දිස්වාන භයතොති කාමාදිභවං භායිතබ්බභාවෙන පස්සිත්වා. නෙක්ඛම්මන්ති එත්ථ ව-සද්දස්ස ලොපො දට්ඨබ්බො, තෙන “දිස්වානා”ති පදං ආකඩ්ඪියති. ඉදං චුත්තං හොති – ජාතිජරාබ්‍යාධිමරණං අපායදුක්ඛං අතීතෙ වට්ටමුලකං දුක්ඛං, අනාගතෙ වට්ටමුලකං දුක්ඛං, පච්චුජ්ජන්තො ආභාරපරියෙට්ඨිමුලකං දුක්ඛන්ති ඉමෙසං අට්ඨන්තං සංවෙගචත්ථුනං පච්චවෙක්ඛණෙන සබ්බම්පි කාමාදිභෙදං භවං සංසාරභයතො උපට්ඨභමානං දිස්වා නිබ්බානං තස්ස උපායභූතා සමථවිපස්සනා තදුපායභූතා ව පබ්බජ්ජාති ඉදං නිව්ධම්පි නෙක්ඛම්මං අනුස්සවාදිසිද්ධෙන ඤාණවක්ඛුනා තජ්ජට්ඨකත්තො දිස්වා තාපසපබ්බජ්ජපගමනෙන අනෙකාදීනවාකුලා ගහට්ඨභවා අභිනික්ඛමිත්වා ගතොති.

27. දුතිසිකාති පොරාණදුතිසිකා, ගිහිකාලෙ පජාපතිභූතා. කතකසන්තිභාති කඤ්චනසන්තිභත්තවා. වට්ටෙ අනපෙක්ඛාති සංසාරෙ නිරාලයා. නෙක්ඛම්මං අභිනික්ඛමිති නෙක්ඛම්මන්ථාය ගෙහතො නික්ඛමි, පබ්බජ්ජි අත්ථො.

28. ආලයන්ති සත්තා එතෙනාති ආලයො, තණ්හා, තදභාවෙන නිරාලයා. තතො එව ඤාතිසු තණ්හාබන්ධනස්ස ඡින්නත්තා ඡින්නබන්ධු. එවං ගිහිබන්ධනාභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි පබ්බජ්ජිතානම්පි කෙසඤ්චි යං හොති බන්ධනං, තස්සාපි අභාවං දස්සෙතුං “අනපෙක්ඛා කුලෙ ගණෙ”ති චුත්තං. තත්ථ කුලෙති උපට්ඨාකකුලෙ. ගණෙති තාපසගණෙ, සෙසා බ්‍රහ්මචාරිනොති වුව්චන්ති. උපාගමුන්ති උභොපි මයං උපාගම්මිහා.

29. තත්ථාති බාරාණසිසාමන්තෙ. නිපකාති පඤ්ඤවන්තො. නිරාකුලෙති ජනසඤ්චාරරහිතත්තා ජනෙහි අනාකුලෙ, අජ්ජසද්දෙති මිගපක්ඛිනං උට්ඨාපනතො තෙසං වස්සිතසද්දෙනාපි විරහිතත්තා අජ්ජසද්දෙ. රාජ්‍යයානෙ වසාමුභොති බාරාණසිරඤ්ඤො උය්‍යානෙ මයං උභො ජනා තදා වසාම.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – අතීතෙ ඉමස්මිං එව හද්දකජ්ජෙ බොධිසත්තො බ්‍රහ්මලොකතො වට්ඨත්වා අඤ්ඤතරස්මිං කාසිගාමෙ එකස්ස මහාවිභවස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස නාමග්ගභණ්ණසමයෙ “බොධිකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. වයජ්ජත්තකාලෙ පනස්ස තක්කසීලං ගන්ත්වා සබ්බසිජ්ජාති උග්ගණ්හිත්වා

පව්වාගතස්ස අනිච්ඡමානකස්සෙව මාතෘපිතරො සමජාතිකං කුලකුමාරිකං ආනෙසුං. සාපි බ්‍රහ්මලොකවුතාව උත්තමරූපධරා දෙවච්ඡරාපටිභාගා. තෙසං අනිච්ඡමානානං එව අඤ්ඤමඤ්ඤං ආවාහව්වාහං කරිංසු. උභින්නම්පි පන නෙසං කිලෙසමුදාවාරො න භූතපුබ්බො, සාරාගවසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං ඔලොකනම්පි නාහොසි, කා පන කථා ඉතරසංසග්ගෙ. එවං පරිසුද්ධසීලා අහෙසුං.

අපරභාගෙ මහාසත්තො මාතෘපිතසු කාලංකතෙසු තෙසං සරීරකිව්වං කත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා “හද්දෙ, ත්වං ඉමං අසීතිකොට්ඨනං ගහෙත්වා සුබෙන ජීවාහී”ති ආහ. “ත්වං පන අයාපුත්තා”ති? “මය්හං ධනෙන කිව්වං නත්ථී, පබ්බජිස්සාමි”ති. “කිං පන පබ්බජ්ජා ඉත්ථීනම්පි න වට්ටති”ති? “වට්ටති, හද්දෙ”ති. “තෙන හි මය්හම්පි ධනෙන කිව්වං නත්ථී, අහම්පි පබ්බජිස්සාමි”ති. තෙ උභොපි සබ්බං විහවං පරිච්චජිත්වා මහාදානං දත්වා නික්ඛම්ත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා පබ්බජිත්වා උඤ්ජාවරියාය එලාඵලෙහි යාපෙත්තා පබ්බජ්ජාසුබෙනෙව දස සංවච්ඡරානි වසිත්වා ලොභමිබ්බලසෙවනත්ථාය ජනපදවාරිකං වරත්තා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යායානෙ වසිංසු. තෙන වුත්තං “රාජ්‍යායානෙ වසාමුහො”ති.

30. අපේකදිවසං රාජා උය්‍යානකීළං ගතො. උය්‍යානස්ස එකපස්සෙ පබ්බජ්ජාසුබෙන විනිනාමෙත්තානං තෙසං සම්පට්ඨානං ගත්ත්වා පරමපාසාදිකං උත්තමරූපධරං පරිබ්බාජිකං ඔලොකෙත්තො කිලෙසවසෙන පටිබද්ධචිත්තො හුත්වා බොධිසත්තං “අයං තෙ පරිබ්බාජිකා කිං හොති”ති පුච්ඡි. තෙන “න ව කිඤ්චි හොති, කෙවලං එකපබ්බජ්ජාය පබ්බජිතා, අපි ව බො පන ගිහිකාලෙ පාදපරිවාරිකා අහොසි”ති වුත්තෙ රාජා “අයං කිරොතස්ස න කිඤ්චි හොති, අපි ව බො පනස්ස ගිහිකාලෙ පාදපරිවාරිකා අහොසි, යංනුනාහං ඉමං අන්තෙපුරං පවෙසෙය්‍යං, තෙනෙවස්ස ඉමිස්සා පටිපත්තිං ජානිස්සාමි”ති අන්ධබාලො තත්ථ අත්තනො පටිබද්ධචිත්තං නිවාරෙතුං අසක්කොත්තො අඤ්ඤතරං පුරිසං ආණාපෙසි “ඉමං පරිබ්බාජිකං රාජනිවෙසනං නෙහී”ති.

සො තස්ස පටිස්සුණිත්වා “අධම්මො ලොකෙ වත්තති”තිආදීනි වත්වා පරිදෙවමානං එව තං ආදාය පායාසි. බොධිසත්තො තස්සා පරිදෙවනසද්දං සුත්වා එකවාරං ඔලොකෙත්වා පුන න ඔලොකෙසි. “සචෙ පනාහං වාරෙස්සාමි, තෙසු චිත්තං පදොසෙත්වා මය්හං සීලස්ස අන්තරායො භවිස්සති”ති සීලපාරමිංයෙව ආවජ්ජෙත්තො නිසීදි. තෙන වුත්තං “උය්‍යානදස්සනං ගත්ත්වා, රාජා අද්දස බ්‍රාහ්මණි”න්තිආදි.

තත්ථ තුය්හෙසා කා කස්ස හරියාති තුය්හං තව එසා කා, කිං හරියා, උදාහු භගීනී වා සමානා කස්ස අඤ්ඤස්ස හරියා.

31. න මය්හං හරියා එසාති කාමඤ්චෙසා මය්හං ගිහිකාලෙ හරියා අහොසි, පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය න මය්හං හරියා එසා, නාපි අහං එතිස්සා සාමිකො, කෙවලං පන සහධම්මා එකසාසනී, අහම්පි පරිබ්බාජකො අයම්පි පරිබ්බාජිකාති සමානධම්මා පරිබ්බාජකසාසනෙන එකසාසනී, සබ්‍රහ්මචාරිනීති අත්ථො.

32. තිස්සා සාරත්තගධිතොති කාමරාගෙන සාරත්තො හුත්වා පටිබද්ධො. ගාභාපෙත්වාන වෙටකෙති වෙටකෙති ගණ්භාපෙත්වා වෙටකෙ වා අත්තනො රාජපුරිසෙ ආණාපෙත්වා තං පරිබ්බාජිකං ගණ්භාපෙත්වා. නිජ්ජිළයත්තො බලසාති තං අනිච්ඡමානං එව ආකඩ්ඪනපරිකඩ්ඪනාදිනා නිජ්ජිළයත්තො බාධෙත්තො, තථාපි අගච්ඡන්තිං බලසා බලක්කාරෙන රාජපුරිසෙහි ගණ්භාපෙත්වා අත්තනො අන්තෙපුරං පවෙසෙසි.

33. ඔදපත්තකියාති උදකපත්තං ආමසිත්වා ගහිතහරියා ඔදපත්තිකා නාම, ඉදං වචනං පුරාණදුතිසිකාභාවෙන උපලක්ඛණමත්තං දට්ඨබ්බං, සා පනස්ස බ්‍රාහ්මණව්වාහවසෙන මාතෘපිතූහි සම්පට්ඨාදිතා, “ඔදපත්තකියා”ති ව භාවෙනභාවලක්ඛණෙ භූමිමං. සහජාති පබ්බජ්ජාජාතිවසෙන සහජාතා, තෙනෙවාහ “එකසාසනී”ති. “එකසාසනී”ති ව ඉදං භූමිමත්ථෙ පව්වත්තං, එකසාසනියාති අත්ථො. නයන්තියාති නියන්තියා. කොපො මෙ උපපජ්ජ්ජාති අයං තෙ ගිහිකාලෙ හරියා බ්‍රාහ්මණි සීලවතී, පබ්බජිතකාලෙ ව සබ්‍රහ්මචාරිනීභාවතො සහජාතා භගීනී, සා තුය්හං පුරතො බලක්කාරෙන ආකඩ්ඪිත්වා නියති. “බොධිබ්‍රාහ්මණ, කිං තෙ පුරිසභාව”න්ති පුරිසමානෙන උස්සාහිතො චිරකාලසයිතො වම්මිකබ්බලතො කෙනචි පුරිසෙන සට්ටිතො “සුසු”ති එණං කරොත්තො ආසිවිසො විය මෙ චිත්තතො කොපො සහසා වුට්ඨාසි.

34-5. සහකොපෙ සමුප්පන්නෙති කොපුප්පත්තියා සහ, තස්ස උප්පත්තිසමනන්තරමෙවාති අත්ථො. සීලබ්බතමනුස්සරින්ති අත්තනො සීලපාරමිං ආවජ්ජෙසිං. තත්ථෙව කොපං නිග්ගණ්හින්ති තස්මිං එව ආසනෙ යථානිසින්තොව තං කොපං නිවාරෙසිං. නාදාසිං වඩ්ඪිතුපරිති තතො එකවාරුප්පත්තිතො උපරි උද්ධං වඩ්ඪිතුං න අදාසිං. ඉදං වුත්තං හොති – කොපෙ උප්පන්නමත්තෙ එව “නනු ත්වං, බොධිපරිබ්බාජක, සබ්බපාරමියො පුරෙත්වා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිච්ඡික්ඛිතුකාමො, තස්ස තෙ කිමිදං සීලමත්තෙපි උපක්ඛලනං, තයිදං ගුන්තං බුරමත්තොදකෙ ඔසිදන්තස්ස මහාසමුද්දස්ස පරතීරං ගණ්හිතුකාමතා විය හොති”ති අත්තානං පරිභාසිත්වා පටිසඬ්ඛානබලෙන තස්මිං එව බණෙ කොපං නිග්ගහෙත්වා පුන උප්පජ්ජනවසෙනස්ස වඩ්ඪිතුං න අදාසින්ති. තෙනෙවාහ “යදි නං බ්‍රාහ්මණි”න්තිආදි.

තස්සත්ථො – තං පරිබ්බාජිකං බ්‍රාහ්මණිං සො රාජා වා අඤ්ඤො වා කොචි තිණ්භායපි නිසිතාය සත්තියා කොට්ටෙය්‍ය, ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං යදි ඡිත්තදෙය්‍ය, එවං සත්තෙපි සීලං අත්තනො සීලපාරමිං නෙව භිත්තදෙය්‍යං. කස්මා? බොධියා එව කාරණා, සබ්බත්ථං අඛණ්ඩිතසීලෙනෙව සක්කා සම්මාසම්බොධිං පාපුණ්තුං, න ඉතරෙතාති.

36. න මෙ සා බ්‍රාහ්මණී දෙස්සාති සා බ්‍රාහ්මණී ජාතියා ගොත්තෙන කුලප්පදෙසෙන ආචාරසම්පත්තියා විරපරිවයෙන පබ්බජ්ජාදිගුණසම්පත්තියා වාති සබ්බජ්ජකාරෙන න මෙ දෙස්සා න අප්පියා, එතිස්සා මම අප්පියභාවො කොචි නත්ථි. නපි මෙ බලං න විජ්ජතිති මය්හම්පි බලං න න විජ්ජති, අත්ථි එව. අහං නාගබ්බො ටාමසම්පත්තො, ඉච්ඡමානො සහසා වුට්ඨහිත්වා තං ආකඩ්ඪන්තෙ පුරිසෙ නිජපොථෙත්වා තං ගහෙත්වා යථිච්ඡිතට්ඨානං ගන්තුං සමත්ථොති දස්සෙති. සබ්බඤ්ඤානං පියං මය්හන්ති තතො පරිබ්බාජිකතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව මය්හං පියං. තස්මා සීලානුරක්ඛිස්සන්ති තෙන කාරණෙන සීලමෙව අනුරක්ඛිස්සං.

අප් සො රාජා උය්‍යානෙ පපඤ්චං අකත්ථාව සීසතරං ගන්ත්වා තං පරිබ්බාජිකං පක්කොසාපෙත්වා මහන්තෙන යසෙන නිමන්තෙසි. සා යසස්ස අගුණං පබ්බජ්ජාය ගුණං අත්තනො බොධිසත්තස්ස ව මහන්තං භොගක්ඛන්ධං පභාය සංවෙගෙන පබ්බජිතභාවඤ්ච කථෙසි. රාජා කෙනචි පරියායෙන තස්සා මනං අලභන්තො චිත්තෙසි – “අයං පරිබ්බාජිකා සීලෙති කල්‍යාණධම්මා, සොපි පරිබ්බාජකො ඉමාය ආකඩ්ඪිත්වා නියමානාය න කිඤ්චි විජ්ජකාරං දස්සෙසි, සබ්බත්ථං නිරපෙක්ඛිත්තො, න බො පන මෙතං පතිරුපං, යං එවරුපෙසු ගුණවත්තෙසු විජ්ජකාරො, යංනුනාහං ඉමං පරිබ්බාජිකං ගහෙත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා ඉමං, තඤ්ච පරිබ්බාජකං බමාපෙය්‍ය”න්ති? එවං පන චිත්තෙත්වා “පරිබ්බාජිකං උය්‍යානං ආනෙථා”ති පුරිසෙ ආණාපෙත්වා සයං පට්ඨතරං ගන්ත්වා බොධිසත්තං උපසඩ්ධිකම්ථා පුච්ඡි – “භො පබ්බජිත, කිං මයා තාය පරිබ්බාජිකාය නියමානාය කොපො තෙ උප්පජ්ජිත්ථා”ති. මහාසත්තො ආහ –

“උප්පජ්ජි මෙ න මුච්චිත්ථ, න මෙ මුච්චිත්ථ ජීවතො;
රජංව විපුලා වුට්ඨි, ඛිජ්ජමෙව නිවාරයි”න්ති. (ජා. 1.10.52);

තං සුත්වා රාජා “කිං නු බො එස කොපමෙව සත්තාය වදති, උදාහු අඤ්ඤං කිඤ්චි සිජ්ජාදික”න්ති චිත්තෙත්වා පුන පුච්ඡි –

“කිං තෙ උප්පජ්ජි නො මුච්චි, කිං තෙ නො මුච්චි ජීවතො;
රජංව විපුලා වුට්ඨි, කතමං තං නිවාරයි”ති. (ජා. 1.10.53);

තත්ථ උප්පජ්ජිති එකචාරං උප්පජ්ජි, න පුන උප්පජ්ජි. න මුච්චිත්ථාති කායච්චිකාරුජ්ජාදනවසෙන පන න මුච්චිත්ථ, න නං බහි පවත්තිතුං විස්සජ්ජෙසින්ති අත්ථො. රජංව විපුලා වුට්ඨිති යථා නාම ගිම්භානං පච්ඡිමෙ මාසෙ උප්පන්නං රජං විපුලා අකාලවුට්ඨිධාරා යානසො නිවාරෙති, එවං තං වූපසමෙත්තො නිවාරයිං, නිවාරෙසින්ති අත්ථො.

අප්සස්ස මහාපුරිසො නානජ්ජකාරෙන කොධෙ ආදීනවං පකාසෙන්නො –

“යම්හි ජාතෙ න පස්සති, අජාතෙ සාධු පස්සති;
සො මෙ උප්පජ්ජි නො මුච්චි, කොධො දුම්මෙධගොවරො.

“යෙන ජාතෙන නන්දන්ති, අමිත්තා දුක්ඛමෙසිනො;
සො මෙ උප්පජ්ජි නො මුච්චි, කොධො දුම්මෙධගොවරො.

“යස්මිඤ්ච ජායමානම්හි, සදත්ථං නාවබුජ්ඣති;
සො මෙ උප්පජ්ජි නො මුච්චි, කොධො දුම්මෙධගොවරො.

“යෙනාහිභුතො කුසලං ජහාති, පරක්කරෙ විපුලඤ්චාපි අත්ථං;
ස භිමසෙනො බලවා පමද්දී, කොධො මහාරාජා න මෙ අමුච්චථ.

“කට්ඨස්මිං මන්ථමානස්මිං, පාවකො නාම ජායති;
තමෙව කට්ඨං ඩහති, යස්මා සො ජායතෙ ගිති.

“එවං මන්දස්ස පොසස්ස, බාලස්ස අවිජානතො;
සාරම්භා ජායතෙ කොධො, සපි තෙනෙව ඩය්හති.

“අග්ගිව තිණකට්ඨස්මිං, කොධො යස්ස පවඩ්ඪති;
නිහියති තස්ස යසො, කාළපක්ඛෙව වන්දිතො.

“අනින්ධො ධුමකෙතුච, කොධො යස්සපසම්මති;
ආපුරති තස්ස යසො, සුක්කපක්ඛෙව චන්දිමා”ති. (ජා. 1.10.54-61) –

ඉමාහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙසි.

තත්ථ න පස්සතීති අත්තත්ථම්පි න පස්සති, පගෙව පරත්ථං. සාධු පස්සතීති අත්තත්ථං පරත්ථං උභයත්ථඤ්ච සම්මදෙව පස්සති. දුම්මෙධගොවරොති නිප්පඤ්ඤානං විසයභූතො, නිප්පඤ්ඤො වා ගොවරො ආභාරො ඉන්ධනං එතස්සාති දුම්මෙධගොවරො. දුක්ඛමෙසිනොති දුක්ඛං ඉච්ඡන්තා. සදත්ථන්ති අත්තනො අත්ථං වුඩ්ඪිං. පරක්කරෙති අපනෙය්‍යා විනාසෙය්‍යා. සභිමසෙනොති සො භිමාය භයජනනියා මහතියා කිලෙසසෙනාය සමන්තාගතො. පමද්දීති බලවහාවෙන සත්තෙ පමද්දනසිලො. න මෙ අමුච්චාති මම සන්නිකා මොක්ඛං න ලභි, අබ්භන්තරෙ එව දමිතො, නිබ්බිසෙවනො කතොති අත්ථො. බීරං විය වා මුහුත්තං දඬිභාවෙන චිත්තෙන පතිට්ඨතිත්ථාතිපි අත්ථො.

මත්ථමානස්මිත්ති අරණ්‍යසහිතෙ මට්ඨියමානෙ. “මත්ථමානස්මි”න්තිපි පාඨො. යස්මාති යතො කට්ඨා . ගිනීති අග්ගි. බාලස්ස අවිජානනොති බාලස්ස අජානන්තස්ස. සාරම්භා ජායතෙති කරණුත්තරියකරණලක්ඛණා සාරම්භා අරණ්‍යමත්ථනතො විය පාවකො කොධො ජායතෙ. සපි තෙනෙවාති සොපි බාලො තෙනෙව කොධෙන කට්ඨං විය අග්ගිනා ඩස්භති. අනින්ධො ධුමකෙතුචාති අනින්ධනො අග්ගි විය. තස්සාති තස්ස අධිවාසනඛන්තියා සමන්තාගතස්ස පුග්ගලස්ස සුක්කපක්ඛෙ චන්දො විය ලද්ධො, යසො අපරාපරං ආපුරතිති.

රාජා මහාසත්තස්ස ධම්මකථං සුත්වා මහාපුරිසං පරිබ්බාජිකම්පි රාජගෙහතො ආගතං බමාපෙත්වා “තුම්භෙ පබ්බජ්ජාසුඛං අනුභවන්තා ඉධෙව උය්‍යානෙ වසථ, අහං වො ධම්මිකං රක්ඛාවරණගුත්තිං කරිස්සාමි”ති චන්වා චන්දිත්වා පක්කාමි. තෙ උභොපි තත්ථෙව වසිංසු. අපරභාගෙ පරිබ්බාජිකා කාලමකාසි. බොධිසත්තො භිමවන්තං පවිසිත්වා ඤානාභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙන්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායනො අහොසි.

තදා පරිබ්බාජිකා රාහුලමාතා අහොසි, රාජා ආනන්දත්ථෙරො, බොධිපරිබ්බාජකො ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි යථාරහං සෙසපාරම්භො නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා මහන්තං භොගක්ඛන්ධං මහන්තඤ්ච ඤාතිපරිවට්ටං පහාය මහාභිනික්ඛමනසදිසං ගෙහතො නික්ඛමනං, තථා නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතස්ස බහුජනසම්මතස්ස සතො පරමප්පිච්ඡතාය කුලෙසු ච ගණෙසු ච අලග්ගතා, අච්චන්තමෙව ලාභසක්කාරජිගුච්ඡාය පවිච්ඡෙකාහිරති, අතිසයවතී ච අභිසල්ලෙඛවුත්ති, තථාරූපාය සීලවතියා කල්‍යාණධම්මාය පරිබ්බාජිකාය අනනුඤ්ඤාතා අත්තනො පුරතො බලක්කාරෙන පරාමසියමානාය සීලපාරම්. ආවජ්ජෙන්වා විකාරානාපත්ති, කතාපරාධෙ ව තස්මිං රාජීනි උපගතෙ භිතචිත්තතං මෙන්තචිත්තතං උපට්ඨපෙත්වා දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකෙහි සමනුසාසනන්ති එවමාදයො ඉධ මහාපුරිසස්ස ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බා. තෙනෙතං වුච්චති “එවං අච්ඡරියා හෙතෙ...පෙ.... ධම්මස්ස අනුධම්මතො”ති.

චූළබොධිචරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මහිංසරාජචරියාවණ්ණනා

37. පඤ්චමෙ මහිංසො පවනචාරකොති මහාවනචාරී වනමහිංසො යදා භොමීති යොජනා. පවඩ්ඪකායොති වයසම්පන්නියා අධිගපච්චඩ්ඪගානඤ්ච චූලභාවෙන අභිවඩ්ඪකායො. බලවාති මහාබලො ථාමසම්පන්නො. මහන්තොති විපුලසරීරො. හත්ථිකලභජ්ජමාණො කිර තදා බොධිසත්තස්ස කායො භොති. භිමදස්සනොති මහාසරීරතාය වනමහිංසජාතිතාය ච සීලං අජානන්තානං භයං ජනනතො භයානකදස්සනො.

38. පබ්භාරෙති ඔලම්බකසිලාකුච්ඡියං. දකාසයෙති ජලාසයසම්පෙ. භොතෙත්ථ යානන්ති එත්ථ මහාවනෙ යො කොචි පදෙසො වනමහිංසානං තිට්ඨන්ට්ඨානං භොති. තභිං තභින්නි තත්ථ තත්ථ.

39. විවරන්තොති විහාරථාසුකං වීමංසිතුං විවරන්තො. යානං අද්දස හද්දකන්ති එවං විවරන්තො තස්මිං මහාරඤ්ඤෙ හද්දකං මය්හං ථාසුකං රුක්ඛමූලට්ඨානං අද්දක්ඛිං. දිස්වා ච තං යානං උපගන්ත්වාන, තිට්ඨාමි ච සයාමි ච ගොවරං ගහෙන්වා දිවා තං රුක්ඛමූලට්ඨානං ගන්ත්වා යානසයනෙහි විනිනාමෙමිති දස්සෙති.

40. තදා කිර බොධිසත්තො භිමවන්තජ්ජදෙසෙ මහිංසයොනියං නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජන්තො ථාමසම්පන්නො මහාසරීරො හත්ථිකලභජ්ජමාණො පබ්බතපාදපබ්භාරගිරිදුග්ගවනසට්ඨස්ස විවරන්තො එකං ථාසුකං මහාරුක්ඛමූලං දිස්වා ගොවරං ගහෙන්වා දිවා තත්ථ වසති. අපෙකො ලොලමක්කටො රුක්ඛා ඔතරිත්වා මහාසත්තස්ස පිට්ඨිං අභිරුහිත්වා උච්චාරපස්සාවං කත්වා සිඬිගෙසු ගණ්ඨිත්වා ඔලම්බන්තො නඬිගුට්ඨෙ ගහෙන්වා දොලායන්තො කිළි. බොධිසත්තො ඛන්තිමෙන්තානුද්දයසම්පදාය තං තස්ස අනාවාරං න මනසාකාසි. මක්කටො පුනජ්ජුනං තට්ථෙව කරොති. තෙන චුත්තං “අපෙත්ථ කපි මාගන්ත්වා”තිආදි.

තත්ප් කපි මාගන්ත්වානි කපි ආගන්ත්වා, ම-කාරො පදසන්ධිකරො. පාපොති ලාමකො. අනරියොති අනායෙ ඉරියනෙන අයෙ ව න ඉරියනෙන අනරියො, නිහිනාවාරොති අත්ථො. ලභුති ලොලො. ඛන්ධෙති ඛන්ධප්පදෙසෙ. මුත්තෙති පස්සාවං කරොති. ඔහදෙති කරිසං ඔස්සප්පති. තත්ති තං මං, තදා මහිංසහුතං මං.

41. සකිම්පි දිවසන්ති එකදිවසම්පි දුසෙති මං සබ්බකාලම්පි. තෙනාහ “දුසෙති මං සබ්බකාල”න්ති. න කෙවලඤ්ච දුතියතනියවතුත්පදිවසමත්තං, අප්ථ ඛො සබ්බකාලම්පි මං පස්සාවාදිති දුසෙති. යදා යදා මුත්තාදිති කාතුකාමො, තදා තදා මය්හමෙව උපරි කරොතිති දස්සෙති. උපද්දුතොති බාධිතො, තෙන සිඬගෙසු ඔලම්බනාදිනා මුත්තාදිඅසුචිමක්ඛණෙන තස්ස ව අපහරණත්ථං අනෙකචාරං සිඬගකොට්ඨි වාලග්ගෙන ව අනෙකචාරං කද්දථමංසුම්ප්පකං උදකං සිඤ්චිත්වා ධොවනෙන ව නිප්පිළිතො භොමිති අත්ථො.

42. යක්ඛොති තස්මිං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා. මං ඉදමබ්බිති රුක්ඛක්ඛන්ධෙ යත්වා “මහිංසරාජ, කස්මා ඉමස්ස දුට්ඨමක්කටස්ස අවමානං සහසී”ති ඉමමත්ථං පකාසෙන්නො නාසෙහෙතං ඡවං පාපං, සිඬගෙති ව බුරෙහි වාති ඉදං වචනං මං අභාසී.

43. එවං චුත්තෙ තදා යක්ඛෙති තදා තස්මිං කාලෙ තස්මිං යක්ඛෙ එවං චුත්තෙ සති. අහං තං ඉදමබ්බිති අහං තං යක්ඛං ඉදං ඉදානි වක්ඛමානං අබ්බං අභාසී. කුණපෙනාති කිලෙසාසුචිපග්ගරණෙන සුචිජාතිකානං සාධුතං පරමජිගුච්ඡනියතාය අතිදුග්ගන්ධවායනෙන ව කුණපසදිසතාය කුණපෙන. පාපෙනාති පාණානිපාතපාපෙන. අනරියෙනාති අනරියානං අසාධුතං මාගචිකතෙසාදාදිතං භීතපුරිසානං ධම්මත්තා අනරියෙන, කිං කෙන කාරණෙන, ත්වං දෙවතෙ මං මක්ඛෙසී, අයුත්තං තයා චුත්තං මං පාපෙ නියොජෙන්නියාති දස්සෙති.

44. ඉදානි තස්මිං පාපධම්මෙ ආදිනවං පකාසෙන්නො “යදිහ”න්තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – හද්දෙ දෙවතෙ, අහං තස්ස යදි කුප්ඤ්ඤායං, තතොපි ලාමකතරො භවෙය්‍යං. යෙන හි අධම්මවරණෙන සො බාලමක්කටො නිහිනො නාම ජාතො, සථෙ පනාහං තතොපි බලවතරං පාපධම්මං වරෙය්‍යං, නනු තෙන තතො පාපතරො භවෙය්‍යං, අවධානඤ්චෙන යදිහං ඉධලොකපරලොකං තදුත්තරි ව ජාතිත්වා ධීතො එකන්තෙනෙව පරිත්තාය පටිපන්නො එවරුපං පාපධම්මං වරෙය්‍යන්ති. කිඤ්ච හියොයා – සීලඤ්ච මෙ පභිජ්ජෙය්‍යාති අහඤ්චෙව ඛො පන එවරුපං පාපං කරෙය්‍යං, මය්හං සීලපාරම් බණ්ඩිතා සියා. විඤ්ඤ ව ගරහෙය්‍යු මන්ති පණ්ඩිතා ව දෙවමනුස්සා මං ගරහෙය්‍යුං “පස්සට, හො, අයං බොධිසත්තො බොධිපරියෙසනං වරමානො එවරුපං පාපං අකාසී”ති.

45. භීළිතා ජීවිතා වාපිති වා-සද්දො අවධාරණෙ. එවං විඤ්ඤති භීළිතා ගරහිතා ජීවිතාපි පරිසුද්ධෙන පරිසුද්ධසීලෙන හුත්වා මතං වා මරණමෙව වරං උත්තමං සෙය්‍යො. ක්‍යාහං ජීවිතහෙතුපි, කාහාමි පරහෙය්‍යන්ති එවං ජානන්තො ව අහං මය්හං ජීවිතනිමිත්තම්පි පරසත්තවිහිංසනං කිං කාහාමි කිං කරිස්සාමි, එතස්ස කරණෙ කාරණං තත්ථිති අත්ථො.

අයං පන අඤ්ඤෙපි මං විය මඤ්ඤමානො එවං අනාවාරං කරිස්සති, තතො යෙසං චණ්ඩමහිංසානං එවං කරිස්සති, තෙ එව එතං වධිස්සන්ති, සා එතස්ස අඤ්ඤෙහි මාරණා මය්හං දුක්ඛතො ව පාණානිපාතතො ව මුත්ති හවිස්සතිති ආහ. තෙන චුත්තං –

46. “මමෙවායං මඤ්ඤමානො, අඤ්ඤෙපෙවං කරිස්සති; තෙව තස්ස වධිස්සන්ති, සා මෙ මුත්ති හවිස්සති”ති.

තත්ප් මමෙවායන්ති මං විය අයං. අඤ්ඤෙපිති අඤ්ඤෙසම්පි. සෙසං චුත්තත්ප්මෙව.

47. භීතමජ්ඣමඋක්කටියෙති භීතෙ ව මජ්ඣමෙ ව උක්කටියෙ ව නිමිත්තහුතෙ. සහන්තො අවමානිතන්ති විභාගං අකත්වා තෙහි පවත්තිතං අවමානං පරිභවං සහන්තො ඛමන්තො. එවං ලහති සප්පඤ්ඤාති එවං භීතාදිසු විභාගං අකත්වා ඛන්තිමෙත්තානුද්දයං උපට්ඨපෙත්වා තදපරාධං සහන්තො සීලාදිපාරම්යො බුහෙත්වා මනසා යථාපත්ථිතං යථිච්ඡිතං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං ලහති පටිච්ඡිකුති, තස්ස තං න දුරෙති.

එවං මහාසත්තො අත්තතො අප්පකාසයං පකාසෙන්නො දෙවතාය ධම්මං දෙසෙසී. සො කතිපාභව්වයෙන අඤ්ඤත්ථ ගතො. අඤ්ඤො චණ්ඩමහිංසො නිවාසථාසුතාය තං යානං ගන්ත්වා අට්ඨාසී. දුට්ඨමක්කටො “සො එව අය”න්ති සඤ්ඤාය තස්ස පිට්ඨිං අභිරුහිත්වා තට්ථ අනාවාරං අකාසී. අප්ථ නං සො විධුනන්තො භූමියං පාතෙත්වා සිඬගෙන හදයෙ විජ්ඣිත්වා පාදෙහි මද්දිත්වා සඤ්චුණ්ණෙසී.

තදා සීලවා මහිංසරාජා ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි හෙට්ඨා චුත්තනායෙනෙව යථාරහං සෙසපාරම්යො නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා භන්ථිනාග- (වරියා. 2.1 ආදයො) භුරිදත්ත- (වරියා. 2.11 ආදයො) වම්පෙය්‍යනාගරාජ- (වරියා. 2.20 ආදයො) වරියාසු විය ඉධ මහාසත්තස්ස

ගුණානුභාවා වෙදිතබ්බො.

මහින්සරාජවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. රුරුමිගරාජවරියාවණ්ණනා

48. ඡට්ඨෙ සුතත්තකනකසන්නිභොති යථා සුට්ඨු අපගතසබ්බකාලකො හොති, එවං අග්ගිමිති පක්ඛිපිත්වා සුතත්තකනකසන්නිභො. මිගරාජා රුරු නාමාති ජාතිසිද්ධොන නාමෙන රුරු නාම මිගරාජා, ජාතියො රුරු, මිගානඤ්ච රාජාති අත්ථො. පරමසීලසමාහිතොති උත්තමසීලසමාහිතො, විසුද්ධසීලො චෙව සමාහිතචිත්තො ච, විසුද්ධසීලො චා සම්මා ආහිතචිත්තොති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තදා බොධිසත්තො රුරුමිගයොනියං නිබ්බත්ති. තස්ස සරිරච්ඡවි සුට්ඨු තාපෙත්වා මජ්ඣිමනිකායාපට්ටවණ්ණො අහොසි, හත්ථපාදා ලාබාරසපරිකම්මකතා විය, නඬගුට්ඨං වමරිතඬගුට්ඨං විය, සිඬගානි රජතදාමවණ්ණානි අක්ඛිනි සුමජ්ඣිමණිගුළිකා විය, මුඛං ඔදහිත්වා යපිතරත්තකම්බලගෙණ්ඩුකා විය. සො ජනසංසග්ගං පහාය විවෙකවාසං වසිතුකාමො පරිවාරං ඡඩ්ඛෙත්වා එකකොව ගඬගානිවත්තෙන රමණීයෙ සාලමිස්සකෙ සුපුප්ඵිතපවනෙ වසති. තෙන චුත්තං -

49. “රමමෙ පදෙසෙ රමණීයෙ, විචිත්තෙ අමනුස්සකෙ;
තත්ථ වාසං උපගඤ්ථිං, ගඬගාකුලෙ මනොරමෙ”ති.

තත්ථ රමමෙ පදෙසෙති මුත්තාතලසදිසවාලුකාචුණ්ණපණ්ඩරෙහි භූමිභාගෙහි සිනිද්ධහරිතතිණසඤ්චරිතෙහි වනත්ථලෙහි චිත්තත්ථරණෙහි විය නානාවණ්ණවිචිත්තෙහි සිලාතලෙහි මණික්ඛන්ධනිම්මලසලිලෙහි ජලාසයෙහි ව සමන්තාගතත්තා යෙහුයොන ච ඉන්ද්‍රගොපකවණ්ණාය රත්තාය සුඛසම්ඵස්සාය තිණජාතියා සඤ්ජන්තත්තා රමමෙ අරඤ්ඤප්පදෙසෙ. රමමණීයෙති පුප්ඵළපල්ලවාලඬකතවිපුලසාබාවිනද්ධෙහි නානාවිධදිජගණුපකුප්ඵිතෙහි විවිධතරුලතාවනවිරාජිතෙහි යෙහුයොන අම්බසාලවනසණ්ඩමණ්ඩිතෙහි වනගහනෙහි උපසොහිතත්තා තත්ථ පච්චිධස්ස ජනස්ස රතිජනනට්ඨෙන රමණීයෙ. චුත්තම්පි චෙන රුරුමිගරාජජාතකෙ -

“එතස්මිං වනසණ්ඩස්මිං, අම්බා සාලා ව පුප්ඵිතා;
ඉන්ද්‍රගොපකසඤ්ජන්තො, එත්ථෙසො නිට්ඨතෙ මිගො”ති. (ජා. 1.13.119);

විචිත්තෙති ජනවාසවිරහෙන සුඤ්ඤෙ. අමනුස්සකෙති සඤ්චරණමනුස්සානම්පි තත්ථ අභාවෙන මනුස්සරහිතෙ . මනොරමෙති යථාචුත්තගුණසම්පත්තියා විසෙසනො පටිවෙකකාමානං මනො රමෙතිති මනොරමෙ.

50. අථ උපරිගඬගායාති එත්ථ අථාති අධිකාරෙ නිපාතො, තෙන මයි තත්ථ තථා වසන්තෙ ඉදං අධිකාරන්තරං උප්පන්නන්ති දීපෙති. උපරිගඬගායාති ගඬගාය නදියා උපරිසොතෙ. ධනිකෙහි පරිපිළිකොති ඉණං ගහෙත්වා තං දාතුං අසක්කොන්තො ඉණායිකෙහි වොදියමානො.

එකො කිර බාරාණසිසෙට්ඨි අත්තනො පුත්තං “අයං සිප්පං උග්ගණ්හන්තො කිලමිස්සති”ති කිඤ්චි සිප්පං න උග්ගණ්හාපෙසි. ගීතවාදිතනවිවබාදනභොජනතො උද්ධං න කිඤ්චි අඤ්ඤාසි. තං වයප්පත්තං පතිරුපෙන දාරෙන සංයොජෙත්වා ධනං නියායාතෙත්වා මානාපිතරො කාලමකංසු. සො තෙසං අවිවයෙන ඉත්ථිඬුත්තසුරාඬුත්තාදිපරිවුතො නානාබාසනමුඛෙහි සබ්බං ධනං විද්ධංසෙත්වා තත්ථ තත්ථ ඉණං ආදාය තම්පි දාතුං අසක්කොන්තො ධනිකෙහි වොදියමානො “කිං මය්හං ජීවිතෙන, තෙනෙවම්හි අත්තභාවෙන අඤ්ඤො විය ජාතො, මරණං මෙ සෙයොයා”ති චිත්තෙත්වා ඉණායිකෙ ආහ - “තුම්භාකං ඉණපණ්ණානි ගහෙත්වා ආගච්ඡ්ථ, ගඬගානීරෙ මෙ නිහිතං කුලසන්තකං ධනං අත්ථි, තං වො දස්සාමි”ති. තෙ තෙන සද්ධිං අගමංසු. සො “ඉධ ධනං, එත්ථ ධන”න්ති නිධිට්ඨානං ආචික්ඛන්තො විය “එවං මෙ ඉණමොක්ඛො භවිස්සති”ති පලායිත්වා ගඬගායං පති. සො වණ්ඩසොතෙන වුය්හන්තො කාරුඤ්ඤරවං රචි. තෙන චුත්තං “අථ උපරිගඬගායා”තිආදි.

තත්ථ ජීවාමි වා මරාමි වාති ඉමස්මිං ගඬගාසොතෙ පතිතො ජීවාමි වා මරාමි වා, ජීවිතං වා මෙ එත්ථ භොතු මරණං වා, උභයථාපි ඉණායිකපිළා න භොතිති අධිප්පායො.

51. මජ්ඣෙ ගඬගාය ගච්ඡතිති සො පුරිසො රත්තින්දිවං ගඬගාය වුය්හමානො ජීවිතපෙමස්ස විජ්ජමානත්තා මරණං අප්පත්තො මරණභයතප්පිතො හුත්වා කරුණං රචං රචන්තො ගඬගාය මජ්ඣෙ මහොදකෙන ගච්ඡති.

52. අථ මහාපුරිසො අඬ්ඨරත්තසමයෙ තස්ස තං කරුණං පරිදෙවන්තස්ස පරිදෙවිතසද්දං සුත්වා “මනුස්සසද්දො සුයති, මා මයි ඉධ ධරන්තෙ මරතු, ජීවිතමස්ස දස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා සයනගුම්බා වුට්ඨාය නදීතීරං ගන්ත්වා “අම්භො පුරිස, මා භායි, ජීවිතං තෙ දස්සාමි”ති වත්වා අස්සාසෙත්වා සොතං ඡිත්තන්තො ගන්ත්වා තං පිට්ඨියං ආරොපෙත්වා තීරං පාපෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං තෙත්වා පරිස්සමං විනොදෙත්වා ඵලාඵලානි දත්වා ද්විහතිභවවයෙන තං ආහ

— “අම්මො පුරිස , අහං තං ඛාරාණසිගාමිමග්ගං පාපෙස්සාමි, ත්වං ‘අසුකට්ඨානෙ නාම කඤ්චනම්මො වසති’ති මා කස්සවි ආරොවෙහි”ති. සො “සාධු, සාමි”ති සම්පට්ඨි. මහාසත්තො තං අත්තනො පිට්ඨිං ආරොපෙත්වා ඛාරාණසිමග්ගෙ ඔතාරෙත්වා නිවත්ති. තෙන චුත්තං — “තස්සාහං සද්දං සුත්වාන, කරුණං පරිදෙවතො”තිආදි.

තත්ථ කොසි ත්වං නරොති ත්වං කො මනුස්සො අසි, කුතො ඉධ වුය්භමානො ආගතොසිති අත්ථො.

53. අත්තනො කරුණන්ති අත්තනො කිරියං. ධනිකෙහි භිතොති ඉණාසිකෙහි උබ්බිග්ගො. තසිතොති උත්තස්තො.

54. තස්ස කත්වාන කාරුඤ්ඤං, චජිත්වා මම ජීවිතන්ති කාරුඤ්ඤං කත්වා මහාකරුණාය සමුස්සාහිතො මම ජීවිතං තස්ස පුරිසස්ස පරිච්චජිත්වා. පටිසිත්වා නිහරිං තස්සාති නදිං පටිසිත්වා සොතං ඡින්දන්තො උජුකමෙව ගන්ත්වා මම පිට්ඨිං ආරොපෙත්වා තතො තං නිහරිං. තස්සාති උපයොගත්ථෙ සාමිච්චනං. “තත්ථා”තිපි පාළි, තත්ථ නදියන්ති අත්ථො. අන්ධකාරමිති රත්තියාති රත්තියා අන්ධකාරසමයෙ, කාළපක්ඛරත්තියන්ති අත්ථො.

55. අස්සත්ථකාලමඤ්ඤායාති පරිස්සමං අපනෙත්වා එලාඵලානි දත්වා ද්විභනිභව්වයෙන කිලමථස්ස විගතකාලං ජානිත්වා. එකං තං වරං යාචාමිති අහං තං එකං වරං යාචාමි, මය්හං එකං වරං දෙහිති අත්ථො. කිං තං වරන්ති වෙ? ආහ — මා මං කස්සවි පාවදාති “අසුකට්ඨානෙ සුවණ්ණම්මො වසති”ති කස්සවි රඤ්ඤො වා රාජමහාමත්තස්ස වා මං මා පාවද.

අථ තස්මිං පුරිසෙ ඛාරාණසිං පට්ඨිඨදිවසෙයෙව සො රාජා “අහං, දෙව, සුවණ්ණවණ්ණං මිගං මය්හං ධම්මං දෙසෙන්නං සුපිනෙන අද්දසං, අහඤ්භි සච්චසුපිනා, අද්ධා සො විජ්ජති, තස්මා කඤ්චනම්මගස්ස ධම්මං සොතුකාමා ලභිස්සාමි වෙ ජීවිස්සාමි, තො වෙ මෙ ජීවිතං නත්ථි”ති අග්ගමහෙසියා චුත්තො තං අස්සාසෙත්වා “සචෙ මනුස්සලොකෙ අත්ථි, ලභිස්සසි”ති වත්වා බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙත්වා “සුවණ්ණම්මො නාම භොන්ති”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, දෙව, භොන්ති”ති සුත්වා සහස්සත්ථවිකං සුවණ්ණවඬිකොටකෙ ය්පෙත්වා තං හත්ථික්ඛන්ධං ආරොපෙත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි — “යො සුවණ්ණම්මං ආචික්ඛිස්සති, තස්ස හත්ථිනා සද්ධිං ඉමං දස්සාමි”ති. තතො උත්තරිමපි දාතුකාමො හුත්වා —

“තස්ස ගාමවරං දම්මි, නාරියො ව අලඬිකතා;
යො මෙන මිගමක්ඛාති, මිගානං මිගමුත්තම”න්ති. (ජා. 1.13.117) —

ගාථං සුවණ්ණපට්ටෙ ලිඛාපෙත්වා සකලනගරෙ වාචාපෙසි. අථ සො සෙට්ඨිපුත්තො තං ගාථං සුත්වා රාජපුරිසානං සන්තිකං ගන්ත්වා “රඤ්ඤො ඵ්වරුපං මිගං ආචික්ඛිස්සාමි, මං රාජානං දස්සෙථා”ති ආහ. රාජපුරිසා තං රඤ්ඤො සන්තිකං නෙත්වා තමත්ථං ආරොවෙසුං. රාජා “සච්චං, හො, අද්දසා”ති පුච්ඡි. සො “සච්චං, දෙව, මයා සද්ධිං ආගච්ඡතු, අහං තං දස්සෙස්සාමි”ති ආහ. රාජා තමෙව පුරිසං මග්ගදෙසකං කත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන තං යානං ගන්ත්වා තෙන මිත්තදුබ්භිනා පුරිසෙන දස්සිතං පදෙසං ආවුධහත්ථෙ පුරිසෙ සමන්තතොව පරිවාරෙත්වා “උක්කුට්ඨිං කරොථා”ති වත්වා සයං කතිපයෙහි ජනෙහි සද්ධිං එකමන්තෙ අට්ඨාසි. සොපි පුරිසො අවිදුරෙ අට්ඨාසි. මහාසත්තො සද්දං සුත්වා “මහතො බලකායස්ස සද්දො, අද්ධා තමිහා මෙ පුරිසා භයෙන උප්පන්නෙන භවිතබ්බ”න්ති ඤත්වා උට්ඨාය සකලපරිසං ඔලොකෙත්වා “රඤ්ඤො ධීතට්ඨානෙයෙව මෙ සොන්ථි භවිස්සති”ති රාජාහිමුබො පායාසි. රාජා තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “නාගබලො අවත්ථරන්තො ආගච්ඡෙය්‍යා”ති සරං සන්නය්හිත්වා “ඉමං මිගං සන්නාසෙත්වා සචෙ පලායති, විජ්ඣිත්වා දුබ්බලං කත්වා ගණ්භිස්සාමි”ති බොධිසත්තාහිමුබො අහොසි. මහාසත්තො —

“ආගමෙහි මහාරාජ, මා මං විජ්ඣි රථෙසහ;
කො නු තෙ ඉදමක්ඛාසි, එත්ථෙසො තිට්ඨතෙ මිගො”ති. (ජා. 1.13.121) —

ගාථං අහාසි. රාජා තස්ස මධුරකථාය බජ්ඣත්වා සරං පටිසංහරිත්වා ගාරවෙන අට්ඨාසි. මහාසත්තොපි රාජානං උපසඬකමිත්වා මධුරපටිසන්ථාරං අකාසි. මහාජනොපි සබ්බාවුධානි අපනෙත්වා ආගන්ත්වා රාජානං පරිවාරෙසි. තෙන චුත්තං —

56. “නගරං ගන්ත්වාන ආචික්ඛි, පුච්ඡිතො ධනහෙතුකො;
රාජානං සො ගහෙත්වාන, උපගඤ්ඡි මමන්තික”න්ති.

තස්සත්ථො — යො මිත්තදුබ්භි පාපපුරිසො ජීවිතං පරිච්චජිත්වා තථා මයා පාණසංසයතො මොචිතො ඛාරාණසිනගරං ගන්ත්වා අත්තනා ලද්ධබ්බධනනිමිත්තං රඤ්ඤො මං ආචික්ඛි, ආචික්ඛිත්වා සො රඤ්ඤො ගාභාපෙතුං මග්ගදෙසකො හුත්වා රාජානං ගහෙත්වා මම සන්තිකමුපාගමිති.

මහාසත්තො සුවණ්ණකිඬිකිණිකං වාලෙන්තො විය මධුරස්සරෙන රාජානං පුන පුච්ඡි — “කො නු තෙ ඉදමක්ඛාසි, එත්ථෙසො තිට්ඨතෙ මිගො”ති. තස්මිං බණෙ සො පාපපුරිසො ථොකං පටික්කමිත්වා සොතපථෙ අට්ඨාසි . රාජා “ඉමිනා මෙ ත්වං දස්සිතො”ති තං පුරිසං නිද්දිසි. තතො බොධිසත්තො —

“සච්චං කිරෙව මාහංසු, නරා එකච්චියා ඉධ;
කට්ඨං නිජ්ජලචිතං සෙය්‍යො, න ත්වෙවෙකච්චියො නරො”ති. (ජා. 1.13.123) –

ගාථමාහ. තං සුත්ථා රාජා සංවෙගජාතො –

“කිං නු රුරු ගරහසි මිගානං, කිං පක්ඛිනං කිං පන මානුසානං;
භයඤ්ඤි මං වින්දතිනප්පරුපං, සුත්ථාන තං මානුසිං භාසමාන”න්ති. (ජා. 1.13.124) –

ගාථමාහ. තතො මහාපුරිසො “මහාරාජ, න මිගං න පක්ඛිං ගරහාමි, මනුස්සං පන ගරහාමි”ති දස්සෙන්නො –

“යමුද්ධරිං වාහනෙ වුස්භමානං, මහොදකෙ සලිලෙ සීසසොනෙ;
තතොනිදානං භයමාගතං මම, දුක්ඛො භවෙ රාජ අසබ්භි සඬිගමො”ති. (ජා. 1.13.125) –

ආහ.

තත්ථ නිජ්ජලචිතන්ති උද්ධරිතං, එකච්චියොති එකච්චො මිත්තදුඛිති පාපපුරිසො උදකෙ පතන්නොපි උත්තාරිතො නත්තෙව සෙය්‍යො. කට්ඨඤ්ඤි නානප්පකාරොන උපකාරාය සංවත්තති, මිත්තදුඛිති පන විනාසාය, තස්මා තතො කට්ඨමෙව වරතරන්ති. මිගානන්ති රුරුමිගරාජ, මිගානං කිං අඤ්ඤකරං ගරහසි, උදාහු පක්ඛිනං මනුස්සානන්ති පුච්ඡති. භයඤ්ඤි මං වින්දතිනප්පරුපන්ති මහන්තං භයං මං පටිලභති, අත්තතො සත්තකං විය කරොතිති අත්ථො.

වාහනෙති පතිතපතිතෙ වහිතුං සමත්ථෙ ගඬිගාවහෙ. මහොදකෙ සලිලෙති මහොදකිභූතෙ සලිලෙ. උභයෙනාපි ගඬිගාවහස්ස බහුදකතං දස්සෙති. තතො නිදානන්ති, මහාරාජ, යො මය්හං තයා දස්සිතො පුරිසො, එසො මයා ගඬිගාය වුස්භමානො අඬිඨරත්තසමයෙ කරුණං පරිදෙවන්තො තතො උත්තාරිතො, තතොනිදානං ඉදං මය්හං භයමාගතං, අසප්පුරිසෙහි සමාගමො නාම දුක්ඛොති.

තං සුත්ථා රාජා තස්ස කුජ්ඣිත්ථා “එවං බහුපකාරස්ස නාම ගුණං න ජානාති, දුක්ඛං උප්පාදෙති, විජ්ඣිත්ථා නං ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සාමි”ති සරං සන්නය්හි. තෙන වුත්තං –

57. “යාවතා කරණං සබ්බං, රඤ්ඤො ආරොචිතං මයා;
රාජා සුත්ථාන වචනං, උසුං තස්ස පකප්පයි;
ඉධෙව සාතයිස්සාමි, මිත්තදුඛිතිං අනරිය”න්ති.

තත්ථ යාවතා කරණන්ති යං තස්ස මයා කතං උපකාරකරණං, තං සබ්බං. පකප්පයිති සන්නය්හි. මිත්තදුඛිතින්ති අත්තතො මිත්තෙසු උපකාරිසු දුඛිතනයිලං.

තතො මහාසත්තො “එස බාලො මං නිස්සාය මා නස්සි”ති විත්තෙන්ථා “මහාරාජ, වධො නාමෙස බාලස්ස වා පණ්ඩිතස්ස වා න සාධුහි පසංසිතො, අඤ්ඤදන්ථු ගරහිතො එව, තස්මා මා ඉමං ඝාතෙහි, අයං යථාරුචි ගච්ඡතු, යඤ්චෙව තස්ස ‘දස්සාමි’ති තයා පටිඤ්ඤානං, තම්පි අභාපෙන්ථාව දෙහි”ති ආහ. “අභඤ්ච තෙ යං ඉච්ඡිතං, තං කරිස්සාමි, අත්තානං තුය්හං දම්මි”ති ආහ. තෙන වුත්තං –

58. “තමහං අනුරක්ඛන්තො, නිම්මිතිං මම අත්තනා;
තිට්ඨතෙසො මහාරාජ, කාමකාරො භවාමි තෙ”ති.

තත්ථ නිම්මිතින්ති තං මිත්තදුඛිතිං පාපපුග්ගලං අනුරක්ඛන්තො මම අත්තතො අත්තභාවෙන තං පරිවත්තෙසිං, අත්තානං රඤ්ඤො නියානෙන්ථා රාජහත්ථතො පත්තං තස්ස මරණං නිවාරෙසින්ති අත්ථො. තිට්ඨතෙසොතිආදි විනිමයාකාරදස්සනං .

59. ඉදානි යදත්ථං සො අත්තචිතිමයො කතො, තං දස්සෙතුං ඔසානගාථමාහ. තස්සත්ථො – තදා මං නිස්සාය තං මිත්තදුඛිතිං පුරිසං තස්මිං රඤ්ඤෙ ජීවිතා වොරොපෙතුකාමෙ අහං අත්තානං රඤ්ඤො පරිච්චන්තො මම සීලමෙව අනුරක්ඛිං, ජීවිතං පන තාරක්ඛිං. යං පනාහමෙව අත්තතො ජීවිතනිරපෙක්ඛං සීලවා ආසිං, තං සම්මාසම්බොධියා එව කාරණාති.

අථ රාජා බොධිසත්තෙන අත්තතො ජීවිතං පරිච්චන්ථා තස්ස පුරිසස්ස මරණෙ නිවාරෙන්තෙ තුට්ඨමානසො “ගච්ඡ, භො, මිගරාජස්ස අනුග්ගහෙන මම හත්ථතො මරණා මුත්තො”ති චත්ථා යථාපටිඤ්ඤාය තඤ්චස්ස ධනං දාපෙසි. මහාසත්තස්ස යථාරුචියාව අනුජානිත්ථා තං නගරං තෙන්ථා නගරඤ්ච බොධිසත්තඤ්ච අලඬිකාරාපෙන්ථා දෙවියා ධම්මං දෙසාපෙසි. මහාසත්තො දෙවිං ආදිං කත්ථා රඤ්ඤො ව රාජපරිසාය ව මධුරාය මනුස්සභාසාය ධම්මං දෙසෙන්ථා රාජානං දසහි රාජධම්මෙහි ඔවදිත්ථා මහාජනං අනුසාසිත්ථා අරඤ්ඤං පටිසිත්ථා මිගගණපරිවුතො වාසං

කප්පෙසි. රාජාපි මහාසත්තස්ස ඔවාදෙ යන්වා සබ්බසත්තානං අභයං දත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සුගතිපරායනො අහොසි.

තදා සෙට්ඨිපුත්තො දෙවදත්තො අහොසි, රාජා ආනන්දො, රුරුමිගරාජා ලොකනාටො.

තස්ස ඉධාපි හෙට්ඨා චුත්තනසෙනෙව යථාරහං සෙසපාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා ඉධාපි පටිවේකාරාමනාය ජනසංසග්ගං අනිච්ඡනො යුථං පභාය එකකච්ඡාරො, අභිඨරත්තසමයෙ නදියා චුය්හමානස්ස කරුණං පරිදෙවන්තස්ස පුරිසස්ස අට්ටස්සරං සුත්වා සයිතට්ඨානතො චුට්ඨාය නදීතිරං ගන්ත්වා මහාගඬගාය මහති උදකොසෙ චත්තමානෙ අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජිත්වා ඔතරිත්වා සොතං පච්ඡින්නිත්වා තං පුරිසං අත්තනො පිට්ඨියං ආරොපෙත්වා තීරං පාපෙත්වා සමස්සාසෙත්වා එලාඵලාදීනි දත්වා පරිස්සමවිනොදනං, පුන තං අත්තනො පිට්ඨියං ආරොපෙත්වා අරඤ්ඤතො නිහරිත්වා මහාමග්ගෙ ඔතාරණං, සරං සන්නය්හිත්වා විජ්ඣිමාසාමිති අභිමුඛෙ ධීතස්ස රඤ්ඤො නිබ්භයෙන හුත්වා පටිමුඛමෙව ගන්ත්වා පයමතරං මනුස්සභාසාය ආලපිත්වා මධුරපටිසන්ථාරකරණං, මිත්තදුබ්භි පාපපුරිසං හන්තුකාමං රාජානං ධම්මකථං කත්වා පුනපි අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජිත්වා මරණතො පමොවනං, තස්ස ච රඤ්ඤො යථාපටිඤ්ඤං ධනදාපනං, රඤ්ඤා අත්තනො වරෙ දියමානෙ තෙන සබ්බසත්තානං අභයදාපනං, රාජානඤ්ච දෙවිඤ්ච පමුඛං කත්වා මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා දානාදීසු පුඤ්ඤෙසු තෙසං පතිට්ඨාපනං, ලද්ධාභයානං මිගානං ඔවාදං දත්වා මනුස්සානං සස්සබ්බදනතො නිවාරණං, පණ්ණසඤ්ඤාය ච තස්ස යාවජ්ජකාලා ථාවරකරණන්ති එවමාදයො මහාසත්තස්ස ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බාති.

රුරුමිගරාජවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. මාතඬගවරියාවණ්ණනා

60. සත්තමෙ ජට්ඨොති ජට්ඨානන්තො, ජට්ඨානන්තොසොති අත්ථො. උග්ගතාපනොති මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං තාපනතො නිග්ගණ්හනතො තපසඬබ්බතං උග්ගතාපනං එතස්සාති උග්ගතාපනො, සොරතපො පරමධිත්තිද්‍රියොති අත්ථො. අථ වා නානාජපකාරෙ දිට්ඨමම්මිකාදිභෙදෙ අනත්ථෙ උග්ගිරණතො බහි ඡඩ්ඨාපනතො සොරභිමහයානකට්ඨෙන වා “උග්ගා”ති ලද්ධනාමෙ කිලෙසෙ වීරියාතපෙන සන්තාපනතො උග්ගෙ තාපෙතීති උග්ගතාපනො. මාතඬගො නාම නාමෙනාති නාමෙන මාතඬගො නාම. මාතඬගකුලෙ නිබ්බන්තියා ජාතියා ආගතං හිස්ස එතං නාමං. සීලවාති සීලසම්පන්නො සුපරිසුද්ධසීලො. සුසමාහිතොති උපචාරජපනාසමාධිහි සුට්ඨු සමාහිතො, ඤානසමාපත්තිලාභීති අත්ථො.

තදා හි බොධිසත්තො චණ්ඩාලයොනියං නිබ්බන්තිත්වා රූපෙන දුද්දසිකො බහිනගරෙ චණ්ඩාලගාමෙ වසති. “මාතඬගපණ්ඩිතො”ති පකාසනාමො. අට්ඨකදිවසං තස්මිං නගරෙ නක්ඛන්තෙ සොසිතෙ යෙභුයොන නාගරා නක්ඛන්තං කීළන්ති. අඤ්ඤතරාපි බ්‍රාහ්මණමහාසාලකඤ්ඤා සොළසපන්තරසවස්සුද්දෙසිකා දෙවකඤ්ඤා විය රූපෙන දස්සනියා පාසාදිකා “අත්තනො විහවානුරූපං නක්ඛන්තං කීළිස්සාමි”ති පහුතබ්ජපභොජ්ජාදීනි සකට්ඨු ආරොපෙත්වා සබ්බසෙනං චළවාරට්ඨාරුය්හ මහතා පරිවාරෙන උය්‍යානභූමිං ගච්ඡති. දිට්ඨමඬගලිකා නාමෙසා, සා කිර දුස්සණ්ඨිතං රූපං “අවමඬගල”න්ති තං දට්ඨුං න ඉච්ඡති, තෙනස්සා “දිට්ඨමඬගලිකා”ත්ථෙව සමඤ්ඤා උදපාදි.

තදා බොධිසත්තො කාලස්සෙව උට්ඨාය පට්ටිලොතිකං නිවාසෙත්වා ජජ්ජරිතමුඛභාගං වෙණුදණ්ඩං ගහෙත්වා භාජනහත්ථො නගරං පටිසති මනුස්සෙ දිස්වා දුරතොව තෙසං දුරිකරණත්ථං තෙන වෙණුදණ්ඩෙන සඤ්ඤං කරොන්තො. අථ දිට්ඨමඬගලිකා “උස්සරට්ඨ උස්සරට්ඨා”ති උස්සාරණං කරොන්තෙහි අත්තනො පුරිසෙහි නියමානා නගරද්වාරමජ්ඣෙ මාතඬගං දිස්වා “කො එසො”ති ආහ. “අයො, මාතඬගවණ්ඩාලො”ති ව චුත්තෙ “ඊදිසං දිස්වා ගතානං කුතො වුඩ්ඪි”ති යානං නිවත්තාපෙසි. මනුස්සා “යං මයං උය්‍යානං ගන්ත්වා බහුං බජ්ජභොජ්ජාදීං ලභෙය්‍යාම, තස්ස නො මාතඬගෙන අන්තරායො කතො”ති කුපිතා “ගණ්හට්ඨ, චණ්ඩාල”න්ති ලෙඩ්ඬුහි පහරිත්වා විසඤ්ඤිභුතං පාතෙත්වා අගමංසු.

සො න විරෙනෙව සතිං පටිලහිත්වා චුට්ඨාය මනුස්සෙ පුච්ඡි — “කිං, අය්‍යා, ද්වාරං නාම සබ්බසාධාරණං, උදාහු බ්‍රාහ්මණානං එව කත”න්ති? “සබ්බෙසං සාධාරණ”න්ති. “එවං සබ්බසාධාරණද්වාරෙ එකමන්තං අපක්කමන්තං මං දිට්ඨමඬගලිකාය මනුස්සා ඉමං අනායබ්‍යසනං පාපෙසු”න්ති රථිකාය මනුස්සානං ආරොචෙත්වා “හන්දාහං ඉමිස්සා මානං හින්දිස්සාමි”ති තස්සා නිවෙසනද්වාරං ගන්ත්වා “අහං දිට්ඨමඬගලිකං අලද්ධා න චුට්ඨහිස්සාමි”ති නිපජ්ජි. දිට්ඨමඬගලිකාය පිතා “සරද්වාරෙ මාතඬගො නිපන්නො”ති සුත්වා “තස්ස කාකණිකං දෙට්ඨ, තෙලෙන සරීරං මක්ඛෙත්වා ගච්ඡතු”ති ආහ. සො “දිට්ඨමඬගලිකං අලද්ධා න උට්ඨහිස්සාමි”ච්චෙව ආහ. තතො බ්‍රාහ්මණෙන — “ද්වෙ කාකණිකෙ දෙට්ඨ, මාසකං පාදං කභාපණං ද්වෙ තිණි යාව කභාපණසතං කභාපණසහස්සං දෙට්ඨා”ති චුත්තෙපි න සම්පට්චිජ්ජති එව. එවං තෙසං මන්තෙත්තානං එව සූරියො අත්ථට්ඨගතො.

අථ දිට්ඨමඬගලිකාය මාතා පාසාදා ඔරුය්හ සාණිපාකාරං පරික්ඛිපාපෙත්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “තාත, මාතඬග, දිට්ඨමඬගලිකාය අපරාධං බම, ද්වෙ සහස්සාති ගණ්හාහි යාව සතසහස්සං ගණ්හාහි”ති චුත්තෙපි න සම්පට්චිජ්ජති, නිපජ්ජි එව. තස්සෙවං ඡ දිවසෙ නිපජ්ජිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සම්පත්තෙ සමන්තා සාමන්තසරා

පටිවිසකසරා ව මනුස්සා උට්ඨහිත්වා “තුම්හෙ මාතඨගං වා උට්ඨාපෙට්, දාරිකං වා දෙට්, මා අම්හෙ නාසයිත්වා”ති ආහංසු. තදා කිර අයං තස්මිං දෙසෙ දෙසධම්මො “යස්ස සරද්ද්වාරෙ එවං නිපජ්ජිත්වා වණ්ඩාලො මරති, තෙන සරෙන සද්ධිං සත්තසත්තසරවාසිනො වණ්ඩාලා භොන්ති”ති.

තතො දිට්ඨමඤ්චිකාය මාතාපිතරො දිට්ඨමඤ්චිකං පට්ටිලොතිකං නිවාසාපෙත්වා වණ්ඩාලානුව්ඡවිකං පරික්ඛාරං දත්වා පරිදෙවමානං එව තස්ස සන්තිකං තෙත්වා “හන්ද, දානි දාරිකං උට්ඨාය ගණ්භාහි”ති අදංසු. සා පස්සෙ යත්වා “උට්ඨාහි”ති ආහ. සො “අහං අතිවිය කිලන්තො, හන්ටෙ ගහෙත්වා මං උට්ඨාපෙහි”ති ආහ. සා තථා අකාසි. මාතඨගො “මයං අන්තොනගරෙ වසිතුං න ලභාම, එහි, බහිනගරෙ වණ්ඩාලගාමං ගමිස්සාමා”ති තං අපස්සාය අත්තතො ගෙහං අගමාසි. “තස්සා පිට්ඨිං අභිරුහිත්වා”ති ජාතකභාණකා වදන්ති.

එවං පන ගෙහං ගන්ත්වා ජාතිසම්භෙදවිතික්කමං අකත්වාච කතිපාහං ගෙහෙ වසිත්වා බලං ගහෙත්වා චින්තෙසි – “අහං ඉමං බ්‍රාහ්මණමහාසාලකඤ්ඤං මය්හං වණ්ඩාලගෙහෙ වාසාපෙසිං, හන්ද, දානි තං ලාභග්ගයසග්ගප්පත්තං කරිස්සාමි”ති. සො අරඤ්ඤං පවිසිත්වා පබ්බජිත්වා සත්තාහබ්බන්තරෙයෙව අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්චාභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙත්වා ඉද්ධියා වණ්ඩාලගාමද්වාරෙ ඔතරිත්වා ගෙහද්වාරෙ සීතො දිට්ඨමඤ්චිකං පක්කොසාපෙත්වා “සාමි, කිස්ස මං අනාථං කත්වා පබ්බජිතොසි”ති පරිදෙවමානං “ත්වං, හද්දෙ, මා චින්තයි, තච පොරාණකයසතො ඉදානි මහන්තතරං යසං කරිස්සාමි, ත්වං පන ‘මහාබ්‍රහ්මා මෙ සාමිකො , න මාතඨගො, සො බ්‍රහ්මලොකං ගතො, ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ පුණ්ණමාය වන්දමණ්ඩලං භින්දිත්වා ආගමිස්සති”ති පරිසාසු වදෙය්‍යාසි”ති වත්වා හිමවන්තමෙව ගතො.

දිට්ඨමඤ්චිකාපි බාරාණසියං මහාජනමජ්ඣෙ තෙසු තෙසු යානෙසු තථා කට්ඨෙසි. අට් පුණ්ණමදිවසෙ බොධිසත්තො වන්දමණ්ඩලස්ස ගගනමජ්ඣෙ සීතකාලෙ බ්‍රහ්මත්තභාවං මාපෙත්වා වන්දමණ්ඩලං භින්දිත්වා ද්වාදසයොජනිකං බාරාණසිං සකලං කාසිරට්ඨස්ථ එකොභාසං කත්වා ආකාසතො ඔතරිත්වා බාරාණසියා උපරි තික්ඛත්තුං පරිබ්භමිත්වා මහාජනෙන ගන්ධමාලාදිහි පූජියමානො වණ්ඩාලගාමාභිමුඛො අහොසි. බ්‍රහ්මහත්තා සන්තිපතිත්වා තං වණ්ඩාලගාමකං ගන්ත්වා දිට්ඨමඤ්චිකාය ගෙහං සුද්ධවත්ථගන්ධමාලාදිහි දෙවචිමානං විය අලඬිකරිංසු. දිට්ඨමඤ්චිකා ව තදා උතුනි භොති. මහාසත්තො තත්ථ ගන්ත්වා දිට්ඨමඤ්චිකං අභිගුට්ඨොන නාභියං පරාමසිත්වා “හද්දෙ, ගබ්භො තෙ පතිට්ඨිතො, ත්වං පුත්තං විජායිස්සසි, ත්වම්පි පුත්තොපි තෙ ලාභග්ගයසග්ගප්පත්තා භවිස්සට්, තච සීසධොවනඋදකං සකලජම්බුදීපෙ රාජුතං අභිසෙකොදකං භවිස්සති, න්භානොදකං පන තෙ අමනොදකං භවිස්සති, යෙ නං සීසෙ ආසිඤ්චිස්සන්ති, තෙ සබ්බරොගෙහි මුච්චිස්සන්ති, කාළකණ්ණියා ව පරිමුච්චිස්සන්ති, තච පාදපිට්ඨෙ සීසං යපෙත්වා වන්දන්තා සහස්සං දස්සන්ති, කථාසවනට්ඨානෙ යත්වා වන්දන්තා සතං දස්සන්ති, වක්ඛුපට්ඨෙ යත්වා වන්දන්තා එකෙකං කභාපණං දත්වා වන්දිස්සන්ති, අප්පමන්තා භොහි”ති තං ඔවදිත්වා ගෙහා නික්ඛම්ම මහාජනස්ස පස්සන්තස්සෙව වන්දමණ්ඩලං පාවිසි.

බ්‍රහ්මහත්තා සන්තිපතිත්වා දිට්ඨමඤ්චිකං මහන්තෙන සක්කාරෙන නගරං පවෙසෙත්වා මහන්තෙන සිරිසොහග්ගෙන තත්ථ වසාපෙසුං. දෙවචිමානසදිසඤ්චස්සා නිවෙසනං කාරෙසුං. තත්ථ තෙත්වා උළාරං ලාභසක්කාරං උපනාමෙසුං. පුත්තලාභාදි සබ්බො බොධිසත්තෙන චුත්තසදිසොව අහොසි. සොළසසහස්සා බ්‍රාහ්මණා දිට්ඨමඤ්චිකාය පුත්තෙන සහ නිබ්බදං භුඤ්ජන්ති, සහස්සමන්තා නං පරිවාරන්ති, අනෙකසහස්සානං දානං දීයති. අට් මහාසත්තො “අයං අට්ඨානෙ අභිප්පසන්තො, හන්දස්ස දක්ඛිණෙයො ජානාපෙස්සාමි”ති හික්ඛාය වරන්තො තස්සා ගෙහං ගන්ත්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපිත්වා අගමාසි. අට් කුමාරො ගාථමාහ –

“කුතො නු ආගච්ඡසි දුම්මවාසි, ඔතල්ලකො පංසුපිසාවකොව;
සඬිකාරවොළං පටිමුඤ්ථ කණ්ඨෙ, කො රෙ තුවං භොසි අදක්ඛිණෙයො”ති. (ජා. 1.15.1);

තෙන චුත්තං අනාවාරං අසහමානා දෙවතා තස්ස තෙසඤ්ච සොළසසහස්සානං බ්‍රාහ්මණානං මුඛං විපරිවත්තෙසුං. තං දිස්වා දිට්ඨමඤ්චිකා මහාසත්තං උපසඬිකම්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. බොධිසත්තො “තස්ස අනාවාරං අසහන්තෙහි යක්ඛෙහි සො විප්පකාරො කතො, අපි ව බො පන ඉමං උච්ඡිට්ඨපිණ්ඩකං තෙසං මුඛෙ ආසිඤ්චිත්වා තං විප්පකාරං චූපසමෙහි”ති ආහ. සාපි තථා කත්වා තං චූපසමෙසි. අට් දිට්ඨමඤ්චිකා පුත්තං ආහ – “තාත, ඉමස්මිං ලොකෙ දක්ඛිණෙයානාම මාතඨගපණ්ඩිතසදිසා භවන්ති, න ඉමෙ බ්‍රාහ්මණා විය ජාතිමත්තෙන, මන්තසජ්ඣායනමත්තෙන වා මානත්ථද්ධා”ති වත්වා යෙ තදා සීලාදිගුණවිසෙසයුත්තා කුඩානසමාපත්තිලාභිනො වෙච පච්චෙකබුද්ධා ව, තත්ථෙවස්ස පසාදං උප්පාදෙසිති.

තදා චෙත්තවතීනගරෙ ජාතිමන්තො නාම එකො බ්‍රාහ්මණො පබ්බජිත්වාපි ජාතිං නිස්සාය මහන්තං මානමකාසි. මහාසත්තො “තස්ස මානං භින්දිස්සාමි”ති තං යානං ගන්ත්වා තස්සාසන්නෙ උපරිසොතෙ වාසං කප්පෙසි. තෙන චුත්තං –

61. “අහඤ්ච බ්‍රාහ්මණො එකො, ගඬිගාකුලෙ වසාමුභො;
අහං වසාමි උපරි, හෙට්ඨා වසති බ්‍රාහ්මණො”ති.

අප මහාසත්තෝ එකදිවසං දන්තකට්ඨං බාදිත්වා “ඉදං ජාතිමන්තස්ස ජට්ඨාසු ලග්ගතු”ති අධිට්ඨාය නදියං පාතෙසි. තං තස්ස උදකං ආවමෙන්නස්ස ජට්ඨාසු ලග්ගි, සො තං දිස්වා “නස්ස වසලා”ති වත්වා “කුතොයං කාලකණ්ණි ආගතො, උපධාරෙස්සාමි න”න්ති උද්ධංසොතං ගච්ඡන්තො මහාසත්තං දිස්වා “කිංජාතිකොසි”ති පුච්ඡි. “චණ්ඩාලොස්මි”ති. “තයා නදියං දන්තකට්ඨං පාතින”න්ති? “ආම, මයා”ති. “නස්ස, වසල, චණ්ඩාල, කාලකණ්ණි, මා ඉධ වසි, හෙට්ඨාසොතෙ වසා”ති වත්වා හෙට්ඨාසොතෙ වසන්නෙති පාතිනෙ දන්තකට්ඨෙ පටිසොතං ආගන්ත්වා ජට්ඨාසු ලග්ගන්තෙ “නස්ස, වසල, සවෙ ඉධ වසිස්සසි, සත්තමෙ දිවසෙ සත්තධා තෙ මුද්ධා ඵලිස්සති”ති ආහ. තෙන වුත්තං -

62. “විවරන්තො අනුකුලමිති, උද්ධං මෙ අස්සමද්දස; තත්ථ මං පරිභාසෙත්වා, අභිසපි මුද්ධචාලන”න්ති.

තත්ථ විවරන්තො අනුකුලමිති උච්ඡිට්ඨදන්තකට්ඨෙ අත්තනො ජට්ඨාසු ලග්ගෙ තස්ස ආගමනගවෙසනවසෙන ගඬිගාය තිරෙ අනුවිවරන්තො. උද්ධං මෙ අස්සමද්දසාති අත්තනො වසනට්ඨානතො උපරිසොතෙ මම අස්සමං පණ්ණසාලං අද්දක්ඛි. තත්ථ මං පරිභාසෙත්වාති මම අස්සමං ආගන්ත්වා ජාතිං සුත්වා තතොව පටික්කමිත්වා සවනුපචාරෙ යත්වා “නස්ස, වසල චණ්ඩාල, කාලකණ්ණි මා ඉධ වසි”ති ආදීති වත්වා භයෙන සත්තජ්ජෙත්වා. අභිසපි මුද්ධචාලනන්ති “සවෙ ජීවිතුකාමොසි, එත්තොව සිසං පලායස්සු”ති වත්වා “සවෙ න පක්කමිස්සති, ඉතො තෙ සත්තමෙ දිවසෙ සත්තධා මුද්ධා ඵලතු”ති මෙ අභිසපං අදාසි.

කිං පන තස්ස අභිසපෙන මුද්ධා ඵලතිති? න ඵලති, කුහකො පන සො, ඵවමයං මරණභයතජ්ජිතො සුදුරං පක්කමිස්සති සිඤ්ඤාය සන්නාසනත්ථං තථා ආහ.

63. යදිහං තස්ස පකුප්පෙය්‍යන්ති තස්ස මානත්ථද්ධස්ස කුට්ඨලස්ස අහං යදි කුප්ඤ්ඤායං. යදි සීලං න ගොපයෙති සීලං යදි න රක්ඛෙය්‍යං, ඉදං සීලං නාම ජීවිතනිරපෙක්ඛං සම්මදෙව රක්ඛිතබ්බන්ති යදි න චිත්තෙය්‍යන්ති අත්ථො. ඔලොකෙත්වානහං තස්ස, කරෙය්‍යං ඡාරිකං වියාති සවාහං තදා තස්ස අප්පතීතො අභවිස්සං. මම චිත්තාවාරං ඤත්වා මයි අභිප්පසන්නා දෙවතා බණෙනෙව තං හස්මමුට්ඨිං විය විද්ධංසෙය්‍යුන්ති අධිප්පායො. සත්ථා පන තදා අත්තනො අප්පතීතභාවෙ සති දෙවතාහි සාධෙතබ්බං තස්ස අනත්ථං අත්තනා කත්තබ්බං විය කත්වා දෙසෙසි “කරෙය්‍යං ඡාරිකං වියා”ති.

චිතණ්ඩවාදී පනාහ - “බොධිසත්තොව තං ජට්ඨං ඉච්ඡමානො ඉද්ධියා ඡාරිකං කරෙය්‍ය, ඵවඤ්ඤි සති ඉමිස්සා පාළියා අත්ථො උජුක්කමෙව නීතො හොති”ති. සො ඵවමස්ස වචනීයො - “ත්ථං ඉද්ධියා පරුපසාතං වදසි, ඉද්ධි නාමෙසා අධිට්ඨානා ඉද්ධි, විකුබ්බනා ඉද්ධි, මනොමයා ඉද්ධි, ඤාණවිජ්ජාරා ඉද්ධි, සමාධිවිජ්ජාරා ඉද්ධි, අරියා ඉද්ධි, කම්මචිපාකජා ඉද්ධි, පුඤ්ඤවතො ඉද්ධි, විජ්ජාමයා ඉද්ධි, තත්ථ තත්ථ සම්මාපයොගප්පච්චියා ඉප්ඤ්ඤානට්ඨෙත ඉද්ධිති දසවිධා. තත්ථ “කතරං ඉද්ධිං වදෙසි”ති? “භාවනාමය”න්ති. “කිං පන භාවනාමයා පරුපසාතකම්මං හොති”ති? ආම, එකච්චෙ ආවරියා “එකචාරං හොති”ති වදන්ති, යථා හි පරං පහරිතුකාමෙන උදකහරිතෙ සටෙ බිත්තෙ පරොපි පහරියති, සටොපි හිජ්ජති, ඵවමෙව භාවනාමයා ඉද්ධියා එකචාරං පරුපසාතකම්මං හොති, තතො පට්ඨාය පන සා නස්සති.

අප සො “භාවනාමයා ඉද්ධියා නෙව එකචාරං න ද්වෙවාරං පරුපසාතකම්මං හොති”ති වත්වා පුච්ඡිතබ්බො “කිං භාවනාමයා ඉද්ධි කුසලා අකුසලා අබ්‍යාකතා, සුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා දුක්ඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා, සචිතක්කසච්චාරා අචිතක්කච්චාරමත්තා අචිතක්කඅච්චාරා, කාමාවචරා රූපාවචරා අරූපාවචරා”ති? ජානන්තො “භාවනාමයා ඉද්ධි කුසලා අබ්‍යාකතා වා අදුක්ඛමසුඛවෙදනීයා අචිතක්කඅච්චාරා රූපාවචරා වා”ති වක්ඛති. සො වත්තබ්බො “පාණාතිපාතවෙනනා කුසලාදිසු කතරං කොට්ඨාසං හජති”ති? ජානන්තො වක්ඛති “පාණාතිපාතවෙනනා අකුසලාව දුක්ඛවෙදනාව සචිතක්කසච්චාරාව කාමාවචරාවා”ති. ඵවං සන්නෙ “තව පඤ්ඤො නෙව කුසලත්තිකෙන සමෙති, න වෙදනාත්තිකෙන න චිතක්කත්තිකෙන න භූමන්තරෙන”ති පාළියා විරොධං දස්සෙත්වා සඤ්ඤාපෙනබ්බො. යදි පන සො “පුන වපරං, හික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉද්ධිමා වෙතොවසිප්පත්තො අඤ්ඤිස්සා කුච්ඡිගතං ගබ්භං පාපකෙන මනසානුපෙක්ඛිතා හොති ‘අහො වත යං තං කුච්ඡිගතං ගබ්භං න සොත්ථිනා අභිනික්ඛමෙය්‍යා’ති. ඵවමිපි, හික්ඛවෙ, කුලුම්පස්ස උපසානො හොති”ති සඬ්භිතිං අනාරුළ්භං කුලුම්පසුත්තං උදාහරෙය්‍ය. තස්සාපි “ත්ථං අත්ථං න ජානාසි. ඉද්ධිමා වෙතොවසිප්පත්තොති හි එත්ථ න භාවනාමයා ඉද්ධි අධිප්පෙතා, ආට්ඨිකනිකා ඉද්ධි අධිප්පෙතා. සා හි එත්ථ ලබ්භමානා ලබ්භතිති භාවනාමයා ඉද්ධියා පරුපසානො න සම්භවතියෙවා”ති සඤ්ඤාපෙනබ්බො. නො වෙ සඤ්ඤත්තිං උපෙති, කම්මං කත්වා උයොපෙතබ්බො. තස්මා යථාචුත්තනයෙනෙවත්ථ ගාථාය අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තථා පන තෙන අභිසපිතො මහාසත්තො “සවාහං එතස්ස කුප්ඤ්ඤාමි, සීලං මෙ අරක්ඛිතං භවිස්සති, උපායෙනෙවස්ස මානං හින්දිස්සාමි, සා වස්ස රක්ඛා භවිස්සති”ති සත්තමෙ දිවසෙ සුරියුග්ගමනං වාරෙසි. මනුස්සා සුරියස්ස අනුග්ගමනෙන උබ්බාළ්භා ජාතිමන්තතාපසං උපසඩ්ධකමිත්වා “හන්නෙ, කුම්භෙ සුරියස්ස උග්ගන්තුං න දෙථා”ති පුච්ඡිංසු. සො “න මෙතං කම්මං, ගඬිගාතීරෙ පන එකො චණ්ඩාලතාපසො වසති, තස්සෙනං කම්මං සියා”ති

ආහ . මනුස්සා මහාසත්තං උපසඬකමිත්වා “හත්තෙ, තුම්හෙ සුරියස්ස උග්ගන්තුං න දෙථා”ති පුච්ඡිංසු. “ආමාචුසො”ති. “කිංකාරණා”ති? “තුම්හාකං කුලපකතාපසො මං නිරපරාධං අභිසපි, තස්මිං ආගන්ත්වා බමාපනත්ථං මම පාදෙසු පතිතෙ සුරියං විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති. තෙ ගන්ත්වා තං ආකඬ්ඨන්තා ආනෙන්වා මහාසත්තස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජාපෙන්වා බමාපෙන්වා “සුරියං විස්සජ්ජෙථ, හත්තෙ”ති ආහංසු. “න සක්කා විස්සජ්ජෙතුං, සවාහං විස්සජ්ජෙස්සාමි, ඉමස්ස සත්තධා මුද්ධා ඵලිස්සති”ති. “අථ, හත්තෙ, කිං කරොමා”ති. මහාසත්තො “මත්තිකාපිණ්ඩං ආහරථා”ති ආහරාපෙන්වා “ඉමං තාපසස්ස සීසෙ යපෙන්වා තාපසං ඔතාරෙන්වා උදකෙ යපෙථ, යදා සුරියො දිස්සති, තදා තාපසො උදකෙ නිමුජ්ජතු”ති වත්වා සුරියං විස්සජ්ජෙසි. සුරියරස්මිහි ඵුට්ඨමත්තෙව මත්තිකාපිණ්ඩො සත්තධා හිජ්ජි. තාපසො උදකෙ නිමුජ්ජි. තෙන චුත්තං –

64. “යං සො තදා මං අභිසපි, කුපිතො දුට්ඨමානසො; තස්සෙව මත්ථකෙ නිපති, යොගෙන තං පමොචයි”න්ති.

තත්ථ යං සො තදා මං අභිසපිති සො ජාතිමන්තජට්ඨො යං මුද්ධථාලනං සන්ධාය තදා මං අභිසපි, මය්හං සපං අදාසි. තස්සෙව මත්ථකෙ නිපතීති තං මය්හං උපරි තෙන ඉච්ඡිතං තස්සෙව පන උපරි නිපති නිපතනභාවෙන අට්ඨාසි. එවඤ්ඤෙනං හොති යථා තං අප්පදුට්ඨස්ස පදුස්සතො. චුත්තඤ්ඤෙනං හගවතා – “යො අප්පදුට්ඨස්ස තරස්ස දුස්සති... පෙ... පටිච්චානංව ඛිත්තො”ති (ධ. ප. 125; සු. නි. 667; ඡා. 1.5.94). යොගෙන තං පමොචයිත්ති තං තස්ස භාසිතං මත්ථකථාලනං උපායෙන තතො පමොචෙසිං, තං වා ජට්ඨං තතො පමොචෙසිං, යෙන උපායෙන තං න හොති, තථා අකාසිත්ති අත්ථො.

යඤ්ඤි තෙන පාරමිතාපරිභාවනසමිද්ධාහි නානාසමාපත්තිවිහාරපරිපූරිතාහි සීලදිට්ඨිසම්පදාහි සුසඬ්ඛතසන්නානෙ මහාකරුණාධිවාසෙ මහාසත්තෙ අරියුපවාදකම්මං අභිසපසඬ්ඛානං ඵරුසවචනං පයුත්තං, තං මහාසත්තස්ස ඛේත්තිවිසෙසභාවතො තස්ස ව අප්ඤ්ඤාසයඵරුසතාය දිට්ඨධම්මවෙදනීයං හුත්වා සවෙ සො මහාසත්තං න බමාපෙසි, සත්තමෙ දිවසෙ විපච්චනසභාවං ජාතං, බමාපිතෙ පන මහාසත්තෙ පයොගසම්පත්තිපට්ඨාහිතත්තා අවිපාකධම්මතං ආපජ්ජි අහොසිකම්මභාවතො. අයඤ්ඤි අරියුපවාදපාපස්ස දිට්ඨධම්මවෙදනීයස්ස ව ධම්මතා. තත්ථ යං සත්තමෙ දිවසෙ බොධිසත්තෙන සුරියුග්ගමනනිවාරණං කතං, අයමෙත්ථ යොගොති අධිජ්ජෙතො උපායො. තෙන හි උබ්බාළ්භා මනුස්සා බොධිසත්තස්ස සන්නිකෙ තාපසං ආනෙන්වා බමාපෙසුං. සොපි ව මහාසත්තස්ස ගුණෙ ජානිත්වා තස්මිං චිත්තං පසාදෙසීති වෙදිතබ්බං. යං පනස්ස මත්ථකෙ මත්තිකාපිණ්ඩස්ස යපනං, තස්ස ව සත්තධා ථාලනං කතං, තං මනුස්සානං චිත්තානුරක්ඛණත්ථං, අඤ්ඤා භි ඉමෙ පබ්බජිතාපි සමානා චිත්තස්ස වසෙ වත්තන්ති, න පන චිත්තං අත්තනො වසෙ වත්තාපෙන්තිති මහාසත්තම්පි තෙන සදිසං කත්වා ගණ්ඨෙය්සුං. තදස්ස නෙසං දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛායාති.

65. ඉදානි යදත්ථං තදා තස්මිං තාපසෙ චිත්තං අදුසෙත්වා සුපරිසුද්ධං සීලමෙව රක්ඛිතං, තං දස්සෙතුං “අනුරක්ඛිං මම සීල”න්ති ඔසානගාථමාහ. තං හෙට්ඨා චුත්තත්ථමෙව.

තදා මණ්ඩබ්බො උදෙතො, මාතඬ්ඨගො ලොකනාථො.

ඉධාපි සෙසපාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා නිහිනජාතිකස්ස සතො යථාධිජ්ජායං දිට්ඨමඬ්ඨගලිකාය මානනිග්ගහො, පබ්බජිත්වා “දිට්ඨමඬ්ඨගලිකාය අවස්සයො භවිස්සාමි”ති උජ්ජන්තචිත්තො අරඤ්ඤං ගන්ත්වා පබ්බජිත්වා සත්තදිවසබ්භන්තරෙයෙව යථාධිජ්ජායං කුසානාහිඤ්ඤානිබ්බන්තනං, තතො ආගන්ත්වා දිට්ඨමඬ්ඨගලිකාය ලාභග්ගයසග්ගජ්ජන්තියා උපායසම්පාදනං, මණ්ඩබ්බකුමාරස්ස මානනිග්ගහො, ජාතිමන්තතාපසස්ස මානනිග්ගහො, තස්ස ව අජානන්තස්සෙව භාවිතො ජීවිතන්තරායස්ස අපනයනං, මහාපරාධස්සාපි තස්ස අකුජ්ඣිත්වා අත්තනො සීලානුරක්ඛණං, අච්ඡරියබ්භුතපාටිභාරියකරණන්ති එවමාදයො මහාසත්තස්ස ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බා.

මාතඬ්ඨගවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. ධම්මදෙවපුත්තවරියාවණ්ණනා

66. අට්ඨමෙ මහාපක්ඛොති මහාපරිවාරො. මහිද්ධිකොති මහනියා දෙවිද්ධියා සමන්තාගතො. ධම්මො නාම මහායක්ඛොති නාමෙන ධම්මො නාම මහානුභාවො දෙවපුත්තො. සබ්බලොකානුකම්පකොති විභාගං අකත්වා මහාකරුණාය සබ්බලොකං අනුග්ගණ්ඨනකො.

මහාසත්තො හි තදා කාමාවචරදෙවලොකෙ ධම්මො නාම දෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. සො දිබ්බාලඬ්ඛකාරපට්මණ්ඩිතො දිබ්බරථමහිරුය්හ අච්ඡරාගණපරිචුතො මනුස්සෙසු සායමාසං භුඤ්ජිත්වා අත්තනො අත්තනො සරද්ධාරෙසු සුඛකථාය නිසින්නෙසු පුණ්ණමුපොසථදිවසෙ ගාමනිගමරාජධානීසු ආකාසෙ යත්වා “පාණානිපාතාදිහි දසහි අකුසලකම්මපටෙහි විරමිත්වා නිවිධසුවරිතධම්මං පුරෙථ, මත්තෙය්සා පෙත්තෙය්සා සාමඤ්ඤා ඔභ්මඤ්ඤා කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිතො භවථ, සග්ගපරායනා හුත්වා මහන්තං යසං අනුභවිස්සථා”ති මනුස්සෙ දසකුසලකම්මපටෙ සමාදපෙන්තො ජම්බුදීපං පදක්ඛිණං කරොති. තෙන චුත්තං –

67. “දසකුසලකම්මපටේ, සමාදපෙන්නො මහාජනං;
වරාමී ගාමනිගමං, සමිත්තො සපරිජ්ජනො”ති.

තත්ථ සමිත්තොති ධම්මිකෙහි ධම්මවාදීහි සභායෙහි සසභායො.

තෙන ව සමයෙන අධම්මො නාමෙකො දෙවපුත්තො කාමාවචරදෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. “සො පාණං හනථ,
අදින්තං ආදියථා”ති ආදිනා නයෙන සත්තෙ අකුසලකම්මපටේ සමාදපෙන්නො මහනියා පරිසාය පරිවුතො ජම්බුදීපං
වාමං කරොති. තෙන වුත්තං –

68. “පාපො කදරියො යක්ඛො, දීපෙන්නො දස පාපකෙ;
සොපෙත්ථ මහියා වරති, සමිත්තො සපරිජ්ජනො”ති.

තත්ථ පාපොති පාපධම්මෙහි සමන්තාගතො. කදරියොති ථද්ධමච්ඡරී. යක්ඛොති දෙවපුත්තො. දීපෙන්නො දස
පාපකෙති සබ්බලොකෙ ගොවරං නාම සත්තානං උපහොගපරිහොගාය ජාතං. තස්මා සත්තෙ වධිත්වා යංකිඤ්චි කත්වා
ව අත්තා පිණෙතබ්බො, ඉන්ද්‍රියානි සත්තප්පෙතබ්බානිති ආදිනා නයෙන පාණානිපාතාදිකෙ දස ලාමකධම්මෙ
කත්තබ්බෙ කත්වා පකාසෙන්නො. සොපෙත්ථාති සොපි අධම්මො දෙවපුත්තො ඉමස්මී ජම්බුදීපෙ. මහියාති භූමියා
ආසන්නෙ, මනුස්සානං දස්සනසවනුපවාරෙති අත්ථො.

69. තත්ථ යෙ සත්තා සාධුකම්මිකා ධම්මගරුතො, තෙ ධම්මං දෙවපුත්තං තථා ආගච්ඡන්තමෙව දිස්වා ආසනා
වුට්ඨාය ගන්ධමාලාදීහි පුපේන්නා යාව චක්ඛුපථසමතික්කමනා තාව අභිත්ථවන්ති, පඤ්ඡලිකා නමස්සමානා
තිට්ඨන්ති, තස්ස වචනං සුත්වා අප්පමත්තා සක්කච්චං පුඤ්ඤානි කරොන්ති. යෙ පන සත්තා පාපසමාවාරා
කුරුරකම්මන්තා, තෙ අධම්මස්ස වචනං සුත්වා අබ්හනුමොදන්ති, හියොසාසොමත්තාය පාපානි සමාවරන්ති. එවං තෙ
තදා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස උජුච්ඡවචනිකවාදා වෙව උජුච්ඡවචනිකකිරියා ව හුත්වා ලොකෙ විවරන්ති. තෙනාහ භගවා
“ධම්මවාදී අධම්මො ව, උභො පච්චනිකා මය”න්ති.

එවං පන ගච්ඡන්තෙ කාලෙ අටේකදිවසං තෙසං රථා ආකාසෙ සම්මුඛා අහෙසුං. අථ තෙසං පරිසා “තුම්හෙ
කස්ස, තුම්හෙ කස්සා”ති පුච්ඡිත්වා “මයං ධම්මස්ස, මයං අධම්මස්සා”ති වත්වා මග්ගා ඔක්කමිත්වා ද්විධා ජාතා.
ධම්මස්ස පන අධම්මස්ස ව රථා අභිමුඛා හුත්වා ඊසාය ඊසං ආහච්ච අට්ඨංසු. “තව රථං ඔක්කමාපෙත්වා මය්හං මග්ගං
දෙහි, තව රථං ඔක්කමාපෙත්වා මය්හං මග්ගං දෙහි”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං මග්ගදාපනත්ථං විවාදං අකංසු. පරිසා ව තෙසං
ආවුධානි අභිහරිත්වා යුද්ධසජ්ජා අහෙසුං. යං සන්ධාය වුත්තං –

“ධුරෙ ධුරං සට්ඨයන්තා, සම්මිහා පටිපටේ උභො”.

70. “කලහො වත්තති හෙස්මා, කලාණපාපකස්ස ව;
මග්ගා ඔක්කමනත්ථාය, මහායුද්ධො උපට්ඨිතො”ති.

තත්ථ ධුරෙ ධුරන්ති එකස්ස රථිසාය ඉතරස්ස රථිසං සට්ඨයන්තා. සම්මිහාති සමාගතා සම්මුඛිභූතා. පුන උභොති
වචනං උභොපි මයං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස පච්චනිකා හුත්වා ලොකෙ විවරන්තා එකදිවසං පටිමුඛං ආගච්ඡන්තා ද්විසු
පරිසාසු උභොසු පස්සෙසු මග්ගතො ඔක්කන්තාසු සහ රටේන මයං උභො එව සමාගතාති දස්සනත්ථං වුත්තං.
හෙස්මාති භයජනකො. කලාණපාපකස්ස වාති කලාණස්ස ව පාපකස්ස ව. මහායුද්ධො උපට්ඨිතොති
මහාසඬ්ඨගාමො පච්චුපට්ඨිතො ආසි.

අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස හි පරිසාය ව යුජ්ඣකුකාමනා ජාතා. තත්ථ හි ධම්මො අධම්මං ආහ – “සම්ම, ත්වං අධම්මො,
අහං ධම්මො, මග්ගො මය්හං අනුච්ඡවිකො, තව රථං ඔක්කමාපෙත්වා මය්හං මග්ගං දෙහි”ති. ඉතරො “අහං
දළ්භයානො බලවා අසන්නාසී, තස්මා මග්ගං න දෙමි, යුද්ධං පන කරිස්සාමි, යො යුද්ධෙ ජිනිස්සති, තස්ස මග්ගො
හොතු”ති ආහ. තෙනෙවාහ –

“යසොකරො පුඤ්ඤකරොහමස්මි, සදාත්ථුතො සමණබ්‍රාහ්මණානං;
මග්ගාරහො දෙවමනුස්සපුජිතො, ධම්මො අහං දෙහි අධම්ම මග්ගං.

“අධම්මයානං දළ්භමාරුහිත්වා, අසන්තසන්නො බලවාහමස්මි;
ස කිස්ස හෙතුම්හි තවජ්ජ දජ්ජං, මග්ගං අහං ධම්ම අදින්තපුබ්බං.

“ධම්මො හවෙ පාතුරහොසි පුබ්බෙ, පච්ඡා අධම්මො උදපාදි ලොකෙ;
ජෙට්ඨො ව සෙට්ඨො ව සන්නන්තො ව, උය්‍යාහි ජෙට්ඨස්ස කනිට්ඨ මග්ගා.

“න යාවනාය නපි පාතිරුපා, න අරහතා තෙහං දදෙය්‍ය මග්ගං;
යුද්ධඤ්ච නො හොතු උභින්නමජ්ජ, යුද්ධම්හි යො ජෙස්සති තස්ස මග්ගො.

“සබ්බා දිසා අනුච්ඡෙදානමස්මි, මහබ්බලො අමිතයසො අතුලොයා;
ගුණෙනි සබ්බෙනි උපෙතරුපො, ධම්මො අධම්ම ත්වං කථං විජෙස්සසි.

“ලොහෙන වෙ හඤ්ඤති ජාතරුපං, න ජාතරුපෙන හනන්ති ලොහං;
සවෙ අධම්මො හඤ්ඤති ධම්මමජ්ජ, අයො සුවණ්ණං විය දස්සනෙය්‍යං.

“සවෙ තුවං යුද්ධබලො අධම්ම, න තුය්හං වුඩ්ඪා ව ගරු ව අත්ථි;
මග්ගඤ්ඤ ව තෙ දම්මි පියාජපියෙන, වාචා දුරුත්තානිපි තෙ බමාමි”ති. (ජා. 1.11.26-32);

ඉමා හි තෙසං වචනපටිච්චනකථා.

තත්ථ යසොකරොති ධම්මෙ නියොජනවසෙන දෙවමනුස්සානං යසදායකො. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. සදාත්ථුතොති සදා ථුතො නිවච්ඡපසත්ථො. ස කිස්ස හෙතුමිති තච්ඡ්ඤ දජ්ජන්ති සොමිති අහං අධම්මො අධම්මයානරථං අභිරුජ්ඣො අභිතො බලවා, කිංකාරණා අජ්ජ, හො ධම්ම, කස්සවි අදින්නපුබ්බං මග්ගං තුය්හං දම්මි. පාතුරහොසිති පඨමකපිකකාලෙ ඉමස්මිං ලොකෙ දසකුසලකම්මපට්ඨම්මො පුබ්බෙ පාතුරහොසි, පච්ඡා අධම්මො. ජෙට්ඨො වානි පුරෙ නිබ්බන්තහාවෙන අහං ජෙට්ඨො ව සෙට්ඨො ව පොරාණකො ව, ත්වං පන කනිට්ඨො, තස්මා “මග්ගා උය්‍යාහි”ති වදති.

නපි පාතිරුපාති අහඤ්ඤි හොතො නෙව යාවනාය න පටිරුපවචනෙන න මග්ගාරහතාය මග්ගං දදෙය්‍යං. අනුච්ඡෙදානි අහං වතස්සො දිසා වතස්සො අනුදිසාති සබ්බා දිසා අත්තනො ගුණෙන පත්ථොටො පඤ්ඤාතො. ලොහෙනාති අයොමුට්ඨිකෙන. හඤ්ඤති හනිස්සති. යුද්ධබලො අධම්මාති සවෙ තුවං යුද්ධබලො අසි අධම්ම. වුඩ්ඪා ව ගරු වානි යදි තුය්හං ඉමෙ වුඩ්ඪා ඉමෙ ගරු පණ්ඩිතාති එතං නත්ථි. පියාජපියෙනාති පියෙන විය අජ්ජපියෙන, අජ්ජපියෙනපි දදන්තො (ජා. අට්ඨ. 4.11.32) පියෙන විය තෙ මග්ගං දදාමිති අත්ථො.

71. මහාසත්තො හි තදා චින්තෙසි – “සවාහං ඉමං පාපපුර්ණං සබ්බලොකස්ස අභිතාය පටිපන්නං එවං මයා විලොමග්ගාහං ගහෙන්වා යිතං අච්ඡරං පහරිත්වා ‘අනාචාර මා ඉධ තිට්ඨ, සීහං පටික්කම චිත්තස්සා’ති වදෙය්‍යං, සො තඬ්ඬණඤ්ඤෙව මම ධම්මතෙජෙන භුසමුට්ඨි විය විකිරෙය්‍ය, න බො පන මෙතං පතිරුපං, ස්වාහං සබ්බලොකං අනුකම්පන්තො ‘ලොකත්ථවරියං මත්ථකං පාපෙස්සාමි’ති පටිපජ්ජාමි, අයං බො පන පාපො ආයතිං මහාදුක්ඛභාගී, ස්වායං මයා විසෙසතො අනුකම්පිතබ්බො, තස්මාස්ස මග්ගං දස්සාමි, එවං මෙ සීලං සුච්ඡුද්ධං අබණ්ඩිතං භවිස්සති”ති. එවං පන චින්තෙත්වා බොධිසත්තෙ “සවෙ තුවං යුද්ධබලො”ති ගාථං වත්වා ථොකං මග්ගතො ඔක්කන්තමත්තෙ එව අධම්මො රථෙ යාතුං අසක්කොන්තො අවංසිරො පට්ඨියං පතිත්වා පට්ඨියා විවරෙ දින්නෙ ගන්ත්වා අවිච්ඡිති එව නිබ්බන්ති. තෙන වුත්තං “යදිහං තස්ස කුජ්ජෙය්‍ය”න්තිආදි.

තත්ථ යදිහං තස්ස කුජ්ජෙය්‍යන්ති තස්ස අධම්මස්ස යදි අහං කුජ්ජෙය්‍යං. යදි හින්දෙ තපොගුණන්ති තෙනෙවස්ස කුජ්ජෙය්‍යෙන මය්හං තපොගුණං සීලසංවරං යදි චිත්තාසෙය්‍යං. සහපරිජනං තස්සාති සපරිජනං තං අධම්මං. රජභුතන්ති රජම්ච භුතං, රජභාවං පත්තං අහං කරෙය්‍යං.

72. අපිචාහන්ති එත්ථ අහන්ති නිපාතමත්තං. සීලරක්ඛායාති සීලරක්ඛණත්ථං. නිබ්බාපෙත්වානාති පටිකච්චෙව බන්තිමෙත්තානුද්දයස්ස උපට්ඨාපිතත්තා තස්මිං අධම්මෙ උප්පජ්ජනකකොධස්ස අනුප්පාදනෙනෙව දොසපරිලාභවූපසමනෙන මානසං වූපසමෙත්වා. සහ ජනෙනොක්කම්ත්වාති මය්හං පරිජනෙන සද්ධිං මග්ගා ඔක්කම්ත්වා තස්ස පාපස්ස අධම්මස්ස අහං මග්ගං අදාසිං.

73. සහ පට්ඨො ඔක්කන්තෙති වුත්තනයෙන චිත්තස්ස වූපසමං කත්වා “මග්ගං තෙ දම්මි”ති ව වත්වා ථොකං මග්ගතො සහ ඔක්කමනෙන. පාපසක්ඛස්සාති අධම්මදෙවපුත්තස්ස. තාවදෙනි තඬ්ඬණං එව මහාපට්ඨි විවරමදාසි. ජාතකට්ඨකථායං පන “මග්ගඤ්ඤ ව තෙ දම්මි”ති ගාථාය කථිතක්ඛණෙයෙව්‍යාති වුත්තං.

එවං තස්මිං භූමියං පතිතෙ චතුරානුකාධිකද්වියොජනසහස්සබ්බලා සකලං වරාවරං ධාරෙන්තිපි මහාපට්ඨි “නාහම්මං පාපපුර්ණං ධාරෙමි”ති කථෙන්නි විය තෙන යිතට්ඨානෙ ද්විධා භිජ්ජි. මහාසත්තො පන තස්මිං නිපතිත්වා අවිච්ඡිති නිබ්බන්තෙ රථධුරෙ යථාධිකොව සපරිජනො මහතා දෙවානුභාවෙන ගමනමග්ගෙනෙව ගන්ත්වා අත්තනො භවනං පාවිසි. තෙනාහ භගවා –

“බන්තිබලො යුද්ධබලං විජෙත්වා, හන්ත්වා අධම්මං නිහනිත්ච භූම්‍යා;
පායාසි චිත්තො අභිරුජ්ඣ සන්දනං, මග්ගෙනෙව අතිබලො සච්චනික්කමො”ති. (ජා. 1.11.34);

තදා අධම්මො දෙවදන්තො අහොසි, තස්ස පරිසා දෙවදන්තපරිසා, ධම්මො ලොකනාථො, තස්ස පරිසා බුද්ධපරිසා.

ඉඩාපි හෙට්ටා වුත්තනයෙනෙව සෙසපාරමියො යථාරහං නිද්ධාරෙනබ්බා. තථා ඉඩාපි දිබ්බෙනි ආයුච්ඡේණයසසුබ්බාධිපතෙයොහි දිබ්බෙනෙව උළාරෙහි කාමගුණෙහි සමප්පිතස්ස සමඛිභිභ්වස්ස අනෙකසහස්සසඬබ්බාහි අවිජරාහි සබ්බකාලං පරිවාරියමානස්ස මහති පමාදට්ඨානො ධීතස්ස සතො ඊසකම්පි පමාදං අනාපජ්ජිත්වා “ලොකත්ථවරියං මත්ථකං පාපෙස්සාමි”ති මාසෙ මාසෙ පුණ්ණමියං ධම්මං දිපෙන්නො සපරිජනො මනුස්සපථෙ විවරිත්වා මහාකරුණාය සබ්බසත්තෙ අධම්මතො විවෙචෙත්වා ධම්මෙ නියොජනං, අධම්මෙන සමාගතොපි තෙන කතං අනාචාරං අගණෙත්වා තත්ථ චිත්තං අකොපෙත්වා ඛන්තිමෙත්තානුද්දයමෙව පච්චුපට්ඨපෙත්වා අබ්ඡේධං සුච්ඡද්ධස්සද්ව කත්වා අත්තනො සීලස්ස රක්ඛණන්ති එවමාදයො මහාසත්තස්ස ගුණානුභාවා විභාවෙතබ්බාති.

ධම්මදෙවපුත්තවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. අලිතසත්තුවරියාවණ්ණනා

74. නවමෙ පඤ්චාලරට්ඨෙති එවංනාමකෙ ජනපදෙ. නගරවරෙ, කපිලායන්ති “කපිලා”ති එවංලද්ධනාමෙ උත්තමනගරෙ. “නගරවරෙ”ති වත්වා පුත “පුරුත්තමෙ”ති වචනං තස්මිං කාලෙ ජම්බුදිපෙ සබ්බනගරානං තස්ස නගරස්ස අග්ගනගරභාවදස්සනත්ථං. ජයද්දිසො නාමාති රඤ්ඤා අත්තනො පච්චත්ථිකෙ ජිනෙ ජාතො, අත්තනො චා පච්චාමිත්තභූතං යක්ඛිනිසඬබ්බාතං ජයද්දිසං ජිනොති එවංලද්ධනාමො. සීලගුණමුපාගතොති ආචාරසීලස්සද්වෙව උස්සාහසම්පත්තියාදිරාජගුණස්සද්ව උපාගතො, තෙන සමන්තාගතොති අත්ථො.

75. තස්ස රඤ්ඤොති ජයද්දිසරාජස්ස, අහං පුත්තො අහොසින්ති වචනසෙසො. සුතධම්මොති යාවතා රාජපුත්තෙන සොතබ්බධම්මො නාම, තස්ස සබ්බස්ස සුතත්තා සුතධම්මො, බහුස්සුතොති අත්ථො. අථ චා සුතධම්මොති විස්සුතධම්මො, ධම්මවරියාය සමවරියාය පකාසො පඤ්ඤාතො, ලොකෙ පත්ථට්ඨකිත්තිධම්මොති අත්ථො. අලිතසත්තොති එවංනාමො. ගුණවාති උළාරෙහි මහාපුරිසගුණෙහි සමන්තාගතො. අනුරක්ඛපරිජනො සදාති සද්ධාදිගුණවිසෙසයොගතො චතුහි සඬගහවත්ථුහි සම්මදෙව සඬගහණතො ච සබ්බකාලං සම්භත්තපරිවාරජනො.

76. පිතා මෙ මිගවං ගන්ත්වා, පොරිසාදං උපාගමිති මය්හං පිතා ජයද්දිසරාජා මිගවං වරන්තො අරඤ්ඤමජ්ඣං ගන්ත්වා පොරිසාදං මනුස්සබාදකං යක්ඛිනිපුත්තං උපගඤ්ජි, තෙන සමාගමි.

ජයද්දිසරාජා කිර එකදිවසං “මිගවං ගමිස්සාමි”ති තදනුරූපෙන මහතා පරිවාරෙන කපිලනගරතො නික්ඛමි. තං නික්ඛන්තමත්තමෙව තක්කසීලාවාසී නන්දො නාම බ්‍රාහ්මණො චතස්සො සතාරහා ගාථා නාම කථෙතුං ආදාය උපසඬකමිත්වා අත්තනො ආගමනකාරණං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “නිවත්තිත්වා සුණ්ණස්සාමි”ති තස්ස වසනගෙහං පරිබ්බයස්සද්ව දාපෙත්වා අරඤ්ඤං පට්ඨියො “යස්ස පස්සෙන මිගො පලායති, තස්සෙව සො ගීවා”ති වත්වා මිගෙ පරියෙසන්තො විවරති. අපෙකො පසදමිගො මහාජනස්ස පදසද්දෙන ආසයතො නික්ඛමිත්වා රඤ්ඤො අභිමුඛො ගන්ත්වා පලායි. අමච්චා පරිහාසං කරිංසු. රාජා තං අනුබන්ධිත්වා තියොජනමත්ථකෙ තං පරික්ඛිණ්ණපවං ධීතං විජ්ඣන්ත්වා පාතෙසි. පතිතං බග්ගෙන ද්විධා කත්වා අනත්ථිකොපි “මංසෙන මිගං ගහෙතුං නාසක්ඛි”ති වචනමොචනත්ථං කාපෙ කත්වා ආගවිජන්තො එකස්ස නිග්‍රොධස්ස මූලෙ දබ්බතිණ්ණසු නිසීදිත්වා ථොකං විස්සමිත්වා ගන්තුං ආරභි.

තෙන ච සමයෙන තස්සෙව රඤ්ඤො පෙට්ඨහානා ජාතදිවසෙ එව එකාය යක්ඛිනියා බාදිතුං ගහිතො ආරක්ඛමනුස්සෙහි අනුබද්ධාය තාය නිද්ධමනමග්ගෙන ගවිජන්තියා උරෙ යපිතො මාතුසඤ්ඤාය මුඛෙන ථනග්ගහණෙන පුත්තසිනෙහං උප්පාදෙත්වා සංවඬ්ඪියමානො තදාහාරොපයොගිතාය මනුස්සමංසං බාදන්තො අනුක්කමෙන වුද්ධිප්පත්තො අත්තානං අන්තරධාපනත්ථං යක්ඛිනියා දින්නඔසධමූලානුභාවෙන අන්තරහිතො හුත්වා මනුස්සමංසං බාදිත්වා ජීවන්තො තාය යක්ඛිනියා මතාය තං ඔසධමූලං අත්තනො පමාදෙන නාසෙත්වා දිස්සමානරූපොව මනුස්සමංසං බාදන්තො නග්ගො උබ්බිග්ගවිරූපදස්සනො රාජපුරිසෙහි පස්සිත්වා අනුබද්ධො පලායිත්වා අරඤ්ඤං පට්ඨිත්වා තස්ස නිග්‍රොධස්ස මූලෙ වාසං කප්පෙන්නො රාජානං දිස්වා “හක්ඛොසි මෙ”ති හත්ථෙ අග්ගහෙසි. තෙන වුත්තං “සො මෙ පිතුමග්ගහෙසි, හක්ඛොසි මම මා වලි”තිආදි.

තත්ථ සො මෙ පිතුමග්ගහෙසිති සො පොරිසාදො මම පිතරං ජයද්දිසරාජානං අත්තනො නිසින්තරුක්ඛසම්පමාගතං “මම හක්ඛො ත්වං ආගතොසි, හත්ථපරිජ්චන්දනාදිවසෙන මා වලි, වලන්තමිපි අහං තං බාදිස්සාමි”ති හත්ථෙ අග්ගහෙසි.

77. තස්සාති තස්ස යක්ඛිනිපුත්තස්ස. තසිතවෙධිතොති විත්තුත්‍රාසෙන තසිතො සරිරපරිකම්පෙන වෙධිතො. ඌරුක්ඛමිහොති උභින්නං ඌරුතං ථද්ධභාවො, යෙන සො තතො පලායිතුං නාසක්ඛි.

මිගවං ගහෙත්වා මුඤ්චස්සුති එත්ථ මිගවන්ති මිගවසෙන ලද්ධත්තා තං මිගමංසං “මිගව”න්ති ආහ, ඉමං මිගමංසං ගහෙත්වා මං මුඤ්චස්සුති අත්ථො. සො හි රාජා නං යක්ඛිනිපුත්තං දිස්වා හිතො ඌරුක්ඛමිහං පත්වා

බාණ්ණකො විය අට්ඨාසි. සො වෙගෙන ගන්ත්වා තං හත්ථෙ ගහෙත්වා “හක්ඛොසි මෙ ආගතොසි”ති ආහ. අථ නං රාජා සතිං පච්චුපට්ඨපෙත්වා “සවෙ ආහාරත්ථිකො, ඉමං තෙ මංසං දදාමි, තං ගහෙත්වා බාද, මං මුඤ්ඤාහි”ති ආහ. තං සුත්වා පොරිසාදො “කිමිදං මය්හමෙව සන්තකං දත්වා මයා වොහාරං කරොසි, නනු ඉමං මංසඤ්ච ත්වඤ්ච මම හත්ථගතකාලතො පට්ඨාය මය්හමෙව සන්තකං, තස්මා තං පඨමං බාදිත්වා පච්ඡා මංසං බාදිස්සාමි”ති ආහ.

අථ රාජා “මංසනික්කයෙනායං න මං මුඤ්චති, මයා ව මීගවං ආගච්ඡන්තෙන තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ‘ආගන්ත්වා තෙ ධනං දස්සාමි’ති පටිඤ්ඤා කතා. සවායං යක්ඛො අනුජානිස්සති, සච්චං අනුරක්ඛන්තො ගෙහං ගන්ත්වා තං පටිඤ්ඤං මොචෙත්වා පුන ඉමස්ස යක්ඛස්ස හත්තත්ථං ආගච්ඡෙය්‍ය”න්ති චින්තෙත්වා තස්ස තමත්ථං ආරොචෙසි. තං සුත්වා පොරිසාදො “සවෙ ත්වං සච්චං අනුරක්ඛන්තො ගන්තුකාමොසි, ගන්ත්වා තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස දාතබ්බං ධනං දත්වා සච්චං අනුරක්ඛන්තො සීසං පුන ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති වත්වා රාජානං විස්සජ්ජෙසි. සො තෙන විස්සට්ඨො “ත්වං මා චින්තයි, අහං පාතොව ආගමිස්සාමි”ති වත්වා මග්ගනිමිත්තානි සල්ලක්ඛන්තො අත්තනො බලකායං උපගන්ත්වා තෙන පරිවුතො නගරං පවිසිත්වා නන්දබ්‍රාහ්මණං පක්කොසාපෙත්වා මහාරහෙ ආසනෙ නිසිදාපෙත්වා තා ගාථා සුත්වා වත්තාරි සහස්සානි දත්වා යානං ආරොපෙත්වා “ඉමං තක්කසිලමෙව නෙථා”ති මනුස්සෙ දත්වා බ්‍රාහ්මණං උයොසෙත්වා දුතියදිවසෙ පොරිසාදස්ස සන්තිකං ගන්තුකාමො පුත්තං රජ්ජෙ පතිට්ඨපෙතුං අනුසාසනිඤ්ච දෙන්තො තමත්ථං ආරොචෙසි. තෙන චුත්තං –

78. “මීගවං ගහෙත්වා මුඤ්චස්සු, කත්වා ආගමනං පුන;
බ්‍රාහ්මණස්ස ධනං දත්වා, පිතා ආමන්තයි මමං.

79. “රජ්ජං පුත්ත පටිපජ්ජ, මා පමජ්ජී පුරං ඉදං;
කතං මෙ පොරිසාදෙන, මම ආගමනං පුතා”ති.

තත්ථ ආගමනං පුතානි පුන ආගමනං පටිඤ්ඤාතස්ස පොරිසාදස්ස සඬගරං කත්වා. බ්‍රාහ්මණස්ස ධනං දත්වානි තක්කසිලතො ආගතස්ස නන්දනාමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස තා ගාථා සුත්වා චතුසහස්සපරිමාණං ධනං දත්වා. පිතා ආමන්තයි මමන්ති මම පිතා ජයද්දිසරාජා මං ආමන්තෙසි.

කථං ආමන්තෙසිති වෙ? ආහ “රජ්ජ”න්තිආදි. තස්සත්ථො – පුත්ත, ත්වං ඉමං කුලසන්තකං රජ්ජං පටිපජ්ජ, යථාහං ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙමි, එවං ත්වම්පි ඡත්තං උස්සාපෙත්වා රජ්ජං කාරෙහි. ත්වං ඉදං පුරං රක්ඛන්තො රජ්ජඤ්ච කාරෙන්තො මා පමාදමාපජ්ජී, අසුකස්මිං යානෙ නිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ පොරිසාදෙන යක්ඛෙන කතමෙන. මයා සඬගරං මම පුන තස්ස සන්තිකං ආගමනං උද්දිස්ස, කෙවලං තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ධනදානත්ථං ඉධාගතො සච්චං අනුරක්ඛන්තො, තස්මා තත්ථාහං ගමිස්සාමිති.

තං සුත්වා මහාසත්තො “මා බො ත්වං, මහාරාජ, තත්ථ අගමාසි, අහං තත්ථ ගමිස්සාමි. සවෙ පන ත්වං, තාත, ගමිස්සසියෙව, අහම්පි තයා සද්ධිං ගමිස්සාමියෙවා”ති. “එවං සන්තෙ මයං උභොපි න හවිස්සාම, තස්මා අහමෙව තත්ථ ගමිස්සාමි”ති නානාජපකාරෙන වාරෙන්තං රාජානං සඤ්ඤාපෙත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා පිතු අත්ථාය අත්තානං පරිච්චජිත්වා සොත්ථිභාවාය පිතරි සාසිතවාදං පසුඤ්ජමානෙ මාතුහගිනිහරියාසු ව සච්චකිරියං කරොන්තිසු ආවුධං ගහෙත්වා නගරතො නික්ඛමිත්වා අස්සුපුණ්ණමුඛං මහාජනං අනුබන්ධන්තං ආපුච්ඡිත්වා පිතරා අක්ඛාතනයෙන යක්ඛවාසමග්ගං පටිපජ්ජී. යක්ඛනිපුත්තොපි “බත්තියා නාම බහුමායා, කො ජානාති කිං හවිස්සති”ති රුක්ඛං අභිරුහිත්වා රඤ්ඤො ආගමනං ඔලොකෙන්තො නිසින්තො කුමාරං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “පිතරං නිවන්තෙත්වා පුත්තො ආගතො හවිස්සති, නත්ථි මෙ හය”න්ති ඔතරිත්වා තස්ස පිට්ඨිං දස්සෙත්වා ව නිසිදි. මහාසත්තො ආගන්ත්වා තස්ස පුරතො අට්ඨාසි. තෙන චුත්තං –

80. “මාතෘපිතු ව වන්දිත්වා, නිම්මිනිත්වාන අත්තනා;
නික්ඛිපිත්වා ධනුං බග්ගං, පොරිසාදං උපාගමි”න්ති.

81. සසත්ථහත්ථුපගතන්ති සසත්ථහත්ථං උපගතං ආවුධපාණං මං අත්තනො සන්තිකං උපගතං දිස්වා. කදාවි සො තසිස්සතිති සො යක්ඛො අපි තසෙය්‍ය. තෙන හිජ්ජිස්සති සීලන්ති තෙන තස්ස තාසුජ්ජාදනෙන මය්හං සීලං විනස්සති සංකිලිස්සති. පරිතාසං කතෙ මයිති මයි තස්ස පරිතාසං කතෙ සති.

82. සීලබණ්ඩහයා මය්හං, තස්ස දෙස්සං න බ්‍යාහරිත්ති යථා ව සීලභෙදහයෙන නිහිතසත්ථො තස්ස සන්තිකං අගමාසි, එවං මය්හං සීලබණ්ඩහයා එව තස්ස පොරිසාදස්ස දෙස්සං අනිට්ඨමිපි න බ්‍යාහරිං, කෙවලං පන මෙත්තචින්තෙන හිතවාදී ඉදං ඉදානි වක්ඛමානං වචනං අහාසිං.

මහාසත්තො ව ගන්ත්වා පුරතො ධීතො. යක්ඛනිපුත්තො තං වීමංසිතුකාමො “කොසි ත්වං, කුතො ආගතො, කිං මං න ජානාසි ‘ලුද්දො මනුස්සමංසබාදකො’ති, කස්මා ව ඉධාගතොසි”ති පුච්ඡී. කුමාරො “අහං ජයද්දිසරඤ්ඤො පුත්තො, ත්වං පොරිසාදකොති ජානාමි, පිතු ජීවිතං රක්ඛිතුං ඉධාගතො, තස්මා තං මුඤ්ච, මං බාදා”ති ආහ. පුන යක්ඛනිපුත්තො මුඛකාරෙනෙව “තං තස්ස පුත්තොති අහං ජානාමි, දුක්කරං පන තයා කතං එවං ආගච්ඡන්තො”ති ආහ. කුමාරො “න ඉදං දුක්කරං, යං පිතු අත්ථෙ ජීවිතපරිච්චජනං, මාතෘපිතුහෙතු හි එචරුපං පුඤ්ඤං කත්වා

එකත්තෙනෙව සග්ගෙ පමොදනි, අහඤ්ච ‘අමරණධම්මො නාම කොච්ඡන්තො නන්ථී’ති ජානාමි, අත්තනා ච කිඤ්චි කතං පාපං නාම න සරාමි, තස්මා මරණතොපි මෙ භයං නන්ථී, ඉදං සරීරං මයා තෙ නිස්සට්ඨං, අග්ගිං ජාලෙත්වා බාදා”ති ආහ. තෙන චූත්තං –

83. “උප්පාලෙහි මහාඅග්ගිං, පපතිස්සාමි රුක්ඛතො;
ත්ථං පක්කකාලමඤ්ඤාය, භක්ඛය මං පිනාමහා”ති.

තං සුත්ථා යක්ඛිනිපුත්තො “න සක්කා ඉමස්ස මංසං බාදිතුං, උපායෙන ඉමං පලාපෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “තෙන හි අරඤ්ඤං පවිසිත්වා සාරදාරුනි ආහරිත්වා නිද්ධුමෙ අඬගාරෙ කරොහි, තත්ථ තෙ මංසං පචිත්වා බාදිස්සාමි”ති ආහ. මහාසත්තො තථා කත්වා තස්ස ආරොවෙසි. සො තං ඔලොකෙත්තො “අයං පුරිසසීහො මරණතොපි භයං නන්ථී, එවං නිබ්භයො නාම න මයා දිට්ඨිපුබ්බො”ති ලොමහංසජාතො කුමාරං ඔලොකෙසි. කුමාරො කිස්ස මං ඔලොකෙසි, න යථාචූත්තං කරොසිති. යක්ඛිනිපුත්තො මහාසත්තං “සත්තධා තස්ස මුද්ධා ඵලෙයා, යො තං බාදෙය්‍යා”ති ආහ. “සචෙ මං න බාදිතුකාමොසි, අථ කස්මා අග්ගිං කාරෙසි”ති? “තච පරිග්ගණ්හනත්ථ”න්ති. “ත්ථං ඉදානි මං කථං පරිග්ගණ්හිස්සසි, ස්වාහං තිරච්ඡානගොනියං නිබ්බත්තොපි සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො අත්තානං පරිග්ගණ්හිතුං න අදාසි”න්ති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො –

“ඉදඤ්චි සො බ්‍රාහ්මණං මඤ්ඤමානො, සසො අවාසෙසි සකෙ සරීරෙ;
තෙනෙව සො චන්දිමා දෙවපුත්තො, සසත්ථුතො කාමදුහජ්ජ යක්ඛා”ති.(ජා. 1.16.93) –

ගාථමාහ.

තත්ථ සසො අවාසෙසි සකෙ සරීරෙති අත්තනො සරීරහෙතු ඉමං සරීරං බාදිත්වා ඉධ වසාති එවං සකෙ සරීරෙ අත්තනො සරීරං දෙන්තො තං බ්‍රාහ්මණරූපං සක්කං තත්ථ වාසෙසි. සසත්ථුතොති “සසි”ති එවං සසසද්දෙන ථුතො. කාමදුහොති කාමවඩ්ඪිනො. යක්ඛාති දෙව.

එවං මහාසත්තො චන්දෙ සසලක්ඛණං කප්පට්ඨියං පාටිභාරියං සක්ඛිං කත්වා අත්තනො සක්කෙනපි පරිග්ගණ්හිතුං අසක්කුණෙය්‍යාතං අහාසි. තං සුත්ථා පොරිසාදො අච්ඡරියබ්භුතචිත්තජාතො –

“චන්දො යථා රාහුමුඛා පමුත්තො, විරොචතෙ පන්තරසෙව භාණුමා;
එවං තුවං පොරිසාදා පමුත්තො, විරොච කපිලෙ මහානුභාව;
ආමොදයං පිතරං මාතරඤ්ච, සබ්බො ච තෙ නන්දතු ඤාතිපක්ඛො”ති. (ජා. 1.16.94) –

ගාථං චත්ථා “ගච්ඡ මහාවීරා”ති කුමාරං විස්සජ්ජෙසි. සොපි තං නිබ්බිසෙවනං කත්වා පඤ්ච සීලානි දත්වා “යක්ඛො නු ඛො එස, නො”ති විමංසන්තො “යක්ඛානං අක්ඛිනි රත්තානි හොන්ති අනිමිසානි ච, ජායා ච න පඤ්ඤායති, අසම්භිතො හොති, න ඉමස්ස තථා. තස්මා නායං යක්ඛො මනුස්සො එසො, මය්හං කිර පිතු තයො භාතරො යක්ඛිනියා ගහිතා, තෙසු තාය ද්වෙ බාදිතා භවිස්සන්ති, එකො පුත්තසිනෙහෙන පටිජග්ගිතො භවිස්සති. ඉමිනා තෙන භවිතබ්බ”න්ති නයග්ගාහෙන අනුමානෙන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන විය අච්ඡරිතතො නිට්ඨං ගන්ත්වා “මය්හං පිතු ආචික්ඛිත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “න ත්ථං යක්ඛො, පිතු මෙ ජෙට්ඨභාතිකොසි, එහි මයා සද්ධිං ගන්ත්වා කුලසන්තකං රජ්ජං පටිපජ්ජාහි”ති ආහ. තෙන චූත්තං “ත්ථං පිනාමහා”ති, ත්ථං මම මහාපිතාති අත්ථො. ඉතරොත “නාහං මනුස්සො”ති චූත්තෙ තෙන සද්ධාතබ්බස්ස දිබ්බවක්ඛුකතාපසස්ස සන්තිකං නෙසි. තාපසෙන “කිං කරොන්තා පිතා පුත්තා අරඤ්ඤෙ විචරං”ති පිතුභාවෙ කථිතෙ පොරිසාදො සද්දහිත්වා “ගච්ඡ, තාත, ත්ථං, න මෙ රජ්ජෙන අත්ථො, පබ්බජිස්සාමහ”න්ති තාපසස්ස සන්තිකෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජි. තෙන චූත්තං –

84. “ඉති සීලවතං හෙතු, නාරක්ඛිං මම ජීවිතං;
පබ්බාපෙසිං වහං තස්ස, සදා පාණාතිපාතික”න්ති.

තත්ථ සීලවතං හෙතුති සීලවත්තානං මම පිතුනං හෙතු. අථ වා සීලවතං හෙතුති සීලවතහෙතු, මය්හං සීලවතසමාදානනිමිත්තං තස්ස අභිජ්ජනත්ථං. තස්සාති තං පොරිසාදං.

අථ මහාසත්තො අත්තනො මහාපිතරං පබ්බජිතං චන්දිත්වා නගරස්ස සමීපං ගන්ත්වා “කුමාරො කිර ආගතො”ති සුත්ථා හට්ඨතුට්ඨෙත රඤ්ඤා නාගරෙහි නෙගමජානපදෙහි ච පච්චුග්ගතො රාජානං චන්දිත්වා සබ්බං පචත්ති. ආරොවෙසි. තං සුත්ථා රාජා තඬ්ඬණඤ්ඤෙව හෙරිං වරාපෙත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “එහි, භාතික, රජ්ජං පටිපජ්ජාහි”ති ආහ. “අලං, මහාරාජා”ති. “තෙන හි මය්හං උය්‍යානෙ වසා”ති. “න ආගච්ඡාමි”ති. රාජා තස්ස අස්සමස්ස අවිදුරෙ ගාමං නිවෙසෙත්වා හික්ඛං පට්ඨපෙසි. සො චූළකම්මාසදම්මනිගමො නාම ජාතො.

තදා මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි අහෙසුං, තාපසො සාරිපුත්තො, පොරිසාදො අඬගුලිමාලො, කනිට්ඨා උප්පලවණ්ණා, අග්ගමහෙසි රාහුලමාතා, අලීනසත්තුකුමාරො ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි හෙට්ඨා චුත්තනායෙනෙව යථාරහං සෙසපාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා පිතරා නිවාරියමානො අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජිත්වා පිතු ජීවිතරක්ඛණත්ථං “පොරිසාදස්ස සන්තිකං ගමිස්සාමි”ති නිව්ඡයො, තස්ස ව සන්තාසපරිහරණත්ථං නිහිතසත්ථස්ස ගමනං, “අත්තනො සීලබණ්ඩනං මා හොතු”ති තෙන පියවාචාය සමුදාවාරො, තෙන ව නානානායෙහි පරිග්ගණ්ඨියමානස්ස මරණසන්තාසාභාවො, පිතු අත්ථෙ මය්හං සරිරං සඵලං කරිස්සාමිති හට්ඨතුට්ඨභාවො, සක්කෙනාපි පරිග්ගණ්ඨිතුං අසක්කුණෙයාස්ස සසජාතියමිපි පරිච්චාගත්ථං අත්තනො ජීවිතනිරපෙක්ඛනාවස්ස ජානනං, තෙන සමාගමෙපි ඔස්සට්ඨෙපි චිත්තස්ස විකාරාභාවො, තස්ස ව මනුස්සභාවමහාපිතුභාවානං අවිපරිතතො ජානනං, ඤාතමත්තෙ ව තං කුලසන්තකෙ රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙතුකාමතා, ධම්මදෙසනාය සංවෙජෙත්වා සීලෙසු පතිට්ඨාපනන්ති. එවමාදයො ඉධ බොධිසත්තස්ස ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බාති.

අලීනසත්තුවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සඤ්චාලවරියාවණ්ණනා

85. දසමෙ සඤ්චාලොතිආදියු අයං සඤ්චෙපත්ථො – දෙවහොගසම්පත්තිසදිසාය මහතියා නාගිද්ධියා සමන්තාගතත්තා මහිද්ධිකො. හෙට්ඨා ද්වෙ, උපරි ද්වෙති වතස්සො දායා ආවුධා එතස්සාති දායාවුධො. උග්ගතෙජවිසතාය සොරවිසො. නාගයොනිසිද්ධාහි ද්විති ජීවිතාහි සමන්තාගතොති ද්විජීවිහො. මහානුභාවානමිපි උරෙන ගමනතො “උරගා”ති ලද්ධනාමානං නාගානං අධිපතිභාවතො උරගාධිභු.

86. ද්විත්තං මග්ගානං විනිවිජ්ඣිත්වා සන්ධිභාවෙන ගතට්ඨානසඤ්චාලෙන චතුප්පථෙ. අපරාපරං මහාජනසඤ්චරණට්ඨානභූතෙ මහාමග්ගෙ. තතො එව මහාජනසමාකිණ්ණභාවෙන නානාජනසමාකුලෙ. ඉදාති වක්ඛමානානං චතුත්තං අභිගානං වසෙන චතුරො අභිගෙ. අධිට්ඨාය අධිට්ඨතිත්වා, චිත්තෙ යපෙත්වා. යදාහං සඤ්චාලො නාම යථාචුත්තරූපො නාගරාජා හොමි, තදා හෙට්ඨා චුත්තප්පකාරෙ යානෙ වාසං උපොසථවාසවසෙන නිවාසං අකප්පයිං කප්පෙයිං.

මහාසත්තො හි දානසීලාදිපුඤ්ඤපසුතො හුත්වා බොධිපරියෙසනවසෙන අපරාපරං දෙවමනුස්සගතිසු සංසරන්තො කදාචි දෙවහොගසදිසසම්පත්තිකෙ නාගහවනෙ නිබ්බන්තිත්වා සඤ්චාලො නාම නාගරාජා අහොසි මහිද්ධිකො මහානුභාවො. සො ගච්ඡන්තෙ කාලෙ තාය සම්පත්තියා විජ්ජපිසාරි හුත්වා මනුස්සයොනිං පත්ථෙත්තො උපොසථවාසං වසී. අථස්ස නාගහවනෙ වසන්තස්ස උපොසථවාසො න සම්පජ්ජති, සීලං සංකිලිස්සති, තෙන සො නාගහවනා නික්ඛමිත්වා කණ්ඨවණ්ණොය නදියා අවිදුරෙ මහාමග්ගස්ස ව එකපදිකමග්ගස්ස ව අත්තරෙ එකං වම්මිකං පරික්ඛිපිත්වා උපොසථං අධිට්ඨාය වාතුද්දසපන්තරසෙසු සමාදින්නසීලො “මම වම්මාදිති අත්ථිකා ගණ්හන්තු”ති අත්තානං දානමුඛෙ විස්සජ්ජෙත්වා නිපජ්ජති, පාටිපදෙ නාගහවනං ගච්ඡති. තෙන චුත්තං “පුනාපරං යදා හොමි, සඤ්චාලො”තිආදි. තස්සත්ථො චුත්තො එව.

87. යං පනෙත්ථ ඡවියා වම්මෙනාතිආදිකං “චතුරො අභිගෙ අධිට්ඨායා”ති චුත්තං චතුරභිගාධිට්ඨානදස්සනං. ඡවිවම්මානි හි ඉධ එකමභිගං. එවං උපොසථවාසං වසන්තස්ස මහාසත්තස්ස දිසො අද්ධා චිතිවත්තො.

අථෙකදිවසං තස්මිං තථා සීලං සමාදිශිත්වා නිපන්නෙ සොළස හොජ්ජුත්තා “මංසං ආහරිස්සාමා”ති ආවුධහත්ථා අරඤ්ඤෙ වරන්තා කිඤ්චි අලහිත්වා නික්ඛමන්තා තං වම්මිකමත්ථකෙ නිපන්නං දිස්වා “මයං අජ්ජ ගොධාපොතකම්පි න ලහිමිහා, ඉමං නාගරාජානං වධිත්වා බාදිස්සාමා”ති වින්තෙත්වා “මහා බො පනෙස ගය්හමානො පලායෙය්‍යාති යථානිපන්නකංයෙව නං හොගෙසු සුලෙහි විජ්ඣිත්වා දුබ්බලං කත්වා ගණ්ඨිස්සාමා”ති සුලානි ආදාය උපසඤ්චිකම්සු. බොධිසත්තස්සාපි සරිරං මහන්තං එකදොණිකනාවජ්ජමාණං වට්ටෙන්වා යපිතසුමනපුප්ඵදාමං විය ජිඤ්ජුකඵලසදිසෙහි අක්ඛිති ජයසුමනපුප්ඵසදිසෙන ව සීසෙන සමන්තාගතං අතිවිය සොහති. සො තෙසං සොළසන්තං ජනානං පදසද්දෙන හොගන්තරතො සීසං නිහරිත්වා රත්තක්ඛිති උම්මිලෙන්වා තෙ සුලහත්ථෙ ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා “අජ්ජ මය්හං මනොරථො මත්ථකං පාපුණ්ණස්සති”ති අත්තානං දානමුඛෙ නිය්‍යාතෙත්වා “ඉමෙ මම සරිරං සත්තීහි කොට්ටෙන්වා ඡිද්දාවඡිද්දං කරොන්තෙ න ඔලොකෙස්සාමි”ති අත්තනො සීලබණ්ඩනයෙන දළ්භං අධිට්ඨානං අධිට්ඨතිත්වා සීසං හොගන්තරෙ එව පවෙසෙත්වා නිපජ්ජි.

අථ නං තෙ උපගන්ත්වා නඤ්චට්ඨෙ ගහෙත්වා ආකඤ්ඤානා භූමියං පාතෙත්වා තිබ්බසුලෙහි අට්ඨසු යානෙසු විජ්ඣිත්වා සකණ්ටකා කාලවෙත්තයට්ඨියො පහාරමුඛෙහි පවෙසෙත්වා අට්ඨසු යානෙසු කාපෙහි ආදාය මහාමග්ගං පටිපජ්ජිංසු. මහාසත්තො සුලෙහි විජ්ඣිතතො පට්ඨාය එකට්ඨානෙපි අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා තෙ න ඔලොකෙසි. තස්ස අට්ඨති කාපෙහි ආදාය නියමානස්ස සීසං ඔලම්බිත්වා භූමිං පහරති. අථ නං “සීසමස්ස ඔලම්බති”ති මහාමග්ගෙ නිපජ්ජාපෙත්වා සුබ්බමෙන සුලෙන නාසාපුටෙ විජ්ඣිත්වා රජ්ජුකං පවෙසෙත්වා සීසං උක්ඛිපිත්වා කාපකොටියං ලග්ගෙත්වා පුනපි උක්ඛිපිත්වා මග්ගං පටිපජ්ජිංසු. තෙන චුත්තං –

88. “අද්දසංසු හොජ්ජුත්තා, බරා ලුද්දා අකාරුණා;
උපගඤ්ජුං මමං තත්ථ, දණ්ඩමුග්ගරපාණිනො.

89. “නාසාය විනිවිජ්ඣන්වා, නඬගුට්ඨෙ පිට්ඨිකණ්ටකෙ;
කාපෙ ආරොපයිත්වාන, භොජපුත්තා හරිංසු ම”න්ති.

තත්ථ භොජපුත්තාති ලුද්දපුත්තා. ඛරාති කක්ඛලා, ඵරුසකායවච්ඡිකම්මන්තා. ලුද්දාති දාරුණා, ඝොරමානසා. අකාරුණාති නික්කරුණා. දණ්ඩමුග්ගරපාණිනොති වතුරස්සදණ්ඩහත්ථා. නාසාය විනිවිජ්ඣන්වාති රජ්ජකං පට්ටෙසෙනුං සුඛුමෙන සුලෙන නාසාපුටෙ විජ්ඣන්වා. නඬගුට්ඨෙ පිට්ඨිකණ්ටකෙති නඬගුට්ඨප්පදෙසෙ තත්ථ තත්ථ පිට්ඨිකණ්ටකසම්පෙ ව විනිවිජ්ඣන්වාති සම්බන්ධො. කාපෙ ආරොපයිත්වානාති අට්ඨසු යානෙසු විනිවිජ්ඣන්වා ඛද්ධෙසු අට්ඨසු චෙත්තලතාමණ්ඩලෙසු එකෙකස්මිං ඔවිජ්ඣිතං එකෙකං කාපං ද්වෙ ද්වෙ භොජපුත්තා අත්තනො අත්තනො ඛන්ධං ආරොපෙත්වා.

90. සසාගරන්තං පට්ඨන්ති සමුද්දපරියන්තං මහාපට්ඨං. සකානනං සපබ්බතන්ති සද්ධිං කානනෙහි පබ්බතෙහි වාති සකානනං සපබ්බතස්සථ. නාසාවානෙන ඤාපයෙති සවාහං ඉච්ඡමානො ඉච්ඡන්තො කුජ්ඣන්වා නාසාවාහං විස්සජ්ජෙය්‍යං, සමුද්දපරියන්තං සකානනං සපබ්බතං ඉමං මහාපට්ඨං ඤාපෙය්‍යං, සහ නාසාවාහවිස්සජ්ජනෙන ඡාරිකං කරෙය්‍යං, එතාදිසො තදා මය්හං ආනුභාවො.

91. එවං සන්තෙපි සුලෙහි විනිවිජ්ඣන්තෙ, කොට්ටයන්තෙපි සත්තිහි. භොජපුත්තෙ න කුප්පාමිති දුබ්බලභාවකරණත්ථං චෙත්තලතාපට්ටෙසනත්ථස්සථ සාරදාරුහි තච්ඡෙත්වා කතෙහි තිබ්බසුලෙහි අට්ඨසු යානෙසු විජ්ඣන්තෙපි දුබ්බලභාවකරණත්ථං තිබ්බාහි සත්තිහි තහිං තහිං කොට්ටයන්තෙපි භොජපුත්තානං ලුද්දානං න කුප්පාමි. එසා මෙ සීලපාරමිති එවං මහානුභාවස්ස තථා අධිට්ඨහන්තස්ස යා මෙ මය්හං සීලමණ්ඩහයෙන තෙසං අකුජ්ඣනා, එසා එකන්තෙනෙව ජීවිතනිරපෙක්ඛනාවෙන පවත්තා මය්හං සීලපාරමි, සීලවසෙන පරමත්ථපාරමිති අත්ථො.

තථා පන බොධිසත්තෙ තෙහි නියමානෙ මිටීලනගරවාසී ආළාරො නාම කුටුම්භිකො පඤ්චසකට්ඨකානි ආදාය සුඛයානකෙ නිසීදිත්වා ගච්ඡන්තො තෙ භොජපුත්තෙ මහාසත්තං හරන්තෙ දිස්වා කාරුඤ්ඤං උප්පාදෙත්වා තෙ ලුද්දෙ පුච්ඡි – “කිස්සායං නාගො නියති, නෙත්වා විමං කිං කරස්සථා”ති? තෙ “ඉමස්ස නාගස්ස මංසං සාදුඤ්ඤං මුදුඤ්ඤං ථුලඤ්ඤං පචිත්වා බාදිස්සාමා”ති ආහංසු. අථ සො තෙසං සොළසවාහගොණෙ පසතං පසතං සුචණ්ණමාසකෙ සබ්බෙසං නිවාසනපාරුපනානි හරියානමිති තෙසං චත්ථාහරණානි දත්වා “සම්මා, අයං මහානුභාවො නාගරාජා, අත්තනො සීලගුණෙන තුම්භාකං න දුබ්බි, ඉමං කීලමන්තෙහි බහුං තුම්භෙහි අපුඤ්ඤං පසුතං, විස්සජ්ජෙථා”ති ආහ. තෙ “අයං අම්භාකං මනාපො භක්ඛො, බහු ව නො උරගා භුත්තපුබ්බා, තථාපි තච්ඡ වචනං අම්භෙහි පුපෙත්තබ්බං, තස්මා ඉමං නාගං විස්සජ්ජෙස්සාමා”ති විස්සජ්ජෙත්වා මහාසත්තං භූමියං නිපජ්ජාපෙත්වා අත්තනො කක්ඛලතාය තා කණ්ටකාවිතා ආවුතා කාලචෙත්තලතා කොටියං ගහෙත්වා ආකඩ්ඪිතුං ආරහිංසු.

අථ සො නාගරාජානං කීලමන්තං දිස්වා අකීලමෙත්තොව අසිනා ලතා ඡින්දිත්වා දාරකානං කණ්ණුවෙධනො පටිහරණනියාමෙන අදුක්ඛාපෙත්තො සණ්ඨං නිහරී. තස්මිං කාලෙ තෙ භොජපුත්තා යං ඛන්ධනං තස්ස නන්දුතො පට්ටෙසත්වා පටිමුක්කං, තං ඛන්ධනං සණ්ඨං මොචයිංසු. මහාසත්තො මුහුත්තං පාවිනාහිමුබ්බො ගන්ත්වා අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි ආළාරං ඔලොකෙසී. ලුද්දා ථොකං ගන්ත්වා “උරගො දුබ්බලො, මතකාලෙ ගහෙත්වාච නං ගමිස්සාමා”ති නිලීයිංසු. ආළාරො මහාසත්තස්ස අඤ්ජලිං පග්ගෙහි “ගච්ඡෙව බො ත්වං, මහානාග, මා තං ලුද්දා පුන ගහෙසු”න්ති වදන්තො ථොකං තං නාගං අනුගන්ත්වා නිචන්ති.

බොධිසත්තො නාගහවනං ගන්ත්වා තත්ථ පපඤ්චං අකත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන නික්ඛමිත්වා ආළාරං උපසඩ්ධකමිත්වා නාගහවනස්ස වණ්ණං කට්ඨෙත්වා තං තත්ථ නෙත්වා තීහි කඤ්ඤාසතෙහි සද්ධිං මහන්තමස්ස යසං දත්වා දිබ්බෙහි කාමෙහි සන්තප්පෙසී. ආළාරො නාගහවනෙ එකවස්සං වසිත්වා දිබ්බෙ කාමෙ පරිභුඤ්ජිත්වා “ඉච්ඡාමහං, සම්ම, පබ්බජිතු”න්ති නාගරාජස්ස කට්ඨෙත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ ගහෙත්වා තතො නික්ඛමිත්වා හිමවන්තප්පදෙසං ගන්ත්වා පබ්බජිත්වා තත්ථ චිරං වසිත්වා අපරභාගෙ වාරිකං වරන්තො බාරාණසීං පත්වා බාරාණසීරඤ්ඤා සමාගතො තෙන ආචාරසම්පත්තිං නිස්සාය පසන්තෙන “ත්වං උළාරභොගා මඤ්ඤෙ කුලා පබ්බජිතො, කෙන නු බො කාරණෙන පබ්බජිතොසී”ති පුට්ඨො අත්තනො පබ්බජිජාකාරණං කට්ඨෙත්වා ලුද්දානං හත්ථනො බොධිසත්තස්ස විස්සජ්ජාපනං ආදිං කත්වා සබ්බං පවත්තිං රඤ්ඤො ආචික්ඛිත්වා –

“දිට්ඨා මයා මානුසකාපි කාමා, අසස්සනා විපරිණාමධම්මා;
ආදීනවං කාමගුණෙසු දිස්වා, සද්ධායහං පබ්බජිතොමිහි, රාජ.

“දුමප්ඵලානිව පතන්ති මාණවා, දහරා ව වුද්ධා ව සරිරහෙදා;
එතම්පි දිස්වා පබ්බජිතොමිහි රාජ, අපණ්ණකං සාමඤ්ඤමෙව සෙය්‍යො”ති. (ජා. 2.17.191-192) –

ඉමාහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙසී.

තං සුත්වා රාජා –

“අද්ධා හවෙ සෙවිතබ්බා සපඤ්ඤා, බහුස්සුතා යෙ බහුයානචින්තිනො;
නාගඤ්ච සුත්වාන තවඤ්චළාර, කාහාමි පුඤ්ඤානි අනප්පකානි”ති. (ජා. 2.17.193) –

ආහ.

අට්ඨස්ස තාපසො –

“අද්ධා හවෙ සෙවිතබ්බා සපඤ්ඤා, බහුස්සුතා යෙ බහුයානචින්තිනො;
නාගඤ්ච සුත්වාන මමඤ්ච රාජ, කරොහි පුඤ්ඤානි අනප්පකානි”ති. (ජා. 2.17.194) –

එවං ධම්මං දෙසෙත්වා තත්ථෙව චත්තාරො වස්සානමාසෙ වසිත්වා පුන හිමචන්තං ගන්ත්වා යාවජීවං චත්තාරො
බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි. බොධිසත්තොපි යාවජීවං උපොසථවාසං වසිත්වා සග්ගපුරං
පුරෙසි. සොපි රාජා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

තදා ආළාරො සාරිපුත්තත්ථෙරො අහොසි, බාරාණසිරාජා ආනන්දත්ථෙරො, සඬ්ඛපාලනාගරාජා ලොකනාථො.

තස්ස සරීරපරිච්චාගො දානපාරමී, තථාරූපෙනපි විසතෙජෙන සමන්තාගතස්ස තථාරූපායපි පිළාය සති සීලස්ස
අභින්නතා සීලපාරමී, දෙවභොගසම්පත්තිසදිසං භොගං පහාය නාගභවනතො නික්ඛමිත්වා සමණධම්මකරණං
නෙක්ඛම්මපාරමී, “දානාදිඅත්ථං ඉදඤ්චිදඤ්ච කාතුං වට්ටති”ති සංවිදහනං පඤ්ඤාපාරමී, කාමචිතක්කචිනොදනං
අධිවාසනචිරියඤ්ච වීරියපාරමී, අධිවාසනඛන්ති ඛන්තිපාරමී, සච්චසමාදානං සච්චපාරමී, අවලසමාදානාධිට්ඨානං
අධිට්ඨානපාරමී, භොජපුත්තෙ උපාදාය සබ්බසත්තෙසු මෙත්තානුද්දයභාවො මෙත්තාපාරමී, වෙදනාය
සත්තසඬ්ඛාරකතවිජ්ජකාරෙසු ව මජ්ඣන්තභාවො උපෙක්ඛාපාරමීති එවං දස පාරමියො ලබ්භන්ති. සීලපාරමී පන
අතිසයවතීති කත්වා සා එව දෙසනං ආරුළුහා. තථා ඉධ බොධිසත්තස්ස ගුණානුභාවා “යොජනසතිකෙ
නාගභවනට්ඨානෙ”තිආදීනා භූරිදත්තවරියායං (වරියා. 2.11 ආදයො) චුත්තනයෙනෙව යථාරහං විභාවෙනබ්බාති.

සඬ්ඛපාලවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එතෙති යෙ හත්ථිනාගවරියාදයො ඉමස්මිං වග්ගෙ නිද්දිට්ඨා අනන්තරගාථාය ව “හත්ථිනාගො
භූරිදත්තො”තිආදීනා උද්දානවසෙන සඬ්ගහෙත්වා දස්සිතා නව වරියා, තෙ සබ්බෙ විසෙසතො සීලපාරමිපූරණවසෙන
පචත්තියා සීලං බලං එතෙසත්ති සීලබලා. සීලස්ස පරමත්ථපාරමිභූතස්ස පරික්ඛරණතො සන්තානස්ස ව
පරිභාවනාවසෙන අභිසඬ්ඛරණතො පරික්ඛාරා. උක්කංසගතාය සීලපරමත්ථපාරමියා අසම්පුණ්ණත්තා පදෙසො
එතෙසං අත්ථී, න නිජ්ජපදෙසොති පදෙසිකා සප්පදෙසා. කස්මාති වෙ? ආහ “ජීවිතං පරිරක්ඛිත්වා, සීලානි
අනුරක්ඛි”න්ති, යස්මා එතෙසු හත්ථිනාගවරියාදීසු (වරියා. 2.1 ආදයො) අහං අත්තනො ජීවිතං එකදෙසෙන
පරිරක්ඛිත්වා සීලානි අනුරක්ඛිං, ජීවිතං න සබ්බථා පරිච්චජිං, එකන්තෙනෙව පන සඬ්ඛපාලස්ස මෙ සතො
සබ්බකාලමිපි ජීවිතං යස්ස කස්සචි නියාත්තං, සඬ්ඛපාලනාගරාජස්ස පන මෙ මහානුභාවස්ස උග්ගවිසතෙජස්ස සතො
සමානස්ස සබ්බකාලමිපි තෙහි ලුද්දෙහි සමාගමෙ තතො පුබ්බෙපි පච්ඡාපි සතො එවං පුග්ගලචිහාරං අකත්වා යස්ස
කස්සචි සීලානුරක්ඛණත්ථමෙව ජීවිතං එකංසෙනෙව නියාත්තං නියාතිතං දානමුඛෙ නිස්සට්ඨං, තස්මා සා සීලපාරමීති
යස්මා වෙනදෙවං, තස්මා තෙන කාරණෙන සා පරමත්ථපාරමිභාවං පත්තා මය්හං සීලපාරමීති දස්සෙතිති.

පරමත්ථප්පනියා වරියාපිටකසංවණ්ණනාය

දසවිධවරියාසඬ්ගහස්ස විසෙසතො

සීලපාරමිචිහාවනස්ස

දුතියවග්ගස්ස අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. යුධඤ්ජයවග්ගො

1. යුධඤ්ජයවරියාවණ්ණනා

1. තතියවග්ගස්ස පයමෙ අමිතයසොති අපරිමිතපරිවාරවිභවො. රාජපුත්තො යුධඤ්ජයොති රම්මනගරෙ සබ්බදත්තස්ස නාම රඤ්ඤො පුත්තො නාමෙන යුධඤ්ජයො නාම.

අයඤ්චි බාරාණසී උදයජාතකෙ (ජා. 1.11.37 ආදයො) සුරුන්ධනනගරං නාම ජාතා. චූළසුතසොමජාතකෙ (ජා. 2.17.195 ආදයො) සුදස්සනං නාම, සොණනන්දජාතකෙ (ජා. 2.20.92 ආදයො) බ්‍රහ්මවඩ්ඪනං නාම, ඛණ්ඩහාලජාතකෙ (ජා. 2.22.982 ආදයො) පුප්ඵවතී නාම, ඉමස්මිං පන යුධඤ්ජයජාතකෙ (ජා. 1.11.73 ආදයො) රම්මනගරං නාම අහොසි, ඵවමස්ස කදාචි නාමං පරිවත්තති. තෙන වුත්තං – “රාජපුත්තොති රම්මනගරෙ සබ්බදත්තස්ස නාම රඤ්ඤො පුත්තො”ති. තස්ස පන රඤ්ඤො පුත්තසහස්සං අහොසි. බොධිසත්තො ඡෙට්ඨපුත්තො, තස්ස රාජා උපරජ්ජං අදාසි. සො හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව දිවසෙ දිවසෙ මහාදානං පවත්තෙසි. ඵවං ගච්ඡන්තෙ කාලෙ බොධිසත්තො එකදිවසං පාතොව රථවරං අභිරුහිත්වා මහන්තෙන සිරිච්චවෙන උයායානකීළං ගච්ඡන්තො රුක්ඛග්ගතිණග්ගසාග්ගමක්කටකසුත්තජාලාදිසු මුත්තාජාලාකාරෙන ලග්ගෙ උස්සාවඛින්දු දිස්වා “සම්ම සාරථී, කිං නාමෙන”න්ති පුච්ඡිත්වා “එතෙ, දෙව, හිමසමයෙ පතනකඋස්සාවඛින්දු නාමා”ති සුත්වා දිවසභාගං උයායානෙ කීළිත්වා සායන්හකාලෙ පච්චාගච්ඡන්තො තෙ අදිස්වා “සම්ම සාරථී, කහං තෙ උස්සාවඛින්දු, න තෙ ඉදානි පස්සාමී”ති පුච්ඡිත්වා “දෙව, සූරියෙ උග්ගච්ඡන්තෙ සබ්බෙ හිප්ඡිත්වා විලයං ගච්ඡන්ති”ති සුත්වා “යථා ඉමෙ උප්පජ්ජිත්වා හිප්ඡන්ති, ඵවං ඉමෙසං සත්තානං ජීවිතසංඛාරාපි තිණග්ගෙ උස්සාවඛින්දුසදිසාව, තස්මා මයා බ්‍යාධිජරාමරණෙහි අපිළිනෙනෙව මාතාපිතරො ආපුච්ඡිත්වා පබ්බජිතුං වට්ටති”ති උස්සාවඛින්දුමෙව ආරම්මණං කත්වා ආදිත්තෙ විය තයො හවෙ පස්සන්තො අත්තනො ගෙහං ආගන්ත්වා අලඬිකතපටියත්තාය විනිවිජයසාලාය නිසින්නස්ස පිතු සන්තිකමෙව ගන්ත්වා පිතරං වන්දිත්වා එකමන්තං යීතො පබ්බජ්ජං යාචි. තෙන වුත්තං –

“උස්සාවඛින්දුං සූරියාතපෙ, පතිතං දිස්වාන සංවිජීං.

2. “තඤ්ඤොවාධිපතිං කත්වා, සංවෙගමනුබ්‍රහ්මිං;
මාතාපිතු ව වන්දිත්වා, පබ්බජ්ජමනුයාවහ”න්ති.

තත්ථ සූරියාතපෙති සූරියාතපහෙතු, සූරියරස්මිසම්ඵස්සනිමිත්තං. “සූරියාතපෙනා”තිපි පායො. පතිතං දිස්වානාති විනට්ඨං පස්සිත්වා, පුබ්බෙ රුක්ඛග්ගාදිසු මුත්තාජාලාදිආකාරෙන ලග්ගං හුත්වා දිස්සමානං සූරියරස්මිසම්ඵස්සෙන විනට්ඨං පඤ්ඤාවක්ඛුනා ඔලොකෙත්වා. සංවිජිත්ති යථා එතානි, ඵවං සත්තානං ජීවිතානිපි ලහුං ලහුං හිප්ඡමානසභාවානීති අනිච්චතාමනසිකාරවසෙන සංවෙගමාපජ්ජීං.

තඤ්ඤොවාධිපතිං කත්වා, සංවෙගමනුබ්‍රහ්මිත්ති තඤ්ඤෙව උස්සාවඛින්දුනං අනිච්චතං අධිපතිං මුඛං පුබ්බඬගමං පුරෙවාරිකං කත්වා තට්ඨෙව සබ්බසංඛාරානං ඉත්තරට්ඨිතිකතං පරිත්තකාලතං මනසිකරොන්තො එකවාරං උප්පන්නං සංවෙගං පුනජ්ජුනං උප්පාදනෙන අනුවඩ්ඪෙසිං. පබ්බජ්ජමනුයාවහන්ති “තිණග්ගෙ උස්සාවඛින්දු විය න විරට්ඨිතිකෙ සත්තානං ජීවිතෙ මයා බ්‍යාධිජරාමරණෙහි අනභිභූතෙනෙව පබ්බජිත්වා යත්ථ එතානි න සන්ති, තං අමතං මහානිබ්බානං ගවෙසිතබ්බ”න්ති වින්තෙත්වා මාතාපිතරො උපසංඝිකමිත්වා වන්දිත්වා “පබ්බජ්ජං මෙ අනුජානාථා”ති තෙ අහං පබ්බජ්ජං යාචිං. ඵවං මහාසත්තෙන පබ්බජ්ජාය යාචිතාය සකලනගරෙ මහන්තං කොලාහලමහොසි – “උපරාජා කිර යුධඤ්ජයො පබ්බජිතුකාමො”ති .

තෙන ව සමයෙන කාසිරට්ඨවාසිනො රාජානං දට්ඨුං ආගන්ත්වා රම්මකෙ පටිවසන්ති. තෙ සබ්බෙපි සන්තිපතිංසු. ඉති සපරිසො රාජා නෙගමා වෙච ජානපදා ව බොධිසත්තස්ස මාතා දෙවී ව සබ්බෙ ව ඔරොධා මහාසත්තං “මා බො ත්ථං, තාත කුමාර, පබ්බජී”ති නිවාරෙසුං. තත්ථ රාජා “සවෙ තෙ කාමෙහි උානං, අහං තෙ පරිපූරයාමී, අජ්ජෙව රජ්ජං පටිපජ්ජාහී”ති ආහ. තස්ස මහාසත්තො –

“මා මං දෙව නිවාරෙහි, පබ්බජන්තං රට්ඨෙහ;
මාහං කාමෙහි සම්මත්තො, ජරාය වසමන්වගු”ති. (ජා. 1.11.77) –

අත්තනො පබ්බජ්ජාජන්දමෙව වත්වා තං සුත්වා සද්ධිං ඔරොධෙහි මාතුයා කරුණං පරිදෙවන්තියා –

“උස්සාවොව තිණග්ගමිහි, සූරියුග්ගමනං පති;
ඵවමාසු මනුස්සානං, මා මං අමිම නිවාරයා”ති. (ජා. 1.11.79) –

අත්තනො පබ්බජ්ජාකාරණං කට්ඨෙත්වා නානප්පකාරං තෙහි යාචියමානොපි අභිසංවඩ්ඪමානසංවෙගත්තා අනොසක්කිතමානසො පියතරෙ මහති ඤාතිපරිච්චටෙ උළාරෙ රාජිස්සරියෙ ව නිරපෙක්ඛවිත්තො පබ්බජී. තෙන

වුත්තං -

3. “යාවන්ති මං පඤ්ඡලිකා, සනෙගමා සරට්ඨකා;
අජ්ජෙව පුත්ත පටිපජ්ජ, ඉද්ධං ජීතං මහාමහිං.
4. “සරාජකෙ සහොරොධෙ, සනෙගමෙ සරට්ඨකෙ;
කරුණං පරිදෙවන්තෙ, අනපෙක්ඛො පරිච්චජි”න්ති.

තත්ථ පඤ්ඡලිකානි පග්ගහිතපඤ්ඡලිකා. සනෙගමා සරට්ඨකානි නෙගමෙහි වෙව රට්ඨවාසීහි ව සද්ධිං සබ්බෙ රාජපුරිසා “මා බො, ත්වං දෙව, පබ්බජි”ති මං යාවන්ති. මාතාපිතරො පන අජ්ජෙව පුත්ත පටිපජ්ජ, ගාමනිගමරාජධානිඅභිවුද්ධියා වෙපුල්ලජ්ජත්තියා ව, ඉද්ධං විභවසාරසම්පත්තියා සස්සාදිනිජ්ජත්තියා ව, ජීතං ඉමං මහාමහිං අනුසාස, ඡත්තං උස්සාපෙත්වා රජ්ජං කාරෙහිති යාවන්ති. එවං පන සහ රඤ්ඤාති සරාජකෙ, තථා සහොරොධෙ සනෙගමෙ සරට්ඨකෙ මහාජනෙ යථා සුඤ්ඤාන්තානම්පි පගෙව පස්සන්තානං මහත්තං කාරුඤ්ඤං හොති, එවං කරුණං පරිදෙවන්තෙ තත්ථ තත්ථ අනපෙක්ඛො අලග්ගචිත්තො “අහං තදා පබ්බජි”න්ති දස්සෙති.

5-6. ඉදානි යදත්ථං වක්ඛවත්තිසිරිසද්දසං රජ්ජසිරිං පියතරෙ ඤාතිබන්ධවෙ පහාය සිනිද්ධං පරිග්ගහපරිජනං ලොකාභිමතං මහත්තං යසඤ්ච නිරපෙක්ඛො පරිච්චජිත්ති දස්සෙතුං ද්වෙ ගාථා අභාසි.

තත්ථ කෙවලන්ති අනවසෙසං ඉත්ථාගාරං සමුද්දපරියන්තඤ්ච පථවිං පබ්බජ්ජාධිප්පායෙන චජමානො එවං මෙ සම්මාසම්බොධි සක්කා අධිගන්තුන්ති බොධියායෙව කාරණා න කිඤ්චි වින්තෙසිං, න තත්ථ ඊසකං ලග්ගං ජනෙසින්ති අත්ථො, තස්මානි යස්මා මාතාපිතරො තඤ්ච මහායසං රජ්ජඤ්ච මෙ න දෙස්සං, පියමෙව, තතො පන සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමෙව මය්හං පියතරං, තස්මා මාතාදීහි සද්ධිං රජ්ජං අහං තදා පරිච්චජිත්ති.

තදෙතං සබ්බං පරිච්චජිත්වා පබ්බජ්ජාය මහාසත්තෙ නික්ඛමන්තෙ තස්ස කනිට්ඨභාතා යුධිට්ඨිලකුමාරො නාම පිතරං වන්දිත්වා පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙත්වා බොධිසත්තං අනුබන්ධි. තෙ උභොපි නගරා නික්ඛම්ම මහාජනං නිවත්තෙත්වා භිමවන්තං පවිසිත්වා මනොරමෙ යානෙ අස්සමපදං කත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කුමාරාභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙත්වා වනමූලඵලාදීහි යාවජීවං යාපෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායනා අගෙසුං. තෙනාහ භගවා -

“උභො කුමාරා පබ්බජිතා, යුධඤ්ජයො යුධිට්ඨිලො;
පහාය මාතාපිතරො, සඬගං ඡෙත්වාන මච්චුනො”ති. (ජා. 1.11.83);

තත්ථ සඬගං ඡෙත්වාන මච්චුනොති මච්චුමාරස්ස සහකාරිකාරණභුත්තා සන්තකං රාගදොසමොහසඬගං වික්ඛම්භනවසෙන ඡිත්තිත්වා උභොපි පබ්බජිතානි.

තදා මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි අගෙසුං, යුධිට්ඨිලකුමාරො ආනන්දත්ථෙරො, යුධඤ්ජයො ලොකනාථො.

තස්ස පබ්බජ්ජතො පුබ්බෙ පවත්තිතමහාදානානි වෙව රජ්ජාදිපරිච්චාගො ව දානපාරම්, කායච්චිසංචරො සීලපාරම්, පබ්බජ්ජා ව කුමාරාධිගමො ව නෙක්ඛම්මපාරම්, අනිච්චතො මනසිකාරං ආදිං කත්වා අභිඤ්ඤාධිගමපරියොසානා පඤ්ඤා දානාදීනං උපකාරානුපකාරධම්මපරිග්ගහනපඤ්ඤා ව පඤ්ඤාපාරම්, සබ්බත්ථ තදත්ථසාධනං චිරියං චිරියපාරම්, ඤාණබන්ති අධිවාසනබන්ති ව බන්තිපාරම්, පටිඤ්ඤාය අච්චිසංචාදනං සච්චපාරම්, සබ්බත්ථ අවලසමාදානාධිට්ඨානං අධිට්ඨානපාරම්, සබ්බසත්තෙසු හිතචිත්තතාය මෙත්තාබ්‍රහ්මචිහාරවසෙන ව මෙත්තාපාරම්, සත්තසඬබාරකතවිජ්ජකාරඋපෙක්ඛනවසෙන උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මචිහාරවසෙන ව උපෙක්ඛාපාරම්ති දස පාරම්යො ලබ්භන්ති. විසෙසතො පන නෙක්ඛම්මපාරම්ති වෙදිතබ්බො. තථා අකිත්තිවරියායං විය ඉධාපි මහාපුරිසස්ස අච්ඡරියගුණා යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බො. තෙන වුවචි “එවං අච්ඡරියා හෙතෙ, අබ්භතා ව මහෙසිනො...පෙ.... ධම්මස්ස අනුධම්මතො”ති.

යුධඤ්ජයවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සොමනස්සවරියාවණ්ණනා

7. දුතියෙ ඉන්ද්‍රපත්ථෙ පුරුත්තමෙහි එවංනාමකෙ නගරවරෙ. කාමීතොති මාතාපිතූආදීහි “අහො වත එකො පුත්තො උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති එවං වීරකාලෙ පත්ථිතො. දයිතොති පියායිතො. සොමනස්සොති විස්සුතොති “සොමනස්සො”ති එවං පකාසනාමො.

8. සීලවානි දසකුසලකම්මපට්ඨිලෙන වෙව ආචාරසීලෙන ව සමන්තාගතො. ගුණසම්පන්නොති සද්ධාබාහුසච්චාදිගුණෙහි උපෙතො, පරිපුණ්ණො වා. කල්‍යාණපටිභානවානි තංතංඉතිකත්තබ්බසාධනෙන

උපායකොසල්ලසඩ්ධානෙන ව සුන්දරෙන පටිභානෙන සමන්තාගතො. වුඩ්ඨාපවාසිති මාතාපිතරො කුලෙ ජෙට්ඨාති එවං යෙ ජාතිවුඩ්ඨා, යෙ ව සීලාදිගුණෙහි වුඩ්ඨා, තෙසං අපවායනසීලො. හිරිමාති පාපජිගුච්ඡනලක්ඛණාය හිරියා සමන්තාගතො. සඩ්ගහෙසු ව කොවිදොති දානපියවචනඅත්ථවරියාසමානත්තතාසඩ්ධානෙහි චතුහි සඩ්ගභවත්ථුහි යථාරහං සත්තානං සඩ්ගණ්හනෙසු කුසලො. එවරුපො රෙණුස්ස නාම කුරුරාජස්ස පුත්තො සොමනස්සොති විස්සුතො යදා හොමීති සම්බන්ධො.

9. තස්ස රඤ්ඤො පතිකරොති තෙන කුරුරාජෙන පති අභික්ඛණං උපකත්තබ්බහාවෙන පතිකරො වල්ලභො. කුහකතාපසොති අසන්තගුණසම්භාවනලක්ඛණෙන කොහඤ්ඤෙන ජීවිතකප්පනකො එකො තාපසො, තස්ස රඤ්ඤො සක්කාතබ්බො අහොසි. ආරාමන්ති ඵලාරාමං, යත්ථ ඵලාලුකලාබ්බකුම්භණ්ඩතිප්පාදිවල්ලිඵලාති වෙව තණ්ඩුලෙයාකාදිසාකඤ්ච රොපියති. මාලාවච්ඡන්ති ජාතිඅතිමුත්තකාදිපුප්ඵච්ඡන්ති, තෙන පුප්ඵාරාමං දස්සෙති. එත්ථ ව ආරාමං කත්වා තත්ථ මාලාවච්ඡඤ්ච යථාචුත්තඵලවච්ඡඤ්ච රොපෙත්වා තතො ලද්ධධනං සංහරිත්වා යපෙත්තො ජීවතීති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – තදා මහාරක්ඛිතො නාම තාපසො පඤ්චසතතාපසපරිවාරො හිමවන්තෙ වසිත්වා ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය ජනපදචාරිකං වරන්තො ඉන්ද්‍රපත්ථනගරං පත්වා රාජ්‍යානෙ වසිත්වා සපරිසො පිණ්ඩාය වරන්තො රාජද්වාරං පාපුණි. රාජා ඉසිගණං දිස්වා ඉරියාපටෙ පසන්තො අලඬකතමහාතලෙ නිසිදාපෙත්වා පණිතෙනාහාරෙන පරිවිසිත්වා “හන්තෙ, ඉමං වස්සාරත්තං මම උයානෙයෙව වසථා”ති වත්වා තෙහි සද්ධිං උයානං ගන්ත්වා වසනට්ඨානානි කාරෙත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ දත්වා නික්ඛමී. තතො පට්ඨාය සබ්බෙපි තෙ රාජනිවෙසනෙ භුඤ්ජන්ති.

රාජා පන අපුත්තකො පුත්තෙ පත්ථෙති, පුත්තා නුප්පජ්ජන්ති. වස්සාරත්තවිවයෙන මහාරක්ඛිතො “හිමවන්තං ගමිස්සාමා”ති රාජානං ආපුච්ඡිත්වා රඤ්ඤො කතසක්කාරසම්මානො නික්ඛමිත්වා අන්තරාමග්ගෙ මජ්ඣන්තිකසමයෙ මග්ගා ඔක්කම්ම එකස්ස සන්දවිජායස්ස රුක්ඛස්ස හෙට්ඨා සපරිසො නිසිදි. තාපසා කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “රාජා අපුත්තකො, සාධු වතස්ස සවෙ රාජපුත්තං ලභෙය්‍යා”ති. මහාරක්ඛිතො තං කථං සුත්වා “භවිස්සති නු ඛො රඤ්ඤො පුත්තො, උදාහු තො”ති උපධාරෙන්නො “භවිස්සති”ති ඤත්වා “මා තුම්හෙ වින්තයිත්ථ, අජ්ජ පච්චුසකාලෙ එකො දෙවපුත්තො වචිත්වා රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්තිස්සති”ති ආහ.

තං සුත්වා එකො කුට්ඨට්ඨො “ඉදානි රාජකුලපකො භවිස්සාමී”ති වින්තෙත්වා තාපසානං ගමනකාලෙ ගිලානාලයං කත්වා නිපජ්ජිත්වා “එහි ගච්ඡාමා”ති චුත්තෙ “න සක්කොමී”ති ආහ. මහාරක්ඛිතො තස්ස නිපන්තකාරණං ඤත්වා “යදා සක්කොසි, තදා ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති ඉසිගණං ආදාය හිමවන්තමෙව ගතො. කුහකො නිවන්තිත්වා වෙගෙන ගන්ත්වා රාජද්වාරෙ යත්වා “මහාරක්ඛිතස්ස උපට්ඨාකතාපසො ආගතො”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙත්වා රඤ්ඤො වෙගෙන පක්කොසාපිතො පාසාදං අභිරුය්හ පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි. රාජා තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො ඉසිනං ආරොග්‍යං පුච්ඡිත්වා “හන්තෙ, අතිබ්ජපං නිවන්තිත්ථ, කෙනත්ථෙත ආගතත්ථා”ති ආහ.

මහාරාජ, ඉසිගණො සුබනිසින්තො “සාධු වතස්ස සවෙ රඤ්ඤො වංසානුරක්ඛකො පුත්තො උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති කථං සමුට්ඨාපෙසි. අහං තං කථං සුත්වා “භවිස්සති නු ඛො රඤ්ඤො පුත්තො, උදාහු තො”ති දිබ්බවක්ඛුනා ඔලොකෙන්නො “මහිද්ධිකො දෙවපුත්තො වචිත්වා අග්ගමහෙසියා සුධම්මාය කුච්ඡිමිති නිබ්බන්තිස්සති”ති දිස්වා “අජානන්තා ගබ්භං නාසෙය්‍යුං, ආචික්ඛිස්සාමි තාව න”න්ති තුම්හාකං කථනත්ථාය ආගතො, කථිතං වො මයා, ගච්ඡාමහ”න්ති. රාජා “හන්තෙ, න සක්කා ගන්තු”න්ති හට්ඨකුට්ඨො පසන්තවිත්තො කුහකතාපසං උයානං නෙත්වා වසනට්ඨානං සංවිදහිත්වා අදාසි. සො තතො පට්ඨාය රාජකුලෙ භුඤ්ජන්තො වසති, “දිබ්බවක්ඛුකො”ත්ථෙවස්ස නාමං අහොසි.

තදා බොධිසත්තො තාවතිංසභවනතො වචිත්වා තත්ථ පටිසන්ධිං ගණ්හි, ජාතස්ස ව නාමග්ගහණදිවසෙ “සොමනස්සො”ති නාමං කරිංසු. සො කුමාරපරිභාරෙන වඩ්ඪති. කුහකතාපසොපි උයානස්ස එකපස්සෙ නානාජපකාරං සුපෙය්‍යසාකඤ්ච ඵලවල්ලිආදයො ව රොපෙත්වා පණ්ණිකානං හත්ථෙ වික්කිණන්තො ධනං සංහරති. අථ බොධිසත්තස්ස සත්තවස්සිකකාලෙ රඤ්ඤො පච්චන්තො කුපිතො. සො “තාත, දිබ්බවක්ඛුතාපසෙ මා පමජ්ජා”ති කුමාරං පටිච්ඡාපෙත්වා පච්චන්තං වූපසමෙතුං ගතො.

10-13. අට්ඨකදිවසං කුමාරො “ජට්ඨං පස්සිස්සාමී”ති උයානං ගන්ත්වා කුට්ඨට්ඨො එකං ගන්ධිකකාසාවං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා උහොහි හත්ථෙහි ද්වෙ සටෙ ගහෙත්වා සාකවත්ථුස්මිං උදකං සිඤ්චන්තං දිස්වා “අයං කුට්ඨට්ඨො අත්තතො සමණධම්මං අකත්වා පණ්ණිකකම්මං කරොති”ති ඤත්වා “කිං කරොසි පණ්ණිකගහපතිකා”ති තං ලජ්ජාපෙත්වා අවන්දිත්වා එව නික්ඛමී.

කුට්ඨට්ඨො “අයං ඉදානෙව එවරුපො, පච්ඡා ‘කො ජානාති කිං කරිස්සති’ති ඉදානෙව නං නාසෙතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා රඤ්ඤො ආගමනකාලෙ පාසාණඵලකං එකමන්තං බිපිත්වා පානීයසටං හින්දිත්වා පණ්ණිකාලාය තිණානි විකිරිත්වා සරිරං තෙලෙන මක්ඛෙත්වා පණ්ණිකාලං පවිසිත්වා සසීසං පාරුපිත්වා මහාඤ්ඤ්ඤප්පත්තො විය මඤ්චෙ

නිපජ්ජි. රාජා ආගන්ත්වා නගරං පදක්ඛණං කත්වා නිවෙසනං අපවිසිත්වා “මම සාමිකං දිබ්බවක්ඛුකං පස්සිස්සාමි”ති පණ්ණසාලද්වාරං ගන්ත්වා තං විජ්ජකාරං දිස්වා “කිං නු ඛො එත”න්ති අන්තො පවිසිත්වා තං නිපන්තකං දිස්වා පාදෙ පරිමජ්ජන්තො පුච්ඡි – “කෙන, ත්වං භන්තෙ, එවං විභෙදිතො, කමජ්ජ යමලොකං නෙමි, තං මෙ සිසං ආචික්ඛා”ති.

තං සුත්වා කුටජට්ඨො නිත්ථුනන්තො උට්ඨාය දිට්ඨො, මහාරාජ, ත්වං මෙ, පස්සිත්වා තයි විස්සාසෙන අහං ඉමං විජ්ජකාරං පත්තො, තව පුත්තෙනමිති එවං විභෙදිතොති. තං සුත්වා රාජා වොරසාතකෙ ආණාපෙසි – “ගච්ඡට්ඨ කුමාරස්ස සිසං ඡිත්තදිත්වා සරිරඤ්චස්ස ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං ඡිත්තදිත්වා රට්ඨා රට්ඨං විකිරට්ඨා”ති. තෙ මාතරා අලඬකරිත්වා අත්තනො අඬකෙ නිසිදාපිතං කුමාරං ආකඩ්ඪිංසු – “රඤ්ඤො තෙ වධො ආණත්තො”ති. කුමාරො මරණභයනජ්ජිතො මාතු අඬකතො වුට්ඨාය – “රඤ්ඤො මං දස්සෙට්ඨ, සන්ති රාජකිව්වානි”ති ආහ. තෙ කුමාරස්ස වචනං සුත්වා මාරොතුං අවිසභන්තා ගොණං විය රජ්ජුයා පරිකඩ්ඪන්තා නෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසු. තෙන වුත්තං “තමහං දිස්වාන කුභක”න්තිආදි.

තත්ථ ථුසරාසිංව අතණ්ඩුලන්ති තණ්ඩුලකණෙහි විරහිතං ථුසරාසිං විය, දුමංව රුක්ඛං විය, අන්තො මහාසුසිරං. කදලිංව අසාරකං සිලාදිසාරරහිතං තාපසං අහං දිස්වා නත්ථි ඉමස්ස සතං සාධුනං ඤානාදිධම්මො. කස්මා? සාමඤ්ඤො සමණභාවා සිලමත්තතොපි අපගතො පරිහිතො අයං, තථා හි අයං හිරිසුක්කධම්මපතිතො පජහිතහිරිසඬාතසුක්කධම්මො. ජීවිතවුත්තිකාරණාති “කෙවලං ජීවිතස්සෙව හෙතු අයං තාපසලිඬගෙන වරති”ති විත්තෙසිත්ති දස්සෙති. පරන්තිහිති පරන්තො පච්චන්තො නිවාසභූතො එතෙසං අත්ථිති පරන්තිතො, සිමන්තරිකවාසිතො. තෙහි පරන්තිහි අට්ඨකෙහි පච්චන්තදෙසො ඛොහිතො අහොසි. තං පච්චන්තකොපං නිසෙධෙතුං වුපසමෙතුං ගච්ඡන්තො මම පිතා කුරුරාජා “තාත සොමනස්සකුමාර, මය්හං සාමිකං උග්ගතාපනං සොරතපං පරමසන්තින්ද්‍රියං ජට්ඨං මා පමජ්ජි. සො හි අමිහාකං සබ්බකාමදදො, තස්මා යදිච්ඡකං විත්තරුට්ඨං තස්ස විත්තානුකූලං පවත්තෙහි අනුවත්තෙහි”ති තදා මං අනුසාසිති දස්සෙති.

14. තමහං ගන්ත්වානුපට්ඨානන්ති පිතු වචනං අනතික්කන්තො තං කුටතාපසං උපට්ඨානත්ථං ගන්ත්වා තං සාකචත්ථස්මිං උදකං ආසිඤ්චන්තං දිස්වා “පණ්ණිකො අය”න්ති ව ඤත්වා කච්චි තෙ, ගහපති, කුසලන්ති, ගහපති, තෙ සරිරස්ස කච්චි කුසලං කුසලමෙව, තථා හි සාකචත්ථස්මිං උදකං ආසිඤ්චසි. කිං වා තව හිරඤ්ඤං වා සුචණ්ණං වා ආභරියතු, තථා හි පණ්ණිකවුත්තිං අනුතිට්ඨසිති ඉදං වචනං අහාසිං.

15. තෙන සො කුපිතො ආසිති තෙන මයා වුත්තගහපතිවාදෙන සො මානනිස්සිතො මානං අල්ලිතො කුභකො මය්හං කුපිතො කුද්ධො අහොසි. කුද්ධො ව සමානො “සාතාපෙමි තුවං අජ්ජ, රට්ඨා පබ්බාජයාමි වා”ති ආහ.

තත්ථ තුවං අජ්ජාති, ත්වං අජ්ජ, ඉදානියෙව රඤ්ඤො ආගතකාලෙති අත්ථො.

16. නිසෙධයිත්වා පච්චන්තන්ති පච්චන්තං වුපසමෙත්වා නගරං අපවිට්ඨො තඬ්ඬණඤ්ඤෙව උය්‍යානං ගන්ත්වා කුභකං කුභකතාපසං කච්චි තෙ, භන්තෙ, ඛමනීයං, සම්මානො තෙ පවත්තිතොති කුමාරෙන තෙ සම්මානො පවත්තිතො අහොසි.

17. කුමාරො යථා නාසියොති යථා කුමාරො නාසියො නාසෙතබ්බො සාතාපෙතබ්බො, තථා සො පාපො තස්ස රඤ්ඤො ආචික්ඛි. ආණාපෙසිති මය්හං සාමිකෙ ඉමස්මිං දිබ්බවක්ඛුතාපසෙ සති කිං මම න නිජ්චජ්ජති, තස්මා පුත්තෙන මෙ අත්ථො නත්ථි, තතොපි අයමෙව සෙය්‍යාති විත්තෙත්වා ආණාපෙසි.

18. කින්ති ? සිසං තත්ථෙව ඡිත්තදිත්වානි යස්මිං යානෙ තං කුමාරං පස්සට්ඨ, තත්ථෙව තස්ස සිසං ඡිත්තදිත්වා සරිරඤ්චස්ස කත්වාන වතුඛණ්ඩිකං වතුරො ඛණ්ඩෙ කත්වා රට්ඨා රට්ඨං නියන්තා විටිතො විටිං වික්ඛිපන්තා දස්සෙට්ඨ. කස්මා? සා ගති ජට්ඨිලිකාති යෙහි අයං ජට්ඨො හිලිතො, තෙසං ජට්ඨිලිකානං සා ගති සා නිජ්චන්ති සො විපාකොති. ජට්ඨිලිකාති වා ජට්ඨිලිනහෙතු සා තස්ස නිජ්චන්තිති එවඤ්චෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

19. තත්ථාති තස්ස රඤ්ඤො ආණායං, තස්මිං වා තාපසස්ස පරිභවෙ. කාරණිකාති සාතකා, වොරසාතකාති අත්ථො. වණ්ඩාති කුරුරා. ලුද්දාති සුදාරුණා. අකාරුණාති තස්සෙව වෙච්චනං කතං. “අකරුණා”තිපි පාළි, නික්කරුණාති අත්ථො. මාතු අඬකෙ නිසිත්තස්සාති මම මාතු සුධම්මාය දෙවියා උච්ඡධගෙ නිසිත්තස්ස. “නිසිත්තස්සා”ති අනාදරෙ සාමිච්චනං. ආකඩ්ඪිත්වා තයන්ති මන්ති මාතරා අලඬකරිත්වා අත්තනො අඬකෙ නිසිදාපිතං මං රාජාණාය තෙ වොරසාතකා ගොණං විය රජ්ජුයා ආකඩ්ඪිත්වා ආසාතනං නයන්ති. කුමාරෙ පන නියමානෙ දාසිගණපරිවුතා සද්ධිං ඔරොධෙහි සුධම්මා දෙවී නාගරාපි “මයං නිරපරාධං කුමාරං මාරොතුං න දස්සාමා”ති තෙන සද්ධිංයෙව අගමංසු.

20. බන්ධනං ගාල්භබන්ධනන්ති ගාල්භබන්ධනං බන්ධන්තානං තෙසං කාරණිකපුරිසානං. රාජකිරියාති අත්ථි මෙති මයා රඤ්ඤො වත්තබ්බාති රාජකිව්වානි අත්ථි. තස්මා රඤ්ඤො දස්සෙට්ඨ මං බිජ්ජන්ති තෙසං අහං එවං වචනං.

අවම.

21. රඤ්ඤො දස්සයිංසු, පාපස්ස පාපසෙවිනොති අත්තනා පාපසීලස්ස ලාමකාචාරස්ස කුටතාපසස්ස සෙවනතො පාපසෙවිනො රඤ්ඤො මං දස්සයිංසු. දිස්වාන තං සඤ්ඤාපෙසින්ති තං මම පිතරං කුරුරාජානං පස්සින්වා “කස්මා මං, දෙව, මාරාපෙසි”ති වත්වා තෙන “කස්මා ව පන ත්වං මය්හං සාමිකං දිබ්බවක්ඛුතාපසං ගහපතිවාදෙන සමුදාවරි. ඉදඤ්චිදඤ්ච විජ්ජකාරං කරි”ති චුත්තෙ “දෙව, ගහපතිඤ්ඤෙව ‘ගහපති’ති වදන්තස්ස කො මය්හං දොසො”ති වත්වා තස්ස නානාවිධානි මාලාවච්ඡානි රොපෙන්වා පුජ්ජපණ්ණෙච්ඡාලාච්ඡාදිනං වික්කිණනං හත්ථතො වස්ස තානි දෙවසිකං වික්කිණන්තෙහි මාලාකාරපණ්ණිකෙහි සද්දහාපෙන්වා “මාලාවත්ථුපණ්ණෙවත්ථුනි උපධාරො”ති වත්වා පණ්ණසාලඤ්චස්ස පවිසින්වා පුජ්ජාදිවික්කියලද්ධං කහාපණ්ණකණ්ඩිකං අත්තනො පුරිසෙහි නිහරාපෙන්වා රාජානං සඤ්ඤාපෙසිං තස්ස කුටතාපසභාවං ජානාපෙසිං. මමඤ්ච වසමානයිත්ති තෙන සඤ්ඤාපනෙන “සච්චං බො පන කුමාරො වදති, අයං කුටතාපසො පුබ්බෙ අජ්ජිවිජො විය හුත්වා ඉදානි මහාපරිග්ගහො ජාතො”ති යථා තස්මිං නිබ්බන්තො මම වසෙ වත්තති, එවං රාජානං මම වසමානෙසිං.

තතො මහාසත්තො “ඵවරුපස්ස බාලස්ස රඤ්ඤො සන්තිකෙ වසනතො හිමවන්තං පවිසින්වා පබ්බජිතුං යුත්ත”න්ති වින්තෙන්වා රාජානං ආපුච්ඡි – “න මෙ, මහාරාජ, ඉධ වාසෙන අත්ථො, අනුජානාථ මං පබ්බජ්ස්සාමි”ති. රාජා “තාත, මයා අනුපධාරෙන්වාච තෙ වධො ආණන්තො, බම මය්හං අපරාධ”න්ති මහාසත්තං බමාපෙන්වා “අජ්ජෙව ඉමං රජ්ජං පටිපජ්ජාහි”ති ආහ. කුමාරො “දෙව, කිමත්ථි මානුසකෙසු හොගෙසු, අහං පුබ්බෙ දීඝරත්තං දිබ්බහොගසම්පත්තියො අනුභවිං, න තත්ථාපි මෙ සඬ්ඛො, පබ්බජ්ස්සාමෙවාහං, න තාදිසස්ස බාලස්ස පරනෙයාබුද්ධිනො සන්තිකෙ වසාමි”ති වත්වා තං ඔවදන්තො –

“අනිසම්ම කතං කම්මං, අනවත්ථාය වින්තිතං;
භෙසජ්ජස්සෙව වෙහඬ්ඛො, විපාකො හොති පාපකො.

“නිසම්ම ව කතං කම්මං, සම්මාවත්ථාය වින්තිතං;
භෙසජ්ජස්සෙව සම්පත්ති, විපාකො හොති භද්දකො.

“අලසො ගිහී කාමභොගී න සාධු, අසඤ්ඤතො පබ්බජිතො න සාධු;
රාජා න සාධු අනිසම්මකාරී, යො පණ්ඩිතො කොධනො තං න සාධු.

“නිසම්ම ඛත්තියො කයිරා, නානිසම්ම දිසම්පති;
නිසම්මකාරීනො රාජ, යසො කිත්ති ව වඩ්ඪති.

“නිසම්ම දණ්ඩං පණ්ණයො ඉස්සරො, වෙගා කතං තජ්ජති භූමිපාල;
සම්මාපණ්ඩි ව නරස්ස අත්ථා, අනානුතජ්ජා තෙ භවන්ති පච්ඡා.

“අනානුතජ්ජානි හි යෙ කරොන්ති, විහජ්ජ කම්මායතනානි ලොකෙ;
විඤ්ඤාජ්ජසත්ථානි සුබුද්ධානි, භවන්ති බුද්ධානුමතානි තානි.

“ආගච්ඡං දොචාරිකා බග්ගබන්ධා, කාසාවියා හන්තු මමං ජනින්ද;
මාතුඤ්ච අඬ්කස්මිමහං නිසින්තො, ආකඬ්ඪිතො සහසා තෙහි දෙව.

“කටුකඤ්චි සම්බාධං සුකිච්ඡං පත්තො, මධුරම්පියං ජීවිතං ලද්ධ රාජ;
කිච්ඡෙනහං අජ්ජ වධා පමුත්තො, පබ්බජ්ජමෙවාහිමනොහමස්මි”ති. (ජා. 1.15.227-234) –

ඉමාහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙසි.

තත්ථ අනිසම්මානි අනුපධාරෙන්වා. අනවත්ථායානි අවචන්ථපෙන්වා. වෙහඬ්ඛොති විපත්ති. විපාකොති නිජඵත්ති. අසඤ්ඤතොති අසංවුතො දුස්සිලො. පණ්ණයොති පටිඨපෙයා. වෙගාති වෙගෙන සහසා. සම්මාපණ්ඩි වානි සම්මාපණ්ඩිනා, යොනිසො ධර්මතෙත වින්තෙන කතා නරස්ස අත්ථා පච්ඡා අනානුතජ්ජා භවන්තිති අත්ථො. විහජ්ජානි ඉමානි කාතුං යුත්තානි, ඉමානි අයුත්තානිති එවං පඤ්ඤාය විහජ්ජන්වා. කම්මායතනානිති කම්මානි. බුද්ධානුමතානිති පණ්ඩිතෙහි අනුමතානි අනවජ්ජානි හොන්ති. කටුකන්ති දුක්ඛං අසාතං, සම්බාධං සුකිච්ඡං මරණභයං පත්තොමිති. ලද්ධානි අත්තනො ඤාණබලෙන ජීවිතං ලභින්වා. පබ්බජ්ජමෙවාහිමනොති පබ්බජ්ජාහිමුඛවිත්තො ඵවාහමස්මි.

එවං මහාසත්තෙන ධම්මෙ දෙසිතෙ රාජා දෙවිං ආමන්තෙසි – “දෙවි, ත්වං පුත්තං නිවත්තෙහි”ති. දෙවිපි කුමාරස්ස පබ්බජ්ජමෙව රොවෙසි. මහාසත්තො මාතෘපිතරො වන්දින්වා “සචෙ මය්හං දොසො අත්ථි, තං බමථා”ති බමාපෙන්වා මහාජනං ආපුච්ඡින්වා හිමවන්තාහිමුබො අගමාසි. ගතෙ ව පන මහාසත්තෙ මහාජනො කුටජ්ජිලං

පොදොන්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. බොධිසත්තොපි සනාගරෙහි අමච්චපාරිසප්පාදීහි රාජපුරිසෙහි අස්සුමුබෙහි අනුබන්ධියමානො තෙ නිවත්තෙසි. මනුස්සෙසු නිවත්තෙසු මනුස්සවණ්ණෙනාගන්ත්වා දෙවතාහි නීතො සත්ත පබ්බතරාජියො අතික්කමිත්වා හිමවන්තෙ විස්සකම්මුතා නිම්මිතාය පණ්ණසාලාය ඉසිපබ්බප්පං පබ්බජී. තෙන චුත්තං

22. “සො මං තත්ථ බමාපෙසි, මහාරජ්ජං අදාසි මෙ; සොහං තමං දාලයිත්වා, පබ්බජිං අනගාරිය”න්ති.

තත්ථ තමං දාලයිත්වාහි කාමාදීනවදස්සනස්ස පටිපක්ඛභුතං සම්මොහතමං විධමිත්වා. පබ්බජිත්ති උපාගච්ඡිං. අනගාරියන්ති පබ්බජ්ජං.

23. ඉදානි යදත්ථං තදා තං රාජිස්සරියං පරිච්චන්තං, තං දස්සෙතුං “න මෙ දෙස්ස”න්ති ඔසානගාමාහ. තස්සත්ථො චුත්තනායොව.

එවං පන මහාසත්තෙ පබ්බජිතෙ යාව සොළසවස්සකාලා රාජකුලෙ පරිවාරිකවෙසෙන දෙවතායෙව නං උපට්ඨහිංසු. සො තත්ථ ඤානාභිඤ්ඤායො නිබ්බන්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

තදා කුහකො දෙවදත්තො අහොසි, මාතා මහාමායා, මහාරක්ඛිතතාපසො සාරිපුත්තත්ථෙරො, සොමනස්සකුමාරො ලොකනාමො.

තස්ස යුධඤ්ජයවරියායං (වරියා. 3.1 ආදයො) චුත්තනායෙනෙව දස පාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා. ඉධාපි නෙක්ඛම්මපාරමී අතිසයවතීති සා එව දෙසනං ආරුල්හා. තථා සත්තවස්සිකකාලෙ එව රාජකීව්වෙසු සමත්ථතා, තස්ස තාපසස්ස කුට්ඨලභාවපරිග්ගණ්ණනං, තෙන පයුත්තෙන රඤ්ඤා වධෙ ආණත්තෙ සන්තාසාභාවො, රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා නානානායෙහි තස්ස සදොසනං අත්තනො ව නිරපරාධතං මහාජනස්ස මජ්ඣෙ පකාසෙත්වා රඤ්ඤො ව පරනෙයාබුද්ධිතං බාලභාවඤ්ඤා පට්ඨපෙත්වා තෙන බමාපිතෙපි තස්ස සන්තිකෙ වාසනො රජ්ජිස්සරියතො ව සංවෙගමාපජ්ජිත්වා නානප්පකාරං යාවියමානෙනපි හත්ථගතං රජ්ජසිරිං බෙළපිණ්ඩං විය ඡඩ්ඛෙත්වා කත්ථවි අලග්ගවිත්තෙන හුත්වා පබ්බජනං, පබ්බජිත්වා පටිච්චෙකාරාමෙන හුත්වා නචිරස්සෙව අප්පකසිරෙන ඤානාභිඤ්ඤානිබ්බන්තනන්ති එවමාදයො මහාසත්තස්ස ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බාති.

සොමනස්සවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. අයොසරවරියාවණ්ණනා

24. තතියෙ අයොසරමිහි සංවඩ්ඪොති අමනුස්සඋපද්දවපරිවජ්ජනත්ථං චතුරස්සසාලවසෙන කතෙ මහති සබ්බඅයොමයෙ ගෙහෙ සංවඩ්ඪො. නාමෙනාසි අයොසරොති අයොසරෙ ජාතසංවඩ්ඪභාවෙනෙව “අයොසරකුමාරො”ති නාමෙන පාකටො අහොසි.

25-6. තදා හි කාසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා පුරිමත්තභාවෙ සපන්ති “තච ජාතං ජාතං පජං බාදෙයා”න්ති පත්ථනං පට්ඨපෙත්වා යක්ඛිනියොනියං නිබ්බන්තා ඔකාසං ලභිත්වා තස්සා විජාතකාලෙ ද්වෙ වාරෙ පුත්තෙ බාදි. තතියවාරෙ පන බොධිසත්තො තස්සා කුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගණ්හි. රාජා “දෙවියා ජාතං ජාතං පජං එකා යක්ඛිනී බාදති, කිං නු බො කාතබ්බ”න්ති මනුස්සෙහි සම්මන්ත්තෙත්වා “අමනුස්සා නාම අයොසරස්ස භායන්ති, අයොසරං කාතුං වට්ටති”ති චුත්තෙ කම්මාරෙ ආණාපෙත්වා ථම්මෙ ආදිං කත්වා අයොමයෙහෙව සබ්බගෙහසම්භාරෙහි චතුරස්සසාලං මහන්තං අයොසරං නිට්ඨාපෙත්වා පරිපක්කගබ්බං දෙවිං තත්ථ වාසෙසි. සා තත්ථ ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණං පුත්තං විජායි. “අයොසරකුමාරො”ත්වෙවස්ස නාමං කරිංසු. තං ධාතීනං දත්වා මහන්තං ආරක්ඛං සංවිදහිත්වා රාජා දෙවිං අන්තෙපුරං ආනෙසි. යක්ඛිනීපි උදකචාරං ගන්ත්වා වෙස්සවණස්ස උදකං වහන්ති ජීවිතක්ඛයං පත්තා.

මහාසත්තො අයොසරෙයෙව වඩ්ඪිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො, තත්ථෙව සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හි. රාජා පුත්තං සොළසවස්සද්දෙසිකං විදිත්වා “රජ්ජමස්ස දස්සාමි”ති අමච්චෙ ආණාපෙසි – “පුත්තං මෙ ආනෙථා”ති. තෙ “සාධු, දෙවා”ති නගරං අලඬිකාරාපෙත්වා සබ්බාලඬිකාරවිභුසිතං මඩ්ගලවාරණං ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා කුමාරං අලඬිකරිත්වා හත්ථික්ඛන්ධෙ නිසීදාපෙත්වා නගරං පදක්ඛණං කාරෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසු. මහාසත්තො රාජානං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. රාජා තස්ස සරීරසොහං ඔලොකෙත්වා බලවසිනෙහෙන තං ආලිඬිගිත්වා “අජ්ජෙව මෙ පුත්තං අභිසිඤ්චා”ති අමච්චෙ ආණාපෙසි. මහාසත්තො පිතරං වන්දිත්වා “න මය්හං රජ්ජෙන අත්ථො, අහං පබ්බජිස්සාමි, පබ්බජ්ජං මෙ අනුජානාමා”ති ආහ. තෙන චුත්තං “දුක්ඛෙන ජීවිතො ලද්ධො”තිආදි.

තත්ථ දුක්ඛෙනාති, තාත, තච භාතිකා ද්වෙ එකාය යක්ඛිනියා බාදිතා, තුය්හං පන තතො අමනුස්සභයතො නිවාරණත්ථං කතෙන දුක්ඛෙන මහතා ආයාසෙන ජීවිතො ලද්ධො. සංපිළෙ පතිපොසිතොති නානාට්ඨාය අමනුස්සරක්ඛාය සම්බාධෙ අයොසරෙ විජායනකාලතො පට්ඨාය යාව සොළසවස්සප්පත්තියා සම්බාධෙ

සංවිධිතව අත්පො. අප්පෙව, පුත්ත, පටිපප්ප, කෙවලං වසුධං ඉමන්ති කඤ්චනමාලාලකිකතස්ස සෙනවිජන්තස්ස හෙට්ඨා රතනාරාමිනි යපෙත්වා තිති සඛිකෙති අභිසිඤ්චියමානො ඉමං කුලසන්තකං කෙවලං සකලං සමුද්දපරියන්තං තනොයෙව සහ රටියෙහිති සරට්ඨකං සහ නිගමෙහි මහාගාමෙහිති සනිගමං අපරිමිතෙන පරිවාරජනෙන සද්ධිං සජනං ඉමං වසුධං මහාපට්ඨං අප්පෙව, පුත්ත, පටිපප්ප, රජ්ජං කාරෙහිති අත්පො. වන්දිත්වා ඛත්තියං. අඤ්ජලිං පශ්ගහෙත්වාන, ඉදං වචනමුච්චන්ති ඛත්තියං කාසිරාජානං මම පිතරං වන්දිත්වා තස්ස අඤ්ජලිං පණාමෙත්වා ඉදං වචනං අභාසිං.

27. යෙ කෙවි මනියා සත්තාති ඉමිස්සා මහාපට්ඨියා යෙ කෙවි සත්තා නාම. භීතමුක්කට්ඨමජ්ඣිමානි ලාමකා වෙච උත්තමා ව, උභින්නං වෙමජ්ඣෙ භවත්තා මජ්ඣිමා ව. සකෙ ගෙහෙති සබ්බෙ තෙ සකෙ ගෙහෙ. සකඤ්ඤාතිහිති සකෙහි ඤ්ඤාතිහි සම්මොදමානා විස්සට්ඨා අනුක්කණ්ඨිතා යථාචිභවං වඩ්ඪන්ති.

28. ඉදං ලොකෙ උත්තරියන්ති ඉදං පන ඉමස්මිං ලොකෙ අසද්ධිං, මය්හං එව ආවෙණිකං. කිං පන තං සංපිළෙ මම පොසනන්ති සම්බාධෙ මම සංවඩ්ඪනං. තථා හි අයොසරමිති සංවඩ්ඪො, අප්පහෙ වන්දසුරියෙති වන්දසුරියානං පහාරහිතෙ අයොසරෙ සංවඩ්ඪොමිති සංවඩ්ඪො අමිති.

29. පුතිකුණපසම්පුණ්ණාති පුතිගන්ධනානප්පකාරකුණපසම්පුණ්ණා ගුප්තිරයසද්ධිසා. මාතු කුච්ඡිතො ජීවිතසංසයෙ වත්තමානෙ කථං මුච්චිත්වා නික්ඛමිත්වා. තනො සොරතරෙති තනොපි ගබ්භවාසනො දාරුණතරෙ, අවිස්සට්ඨවාසෙන දුක්ඛෙ. පක්ඛිත්තයොසරෙති පක්ඛිත්තො අයොසරෙ, ඛන්ධනාගාරෙ යපිතො විය අහොසිත්ති දස්සෙති.

30. යදිහන්ති එත්ථ යදිති නිපාතමත්තං. තාදිසන්ති යාදිසං පුබ්බෙ චුත්තං, තාදිසං පරමදාරුණං දුක්ඛං පත්වා අහං රජ්ජෙසු යදි රජ්ජාමි යදි රමිස්සාමි, එවං සන්නෙ පාපානං ලාමකානං නිහීනපුරිසානං උත්තමො නිහීනතමො සියං .

31. උක්කණ්ඨිතොමිති කායෙනාති අපරිමුත්තගබ්භවාසාදිනා පුතිකායෙන උක්කණ්ඨිතො නිබ්බින්නො අමිති. රජ්ජෙනමිති අනත්ථිකොති රජ්ජෙනපි අනත්ථිකො අමිති. යක්ඛිනියා හත්ථනො මුත්තොපි හි නාහං අජරාමරො, කිං මෙ රජ්ජෙන, රජ්ජඤ්ඤි නාම සබ්බෙසං අනත්ථානං සන්නිපාතට්ඨානං, තත්ථ ඨිතකාලතො පට්ඨාය දුන්නික්ඛමං හොති, තස්මා තං අනුපගන්ත්වා නිබ්බුතිං පරියෙසිස්සං, යත්ථ මං මච්චු න මද්දියෙති යත්ථ ඨිතං මං මහාසෙනො මච්චුරාජා න මද්දියෙ න ඔත්ථරෙයා න අභිභවෙයා, තං නිබ්බුතිං අමතමහානිබ්බානං පරියෙසිස්සාමිති.

32. එවාහං වින්තයිත්වානාති එවං ඉමිනා චුත්තප්පකාරෙන නානප්පකාරං සංසාරෙ ආදිනවං පච්චවෙක්ඛණෙන නිබ්බානෙ ආනිසංසදස්සනෙන ව යොනියො වින්තෙත්වා. විරවන්තෙ මහාජනෙති මයා විජ්ජයොගදුක්ඛාසහනෙන විරවන්තෙ පරිදෙවන්තෙ මාතාපිතුප්පමුඛෙ මහන්තෙ ජනෙ. නාගොව ඛන්ධනං ඡෙත්වාති යථා නාම මහාබලො හත්ථිනාගො දුබ්බලතරං රජ්ජුඛන්ධනං සුඛෙනෙව ඡින්දති, එවමෙව ඤාතිසඛිගාදිභෙදස්ස තස්මිං ජනෙ තණ්හාඛන්ධනස්ස ඡින්දනෙන ඛන්ධනං ඡෙත්වා කානනසඛිබානං මහාවනං පබ්බජ්ජුපගමනවසෙන පාවිසිං. ඔසානගාථා චුත්තත්ථා එව.

තත්ථ ව මහාසත්තො අත්තනො පබ්බජ්ජාධිප්පායං ජානිත්වා “තාත, කිංකාරණා පබ්බජ්ජි”ති රඤ්ඤා චුත්තො “දෙව, අහං මාතුකුච්ඡමිති දස මාසෙ ගුප්තිරයෙ විය වසිත්වා මාතු කුච්ඡිතො නික්ඛන්තො යක්ඛිනියා හයෙන සොළසවස්සාති ඛන්ධනාගාරෙ වසන්තො බහි ඔලොකෙතුමිපි න ලභිං, උස්සද්ධිතරයෙ පක්ඛිත්තො විය අහොසිං, යක්ඛිනිතො මුත්තොපි අජරාමරො න හොමි, මච්චු නාමෙස න සක්කා කෙනවි ජිනිතුං, භවෙ උක්කණ්ඨිතොමිති, යාව මෙ ඛායාධිජරාමරණාති නාගච්ඡන්ති, තාවදෙව පබ්බජිත්වා ධම්මං වරිස්සාමි, අලං මෙ රජ්ජෙන, අනුජානාහි මං, දෙව, පබ්බජිතු”න්ති වත්වා –

“යමෙකරත්තිං පයමං, ගබ්භෙ වසති මාණවො;
අබ්භුට්ඨිතොව සො යාති, ස ගච්ඡං න නිවත්තති”ති. (ජා. 1.15.363) –

ආදිනා වතුච්ඡිකියා ගාථාහි පිතු ධම්මං දෙසෙත්වා “මහාරාජ, තුම්භාකං රජ්ජං තුම්භාකමෙව හොතු, න මය්හං ඉමිනා අත්පො, තුම්භෙහි සද්ධිං කට්ඨන්තෙයෙව ඛායාධිජරාමරණාති ආගච්ඡෙය්හං, තිට්ඨත්ථ තුම්භෙ”ති වත්වා අයදාමං ඡින්දිත්වා මත්තහත්ථි විය, කඤ්චනපඤ්ජරං භින්දිත්වා සිහපොතකො විය, කාමෙ පහාය මාතාපිතරො වන්දිත්වා නික්ඛමි. අපස්ස පිතා “අයං නාම කුමාරො පබ්බජිතුකාමො, කිමඤ්ඤං පනාහං, මමාපි රජ්ජෙන අත්පො නත්ථි”ති රජ්ජං පහාය තෙන සද්ධිං එව නික්ඛමි. තස්මිං නික්ඛමන්තෙ දෙවිපි අමච්චාපි බ්‍රාහ්මණගහපතිකාදයොපිති සකලනගරවාසිනො හොගෙ ඡඩ්ඪෙත්වා නික්ඛමිංසු. සමාගමො මහා අහොසි, පරිසා ද්වාදසයොජනිකා ජාතා, තෙ ආදාය මහාසත්තො හිමවන්තං පාවිසි.

සක්කො දෙවරාජා තස්ස නික්ඛන්තභාවං ඤාත්වා විස්සකම්මං පෙසෙත්වා ද්වාදසයොජනායාමං සත්තයොජනවිත්ථාරං අස්සමපදං කාරෙසි, සබ්බෙ ව පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ පටියාදාපෙසි. ඉධ මහාසත්තස්ස පබ්බජ්ජා ව

ඔවාදදානඤ්ච බ්‍රහ්මලෝකපරායනතා ව පරිසාය සම්මා පටිපත්ති ව සබ්බා මහාගොවින්දවරියායං (වරියා. 1.37 ආදයො) වුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

තදා මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි අහෙසුං, පරිසා බුද්ධපරිසා, අයොසරපණ්ඩිතො ලෝකනාටො.

තස්ස සෙසපාරමිනිද්ධාරණා ආනුභාවච්ඡාවනා ව හෙට්ඨා වුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බාති.

අයොසරවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. භිසවරියාවණ්ණනා

34 වුත්තං යදා හොමී, කාසීනං පුරවරුත්තමෙති “කාසී”ති බහුවචනවසෙන ලද්ධවොහාරස්ස රට්ඨස්ස නගරවරෙ
බාරාණසියං යස්මිං කාලෙ ජාතසංවඩ්ඨො හුත්වා වසාමීති අත්ථො. හගිනී ව භාතරො සත්ත, නිබ්බත්තා සොත්තිසෙ
කුලෙති උපකඤ්චනාදයො ඡ අහඤ්චාති භාතරො සත්ත සබ්බකනිට්ඨා කඤ්චනදෙවී නාම හගිනී වාති සබ්බෙ මයං
අට්ඨ ජනා මන්තජ්ඣෙක්ඛනිරතතාය සොත්තිසෙ උදිතොදිතෙ මහති බ්‍රාහ්මණකුලෙ තදා නිබ්බත්තා ජාතාති අත්ථො.

35 ඉබ්බසත්තො හි තදා බාරාණසියං අසීතිකොට්ඨිහවස්ස බ්‍රාහ්මණමහාසාලස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති. තස්ස
“කඤ්චනකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. අට්ඨස්ස පදසා විවරණකාලෙ අපරො පුත්තො විජායි.
“උපකඤ්චනකුමාරො”තිස්ස නාමං කරිංසු. තතො පට්ඨාය මහාසත්තං “මහාකඤ්චනකුමාරො”ති සමුදාවරන්ති. එවං
පටිපාටියා සත්ත පුත්තා අහෙසුං. සබ්බකනිට්ඨා පන එකා ධිතා. තස්සා “කඤ්චනදෙවී”ති නාමං කරිංසු. මහාසත්තො
වයප්පත්තො තක්කසිලං ගන්ත්වා සබ්බසිප්පානි උග්ගහෙත්වා පච්චාගඤ්ඡී.

අට්ඨ නං මාතාපිතරො සරාවාසෙන බන්ධිතුකාමා “අත්තනො සමානජාතිකුලතො තෙ දාරිකං ආනෙස්සාමා”ති
වදිංසු. සො “අම්ම, තාත, න මය්හං සරාවාසෙන අත්ථො. මය්හඤ්ඤි සබ්බො ලෝකසන්තිවාසො ආදිත්තො විය
සප්පට්ඨයො, බන්ධනාගාරං විය පලිබුද්ධනං, උක්කාරභූමි විය ජීග්‍රවිජ්ජා හුත්වා උපට්ඨාති, න මෙ චිත්තං කාමෙසු
රජ්ජති, අඤ්ඤෙ වො පුත්තා අත්ථී, තෙ සරාවාසෙන නිමන්තෙට්ඨා”ති වත්වා පුනප්පුනං යාවිතොපි සභායෙහි
යාවාපිතොපි න ඉච්ඡී, අට්ඨ නං සභායා “සම්ම, කිං පන ත්වං පත්ථයන්තො කාමෙ පරිභුඤ්ජිතුං න ඉච්ඡසී”ති පුච්ඡිංසු.
සො තෙසං අත්තනො නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයං ආරොවෙසී. තෙන වුත්තං “එතෙසං පුබ්බජො ආසී”න්තිආදි.

තත්ථ එතෙසං පුබ්බජො ආසීන්ති එතෙසං උපකඤ්චනකාදීනං සත්තන්තං ජෙට්ඨභාතිකො අහං තදා අහොසිං.
හිරිසුක්කමුපාගතොති සුක්කවිපාකත්තා සත්තානස්ස විසොධනතො ව සුක්කං පාපජීග්‍රවිජ්ජනලක්ඛණං හිරිං භුසං
ආගතො, අතිවිය පාපං ජීග්‍රවිජ්ජන්තො ආසීන්ති අත්ථො. හවං දිස්වාන භයතො, නෙක්ඛම්මාහිරතො අහන්ති
කාමහවාදීනං වසෙන සබ්බං හවං පක්ඛන්දිතුං ආගවිජ්ජන්තං වණ්ඨහන්ථී විය, හිංසිතුං ආගවිජ්ජන්තං උක්ඛිත්තාසිකං
වධකං විය, සීහං විය, යක්ඛං විය, රක්ඛසං විය, සොරවිසං විය, ආසිවිසං විය, ආදිත්තං අභිගාරං විය, සප්පට්ඨයං
භයානකභාවතො පස්සිත්වා තතො මුච්චනත්ථඤ්ච පබ්බජ්ජාහිරතො පබ්බජිත්වා “කථං නු බො ධම්මවරියං
සම්මාපටිපත්තිං පුරෙයාං, ඤානසමාපත්තිසො ව නිබ්බත්තෙයා”න්ති පබ්බජ්ජාකුසලධම්මපට්ඨජ්ඣානාදිඅහිරතො
තදා අහං ආසීන්ති අත්ථො.

36. පහිතාති මාතාපිතූහි පෙසිතා. එකමානසාති සමානජ්ඣාසයා පුබ්බෙ මයා එකච්ඡන්දා මනාපචාරිතො
මාතාපිතූහි පහිතත්තා පන මම පටික්කුලං අමනාපං වදන්තා. කාමෙහි මං නිමන්තෙත්තිති මහාපිතූහි වා එකමානසා
කාමෙහි මං නිමන්තෙත්ති. කුලවංසං ධාරෙහීති සරාවාසං සණ්ඨපෙත්තො අත්තනො කුලවංසං ධාරෙහි පතිට්ඨපෙහීති
කාමෙහි මං නිමන්තෙසුන්ති අත්ථො.

37. යං තෙසං වචනං වුත්තන්ති තෙසං මම පියසභායානං යං වචනං වුත්තං. ගිහිධම්මෙ සුබාවහන්ති ගිහිභාවෙ සති
ගහට්ඨභාවෙ ධීතස්ස පුරිසස්ස ඤායානුගතත්තා දිට්ඨධම්මිකස්ස සම්පරායිකස්ස ව සුබස්ස ආවහනතො සුබාවහං. තං
මෙ අහොසී කඨිනන්ති තං තෙසං මය්හං සභායානං මාතාපිතූනඤ්ච වචනං එකන්තෙනෙව නෙක්ඛම්මාහිරතත්තා
අමනාපභාවෙන මෙ කඨිනං ඵරුසං දිවසං සන්තත්තඵාලසදිසං උභොපි කණ්ණෙ ඤාපෙත්තං විය අහොසී.

38. තෙ මං තදා උක්ඛිපන්තන්ති තෙ මය්හං සභායා මාතාපිතූහි අත්තනො ව උපනිමන්තනවසෙන අනෙකචාරං
උපනීයමානෙ කාමෙ උද්ධමුද්ධං බිපන්තං ජඩ්ඨෙත්තං පටික්ඛිපන්තං මං පුච්ඡිංසු. පත්ථිතං මමාති ඉතො විසුද්ධතරං
කිං නු බො ඉමිනා පත්ථිතන්ති මයා අභිපත්ථිතං මම තං පත්ථනං පුච්ඡිංසු – “කිං ත්වං පත්ථයසෙ, සම්ම, යදි කාමෙ න
භුඤ්ජසී”ති.

39. අත්ථකාමොති අත්තනො අත්ථකාමො, පාපහිරුති අත්ථො. “අත්තකාමො”තිපි පාළි. හිතෙසිනන්ති මය්හං
හිතෙසිනං පියසභායානං. කෙචි “අත්ථකාමහිතෙසින”න්ති පට්ඨන්ති, තං න සුන්දරං.

40. පිතු මාතු ව සාවයුන්ති තෙ මය්හං සභායා අනිවත්තනියං මම පබ්බජ්ජාඡන්දං විදිත්වා පබ්බජ්තුකාමතාදීපකං මය්හං වචනං පිතු මාතු ව සාවෙසුං. “යග්ගෙ, අමිමතාතා, ජානාථ, එකන්තෙනෙව මහාකඤ්චනකුමාරො පබ්බජ්ජිසති, න සො සක්කා කෙනවි උපායෙන කාමෙසු උපනෙතු”න්ති අවොචුං. මාතාපිතා එවමාහුති තදා මය්හං මාතාපිතරො මම සභායෙහි චුත්තං මම වචනං සුත්වා එවමාහංසු – “සබ්බෙව පබ්බජාම, හො”ති, යදි මහාකඤ්චනකුමාරස්ස නෙක්ඛම්මං අභිරුචිතං, යං තස්ස අභිරුචිතං, තදම්භාකම්පි අභිරුචිතමෙව, තස්මා සබ්බෙව පබ්බජාම, හොති. “හො”ති තෙසං බ්‍රාහ්මණානං ආලපනං. “පබ්බජාම ඛො”තිපි පායො, පබ්බජාම එවාති අත්ථො. මහාසත්තස්ස හි පබ්බජ්ජාඡන්දං විදිත්වා උපකඤ්චනාදයො ඡ භාතරො හගිනී ව කඤ්චනදෙවි පබ්බජ්තුකාමාව අහෙසුං, තෙන තෙපි මාතාපිතුහි සරාවාසෙන නිමන්තියමානා න ඉච්ඡිංසුයෙව. තස්මා එවමාහංසු “සබ්බෙව පබ්බජාම, හො”ති.

එවඤ්ච පන වත්වා මහාසත්තං මාතාපිතරො පක්කොසිත්වා අත්තනොපි අධිප්පායං තස්ස ආචික්ඛිත්වා “තාත, යදි පබ්බජ්තුකාමොසි, අසිතිකොට්ඨනං තව සන්තකං යථාසුඛං විස්සජ්ජෙහි”ති ආහංසු. අථ නං මහාපුරිසො කපණද්ධිකාදීනං විස්සජ්ජෙත්වා මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛම්ත්වා හිමවන්තං පාවිසි. තෙන සද්ධිං මාතාපිතරො ඡ භාතරො ව හගිනී ව එකො දාසො එකා දාසී එකො ව සභායො සරාවාසං පභාය අගමංසු. තෙන චුත්තං –

41. “උහො මාතා පිතා මය්හං, හගිනී ව සත්ත භාතරො;
අමිතධනං ඡඩ්ඛයිත්වා, පවිසිම්භා මහාවන”න්ති.

ජාතකට්ඨකථායං (ජා. අට්ඨ. 4.14.77 භිසජාතකචණ්ණනා) පන “මාතාපිතුසු කාලංකතෙසු තෙසං කත්තබ්බකිච්චං කත්වා මහාසත්තො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛම්”ති චුත්තං.

එවං හිමවන්තං පවිසිත්වා ව තෙ බොධිසත්තප්පමුඛා එකං පදුමසරං නිස්සාය රමණියෙ භූමිභාගෙ අස්සමං කත්වා පබ්බජිත්වා වනමූලඵලාභාරා යාපයිංසු. තෙසු උපකඤ්චනාදයො අට්ඨ ජනා වාරෙන ඵලාඵලං ආහරිත්වා එකස්මිං පාසාණඵලකෙ අත්තනො ඉතරෙසඤ්ච කොට්ඨාසෙ කත්වා සණ්ටිසඤ්ඤං දත්වා අත්තනො කොට්ඨාසං ආදාය වසනට්ඨානං පවිසන්ති. සෙසාපි සණ්ටිසඤ්ඤාය පණ්ණසාලතො නික්ඛම්ත්වා අත්තනො අත්තනො පාපුණනකොට්ඨාසං ආදාය වසනට්ඨානං ගන්ත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්ති.

අපරභාගෙ භිසානි ආහරිත්වා තථෙව බාදන්ති. තත්ථ තෙ සොරතපා පරමධිනින්ද්‍රියා කසිණපරිකම්මං කරොන්තා විහරිංසු. අථ තෙසං සීලතෙජෙන සක්කස්ස භවනං කම්පි. සක්කො තං කාරණං ඤත්වා “ඉමෙ ඉසයො විමංසිස්සාමි”ති අත්තනො ආනුභාවෙන මහාසත්තස්ස කොට්ඨාසෙ තයො දිවසෙ අන්තරධාපෙසි. මහාසත්තො පයමදිවසෙ කොට්ඨාසං අදිස්වා “මම කොට්ඨාසො පමුට්ඨො භවිස්සති”ති චින්තෙසි. දුතියදිවසෙ “මම දොසෙන භවිතබ්බං, පණාමනවසෙන මම කොට්ඨාසං න යපිතං මඤ්ඤෙ”ති චින්තෙසි. තතියදිවසෙ “තං කාරණං සුත්වා බමාපෙස්සාමි”ති සායන්හසමයෙ සණ්ටිසඤ්ඤං දත්වා තාය සඤ්ඤාය සබ්බෙසු සන්තිපතිතෙසු තමත්ථං ආරොචෙත්වා තිසුපි දිවසෙසු තෙහි ජෙට්ඨකොට්ඨාසස්ස යපිතභාවං සුත්වා “තුම්හෙහි මය්හං කොට්ඨාසො යපිතො, මයා පන න ලද්ධො, කිං නු බො කාරණං”න්ති ආහ. තං සුත්වා සබ්බෙව සංවෙගප්පත්තා අහෙසුං.

තස්මිං අස්සමෙ රුක්ඛදෙවතාපි අත්තනො භවනතො ඔතරිත්වා තෙසං සන්තිකෙ නිසීදි. මනුස්සානං හත්ථතො පලායිත්වා අරඤ්ඤං පට්ටියො එකො වාරණො අභිතුණ්ඨිකහත්ථතො පලායිත්වා මුත්තො සප්පකීළාපනකො එකො වානරො ව තෙහි ඉසිහි කතපරිවයා තදා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු. සක්කොපි “ඉසිගණං පරිග්ගණ්භිස්සාමි”ති අදිස්සමානකායො තත්ථෙව අට්ඨාසි. තස්මිඤ්ච බණෙ බොධිසත්තස්ස කනිට්ඨො උපකඤ්චනනාපසො උට්ඨාය බොධිසත්තං වන්දිත්වා සෙසානං අපචිතිං දස්සෙත්වා “අහං සඤ්ඤං පට්ඨපෙත්වා අත්තනාඤ්ඤෙව සොධෙතුං ලභාමි”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, ලභසි”ති චුත්තෙ ඉසිගණමජ්ඣෙය්වා සපථං කරොන්තො –

“අස්සං ගවං රජතං ජාතරූපං, හරියඤ්ච සො ඉධ ලභතං මනාපං;
පුත්තෙහි දාරෙහි සමඬ්භි හොතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අභාසි”ති. (ජා. 1.14.78) –

ඉමං ගාථං අභාසි. ඉමඤ්චි සො “යත්තකානි පියවත්ථුනි හොන්ති, තෙහි විප්පයොගෙ තත්තකානි දුක්ඛානි උප්පජ්ජන්ති”ති වත්ථුකාමෙ ගරහන්තො ආහ.

තං සුත්වා ඉසිගණො “මාරිස, මා කථය, අතිභාරියො තෙ සපථො”ති කණ්ණෙ පිදහි. බොධිසත්තොපි “අතිභාරියො තෙ සපථො, න, ත්වං තාත, ගණ්හසි, තව පත්තාසනෙ නිසීදා”ති ආහ. සෙසාපි සපථං කරොන්තා යථාක්කමං –

“මාලඤ්ච සො කාසිකචන්දනඤ්ච, ධාරෙතු පුත්තස්ස බහු භවන්තු;
කාමෙසු තිබ්බං කුරුතං අපෙක්ඛං, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අභාසි.

“පහුතඬඤ්ඤො කසිමා යසස්සි, පුත්තෙ ගිහී ධනිමා සබ්බකාමෙ;

වයං අපස්සං සරමාවසානු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

“සො ඛත්තියො හොතු පසස්භකාරි, රාජාභිරාජා බලවා යසස්සි;
සවානුරන්තං මහිමාවසානු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

“සො බ්‍රාහ්මණො හොතු අවිතරාගො, මුහුත්තනක්ඛත්තපටෙසු යුත්තො;
පුජෙතු නං රට්ඨපතී යසස්සි, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

“අජ්ඣායකං සබ්බසමන්තවෙදං, තපස්සිනං මඤ්ඤතු සබ්බලොකො;
පුජෙත්තු නං ජානපදා සමෙව්ව, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

“චතුස්සදං ගාමවරං සමිද්ධං, දින්නඤ්ඤි සො භුඤ්ජතු වාසවෙන;
අවිතරාගො මරණං උපෙතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

“සො ගාමණී හොතු සභායමජ්ඣෙ, නව්වෙහි ගීතෙහි පමොදමානො;
සො රාජතො ඛාසනමාලත්ථ කිඤ්චි, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

“තං එකරාජා පථවිං විජෙත්වා, ඉත්ථීසහස්සස්ස යපෙතු අග්ගෙ;
සිමන්තිනීනං පවරා භවාතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යා අහාසි.

“ඉසීනඤ්ඤි සා සබ්බසමාගතානං, භුඤ්ජෙය්‍ය සාදුං අවිකම්පමානා;
වරාතු ලාභෙන විකත්ථමානා, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යා අහාසි.

“ආවාසිකො හොතු මහාවිහාරෙ, නවකම්මිකො හොතු ගජඬ්ගලායං;
ආලොකසන්ධිං දිවසං කරොතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

“සො ඛජ්ඣකං පාසසතෙහි ඡමිහි, රම්මා වනා නියතු රාජධානිං;
තුත්තෙහි සො භඤ්ඤතු පාවනෙහි, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

“අලක්කමාලී තිපුකණ්ණපිට්ඨො, ලට්ඨිහතො සජ්ජමුඛං උපෙතු;
සකච්ඡබන්ධො විසිඛං වරාතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි”ති. (ජා. 1.14.79-90) –

ඉමා ගාථායො අවොචුං.

තත්ථ තිබ්බන්ති වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙසු බහලං අපෙක්ඛං කරොතු. කසිමානි සම්පන්නකසිකම්මො. පුත්තෙ ගිහී ධනිමා සබ්බකාමෙහි පුත්තෙ ලහතු, ගිහී හොතු, සත්තවිධෙන ධනෙන ධනිමා හොතු, රූපාදිභෙදෙ සබ්බකාමෙ ලහතු. වයං අපස්සන්ති මහල්ලකකාලෙපි අපබ්බජිත්වා අන්තතො වයං අපස්සන්තො පඤ්චකාමගුණසමිද්ධං සරමෙව ආවසතු. රාජාභිරාජාති රාජුනං අන්තරෙ අතිරාජා. අවිතරාගොති පුරොහිතට්ඨානතණ්භාය සතණ්භො. තපස්සිනන්ති තපසීලං, සීලසම්පන්නොති නං මඤ්ඤතු. චතුස්සදන්ති ආකිණ්ණමනුස්සභාය මනුස්සෙහි පහුතධඤ්ඤතාය ධඤ්ඤෙතා සුලභදාරුතාය දාරුහි සම්පන්නොදකතාය උදකෙනාති චතුහි උස්සන්තං. වාසවෙනාති වාසවෙන දින්නං විය අවලං, වාසවතො ලද්ධවරානුභාවෙනෙව රාජානං ආරාධෙත්වා තෙන දින්නන්තිපි අත්ථො. අවිතරාගොති අවිගතරාගො කද්දමෙ සුකරො විය කාමපඬ්ඛෙ නිමුග්ගොව හොතු.

ගාමණීති ගාමජෙට්ඨකො. තන්ති තං ඉත්ථී. එකරාජාති අග්ගරාජා. ඉත්ථීසහස්සස්සාති වචනමට්ඨතාය වුත්තං. සොළසන්තං ඉත්ථීසහස්සානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙතුති අත්ථො. සිමන්තිනීනන්ති සිමන්තධරානං, ඉත්ථීනන්ති අත්ථො. සබ්බසමාගතානන්ති සබ්බෙසං සන්නිපතිතානං මජ්ඣෙ නිසිදිත්වා. අවිකම්පමානාති අනොසක්කමානා සාදුරසං භුඤ්ජතුති අත්ථො. වරාතු ලාභෙන විකත්ථමානාති ලාභහෙතු සිඬ්ගාරවෙසං ගහෙත්වා ලාභං උජ්ජාදෙතුං වරතු. ආවාසිකොති ආවාසජග්ගතකො. ගජඬ්ගලායන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තත්ථ කිර දබ්බසම්භාරා සුලභා. ආලොකසන්ධිං දිවසන්ති එකදිවසෙන එකමෙව වාතපානං කරොතු. සො කිර දෙවපුත්තො කස්සපමුද්ධකාලෙ ගජඬ්ගලනගරං නිස්සාය යොජනිකෙ මහාවිහාරෙ ආවාසිකො සඬ්ඝත්ථෙරො හුත්වා ජිණ්ණෙ විහාරෙ නවකම්මානි කරොන්තොව මහාදුක්ඛං අනුභවි, තං සන්ධායාහ.

පාසසතෙහිති බහුහි පාසෙහි. ඡමිහිති චතුසු පාදෙසු ගිව්‍යා කට්ඨාගෙ වානි ඡසු යානෙසු. තුත්තෙහිති ද්විකණ්ටකාහි දීසලට්ඨිහි. පාවනෙහිති රස්සපාවනෙහි, අඬ්ඝකෙහි වා. අලක්කමාලීති අභිතුණ්ඩිකෙන කණ්ඨෙ පරික්ඛිපිත්වා යපිතාය අලක්කමාලාය සමන්තාගතො. තිපුකණ්ණපිට්ඨොති තිපුපිළන්ධනෙන පිළන්ධිතපිට්ඨිකණ්ණො

කණ්ණපිටියො. ලට්ඨිහතොති සප්පකිලාපනං සික්ඛාපයමානො ලට්ඨියා හතො භුත්වා. සබ්බං තෙ කාමභොගං සරාචාසං අත්තනා අත්තනා අනුභූතදුක්ඛඤ්ච ජිගුච්ඡන්තා තථා තථා සපථං කරොන්තො ඵ්වමාහංසු.

අථ බොධිසත්තො “සබ්බෙහි ඉමෙහි සපථො කතො, මයාපි කාතුං චට්ටති”ති සපථං කරොන්තො –

“යො වෙ අනට්ඨංච නට්ඨන්ති වාහ, කාමෙව සො ලහනං භුඤ්ජනඤ්ච;
අගාරමජ්ඣෙ මරණං උපෙනු, යො වා භොන්තො සඬකති කඤ්චි දෙවා”ති. (ජා. 1.14.91) –

ඉමං ගාථමාහ.

තත්ථ භොන්තොති භවන්තො. සඬකතීති ආසඬකති. කඤ්චීති අඤ්ඤතරං.

අථ සක්කො “සබ්බෙපිමෙ කාමෙසු නිරපෙක්ඛා”ති ජානිත්වා සංවිග්ගමානසො න ඉමෙසු කෙනවිපි භිසානි නිතානි, නාපි තයා අනට්ඨං නට්ඨන්ති චුත්තං, අපිව අහං තුම්හෙ විමංසිතුකාමො අන්තරධාපෙසින්ති දස්සෙන්නො –

“විමංසමානො ඉසිනො භිසානි, තිරෙ ගහෙත්වාන ථලෙ නිධෙසිං;
සුද්ධා අපාපා ඉසයො වසන්ති, එතානි තෙ බ්‍රහ්මචාරී භිසානී”ති. (ජා. 1.14.95) –

ඔසානගාථමාහ.

තං සුත්වා බොධිසත්තො –

“න තෙ නටා නො පන කිලනෙය්‍යා, න බන්ධවා නො පන තෙ සභායා;
කිස්මිං චූපත්ථම්හ සහස්සනෙත්ත, ඉසිහි ත්වං කිලසි දෙවරාජා”ති. (ජා. 1.14.96) –

සක්කං තජ්ජෙසි.

අථ නං සක්කො –

“ආචරියො මෙසි පිතා ච මය්හං, එසා පතිට්ඨා බලිතස්ස බ්‍රහ්මෙ;
එකාපරාධං බම භූරිපඤ්ඤ, න පණ්ඩිතා කොධබලා භවන්ති”ති. (ජා. 1.14.97) –

බමාපෙසි.

මහාසත්තො සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො බමිත්වා සයං ඉසිගණං බමාපෙන්නො –

“සුචාසිතං ඉසිතං එකරත්තං, යං වාසචං භූතපතිද්දසාම;
සබ්බෙව භොන්තො සුමනා භවන්තු, යං බ්‍රාහ්මණො පච්චුපාදී භිසානී”ති. (ජා. 1.14.98) –

ආහ.

තත්ථ න තෙ නටාති, දෙවරාජ, මයං තව නටා වා කිලිතබ්බයුත්තකා වා න භොම. නාපි තව ඤාතකා, සභායා හස්සං කාතබ්බා. අථ ත්වං කිස්මිං චූපත්ථම්හාති කිං උපත්ථම්හකං කත්වා, කිං නිස්සාය ඉසිහි සද්ධිං කිලසිති අත්ථො. එසා පතිට්ඨාති එසා තව පාදච්ඡායා අජ්ජ මම බලිතස්ස අපරාධස්ස පතිට්ඨා භොතු. සුචාසිතන්ති ආයස්මන්තානං ඉසිතං එකරත්තිමිපි ඉමස්මිං අරඤ්ඤෙ වසිතං සුවසිතමෙව. කිංකාරණා? යං වාසචං භූතපතිං අද්දසාම. සවෙ හි මයං නගරෙ අවසිම්හා, න ඉමං අද්දසාම. භොන්තොති භවන්තො. සබ්බෙපි සුමනා භවන්තු තුස්සන්තු, සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො බමන්තු, කිංකාරණා? යං බ්‍රාහ්මණො පච්චුපාදී භිසානි යස්මා තුම්හාකං ආචරියො භිසානි අලභීති. සක්කො ඉසිගණං වන්දිත්වා දෙවලොකං ගතො. ඉසිගණොපි ඤානාභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙන්වා බ්‍රහ්මලොකූපගො අහොසි.

තදා උපකඤ්චනාදයො ඡ භාතරො සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානමහාකස්සපඅනුරුද්ධපුණ්ණආනන්දත්ථෙරා, හගිනි උජ්ජලවණ්ණා, දාසී චූජ්ජුත්තරා, දාසො චිත්තො ගහපති, රුක්ඛදෙවතා සාතාගිරො, වාරණො පාලිලෙය්‍යානාගො, වානරො මධුචාසිටියො, සක්කො කාඨදායී, මහාකඤ්චනතාපසො ලොකනාථො.

තස්ස ඉධාපි හෙට්ඨා චුත්තනායෙනෙව දස පාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා අච්චන්තමෙව කාමෙසු අනපෙක්ඛනාදයො ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බාති.

5. සොණපණ්ඩිතවරියාවණ්ණනා

42. පඤ්චමෙ නගරෙ බ්‍රහ්මවඩ්ඪනෙනි බ්‍රහ්මවඩ්ඪනනාමකෙ නගරෙ. කුලවරෙති අග්ගකුලෙ. සෙට්ඨෙති පාසංසතමෙ. මහාසාලෙති මහාසාරෙ. අජායහන්ති අජායං අහං. ඉදං චුත්තං හොති – තස්මිං කාලෙ “බ්‍රහ්මවඩ්ඪන”න්ති ලද්ධනාමෙ ඛාරාණසිනගරෙ යදා හොමී භවාමී පට්ටසාමී, තදා අභිජාතසම්පත්තියා උදිතොදිතභාවෙන අග්ගෙ විජ්ජාවතසම්පත්තියා සෙට්ඨෙ අසිතිකොට්ඨිභවතාය මහාසාලෙ බ්‍රහ්මණකුලෙ අහං උප්පජ්ජිත්ති.

තදා හි මහාසත්තො බ්‍රහ්මලොකතො චචිත්වා බ්‍රහ්මවඩ්ඪනනගරෙ අසිතිකොට්ඨිභවස්ස අඤ්ඤාතරස්ස බ්‍රහ්මණමහාසාලස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “සොණකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. තස්ස පදසා ගමනකාලෙ අඤ්ඤාපි සත්තො බ්‍රහ්මලොකා චචිත්වා බොධිසත්තස්ස මාතුයා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්ස ජාතස්ස “නන්දකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. තෙසං උග්ගතිතවෙදානං සබ්බසිප්පනිප්පත්තිප්පත්තානං වයප්පත්තානං රූපසම්පදං දිස්වා කුට්ඨභට්ඨා මාතාපිතරො “සරඛන්ධනෙන ඛන්ධිස්සාමා”ති පට්ඨං සොණකුමාරං ආහංසු – “තාත, තෙ පතිරූපකුලතො දාරිකං ආනෙස්සාම, ත්වං කුටුම්භං පටිපජ්ජාහි”ති.

මහාසත්තො “අලං මය්හං සරාවාසෙන, අහං යාවජීවං තුම්හෙ පටිජග්ගිත්වා තුම්හාකං අච්චයෙන පබ්බජිස්සාමී”ති ආහ. මහාසත්තස්ස හි තදා තයොපි භවා ආදිත්තං අගාරං විය අභිගාරකාසු විය ච උපට්ඨතිංසු. විසෙසතො පනෙස තෙක්ඛම්මජ්ඣාසයො තෙක්ඛම්මාධිමුත්තො අහොසි. තස්ස අධිප්පායං අජානන්තා තෙ පුනස්පුනං කට්ඨන්තාපි තස්ස චිත්තං අලභිත්වා නන්දකුමාරං ආමන්තෙත්වා “තාත, තෙන හි ත්වං කුටුම්භං පටිපජ්ජාහි”ති චත්වා තෙනාපි “නාහං මම භාතරා ඡඩ්ඪිතලෙං සීසෙන උක්ඛිපාමී, අහමිපි තුම්හාකං අච්චයෙන භාතරා සද්ධිං පබ්බජිස්සාමී”ති චුත්තෙ “ඉමෙ එවං තරුණා කාමෙ ජහන්ති, කිමඪිගං පන මයන්ති සබ්බෙව පබ්බජිස්සාමා”ති විත්තෙත්වා “තාත, කිං වො අමිහාකං අච්චයෙන පබ්බජ්ජාය, සබ්බෙ සහෙව පබ්බජාමා”ති චත්වා ඤාතිනං දාතබ්බයුත්තකං දත්වා දාසජනං භුජිස්සං කත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා සබ්බං ධනං විස්සජ්ජෙත්වා මහාදානං පවත්තෙත්වා චත්තාරොපි ජනා බ්‍රහ්මවඩ්ඪනනගරා නික්ඛම්ත්වා හිමවන්තප්පදෙසෙ පදුමපුණ්ඩරිකමණ්ඩිතං මහාසරං නිස්සාය රමණීයෙ වතසණ්ඨෙ අස්සමං මාපෙත්වා පබ්බජිත්වා තත්ථ වසිංසු. තෙන චුත්තං –

- 43. “තදාපි ලොකං දිස්වාන, අන්ධිභූතං තමොත්ථං;
චිත්තං භවතො පතිකුට්ඨි, තුත්තවෙගහතං විය.
- 44. “දිස්වාන විවිධං පාපං, එවං චිත්තෙසහං තදා;
කදාහං ගෙහා නික්ඛම්ම, පවිසිස්සාමි කානනං.
- 45. “තදාපි මං නිමන්තිංසු, කාමහොගෙහි ඤාතයො;
තෙසම්පි ඡන්දමාවික්ඛිං, මා නිමන්තෙථ තෙහි මං.
- 46. “යො මෙ කනිට්ඨකො භාතා, නන්දො නාමාසි පණ්ඩිතො;
සොපි මං අනුසික්ඛන්තො, පබ්බජ්ජං සමරොවයි.
- 47. “අහං සොණො ච නන්දො ච, උහො මාතාපිතා මම;
තදාපි හොගෙ ඡඩ්ඨෙත්වා, පාවිසිමිහා මහාවත”න්ති.

තත්ථ තදාපීති යදා අහං බ්‍රහ්මවඩ්ඪනනගරෙ සොණො නාම බ්‍රහ්මණකුමාරො අහොසිං, තදාපි. ලොකං දිස්වානාති සකලම්පි සත්තලොකං පඤ්ඤාවක්ඛුනා පස්සිත්වා. අන්ධිභූතන්ති පඤ්ඤාවක්ඛුචිරහෙන අන්ධජාතං අන්ධභාවං පත්තං. තමොත්ථවන්ති අවිජ්ජන්ධකාරෙන අභිභූතං. චිත්තං භවතො පතිකුට්ඨිති ජාතිආදිසංවෙගවත්ථුපච්චවෙක්ඛණෙන කාමාදිභවතො මම චිත්තං සබ්බකුට්ඨි සන්තිලියති න විසරති. තුත්තවෙගහතං වියාති තුත්තං චුච්චති අයොකණ්ටකසීසො දීඝදණ්ඩො, යො පතොදොති චුච්චති. තෙන වෙගසා අභිභතො යථා හත්ථාජානීයො සංවෙගප්පත්තො හොති, එවං මම චිත්තං තදා කාමාදීනවපච්චවෙක්ඛණෙන සංවෙගප්පත්තන්ති දස්සෙති.

දිස්වාන විවිධං පාපන්ති ගෙහං ආවසන්තෙහි සරාවාසනිමිත්තං ඡන්දොසාදිවසෙන කරියමානං නානාවිධං පාණාතිපාතාදිපාපකම්මඤ්චෙව තන්තිමිත්තඤ්චෙව තෙසං ලාමකභාවං පස්සිත්වා. එවං චිත්තෙසහං තදාති “කදා හු බො අහං මහාහත්ථී විය අයඛන්ධනං සරඛන්ධනං ඡන්දිත්වා ගෙහතො නික්ඛමනවසෙන වනං පවිසිස්සාමී”ති එවං තදා සොණකුමාරකාලෙ චිත්තෙසිං අහං. තදාපි මං නිමන්තිංසුති න කෙවලං අයොසරපණ්ඩිතාදිකාලෙයෙව, අථ බො තදාපි තස්මිං සොණකුමාරකාලෙපි මං මාතාපිතුආදයො ඤාතයො කාමහොගිතො කාමජ්ඣාසයා “එහි, තාත, ඉමං අසිතිකොට්ඨනං විභවං පටිපජ්ජ, කුලවංසං පතිට්ඨාපෙහි”ති උළාරෙහි හොගෙහි නිමන්තයිංසු. තෙසම්පි ඡන්දමාවික්ඛිත්ති තෙසම්පි මම ඤාතිනං තෙහි කාමහොගෙහි මා මං නිමන්තයිත්ථාති අත්තතො ඡන්දම්පි ආවික්ඛිං, පබ්බජ්ජාය නින්තජ්ඣාසයම්පි කට්ඨෙසිං, යථාජ්ඣාසයං පටිපජ්ජථාති අධිප්පායො.

සොපි මං අනු සික්ඛන්තොති “ඉමෙ කාමා නාම අප්පස්සාදා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා”තිආදිනා (ම. නි. 1.234; 2.43-45; පාඨ.417) නයෙන නානාප්පකාරං කාමෙසු ආදිනං පච්චිකේතීති යථාහං සීලාදීනි සික්ඛන්තො පබ්බජ්ජං රොවෙසිං. සොපි නන්දපණ්ඩිතො තට්ඨ තස්ස නෙක්ඛම්මෙන මං අනුසික්ඛන්තො පබ්බජ්ජං සමරොවයිති. අහං සොණො ව නන්දො වානි තස්මිං කාලෙ සොණනාමකො අහං මය්හං කනිට්ඨභානා නන්දො වානි. උභො මානාපිතා මමාති “ඉමෙ නාම පුත්තකා ඵලං තරුණකාලෙපි කාමෙ ජහන්ති, කිමඛිගං පන මය”න්ති උප්පන්නසංවේගා මානාපිතරො ව. භොගෙ ජඩ්ඛෙත්වාති අසීතිකොට්ඨිභවසමිද්ධෙ මහා භොගෙ අනපෙක්ඛවිත්තා ඛෙළපිණ්ඩං විය පරිච්චිත්වා මයං චත්තාරොපි ජනා හිමචන්තප්පදෙසෙ මහාවනං නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයෙන පවිසිම්හාති අත්ථො.

පවිසිත්වා ව තෙ තත්ථ රමණියෙ භූමිභාගෙ අස්සමං මාපෙත්වා තාපසපබ්බජ්ජාය පබ්බජිත්වා තත්ථ වසිංසු. තෙ උභොපි භාතරො මානාපිතරො පටිජග්ගිංසු. තෙසු නන්දපණ්ඩිතො “මයා ආභතඵලාඵලානෙව මානාපිතරො බාදාපෙස්සාමි”ති හියොයා ව පුරිමගොචරගතිනිට්ඨානතො ව යානි තානි අවසෙසානි ඵලාඵලානි පාතොව ආනෙත්වා මානාපිතරො බාදාපෙති. තෙ තානි බාදිත්වා මුඛං චික්ඛාලෙත්වා උපොසට්ඨිකා භොන්ති. සොණපණ්ඩිතො පන දුරං ගන්ත්වා මධුරමධුරානි සුපක්කානි ආභරිත්වා උපනාමෙති. අථ නං තෙ “තාත, කනිට්ඨෙන ආභතානි මයං බාදිත්වා උපොසට්ඨිකා ජාතා, ඉදානි නො අත්ථො නත්ථී”ති වදන්ති. ඉති තස්ස ඵලාඵලානි පරිභොගං න ලහන්ති විනස්සන්ති, පුනදිවසාදීසුපි තට්ඨවානි, ඵලං සො පඤ්චාහිඤ්ඤතාය දුරම්පි ගන්ත්වා ආභරති, තෙ පන න බාදන්ති.

අථ මහාසත්තො වින්තෙසි – “මානාපිතරො සුමුමාලා, නන්දො ව යානි තානි අපක්කානි දුප්පක්කානි ඵලාඵලානි ආභරිත්වා බාදාපෙති, ඵලං සන්තෙ ඉමෙ න චිරං පවත්තිස්සන්ති, වාරෙස්සාමි න”න්ති. අථ නං ආමන්තෙත්වා “නන්ද, ඉතො පටියාය ඵලාඵලං ආභරිත්වා මමාගමනං පතිමානෙහි, උභො ඵකතොව බාදාපෙස්සාමා”ති ආහ. ඵලං චුත්තෙපි අත්තනො පුඤ්ඤං පච්චාසිස්සන්තො න තස්ස වචනමකාසි. මහාසත්තො තං උපටියානං ආගතං “න ත්වං පණ්ඩිතානං වචනං කරොසි, අහං ජෙට්ඨො, මානාපිතරො ව මමෙව භාරො, අහමෙව නෙ පටිජග්ගිස්සාමි, ත්වං ඉතො අඤ්ඤත්ථ යාහී”ති තස්ස අච්ඡරං පහරි.

සො තෙන පණාමිතො තත්ථ යාතුං අසක්කොන්තො තං චන්දිත්වා මානාපිතුනං තමත්ථං ආරොචෙත්වා අත්තනො පණ්ණසාලං පවිසිත්වා කසිණං ඔලොකෙත්වා තංදිවසමෙව අට්ඨ ව සමාපත්තියො පඤ්ච ව අහිඤ්ඤායො නිබ්බන්තෙත්වා වින්තෙසි – “කිං නු ඛො අහං සිනෙරුපාදතො රත්තවාලුකං ආභරිත්වා මම භාතු පණ්ණසාලාපරිවෙණං ආකිරිත්වා ඛමාපෙස්සාමි, උදාහු අනොතත්තතො උදකං ආභරිත්වා ඛමාපෙස්සාමි? අථ වා මෙ භාතා දෙවතාවසෙන ඛමෙයා, චත්තාරො මහාරාජානො සක්කඤ්ච දෙවරාජානං ආනෙත්වා ඛමාපෙස්සාමි, ඵලං පන න සොහිස්සති, අයං ඛො මනොජො බුහ්මවඩ්ඪනරාජා සකලජම්බුදීපෙ අග්ගරාජා, තං ආදිං කත්වා සබ්බෙ රාජානො ආනෙත්වා ඛමාපෙස්සාමි, ඵලං සන්තෙ මම භාතු ගුණො සකලජම්බුදීපං අචන්ථරිත්වා ගමිස්සති, චන්දො විය සුරියො විය ව පඤ්ඤායිස්සති”ති.

සො තාවදෙව ඉද්ධියා ගන්ත්වා බුහ්මවඩ්ඪනනගරෙ තස්ස රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරෙ ඔතරිත්වා “ඵකො තාපසො තුම්භෙ දට්ඨුකාමො”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙත්වා තෙන කතොකාසො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “අහං අත්තනො බලෙන සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං ගහෙත්වා තව දස්සාමි”ති. “කථං පන තුම්භෙ, හන්තෙ, සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං ගහෙත්වා දස්සථා”ති? “මහාරාජ, කස්සචි වධවිජේදං අකත්වා අත්තනො ඉද්ධියාව ගහෙත්වා දස්සාමි”ති මහනියා සෙනාය සද්ධිං තං ආදාය කොසලරට්ඨං ගන්ත්වා නගරස්ස අවිදුරෙ බන්ධාවාරං නිවෙසෙත්වා “යුද්ධං වා නො දෙතු, වසෙ වා චන්තතු”ති කොසලරඤ්ඤො දුතං පාහෙසි. තෙන කුප්ඤ්ඤිත්වා යුද්ධසජ්ජෙන හුත්වා නික්ඛන්තෙන සද්ධිං යුද්ධෙ ආරද්ධෙ අත්තනො ඉද්ධානුභාවෙන යථා ද්විත්තං සෙනානං පීළනං න භොති, ඵලං කත්වා යථා ව කොසලරාජා තස්ස වසෙ චන්තති, ඵලං වචනපටිච්චනහරණෙහි සංවිදහි. ඵතෙනුපායෙන සකලජම්බුදීපෙ රාජානො තස්ස වසෙ චත්තාපෙසි.

සො තෙන පරිතුට්ඨො නන්දපණ්ඩිතං ආහ – “හන්තෙ, තුම්භෙහි යථා මය්හං පටිඤ්ඤාතං, තථා කතං, බහුපකාරා මෙ තුම්භෙ, කිමහං තුම්භාකං කරිස්සාමි, අහඤ්ඤි තෙ සකලජම්බුදීපෙ උපඩ්ඨරජ්ජමිපි දාතුං ඉච්ඡාමි, කිමඛිගං පන හත්ථිඅස්සරථමණිමුත්තාපවාළරජතසුචණ්ණදාසිදාසපරිජනපරිච්ඡේද”න්ති? තං සුත්වා නන්දපණ්ඩිතො “න මෙ තෙ, මහාරාජ, රජ්ජෙන අත්ථො, නාපි හත්ථියානාදිහි, අපි ව ඛො තෙ රට්ඨෙ අසුකස්මිං නාම අස්සමෙ මම මානාපිතරො පබ්බජිත්වා වසන්ති. තායාහං උපට්ඨගන්තො ඵකස්මිං අපරාධෙ මම ජෙට්ඨභාතිකෙන සොණපණ්ඩිතෙන නාම මහෙසිනා පණාමිතො, ස්වාහං තං ආදාය තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ඛමාපෙස්සාමි, තස්ස මෙ ත්වං ඛමාපනෙ සභායො භොහී”ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා වතුච්ඡතිඅක්ඛොහනි පරිමාණාය සෙනාය පරිවුතො ඵකසතරාජුහි සද්ධිං නන්දපණ්ඩිතං පුරක්ඛත්වා තං අස්සමපදං පත්වා වතුරඛිගුලජපදෙසං මුඤ්චිත්වා ආකාසෙ ධීතෙන කාපෙන අනොතත්තතො උදකං ආභරිත්වා පානියං පටිසාමෙත්වා පරිවෙණං සම්මජ්ජිත්වා මානාපිතුනං ආසන්නප්පදෙසෙ නිසිත්තං කුමාරතිස්මජ්ජිතං මහාසත්තං උපසඬකම්ත්වා නන්දපණ්ඩිතො තං ඛමාපෙසි. මහාසත්තො නන්දපණ්ඩිතං මාතරං පටිච්ඡාපෙත්වා අත්තනා යාවච්චං පිතරං පටිජග්ගි. තෙසං පන රාජුනං –

“ආනන්දො ව පමොදො ව, සදා හසිතකිළිනං;
මාතරං පරිවරිත්වාන, ලබ්භමෙතං විජානතා.

“ආනන්දෝ ව පමොදෝ ව, සදා හසිතකිලිනං;
පිතරං පරිවරිත්ථාන, ලබ්භමෙතං විජානතො.

“දානඤ්ච පෙය්‍යවජ්ජඤ්ච, අත්ථවරියා ව යා ඉධ;
සමානත්තතා ව ධම්මෙසු, තත්ථ තත්ථ යථාරහං;
එතෙ බො සඬගහා ලොකෙ, රථස්සාණීව යායතො.

“එතෙ ව සඬගහා නාස්සු, න මාතා පුත්තකාරණා;
ලභෙථ මානං පූජං වා, පිතා වා පුත්තකාරණා.

“යස්මා ව සඬගහා එතෙ, සම්මපෙක්ඛන්ති පණ්ඩිතා;
තස්මා මහත්තං පජ්ජොන්ති, පාසංසා ව භවන්ති තෙ.

“බ්‍රහ්මාති මාතාපිතරො, පුබ්බාවරියාති වුව්චරෙ;
ආහුනෙය්‍යා ව පුත්තානං, පජාය අනුකම්පකා.

“තස්මා හි තෙ නමස්සෙය්‍ය, සක්කරෙය්‍ය ව පණ්ඩිතො;
අන්නෙන අථ පානෙන, චත්ථෙන සයනෙන ව;
උච්ඡාදනෙන න්භාපනෙන, පාදානං ධොවනෙන ව.

“තාය නං පාරිවරියාය, මාතාපිතුසු පණ්ඩිතා;
ඉධෙව නං පසංසන්ති, පෙච්ච සග්ගෙ පමොදති”ති. (ජා. 2.20.176-183) –

බුද්ධලීලාය ධම්මං දෙසෙසි, තං සුත්ථා සබ්බෙපි තෙ රාජානො සබ්බකායා පසිදිංසු. අථ තෙ පඤ්චස්ස සීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා “දානාදීසු අජපමත්තා භොවා”ති ඔවදිත්වා විස්සජ්ජෙසි. තෙ සබ්බෙපි ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා ආයුපරියොසානෙ දෙවනගරං පුරයිංසු. බොධිසත්තො “ඉතො පට්ඨාය මාතරං පටිජග්ගාහි”ති මාතරං නන්දපණ්ඩිතං පටිච්ඡාපෙත්වා අත්තනා යාවජීවං පිතරං පටිජග්ගි. තෙ උභොපි ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායනා අභෙසුං.

තදා මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි, නන්දපණ්ඩිතො ආනන්දත්ථෙපරො, මනොජො රාජා සාරිපුත්තත්ථෙපරො, එකසතරාජානො අසිනිමහාපෙරා වෙච අඤ්ඤතරපෙරා ව, චතුර්විසතිඅක්ඛොභනීපරිසා බුද්ධපරිසා, සොණපණ්ඩිතො ලොකනාටො.

තස්ස කිඤ්චාපි සාතිසයා නෙක්ඛම්මපාරම්, තථාපි හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව සෙසපාරම්යො ව නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා අච්චත්තමෙව කාමෙසු අනපෙක්ඛතා, මාතාපිතුසු තිබ්බො සගාරවසජ්ජතිස්සභාවො , මාතාපිතුඋපට්ඨානෙන අතිත්ති, සතිපි නෙසං උපට්ඨානෙ සබ්බකාලං සමාපත්තිවිහාරෙහි චිතිනාමනන්ති එවමාදයො මහාසත්තස්ස ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බාති.

සොණපණ්ඩිතවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නෙක්ඛම්මපාරම් නිට්ඨිතා.

6. තෙමියවරියාවණ්ණනා

48. ඡට්ඨෙ කාසිරාජස්ස අත්‍රජොති කාසිරඤ්ඤො අත්‍රජො පුත්තො යදා භොමී, තදා මුගපක්ඛොති නාමෙන, තෙමියොති වදන්ති මන්ති තෙමියොති නාමෙන මුගපක්ඛවතාධිට්ඨානෙන “මුගපක්ඛො”ති මාතාපිතරො ආදිං කත්ථා සබ්බෙව මං වදන්තිති සම්බන්ධො. මහාසත්තස්ස හි ජාතදිවසෙ සකලකාසිරිට්ඨෙ දෙවො වස්සි, යස්මා ව සො රඤ්ඤො වෙච අමච්චාදිනඤ්ච හදයං උළාරෙන පිතිසිනෙහෙන තෙමියමානො උජ්ජන්තො, තස්මා “තෙමියකුමාරො”ති නාමං අභොසි.

49. සොළසිත්ථිසහස්සානන්ති සොළසන්තං කාසිරඤ්ඤො ඉත්ථාගාරසහස්සානං. න විජ්ජති පුමොති පුත්තො න ලබ්භති. න කෙචලඤ්ච පුත්තො එව, ධිතාපිස්ස නත්ථි එව. අභොරත්තානං අච්චයෙන, නිබ්බන්තො අභමෙකකොති අපුත්තකස්සෙව තස්ස රඤ්ඤො බහුතං සංච්ච්ජරානං අතීත්තා අනෙකෙසං අභොරත්තානං අපගමනෙන සක්කදත්තියො අභමෙකකොච බොධිපරියෙසනං වරමානො, තදා තස්ස පුත්තො හුත්වා උජ්ජන්තොති සත්ථා වදති.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකවා – අතීතෙ බාරාණසියං කාසිරාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස සොළසසහස්සා ඉත්ථියො අභෙසුං. තාසු එකාපි පුත්තං වා ධිතරං වා න ලභති. නාගරා “අම්භාකං රඤ්ඤො වංසානුරක්ඛකො එකොපි පුත්තො නත්ථි”ති විජ්ජට්ඨාරි ජාතා සන්තිපතිත්වා රාජානං “පුත්තං පත්ථෙහි”ති ආහංසු. රාජා සොළසසහස්සා ඉත්ථියො “පුත්තං

පත්ථෙට්ටා”ති ආණාපෙසි. තා වන්දාදිනං උපට්ඨානාදිති කත්වා පත්ථෙට්ටනියොපි න ලහිංසු. අග්ගමහෙසි පනස්ස මද්දරාජධිකා වන්දාදෙවී නාම සීලසම්පන්නා අහොසි. රාජා “ත්වම්පි පුත්තං පත්ථෙට්ඨි”ති ආහ. සා පුණ්ණමදිවසෙ උපොසථිකා හුත්වා අත්තනො සීලං ආවජ්ජෙත්වා “සවාහං අඛණ්ඩසීලා, ඉමිනා මෙ සච්චෙන පුත්තො උප්පජ්ජතු”ති සච්චකිරියමකාසි. තස්සා සීලතෙජෙන සක්කස්ස ආසනං උණ්හාකාරං දස්සෙසි. සක්කො ආවජ්ජෙත්තො තං කාරණං ඤාත්වා “වන්දාදෙවියා පුත්තපටිලාභස්ස උපායං කරිස්සාමි”ති තස්සා අනුච්ඡවිකං පුත්තං උපධාරෙත්තො බොධිසත්තං තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්තිත්වා තත්ථ යාවනායුකං යත්වා තතො චචිත්වා උපරිදෙවලොකෙ උප්පජ්ජතුකාමං දිස්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “සම්ම, තයි මනුස්සලොකෙ උප්පන්නෙ පාරමියො ච තෙ පුරෙස්සන්ති, මහාජනස්ස ච වුඩ්ඪි භවිස්සති, අයං කාසිරඤ්ඤො වන්දා නාම අග්ගමහෙසි පුත්තං පත්ථෙට්ඨි, තස්සා කුච්ඡියං උප්පජ්ජාහි”ති ආහ.

සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා තස්සා කුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්ස සභායා පඤ්චසතා දෙවපුත්තා ඛිණායුකා දෙවලොකා චචිත්වා තස්සෙව රඤ්ඤො අමච්චභරියානං කුච්ඡිසු පටිසන්ධිං ගණ්හිංසු. දෙවී ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං ඤාත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා ගබ්භපරිහාරං දාපෙසි. සා පරිපුණ්ණගබ්භා ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණසම්පන්නං පුත්තං විජායි. තංදිවසමෙව අමච්චගෙහෙසු පඤ්චකුමාරසතානි විජායිංසු. උභයම්පි සුත්වා රාජා “මම පුත්තස්ස පරිවාරා එතෙ”ති පඤ්චන්තං දාරකසතානං පඤ්චධානිසතානි පෙසෙත්වා කුමාරපසාධනානි ච පෙසෙසි. මහාසත්තස්ස පන අතිදිසාදිදොසච්චජ්ජිතා අලම්බන්ථනා මධුරථඤ්ඤා චතුසට්ඨිධානියො දත්වා මහන්තං සක්කාරං කත්වා වන්දාදෙවියාපි චරං අදාසි. සා ගහිතකං කත්වා යපෙසි. දාරකො මහතා පරිවාරෙන වඩ්ඪති. අථ නං එකමාසිකං අලඬකරිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ආනයිංසු. රාජා පියපුත්තං ඔලොකෙත්වා ආලිඬගිත්වා අඩකෙ නිසිදාපෙත්වා රමයමානො නිසිදි.

50. තස්මිං බණෙ වත්තාරො චොරා ආනිතා. රාජා තෙසු එකස්ස සකණ්ටකාහි කසාහි පහාරසහස්සං ආණාපෙසි, එකස්ස සඬබලිකාය බන්ධිත්වා බන්ධනාගාරප්පවෙසනං, එකස්ස සරිරෙ සත්තිප්පහාරදානං, එකස්ස සුලාරොපනං. මහාසත්තො පිතු කථං සුත්වා සංවෙගප්පත්තො හුත්වා “අහො මම පිතා රජ්ජං නිස්සාය භාරියං නිරයගාමිකම්මං කරොති”ති චිත්තෙසි. පුනදිවසෙ නං සෙනච්ඡත්තස්ස හෙට්ඨා අලඬකතසිරිසයනෙ නිපජ්ජාපෙසුං.

සො ථොකං නිද්දායිත්වා පටිබුද්ධො අක්ඛිති උම්මිලෙත්වා සෙනච්ඡත්තං ඔලොකෙත්තො මහන්තං සිරිච්චවං පස්සි. අථස්ස පකතියාපි සංවෙගප්පත්තස්ස අතිරෙකතරං භයං උප්පජ්ජී. සො “කුතො නු බො අහං ඉමං රාජගෙහං ආගතො”ති උපධාරෙත්තො ජාතිස්සරඤ්ඤාණෙන දෙවලොකතො ආගතභාවං ඤාත්වා තතො පරං ඔලොකෙත්තො උස්සදතිරයෙ පක්කභාවං පස්සි. තතො පරං ඔලොකෙත්තො තස්මිංයෙව නගරෙ රාජභාවං පස්සි. අථ සො “අහං විසතිවස්සානි රජ්ජං කාරෙත්වා අසිතිවස්සසහස්සානි උස්සදතිරයෙ පච්චිං, ඉදානි පුනපි ඉමස්මිං වොරගෙහෙ නිබ්බන්තොස්මි, පිතාපි මෙ හියෙයා චතුසු වොරෙසු ආනිතෙසු තථාරූපං ඵරුසං නිරයසංවත්තනිකං කථං කථෙසි. න මෙ ඉමිනා අවිදිතවිපුලානත්ථාවහෙන රජ්ජෙන අත්ථො, කථං නු බො ඉමමිහා වොරගෙහා මුච්චෙයා”න්ති චිත්තෙත්තො නිපජ්ජී. අථ නං එකා දෙවධිතා “තාත තෙමියකුමාර, මා භායි, තිණි අඩගානි අධිට්ඨන්ති තච සොත්ථි භවිස්සති”ති සමස්සාසෙසි. තං සුත්වා මහාසත්තො රජ්ජසඬධාතා අනත්ථතො මුච්චිතුකාමො සොළසසංවච්ඡරානි තිණි අඩගානි අවලාධිට්ඨානවසෙන අධිට්ඨති. තෙන වුත්තං “කිච්ඡාලද්ධං පියං පුත්ත”න්තිආදි.

තත්ථ කිච්ඡාලද්ධන්ති කිච්ඡෙන කසිරෙන විරකාලපත්ථනාය ලද්ධං. අභිජාතන්ති ජාතිසම්පන්නං. කායපුත්තියා වෙච ඤාණපුත්තියා ච සමන්තාගතත්තා පුත්තින්ධරං. සෙනච්ඡත්තං ධාරයිත්වාන, සයනෙ පොසෙති මං පිතාති පිතා මෙ කාසිරාජා “මා නං කුමාරං රජො වා උස්සාවො වා”ති ජාතකාලතො පට්ඨාය සෙනච්ඡත්තස්ස හෙට්ඨා සිරිසයනෙ සයාපෙත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන මං පොසෙති.

51. නිද්දායමානො සයනවරෙ පබුජ්ඣත්වා අහං ඔලොකෙත්තො පණ්ඩරං සෙනච්ඡත්තං අද්දසං. යෙනාහං නිරයං ගතොති යෙන සෙනච්ඡත්තෙන තතො තතියෙ අත්තභාවෙ අහං නිරයං ගතො, සෙනච්ඡත්තසීසෙන රජ්ජං වදති.

52. සහ දිට්ඨස්ස මෙ ඡත්තන්ති තං සෙනච්ඡත්තං දිට්ඨස්ස දිට්ඨවතො මෙ සහ තෙන දස්සනෙන, දස්සනසමකාලමෙවාති අත්ථො. තාසො උප්පජ්ජී හෙරවොති සුපරිවිදිතාදිනවත්තා භයානකො චිත්තුත්තාසො උදපාදි. විනිච්ඡයං සමාපන්නො, කථාහං ඉමං මුඤ්චිස්සන්ති කථං නු බො අහං ඉමං රජ්ජං කාළකණ්ණිං මුඤ්චෙයාන්ති එවං විවාරණං ආපජ්ජිං.

53. පුබ්බසාලොහිතා මය්හන්ති පුබ්බෙ එකස්මිං අත්තභාවෙ මම මාතුභුතපුබ්බා තස්මිං ඡත්තෙ අධිවත්ථා දෙවතා මය්හං අත්ථකාමිනී හිතෙසිනී. සා මං දිස්වාන දුක්ඛිතං, තිසු යානෙසු යොජයිති සා දෙවතා මං තථා වෙතොදුක්ඛෙන දුක්ඛිතං දිස්වා මුග්ගපක්ඛබ්බරභාවසඬධානෙසු තිසු රජ්ජදුක්ඛතො නික්ඛමනකාරණෙසු යොජෙසි.

54. පණ්ඩිච්චයන්ති පණ්ඩිච්චං, අයමෙව වා පායො. මා විභාවයාති මා පකාසෙහි. බාලමතොති බාලොති ඤාතො. සබ්බොති සකලො අත්තොජනො වෙච බහිජනො ව. ඔව්භායතුනි නිහරථෙතං කාළකණ්ණිනි අවජානාතු. එවං තච අත්ථො භවිස්සති එවං යථාචුත්තනයෙන අවජානිතබ්බභාවෙ සති තුය්හං ගෙහතො නික්ඛමනෙන හිතං පාරම්පරිපුරණං භවිස්සති.

55. තෙතං වචනන්ති තෙ එතං තිණි අඬගානි අධිට්ඨාහිති වචනං. අත්ථකාමාසි මෙ අම්මානි අම්ම දෙවතෙ, මම අත්ථකාමා අසි. හිතකාමානි තස්සෙව පරියායවචනං. අත්ථොති වා එත්ථ සුඛං වෙදිතබ්බං. හිතන්ති තස්ස කාරණානු නුඤ්ඤං.

56. සාගරෙව ථලං ලභින්ති වොරගෙහෙ වතාහං ජාතො, අහු මෙ මහාවතානත්ථොති සොකසාගරෙ ඔසිදන්තො තස්සා දෙවතාය අහං වචනං සුත්වා සාගරෙ ඔසිදන්තො විය ථලං පතිට්ඨං අලභිං, රජ්ජකුලතො නික්ඛමනොපායං අලභින්ති අත්ථො. තයො අඬගෙ අධිට්ඨාහිති යාව ගෙහතො නික්ඛමිං, තාව තිණි අඬගානි කාරණානි අධිට්ඨං.

57. ඉදානි තානි සරුපතො දස්සෙතුං “මූගො අහොසි”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ පක්ඛොති පියසප්පි. සෙසං සුචිඤ්ඤයාමෙව.

එවං පන මහාසත්තෙ දෙවතාය දින්නනයෙ යත්වා ජාතවස්සතො පට්ඨාය මූගාදිභාවෙන අත්තානං දස්සෙන්නෙ මාතාපිතරො ධානිආදයො ව “මූගානං හනුපරියොසානං නාම එවරුපං න හොති, ඛධිරානං කණ්ණසොතං නාම එවරුපං න හොති, පියසප්පිතං හත්ථපාදා නාම එවරුපා න හොන්ති, හවිතබ්බමෙත්ථ කාරණෙන, වීමංසිස්සාම න”න්ති වින්නෙත්වා “බිරොන තාව වීමංසිස්සාම”ති සකලදිවසං බිරං න දෙන්ති. සො සුස්සන්තොපි බිරත්ථාය සද්දං න කරොති.

අථස්ස මාතා “පුත්තො මෙ ඡාතො, බිරමස්ස දෙථා”ති බිරං දාපෙසි. එවං අන්තරන්තරා බිරං අදත්වා එකසංවච්ඡරං වීමංසන්තාපි අන්තරං න පස්සිංසු. තතො “කුමාරකා නාම පුච්ඡෙජ්ජකං පියායන්ති, ඵලාඵලං පියායන්ති, කිළ්ලනභණ්ඩකං පියායන්ති, භොජනං පියායන්ති”ති තානි තානි පලොභනීයානි උපනෙත්වා වීමංසනවසෙන පලොභෙත්තා යාව පඤ්චවස්සකාලා අන්තරං න පස්සිංසු. අථ නං “දාරකා නාම අග්ගිතො භායන්ති, මත්තභත්ථිතො භායන්ති, සප්පතො භායන්ති, උක්ඛිත්තාසිකපුරිසතො භායන්ති, තෙහි වීමංසිස්සාම”ති යථා තෙහිස්ස අනත්ථො න ඡායති, තථා පුරිමමෙව සංවිදහිත්වා අතිභයානකාකාරෙන උපගච්ඡන්තෙ කාරෙසුං.

මහාසත්තො නිරයභයං ආවජ්ජෙත්වා “ඉතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන නිරයො භායිතබ්බො”ති නිව්වලොව හොති. එවම්පි වීමංසිත්වා අන්තරං න පස්සන්තා පුන “දාරකා නාම සමජ්ජත්ථිකා හොන්ති”ති සමජ්ජං කාරෙත්වාපි මහාසත්තං සාණියා පරික්ඛිපිත්වා අජානන්තස්සෙව චතුසු පස්සෙසු සඬබ්බද්දෙහි භෙරිසද්දෙහි ව සහසා එකනින්නාදං කාරෙත්වාපි අන්ධකාරෙ සටෙහි දීපං උපනෙත්වා සහසා ආලොකං දස්සෙත්වාපි සකලසරිරං එණිතෙන මක්ඛෙත්වා බහුමක්ඛිකෙ යානෙ නිපජ්ජාපෙත්වාපි න්භාපනාදීනි අකත්වා උච්චාරපස්සාවමත්ථකෙ නිපන්නං අජ්ඣුපෙක්ඛිත්වාපි තත්ථ ව පලිපන්නං සයමානං පරිභාසෙහි අක්කොසනෙහි ව සටිටෙත්වාපි හෙට්ඨාමඤ්චෙ අග්ගිකපල්ලං කත්වා උණ්භසන්තාපෙන පිළෙත්වාපිති එවං නානාවිධෙහි උපායෙහි වීමංසන්තාපිස්ස අන්තරං න පස්සිංසු.

මහාසත්තො හි සබ්බත්ථ නිරයභයමෙව ආවජ්ජෙත්වා අධිට්ඨානං අවිකොපෙත්තො නිව්වලොව අහොසි. එවං පන්තරසවස්සානි වීමංසිත්වා අථ සොළසවස්සකාලෙ “පියසප්පිතො වා හොන්තු මූගබ්බිරා වා රජනීයෙසු අරජ්ජන්තා දුස්සනීයෙසු අදුස්සන්තා නාම නත්ථිති නාටකානිස්ස පච්චුපට්ඨපෙත්වා වීමංසිස්සාමා”ති කුමාරං ගන්ධොදකෙන න්භාපෙත්වා දෙවපුත්තං විය අලඬකරිත්වා දෙවවිමානකප්පං පුජ්ජගන්ධදාමාදීහි එකාමොදපමොදං පාසාදං ආරොපෙත්වා උත්තමරුපධරා භාවවිලාසසම්පන්නා දෙවච්ඡරාපටිභාගා ඉත්ථියො උපට්ඨපෙසුං – “ගච්ඡථ නච්චාදීහි කුමාරං අභිරමාපෙථා”ති. තා උපගන්ත්වා තථා කාතුං වායමිංසු. සො බුද්ධිසම්පන්නතාය “ඉමා මෙ සරිරසම්ඵස්සං මා වින්දිංසු”ති අස්සාසපස්සාසෙ නිරුන්ධි. තා තස්ස සරිරසම්ඵස්සං අවින්දන්තියො “ථද්ධසරිරො එස, නායං මනුස්සො, යක්ඛො හවිස්සති”ති පක්කමිංසු.

එවං සොළස වස්සානි සොළසහි මහාවීමංසාහි අනෙකානි ව බුද්දකවීමංසාහි පරිග්ගණිතුං අසක්කුණිත්වා මාතාපිතරො “තාත, තෙමීයකුමාර, මයං තව අමූගාදිභාවං ජානාම, න හි තෙසං එවරුපානි මුඛකණ්ණසොතපාදානි හොන්ති, ත්වං අම්මෙහි පත්ථෙත්වා ලද්ධපුත්තකො, මා නො නාසෙහි, සකලජම්බුදීපෙ රාජුතං සන්තිකා ගරහතො මොවෙහි”ති සහ විසුං විසුඤ්ච අනෙකචාරං යාචිංසු. සො තෙහි එවං යාවියමානොපි අසුණන්තො විය හුත්වා නිපජ්ජී.

58. අථ රාජා මහාසත්තස්ස උභො පාදෙ කණ්ණසොතෙ ජීවිහං උභො ව හත්ථෙ කුසලෙහි පුරිසෙහි වීමංසාපෙත්වා “යදිපි අපියසප්පිආදීනං වියස්ස පාදාදයො, තථාපි අයං පියසප්පි මූගබ්බිරො මඤ්ඤෙ, ඊදිසෙ කාලකණ්ණපුරිසෙ ඉමස්මිං ගෙහෙ වසන්නෙ තයො අන්තරායා පඤ්ඤායන්ති ජීවිතස්ස වා ඡත්තස්ස වා මහෙසියා වා”ති ලක්ඛණපාදකෙහි ඉදානි කථිතං. ජාතදිවසෙ පන “තුම්භාකං දොමනස්සපරිහරණත්ථං ‘ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණො’ති චුත්ත”න්ති අමුවෙහි ආරොචිතං සුත්වා අන්තරායභයෙන හිතො “ගච්ඡථ නං අවමඬගලරටෙ නිපජ්ජාපෙත්වා පච්ඡිමද්වාරෙන නිහරාපෙත්වා ආමකසුසානෙ නිබණ්ඨා”ති ආණාපෙසි. තං සුත්වා මහාසත්තො හට්ඨො උදග්ගො අහොසි – “විරස්සං වත මෙ මනොරථො මත්ථකං පාපුණ්ණස්සති”ති. තෙන චුත්තං “තතො මෙ හත්ථපාදෙ වා”තිආදි.

තත්ප් මද්දියාති මද්දනවසෙන විමංසිත්වා. අනුනතන්ති හත්පාදිහි අවිකලතං. නින්දිසුන්ති “එවං අනුනාවයවොපි සමානො මුගාදි විය දිස්සමානො “රජ්ජං කාරෙතුං අභබ්බො, කාලකණ්ණිපුරිසො අය”න්ති ගරහිංසු. “නිද්දිසු”න්තිපි පායො, වදිංසුති අත්ථො.

59. ඡඩ්ඛනං අනුමොදිසුන්ති රාජදස්සනත්පං ආගතා සබ්බෙපි ජනපදවාසීනො සෙනාපතිපුරොහිතජ්ජමුඛා රාජපුරිසා තෙ සබ්බෙපි එකමනා සමානචිත්තා හුත්වා අන්තරායපරිහරණත්පං රඤ්ඤා ආණත්තා භූමියං නිබණනවසෙන මම ඡඩ්ඛනං මුඛසඬකොවං අකත්වා අභිමුඛභාවෙන සාධු සුට්ඨු ඉදං කත්තබ්බමෙවාති අනුමොදිංසු.

60. සො මෙ අත්ථො සමිජ්ඣුපාති යස්සත්පාය යදත්පං තතො මුගාදිභාවාධිට්ඨානවසෙන දුක්කරවරණං විණ්ණං වරිතං, සො අත්ථො මම සමිජ්ඣුති. තෙසං මම මාතාපිතුආදීනං මතිං අධිජ්ජායං සුත්වා සො අහං මම අධිජ්ජායසමිජ්ඣුනෙන භට්ඨො අනුපධාරෙත්වා භූමියං නිබණනානුජානනෙන සංවිග්ගමානසොව අභොසිත්ති වචනසෙසෙන සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො.

61. එවං කුමාරස්ස භූමියං නිබණනෙ රඤ්ඤා ආණත්තෙ වන්දාදෙවී තං පවත්තිං සුත්වා රාජානං උපසඬකමිත්වා, “දෙව, තුම්හෙහි මය්හං වරො දින්නො, මයා ච ගහිතකං කත්වා යපිතො, තං මෙ ඉදානි දෙට්ඨා”ති. “ගණ්හ, දෙවී”ති. “පුත්තස්ස මෙ රජ්ජං දෙට්ඨා”ති. “පුත්තො තෙ කාලකණ්ණි, න සක්කා දාතු”න්ති. “තෙන හි, දෙව, යාවජීවං අදෙන්තො සත්ත වස්සානි දෙට්ඨා”ති. “තම්පි න සක්කා”ති. “ජ වස්සානි, පඤ්චවත්තාරිතිණිද්වෙච්ඡකං වස්සං, සත්ත මාසෙ, ජපඤ්චවත්තාරොතයොද්වෙච්ඡකං මාසංඅද්ධමාසංසත්තාහං දෙට්ඨා”ති. සාධු ගණ්හාති.

සා පුත්තං අලඬකාරාපෙත්වා “තෙමියකුමාරස්ස ඉදං රජ්ජ”න්ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා නගරං අලඬකාරාපෙත්වා පුත්තං හත්ථික්ඛන්ධං ආරොපෙත්වා සෙනවිජත්තං මත්ථකෙ කාරාපෙත්වා නගරං පදක්ඛිණං කත්වා ආගතං අලඬකතසිරිසයනෙ නිපජ්ජාපෙත්වා සබ්බරත්තිං යාචි – “තාත තෙමිය, තං නිස්සාය සොළස වස්සානි නිද්දං අලහිත්වා රොදමානාය මෙ අක්ඛිති උජ්ජක්කානි, සොකෙන හදයං හිජ්ජති විය, තව අපිට්ඨසජ්ජිආදිභාවං ජානාමි, මා මං අනාථං කරි”ති. ඉමිනා නියාමෙන ජ දිවසෙ යාචි. ඡට්ඨෙ දිවසෙ රාජා සුන්නදං නාම සාරථී පක්කොසාපෙත්වා “ස්වෙ පාතොව අවමඬගලරථෙන කුමාරං නීහරිත්වා ආමකසුසානෙ භූමියං නිබණිත්වා පට්ඨිට්ඨනකකම්මං කත්වා එහි”ති ආහ. තං සුත්වා දෙවී “තාත, කාසිරාජා තං ස්වෙ ආමකසුසානෙ නිබණ්ණං ආණාපෙසි. ස්වෙ මරණං පාපුණ්ණස්සති”ති ආහ.

මහාසත්තො තං සුත්වා “තෙමිය, සොළස වස්සානි තයා කතො වායාමො මත්ථකං පත්තො”ති භට්ඨො උදග්ගො අභොසි. මාතුයා පනස්ස හදයං හිජ්ජනාකාරං විය අභොසි. අථ තස්සා රත්තියා අවිවයෙන පාතොව සාරථී රථං ආදාය ද්වාරෙ යපෙත්වා සිරිගබ්හං පවිසිත්වා “දෙවි, මා මය්හං කුජ්ඣි, රඤ්ඤො ආණා”ති පුත්තං ආලිඬිතිත්වා නිපන්නං දෙවිං පිට්ඨිහත්ථෙන අපනෙත්වා කුමාරං උක්ඛිජිත්වා පාසාදා ඔතරි. දෙවී උරං පහරිත්වා මහාසද්දෙන පරිදෙවිත්වා මහාතලෙ ඔහිසි.

අථ තං මහාසත්තො ඔලොකෙත්වා “මයි අකථෙන්නෙ මාතු සොකො බලවා හවිස්සති”ති කථෙතුකාමො හුත්වාපි “ස්වෙ කථෙස්සාමි සොළස වස්සානි කතො වායාමො මොසො හවිස්සති, අකථෙන්නො පනාහං අත්තනො ච මාතාපිතුනඤ්ච පච්චයො හවිස්සාමි”ති අධිවාසෙසි. සාරථී “මහාසත්තං රථං ආරොපෙත්වා පච්ඡිමද්වාරාහිමුඛං රථං පෙසෙස්සාමි”ති පාචිනද්වාරාහිමුඛං පෙසෙසි. රථො නගරා නික්ඛමිත්වා දෙවනානුභාවෙන තියොජනට්ඨානං ගතො. මහාසත්තො සුට්ඨුතරං තුට්ඨවිත්තො අභොසි. තත්ප් වනසටං සාරථීස්ස ආමකසුසානං විය උපට්ඨාසි. සො “ඉදං යානං සුන්දර”න්ති රථං ඔක්කමාපෙත්වා මග්ගපස්සෙ යපෙත්වා රථා ඔරුය්හ මහාසත්තස්ස ආහරණහණ්ඩං ඔමුඤ්චිත්වා හණ්ඩකං කත්වා යපෙත්වා කුදාලං ආදාය අවිදුරෙ ආවාටං බණ්ණං ආරහි. තෙන වුත්තං “න්භාපෙත්වා අනුලිමිජිත්වා”තිආදි.

තත්ප් න්භාපෙත්වාති සොළසහි ගන්ධොදකසටෙහි න්භාපෙත්වා. අනුලිමිජිත්වාති සුරහිවිලෙපනෙන විලිම්පෙත්වා. වෙයෙත්වා රාජවෙයනන්ති කාසිරාජුතං පච්චෙණියාගතං රාජමකුටං සීසෙ පටිමුඤ්චිත්වා. අභිසිඤ්චිත්වාති තස්මිං රාජකුලෙ රාජාහිසෙකනියාමෙන අභිසිඤ්චිත්වා. ඡත්තෙන කාරෙසුං පුරං පදක්ඛිණන්ති සෙනවිජත්තෙන ධාරියමානෙන මං නගරං පදක්ඛිණං කාරෙසුං.

62. සත්තාහං ධාරයිත්වානාති මය්හං මාතු වන්දාදෙවියා වරලාහනවසෙන ලද්ධං සත්තාහං මම සෙනවිජත්තං ධාරයිත්වා. උග්ගතෙ රවිමණ්ඩලෙති තතො පුනදිවසෙ සුරියමණ්ඩලෙ උග්ගතමත්තෙ අවමඬගලරථෙන මං නගරතො නීහරිත්වා භූමියං නිබණනත්පං සාරථී සුන්නදො වනමුපගච්ඡි.

63. සජ්ජස්සන්ති සන්නද්ධො අස්සං, යුගෙ යොජිතස්සං මෙ රථං මග්ගතො උක්කමාපනවසෙන එකොකාසෙ කත්වා. හත්ප්මුච්චිතොති මුච්චිතහත්ථො, රථපාවනතො මුත්තහත්ථොති අත්ථො. අථ වා හත්ප්මුච්චිතොති හත්ප්මුත්තො මම හත්ප්තො මුච්චිත්වාති අත්ථො. කාසුන්ති ආවාටං. නිබාතුන්ති නිබණ්ණං.

64-5. ඉදානි යදන්ථං මයා සොළස වස්සානි මූගවතාදිඅධිට්ඨානෙන දුක්කරවරියා අධිට්ඨිතා, තං දස්සෙතුං “අධිට්ඨිතමධිට්ඨාන”න්ති ගාථාද්වයමාහ.

තත්ථ තප්පෙන්තො විවිධකාරණානි ද්විමාසිකකාලතො පටියාය යාව සොළසසංවච්ඡරා ථඤ්ඤපටිසෙධනාදීහි විවිධෙහි නානප්පකාරෙහි කාරණෙහි තප්පයන්තො භයවිද්ධංසනවසෙන විභෙදියමානො. සෙසං සුචිඤ්ඤෙයාමෙව.

අථ මහාසත්තො සුනන්දෙ කාසුං බණන්තෙ “අයං මෙ වායාමකාලො”ති උට්ඨාය අත්තනො හත්ථපාදෙ සම්බාහිත්වා රථා ඔතරිතුං මෙ බලං අත්ථිති ඤාත්වා චිත්තං උප්පාදෙසි. තාවදෙවස්ස පාදපතිට්ඨානට්ඨානං වාතපුණ්ණභස්තවම්මං විය උග්ගන්ත්වා රථස්ස පච්ඡිමන්තං ආහව්ව අට්ඨාසි. සො ඔතරිත්වා කතිපයෙ වාරෙ අපරාපරං වඩ්ඤ්මිත්වා “යොජනසතම්පි ගන්තුං මෙ බලං අත්ථි”ති ඤාත්වා රථං පච්ඡිමන්තෙ ගහෙන්වා කුමාරකානං කිළ්ලනානකං විය උක්ඛිපිත්වා “සවෙ සාරථී මයා සද්ධිං පටිවිරුප්ඤ්ඤායා, අත්ථී මෙ පටිවිරුප්ඤ්ඤායා බල”න්ති සල්ලක්ඛෙන්වා පසාධනත්ථාය චිත්තං උප්පාදෙසි. තඬ්ඛණඤ්ඤෙව සක්කස්ස භවනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො තං කාරණං ඤාත්වා විස්සකම්මං ආණාපෙසි – “ගච්ඡ කාසිරාජපුත්තං අලඬකරොහි”ති. සො “සාධු”ති වත්වා දිබ්බෙහි ව මානුසෙහි ව අලඬකාරෙහි සක්කං විය තං අලඬකරි. සො දෙවරාජලීලාය සාරථීස්ස බණනොකාසං ගන්ත්වා ආවාටතීරෙ යත්වා –

“කින්ත්‍ර සන්තරමානොව, කාසුං බණසි සාරථී;
පුට්ඨො මෙ සම්ම අක්ඛාහි, කිං කාසුයා කරස්සසි”ති. (ජා. 2.22.3) –

ආහ.

තෙන උද්ධං අනොලොකෙන්වාච –

“රඤ්ඤො මූගො ව පක්ඛො ව, පුත්තො ජාතො අවෙනසො;
සොම්හි රඤ්ඤො සමප්ඤ්චියො, පුත්තං මෙ නිබණං වනෙ”ති. (ජා. 2.22.4) –

වුත්තෙ මහාසත්තො –

“න බධිරො න මූගොස්මි, න පක්ඛො න ව චිකලො;
අධම්මං සාරථී කයිරා, මං වෙ ත්වං නිබණං වනෙ.

“ඌරු බාහුඤ්ච මෙ පස්ස, භාසිතඤ්ච සුණොහි මෙ;
අධම්මං සාරථී කයිරා, මං වෙ ත්වං නිබණං වනෙ”ති. (ජා. 2.22.5-6) –

වත්වා පුන තෙන ආවාටබණනං පභාය උද්ධං ඔලොකෙන්වා තස්ස රූපසම්පත්තිං දිස්වා “මනුස්සො වා දෙවො වා”ති අජානන්තෙන –

“දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො, අදු සක්කො පුරින්දදො;
කො වා ත්වං කස්ස වා පුත්තො, කථං ජානෙමු තං මය”න්ති. (ජා. 2.22.7) –

වුත්තෙ –

“නම්හි දෙවො න ගන්ධබ්බො, නාපි සක්කො පුරින්දදො;
කාසිරඤ්ඤො අහං පුත්තො, යං කාසුයා නිබඤ්ඤසි.

“තස්ස රඤ්ඤො අහං පුත්තො, යං ත්වං සම්මුපප්පිසි;
අධම්මං සාරථී කයිරා, මං වෙ ත්වං නිබණං වනෙ.

“යස්ස රුක්ඛස්ස ජායාය, නිසිදෙයා සයෙයා වා;
න තස්ස සාබං භඤ්ජෙයා, මිත්තදුබ්බො හි පාපකො.

“යථා රුක්ඛො තථා රාජා, යථා සාබා තථා අහං;
යථා ඡායුපගො පොසො, එවං ත්වමසි සාරථී;
අධම්මං සාරථී කයිරා, මං වෙ ත්වං නිබණං වනෙ”ති. (ජා. 2.22.8-11) –

ආදිනා නයෙන ධම්මං දෙසෙන්වා තෙන නිවත්තනත්ථං යාවිතො අනිවත්තනකාරණං පබ්බජ්ජාඡන්දං තස්ස ව හෙතු නිරයභයාදිකං අතීතභවෙ අත්තනො පවත්තිං චිත්ථාරෙන කට්ඨන්වා තාය ධම්මකථාය තාය ව පටිපත්තියා තස්මිම්පි

පබ්බජිතුකාමෙ ජාතෙ රක්ඛේදො ඉමං -

“රථං නියානයිත්වාන, අනණො එහි සාරථී;
අනණස්ස හි පබ්බජ්ජා, එතං ඉසිති වණ්ණිත”න්ති. (ජා. 2.22.44) -

වත්වා තං විස්සජ්ජෙයි.

සො රථං ආභරණානි ව ගහෙත්වා රක්ඛේදො සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙයි. රාජා තාවදෙව “මහාසත්තස්ස සන්තිකං ගමිස්සාමි”ති නගරතො නිග්ගච්ඡි සද්ධිං වතුරඬ්භිනියා සෙනාය ඉත්ථාගාරෙහි නාගරජානපදෙහි ව. මහාසත්තොපි බො සාරථීං උයොයාපෙත්වා පබ්බජිතුකාමො ජාතො. තස්ස චිත්තං ඤත්වා සක්කො විස්සකම්මං පෙසෙයි - “තෙමීයපණ්ඩිතො පබ්බජිතුකාමො, තස්ස අස්සමපදං පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ ව මාපෙහි”ති. සො ගන්ත්වා තියොජනිකෙ වනසණ්ඨෙ අස්සමං මාපෙත්වා රත්තිට්ඨානදිව්ඨානවඩ්ඤාමනපොක්ඛරණිඵලරුක්ඛසම්පන්නං කත්වා සබ්බෙ ව පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ මාපෙත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. බොධිසත්තො තං දිස්වා සක්කදත්තියභාවං ඤත්වා පණ්ණසාලං පවිසිත්වා වත්ථානි අපනෙත්වා තාපසවෙසං ගහෙත්වා කට්ඨත්ථරෙ නිසිත්තො අට්ඨ සමාපත්තියො, පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙත්වා පබ්බජ්ජාසුබ්බෙත අස්සමෙ නිසිදි.

කාසිරාජාපි සාරථීනා දස්සිතමග්ගෙන ගන්ත්වා අස්සමං පවිසිත්වා මහාසත්තෙන සහ සමාගන්ත්වා කතපටිසන්ථාරො රජ්ජෙන නිමන්තෙයි. තෙමීයපණ්ඩිතො තං පටික්ඛිපිත්වා අනෙකාකාරවොකාරං අනිච්චතාදිපටිසංයුත්තාය ව කාමාදීනවපටිසංයුත්තාය ව ධම්මියා කථාය රාජානං සංවෙජෙයි. සො සංවිග්ගමානසො සරාවාසෙ උක්කණ්ඩිතො පබ්බජිතුකාමො හුත්වා අමච්චෙ ඉත්ථාගාරෙ ව පුච්ඡි. තෙපි පබ්බජිතුකාමා අහෙසුං. අථ රාජා වන්දාදෙවිං ආදිං කත්වා සොළස සහස්සෙ ඔරොධෙ ව අමච්චාදිකෙ ව පබ්බජිතුකාමෙ ඤත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙයි - “යෙ මම පුත්තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිතුකාමා, තෙ පබ්බජන්තු”ති. සුවණ්ණකොට්ඨාගාරාදීනි ව විවරාපෙත්වා විස්සජ්ජාපෙයි. නාගරා ව යථාපසාරිතෙයෙව ආපණෙ විවට්ඨවාරානෙව ගෙහානි ව පහාය රක්ඛේදො සන්තිකං අගමංසු. රාජා මහාපනෙන සද්ධිං මහාසත්තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජී. සක්කදත්තියං තියොජනිකං අස්සමපදං පරිපුරි.

සාමන්තරාජානො “කාසිරාජා පබ්බජිතො”ති සුත්වා “බාරාණසිරජ්ජං ගහෙස්සාමා”ති නගරං පවිසිත්වා දෙවනගරසදිසං නගරං සත්තරත්තහරිතං දෙවච්චානකප්පං රාජනිවෙසනඤ්ච දිස්වා “ඉමං ධනං නිස්සාය භයෙන භවිතබ්බ”න්ති තාවදෙව නික්මිත්වා පායාසුං. තෙසං ආගමනං සුත්වා මහාසත්තො වනන්තං ගන්ත්වා ආකාසෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසෙයි. තෙ සබ්බෙ සද්ධිං පරිසාය තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජීංසු. එවං අපරෙපි අපරෙපිති මහාසමාගමො අහොසි. සබ්බෙ ඵලාඵලානි පරිභුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්ති. යො කාමාදිවිතක්කං විතක්කෙති, තස්ස චිත්තං ඤත්වා මහාසත්තො තත්ථ ගන්ත්වා ආකාසෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසෙති.

සො ධම්මස්සවනසප්පායං ලභිත්වා සමාපත්තියො අභිඤ්ඤායො ව නිබ්බත්තෙති. එවං අපරොපි අපරොපිති සබ්බෙපි ජීවිතපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායනා අහෙසුං. තිරච්ඡානගතාපි මහාසත්තෙ ඉසිගණෙපි චිත්තං පසාදෙන්වා ඡසු කාමසග්ගෙසු නිබ්බත්තිංසු. මහාසත්තස්ස බ්‍රහ්මවරියං වීරං දිසමද්ධානං පවත්තිත්ථ. තදා ඡත්තෙ අධිවත්ථා දෙවතා උප්පලවණ්ණො අහොසි, සාරථී සාරිපුත්තත්ථරො, මානාපිතරො මහාරාජකුලානි, පරිසා බුද්ධපරිසා, තෙමීයපණ්ඩිතො ලොකනාටො.

තස්ස අධිට්ඨානපාරමි ඉධ මත්ථකං පත්තා, සෙසපාරමියොපි යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා මාසජාතකාලතො පට්ඨාය නිරයභයං පාපහිරුතා රජ්ජඵලච්ඡා නෙක්ඛම්මනිමිත්තං මූලාදිභාවාධිට්ඨානං තත්ථ ව විරොධිප්පච්චයසමොධානෙපි නිච්චලභාවොති එවමාදයො ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බාති.

තෙමීයවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අධිට්ඨානපාරමි නිට්ඨිතා.

7. කපිරාජවරියාවණ්ණනා

67. සත්තමෙ යදා අහං කපි ආසින්නි යස්මිං කාලෙ අහං කපියොනියං නිබ්බත්තිත්වා චූද්ධිමන්ථාය නාගබලො ථාමසම්පන්නො අස්සපොතකප්පමාණො මහාසරිරො කපි හොමි. නදීකුලෙ දරිසයෙති එකිස්සා නදියා තිරෙ එකස්මිං දරිභාගෙ යදා වාසං කප්පෙමිති අත්ථො.

තදා කිර බොධිසත්තො යුථපරිහරණං අකත්වා එකවරො හුත්වා විහාසි. තස්සා පන නදියා වෙමජ්ඣෙ එකො දීපකො නානප්පකාරෙහි අම්බපනසාදිහි ඵලරුක්ඛෙහි සම්පන්නො. බොධිසත්තො ථාමප්පසම්පන්නාය නදියා ඔරිමතිරතො උප්පතිත්වා දීපකස්ස පන නදියා ව මජ්ඣෙ එකො පිට්ඨිපාසාණො අත්ථී, තස්මිං පතති. තතො

උප්පතිත්වා තස්මිං දීපකෙ පතති. සො තත්ථ නානප්පකාරානි ඵලාඵලානි බාදිත්වා සායං තෙනෙව උපායෙන පච්චාගන්ත්වා අත්තනො වසන්තියානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙපි තථෙව කරොති. ඉමිනා නියාමෙන වාසං කප්පෙසි.

තස්මිං පන කාලෙ ඵකො කුම්භිලො සප්පාපතිකො තස්සං නදියං වසති. තස්ස හරියා බොධිසත්තං අපරාපරං ගච්ඡන්තං දිස්වා තස්ස හදයමංසෙ දොහළං උප්පාදෙත්වා කුම්භිලං ආහ – “මය්හං බො, අයාපුත්ත, ඉමස්ස වානරස්ස හදයමංසෙ දොහළො උප්පන්නො”ති. සො “සාධු, හද්දෙ, ලච්ඡසි”ති වත්වා “අප්ප තං සායං දීපකතො ආගච්ඡන්තමෙව ගණ්ඨිස්සාමි”ති ගන්ත්වා පිට්ඨිපාසාණො නිපජ්ජී. බොධිසත්තො තං දිවසං ගොවරං වරිත්වා සායන්හසමයෙ දීපකෙ ධිතොව පාසාණං ඔලොකෙත්වා “අයං පාසාණො ඉදානි උච්චතරො බායති, කිං නු බො කාරණං”න්ති වින්තෙසි. මහාසත්තස්ස හි උදකප්පමාණඤ්ච පාසාණප්පමාණඤ්ච සුවචත්ථාපිතමෙව හොති. තෙනස්ස ඵතදහොසි – “අප්ප ඉමිස්සා නදියා උදකං තෙව භායති, අථ ව පනායං පාසාණො මහා හුත්වා පඤ්ඤායති, කච්චි නු බො ඵත්ථ මය්හං ගහණත්ථාය කුම්භිලො නිපන්නො”ති?

සො “විමංසිස්සාමි තාව න”න්ති තත්ථෙව යත්වා පාසාණෙන සද්ධිං කථෙන්නො විය “හො, පාසාණා”ති වත්වා පටිච්චනං අලහන්නො යාවතතියං “හො, පාසාණා”ති ආහ. පාසාණො පටිච්චනං න දෙති. පුනපි බොධිසත්තො “කිං, හො පාසාණ, අප්ප මය්හං පටිච්චනං න දෙසි”ති ආහ. කුම්භිලො “අද්ධා අයං පාසාණො අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු වානරින්දස්ස පටිච්චනං දෙති මඤ්ඤෙ, අප්ප පන මයා ඔත්ථරිතත්තා න දෙති, හන්දාහං දස්සාමිස්ස පටිච්චන”න්ති වින්තෙත්වා “කිං වානරින්දා”ති ආහ. “කොසි ත්ව”න්ති? “අහං කුම්භිලො”ති. “කිමත්ථං ඵත්ථ නිපන්නොසි”ති? “තව හදයං පත්ථයමානො”ති. බොධිසත්තො වින්තෙසි – “අඤ්ඤො මෙ ගමනමග්ගො නත්ථී, පටිරුද්ධං වත මෙ ගමන”න්ති. තෙන චුත්තං –

“පිළිතො සුසුමාරෙන, ගමනං න ලභාමහං”.

68. “යම්භොකාසෙ අහං යත්වා, ඔරා පාරං පනාමහං;
තත්ථච්ඡි සත්තුචධකො, කුම්භිලො ලුද්දදස්සනො”ති.

තත්ථ “පිළිතො සුසුමාරෙනා”ති අද්ධගාථාය චුත්තමෙවත්ථං. “යම්භොකාසෙ”ති ගාථාය පාකටං කරොති. තත්ථ යම්භොකාසෙති යස්මිං නදීමජ්ඣෙ ධීතපිට්ඨිපාසාණසඬ්ඛානෙ පදෙසෙ යත්වා. ඔරාති දීපකසඬ්ඛානා ඔරතීරා. පාරන්ති තදා මම වසන්තියානහුනං නදියා පරතීරං. පනාමහන්ති උප්පතිත්වා පනාමි අහං. තත්ථච්ඡිති තස්මිං. පිට්ඨිපාසාණප්පදෙසෙ සත්තුභූතො වධකො ඵකන්තෙනෙව සාතකො පච්චත්ථීකො ලුද්දදස්සනො සොරරූපො භයානකදස්සනො නිසීදි.

අථ මහාසත්තො වින්තෙසි – “අඤ්ඤො මෙ ගමනමග්ගො නත්ථී, අප්ප මයා කුම්භිලො වඤ්චෙතබ්බො, ඵවඤ්ඨි අයඤ්ච මහතා පාපතො මයා පරිමොචිතො සියා, මය්හඤ්ච ජීවිතං ලද්ධ”න්ති. සො කුම්භිලං ආහ – “සම්ම, කුම්භිල, අහං තුය්හං උපරි පතිස්සාමි”ති. කුම්භිලො “වානරින්ද, පපඤ්චං අකත්වා ඉතො ආගච්ඡාමි”ති ආහ. මහාසත්තො “අහං ආගච්ඡාමි, ත්වං පන අත්තනො මුඛං විවරිත්වා මං තව සත්තිකං ආගතකාලෙ ගණ්ඨාමි”ති අවොච. කුම්භිලානඤ්ච මුඛෙ විවටෙ අක්ඛිති නිම්මිලන්ති. සො තං කාරණං අසල්ලක්ඛෙන්නො මුඛං විවරි. අථස්ස අක්ඛිති නිම්මිලිංසු. සො මුඛං විවරිත්වා සබ්බසො නිම්මිලිතක්ඛි හුත්වා නිපජ්ජී. මහාසත්තො තස්ස තථාභාවං ඤාත්වා දීපකතො උප්පතිතො ගන්ත්වා කුම්භිලස්ස මත්ථකං අක්කමිත්වා තතො උප්පත්තො විජ්ජුලතා විය විජ්ජොතමානො පරතීරෙ අට්ඨාසි. තෙන චුත්තං –

69. “සො මං අසංසි ඵහිති, අහම්පෙමිති තං වදිං;
තස්ස මත්ථකමක්කම්ම, පරකුලෙ පතිට්ඨහි”න්ති.

තත්ථ අසංසිති අභාසි. අහම්පෙමිති අහම්පි ආගච්ඡාමිති තං කථෙසිං.

යස්මා පන තං දීපකං අම්බජම්බුපනසාදිඵලරුක්ඛසණ්ඨමණ්ඩිතං රමණීයං නිවාසයොග්ගඤ්ච, “ආගච්ඡාමි”ති පන පටිඤ්ඤාය දින්නත්තා සච්චං අනුරක්ඛන්නො මහාසත්තොපි “ආගමිස්සාමෙවා”ති තථා අකාසි. තෙන චුත්තං –

70. “න තස්ස අලිකං භණිතං, යථා වාවං අකාසහ”න්ති.
යස්මා චෙතං සච්චානුරක්ඛණං අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජිත්වා කතං, තස්මා ආහ –

“සච්චෙන මෙ සමො නත්ථී, ඵසා මෙ සච්චපාරමි”ති.

කුම්භිලො පන තං අච්ඡරියං දිස්වා “ඉමිනා වානරින්දෙන අතිඅච්ඡරකං කත”න්ති වින්තෙත්වා “හො වානරින්ද, ඉමස්මිං ලොකෙ චතුඨි ධම්මෙහි සමන්තාගතො පුග්ගලො අමිත්තෙ අභිභවති, තෙ සබ්බෙපි තුය්හං අබ්භන්තරෙ අත්ථී මඤ්ඤෙ”ති ආහ –

“යස්සෙනෙ චතුරො ධම්මා, වානරින්ද, යථා තව;

සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, දිට්ඨං සො අතිවත්තති”ති. (ජා. 1.2.147);

තත්ථ යස්සාති යස්ස කස්සචි පුග්ගලස්ස. එතෙති ඉදානි වත්තබ්බෙ පච්චක්ඛන්තො දස්සෙති. චතුරො ධම්මාති වත්තාරො ගුණා. සච්චන්ති වච්චසච්චං, “මම සන්තිකං ආගමිස්සාමි”ති වත්වා මුසාවාදං අකත්වා ආගතො එවාති එතං තෙ වච්චසච්චං. ධම්මොති විචාරණපඤ්ඤා, “එවං කතෙ ඉදං නාම භවිස්සති”ති පවත්නා තෙ එසා විචාරණපඤ්ඤා. ධිතිති අබ්බොච්ඡින්නං චිරියං වුච්චති, එතමපි තෙ අත්ථි. වාගොති අත්තපරිච්චාගො, ත්වං අත්තානං පරිච්චජිත්වා මම සන්තිකං ආගතො, යං පනාහං ගණ්ඨිතුං නාසක්ඛිං, මය්ගමෙවෙස දොසො . දිට්ඨන්ති පච්චාමිත්තං. සො අතිවත්තතිති යස්ස පුග්ගලස්ස යථා තච එවං එතෙ වත්තාරො ධම්මා අත්ථි, සො යථා මං ත්වං අප්ප අතික්කන්තො, තථෙව අත්තනො පච්චාමිත්තං අතික්කමති අභිභවතිති.

එවං කුම්භීලො බොධිසත්තං පසංසිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං ගතො. තදා කුම්භීලො දෙවදත්තො අහොසි, තස්ස භරියා විඤ්චමාණවිකා, කපිරාජා පන ලොකනාටො.

තස්ස ඉධාපි හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව සෙසපාරමියො නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා උදකස්ස පාසාණස්ස ව පමාණවචන්ථානෙන ඉදානි පාසාණො උච්චතරො බායතිති පරිග්ගණ්ඨනවසෙන පාසාණස්ස උපරි සුසුමාරස්ස නිපන්තභාවජානනං, පාසාණෙන කථනාපදෙසෙන තස්සත්ථස්ස නිච්ඡයගමනං, සුසුමාරස්ස උපරි අක්කමිත්වා සහසා පරතීරෙ පතිට්ඨානවසෙන සීඝ්කාරිතාය තස්ස මහතා පාපතො පරිමොචනං, අත්තනො ජීවිතරක්ඛණං, සච්චවාචානුරක්ඛණඤ්චාති එවමාදයො ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බාති.

කපිරාජවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සච්චතාපසචරියාවණ්ණනා

අට්ඨමෙ තාපසො සච්චසච්චයොති සච්චසද්දෙන අවිහාතබ්බො සච්චනාමකො තාපසො යදා යස්මිං කාලෙ හොමි, තදා. සච්චෙන ලොකං පාලෙසිත්ති අත්තනො අවිසංවාදිභාවෙන සත්තලොකං ජම්බුදීපෙ තත්ථ තත්ථ සත්තනිකායං පාපතො නානාවිධා අනත්ථතො ව රක්ඛිං. සමග්ගං ජනමකාසහන්ති තත්ථ තත්ථ කලභවිග්ගභවිවාදාපන්නං මහාජනං කලභෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා සාමග්ගියං ආනිසංසකථනෙන සමග්ගං අවිච්චමානං සම්මොදමානං අභමකාසිං.

තදා හි බොධිසත්තො බාරාණසියං අඤ්ඤතරස්මිං බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්ති. තස්ස “සච්චො”ති නාමං කරිංසු. සො වයප්පත්තො තක්කසිලං ගන්ත්වා දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්ඨිත්වා නචිරස්සෙව සබ්බසිප්පානං නිප්පන්නිං පත්තො. ආවරියෙන අනුඤ්ඤාතො බාරාණසිං පච්චාගන්ත්වා මාතාපිතරො වන්දිත්වා තෙහි අභිනන්දියමානො තෙසං චිත්තානුරක්ඛණත්ථං කතිපාහං තෙසං සන්තිකෙ වසී. අථ නං මාතාපිතරො පතිරුපෙන දාරෙන සංයොජෙතුකාමා සබ්බං විභවජානං ආචික්ඛිත්වා සරාවාසෙන නිමන්තෙසුං.

මහාසත්තො තෙක්ඛම්මප්ඤ්ඤායො අත්තනො තෙක්ඛම්මපාරමිං පරිබුහෙතුකාමො සරාවාසෙ ආදීනවං පබ්බජ්ජාය ආනිසංසඤ්ච නානප්පකාරතො කථෙත්වා මාතාපිතූනං අස්සමුඛානං රොදමානානං අපරිමාණං හොගක්ඛන්ධං අනන්තං යසං මහත්තඤ්ච ඤාතිපරිවට්ටං පහාය මහානාගොව අයසඬ්ඛිලිකං සරඛන්ධනං ඡින්දන්තො නික්ඛමිත්වා හිමවන්තප්පදෙසං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා වනමූලඵලාඵලෙහි යාපෙන්නො නචිරස්සෙව අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො නිබ්බන්තෙත්වා ඤානකීලං කීලයමානො සමාපත්තිවිහාරෙන විහරති.

සො එකදිවසං දිබ්බවක්ඛුනා ලොකං ඔලොකෙන්නො අද්දස සකලජම්බුදීපෙ මනුස්සෙ යෙභුයොන පාණාතිපාතාදිදසඅකුසලකම්මපට්ඨපසුතෙ කාමනිදානං කාමාධිකරණං අඤ්ඤමඤ්ඤං විවාදාපන්නෙ. දිස්වා එවං චින්තෙසි – “න බො පන මෙතං පතිරුපං, යදිදං ඉමෙ සත්තෙ එවං පාපපසුතෙ විවාදාපන්නෙ ව දිස්වා අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛණං. අහඤ්ඨි ‘සත්තෙ සංසාරපඬ්ඤාතො උද්ධරිත්වා නිබ්බානඵලෙ පතිට්ඨපෙස්සාමි’ති මහාසම්බොධියානං පටිපන්නො, තස්මා තං පටිඤ්ඤං අවිසංවාදෙන්නො යංනුනාහං මනුස්සපථං ගන්ත්වා තෙ තෙ සත්තෙ පාපතො ඔරමාපෙය්‍යං, විවාදඤ්ච තෙසං වූපසමෙය්‍යා”න්ති.

එවං පන චින්තෙත්වා මහාසත්තො මහාකරුණාය සමුස්සාහිතො සන්නං සමාපත්තිසුඛං පහාය ඉද්ධියා තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා තෙසං චිත්තානුකූලං ධම්මං දෙසෙන්නො කලභවිග්ගභවිවාදාපන්නෙ සත්තෙ දිට්ඨධම්මිකඤ්ච සම්පරායිකඤ්ච විරොධෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං සමග්ගෙ සහිතෙ අකාසී. අනෙකාකාරවොකාරඤ්ච පාපෙ ආදීනවං විභාවෙන්නො තතො සත්තෙ විචෙවෙත්වා එකච්චෙ දසසු කුසලකම්මපට්ඨමෙසු පතිට්ඨාපෙසී. එකච්චෙ පබ්බාපෙත්වා සීලසංවරෙ ඉන්ද්‍රියගුත්තියං සතිසම්පජ්ඤඤ පච්චෙකවාසෙ ඤානාභිඤ්ඤාසු ව යථාරහං පතිට්ඨාපෙසී. තෙන වුත්තං –

71. “පුනාපරං යදා හොමි, තාපසො සච්චසච්චයො;
සච්චෙන ලොකං පාලෙසිං, සමග්ගං ජනමකාසහ”න්ති.

ඉඩාපි මහාපුරිසස්ස හෙට්ඨා චූත්තනායෙනෙව සෙසපාරමියො නිද්ධාරෙනබ්බා. තථා ගුණානුභාවා ච විභාවෙනබ්බාති.

සච්චතාපසවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. වට්ටපොතකවරියාවණ්ණනා

72. නවමෙ මගධෙ වට්ටපොතකොතිආදිසු අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – මගධරටියෙ අඤ්ඤාතරස්මිං අරඤ්ඤප්පදෙසෙ වට්ටකයොනියං නිබ්බන්තිත්වා අණ්ඩකොසං පදාලෙන්වා අවිරනික්ඛන්තතාය තරුණො මංසපෙසිභුතො, තතො එව අජාතපක්ඛො වට්ටකච්ඡාපකො යදා අහං කුලාවකෙයෙව හොමි.

73. මුඛතුණ්ඩකෙනාහරිත්වාති මය්හං මාතා අත්තනො මුඛතුණ්ඩකෙන කාලෙන කාලං ගොචරං ආහරිත්වා මං පොසෙති. තස්සා එස්සෙන ජීවාමිති පරිසෙදනත්ථඤ්චෙව පරිභාවනත්ථඤ්ච සම්මදෙව කාලෙන කාලං මම. අධිසයනවසෙන චුසන්තියා තස්සා මම මාතුයා සරිරසම්ඵස්සෙන ජීවාමි විහරාමි අත්තභාවං පවත්තෙමි. නත්ථි මෙ කායිකං ඛලන්ති මය්හං පන අතිතරුණතාය කායසන්තිස්සිතං ඛලං නත්ථි.

74. සංවච්ඡරෙති සංවච්ඡරෙ සංවච්ඡරෙ. ගිම්භසමයෙති ගිම්භකාලෙ. සුක්ඛරුක්ඛසාධානං අඤ්ඤමඤ්ඤං සඬ්ඝට්ටනසමුප්පන්නෙන අග්ගිනා තස්මිං පදෙසෙ දවඩාහො පදිප්පති පප්පලති, සො තථා පදිපිතො. උපගච්ඡති අම්භාකන්ති මය්හං මාතාපිතුනඤ්චාති අම්භාකං වසනට්ඨානප්පදෙසං අත්තනො පතිට්ඨානස්ස අසුද්ධස්සාපි සුද්ධභාවකරණෙන පාවනතො පාවකොති ව ගතමග්ගෙ ඉන්ධනස්ස භස්මභාවාවහනතො කණ්ඞවත්තනීති ව ලද්ධනාමො අග්ගි වනරුක්ඛගච්ඡෙ දහන්තො කාලෙන කාලං උපගච්ඡති.

75. එවං උපගමනතො තදාපි සද්දායන්තොති “ධම්මම” ඉති එවං සද්දං කරොන්තො, අනුරවදස්සනඤ්ඤෙන දාවග්ගිතො. මහාසිඛීති පබ්බතකුටසදිසානං ඉන්ධනානං වසෙන මහතියො සිඛා එතස්සාති මහාසිඛී. අනුපුබ්බෙන අනුක්කමෙන තං අරඤ්ඤප්පදෙසං ක්කාපෙන්තො දහන්තො අග්ගි මම සම්පට්ඨානං උපාගමි.

76. අග්ගිවෙගහයාති වෙගෙන ආගච්ඡතො අග්ගිතො භයෙන භීතා. තස්මිනාති විත්තුත්‍රාසසමුට්ඨිතෙන කායස්ස ඡම්භිතත්තෙන ව උත්‍රාසා. මාතාපිතාති මාතාපිතරො. අත්තානං පරිමොවයුන්ති අග්ගිනා අනුපද්දුතට්ඨානගමනෙන අත්තනො සොත්ථිභාවමකංසු. මහාසත්තො හි තදා මහාගෙණ්ඩුකප්පමාණො මහාසරිරො අහොසි. තං මාතාපිතරො කෙනවි උපායෙන ගහෙන්වා ගන්තුං අසක්කුණන්තා අත්තසිනෙහෙන ව අභිභුයාමානා පුත්තසිනෙහං ඡඩ්ඛෙන්වා පලායිංසු.

77. පාදෙ පක්ඛෙ පජ්ඣාමිති අත්තනො උභො පාදෙ උභො පක්ඛෙ ව භූමියං ආකාසෙ ව ගමනසප්පේ කරොන්තො පසාරෙමි ඉරියාමි වායමාමි. “පටිභාමි” තිපි පාඨො, වෙභාසගමනයොග්ගෙ කාතුං ඊභාමිති අත්ථො. “පතීභාමි” තිපි පඨන්ති. තස්සත්ථො – පාදෙ පක්ඛෙ ව පති විසුං ඊභාමි, ගමනත්ථං වායමාමි, තං පන වායාමකරණත්ථමෙව. කස්මා? යස්මා නත්ථි මෙ කායිකං ඛලං. සොහං අගතිකො තත්ථාති සො අහං එවංභුතො පාදපක්ඛෙකල්ලෙන ගමනවිරහිතො මාතාපිතුනං අපගමනෙන වා අප්පට්ඨසරණො, තත්ථ දාවග්ගිඋපද්දුතෙ වනෙ, තස්මිං වා කුලාවකෙ ධීතොව එවං ඉදාති වත්තබ්බාකාරෙන තදා වින්තෙසිං. දුතියඤ්චෙන්ථ අහන්ති නිපාතමත්තං දට්ඨබ්බං.

78. ඉදාති තදා අත්තනො වින්තිතාකාරං දස්සෙතුං “යෙසාහ” න්තිආදිමාහ; තත්ථ යෙසාහං උපධාවෙයාං, භීතො තසිතවෙධිතොති මරණභයෙන භීතො තතො එව විත්තුත්‍රාසෙන තසිතො සරිරකම්පනෙන වෙධිතො යෙසමහං පක්ඛන්තරං එතරහි දාවග්ගිඋපද්දුතො ජලදුග්ගං විය මඤ්ඤමානො පටිසිතුං උපධාවෙයාං තෙ මම මාතාපිතරො මං එකකං එව ඔහාය ජහිත්වා පක්කන්තා. කථං මෙ අප්ප කාතවෙති කථං නු ඛො මයා අප්ප කාතබ්බං, පටිපප්පිතබ්බන්ති අත්ථො.

එවං මහාසත්තො ඉතිකත්තබ්බතාසම්මුල්ලො හුත්වා ධීතො පුන වින්තෙසි – “ඉමස්මිං ලොකෙ සීලගුණො නාම අත්ථි, සච්චගුණො නාම අත්ථි, අතීතෙ පාරමියො පුරෙන්වා ඛොධිතලෙ නිසීදිත්වා අභිසම්බුද්ධා සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනසම්පන්නා සච්චානුදයකාරුඤ්ඤාබන්තිසමන්තාගතා සබ්බසත්තෙසු සමප්පවත්තමෙත්තාභාවනා සබ්බඤ්ඤාබුද්ධා නාම අත්ථි, තෙහි ව පටිවිද්ධො එකන්තනියානගුණො ධම්මො අත්ථි, මයි වාපි එකං සච්චං අත්ථි. සංවිප්පමානො එකො සභාවධම්මො පඤ්ඤායති, තස්මා අතිබුද්ධෙ වෙව තෙහි පටිවිද්ධගුණෙ ව ආවප්පෙන්වා මයි විප්පමානං සච්චං සභාවධම්මං ගහෙන්වා සච්චකිරියං කත්වා අග්ගිං පටික්කමාපෙන්වා අප්ප මයා අත්තනො වෙව ඉධ වාසිතං සෙසපාණිනඤ්ච සොත්ථිභාවං කාතුං වට්ටති” ති. එවං පන වින්තෙන්වා මහාසත්තො අත්තනො ආනුභාවෙ යත්වා යථාචන්තිතං පටිපප්පී. තෙන චූත්තං –

79. “අත්ථි ලොකෙ සීලගුණො, සච්චං සොවෙයානුද්දයා; තෙන සච්චෙන කාභාමි, සච්චකිරියමුත්තමං.

80. “ආවජ්ජේත්වා ධම්මඛලං, සරිත්වා පුබ්බකෙ ජිනෙ;
සච්චඛලමවස්සාය, සච්චකිරියමකාසහ”න්ති.

81. තත්ථ මහාසත්තො අතීතෙ පරිනිබ්බූතානං බුද්ධානං ගුණෙ ආවජ්ජේත්වා අත්තනි විජ්ජමානං සච්චසභාවං
ආරබ්භ යං ගාථං වත්වා තදා සච්චකිරියමකාසී, තං දස්සෙතුං “සන්ති පක්ඛා”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ සන්ති පක්ඛා අපනනාති මය්භං පක්ඛා නාම අත්ථි උපලබ්භන්ති, නො ච බො සක්කා එතෙහි උප්පතිතුං
ආකාසෙන ගන්තුන්ති අපනනා. සන්ති පාදා අවඤ්චනාති පාදාපි මෙ අත්ථි, තෙහි පන වඤ්චිතුං පදවාරගමනෙන ගන්තුං
න සක්කාති අවඤ්චනා. මාතෘපිතා ච නික්ඛන්තාති යෙ මං අඤ්ඤත්ථ නෙය්‍යුං, තෙපි මරණභයෙන මම මාතෘපිතරො
නික්ඛන්තා. ජාතවෙදාති අග්ගිං ආලපති. සො හි ජාතොව වෙදියති, ධූමජාලුට්ඨානෙන පඤ්ඤායති, තස්මා
“ජාතවෙදො”ති වූවිති. පටික්කමාති පටිගච්ඡ නිවත්තාති ජාතවෙදං ආණාපෙති.

ඉති මහාසත්තො “සවෙ මය්භං පක්ඛානං අත්ථිභාවො, තෙ ච පසාරෙත්වා ආකාසෙ අපනනභාවො, පාදානං
අත්ථිභාවො, තෙ ච උක්ඛිපිත්වා අවඤ්චනභාවො, මාතෘපිතූනං මං කුලාවකෙයෙව ඡඩ්ඛෙත්වා පලාතභාවො ච
සච්චසභාවභූතො එව, ජාතවෙද, එතෙන සච්චෙන ත්වං ඉතො පටික්කමා”ති කුලාවකෙ නිපන්තොව සච්චකිරියං
අකාසී. තස්ස සහ සච්චකිරියාය සොළසකරිසමත්තෙ යානෙ ජාතවෙදො පටික්කමී. පටික්කමන්තො ච න
කුසායමානොව අරඤ්ඤං ගතො, උදකෙ පන ඔපිලාපිතඋක්කා විය තත්ථෙව නිබ්බාසී. තෙන වුත්තං –

82. “සහ සච්චෙ කතෙ මය්භං, මහාපජ්ජලිතො සිඛි;
වජ්ජෙසි සොළසකරිසානි, උදකං පත්වා යථා සිඛි”ති.

සා පනෙසා බොධිසත්තස්ස වට්ටකයොනියං තස්මිං සමයෙ බුද්ධගුණානං ආවජ්ජනපුබ්බිකා සච්චකිරියා
අනඤ්ඤසාධාරණාති ආහ “සච්චෙන මෙ සමො නත්ථි, එසා මෙ සච්චපාරමී”ති. තෙනෙව හි තස්ස යානස්ස සකලෙපි
ඉමස්මිං කප්පෙ අග්ගිනා අනභිභවනීයත්තා තං කප්පට්ඨියපාටිභාරියං නාම ජාතං.

එවං මහාසත්තො සච්චකිරියවසෙන අත්තනො තත්ථ වාසීනං සත්තානඤ්ච සොත්ථිං කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ
යථාකම්මං ගතො.

තදා මාතෘපිතරො එතරහි මාතෘපිතරො අහෙසුං, වට්ටකරාජා පන ලොකනාථො.

තස්ස හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව සෙසපාරමියොපි යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා දාවග්ගිමිති තථා
හෙරවාකාරෙන අවත්ථරිත්වා ආගච්ඡන්තෙ තස්මිං වයෙ එකකො හුත්වාපි සාරදං අනාපජ්ජිත්වා සච්චාදිධම්මගුණෙ
බුද්ධගුණෙ ච අනුස්සරිත්වා අත්තනො එව ආනුභාවං නිස්සාය සච්චකිරියාය තත්ථ වාසීනමිපි සත්තානං
සොත්ථිභාවාපාදනාදයො ආනුභවා විභාවෙතබ්බා.

වට්ටපොතකවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. මච්ඡරාජවරියාවණ්ණනා

83. දසමෙ යදා හොමී, මච්ඡරාජා මහාසරෙති අතීතෙ මච්ඡයොනියං නිබ්බන්තිත්වා කොසලරට්ඨෙ සාවත්ථියං
ජේතවතෙ පොක්ඛරණ්ටියානෙ වල්ලිගහනපරික්ඛිත්තෙ එකස්මිං මහාසරෙ මච්ඡානං වතුති සඛිගහවත්ථුති
රඤ්ජනතො යදා අහං රාජා හොමී, මච්ඡගණපරිවුතො තත්ථ පටිවසාමී තදා. උණ්හෙති උණ්හකාලෙ ගිම්භසමයෙ.
සූරියසන්තාපෙති ආදිව්චසන්තාපෙන. සරෙ උදක ඛියථාති තස්මිං සරෙ උදකං ඛියන්තං ජිජ්ජිත්ථ. තස්මිඤ්ඤි රට්ඨෙ තදා
දෙවො න වස්සි, සස්සානි මිලායිංසු, වාපිආදිසු උදකං පරික්ඛයං පරියාදානං අගමාසි, මච්ඡකච්ඡපා කලලගහනං
පටිසිංසු. තස්මිමිපි සරෙ මච්ඡා කද්දමගහනං පටිසිත්වා තස්මිං තස්මිං යානෙ නිලිසිංසු.

84. තතොති තතො උදකපරික්ඛයතො අපරභාගෙ. කුලලසෙනකාති කුලලාවෙව සෙනා ච. භක්ඛයන්ති
දිවාරත්තිං, මච්ඡෙ උපනිසිදියාති තත්ථ තත්ථ කලලපිට්ඨෙ උපනිසිදිත්වා කලලගහනං පටිසිත්වා නිපන්තෙ මච්ඡෙ
කාකා චා ඉතරෙ චා දිවා වෙව රත්තිඤ්ච කණයග්ගසදිසෙහි තුණ්ඛෙහි කොට්ටෙන්වා කොට්ටෙන්වා නිහරිත්වා
විජ්ජන්දමානෙ භක්ඛයන්ති.

85. අථ මහාසත්තො මච්ඡානං තං බාසනං දිස්වා මහාකරුණාය සමුස්සාහිතහදයො “ය්‍යපෙත්වා මං ඉමෙ මම
ඤාතකෙ ඉමස්මා දුක්ඛා මොවෙතුං සමත්ථො නාම අඤ්ඤො නත්ථි, කෙන නු බො අහං උපායෙන තෙ ඉතො
දුක්ඛතො මොවෙය්‍ය”න්ති වින්තෙන්තො “යංනුනාහං පුබ්බකෙහි මහෙසීහි ආවිණ්ණසමාවිණ්ණං මයි ච සංවිජ්ජමානං
සච්චධම්මං නිස්සාය සච්චකිරියං කත්වා දෙවං වස්සාපෙත්වා මම ඤාතිසඬ්ඨස්ස ජීවිතදානං දෙය්‍යාං, තෙන ච
සකලස්සාපි ආහාරූපජීවිතො සත්තලොකස්ස මහාඋපකාරො සම්පාදිතො මයා”ති නිවිජයං කත්වා දෙවං වස්සාපෙතුං
සච්චකිරියං අකාසී. තෙන වුත්තං “එවං වින්තෙසහ”න්තිආදි.

තත්ප් සහ ඥාතීහි පිළිකොති මය්හං ඥාතීහි සද්ධිං තෙන උදකපරික්ඛයෙන පිළිකො. සභාති වා නිපාතමත්තං. මහාකාරුණිකතාය තෙන බාසනෙන දුක්ඛිතෙහි ඥාතීහි කාරණභූතෙහි පිළිකො, ඥාතිසඛිසදුක්ඛදුක්ඛිතොති අත්ථො.

86. ධම්මත්ථන්ති ධම්මභූතං අත්ථං, ධම්මතො වා අනපෙතං අත්ථං. කිං තං? සච්චං. අද්දසපස්සයන්ති මය්හං ඥාතීනඤ්ච අපස්සයං අද්දසං. අතික්ඛයන්ති මහාවිනාසං.

87. සද්ධම්මන්ති සතං සාධූතං බුද්ධාදීනං එකස්සාපි පාණිනො අභිංසනසඬ්ඛාතං ධම්මං. අනුස්සරිත්වා. පරමත්ථං විචිත්තයන්ති තං බො පන පරමත්ථං සච්චං අවිපරිතසභාවං කත්වා චිත්තයන්තො. යං ලොකෙ ධූවසස්සතන්ති යදෙනං බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකානං එකස්සාපි පාණිනො අභිංසනං, තං සබ්බකාලං තථභාවෙන ධූවං සස්සතං විචිත්තයං සච්චකිරියං අකාසිත්ති සම්බන්ධො.

88. ඉදානි තං ධම්මං මහාසත්තො අත්තති විජ්ජමානං ගහෙත්වා සච්චවචනං පයොපෙතුකාමො කාලවණ්ණං කද්දමං ද්විධා වියුහිත්වා අඤ්ජනරුක්ඛසාරසට්ඨකවණ්ණමහාසරිරො සුඛොතලොහිතකමණ්ණසදිසානි අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා ආකාසං උල්ලොකෙන්තො “යතො සරාමී අත්තාන”න්ති ගාථමාහ.

තත්ප් යතො සරාමී අත්තානන්ති යතො පට්ඨාය අභං අත්තභාවසඬ්ඛාතං අත්තානං සරාමී අනුස්සරාමී. යතො පත්තොස්මි විඤ්ඤාතන්ති යතො පට්ඨාය තාසු තාසු ඉතිකත්තබ්බතාසු විඤ්ඤාතං විජානනභාවං පත්තොස්මි, උද්ධං ආරොහනවසෙන ඉතො යාව මය්හං කායවචිකම්මානං අනුස්සරණසමත්ථතා විඤ්ඤාතප්පත්ති එව, එත්ථන්තරෙ සමානජාතිකානං බාදනට්ඨානෙන නිබ්බත්තොපි තණ්ඩුලකණප්පමාණම්පි මච්ඡං මයා න බාදිතපුබ්බං, අඤ්ඤම්පි කඤ්චි පාණං සඤ්චිච්ච හිංසිතං බාධිතං නාහිජානාමී, පගෙව ජීවිතා වොරොපිතං.

89. එතෙන සච්චවචජෙනාති “යදෙනං මයා කස්සචි පාණස්ස අභිංසනං චූත්තං, සච්ච එතං සච්චං තථං අවිපරිතං, එතෙන සච්චවචනෙන පජ්ජුත්තො මෙසො අභිවස්සතු, ඥාතිසඬ්ඛං මෙ දුක්ඛා පමොවෙතු”ති වත්වා පුත අත්තතො පරිවාරිකවෙට්ඨකං ආණාපෙන්තො විය පජ්ජුත්තං දෙවරාජානං ආලපන්තො “අභිත්ථනයා”ති ගාථමාහ.

තත්ප් අභිත්ථනය පජ්ජුත්තාති පජ්ජුත්තො චූච්චති මෙසො, අයං පන මෙසවසෙන ලද්ධනාමං වස්සවලාහකදෙවරාජානං ආලපති. අයං හිස්ස අධිප්පායො – දෙවො නාම අනභිත්ථනයන්තො විජ්ජුලතා අනිච්ඡාරෙන්තො පවස්සන්තොපි න සොහති, තස්මා ත්වං අභිත්ථනයන්තො විජ්ජුලතා නිච්ඡාරෙන්තො වස්සාපෙහිති. නිධිං කාකස්ස නාසයාති කාකා කලලං පටිසිත්වා ධීතෙ මච්ඡෙ තුණ්ඩෙන කොට්ටෙන්වා නිහරිත්වා බාදන්ති, තස්මා තෙසං අන්තොකලලෙ මච්ඡා “නිධි”ති චූච්චන්ති. තං කාකසඬ්ඛස්ස නිධිං දෙවං වස්සාපෙන්තො උදකෙන පටිච්ඡාදෙන්වා නාසෙහි. කාකං සොකාය රන්ධෙහිති කාකසඬ්ඛො ඉමස්මිං මහාසරෙ උදකෙන පුණ්ණෙ මච්ඡෙ අලභමානො සොච්ඡස්සති, තං කාකගණං ත්වං ඉමං කද්දමං පුරෙන්තො සොකාය රන්ධෙහි, සොකස්සත්ථාය පන වස්සාපයථ, යථා අන්තොනිජ්ඣානලක්ඛණං සොකං පාපුණාති, එවං කරොහිති අත්ථො. මච්ඡෙ සොකා පමොවයාති මම ඤාතකෙ සබ්බෙව මච්ඡෙ ඉමම්භා මරණසොකා පමොවෙහි. “මඤ්ච සොකා පමොවයා”ති (ජා. 1.1.75) ජාතකෙ පදන්ති. තත්ප් ව-කාරො සම්පිණ්ඩනත්ථො, මඤ්ච මම ඤාතකෙ වාති සබ්බෙව මරණසොකා පමොවෙහි (ජා. අට්ඨ. 1.1.75). මච්ඡානඤ්ච අනුදකභාවෙන පච්චත්ථිකානං සාසභාවං ගච්ඡාමාති මහාමරණසොකො, මහාසත්තස්ස පන තෙසං අනායබාසනං පටිච්ච කරුණායතො කරුණාපතිරූපමුඛෙන සොකසම්භවො වෙදිතබ්බො.

එවං බොධිසත්තො අත්තතො පරිවාරිකවෙට්ඨකං ආණාපෙන්තො විය පජ්ජුත්තං ආලපිත්වා සකලෙ කොසලරට්ඨෙ මහාවස්සං වස්සාපෙසි. මහාසත්තස්ස හි සීලතෙජෙන සච්චකිරියාය සමකාලමෙව සක්කස්ස පණ්ඩුකම්බලසීලාසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සො “කිං නු බො”ති ආවජ්ජෙන්තො තං කාරණං ඤාත්වා වස්සවලාහකදෙවරාජානං පක්කොසාපෙන්වා “තාත, මහාපුරිසො මච්ඡරාජා ඤාතීනං මරණසොකෙන වස්සාපනං ඉච්ඡති, සකලං කොසලරට්ඨං එකමෙසං කත්වා වස්සාපෙහි”ති ආහ.

සො “සාධු”ති සම්පට්චිත්ථවා එකං වලාහකං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා මෙසගීතං ගායන්තො පාචිතලොකධාතුඅභිමුඛො පක්ඛන්දි. පාචිතදිසාභාගෙ බලමණ්ඩලමත්තං එකං මෙසමණ්ඩලං උට්ඨාය සතපට්ඨං සහස්සපට්ඨං හුත්වා අභිත්ථනයන්තං විජ්ජුලතා නිච්ඡාරෙන්තං අධොමුඛධ්වනිතඋදකකුම්භාකාරෙන වස්සන්දමානං සකලං කොසලරට්ඨං මහොසෙන අජ්ඣොත්ථරි. දෙවො අවිජ්ජන්තධාරං වස්සන්තො මුහුත්තෙනෙව තං මහාසරං පුරෙසි. මච්ඡා මරණභයතො මුච්චිංසු. කාකාදයො අපතිට්ඨා අගෙසු. න කෙවලං මච්ඡා එව, මනුස්සාපි විච්චසස්සානි සම්පාදෙන්තා චතුප්පදාදයොපිති සබ්බෙව වස්සපජීවිනො කායිකවෙනසිකදුක්ඛතො මුච්චිංසු. තෙන චූත්තං –

90. “සහ කතෙ සච්චවරෙ, පජ්ජුත්තො අභිගජ්ජිය;
ථලං නින්තඤ්ච පුරෙන්තො, බණෙන අභිවස්සථා”ති.

තත්ප් බණෙන අභිවස්සථාති අදන්ධායිත්වා සච්චකිරියබණෙනෙව අභිවස්සි.

91. කත්වා වීරියමුත්තමන්ති දෙවෙ අවස්සන්තෙ කිං කාතබ්බන්ති කොසජ්ජං අනාපජ්ජිත්වා ඤාතත්ථවරියාසම්පාදනමුඛෙන මහතො සත්තනිකායස්ස භිතසුඛනිජ්ථාදනං උත්තමං වීරියං කත්වා. සච්චතෙජබලස්සිතො මම සච්චානුභාවබලසන්තිස්සිතො හුත්වා තදා මහාමෙසං වස්සාපෙසිං. යස්මා චෙනදෙවං, තස්මා “සච්චෙන මෙ සමො නත්ථී, එසා මෙ සච්චපාරම්”ති මහාමච්ඡරාජකාලෙ අත්තනො සච්චපාරම්යා අනඤ්ඤසාධාරණභාවං දස්සෙසි ධම්මරාජා.

එවං මහාසත්තො මහාකරුණාය සමුස්සාභිතහදයො සකලරට්ඨෙ මහාවස්සං වස්සාපනවසෙන මහාජනං මරණදුක්ඛතො මොචෙන්වා ජීවිතපරියොසානෙ යථාකම්මං ගතො.

තදා පජ්ජන්තො ආනන්දත්ථෙරො අහොසි, මච්ඡගණා බුද්ධපරිසා, මච්ඡරාජා ලොකනාථො.

තස්ස භෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව සෙසපාරම්යොපි නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා අත්තනො සමානජාතිකානං බාදනට්ඨානෙ මච්ඡයොනියං නිබ්බන්තිත්වා තණ්ඩුලකණමත්තම්පි මච්ඡං ආදිං කත්වා කස්සචිපි පාණිනො අබාදනං, තිට්ඨතු බාදනං එකසත්තස්සපි අවිභෙදනං, තථා සච්චකරණෙන දෙවස්ස වස්සාපනං, උදකෙ පරික්ඛිණෙ කලලගහනෙ නිමුජ්ජනවසෙන අත්තනා අනුභවමානං දුක්ඛං වීරභාවෙන අගණෙත්වා ඤාතිසංඝස්සෙව තං දුක්ඛං අත්තනො හදයෙ කත්වා අසහන්තස්ස සබ්බභාවෙන කරුණායනා, තථා ව පටිපත්තිනි එවමාදයො ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බාති.

මච්ඡරාජවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. කණ්හදීපායනවරියාවණ්ණනා

92. එකාදසමෙ කණ්හදීපායනො ඉසිති එවංනාමකො තාපසො. බොධිසත්තො හි තදා දීපායනො නාම අත්තනො සභායං මණ්ඩබ්බාතාපසං සුලෙ උත්තාසිතං උපසඬ්ඛිත්වා තස්ස සීලගුණෙන තං අවිජ්ඣන්තො තියාමරත්තිං සුලං නිස්සාය ධීතො තස්ස සරීරතො පග්ගරිත්වා පතිතපතිතෙහි ලොභිතබ්බිත්ථුහි සුක්ඛෙහි කාළවණ්ණසරීරතාය “කණ්හදීපායනො”ති පාකටො අහොසි. පරොපඤ්ඤාසවස්සානීති සාධිකානි පඤ්ඤාසවස්සානි, අච්චන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං. අනභිරතො වරිං අහන්ති පන්තසෙනාසනෙසු චෙව අධිකුසලධම්මෙසු ව අනභිරතිවාසං වසන්තො අහං බ්‍රහ්මවරියං අවරිං. පබ්බජිත්වා සත්තාහමෙව හි තදා මහාසත්තො අභිරතො බ්‍රහ්මවරියං වරි. තතො පරං අනභිරතිවාසං වසි.

කස්මා පන මහාපුරිසො අනෙකසතසහස්සෙසු අත්තභාවෙසු නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයො බ්‍රහ්මවරියවාසං අභිරම්ත්වා ඉධ තං නාභිරම්? පුට්ඨජනභාවස්ස වඤ්චලභාවතො. කස්මා ව පුන න අගාරං අජ්ඣාචසිති? පඨමං නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයෙන කාමෙසු දොසං දිස්වා පබ්බජී. අපස්ස අයොනිසොමනසිකාරෙන අනභිරති උජ්ජජී. සො තං විනොදෙතුමසක්කොන්තොපි කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච සද්දහිත්වා තාව මහන්තං විභවං පභාය අගාරස්මා නික්ඛමන්තො යං පජ්භි, පුන තදත්ථමෙව නිවත්තො, “එළමුගො වපලො වතායං කණ්හදීපායනො”ති ඉමං අපවාදං ජිගුච්ඡන්තො අත්තනො භිරොත්තජ්ජහෙදහයෙන. අපි ව පබ්බජ්ජාපුඤ්ඤං නාමෙතං විඤ්ඤාහි බුද්ධාදීහි පසත්ථං, තෙහි ව අනුට්ඨිතං, තස්මාපි සභාපි දුක්ඛෙන සභාපි දොමනස්සෙන අස්සුමුඛො රොදමානොපි බ්‍රහ්මවරියවාසං වසි, න තං විස්සජ්ජෙසි. චුත්තඤ්චෙනං –

“සද්ධාය නික්ඛම්ම පුන නිවත්තො, සො එළමුගො වපලො වතායං;
එතස්ස වාදස්ස ජිගුච්ඡමානො, අකාමකො වරාම් බ්‍රහ්මවරියං;
විඤ්ඤාජපසත්ථඤ්ච සතඤ්ච ධානං, එවම්පහං පුඤ්ඤකරො භවාම්”ති. (ජා. 1.10.66);

93. න කොචි එතං ජානාතීති එතං මම අනභිරතිමනං බ්‍රහ්මවරියවාසෙ අභිරතිවිරහිතචිත්තං කොචි මනුස්සභූතො න ජානාති. කස්මා? අහඤ්භි කස්සචි නාවික්ඛිං මම මානසෙ චිත්තෙ අරති වරති පචත්තතීති කස්සචිපි න කටෙසිං, තස්මා න කොචි මනුස්සභූතො එතං ජානාතීති.

94. “සබ්‍රහ්මචාරී මණ්ඩබ්බො, සභායො මෙ මහාඉසි;
පුබ්බකම්මසමායුත්තො, සුලමාරොපනං ලභි.

සබ්‍රහ්මචාරීති තාපසපබ්බජ්ජාය සමානසික්ඛතාය සබ්‍රහ්මචාරී. මණ්ඩබ්බොති එවංනාමකො. සභායොති ගිහිකාලෙ පබ්බජිතකාලෙ ව දළ්භම්ත්තතාය පියසභායො. මහාඉසිති මහානුභාවො ඉසි. පුබ්බකම්මසමායුත්තො, සුලමාරොපනං ලභීති කතොකාසෙන අත්තනො පුබ්බකම්මෙන යුත්තො සුලමාරොපනං ලභි, සුලං උත්තාසිතොති.

තත්‍වය. අනුප්‍රබන්ධකා - අතීත වංසරටියේ කොසමිබිය. කොසමිබිය නාම රාජා රජ්ජං කාරෙයි. තදා බොධිසත්තො අඤ්ඤාතරස්මි. නිගමෙ අසිතිකොට්ඨිභවස්ස බ්‍රාහ්මණමහාසාලස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, නාමෙන දීපායනො නාම. තාදිසස්සෙව බ්‍රාහ්මණමහාසාලස්ස පුත්තො බ්‍රාහ්මණකුමාරො තස්ස පියසභායො අහොසි, නාමෙන මණ්ඩබ්‍රොයා නාම. තෙ උභොපි අපරභාගෙ මාතෘපිතුනං අච්චයෙන කාමෙසු දොසං දිස්වා මහාදානං පවත්තෙත්වා කාමෙ පභාය ඤාතිමිත්තපරිජනස්ස රොදන්තස්ස පරිදෙවන්තස්ස නික්ඛමිත්වා හිමවන්තප්පදෙසෙ අස්සමං කත්වා පබ්බජිත්වා උඤ්ජාවරියාය වනමූලඵලාභාරෙන යාපෙන්තො පරොපණ්ණාසවස්සානි වසිංසු, කාමච්ඡන්දං වික්ඛම්හෙතුං නාසක්ඛිංසු, තෙ ඤානමත්තම්පි න නිබ්බන්තෙසුං.

තෙ ලොණමිබ්බසෙවනත්ථාය ජනපදවාරිකං වරන්තා කාසිරටියං සම්පාපුණිංසු. තත්‍රෙකස්මි. නිගමෙ දීපායනස්ස ගිහිසභායො මණ්ඩබ්‍රොයා නාම පටිවසති. තෙ උභොපි තස්ස සන්තිකං උපසඩ්ධමිංසු. සො තෙ දිස්වා අත්තමනො පණ්ණාසාලං කාරෙත්වා චතුති පච්චයෙහි උපට්ඨති. තෙ තත්ථ තිණි වත්තාරි වස්සානි වසිත්වා තං ආපුච්ඡිත්වා වාරිකං වරන්තා බාරාණසිසම්පෙ අතිමුත්තකසුසානෙ වසිංසු. තත්ථ දීපායනො යථාහිරන්තං විහරිත්වා පුන තස්මි. නිගමෙ මණ්ඩබ්‍රොයා අත්තනො සභායස්ස සන්තිකං ගතො. මණ්ඩබ්‍රොයාපසො තත්ථෙව වසි.

අපේකදිවසං එකො වොරො අත්තොනගරෙ වොරිකං කත්වා ධනසාරං ආදාය නික්ඛන්තො පටිබුද්ධෙහි ගෙහසාමිකෙහි නගරාරක්ඛකමනුස්සෙහි ව අනුබද්ධො නිද්ධමනෙන නික්ඛමිත්වා වෙගෙන සුසානං පවිසිත්වා තාපසස්ස පණ්ණාසාලද්වාරෙ භණ්ඩිකං ඡඩ්ඛෙත්වා පලායි. මනුස්සා භණ්ඩිකං දිස්වා “අරෙ දුට්ඨජට්ඨ, රත්තිං, වොරිකං කත්වා දිවා තාපසවෙසෙන වරසි”ති තජ්ජෙත්වා පොථෙත්වා තං ආදාය රඤ්ඤො දස්සයිංසු. රාජා අනුපපරික්ඛිත්වා “සුලෙ උත්තාසෙථා”ති ආභ. තං සුසානං නෙත්වා බද්දසුලෙ ආරොපයිංසු. තාපසස්ස සරිරෙ සුලං න පවිසති. තතො නිම්බසුලං ආහරිංසු, තම්පි න පවිසති. තතො අයසුලං ආහරිංසු, තම්පි න පවිසති. තාපසො “කිං නු බො මෙ පුබ්බකම්ම”න්ති චිත්තෙයි. තස්ස ජාතිස්සරඤ්ඤාණං උප්පජ්ජි. තෙන පුබ්බකම්මං අද්දස - සො කිර පුරිමත්තභාවෙ වඩ්ඪකීපුත්තො හුත්වා පිතු රුක්ඛතච්ඡන්ධානං ගන්ත්වා එකං මක්ඛිකං ගහෙත්වා කොවිළාරසකලිකාය සුලෙන විය විජ්ඣා. තස්ස තං පාපං ඉමස්මි. යානෙ ඕකාසං ලභි. සො “න සක්කා ඉතො පාපතො මුච්චිතු”න්ති ඤාත්වා රාජපුරිසෙ ආභ - “සවෙ මං සුලෙ උත්තාසෙතුකාමත්ථ, කොවිළාරසුලං ආහරථා”ති. තෙ තථා කත්වා තං සුලෙ උත්තාසෙත්වා ආරක්ඛං දත්වා පක්කමිංසු.

තදා කණ්ඨදීපායනො “විරදිටියො මෙ සභායො”ති මණ්ඩබ්‍රොයා සන්තිකං ආගච්ඡන්තො තං පවත්තිං සුත්වා තං යානං ගන්ත්වා එකමන්තං යිතො “කිං, සම්ම, කාරකොසි”ති පුච්ඡිත්වා “අකාරකොමිහි”ති චුත්තෙ “අත්තනො මනොපදොසං රක්ඛිතුං සක්ඛි න සක්ඛි”ති පුච්ඡි. “සම්ම, යෙහි අභං ගහිතො, නෙව තෙසං න රඤ්ඤො උපරි මය්භං මනොපදොසො අත්ථි”ති. “එවං සන්තෙ තාදිසස්ස සීලවතො ඡායා මය්භං සුඛා”ති වත්වා කණ්ඨදීපායනො සුලං නිස්සාය නිසිදි. ආරක්ඛකපුරිසා තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා “අනිසාමෙත්වා මෙ කත”න්ති වෙගෙන තත්ථ ගන්ත්වා “කස්මා, භන්තෙ, ත්වං සුලං නිස්සාය නිසින්නොසි”ති දීපායනං පුච්ඡි. “මහාරාජ, ඉමං තාපසං රක්ඛන්තො නිසින්නොසම්”ති. “කිං පන ත්වං ඉමස්ස කාරකභාවං ඤාත්වා එවං කරොසි”ති. සො කම්මස්ස අවිසොධිතභාවං ආචික්ඛි. අපස්ස දීපායනො “රඤ්ඤො නාම නිසම්මකාරිනා භවිතබ්බං.

“අලසො ගිහි කාමභොගී න සාධු, අසඤ්ඤතො පබ්බජිතො න සාධු;
රාජා න සාධු අනිසම්මකාරී, යො පණ්ඩිතො කොධනො තං න සාධු”ති. (ජා. 1.4.127; 1.5.4; 1.10.153; 1.15.229) -

ආදීනි වත්වා ධම්මං දෙසෙයි.

රාජා මණ්ඩබ්‍රොයාපසස්ස නිද්දොසභාවං ඤාත්වා “සුලං හරථා”ති ආණාපෙයි. සුලං හරන්තා හරිතුං නාසක්ඛිංසු. මණ්ඩබ්‍රොයා ආභ - “මහාරාජ, අභං පුබ්බෙ කතකම්මදොසෙන එවරුපං අයසං පත්තො, මම සරිරතො සුලං හරිතුං න සක්කා, සවෙපි මය්භං ජීවිතං දාතුකාමො, කකවෙන ඉමං සුලං වම්මසමං කත්වා ඡිත්තාපෙහි”ති. රාජා තථා කාරෙයි. සුලං අත්තොයෙව අහොසි, න කඤ්චි පිළං ජනෙයි. තදා කිර සුබ්බමං සකලිකහිරං ගහෙත්වා මක්ඛිකාය වච්චමග්ගං පවෙසෙයි, තං තස්ස අත්තො එව අහොසි. සො තෙන කාරණෙන අමරිත්වා, අත්තනො ආයුක්ඛයෙනෙව මරි, තස්මා අයම්පි න මතොති. රාජා තාපසෙ වන්දිත්වා බ්‍රාහ්මණෙත්වා උභොපි උයානෙයෙව වසාපෙන්තො පටිජග්ගි. තතො පට්ඨාය සො ආණ්ඩමණ්ඩබ්‍රොයා නාම ජාතො. සො රාජානං උපනිස්සාය තත්ථෙව වසි. දීපායනො පන තස්ස වණං එසුකං කරිත්වා අත්තනො ගිහිසභායමණ්ඩබ්‍රොයා කාරිතං පණ්ණාසාලමෙව ගතො. තෙන චුත්තං -

95. “තමහං උපට්ඨතිත්වාන, ආරොග්‍යමනුපාපයි;
ආපුච්ඡිත්වාන ආගඤ්ජිං, යං මය්භං සකමස්සම”න්ති.

තත්ථ ආපුච්ඡිත්වානාති මය්භං සභායං මණ්ඩබ්‍රොයාපසං ආපුච්ඡිත්වා. යං මය්භං සකමස්සමන්ති යං තං මය්භං ගිහිසභායෙන මණ්ඩබ්‍රොයාමණෙන කාරිතං සකං මම සන්තිකං අස්සමපදං පණ්ණාසාලා, තං උපාගඤ්ජිං.

96. තං පන පණ්ණාසාලං පවිසන්තං දිස්වා සභායස්ස ආරොවෙසුං. සො සුත්වා භූට්ඨවිත්තො සපුත්තදාරො බහුගන්ධමාලාභාණාදීනි ආදාය පණ්ණාසාලං ගන්ත්වා දීපායනං වන්දිත්වා පාදෙ ධොවිත්වා පානකං පායෙත්වා

ආණ්ඩක්‍රමාංකය පවත්නි. සුභන්තො නිසිදි. අප්ප්‍ය පුත්තො යඤ්ඤදත්තකුමාරො නාම වඩ්ඛමනකොටියං ගෙණ්ඩුකෙන කීළි. තත්ථ චෙකස්මිං වම්මිකෙ ආසිවිසො වසති. කුමාරොන භූමියං පහතගෙණ්ඩුකො ගන්ත්වා වම්මිකබ්ලෙ ආසිවිසස්ස මත්ථකෙ පති. කුමාරො අජානන්තො බ්ලෙ හත්ථං පචෙසෙසි.

අප් නං කුද්ධො ආසිවිසො හත්ථෙ ධංසි. සො විසචෙගෙන මුච්ඡිතො තත්ථෙව පති. අප්ප්‍ය මාතාපිතරො සප්පෙන දට්ඨභාවං ඤත්වා කුමාරං උක්ඛිත්වා තාපසස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජාපෙත්වා “හන්තෙ, ඔසධෙන වා මන්තෙන වා පුත්තකං නො නිරොගං කරොථා”ති ආභංසු. සො “අභං ඔසධං න ජානාමි, නාභං චෙජ්ජකම්මං කරිස්සාමි, පබ්බජිතොමිහි”ති. “තෙන හි, හන්තෙ, ඉමස්මිං කුමාරකෙ මෙත්තං කත්වා සච්චකිරියං කරොථා”ති. තාපසො “සාධු සච්චකිරියං කරිස්සාමි”ති වත්වා යඤ්ඤදත්තස්ස සිසෙ හත්ථං යපෙත්වා සච්චකිරියං අකාසි. තෙන චුත්තං “සභායො බ්‍රාහ්මණො මය්හ”න්තිආදි.

තත්ථ ආගඤ්ජුං පාහුතාගතන්ති අතිට්ඨෙහිගමනං අභිගමිංසු.

97. වට්ටමනුක්ඛිපන්ති බිපනවට්ටසණ්ඨානතාය “වට්ට”න්ති ලද්ධනාමං ගෙණ්ඩුකං අනුක්ඛිපන්තො, ගෙණ්ඩුකකීළං කීළන්තොති අත්ථො. ආසිවිසමකොපයිති භූමියං පටිහතො හුත්වා වම්මිකබ්ලගතෙන ගෙණ්ඩුකෙන තත්ථ යිතං කණ්භසප්පං සිසෙ පහරිත්වා රොසෙසි.

98. වට්ටගතං මග්ගං, අත්චෙසන්තොති තෙන වට්ටෙන ගතං මග්ගං ගචෙසන්තො. ආසිවිසස්ස හත්ථෙන, උත්තමඛගං පරාමසිති වම්මිකබ්ලං පචෙසිතෙන අත්තනො හත්ථෙන ආසිවිසස්ස සිසං චුසි.

99. විසබ්ලස්සිතොති විසබ්ලනිස්සිතො අත්තනො විසචෙගං නිස්සාය උජ්ජජ්ජනකසප්පො. අධංසි දාරකං ඛණෙති තස්මිං පරාමසිතක්ඛණෙ ඵච තං බ්‍රාහ්මණකුමාරං ධංසි.

100. සහදට්ඨොති ධංසෙන සහෙව, දට්ඨසමකාලමෙව. ආසිවිසෙනාති සොරවිසෙන. තෙනාති තෙන දාරකස්ස විසචෙගෙන මුච්ඡිතස්ස භූමියං පතනෙන අභං දුක්ඛිතො අභොසිං. මම වාහසි තං දුක්ඛන්ති තං දාරකස්ස මාතාපිත්‍රාඤ්ච දුක්ඛං මම වාහසි, මය්හං සරිරෙ විය මම කරුණාය වාහෙසි.

101. ත්‍යාගන්ති තෙ තස්ස දාරකස්ස මාතාපිතරො අභං “මා සොචථ, මා පරිදෙවථා”තිආදිනා නයෙන සමස්සාසෙත්වා. සොකසල්ලිතෙති සොකසල්ලවන්තෙ. අග්ගන්ති සෙට්ඨං තතො ඵච වරං උත්තමං සච්චකිරියං අකාසිං.

102. ඉදානි තං සච්චකිරියං සරුපෙන දස්සෙතුං “සත්තාහමෙවා”ති ගාථමාහ.

තත්ථ සත්තාහමෙවාති පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය සත්ත අභානි ඵච. පසන්නචිත්තොති කම්මඵලසද්ධාය පසන්නමානසො. පුඤ්ඤත්ට්ඨිකොති පුඤ්ඤෙන අත්ට්ඨිකො, ධම්මචිත්තදයුත්තො. අථාපරං යං චරිතන්ති අප් තස්මා සත්තාහා උත්තරි යං මම බ්‍රහ්මචරියචරණං.

103. අකාමකොවාහීති පබ්බජ්ජං අනිච්ඡන්තො ඵච. එතෙන සච්චෙන සුචත්ථි හොතුති සචෙ අතිරෙකපඤ්ඤාසවස්සානි අනභිරතිවාසං වසන්තෙන මයා කස්සචි අජානාපිතභාවො සච්චො, එතෙන සච්චෙන යඤ්ඤදත්තකුමාරස්ස සොත්ථි හොතු, ජීවිතං පටිලහතුති.

ඵචං පන මහාසත්තෙන සච්චකිරියාය කතාය යඤ්ඤදත්තස්ස සරිරතො විසං භස්සිත්වා පථවිං පාවිසි. කුමාරො අක්ඛිති උම්මිලෙත්වා මාතාපිතරො ඔලොකෙත්වා “අම්ම, තාතා”ති වත්වා චුට්ඨාසි. තෙන චුත්තං –

104. “සහ සච්චෙ කතෙ මය්හං, විසචෙගෙන චෙධිතො; අබුජ්ඣත්ථාන චුට්ඨාසි, අරොගො වාසි මාණවො”ති.

තස්සත්ථො – මම සච්චකරණෙන සහ සමානකාලමෙව තතො පුබ්බෙ විසචෙගෙන චෙධිතො කම්මිතො විසඤ්ඤභාවෙන අබුජ්ඣත්ථා යිතො විගතවිසත්තා පටිලද්ධසඤ්ඤො සහසා චුට්ඨාසි. සො මාණවො කුමාරො විසචෙගාභාවෙන අරොගො ව අභොසිති.

ඉදානි සත්ථා තස්සා අත්තනො සච්චකිරියාය පරමත්ථපාරමිභාවං දස්සෙත්තො “සච්චෙන මෙ සමො නත්ථි, එසා මෙ සච්චපාරමි”ති ආහ. තං උත්තානත්ථමෙව . ජාතකට්ඨකථායං (ජා. අට්ඨ. 4.10.62) පන “මහාසත්තස්ස සච්චකිරියාය කුමාරස්ස ථනප්පදෙසතො උද්ධං විසං භස්සිත්වා විගතං. දාරකස්ස පිතු සච්චකිරියාය කටිතො උද්ධං, මාතු සච්චකිරියාය අවසිට්ඨසරිරතො විසං භස්සිත්වා විගත”න්ති ආගතං. තථා හි චුත්තං –

“යස්මා දානං නාහිනන්දිං කදාචි, දිස්වානහං අනිථිං වාසකාලෙ;
න වාපි මෙ අප්පියතං අවෙදුං, ඛුස්සුතා සමණුභ්මණා ව;
අකාමකො වාපි අහං දදාමි, එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතු;
හතං විසං ජීවතු යඤ්ඤදත්තො.

“ආසිවිසො තාත පහුතතෙජො, යො තං අදංසි පතරා උදිච්ච;
තස්මිඤ්ච මෙ අප්පියතාය අප්ප, පිතරි ච තෙ නත්ථි කොචි විසෙසො;
එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතු, හතං විසං ජීවතු යඤ්ඤදත්තො”ති.

තත්ථ වාසකාලෙති වසනත්ථාය ගෙහං ආගතකාලෙ. න වාපි මෙ අප්පියතං අවෙදුන්ති ඛුස්සුතාපි සමණුභ්මණා අයං නෙව දානං අහිනන්දති, න අථිහෙති ඉමං මම අප්පියභාවං නෙව ජානිංසු. අහඤ්ථි තෙ පියවක්ඛුතියෙව ඔලොකෙමිති දිපෙති. එතෙන සච්චෙනාති සච්ච අහං දදමානොපි විපාකං අසද්දහිත්වා අත්තනො අනිච්ඡාය දෙමි, අනිච්ඡභාවඤ්ච මෙ පරෙ න ජානන්ති, එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතුති අත්ථො. ඉතරගාථාය, තාතාති පුත්තං ආලපති. පහුතතෙජොති බලවවිසො. පතරාති පදරා, අයමෙව වා පායො. උදිච්චාති උද්ධං ගන්ත්වා, වම්මිකබ්බිලතො උට්ඨහිත්වාති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – තාත යඤ්ඤදත්ත, තස්මිඤ්ච ආසිවිසෙ තව ච පිතරි අප්පියභාවෙන මය්හං කොචි විසෙසො නත්ථි, තඤ්ච පත අප්පියභාවං යපෙත්වා අප්ප මයා න කොචි ජානාපිතපුබ්බො, සච්ච එතං සච්චං, එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතුති.

එවං බොධිසත්තො කුමාරෙ අරොගෙ ජාතෙ තස්ස පිතරං “දානං දදන්තෙන නාම කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච සද්දහිත්වා දාතබ්බ”න්ති කම්මඵලසද්ධාය නිවෙසෙත්වා සයං අනභිරතීං විනොදෙත්වා ඤානාහිඤ්ඤායො උප්පාදෙත්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායනො අහොසි.

තදා මණ්ඩබ්බො ආනන්දත්ථෙරො අහොසි, තස්ස හරියා විසාබා, පුත්තො රාහුලත්ථෙරො, ආණ්ඩබ්බො සාරිපුත්තත්ථෙරො, කණ්හදීපායනො ලොකනාථො.

තස්ස ඉධ පාළියා ආරුල්හා සච්චපාරමි, සෙසා ච පාරමියො හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව නිද්ධාරෙතබ්බො. තථා අනවසෙසමහාහොගපරිච්චාගාදයො ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බාති.

කණ්හදීපායනවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. මහාසුතසොමවරියාවණ්ණනා

105. ද්වාදසමෙ සුතසොමො මහීපතීති එවංනාමො ඛත්තියො. මහාසත්තො හි තදා කුරුට්ඨෙය් ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ කොරබ්‍රාස්ස රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්ති. තං සුතචිත්තතාය චන්ද්‍රසමානසොම්මවරවණ්ණතාය ච “සුතසොමො”ති සඤ්ජානිංසු. තං වයප්පත්තං සබ්බසිප්පනිප්පත්තිප්පත්තං මාතාපිතරො රජපෙ අභිසිඤ්චිංසු. ගහිතො පොරිසාදෙනාති පුරිසානං මනුස්සානං අදනතො බාදනතො “පොරිසාදො”ති ලද්ධනාමෙන බාරාණසිරඤ්ඤා දෙවතාබලිකම්මත්ථං ගහිතො.

බාරාණසිරාජා හි තදා මංසං විනා අභුඤ්ජන්තො අඤ්ඤං මංසං අලහන්තෙන හත්තකාරකෙන මනුස්සමංසං බාදාපිතො රසතණ්හාය බද්ධො හුත්වා මනුස්සෙ සාතෙත්වා මනුස්සමංසං බාදන්තො “පොරිසාදො”ති ලද්ධනාමො අමච්චපාරිසප්පමුඛෙහි නාගරෙහි නෙගමජානපදෙහි ච උස්සාහිතෙන කාළහත්ථිනා නාම අත්තනො සෙනාපතිනා “දෙව, යදි රජපෙන අත්ථිකො මනුස්සමංසබාදනතො විරමාහී”ති චුත්තො “රජපං පජහන්තොපි මනුස්සමංසබාදනතො න ඔරමිස්සාමි”ති වත්වා තෙහි රට්ඨා පබ්බාජිතො අරඤ්ඤං පවිසිත්වා එකස්මිං නිග්‍රොධරුක්කමුලෙ වසන්තො බාණ්ණප්පහාරෙන පාදෙ ජාතස්ස වණස්ස ඵාසුභාවාය “සකලජම්බුදීපෙ එකසතබත්තියානං ගලලොහිතෙන බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති දෙවතාය ආයාචනං කත්වා සත්තාහං අනාභාරතාය වණෙ ඵාසුකෙ ජාතෙ “දෙවතානුභාවෙන මෙ සොත්ථි අහොසි”ති සඤ්ඤාය “දෙවතාය බලිකම්මත්ථං රාජානො ආනෙස්සාමි”ති ගච්ජන්තො අතීතභවෙ සභායභූතෙන යක්ඛෙන සමාගන්ත්වා තෙන දින්තමන්තබලෙන අධිකතරථාමජවපරක්කමසසම්පන්නො හුත්වා සත්තාහබ්බන්තරෙයෙව සතරාජානො ආනෙත්වා අත්තනො වසනනිග්‍රොධරුක්කෙ ඔලම්බෙත්වා බලිකම්මකරණසප්පො අහොසි.

අථ තස්මිං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා තං බලිකම්මං අනිච්ජන්ති “උපායෙන නං නිසෙධෙස්සාමි”ති පබ්බජිතරුපෙන තස්ස අත්තානං දස්සෙත්වා තෙන අනුබද්ධො තියොජනං ගන්ත්වා පුත අත්තනො දිබ්බරූපමෙව දස්සෙත්වා “ත්වං මුසාවාදී තයා ‘සකලජම්බුදීපෙ රාජානො ආනෙත්වා බලිකම්මං කරිස්සාමි’ති පටිස්සුතං. ඉදානි යෙ වා තෙ වා දුබ්බලරාජානො ආනෙසි. ජම්බුදීපෙ ජෙට්ඨකං සුතසොමරාජානං සච්ච නානෙස්සසි, න මෙ තෙ බලිකම්මෙන අත්ථො”ති ආහ.

සො “දිට්ඨා මෙ අත්තනො දෙවතා” ති තුසිත්වා “සාමි, මා වින්තයි, අහං අප්පෙව සුතසොමං ආනෙස්සාමි” ති වත්වා වෙගෙන මිගාජිනඋය්‍යානං ගන්ත්වා අසංවිනිතාය ආරක්ඛාය පොක්ඛරණං ඔතරිත්වා පදුමිනිපත්තෙන සිසං පටිච්ඡාදෙන්වා අට්ඨාසි. තස්මිං අත්තොඋය්‍යානගතෙයෙව බලවපවිච්ඡුසෙ සමන්තා තියොජනං ආරක්ඛං ගණ්හිංසු. මහාසත්තො පාතොව අලඬකතහත්ථික්ඛන්ධවරගතො චතුරඬගිනියා සෙනාය නගරතො නික්ඛමි. තදා තක්කසිලතො නන්දො නාම බ්‍රාහ්මණො චතස්සො සතාරහගාථායො ගහෙන්වා විසයොජනසතං මග්ගං අතික්කමිම තං නගරං පත්තො රාජානං පාවිනද්වාරෙන නික්ඛමන්තං දිස්වා හත්ථං උක්ඛිපිත්වා “ජයතු හවං, මහාරාජා” ති වත්වා ජයාපෙසි.

රාජා හත්ථිනා තං උපසඬකමිත්වා “කුතො නු, ත්වං බ්‍රාහ්මණ, ආගච්ඡසි, කිමිච්ඡසි, කිං තෙ දජ්ජ”න්ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො “කුමිහෙ ‘සුතවිත්තකා’ ති සුත්වා චතස්සො සතාරහගාථායො ආදාය කුමිහාකං දෙසෙතුං ආගතොමිහි” ති ආහ. මහාසත්තො තුට්ඨමානසො හුත්වා “අහං උය්‍යානං ගන්ත්වා න්හායිත්වා ආගන්ත්වා සොස්සාමි, ත්වං මා උක්කණ්ඨි” ති වත්වා “ගච්ඡට්ඨ බ්‍රාහ්මණස්ස අසුකගෙහෙ නිවාසං සාසච්ඡාදනඤ්ච සංවිදහටා” ති ආණාපෙත්වා උය්‍යානං පටිසිත්වා මහන්තං ආරක්ඛං සංවිධාය ඔළාරිකානි ආහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා මස්සුකමිමං කාරෙන්වා උඬ්ඛට්ඨිතසරිරො පොක්ඛරණියා රාජවිහවෙන න්හායිත්වා පවිච්ඡන්තරිත්වා උදකග්ගහණසාටකෙ නිවාසෙන්වා අට්ඨාසි.

අට්ඨස්ස ගන්ධමාලාලඬකාරෙ උපහරිංසු. පොරිසාදො “අලඬකතකාලෙ රාජා භාරිකො හවිස්සති, සල්ලහුකකාලෙයෙව නං ගණ්හිස්සාමි” ති නදන්තො බග්ගං පරිවත්තෙන්තො “අහමස්මි පොරිසාදො” ති නාමං සාවෙන්වා උදකා නික්ඛමි. තස්ස සද්දං සුත්වා හත්ථාරොහාදයො හත්ථිආදිතො හස්සිංසු. බලකායො දුරෙ යිතො තතොව පලායි. ඉතරො අත්තනො ආවුධානි ඡඩ්ඛෙන්වා උරෙන නිපජ්ජී. පොරිසාදො රාජානං උක්ඛිපිත්වා ඛන්ධෙ නිසිදාපෙන්වා සම්මුඛට්ඨානෙයෙව අට්ඨාරසහත්ථං පාකාරං ලඬසිත්වා පුරතො පගලිතමදමන්තවරවාරණෙ කුමිහෙ අක්කමිත්වා පඬ්ඛතකුටානි විය පාතෙන්තො වාතජවානිපි අස්සරතනානි පිට්ඨියං අක්කමිත්වා පාතෙන්තො රථසීසෙ අක්කමිත්වා පාතෙන්තො හමරිකං හමන්තො විය නීලකානි නිග්‍රොධපත්තානි මද්දන්තො විය එකවෙගෙනෙව තියොජනමග්ගං ගන්ත්වා කඤ්චි අනුඛන්ධන්තං අදිස්වා සණ්කං ගච්ඡන්තො සුතසොමස්ස කෙසෙහි උදකඛන්දුනි අත්තනො උපරි පතන්තානි “අස්සුඛන්දුනි” ති සඤ්ඤාය “කිමිදං සුතසොමොපි මරණං අනුසොවන්තො රොදති” ති ආහ.

මහාසත්තො “නාහං මරණතො අනුසොවාමි, කුතො රොදනා, අපි ච බො සඬගරං කත්වා සච්චාපනං නාම පණ්ඩිතානං ආචිණ්ණං, තං න නිජ්ජජ්ජති” ති අනුසොවාමි. කස්සපදසබලෙන දෙසිතා චතස්සො සතාරහගාථායො ආදාය තක්කසිලතො ආගතස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ආගන්තුකවත්තං කාරෙන්වා “න්හායිත්වා ආගන්ත්වා සුණ්ඤ්ඤාමි, යාව මමාගමනා ආගමෙහි” ති සඬගරං කත්වා උය්‍යානං ගතො, ත්වඤ්ච තා ගාථායො සොතුං අදන්වා මං ගණ්හිති. තෙන වුත්තං -

“ගහිතො පොරිසාදෙන, බ්‍රාහ්මණෙ සඬගරං සරි”න්ති.

තත්ථ බ්‍රාහ්මණෙ සඬගරං සරින්ති නන්දබ්‍රාහ්මණෙ අත්තනා කතං පටිඤ්ඤං අනුස්සරිං.

106. ආවුණිත්වා කරත්තලෙති තත්ථ තත්ථ උය්‍යානාදිසු ගන්ත්වා අත්තනො බලෙන ආනීතානං එකසතඛන්තියානං හත්ථතලෙ ඡිද්දං කත්වා රුක්ඛෙ ලම්ඛනත්ථං රජ්ජුං පටිමුඤ්චිත්වා. එතෙසං පමිලාපෙන්වාති එතෙ එකසතඛන්තියෙ ජීවග්ගහං ගහෙන්වා උද්ධංපාදෙ අධොසිරෙ කත්වා පණ්හියා සිසං පහරන්තො හමණවසෙන හත්ථතලෙ ආවුණිත්වා රුක්ඛෙ ආලම්ඛනවසෙන සබ්බසො ආහාරුපච්ඡෙදෙන ච සබ්බථා පමිලාපෙන්වා විසොසෙන්වා බෙදාපෙන්වාති අත්ථො. යඤ්ඤන්ථෙති බලිකමිමන්ථෙ සාධෙතබ්බෙ. උපනයි මමන්ති මං උපනෙයි.

107. තථා උපනියමානො පන මහාසත්තො පොරිසාදෙන “කිං ත්වං මරණතො භායසි” ති වුත්තෙ “නාහං මරණතො භායාමි, තස්ස පන බ්‍රාහ්මණස්ස මයා කතො සඬගරො න පරිමොචිතො” ති අනුසොවාමි. “සවෙ මං විස්සජ්ජෙස්සසි, තං ධම්මං සුත්වා තස්ස ච සක්කාරසම්මානං කත්වා පුන ආගමිස්සාමි” ති. “නාහමිදං සද්දහාමි, යං ත්වං මයා විස්සජ්ජිතො ගන්ත්වා පුන මම හත්ථං ආගමිස්සාමි” ති. “සම්ම පොරිසාද, මයා සද්ධං එකාවරියකුලෙ සික්ඛිතො සහායො හුත්වා ‘අහං ජීවිතහෙතුපි න මුසා කපෙමි’ ති කිං න සද්දහසි” ති? කිඤ්චාපි මෙ එතෙන වාචාමත්තකෙන -

“අසිඤ්ච සත්තිඤ්ච පරාමසාමි, සපථමිපි තෙ සම්ම අහං කරොමි;
තයා පමුත්තො අනණො හවිත්වා, සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජ්ජස්ස”න්ති. (ජා. 2.21.407) -

මහාසත්තෙන ඉමාය ගාථාය වුත්තාය පොරිසාදො “අයං සුතසොමො ‘ඛන්තියෙහි අකත්තබ්බං සපථං කරොමි’ ති වදති, ගන්ත්වා අනාගච්ඡන්තොපි මම හත්ථතො න මුච්චිස්සති” ති වින්තෙන්වා -

“යො තෙ කතො සඬගරො බ්‍රාහ්මණෙන, රට්ඨෙ සකෙ ඉස්සරියෙ යිතෙන;
තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණ සප්පදාය, සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජ්ජස්ස”න්ති. (ජා. 2.21.408) -

විස්සජ්ජෙසි.

මහාසත්තො රාහුමුඛා මුත්තො චන්දො විය නාගබ්බො ටාමසමිපත්තො බිජ්ජමෙව තං නගරං සමිපාපුණි.
සෙනාපිස්ස “සුතසොමරාජා පණ්ඩිතො, පොරිසාදං දමෙත්වා සීහමුඛා පමුත්තමත්තවරවාරණො විය ආගමිස්සති”ති ව
“රාජානං පොරිසාදස්ස දත්වා ආගතා”ති ගරහහයෙන ව බහිනගරෙයෙව නිවිට්ඨා තං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා
පච්චුග්ගන්ත්වා වන්දිත්වා “කච්චිත්ථ, මහාරාජ, පොරිසාදෙන න කිලමිතො”ති පටිසන්ථාරං කත්වා “පොරිසාදෙන
මය්හං මාතෘපිතුනිපි දුක්කරං කතං, තථාරූපො නාම චණ්ඩො සාහසිකො මමං සද්දහිත්වා මං විස්සජ්ජෙසි”ති චුත්ත
රාජානං අලඬිකරිත්වා හත්ථික්ඛන්ධං ආරොපෙත්වා පරිවාරෙත්වා නගරං පාවිසි. තං දිස්වා සබ්බෙ නාගරා තුසිංසු.

සොපි ධම්මසොණ්ඩතාය මාතෘපිතරොපි අනුපසඬිකමිත්වා නිවෙසනං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණං පක්කොසාපෙත්වා
තස්ස මහන්තං සක්කාරසම්මානං කත්වා ධම්මගරුතාය සයං නිවාසනෙ නිසිදිත්වා “තුම්හෙහි මය්හං ආහතා
සතාරහගාථා සුණොමි ආවරියා”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො මහාසත්තෙන යාවිතකාලෙ ගන්ධෙහි හත්ථෙ උබ්බට්ඨෙත්වා
පසිබ්බකතො මනොරමං පොත්ථකං නිහරිත්වා උභොහි හත්ථෙහි ගහෙත්වා “තෙන හි, මහාරාජ, සුණොහි”ති
පොත්ථකං වාචෙත්තො ගාථා අභාසි –

“සකිදෙව සුතසොම, සබ්හි හොති සමාගමො;
සා නං සඬගති පාලෙති, නාසබ්හි බහුසඬගමො.

“සබ්හිරෙව සමාසෙථ, සබ්හි කුබ්බෙථ සන්ථවං;
සතං සද්ධම්මඤ්ඤාය, සෙය්‍යො හොති න පාපියො.

“ජීරන්ති වෙ රාජරථා සුවිත්තා, අපො සරිරම්පි ජරං උපෙනි;
සතඤ්ච ධම්මො න ජරං උපෙනි, සත්තො හවෙ සබ්හි පවෙදයන්ති.

“නහඤ්ච දුරෙ පථවී ව දුරෙ, පාරං සමුද්දස්ස තදාහු දුරෙ;
තතො හවෙ දුරතරං වදන්ති, සතඤ්ච ධම්මො අසතඤ්ච රාජා”ති. (ජා. 2.21.411-414, 445-448);

තා සුත්වා මහාසත්තො “සඵලං මෙ ආගමන”න්ති තුට්ඨවිත්තො “ඉමා ගාථා තෙව සාවකභාසිතා, න ඉසිභාසිතා,
න කච්චාසිතා, න දෙවභාසිතා, සබ්බඤ්ඤානාච භාසිතා. කිං නු බො අග්ග”න්ති වින්තෙන්තො “ඉමං සකලම්පි
චක්කවාළං යාව බ්‍රහ්මලොකා සත්තරතනපුණ්ණං කත්වා දින්නෙපි තෙව අනුච්ඡවිකං කතං නාම හොති, අහං බො
පනස්ස තියොජනසනිකෙ කුරුරට්ඨෙ සත්තයොජනිකෙ ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ රජ්ජං දාතුං පහොමි. රජ්ජං කාතුං පනස්ස
භාග්‍යං නත්ථි, තථා හිස්ස අඬිගලක්ඛණානුසාරෙන අප්පානුභාවතා දිස්සති, තස්මා දින්නම්පි රජ්ජං න ඉමස්මිං
තිට්ඨති”ති වින්තෙන්තො “ආවරිය, තුම්හෙ අඤ්ඤෙසං බන්තියානං ඉමා ගාථායො දෙසෙත්වා කිං ලභා”ති පුච්ඡි.
“එකෙකාය සතං සතං, මහාරාජ, තෙනෙව සතාරහගාථා නාම ජාතා”ති. අට්ඨස්ස මහාසත්තො “ත්වං ආවරිය, අත්තනා
ගහෙත්වා විවරණභණ්ඩස්ස අග්ගං න ජානාසි”ති.

“සහස්සියා ඉමා ගාථා, නයිමා ගාථා සතාරහා;
චන්තාරි ත්වං සහස්සානි, බිජ්ජං ගණ්හාහි බ්‍රාහ්මණා”ති. (ජා. 2.21.415);

චන්තාරි සහස්සානි දාපෙත්වා එකඤ්ච සුබයානකං දත්වා මහතා සක්කාරසම්මානෙනෙව තං උය්‍යාපෙත්වා
මාතෘපිතරො වන්දිත්වා “අහං බ්‍රාහ්මණෙන ආහතං සද්ධම්මරතනං පුපෙත්වා තස්ස ව සක්කාරසම්මානං කත්වා
ආගමිස්සාමිති පොරිසාදස්ස පටිඤ්ඤං දත්වා ආගතො. තත්ථ යං බ්‍රාහ්මණස්ස කත්තබ්බං පටිපජ්ජිතබ්බං තං කතං,
ඉදානි පොරිසාදස්ස සන්තිකං ගමිස්සාමි”ති චුත්වා “තෙන හි, තාත සුතසොම, කිං නාමෙතං කට්ඨෙසි, වතුරඬිගිනියා
සෙනාය වොරං ගණ්හිස්සාම, මා ගච්ඡ වොරස්ස සන්තික”න්ති යාවිංසු. සොළසසහස්සා නාටකිත්ථියො සෙසපරිජනාපි
“අම්හෙ අනාටෙ කත්වා කුහිං ගච්ඡසි දෙවා”ති පරිදෙවිංසු. “පුනපි කිර රාජා වොරස්ස සන්තිකං ගමිස්සති”ති
එකකොලාහලං අහොසි.

මහාසත්තො “පටිඤ්ඤාය සච්චාපනං නාම සාධුනං සජ්ජුරිසානං ආචිණ්ණං, සොපි මමං සද්දහිත්වා විස්සජ්ජෙසි,
තස්මා ගමිස්සාමියෙවා”ති මාතෘපිතරො වන්දිත්වා සෙසජනං අනුසාසෙත්වා අස්සුමුඛෙන නානප්පකාරං
පරිදෙවන්තෙන ඉත්ථාගාරාදිනා ජනෙන අනුගතො නගරා නික්ඛම්ම තං ජනං නිවන්තෙතුං මග්ගෙ දණ්ඩකෙන තිරියං
ලෙඛං කත්වා “ඉමං මම ලෙඛං මා අතික්කම්සු”ති වත්වා අගමාසි. මහාජනො තෙජවතො මහාසත්තස්ස ආණං
අතික්කම්තුං අසක්කොන්තො මහාසද්දෙන කන්දිත්වා රොදිත්වා නිවන්ති. බොධිසත්තො ආගතමග්ගෙනෙව තස්ස
සන්තිකං අගමාසි. තෙන චුත්තං “අපුච්ඡි මං පොරිසාදො”තිආදි.

තත්ථ කිං ත්වං ඉච්ඡසි නිසජ්ජන්ති ත්වං අත්තනො නගරං ගන්තුං මම හත්ථතො නිස්සජ්ජනං කිං ඉච්ඡසි, ත්වං
“මයා තක්කසිලාදිසු විරපරිවිතො සච්චවාදී වා”ති වදසි, තස්මා යථා මති තෙ කාභාමි, යථාරූචි තෙ කරිස්සාමි. යදි මෙ
ත්වං පුනෙහිසිති සවෙ පුන ත්වං එකංසෙනෙව මම සන්තිකං ආගමිස්සසි.

108. පණ්‍හෙ ආගමනං මමාති පගෙව මම ආගමනං තස්ස පොරිසාදස්ස පටිස්සුණිත්වා පාතොව ආගමිස්සාමිති පටිස්සවං කත්වා. රජ්ජං නියාතයිං තදාති තදා පොරිසාදස්ස සන්තිකං ගන්තුකාමො “ඉදං වො රජ්ජං පටිපජ්ජවා”ති මාතාපිතුනං තියොජනසතිකං රජ්ජං නියාතෙසිං.

109. කස්මා පන රජ්ජං නියාතයිත්ති? අනුස්සරිත්වා සතං ධම්මන්ති යස්මා පන පටිඤ්ඤාය සච්චාපනං නාම සතං සාධුනං මහාබොධිසත්තානං පවෙණි කුලවංසො, තස්මා තං සච්චපාරමිතාධම්මං පුබ්බකං පොරාණං ජිනෙහි බුද්ධාදීහි සෙවිතං අනුස්සරිත්වා සච්චං අනුරක්ඛන්තො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ධනං දත්වා අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජිත්වා පොරිසාදං උපාගමිං.

110. තත්ථි මෙ සංසයො තත්ථාති තස්මිං පොරිසාදස්ස සන්තිකං ගමනෙ “අයං මං කිං නු බො ඝාතෙස්සති, උදාහු නො”ති මය්හං සංසයො නත්ථි. “චණ්ඩො සාහසිකො මයා සද්ධිං එකසතඛන්තියෙ දෙවතාය බලිකම්මකරණසජ්ජො එකන්තෙනෙව ඝාතෙස්සති”ති ජානන්තො එව කෙවලං සච්චවාචං අනුරක්ඛන්තො අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජිත්වා තං උපාගමිං. යස්මා වෙනදෙවං, තස්මා සච්චෙන මෙ සමො නත්ථි, එසා මෙ පරමත්ථභාවජ්ජත්තා සච්චපාරමිති.

උපාගතෙ පන මහාසත්තෙ විකසිතපුණ්ඩරිකපද්මසස්සිරිකමස්ස මුඛං දිස්වා “අයං විගතමරණභයො හුත්වා ආගතො, කිස්ස නු බො එස ආනුභාවො”ති වින්තෙන්තො “තස්ස මඤ්ඤෙ ධම්මස්ස සුතත්තා අයං එවං තෙජවා නිබ්භයො ච ජාතො, අහම්පි තං සුත්වා තෙජවා නිබ්භයො ච භවිස්සාමි”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා පොරිසාදො මහාසත්තං ආහ – “සුඤ්ඤාම සතාරහගාථායො යාසං සවනත්ථං ත්වං අත්තනො නගරං ගතො”ති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො “අයං පොරිසාදො පාපධම්මො, ඉමං ථොකං නිග්ගහෙන්වා ලජ්ජාපෙත්වා කට්ඨස්සාමි”ති –

“අධම්මකස්ස ලුද්දස්ස, නිච්චං ලොහිතපාණිනො;
තත්ථි සච්චං කුතො ධම්මො, කිං සුතෙන කරිස්සසි”ති. (ජා. 2.21.427) –

චත්වා පුන තෙන සුට්ඨතරං සඤ්ජාතසච්චනාදරෙන –

“සුත්වා ධම්මං විජානන්ති, නරා කල්‍යාණපාපකං;
අපි ගාථා සුණිත්වාන, ධම්මෙ මෙ රමනෙ මනො”ති. (ජා. 2.21.444) –

චුත්තෙ “අයං අතිවිස සඤ්ජාතාදරො සොතුකාමො, හන්දස්ස කට්ඨස්සාමි”ති වින්තෙන්වා “තෙන හි සම්ම, සාධුකං සුඤ්ඤාහි මනසිකරොහි”ති චත්වා නන්දබ්‍රාහ්මණෙන කථිතනියාමෙනෙව ගාථානං සක්කච්චං ථුතිං කත්වා ඡකාමාවචරදෙවලොකෙ එකකොලාහලං කත්වා දෙවතාසු සාධුකාරං දදමානාසු මහාසත්තො පොරිසාදස්ස –

“සකිදෙව මහාරාජ, සබ්භි හොති සමාගමො;
සා නං සඬ්භිති පාලෙති, නාසබ්භි බහුසඬ්භිගමො.

“සබ්භිරෙව සමාසෙථ, සබ්භි කුබ්බෙථ සන්ථවං;
සතං සද්ධම්මමඤ්ඤාය, සෙය්‍යො හොති න පාපියො.

“ජීරන්ති වෙ රාජරථා සුවිත්තා, අත්ථො සරිරම්පි ජරං උපෙනි;
සතඤ්ච ධම්මො න ජරං උපෙනි, සන්තො භවෙ සබ්භි පවෙද්‍යන්ති.

“නභඤ්ච දුරෙ පථවි ව දුරෙ, පාරං සමුද්දස්ස තදාහු දුරෙ;
තතො භවෙ දුරතරං වදන්ති, සතඤ්ච ධම්මො අසතඤ්ච රාජා”ති. (ජා. 2.21.411-414) –

ධම්මං කට්ඨෙසි. තස්ස තෙන සුකථිතත්තා වෙච අත්තනො ව පුඤ්ඤානුභාවෙන ගාථා සුණන්තස්සෙව සකලසරිරං පඤ්චවණ්ණාය පිතියා පරිපූරි. සො බොධිසත්තෙ මුදුවිත්තො හුත්වා “සම්ම සුතසොම, දාතබ්බයුත්තකං හිරඤ්ඤාදිං න පස්සාමි, එකෙකාය ගාථාය එකෙකං වරං දස්සාමි”ති ආහ. අථ නං මහාසත්තො “ත්වං අත්තනොපි හිනාති අජානන්තො පරස්ස කිං නාම වරං දස්සසි”ති අපසාදෙන්වා පුන තෙන “වරං ගණ්හවා”ති යාවිතො සබ්බපඨමං “අහං චිරකාලං තං අරොගං පස්සෙය්‍ය”න්ති වරං යාචි. සො “අයං ඉදානි මෙ වධිත්වා මංසං බාදිතුකාමස්ස මහානත්ථකරස්ස මය්හමෙව ජීවිතම්චජිති”ති තුට්ඨමානසො වඤ්චෙන්වා වරස්ස ගභිතභාවං අජානන්තො අදාසි. මහාසත්තො හි උපායකුසලතාය තස්ස චිරං ජීවිතුකාමතාපදෙසෙන අත්තනො ජීවිතං යාචි. අථ “පරොසතං ඛන්තියානං ජීවිතං දෙහි”ති දුතියං වරං, තෙසං සකෙ රට්ඨෙ පටිපාදනං තතියං වරං, මනුස්සමංසබ්බාදනතො චිරමණං වතුත්ථං වරං යාචි. සො තිණි වරානි දත්වා වතුත්ථං වරං අදාතුකාමො “අඤ්ඤං වරං ගණ්හාහි”ති චත්වාපි මහාසත්තෙන නිජ්ජිලියමානො තම්පි අදාසියෙව.

අප් බොධිසත්තො පොරිසාදං නිබ්බිසෙවනං කත්වා තෙනෙව රාජානො මොවාපෙත්වා භූමියං නිපජ්ජාපෙත්වා දාරකානං කණ්ණකො සුත්තවට්ටි විය සණ්ඨකං රජ්ජුයො නීහරිත්වා පොරිසාදෙන එකං තවං ආහරාපෙත්වා පාසාණෙන සංසිත්වා සවිච්ඡිත්තං කත්වා තෙසං හත්ථලානි මක්ඛෙසි. තඬ්ඛණං එව එාසුකං අහොසි. ද්විහතිහං තත්ථෙව වසිත්වා තෙ අරොගෙ කාරොත්වා තෙහි සද්ධිං අභිජ්ජනකසභාවං මිත්තසන්ථං කාරොත්වා තෙහි සද්ධිං තං බාරාණසිං නොත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙත්වා “අජ්ජමත්තා හොථා”ති තෙ රාජානො අත්තනො අත්තනො නගරං පෙසෙත්වා ඉන්ද්‍රපත්ථනගරො ආගතාය අත්තනො චතුරඬ්ඛිනියා සෙනාය පරිවුතො අත්තනො නගරං ගතො තුට්ඨපමුදිතෙන නාගරජනෙන සම්පරිවාරියමානො අත්තෙපුරං පවිසිත්වා මාතාපිතරො වන්දිත්වා මහාතලං අභිරුහි.

අප් මහාසත්තො ඡ දානසාලායො කාරොත්වා දෙවසිකං මහාදානානි පවත්තෙත්තො සීලානි පරිපුරෙත්තො උපොසථං උපවසත්තො පාරමියො අනුබුහෙසි. තෙපි රාජානො මහාසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ආයුපරියොසානෙ සග්ගපුරං පුරයිංසු.

තදා පොරිසාදො අඬ්ඟුලිමාලත්ථෙරො අහොසි, කාළහත්ථිඅමච්චො සාරිපුත්තත්ථෙරො, නන්දබ්‍රාහ්මණො ආනන්දත්ථෙරො, රුක්ඛදෙවතා මහාකස්සපත්ථෙරො, රාජානො බුද්ධපරිසා, මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි, සුතසොමමහාරාජා ලොකනාථො.

තස්ස හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව සෙසපාරමියොපි නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා අලීනසත්තුවරියාවණ්ණනාය (වරියා අට්ඨ. 2.74 ආදයො) විය මහාසත්තස්ස ගුණානුභාවා විභාවෙතබ්බාති.

මහාසුතසොමවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සව්චපාරමි නිට්ඨිතා.

13. සුවණ්ණසාමවරියාවණ්ණනා

111. තෙරසමෙ සාමො යදා වනෙ ආසින්නි හිමවන්තස්මිං මීගසම්මතාය නාම නදියා තීරෙ මහති අරඤ්ඤෙ සාමො නාම තාපසකුමාරො යදා අහොසි. සක්කෙන අභිනිමිතොති සක්කස්ස දෙවානම්න්දස්ස උපදෙසසම්පත්තියා ජාතත්තා සක්කෙන නිබ්බන්තිතො ජනිතො. තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – අතීතෙ බාරාණසිතො අවිදුරෙ නදියා තීරෙ එකො නෙසාදගාමො අහොසි. තත්ථ ජෙට්ඨනෙසාදස්ස පුත්තො ජාතො. තස්ස “දුකුලො”ති නාමමකංසු. තස්සා එව නදියා පරතීරෙපි එකො නෙසාදගාමො අහොසි. තත්ථ ජෙට්ඨනෙසාදස්ස ධිතා ජාතා. තස්සා “පාරිකා”ති නාමමකංසු. තෙ උහොපි බ්‍රහ්මලොකතො ආගතා සුද්ධසත්තා. තෙසං වයඡපත්තානං අනිච්ඡමානානංයෙව ආවාහවිවාහං කරිංසු. තෙ උහොපි කිලෙසසමුද්දං අනොතරිත්වා බ්‍රහ්මානො විය එකතො වසිංසු. න ච කිඤ්චි නෙසාදකම්මං කරොන්ති.

අප් දුකුලං මාතාපිතරො “තාත, ත්වං නෙසාදකම්මං න කරොසි, නෙව සරාවාසං ඉච්ඡසි, කිං නාම කරිස්සසි”ති ආහංසු. සො “තුම්හෙසු අනුජානන්තෙසු පබ්බජිස්සාමි”ති ආහ. “තෙන හි පබ්බජාහි”ති. ද්වෙපි ජනා හිමවන්තං පවිසිත්වා යස්මිං යානෙ මීගසම්මතා නාම නදී හිමවන්තො ඔතරිත්වා ගඬ්ගං පත්තා, තං යානං ගන්ත්වා ගඬ්ගං පහාය මීගසම්මතාහිමුඛා අභිරුහිංසු. තදා සක්කස්ස හවනං උණ්හාකාරං දස්සෙසි. සක්කො තං කාරණං ඤත්වා විස්සකම්මුනා තස්මිං යානෙ අස්සමං මාපෙසි. තෙ තත්ථ ගන්ත්වා පබ්බජිත්වා සක්කදත්තියෙ අස්සමෙ කාමාවචරමෙත්තං භාවෙත්වා පටිවසිංසු. සක්කොපි තෙසං උපට්ඨානං ආගච්ඡති.

සො එකදිවසං “තෙසං වක්ඛු පරිභායිස්සන්ති”ති ඤත්වා උපසඬ්කම්ත්වා “හන්තෙ, වො වක්ඛුනං අන්තරායො පඤ්ඤායති, පටිජග්ගනකං පුත්තං ලද්ධුං වට්ටති, ජානාමි තුම්හාකං සුද්ධචිත්තතං, තස්මා පාරිකාය උතුනිකාලෙ නාහිං හත්ථෙත පරාමසෙය්‍යාථ , එවං වො පුත්තො ජායිස්සති, සො වො උපට්ඨතිස්සති”ති වත්වා පක්කාමි. දුකුලපණ්ඩිතො තං කාරණං පාරිකාය ආචික්ඛිත්වා තස්සා උතුනිකාලෙ නාහිං පරාමසි. තදා බොධිසත්තො දෙවලොකා වටිත්වා තස්සා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි, සා දසමාසව්චයෙන සුවණ්ණවණ්ණං පුත්තං විජායි. තෙනෙවස්ස “සුවණ්ණසාමො”ති නාමං කරිංසු. තං අපරහාගෙ වඩ්ඪිත්වා සොළසවස්සුද්දෙසිකම්පි මාතාපිතරො රක්ඛන්තා අස්සමෙ නිසිදාපෙත්වා සයමෙව වනමූලඵලාඵලත්ථාය ගච්ඡන්ති.

අපේකදිවසං වනෙ ඵලාඵලං ආදාය නිවන්තිත්වා අස්සමපදනො අවිදුරෙ මෙසෙ උට්ඨිතෙ රුක්ඛමූලං පවිසිත්වා වම්මිකමත්ථකෙ ධිතානං සරිරතො සෙදගන්ධමිස්සකෙ උදකෙ තස්මිං වම්මිකබ්ලෙ ධිතස්ස ආසිච්ඡස්ස නාසාපුථං පටිට්ඨෙ ආසිච්ඡො කුජ්ඣිත්වා නාසාවාතෙන පහරි. ද්වෙ අන්ධා හුත්වා පරිදෙවමානා විරට්ඨංසු. අප් මහාසත්තො “මම මාතාපිතරො අභිචිරායන්ති, කා නු බො තෙසං පවන්ති”ති පටිමග්ගං ගන්ත්වා සද්දමකාසි. තෙ තස්ස සද්දං සඤ්ජානිත්වා පටිසද්දං කත්වා පුත්තසිනෙහෙන “තාත සාම, ඉධ පරිපන්ථො අත්ථි, මා ආගමි”ති වත්වා සද්දානුසාරෙන සයමෙව සමාගමිංසු. සො “කෙන වො කාරණෙන වක්ඛුනි විනට්ඨානි”ති පුච්ඡිත්වා “තාත, මයං න ජානාම, දෙවෙ වස්සන්තෙ රුක්ඛමූලෙ වම්මිකමත්ථකෙ ධිතා, අප් න පස්සාමා”ති චුත්තමත්තෙ එව අඤ්ඤාසි “තත්ථ ආසිච්ඡෙන හවිතබ්බං, තෙන කුද්ධෙන නාසාවාතො විස්සට්ඨො හවිස්සති”ති.

අප “මා වින්තයිත්ථ, අහං වො පට්ඨග්ගිස්සාමි” නි මාතාපිතරො අස්සමං නෙත්වා තෙසං රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානාදිසඤ්චරණට්ඨානෙ රජ්ජුකෙ ඛන්ධි. තතො පට්ඨාය තෙ අස්සමෙ යපෙත්වා වනමුලඵලාඵලානි ආහරති, පාතොව වසනට්ඨානං සම්මජ්ජති, පානියං ආහරති, පරිභොජනියං උපට්ඨාපෙති, දත්තකට්ඨමුඛොදකානි දත්වා මධුරඵලාඵලං දෙති. තෙහි මුඛෙ වික්ඛාලිතෙ සයං පරිභුඤ්ජිත්වා මාතාපිතරො වන්දිත්වා තෙසං අවිදුරෙයෙව අවිජ්ජති – “කිං නු ඛො ඉමෙ ආණාපෙන්නී” ති. විසෙසෙන ව මෙත්තං ඛහුලමකාසි, තෙනස්ස සත්තා අප්පටික්කුලා අහෙසුං. යථා වස්ස සත්තා, ඵලං සත්තානං සො ඛොධිසත්තො අප්පටික්කුලො. ඵලං සො දිවසෙ දිවසෙ ඵලාඵලත්ථාය අරඤ්ඤං ගච්ඡන්තොපි ආගච්ඡන්තොපි මිගගණපරිවුතො ඵල අහොසි. සීහඛ්‍යග්ගසාදිවිපක්ඛසත්තාපි තෙන සද්ධිං අතිවිය විස්සත්ථා, මෙත්තානුභාවෙන පනස්ස වසනට්ඨානෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං තිරච්ඡානගතා මුදුවිත්තතං පටිලභිංසු. ඉති සො සබ්බත්ථ මෙත්තානුභාවෙන අභිරු අනුත්‍රාසි බ්‍රහ්මා විය අවෙරො විහාසි. තෙන වුත්තං “පවනෙ සීහඛ්‍යග්ගසෙ ව, මෙත්තායමුපනාමයි” න්තිආදි.

තත්ථ මෙත්තායමුපනාමයිත්ති ම-කාරො පදසන්ධිකරො, මෙත්තාභාවනාය කුරුකම්මන්තෙ සීහඛ්‍යග්ගසෙපි ඵරි, පගෙව සෙසසත්තෙති අධිප්පායො. අප වා මෙත්තා අයති පවත්තති ඵතෙනාති මෙත්තායො, මෙත්තාභාවනා. තං මෙත්තායං උපනාමයිං සත්තෙසු අනොධිසො උපනෙසිං. “සීහඛ්‍යග්ගසෙහි” තිපි පායො. තස්සත්ථො – න කෙවලමහමෙව, අප ඛො පවනෙ සීහඛ්‍යග්ගසෙහි, යස්මිං මහාවනෙ තදා අහං විහරාමි, තත්ථ සීහඛ්‍යග්ගසෙහි සද්ධිං අහං සත්තෙසු මෙත්තං උපනාමෙයිං. සීහඛ්‍යග්ගසෙපි හි තදා මමානුභාවෙන සත්තෙසු මෙත්තවිත්තතං පටිලභිංසු, පගෙව ඉතරෙ සත්තාති දස්සෙති.

112. පසදම්මවරාහෙහිති පසදම්මෙහි වෙව වනසුකරෙහි ව. පරිවාරෙත්වාති ඵතෙහි අත්තානං පරිවාරිතං කත්වා තස්මිං අරඤ්ඤෙ වසිං.

113. ඉදානි තදා අත්තනො මෙත්තාභාවනාය ලද්ධං ආනිසංසං මත්ථකප්පත්තිඤ්චස්ස දස්සෙතුං “න මං කොචි උත්තසති” ති ඔසානගාථමාහ. තස්සත්ථො – සසබ්බිලාරාදිකො හිරුකජාතිකොපි කොචි සත්තො මං න උත්තසති න උබ්බිජ්ජෙති. අහම්පි කස්සචි සීහඛ්‍යග්ගසාදිතිරච්ඡානතො යක්ඛාදිඅමනුස්සතො ලුද්දලොහිතපාණිමනුස්සතොති කුතොවිපි න භායාමි. කස්මා? යස්මා මෙත්තාබලෙනුපත්ථද්ධො චිරකාලං භාවිතාය මෙත්තාපාරම්තායානුභාවෙන උපත්ථම්භිතො තස්මිං පවනෙ මහාඅරඤ්ඤෙ තදා රමාමි අභිරමාමිති. සෙසං සුවඤ්ඤායාමෙව.

ඵලං පන මහාසත්තො සබ්බසත්තෙ මෙත්තායන්තො මාතාපිතරො ව සාධුකං පට්ඨග්ගන්තො ඵකදිවසං අරඤ්ඤතො මධුරඵලාඵලං ආහරිත්වා අස්සමෙ යපෙත්වා මාතාපිතරො වන්දිත්වා “පානියං ආදාය ආගමිස්සාමි” ති මිගගණපරිවුතො ද්වෙ මිගෙ ඵකතො කත්වා තෙසං පිට්ඨියං පානියසං යපෙත්වා හත්ථෙන ගහෙත්වා නදිතිත්ථං අගමාසි. තස්මිං සමයෙ ඛාරාණසියං පිළියක්ඛො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. සො මිගමංසලොහෙන මාතරං රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා සන්තද්ධපඤ්චාවුධො හිමවත්තං පවිසිත්වා මිගෙ වධිත්වා මංසං ඛාදිත්වා වරන්තො මිගසම්මතං නදිං පත්වා අනුපුබ්බෙන සාමස්ස පානියගහණතිත්ථං පත්තො. මිගපදවලඤ්ජං දිස්වා ගච්ඡන්තො තං තථා ගච්ඡන්තං දිස්වා “මයා ඵත්තකං කාලං ඵලං විවරන්තො මනුස්සො න දිට්ඨපුබ්බො, දෙවො නු ඛො ඵස නාගො නු ඛො, සවාහං උපසඬකම්මිත්වා පුච්ඡිස්සාමි, සහසා පක්කමෙය්‍යාති. යංනුනාහං ඵතං විජ්ඣිත්වා දුබ්බලං කත්වා පුච්ඡෙය්‍ය” න්ති වින්තෙත්වා මහාසත්තං න්හත්වා වාකචීරං නිවාසෙත්වා අජිනවම්මං ඵකංසං කරිත්වා පානියසං පුරෙත්වා උක්ඛිපිත්වා වාමංසකුටෙ යපනකාලෙ “ඉදානි තං විජ්ඣිතුං සමයො” ති විසපිතෙන සරෙන දක්ඛිණපස්සෙ විජ්ඣාමි. සරො වාමපස්සෙන නික්ඛමි. තස්ස විද්ධිභාවං ඤ්ඤත්වා මිගගණො හිතො පලාසි.

සාමපණ්ඩිතො පන විද්ධොපි පානියසං යථා වා තථා වා අනවසුම්භෙත්වා සතිං පවිවුපට්ඨාපෙත්වා සණ්කං ඔතාරෙත්වා වාලුකං බ්‍රහ්මිත්වා යපෙත්වා දිසං වචන්ථපෙත්වා මාතාපිතූනං වසනට්ඨානදිසාභාගෙන සීසං කත්වා නිපජ්ජිත්වා මුඛෙන ලොහිතං ඡඩ්ඛෙත්වා “මම කොචි වෙරි නාම නත්ථි, මමපි කත්ථවි වෙරං නාම නත්ථි” ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“කො නු මං උසුනා විජ්ඣාමි, පමත්තං උදහාරකං;
ඛත්තියො බ්‍රාහ්මණො වෙස්සො, කො මං විද්ධා නිලියති” ති. (ජා. 2.22.296);

තං සුත්වා රාජා “අයං මයා විජ්ඣිත්වා පථවියං පාතිතොපි නෙව මං අක්කොසති න පරිභාසති, මම හදයමංසං සම්බාහන්තො විය පියවචනෙන සමුදාවරති, ගමිස්සාමිස්ස සන්තික” න්ති වින්තෙත්වා උපසඬකම්මිත්වා අත්තානං අත්තනා ව විද්ධිභාවං ආවිකත්වා “කො වා ත්වං කස්ස වා පුත්තො” ති මහාසත්තං පුච්ඡි.

සො “සාමො නාමාහං දුකුලපණ්ඩිතස්ස නාම නෙසාදඉසිනො පුත්තො, කිස්ස පන මං විජ්ඣාමි” ති ආහ. සො පඨමං “මිගසඤ්ඤායා” ති මුසාවාදං වත්වා “අහං ඉමං නිරපරාධං අකාරණෙන විජ්ඣාමි” න්ති අනුසොචිත්වා යථාභූතං ආවිකත්වා තස්ස මාතාපිතූනං වසනට්ඨානං පුච්ඡිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා තෙසං අත්තානං ආවිකත්වා තෙහි කතපටිසන්ථාරො “සාමො මයා විද්ධො” ති වත්වා තෙ පරිදෙවන්තෙ සොකසමාපන්තෙ “යං සාමෙන කත්තබ්බං පරිවාරිකම්මං, තං කත්වා අහං වො උපට්ඨග්ගිස්සාමි” ති සමස්සාසෙත්වා සාමස්ස සන්තිකං ආනෙසි. තෙ තත්ථ

ගත්තවා නානප්පකාරං පරිදෙවිත්වා තස්ස උරෙ හත්ථං යපෙන්වා “පුත්තස්ස මෙ සරිරෙ උසුමා වත්තතෙව,
විසවෙගෙන විසඤ්ඤිතං ආපන්නො භවිස්සති නිබ්බිසභාවත්ථාය සච්චකිරියං කරිස්සාමා”ති වින්නෙන්වා –

“යං කිඤ්චිත්ථි කතං පුඤ්ඤං, මය්හඤ්චෙව පිතුච්ච තෙ;
සබ්බෙන තෙන කුසලෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු”ති. (ජා. 2.22.388) –

මාතරා,

“යං කිඤ්චිත්ථි කතං පුඤ්ඤං, මය්හඤ්චෙව මාතුච්ච තෙ;
සබ්බෙන තෙන කුසලෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු”ති. (ජා. 2.22.396) –

පිතරා,

“පබ්බතභාහං ගන්ධමාදනෙ, විරරත්තනිවාසිති;
න මෙ පියතරො කොචි, අඤ්ඤො සාමෙන විජ්ජති;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු”ති. (ජා. 2.22.398) –

දෙවතාය ව සච්චකිරියාය කතාය මහාසත්තො බිජ්ජං වුට්ඨාසි. පදුමපත්තපලාසෙ උදකඛිත්ථු විය විනිවට්ටෙන්වා
ආබාධො විගතො. විද්ධට්ඨානං අරොගං පාකතිකමෙව අහොසි. මාතාපිතුනං චක්ඛුති උජ්ජප්පිංසු. ඉති මහාසත්තස්ස
අරොගතා, මාතාපිතුනඤ්ච චක්ඛුපට්ඨලාභො, අරුණුග්ගමනං, තෙසං චතුත්තම්පි අස්සමෙයෙව අවට්ඨානන්ති සබ්බං
එකක්ඛණෙයෙව අහොසි.

අථ මහාසත්තො රඤ්ඤො සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “ධම්මං චර, මහාරාජා”තිආදිනා (ජා. 2.22.411-412) ධම්මං
දෙසෙන්වා උත්තරිම්පි ඔවදිත්වා පඤ්ච සීලානි අදාසි. සො තස්ස ඔවාදං සිරසා පටිග්ගහෙන්වා චන්දිත්වා බාරාණසිං
ගත්තවා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපරායනො අහොසි. බොධිසත්තොපි සද්ධිං මාතාපිතුහි
අභිඤ්ඤාසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

තදා රාජා ආනන්දත්ථෙරො අහොසි, දෙවධිතා උජ්ජලවණ්ණා, සක්කො අනුරුද්ධො, පිතා මහාකස්සපත්ථෙරො,
මාතා හද්දකාපිලානී, සාමපණ්ඩිතො ලොකනාථො.

තස්ස භෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව සෙසපාරම්මියො නිද්ධාරෙතබ්බා. තථා විසපිතෙන සල්ලෙන දක්ඛිණපස්සෙන
පච්ඡිත්වා වාමපස්සතො විනිවිජ්ඣනවසෙන විද්ධොපි කිඤ්චි කායවිකාරං අකත්වා උදකසට්ඨස්ස භූමියං නික්ඛිපනං,
වධකෙ අඤ්ඤාතෙපි ඤාතෙ විය විත්තවිකාරාභාවො, පියවචනෙන සමුදාවාරො, මාතාපිතුඋපට්ඨානපුඤ්ඤතො මය්හං
පරිහානීති අනුසොවනමත්තං, අරොගෙ ජාතෙ රඤ්ඤො කාරුඤ්ඤං මෙන්තඤ්ච උපට්ඨාපෙන්වා ධම්මදෙසනා,
ඔවාදදානන්ති එවමාදයො ගුණානුභවා විභාවෙතබ්බාති.

සුවණ්ණසාමවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. එකරාජවරියාවණ්ණනා

114. වුද්දසමෙ එකරාජාති විස්සුතොති එකරාජාති ඉමිනා අන්වත්ථනාමෙන ජම්බුදිපතලෙ පාකටො.

මහාසත්තො හි තදා බාරාණසිරඤ්ඤො පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. වයජපත්තො සබ්බසිජ්ජනිජ්ජන්තිං පත්තො
හුත්වා පිතු අච්චයෙන රජ්ජං කාරෙන්තො කුසලසීලාචාරසද්ධාසුතාදිඅනඤ්ඤසාධාරණගුණවිසෙසයොගෙන
පාරම්පරිභාවනෙන ව ජම්බුදිපතලෙ අද්විතියත්තා පධානභාවෙන ව “එකරාජා”ති පකාසනාමො අහොසි. පරමං සීලං
අධිට්ඨායාති සුපරිසුද්ධකායිකවාචසිකසංවරසඬ්ඛාතඤ්චෙව සුපරිසුද්ධමනොසමාචාරසඬ්ඛාතඤ්ච පරමං උත්තමං
දසකුසලකම්මපට්ඨිලං සමාදානවසෙන ව අවිතික්කමනවසෙන ව අධිට්ඨන්තිත්වා අනුට්ඨන්තිත්වා. පසාසාමි මහාමහින්ති
නියොජනසතිකෙ කාසිරට්ඨෙ මහතිං මහිං අනුසාසාමි රජ්ජං කාරෙමි.

115. දසකුසලකම්මපට්ඨති පාණාතිපාතාවෙරමණි යාව සම්මාදිට්ඨිති එතස්මිං දසවිධෙ කුසලකම්මපට්ඨෙ, එතෙ වා
අනවසෙසතො සමාදාය වත්තාමි. චතුහි සඬ්ගභවත්ථුහි දානං පියවචනං අත්ථවරියා සමානත්තතාති ඉමෙහි චතුහි
සඬ්ගභවත්ථුහි සඬ්ගණ්හනකාරණෙහි යදා එකරාජාති විස්සුතො හොමි, තදා යථාරහං මහාජනං සඬ්ගණ්හාමිති
සම්බන්ධො.

116. එවන්ති දසකුසලකම්මපට්ඨිලපරිපූරණං චතුහි සඬ්ගභවත්ථුහි මහාජනසඬ්ගණ්හනන්ති යථාචුත්තෙන ඉමිනා
ආකාරෙන අජ්ජමත්තස්ස. ඉධලොකෙ පරත්ථ වාති ඉමස්මිං ලොකෙ යං අජ්ජමජ්ජනං, තත්ථ දිට්ඨධම්මිකෙ අත්ථෙ,

පරලෝකෙ යං අප්පමජ්ජනං තත්ථ සම්පරායිකෙ අත්ථෙ අප්පමත්තස්ස මෙ සතොති අත්ථො. දබ්බසෙනොති එවංනාමකො කොසලරාජා. උපගන්ත්වාති චතුරඛිගිනිං සෙනං සන්නය්හිත්වා අබ්භයානවසෙන මම රජ්ජං උපගන්ත්වා. අවිජ්න්දන්තො පුරං මමාති මම බාරාණසිනගරං බලක්කාරෙන ගණ්හන්තො.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකං – මහාසත්තො හි තදා නගරස්ස චතුසු ද්වාරෙසු චතස්සො මජ්ඣෙ එකං නිවෙසනද්වාරෙ එකන්ති ඡ දානසාලායො කාරත්වා කපණද්ධිකාදීනං දානං දෙති, සීලං රක්ඛති, උපොසථකම්මං කරොති, බන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පන්නො අඛිකෙ නිසින්නං පුත්තං පරිනොසයමානො විය සබ්බසත්තෙ පරිනොසයමානො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙති. තස්සෙකො අමච්චො අන්තෙපුරං පදුස්සිත්වා අපරභාගෙ පාකටොව ජාතො. අමච්චො රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. රාජා පරිග්ගණ්හන්තො තං අත්තනා පච්චක්ඛන්තො ඤත්වා තං අමච්චං පක්කොසාපෙත්වා “අන්ධබාල, අයුත්තං තෙ කතං, න ත්වං මම විජිතෙ වසිතුං අරහසී, අත්තනො ධනඤ්ච පුත්තදාරඤ්ච ගහෙත්වා අඤ්ඤත්ථ යාහී”ති රට්ඨා පබ්බාපෙසී.

සො කොසලජනපදං ගන්ත්වා දබ්බසෙනං නාම කොසලරාජානං උපට්ඨගන්තො අනුක්කමෙන තස්ස විස්සාසිකො හුත්වා එකදිවසං තං රාජානං ආහ – “දෙව, බාරාණසිරජ්ජං නිම්මක්ඛිකමධුපටලසදිසං, අතිමුදුකො රාජා, සුබෙනෙව තං රජ්ජං ගණ්හිතුං සක්කොසී”ති. දබ්බසෙනො බාරාණසිරඤ්ඤො මහානුභාවකාය තස්ස වචනං අසද්දහන්තො මනුස්සෙ පෙසෙත්වා කාසිරට්ඨෙ ගාමසාතාදීනි කාරත්වා තෙසං චොරානං බොධිසත්තෙන ධනං දත්වා විස්සජ්ජිතභාවං සුත්වා “අතිවිය ධම්මිකො රාජා”ති ඤත්වා “බාරාණසිරජ්ජං ගණ්හිස්සාමී”ති බලවාහනං ආදාය නියායාසී . අථ බාරාණසිරඤ්ඤො මහායොධා “කොසලරාජා ආගච්ඡති”ති සුත්වා “අමභාකං රජ්ජසීමං අනොක්කමත්තමෙව නං පොටෙත්වා ගණ්හාමා”ති අත්තනො රඤ්ඤො වදිංසු.

බොධිසත්තො “තාතා, මං නිස්සාය අඤ්ඤෙසං කිලමනකිච්චං නත්ථී, රජ්ජත්ථිකා රජ්ජං ගණ්හන්තු, මා ගමිත්වා”ති නිවාරෙසී. කොසලරාජා ජනපදමජ්ඣං පාවිසී. මහායොධා පුනපි රඤ්ඤො තට්ථෙව වදිංසු. රාජා පුරිමනෙයෙනෙව නිවාරෙසී. දබ්බසෙනො බහිනගරෙ යත්වා “රජ්ජං වා දෙතු යුද්ධං වා”ති එකරාජස්ස සාසනං පෙසෙසී. එකරාජා “නත්ථී මයා යුද්ධං, රජ්ජං ගණ්හාතු”ති පටිසාසනං පෙසෙසී. පුනපි මහායොධා “දෙව, න මයං කොසලරඤ්ඤො නගරං පටිසිතුං දෙම, බහිනගරෙයෙව නං පොටෙත්වා ගණ්හාමා”ති ආහංසු. රාජා පුරිමනෙයෙනෙව නිවාරත්වා නගරද්වාරානි අවාපුරාපෙත්වා මහාතලෙ පල්ලඛිකමජ්ඣෙ නිසිදි. දබ්බසෙනො මහත්තෙන බලවාහනෙන නගරං පටිසිත්වා එකම්පි පටිසත්තුං අපස්සන්තො සබ්බරජ්ජං හත්ථගතං කත්වා රාජනිවෙසනං ගන්ත්වා මහාතලං ආරුය්හ නිරපරාධං බොධිසත්තං ගණ්හාපෙත්වා ආවාටෙ නිබණ්ඨාපෙසී. තෙන වුත්තං –

“දබ්බසෙනො උපගන්ත්වා, අවිජ්න්දන්තො පුරං මම.

117. “රාජ්ජපථිවෙ නිගමෙ, සබලට්ඨෙ සරට්ඨකෙ;
සබ්බං හත්ථගතං කත්වා, කාසුයා නිබණ්ඨි මම”න්ති.

තත්ථ රාජ්ජපථිවෙති අමච්චපාරිසජ්ජබ්‍රාහ්මණගහපතිආදිකෙ රාජානං උපනිස්සාය ජීවන්තෙ. නිගමෙති නෙගමෙ. සබලට්ඨෙති සෙනාපරියාපන්නකාය බලෙ තිට්ඨන්තිති බලට්ඨා, හත්ථාරොහාදයො, බලට්ඨෙහි සහාති සබලට්ඨෙ. සරට්ඨකෙති සජනපදෙ, රාජ්ජපථිවෙ නිගමෙ ව අඤ්ඤඤථ සබ්බං හත්ථගතං කත්වා. කාසුයා නිබණ්ඨි මමන්ති සබලවාහනං සකලං මම රජ්ජං ගහෙත්වා මම්පි ගලජ්ජමාණෙ ආවාටෙ නිබණ්ඨාපෙසී. ජාතකෙපි –

“අනුත්තරෙ කාමගුණෙ සමිද්ධෙ, භුත්වාන පුබ්බෙ වසි එකරාජා;
සො දානි දුග්ගෙ නරකම්හි බිත්තො, නප්පජ්ජහෙ වණ්ණබලං පුරාණ”න්ති. (ජා. 1.4.9) –

ආවාටෙ බිත්තභාවො ආගතො. ජාතකට්ඨකථායං (ජා. අට්ඨ. 3.4.9) පන “සික්කාය පක්ඛිපාපෙත්වා උත්තරුම්මාරෙ හෙට්ඨාසිසකං ඔලම්බෙසී”ති වුත්තං.

මහාසත්තො චොරරාජානං ආරබ්භ මෙත්තං භාවෙත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා ඤානාහිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙත්වා කාසුතො උග්ගන්ත්වා ආකාසෙ පල්ලඛිකෙන නිසිදි. තෙන වුත්තං –

118. “අමච්චමණ්ඩලං රජ්ජං, ඒතං අන්තෙපුරං මම;
අවිජ්න්දිත්වාන ගහිතං, පියපුත්තංව පස්සහ”න්ති.

තත්ථ අමච්චමණ්ඩලන්ති තස්මිං තස්මිං රාජකිච්චෙ රඤ්ඤො අමා සහ වත්තන්තිති අමච්චා, සද්ධිං වා තෙසං මණ්ඩලං සමුහං. ඒතන්ති බලවාහනෙන නගරජනපදාදීනි සමිද්ධං රජ්ජං. ඉත්ථාගාරදාසිදාසපරිජනෙහි චෙව වත්ථාහරණාදිඋපභොගුපකරණෙහි ව සමිද්ධං මම අන්තෙපුරඤ්ච අවිජ්න්දිත්වා ගහිතකං ගණ්හන්තං අමිත්තරාජානං යාය අත්තනො පියපුත්තංව පස්සිං අහං, තාය එවංභුතාය මෙත්තාය මෙ සමො සකලලෝකෙ නත්ථී, තස්මා එවංභුතා එසා මෙ මෙත්තාපාරම් පරමත්ථපාරම්භාවං පත්තාති අධිජ්ජායො.

එවං පන මහාසත්තෙ තං වොරරාජානං ආරබ්භ මෙත්තං ඵරිත්වා ආකාසෙ පල්ලඬකෙන නිසින්නෙ තස්ස සරිරෙ දාහො උප්පජ්ජී. සො “ඛය්භාමි ඛය්භාමි”ති භූමියං අපරාපරං පරිවත්තති. “කිමෙන”න්ති චුත්තෙ, මහාරාජ, තුම්භෙ නිරපරාධං ධම්මිකරාජානං ආවාටෙ නිබ්ඤාපයිත්වාති. “තෙන හි වෙගෙන ගන්ත්වා තං උද්ධරා”ති ආහ. පුරිසා ගන්ත්වා තං රාජානං ආකාසෙ පල්ලඬකෙන නිසින්නං දිස්වා ආගන්ත්වා දබ්බසෙනස්ස ආරොවෙසුං. සො වෙගෙන ගන්ත්වා වන්දිත්වා බමාපෙත්වා “තුම්භාකං රජ්ජං තුම්භෙව කාරෙට්, අහං වො වොරෙ පට්ඨාහෙස්සාමි”ති වත්වා තස්ස දුට්ඨාමච්චස්ස රාජාණං කාරෙත්වා පක්කාමි. බොධිසත්තොපි රජ්ජං අමච්චානං නියයාතෙත්වා ඉසිප්ඛප්පං පබ්බජිත්වා මහාජනං සීලාදිගුණෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායනො අහොසි.

තදා දබ්බසෙනො ආනන්දත්ථෙරො අහොසි, එකරාජා ලොකනාටො.

තස්ස දිවසෙ දිවසෙ ඡසු දානසාලාසු ඡසනසහස්සවිස්සජ්ජනෙන පච්චත්ථිකරුක්ඛො සකලරජ්ජපරිච්චාගෙන ව දානපාරමි, නිව්ච්චිලඋපොසට්ඨකම්මවසෙන පබ්බජිතස්ස අනවසෙසසීලසංවරවසෙන ව සීලපාරමි, පබ්බජ්ජාවසෙන ඤානාධිගම්මවසෙන ව තෙක්ඛම්මපාරමි, සත්තානං හිතාහිතවිචාරණවසෙන දානසීලාදියං විදහනවසෙන ව පඤ්ඤාපාරමි, දානාදිපුඤ්ඤසම්භාරස්ස අබ්භුස්සහනවසෙන කාමචිතක්කාදිවිනොදනවසෙන ව වීරියපාරමි, දුට්ඨාමච්චස්ස දබ්බසෙනාරුක්ඛො ව අපරාධසහනවසෙන ඛන්තිපාරමි, යථාපට්ඨස්ස දානාදිනා අවිසංවාදනවසෙන ව සච්චපාරමි, දානාදිනං අවලසමාදානාධිට්ඨානවසෙන අධිට්ඨානපාරමි, පච්චත්ථිකෙපි එකත්තෙන හිතුපසංභාරවසෙන මෙත්තාඤානනිබ්බත්තෙන ව මෙත්තාපාරමි, දුට්ඨාමච්චෙන දබ්බසෙනෙ ව කතාපරාධෙ හිතෙසීහි අත්තනො අමච්චාදිහි නිබ්බත්තිතෙ උපකාරෙ ව අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛණෙන රජ්ජසුඛජ්ජත්තකාලෙ පච්චත්ථිකරුක්ඛො නරකෙ ඛිත්තකාලෙ සමානචිත්තතාය ව උපෙක්ඛාපාරමි වෙදිතබ්බා. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“පනුජ්ජ දුක්ඛෙන සුඛං ජනිත්ද, සුඛෙන වා දුක්ඛමසය්භසාහි;
උභයත්ථ සන්තො අහිනිබ්බුත්තා, සුඛෙ ව දුක්ඛෙ ව භවන්ති තුල්‍යා”ති. (ජා. 1.4.12);

යස්මා පනෙත්ථ මෙත්තාපාරමි අතිසයවතී, තස්මා තදත්ථදීපනත්ථං සා එව පාළි ආරුල්භා. තථා ඉධ මහාසත්තස්ස සබ්බසත්තෙසු ඔරසපුත්තෙ විය සමානුකම්පනාදයො ගුණවිසෙසා නිද්ධාරෙතබ්බාති.

එකරාජවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මෙත්තාපාරමි නිට්ඨිතා.

15. මහාලොමහංසවරියාවණ්ණනා

119. පන්නරසමෙ “සුසානෙ සෙය්‍යං කප්පෙමි”ති එත්ථායං අනුපුබ්බිකථා –

මහාසත්තො හි තදා මහති උළාරභොගෙ කුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වුද්ධිමන්ත්වාය දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ ගරුචාසං වසන්තො සබ්බසිප්පානං නිජ්ජත්තිං පත්වා කුලසරං ආගන්ත්වා මාතෘපිතුනං අච්චයෙන ඤාතකෙහි “කුටුම්භං සණ්ඨපෙහි”ති යාවියමානොපි අනිච්චතාමනසිකාරමුඛෙන සබ්බභවෙසු අහිවඬ්ඪමානසංවෙගො කායෙ ව අසුභසඤ්ඤං පටිලහිත්වා සරාචාසපලිබොධාධිභුතං කිලෙසගහනං අනොගාහෙත්වා වීරකාලසම්පරිචිතං තෙක්ඛම්මජ්ඣාසයං උපබුභසමානො මහන්තං භොගක්ඛන්ධං පහාය පබ්බජිතුකාමො හුත්වා පුන චිත්තෙසි – “සවාහං පබ්බජිස්සාමි, ගුණසම්භාවනාපාකටො භවිස්සාමි”ති.

සො ලාභසක්කාරං ජිගුච්ඡන්තො පබ්බජ්ජං අනුපගන්ත්වා “පහොමි වාහං ලාභාලාභාදිසු නිබ්බිකාරො භොතු”න්ති අත්තානං තක්කෙන්තො “විසෙසනො පරපරිභවසහනාදිපට්ඨපදං පුරෙන්නො උපෙක්ඛාපාරමිං මත්ථකං පාපෙස්සාමි”ති නිවත්ථවත්ථෙතෙව ගෙහනො නික්ඛම්ත්වා පරමසල්ලෙඛචුත්තිකොපි අබලබලො අමන්දමන්දො විය පරෙසං අචිත්තකරුපෙන හීළිතපරිභුතො හුත්වා ගාමනිගමරාජධානීසු එකරත්තිවාසෙනෙව විවරති. යත්ථ පන මහන්තං පරිභවං පටිලහති, තත්ථ වීරමිපි වසති. සො නිවත්ථවත්ථෙ ජිණ්ණෙ පිලොතිකඛණ්ඩෙන තස්මිම්පි ජිණ්ණෙ කෙනවි දින්නං අග්ගණ්ණන්තො හිරිකොපිනපට්ඨිඡාදනමත්තෙනෙව වරති. එවං ගච්ඡන්තෙ කාලෙ එකං නිගමගාමං අගමාසි.

තත්ථ ගාමදාරකා ධුත්තජාතිකා වෙධවෙරා කෙවි රාජවල්ලභානං පුත්තනත්තදාසාදයො ව උද්ධතා උන්නලා වපලා මුඛරා විකිණ්ණවාලා කාලෙන කාලං කීලාබ්බලා විවරන්ති. දුග්ගතෙ මහල්ලකෙ පුරිසෙ ව ඉත්ථියො ව ගච්ඡන්තෙ දිස්වා හස්මපුටෙන පිට්ඨියං ආකිරන්ති, කෙතකීපණ්ණං කච්ඡන්තරෙ ඔලම්බෙන්ති, තෙන විජ්ජකාරෙන පරිවත්තෙත්වා ඔලොකෙන්තෙ යථාවජ්ජකීළිතං දස්සෙන්වා උපහසන්ති. මහාපුරිසො තස්මිං නිගමෙ තෙ එවං විවරන්තෙ ධුත්තදාරකෙ දිස්වා “ලද්ධො වන දානි මෙ උපෙක්ඛාපාරමියා පරිපුරණුපායො”ති චිත්තෙත්වා තත්ථ විභාසි. තං තෙ ධුත්තදාරකා පස්සිත්වා විජ්ජකාරං කාතුං ආරහන්ති.

මහාසත්තො තං අසහන්තො විය ව තෙහි භායන්තො විය ව උට්ඨහිත්වා ගව්ඡති. තෙ තං අනුබන්ධන්ති. සො තෙහි අනුබන්ධියමානො “එත්ථ නත්ථි කොච්ඡ පටිවත්තා”ති සුසානං ගන්ත්වා අට්ඨිකං සිසුපධානං කත්වා සයති. ධුත්තදාරකාපි තත්ථ ගන්ත්වා ඔට්ඨුහනාදිකං නානප්පකාරං විජ්ජකාරං කත්වා පක්කමන්ති. එවං තෙ දිවසෙ දිවසෙ කරොන්ති එව. යෙ පන විඤ්ඤා පුරිසා, තෙ එවං කරොන්තෙ පස්සන්ති. තෙ තෙ පටිබාහිත්වා “අයං මහානුභාවො තපස්සි මහායොගී”ති ව ඤාත්වා උළාරං සක්කාරසම්මානං කරොන්ති. මහාසත්තො පන සබ්බත්ථ එකසදිසොව හොති මජ්ඣන්තභූතො. තෙන චුත්තං “සුසානෙ සෙය්‍යං කප්පෙමි”ති ආදි.

තත්ථ සුසානෙ සෙය්‍යං කප්පෙමි, ඡවට්ඨිකං උපනිධායාති ආමකසුසානෙ ඡධ්විතකලෙවරතො සොණසිඬගාලාදිති තහිං තහිං චික්ඛිත්තෙසු අට්ඨිකෙසු එකං අට්ඨිකං සිසුපධානං කත්වා සුවිමිති ව අසුවිමිති ව සමානචිත්තතාය තස්මිං සුසානෙ සෙය්‍යං කප්පෙමි, සයාමීති අත්ථො. ගාමණ්ඩලාති ගාමදාරකා. රූපං දස්සෙන්නිතප්පකන්ති යථාච්ඡක්කිලිතාය ඔට්ඨුහනඋපහසනඋමිහනාදිති කණ්ණසොතෙ සලාකප්පවෙසනාදිති ව අතිකක්ඛලං අනප්පකං නානප්පකාරං රූපං විකාරං කරොන්ති.

120. අපරෙති තෙසු එව ගාමදාරකෙසු එකච්චෙ. උපායනානුපනෙන්තීති “අයං ඉමෙසු පරිභවවසෙන එවරූපං විජ්ජකාරං කරොන්තෙසු න කිඤ්චි විකාරං දස්සෙති, සම්මානනෙ නු ඛො කිදිසො”ති පරිගණ්ණන්තා විවිධං ඛහුං ගන්ධමාලං භොජනං අඤ්ඤානි ව උපායනානි පණ්ණාකාරානි උපනෙන්ති උපහරන්ති. අපරෙති වා තෙහි අනාවාරගාමදාරකෙහි අඤ්ඤෙ විඤ්ඤ මනුස්සා “අයං ඉමෙසං එවං විවිධමිපි විජ්ජකාරං කරොන්තානං න කුප්පති, අඤ්ඤදත්ථු ඛන්තිමෙත්තානුද්දයංයෙව තෙසු උපට්ඨපෙති, අහො අච්ඡරියපුරිසො”ති හට්ඨා “ඛහු වතිමෙහි එතස්මිං විජ්ජපිපජ්ජන්තෙහි අපුඤ්ඤං පසුත”න්ති සංවිග්ගමානසාව හුත්වා ඛහුං ගන්ධමාලං විවිධං භොජනං අඤ්ඤානි ව උපායනානි උපනෙන්ති උපහරන්ති.

121. යෙ මෙ දුක්ඛං උපහරන්තීති යෙ ගාමදාරකා මය්‍හං සරිරදුක්ඛං උපහරන්ති උපනෙන්ති. “උපදහන්ති”තිපි පායො, උප්පාදෙන්තීති අත්ථො. යෙ ව දෙන්ති සුඛං මමාති යෙ ව විඤ්ඤ මනුස්සා මම මය්‍හං සුඛං දෙන්ති, මාලාගන්ධභොජනාදියුක්තකරණෙහි මම සුඛං උපහරන්ති. සබ්බෙසං සමකො හොමීති කත්ථපිපි විකාරානුප්පත්තියා සමානචිත්තතාය විවිධානමිපි තෙසං ජනානං සමකො එකසදිසො හොමි හවාමි. දයා කොපො න විජ්ජතීති යස්මා මය්‍හං උපකාරකෙ මෙත්තචිත්තතාසඬබ්බානා දයා, අපකාරකෙ මනොපදොසසඬබ්බානො කොපොපි න විජ්ජති, තස්මා සබ්බෙසං සමකො හොමීති දස්සෙති.

122. ඉදානි හගවා තදා උපකාරිසු අපකාරිසු ව සත්තෙසු සමුපචිතඤාණසම්භාරස්ස අත්තනො සමානචිත්තතා විකාරාභාවො යා ව ලොකධම්මෙසු අනුපලිත්තතා අහොසි, තං දස්සෙතුං “සුඛදුක්ඛෙ තුලාභූතො”ති ඔසානගාථමාහ.

තත්ථ සුඛදුක්ඛෙති සුඛෙ ව දුක්ඛෙ ව. තුලාභූතොති සමකං ගතිතතුලා විය ඔනතිඋන්නතිඅපනතිං වජ්ජෙන්වා මජ්ඣන්තභූතො, සුඛදුක්ඛග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ තංනිමිත්තභාවතො ලාභාලාභාපි ගතිතාති වෙදිතබ්බං. යසෙසුති කිත්තිසු. අයසෙසුති නින්දාසු. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු සුඛාදියු ලොකධම්මෙසු. ඉති හගවා තදා සබ්බසත්තෙසු සබ්බලොකධම්මෙසු ව අනඤ්ඤාසාධාරණං අත්තනො මජ්ඣන්තභාවං කිත්තෙන්වා තෙන තස්මිං අත්තභාවෙ අත්තනො උපෙක්ඛාපාරමියා සිබාප්පත්තභාවං විභාවෙන්තො “එසා මෙ උපෙක්ඛාපාරමී”ති දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

ඉධාපි මහාසත්තස්ස පයමං දානපාරමී නාම විසෙසනො සබ්බවිභවපරිව්චාගො “යෙ කෙච්ඡ ඉමං සරිරං ගහෙන්වා යංකිඤ්චි අත්තනො ඉච්ඡිතං කරොන්තු”ති අනපෙක්ඛභාවෙන අත්තනො අත්තභාවපරිව්චාගො ව දානපාරමී, හිනාදිකස්ස සබ්බස්ස අකත්තබ්බස්ස අකරණං සිලපාරමී, කාමස්සාදිමුඛස්ස ගෙහනො නික්ඛන්තස්ස සනො කායෙ අසුභසඤ්ඤානුබුතො තෙක්ඛම්මපාරමී, සම්බොධිසම්භාරානං උපකාරධම්මපරිග්ගහණෙ තප්පට්ඨපක්ඛප්පභාවෙන ව කොසල්ලං අවිපරිතතො ධම්මසභාවචිත්තතා ව පඤ්ඤාපාරමී, කාමචිතක්කාදිවිනොදනං දුක්ඛාධිවාසනවීරියඤ්ච වීරියපාරමී, සබ්බාපි අධිවාසනබන්ති ඛන්තිපාරමී, වට්ඨිච්චං සමාදානාවිසංවාදනෙන වීරතිසච්චඤ්ච සච්චපාරමී, අනවජ්ජධම්මෙ අවලසමාදානාධිට්ඨානං අධිට්ඨානපාරමී, අනොධිසො සබ්බසත්තෙසු මෙත්තානුද්දයභාවො මෙත්තාපාරමී, උපෙක්ඛාපාරමී පනස්ස යථාචුත්තවසෙනෙව වෙදිතබ්බාති දස පාරමියො ලබ්භන්ති. උපෙක්ඛාපාරමී චෙත්ථ අතිසයවතීති කත්වා සායෙව දෙසනං ආරුල්භා. තථා ඉධ මහාසත්තස්ස මහන්තං භොගක්ඛන්ධං මහන්තඤ්ච ඤාතිපරිවට්ඨං පභාය මහාහිනික්ඛමනසදිසං ගෙහනො නික්ඛමනං, තථා නික්ඛමිත්වා ලාභසක්කාරං ජිගුච්ඡතො පරෙසං සම්භාවනං පරිහරිතුකාමස්ස පබ්බජ්ජාලිඬිගං අග්ගහෙන්වා චිත්තෙනෙව අනවසෙසං පබ්බජ්ජාගුණෙ අධිට්ඨහිත්වා පරමසුඛවිභාරො, පරමජ්ජිවිජ්ජනා, පව්චෙකාහිරති, උපෙක්ඛණාධිප්පායෙන අත්තනො කායජීවිතනිරපෙක්ඛා, පරෙති අත්තනො උපරි කතචිජ්ජකාරාධිවාසනං, උක්කංසගතසල්ලෙඛවුත්ති, බොධිසම්භාරපටිපක්ඛානං කිලෙසානං තනුභාවෙන බිණාසවානං විය පරෙසං උපකාරාපකාරෙසු නිබ්බිකාරභාවහෙතුභූතෙන සබ්බත්ථ මජ්ඣන්තභාවෙන සමුට්ඨාපිතො ලොකධම්මෙහි අනුපලෙපො, සබ්බපාරමීනං මුද්ධභූතාය උපෙක්ඛාපාරමියා සිබාප්පත්තීති එවමාදයො ගුණානුභවා විභාවෙන්තිබ්බාති.

මහාලොමහංසවරියාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උපෙක්බාපාරම් නිව්දිතා.

තනියවග්ගස්ස අත්ථවණ්ණනා නිව්දිතා.

උද්දානගාථාවණ්ණනා

“යුධඤ්ජයො”තිආදිකා උද්දානගාථා. තත්ථ භිසෙනාති භිසාපදෙසෙන මහාකඤ්චනවරියං (වරියා. 3.34 ආදයො) දස්සෙති. සොණනන්දොති ඉමිනා සොණපණ්ඩිතවරියං (වරියා. 3.42 ආදයො) දස්සෙති. තථා මූගපක්ඛොති මූගපක්බාපදෙසෙන තෙමියපණ්ඩිතවරියං (වරියා. 3.48 ආදයො) දස්සෙති. උපෙක්බාපාරම්සිසෙන මහාලොමභංසවරියං (වරියා. 3.119 ආදයො) දස්සෙති. ආසි ඉති වුට්ඨං මහෙසිනාති යථා, සාරිපුත්ත, තුය්භං එතරහි දෙසිතං, ඉති එවං ඉමිනා විධානෙන මහත්තානං දානපාරම්ආදීනං බොධිසම්භාරානං එසනතො මහෙසිනා තදා බොධිසත්තභූතෙන මයා වුට්ඨං විණ්ණං වරිතං පටිපන්නං ආසි අභොසිති අත්ථො . ඉදානි පාරම්පරිපූරණවසෙන චිරකාලජ්ජවත්තිතං ඉධ වුත්තං අවුත්තඤ්ච අත්තනො දුක්කරකිරියං එකජ්ඣං කත්වා යදත්ථං සා පවත්තිතා, තඤ්ච සඨබ්බෙපෙනෙව දස්සෙතුං “එවං බහුබ්බිධ”න්ති ගාථමාහ.

තත්ථ එවන්ති ඉමිනා වුත්තනයෙන. බහුබ්බිධං දුක්ඛන්ති අකිත්තිපණ්ඩිතාදිකාලෙ කාරපණ්ණාදිආභාරතාය තඤ්ච යාවකස්ස දත්වා ආභාරුපච්ඡෙදාදිනා ව බහුවිධං නානජ්ජකාරං දුක්ඛං. තථා කුරුරාජාදිකාලෙ සක්කසම්පත්තිසදිසා සම්පත්ති ව බහුබ්බිධා. භවාභවෙති බුද්දකෙ වෙව මහන්තෙ ව භවෙ. භවාභවෙ වා වුද්ධිභානියො අනුභවිත්වා බහුවිධෙහි දුක්ඛෙහි අවිහඤ්ඤමානො බහුවිධාහි ව සම්පත්තිහි අනාකඨිසීයමානො පාරම්පරිපූරණපසුතො එව හුත්වා තදනුරූපං පටිපත්තිං පටිපන්නො උත්තමං අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං සබ්බඤ්ඤානං පත්තො, අධිගතොස්මිති අත්ථො.

ඉදානි යාසං පාරම්තං පරිපූරණත්ථං එසා දුක්කරවරියා චිරං පවත්තිතා, තාසං අනවසෙසතො පරිපුණ්ණභාවං තෙන ව පත්තබ්බඵලස්ස අත්තනා අධිගතභාවං දස්සෙතුං “දත්වා දාතබ්බකං දානං, සීලං පුරෙත්වා අසෙසතො”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ දත්වා දාතබ්බකං දානන්ති තදා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣිතුං අග්ගයානපටිපදං පටිපන්නෙන මහාබොධිසත්තෙන දාතබ්බං දෙයාධම්මං බාහිරං රජ්ජාදිං අබ්භන්තරං අත්තපරිච්චාගොති පඤ්ච මහාපරිච්චාගපරියොසානං දානපාරම්දානඋපපාරම්දානපරමත්ථපාරම්ජ්ජහෙදං දානං අනවසෙසතො සම්පාදෙත්වාති අත්ථො. තත්ථ අකිත්තිබ්‍රාහ්මණකාලෙ (වරියා. 1.1 ආදයො; ඡා. 1.13.83 ආදයො) සඨබ්බාහ්මණකාලෙති (වරියා. 1.11 ආදයො; ඡා. 1.10.39 ආදයො) එවමාදිසු ඉධ ආගතෙසු අනාගතෙසු ව විසය්භසෙට්ඨිකාලෙ (ඡා. 1.4.157 ආදයො) වෙලාමකාලෙති (අ. නි. 9.20) එවමාදිසු දානපාරම්යා මහාපුරිසස්ස පුරිත්තත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස සසපණ්ඩිතකාලෙ –

“භික්ඛාය උපගතං දිස්වා, සකත්තානං පරිච්චජිං;
දානෙන මෙ සමො නත්ථි, එසා මෙ දානපාරම්”ති. (වරියා. 1. තස්සුද්දාන) –

එවං අත්තපරිච්චාගං කරොන්තස්ස දානපාරම් පරමත්ථපාරම් නාම ජාතා. ඉතරෙසු පන යථාරභං පාරම්උපපාරම්යො වෙදිතබ්බා.

සීලං පුරෙත්වා අසෙසතොති තථා අනවසෙසතො කායිකො සංවරො, වාචසිකො සංවරො, කායිකවාචසිකො සංවරො, ඉන්ද්‍රියසංවරො, භොජනෙ මත්තඤ්ඤානා, සුවිසුද්ධාජීවනාති එවමාදිකං බොධිසත්තසීලං සම්පාදෙත්තෙන සීලපාරම්සීලඋපපාරම්සීලපරමත්ථපාරම්ජ්ජහෙදං පුරෙත්තබ්බං සබ්බං සීලං පුරෙත්වා සම්මදෙව සම්පාදෙත්වා. ඉධාපි සීලවනාගරාජකාලෙ (වරියා. 2.1 ආදයො; ඡා. 1.1.72) වම්පෙය්‍යනාගරාජකාලෙති (වරියා. 2.20 ආදයො; ඡා. 1.15.240 ආදයො) එවමාදිසු ඉධ ආගතෙසු, අනාගතෙසු ව මහාකපිකාලෙ (වරියා. 3.67 ආදයො; ඡා. 1.7.83 ආදයො; 1.16.178 ආදයො) ඡද්දන්තකාලෙති (ඡා. 1.16.97 ආදයො) එවමාදිසු මහාසත්තස්ස සීලපාරම්යා පුරිත්තත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස සඨබ්බපාලකාලෙ –

“සුලෙහි විනිවිජ්ඣන්තෙ, කොට්ටයන්තෙපි සත්තිහි;
භොජපුත්තෙ න කුජ්ජාමි, එසා මෙ සීලපාරම්”ති. (වරියා. 2.91) –

එවං අත්තපරිච්චාගං කරොන්තස්ස සීලපාරම් පරමත්ථපාරම් නාම ජාතා. ඉතරෙසු පන යථාරභං පාරම්උපපාරම්යො වෙදිතබ්බා.

තෙක්ඛම්මෙ පාරම් ගත්ත්වාති තථා නිව්ධෙපි මහාහිනික්ඛමනෙ පාරම් පරමුක්කංසං ගත්ත්වා. තත්ථ යුධඤ්ජයකාලෙ (වරියා. 3.1 ආදයො; ඡා. 1.11.73 ආදයො) සොමනස්සකුමාරකාලෙති (වරියා. 3.7 ආදයො; ඡා.

1.15.211 ආදයෝ) එවමාදිසු ඉඬ ආගනෙසු, අනාගනෙසු ව හත්ථිපාලකුමාරකාලෙ (ජා. 1.15.337 ආදයෝ) මසදෙවකාලෙති (ම. නි. 2.308 ආදයෝ; ජා. 1.1.9) එවමාදිසු මහාරජ්ජං පහාය නෙක්ඛම්මපාරමියා පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස චූළසුතසොමකාලෙ –

“මහාරජ්ජං හත්ථගතං, ඛෙළපිණ්ඩංව ඡඩ්ඛයිං;
වජනො න හොති ලග්ගතං, එසා මෙ නෙක්ඛම්මපාරමී”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; ජා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා);

එවං නිස්සඬගතාය රජ්ජං ඡඩ්ඛෙත්වා නික්ඛමන්තස්ස නෙක්ඛම්මපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ජාතා. ඉතරෙසු පන යථාරහං පාරමිඋපපාරමියො වෙදිතබ්බා.

පණ්ඩිතෙ පරිපුච්ඡිත්වාති කිං කුසලං කිං අකුසලං කිං සාවජ්ජං කිං අනවජ්ජන්තිආදිනා කුසලාදිධම්මවිභාගං කම්මකම්මඵලවිභාගං සත්තානං උපකාරාවහං අනවජ්ජකම්මායතනසිප්පායතනවිජ්ජාට්ඨානාදිං පණ්ඩිතෙ සප්පඤ්ඤෙ පරිපුච්ඡිත්වා. එතෙන පඤ්ඤාපාරමී දස්සෙති. තත්ථ විධුරපණ්ඩිතකාලෙ (ජා. 2.22.1346 ආදයෝ) මහාගොවින්දපණ්ඩිතකාලෙ (දී. නි. 2.293 ආදයෝ; වරියා 1.37 ආදයෝ) කුදාලපණ්ඩිතකාලෙ (ජා. 1.1.70) අරකපණ්ඩිතකාලෙ (ජා. 1.2.37 ආදයෝ) බොධිපරිබ්බාජකකාලෙ මහොසධපණ්ඩිතකාලෙති (ජා. 2.22.590 ආදයෝ) එවමාදිසු පඤ්ඤාපාරමියා පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස සෙනකපණ්ඩිතකාලෙ –

“පඤ්ඤාය විචින්නොහං, බ්‍රාහ්මණං මොවයිං දුබ්බා;
පඤ්ඤාය මෙ සමො නත්ථි, එසා මෙ පඤ්ඤාපාරමී”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; ජා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා) –

අන්තොභස්සගතං සප්පං දස්සෙන්තස්ස පඤ්ඤාපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ජාතා. විරියං කත්වාන උත්තමන්ති සම්මාසම්බොධිං පාපෙත්‍රං සමත්ථතාය උත්තමං පධානං විරියන්ති විවිධම්පි විරියපාරමී කත්වා උප්පාදෙන්වා. තත්ථ මහාසීලවරාජකාලෙ (ජා. 1.1.51) පඤ්චාවුධකුමාරකාලෙ (ජා. 1.1.55) මහාවානරින්දකාලෙති (ජා. 1.1.57) එවමාදිසු විරියපාරමියා පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස මහාජනකකාලෙ –

“අතීරදස්සි ජලමජ්ඣෙ, හතා සබ්බෙව මාත්‍රසා;
චිත්තස්ස අඤ්ඤා නත්ථි, එසා මෙ විරියපාරමී”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; ජා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා) –

එවං මහාසමුද්දං තරන්තස්ස විරියපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ජාතා.

බන්තියා පාරමී ගන්ත්වාති අධිවාසනබන්තිආදි බන්තිපරමුක්කංසභාවං පාපෙන්තො බන්තියා පාරමී පරමකොට්ඨං ගන්ත්වා, බන්තිපාරමී සම්පාදෙන්වාති අත්ථො. තත්ථ මහාකපිකාලෙ (වරියා. 3.67 ආදයෝ; ජා. 1.7.83 ආදයෝ) මහිංසරාජකාලෙ (ජා. 1.3.82 ආදයෝ) රුරුම්ගරාජකාලෙ (ජා. 1.13.117 ආදයෝ) ධම්මදෙවපුත්තකාලෙති (ජා. 1.11.26 ආදයෝ) එවමාදිසු බන්තිපාරමියා පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස බන්තිවාදිකාලෙ –

“අවෙනනං ව කොට්ටෙන්තෙ, තිණ්හෙන ඵරසුනා මමං;
කාසිරාපෙ න කුප්පාමි, එසා මෙ බන්තිපාරමී”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; ජා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා) –

එවං අවෙනනභාවෙන විය මහාදුක්ඛං අනුභවන්තස්ස බන්තිපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ජාතා.

කත්වා දළ්භමධිට්ඨානන්ති කුසලසමාදානාධිට්ඨානං තස්ස තස්ස පාරමිසමාදානස්ස තදුපකාරකසමාදානස්ස ව අධිට්ඨානං දළ්භතරං අසීලිලං කත්වා, තං තං වතසමාදානං අනිවන්තිභාවෙන අධිට්ඨන්තිත්වාති අත්ථො. තත්ථ ජොතිපාලකාලෙ (ම. නි. 2.282 ආදයෝ) සරභඬගකාලෙ (ජා. 2.17.50 ආදයෝ) තෙමිකාලෙති (වරියා. 1.40 ආදයෝ; ජා. 2.22.421 ආදයෝ) එවමාදිසු අධිට්ඨානපාරමියා පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස තෙමියකුමාරකාලෙ –

“මාතාපිතා න මෙ දෙස්සා, අත්තා මෙ න ව දෙස්සියො;
සබ්බඤ්ඤානං පියං මය්හං, තස්මා වතමධිට්ඨති”න්ති. (වරියා. 3.65) –

එවං ජීවිතං පරිච්චජිත්වා වතං අධිට්ඨන්තස්ස අධිට්ඨානපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ජාතා.

සච්චවාචානුරක්ඛියාති සච්චවාචං අනුරක්ඛන්වා ජීවිතන්තරායෙපි අනරියවොහාරං ගුථං විය ජිගුච්ඡන්තො පරිහරිත්වා සබ්බසො අවිසංවාදිභාවං රක්ඛන්වා. තත්ථ කපිරාජකාලෙ (වරියා. 3.67 ආදයො) සච්චතාපසකාලෙ මච්ඡරාජකාලෙති එවමාදිසු සච්චපාරමියා පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස මහාසුතසොමකාලෙ –

“සච්චවාචං අනුරක්ඛන්තො, වජිත්වා මම ජීවිතං;
මොවෙසිං එකසතං ඛත්තියෙ, එසා මෙ සච්චපාරමී”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා) –

එවං ජීවිතං වජිත්වා සච්චං අනුරක්ඛන්තස්ස සච්චපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ඡාතා.

මේත්තාය පාරමීං ගන්ත්වාති සබ්බසත්තෙසු අනොධිසො භිතුපසංහාරලක්ඛණාය මේත්තාය පාරමීං පරමුක්කංසතං පත්වා. තත්ථ චූළධම්මපාලකාලෙ (ඡා. 1.5.44 ආදයො) මහාසීලවරාජකාලෙ (ඡා. 1.1.51) සාමපණ්ඩිතකාලෙති (වරියා. 3.111 ආදයො; ඡා. 2.22.296 ආදයො) එවමාදිසු මේත්තාපාරමියා පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස සුවණ්ණසාමකාලෙ –

“න මං කොච්ච උත්තසති, නපිහං භායාමි කස්සචි;
මේත්තාබලෙනුපත්ථද්ධො, රමාමි පවනෙ තදා”ති. (වරියා. 3.113) –

එවං ජීවිතමිපි අනොලොකෙන්වා මේත්තායන්තස්ස මේත්තාපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ඡාතා.

සම්මානනාවමානනෙති සක්කච්චං පූජාසක්කාරාදිනා සම්මානනෙ ඔට්ඨුභනාදිනා අවමානනෙ ව සබ්බත්ථ ලොකධම්මෙ සමකො සමචිත්තො නිබ්බිකාරො හුත්වා උත්තමං අනුත්තරං ලබ්බඤ්ඤතං අධිගතොස්මීති අත්ථො. තත්ථ මහාවානරින්දකාලෙ (ඡා. 1.1.57) කාසිරාජකාලෙ බෙමබ්බාභ්මණකාලෙ අට්ඨසෙනපරිබ්බාජකාලෙති (ඡා. 1.7.54 ආදයො) එවමාදිසු උපෙක්ඛාපාරමියා පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස මහාලොමහංසකාලෙ –

“සුසානෙ සෙයාං කප්පෙමි, ඡවට්ඨිකං උපනිධායහං;
ගාමණ්ඩලා උපාගන්ත්වා, රූපං දස්සෙන්තිනප්පක”න්ති. (වරියා. 3.119) –

එවං ගාමදාරකෙසු ඔට්ඨුභනාදිහි වෙච මාලාගන්ධුපභාරාදිහි ව සුබදුක්ඛං උප්පාදෙන්තෙසුපි උපෙක්ඛං අනනිවත්තන්තස්ස උපෙක්ඛාපාරමී පරමත්ථපාරමී නාම ඡාතා. ඉති භගවා –

“එවං බහුබ්බිධං දුක්ඛං, සම්පත්ති ව බහුබ්බිධා;
භවාභවෙ අනුභවිත්වා, පත්තො සම්බොධිමුත්තම”න්ති. –

සම්මාසම්බොධිං අධිගන්තුං ඉමස්මිං භද්දකප්පෙ අත්තනා කතං දුක්කරවරියං සඬ්ඛෙපෙනෙව වත්වා පුන –

“දත්වා දාතබ්බකං දානං, සීලං පුරෙත්වා අසෙසතො;
නෙක්ඛම්මෙ පාරමීං ගන්ත්වා, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං.

“පණ්ඩිතෙ පරිපුච්ඡිත්වා, වීරියං කත්වාන මුත්තමං;
ඛත්තියා පාරමීං ගන්ත්වා, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං.

“කත්වා දළ්භමධිට්ඨානං, සච්චවාචානුරක්ඛියා;
මේත්තාය පාරමීං ගන්ත්වා, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං.

“ලාභාලාභෙ යසායසෙ, සම්මානනාවමානනෙ;
සබ්බත්ථ සමකො හුත්වා, පත්තො සම්බොධිමුත්තම”න්ති. –

අත්තනා සම්මදෙව පරිපූරිතා දස පාරමියො දස්සෙති.

පකිණ්ණකකථා

ඉමස්මිං පන යානෙ යත්වා මහාබොධියානපටිපත්තියං උස්සාහජාතානං කුලපුත්තානං බොධිසම්භාරෙසු නානප්පකාරකොසල්ලත්ථං සබ්බපාරමීසු පකිණ්ණකකථා කට්ඨකථා.

තත්‍රිදං පඤ්භකම්මං – කා පනෙනා පාරමියො? කෙනටියෙන පාරමියො? කතිවිධා වෙනා? කො තාසං කමො? කානි ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානානි? කො පච්චයො? කො සංකිලෙසො? කිං වොදානං? කො පටිපක්ඛො? කා පටිපත්ති? කො චිභාගො? කො සඨගහො? කො සමිපාදනුපායො? කිත්තකෙන කාලෙන සමිපාදනං? කො ආනිසංසො? කිං වෙනාසං ඵලන්ති?

තත්‍රිදං විස්සජ්ජනං – කා පනෙනා පාරමියොති? තණ්හාමානදිට්ඨිති අනුපහතා කරුණුපායකොසල්ලපරිගහිතා දානාදයො ගුණා පාරමියො.

කෙනටියෙන පාරමියොති? දානසීලාදිගුණවිසෙසයොගෙන සත්තුත්තමතාය පරමා මහාසත්තා බොධිසත්තා, තෙසං භාවො කම්මං වා පාරමී, දානාදිකිරියා. අප් වා පරතීති පරමො, දානාදිගුණානං පුරකො පාලකො වාති බොධිසත්තො, පරමස්ස අයං, පරමස්ස වා භාවො, කම්මං වා පාරමී, දානාදිකිරියාව. අප් වා පරං සත්තං අත්තනි මවති ඛන්ධති ගුණවිසෙසයොගෙන, පරං වා අධිකතරං මජ්ජති සුජ්ඣති සංකිලෙසමලතො, පරං වා සෙට්ඨං නිබ්බානං විසෙසෙන මයති ගච්ඡති, පරං වා ලොකං පමාණභූතෙන ඤාණවිසෙසෙන ඉධලොකං විය මුනාති පරිවජ්ජන්දති, පරං වා අතිවිය සීලාදිගුණගුණං අත්තනො සත්තානෙ මිනොති පක්ඛිපති, පරං වා අත්තභූතතො ධම්මකායතො අඤ්ඤං පටිපක්ඛං වා තදනත්ථකරං කිලෙසවොරගණං මිනාති හිංසනීති පරමො, මහාසත්තො. පරමස්ස අයන්තිආදි චුත්තනයෙන යොජෙතබ්බං. පාරෙ වා නිබ්බානෙ මජ්ජති සුජ්ඣති සත්තෙ ව සොධෙති, තත්ථ වා සත්තෙ මවති ඛන්ධති යොජෙති, තං වා මයති ගච්ඡති ගමෙති ව, මුනාති වා තං යාථාවතො, තත්ථ වා සත්තෙ මිනොති පක්ඛිපති, කිලෙසාරයො වා සත්තානං තත්ථ මිනාති හිංසනීති පාරමී, මහාපුරිසො. තස්ස භාවො කම්මං වා පාරමිතා, දානාදිකිරියාව. ඉමිනා නයෙන පාරමිසද්දත්ථො වෙදිතබ්බො.

කතිවිධාති? සඨබ්බෙපතො දසවිධා. තා පන පාළියං සරුපතො ආගතායෙව. යථාහ –

“විචින්නො තදා දක්ඛිං, පඨමං දානපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, අනුචිණ්ණං මහාපථ”න්ති. (බු. වං. 2.116) –

ආදි. යථා වාහ – “කති නු බො, හන්තෙ, බුද්ධකාරකා ධම්මා? දස බො, සාරිපුත්ත, බුද්ධකාරකා ධම්මා. කතමෙ දස? දානං බො, සාරිපුත්ත, බුද්ධකාරකො ධම්මො, සීලං, නෙක්ඛම්මං, පඤ්ඤා, වීරියං, ඛන්ති, සච්චං, අධිට්ඨානං, මෙත්තා, උපෙක්ඛා බුද්ධකාරකො ධම්මො. ඉමෙ බො, සාරිපුත්ත, දස බුද්ධකාරකා ධම්මා”ති. ඉදමචොව භගවා, ඉදං චත්ථා සුගතො අථාපරං ඵතදචොව සත්ථා –

“දානං සීලඤ්ච නෙක්ඛම්මං, පඤ්ඤා වීරියෙන පඤ්චමං;
ඛන්ති සච්චමධිට්ඨානං, මෙත්තපෙක්ඛාති තෙ දසා”ති. (බු. වං. 1.76 ථොකං විසදිසං);

කෙච් පන “ජබ්බිධා”ති වදන්ති. තං ඵතාසං සඨගහවසෙන චුත්තං. සො පන සඨගහො පරතො ආවි භවිස්සති.

කො තාසං කමොති? ඵත්ථ කමොති දෙසනාක්කමො, සො ව පඨමසමාදානහෙතුකො, සමාදානං පච්චයහෙතුකං, ඉති යථා ආදිමිති පච්චිතා සමාදින්නා ව, තථා දෙසිතා. තත්ථ දානං සීලස්ස බහුපකාරං සුකරඤ්චාති තං ආදිමිති චුත්තං. දානං සීලපරිගහිතං මහජ්ජලං හොති මහානිසංසන්ති දානානන්තරං සීලං චුත්තං. සීලං නෙක්ඛම්මපරිගහිතං, නෙක්ඛම්මං පඤ්ඤාපරිගහිතං, පඤ්ඤා වීරියපරිගහිතා, වීරියං ඛන්තිපරිගහිතං, ඛන්ති සච්චපරිගහිතා, සච්චං අධිට්ඨානපරිගහිතං, අධිට්ඨානං මෙත්තාපරිගහිතං, මෙත්තා උපෙක්ඛාපරිගහිතා මහජ්ජලා හොති මහානිසංසාති මෙත්තානන්තරමුපෙක්ඛා චුත්තා. උපෙක්ඛා පන කරුණාපරිගහිතා කරුණා ව උපෙක්ඛාපරිගහිතාති වෙදිතබ්බා. “කථං පන මහාකාරුණිකා බොධිසත්තා සත්තෙසු උපෙක්ඛකා හොන්ති”ති? “උපෙක්ඛිතබ්බයුත්තෙසු කඤ්චි කාලං උපෙක්ඛකා හොන්ති, න පන සබ්බත්ථ සබ්බදා වා”ති කෙච්. අපරෙ පන – “න සත්තෙසු උපෙක්ඛකා, සත්තකතෙසු පන විජ්ජකාරෙසු උපෙක්ඛකා හොන්ති”ති.

අපරො නයො – පචුරජනෙසුපි පවත්තියා සබ්බසත්තසාධාරණත්තා අප්පඵලත්තා සුකරත්තා ව ආදිමිති දානං චුත්තං. සීලෙන දායකපටිගාහකසුද්ධිතො පරානුග්ගහං චත්ථා පරිප්ප්ලානිචත්තිවචනතො කිරියධම්මං චත්ථා අකිරියධම්මවචනතො භොගසම්පත්තිහෙතුං චත්ථා භවසම්පත්තිහෙතුවචනතො ව දානස්ස අනන්තරං සීලං චුත්තං. නෙක්ඛම්මෙන සීලසම්පත්තිසිද්ධිතො කායවච්ඡුවර්තං චත්ථා මනොසුවර්තවචනතො විසුද්ධසීලස්ස සුබ්බෙනෙව ඤානසම්ප්ඤ්ඤාතො කම්මාපරාධජ්ජහානෙන පයොගසුද්ධිං චත්ථා කිලෙසාපරාධජ්ජහානෙන ආසයසුද්ධිවචනතො විතික්කමජ්ජහානෙන විත්තස්ස පරිසුට්ඨානජ්ජහානවචනතො ව සීලස්ස අනන්තරං නෙක්ඛම්මං චුත්තං. පඤ්ඤාය නෙක්ඛම්මස්ස සිද්ධිපරිසුද්ධිතො ඤානාභාවෙන පඤ්ඤාභාවවචනතො “සමාධිපදට්ඨානා හි පඤ්ඤා, පඤ්ඤාපච්චුපට්ඨානො ව සමාධි”. සමථනිමිත්තං චත්ථා උපෙක්ඛානිමිත්තවචනතො පරහිතජ්ඣානෙන පරහිතකරුණුපායකොසල්ලවචනතො ව නෙක්ඛම්මස්ස අනන්තරං පඤ්ඤා චුත්තා. වීරියාරම්භෙන පඤ්ඤාකිච්චිසිද්ධිතො සත්තසුඤ්ඤාධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්ති. චත්ථා සත්තහිතාය ආරම්භස්ස අවිජ්ජිතාවචනතො උපෙක්ඛානිමිත්තං චත්ථා පග්ගහනිමිත්තවචනතො නිසම්මකාරිතං චත්ථා උට්ඨානවචනතො ව “නිසම්මකාරිතො හි උට්ඨානං ඵලවිසෙසමාවහති”ති පඤ්ඤාය අනන්තරං වීරියං චුත්තං.

වීරියෙන් තිතික්කාසිද්ධිතො “වීරියවා හි ආරද්ධවීරියත්තා සත්තසංඛාරෙහි උපනිතං දුක්ඛං අභිභුයා විහරති”. වීරියස්ස තිතික්කාලභිකාරභාවතො “වීරියවතො හි තිතික්කා සොහති”. පග්ගහනිමිත්තං වත්වා සමථනිමිත්තවචනතො අවිචාරම්භෙන උද්ධච්චදොසප්පහනවචනතො “ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තියා හි උද්ධච්චදොසො පභීයති”. වීරියවතො සාතච්චකරණවචනතො “ඛන්තිබ්බුලො හි අනුද්ධතො සාතච්චකාරී භොති”. අප්පමාදවතො පරහිතකිරියාරම්භෙ පච්චුපකාරතණ්හාභාවචනතො “යාථාවතො ධම්මනිජ්ඣානෙ හි සති තණ්හා න භොති”. පරහිතාරම්භෙ පරමෙපි පරකතදුක්ඛසහනතාවචනතො ව වීරියස්ස අනන්තරං ඛන්ති චුත්තා. සච්චෙන ඛන්තියා විරාධිට්ඨානතො අපකාරිතො අපකාරඛන්තිං වත්වා තදුපකාරකරණෙ අවිසංවාදවචනතො ඛන්තියා අපවාදවාචාපිකම්පනෙන භූතවාදිතාය අවිජ්ඣතවචනතො සත්තසුඤ්ඤතාධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තිං වත්වා තදුපච්චුහිතඤ්ඤාණසච්චවචනතො ව ඛන්තියා අනන්තරං සච්චං චුත්තං.

අධිට්ඨානෙන සච්චසිද්ධිතො “අවලාධිට්ඨානස්ස හි චිරති සිජ්ඣති”. අවිසංවාදිතං වත්වා තත්ථ අවලභාවචනතො “සච්චසන්ධො හි දානාදිසු පටිඤ්ඤානුරූපං නිව්චලොව පවත්ති”. ඤාණසච්චං වත්වා සම්භාරෙසු පවත්තිනිට්ඨාපනවචනතො “යථාභූතඤ්ඤාණවා හි බොධිසම්භාරෙ අධිට්ඨාති, තෙ ව නිට්ඨාපෙති පටිපක්ඛෙහි අකම්පියභාවතො”ති සච්චස්ස අනන්තරං අධිට්ඨානං චුත්තං. මෙත්තාය පරහිතකරණසමාදානාධිට්ඨානසිද්ධිතො අධිට්ඨානං වත්වා හිතූපසංභාරවචනතො “බොධිසම්භාරෙ හි අධිතිට්ඨමානො මෙත්තාවිහාරී භොති”. අවලාධිට්ඨානස්ස සමාදානාවිකොපනෙන සමාදානසම්භවතො ව අධිට්ඨානස්ස අනන්තරං මෙත්තා චුත්තා. උපෙක්ඛාය මෙත්තාවිසුද්ධිතො සත්තෙසු හිතූපසංභාරං වත්වා තදපරාධෙසු උදාසීනතාවචනතො මෙත්තාභාවනං වත්වා තත්තිස්සන්දභාවනාවචනතො හිතකාමසත්තෙපි උපෙක්ඛකොති අවිජරියගුණතාවචනතො ව මෙත්තාය අනන්තරං උපෙක්ඛා චුත්තාති එවමෙතාසං කමො වෙදිතබ්බො.

කානි ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානානීති එත්ථ අවිසෙසෙන තාව සබ්බාපි පාරමියො පරානුග්ගහලක්ඛණා, පරෙසං උපකාරකරණරසා, අවිකම්පනරසා වා, හිතෙසිතාපච්චුපට්ඨානා, බුද්ධත්තපච්චුපට්ඨානා වා, මහාකරුණාපදට්ඨානා, කරුණුපායකොසල්ලපදට්ඨානා වා.

විසෙසෙන පන යස්මා කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා අත්තූපකරණපරිව්වාගවෙනනා දානපාරමීතා, කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං කායවට්ඨිවුට්ඨං අත්ථතො අකත්තබ්බවිරතිකත්තබ්බකරණවෙනනාදයො ව සීලපාරමීතා. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ආදීනවදස්සනපුබ්බධගමො කාමහවෙහි නික්ඛමනචිත්තූප්පාදො නෙක්ඛම්මපාරමීතා, කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ධම්මානං සාමඤ්ඤවිසෙසලක්ඛණාවබොධො පඤ්ඤාපාරමීතා . කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො කායචිත්තෙහි පරහිතාරම්භො වීරියපාරමීතා, කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං සත්තසංඛාරාපරාධසහනං අදොසප්පධානො තදාකාරප්පවත්තචිත්තූප්පාදො ඛන්තිපාරමීතා, කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං චිරතිවෙනනාදිහෙදං අවිසංවාදනං සච්චපාරමීතා, කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං අවලසමාදානාධිට්ඨානං තදාකාරප්පවත්තො චිත්තූප්පාදො අධිට්ඨානපාරමීතා, කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ලොකස්ස හිතසුබ්බපසංභාරො අත්ථතො අබ්‍යාපාදො මෙත්තාපාරමීතා, කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා අනුනායපටිසවිද්ධංසනී ඉට්ඨානිට්ඨෙසු සත්තසංඛාරෙසු සමප්පවත්ති උපෙක්ඛාපාරමීතා.

තස්මා පරිව්වාගලක්ඛණා දානපාරමී, දෙය්‍යධම්මෙ ලොභවිද්ධංසනරසා, අනාසත්තිපච්චුපට්ඨානා, භවචිභවසම්පත්තිපච්චුපට්ඨානා වා, පරිව්චජිතබ්බවත්ථුපදට්ඨානා. සීලනලක්ඛණා සීලපාරමී, සමාධානලක්ඛණා පතිට්ඨානලක්ඛණා වාති චුත්තං භොති. දුස්සීලාච්චිද්ධංසනරසා, අනවජ්ජරසා වා, සොවෙය්‍යපච්චුපට්ඨානා, හිරොත්තප්පදට්ඨානා. කාමතො ව භවතො ව නික්ඛමනලක්ඛණා නෙක්ඛම්මපාරමී, තදාදීනවචිභාවනරසා, තතො එව විමුඛභාවපච්චුපට්ඨානා, සංවෙගපදට්ඨානා. යථාසභාවපටිවෙධලක්ඛණා පඤ්ඤාපාරමී, අක්ඛලිතපටිවෙධලක්ඛණා වා කුසලිස්සාසබ්බත්තඋසුපටිවෙධො විය, විසයොභාසනරසා පදිපො විය, අසම්මොභපච්චුපට්ඨානා අරඤ්ඤගතසුදෙසිකො විය, සමාධිපදට්ඨානා, චතුසච්චපදට්ඨානා වා. උස්සාහලක්ඛණා වීරියපාරමී, උපත්ථම්භනරසා, අසංසිද්ධතපච්චුපට්ඨානා, වීරියාරම්භවත්ථුපදට්ඨානා, සංවෙගපදට්ඨානා වා. ඛමනලක්ඛණා ඛන්තිපාරමී, ඉට්ඨානිට්ඨසහනරසා, අධිවාසනපච්චුපට්ඨානා, අවිරොධපච්චුපට්ඨානා වා, යථාභූතදස්සනපදට්ඨානා. අවිසංවාදනලක්ඛණා සච්චපාරමී, යථාසභාවචිභාවනරසා, සාධුතාපච්චුපට්ඨානා, සොරච්චපදට්ඨානා. බොධිසම්භාරෙසු අධිට්ඨානලක්ඛණා අධිට්ඨානපාරමී, තෙසං පටිපක්ඛාභිභවනරසා, තත්ථ අවලතාපච්චුපට්ඨානා, බොධිසම්භාරපදට්ඨානා. හිතාකාරප්පවත්තිලක්ඛණා මෙත්තාපාරමී, හිතූපසංභාරරසා, ආසාතවිනයනරසා වා, සොම්මභාවපච්චුපට්ඨානා, සත්තානං මනාපභාවදස්සනපදට්ඨානා. මජ්ඣිමනිකාරප්පවත්තිලක්ඛණා උපෙක්ඛාපාරමී, සමභාවදස්සනරසා, පටිසානුනායවුපසමපච්චුපට්ඨානා, කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණපදට්ඨානා.

එත්ථ ව කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතතා දානාදීනං පරිව්වාගාදිලක්ඛණස්ස විසෙසනභාවෙන වත්තබ්බා. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතානි හි දානාදීනි බොධිසත්තසත්තානෙ පවත්තානි දානාදිපාරමියො නාම භොන්ති.

කො පච්චයොති? අභිනිභාරො තාව පාරමීතං පච්චයො. යො හි අයං –

“මනුස්සත්තං ලිඛගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සනං;
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ව ඡන්දනා;
අට්ඨධම්මසමොධානා, අභිනිභාරො සමිජ්ඣති”ති. (බු. වං. 2.59) –

එවං චුත්තො අට්ඨධම්මසමොධානසම්පාදිතො “තිණ්ණො තාරොයං මුත්තො මොවෙයං දන්තො දමෙයං සන්තො සමෙයං අස්සත්ථො අස්සාසෙයං පරිනිබ්බුතො පරිනිබ්බාපෙයං සුද්ධො සොධෙයං බුද්ධො බොධෙයං”න්තිආදිනස්පවත්තො අභිනිභාරො. සො අවිසෙසෙන සබ්බපාරමීතං පව්වයො. තස්පවත්තියා හි උද්ධං පාරමීතං පව්වසුපට්ඨානසමාදානාධිට්ඨානනිජ්ජත්තියො මහාපුරිසානං සම්භවත්ති.

තත්ථ මනුස්සත්තත්ති මනුස්සත්තභාවො. මනුස්සත්තභාවෙයෙව හි යත්වා බුද්ධත්තං පත්ථෙත්තස්ස පත්ථනා සමිජ්ඣති, න නාගසුපණ්ණාදිජාතිසු ධීතස්ස. කස්මාති වෙ? බුද්ධභාවස්ස අනනුච්ඡේදිකභාවතො.

ලිඛගසම්පත්ති මනුස්සත්තභාවෙ ධීතස්සාපි පුරිසස්සෙව පත්ථනා සමිජ්ඣති, න ඉත්ථියා න පණ්ඩකනපුංසකඋභතොඛාසුද්දන්තකානං වා සමිජ්ඣති. කස්මාති වෙ? යථාචුත්තකාරණතො ලක්ඛණපාරිපුරියා අභාවතො ව. චුත්තඤ්චෙන – “අට්ඨානමෙනං, හික්ඛෙන, අනවකාසො, යං ඉත්ථි අරහං අස්ස සම්මාසම්බුද්ධො”ති (අ. නි. 1.279; විහ. 809) විත්ථාරො. තස්මා මනුස්සජාතිකස්සාපි ඉත්ථිලිඛිතෙ ධීතස්ස පණ්ඩකාදීනං වා පත්ථනා න සමිජ්ඣති.

හෙතැනි උපනිස්සයසම්පත්ති. මනුස්සපුරිසස්සාපි හි උපනිස්සයසම්පන්නස්සෙව හෙතුසම්පත්තියා පත්ථනා සමිජ්ඣති, න ඉතරස්ස.

සත්ථාරදස්සනත්ති සත්ථුසම්මුඛිභාවො. ධර්මානකබුද්ධස්සෙව හි සන්තිකෙ පත්ථෙත්තස්ස පත්ථනා සමිජ්ඣති, පරිනිබ්බුතෙ පන භගවති වෙතියස්ස සන්තිකෙ වා බොධිමූලෙ වා පටිමාය වා පච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං වා සන්තිකෙ පත්ථනා න සමිජ්ඣති. කස්මා? අධිකාරස්ස බලවභාවාභාවතො. බුද්ධානං එව පන සන්තිකෙ පත්ථනා සමිජ්ඣති, අජ්ඣාසයස්ස උළාරභාවෙන තදධිකාරස්ස බලවභාවාපත්තිතො.

පබ්බජ්ජාති බුද්ධස්ස භගවතො සන්තිකෙ පත්ථෙත්තස්සාපි කම්මකිරියවාදීසු තාපසෙසු වා හික්ඛුසු වා පබ්බජිතස්සෙව පත්ථනා සමිජ්ඣති, නො ගිහිලිඛිතෙ ධීතස්ස. කස්මා? බුද්ධභාවස්ස අනනුච්ඡේදිකභාවතො. පබ්බජිතා එව හි මහාබොධිසත්තා සම්මාසම්බොධිං අධිගච්ඡන්ති, න ගහට්ඨභූතා, තස්මා පණ්ඩානකාලෙ ව පබ්බජ්ජාලිඛිතං එව හි යුත්තරුපං කිඤ්ච ගුණසම්පත්තිඅට්ඨානභාවතො.

ගුණසම්පත්ති අභිඤ්ඤාදිගුණසම්පදා. පබ්බජිතස්සාපි හි අට්ඨසමාපත්තිලාභිතො පඤ්චාභිඤ්ඤස්සෙව පත්ථනා සමිජ්ඣති, න යථාචුත්තගුණසම්පත්තියා විරහිතස්ස. කස්මා? පාරමිපව්වයස්ස අසමත්ථභාවතො, උපනිස්සයසම්පත්තියා අභිඤ්ඤාසම්පත්තියා ව සමන්නාගතත්තා මහාපුරිසා කතාභිනිභාරා සයමෙව පාරමි පච්චෙතුං සමත්ථා භොන්ති.

අධිකාරොති අධිකො උපකාරො. යථාචුත්තගුණසම්පන්නොපි හි යො අත්තතො ජීවිතමිච්ච බුද්ධානං පරිච්චිත්ථා තස්මිං කාලෙ අධිකං උපකාරං කරොති, තස්සෙව අභිනිභාරො සමිජ්ඣති, න ඉතරස්ස.

ඡන්දනාති කත්තුකාමනාකුසලච්ඡන්දො. යස්ස හි යථාචුත්තධම්මසමන්නාගතස්ස බුද්ධකාරකධම්මානං අත්ථාය මහන්තො ඡන්දො මහති පත්ථනා මහති කත්තුකාමනා අත්ථි, තස්සෙව සමිජ්ඣති, න ඉතරස්ස.

තත්ථිදං ඡන්දමහන්තතාය ඔපමිමං – යො සකලවක්කවාලගබ්භං එකොදකිභූතං අත්තතො බාහුබලෙනෙව උත්තරිත්ථා පාරං ගන්තුං සමත්ථො, සො බුද්ධත්තං පාපුණාතීති සුත්ථා තං දුක්කරතො අදහන්තො “අහං තං උත්තරිත්ථා පාරං ගමිස්සාමි”ති ඡන්දජාතො භොති, න තත්ථ සඬකොවං ආපජ්ජති. තථා යො සකලවක්කවාලං විතච්චිකානං විගතධුමානං අඬගාරානං පුරං පාදෙහි අක්කමන්තො අතික්කමිත්ථා පරභාගං පාපුණ්තුං සමත්ථො...පෙ. ... න තත්ථ සඬකොවං ආපජ්ජති. තථා යො සකලවක්කවාලං සන්තිසුලෙහි සුනිසිතථලෙහි නිරන්තරං ආකිණ්ණං පාදෙහි අක්කමන්තො අතික්කමිත්ථා...පෙ.... න තත්ථ සඬකොවං ආපජ්ජති. තථා යො සකලවක්කවාලං නිරන්තරං සනවෙඵගුම්බසඤ්ජන්තං කණ්ටකලතාවනගහනං විනිවිජ්ඣිත්ථා පරභාගං ගන්තුං සමත්ථො...පෙ.... න තත්ථ සඬකොවං ආපජ්ජති. තථා යො “වත්තාරි අසඬබොයානි සතසහස්සඤ්ච කප්පෙ නිරයෙ පච්චිත්ථා බුද්ධත්තං පත්තබ්බං”න්ති සුත්ථා තං දුක්කරතො අදහන්තො “අහං තත්ථ පච්චිත්ථා බුද්ධත්තං පාපුණ්ස්සාමි”ති ඡන්දජාතො භොති, න තත්ථ සඬකොවං ආපජ්ජති එවමාදිනා නයෙන එත්ථ ඡන්දස්ස මහන්තභාවො වෙදිතබ්බො.

එවං අට්ඨඬගසමන්නාගතො පනායං අභිනිභාරො අත්ථතො තෙසං අට්ඨන්තං අඬගානං සමොධානෙන තථාපවත්තො විත්තුප්පාදොති වෙදිතබ්බො. සො සම්මදෙව සම්මාසම්බොධියා පණ්ඩානලක්ඛණො. “අභො වතාහං අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣෙය්‍යාං, සබ්බසත්තානං හිතසුඛං නිජ්ජාදෙය්‍යා”න්ති එවමාදිපත්ථනාරසො, බොධිසම්භාරහෙතුභාවපච්චිප්පට්ඨානො, මහාකරුණාපදට්ඨානො, උපනිස්සයසම්පත්තිපදට්ඨානො වා. අවිත්තෙය්‍යං

බුද්ධභූමිං අපරිමාණං සත්තලොකහිතඤ්ච ආරබ්භ පවත්නියා සබ්බබුද්ධකාරකධම්මමූලභූතො පරමහද්දකො පරමකල්‍යාණො අපරිමෙය්‍යාප්පභාවො පුඤ්ඤවිසෙසොති ද්විධ්විබ්බො.

යස්ස ච උප්පත්තියා සහෙව මහාපුරිසො මහාබොධියානපටිපත්තිං ඔතිණ්ණො නාම හොති නියතභාවසම්මග්ගනතො තතො අනිවත්තනසභාවත්තා බොධිසත්තොති සමඤ්ඤං පටිලහති, සබ්බභාවෙන සම්මාසම්බොධියං සමාසත්තමානසතා බොධිසම්භාරසික්කාසමත්ථතා වස්ස සන්තිට්ඨති. යථාචුත්තාභිනිහාරසම්ප්ඤ්ඤානෙත භි මහාපුරිසා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාධිගමනපුබ්බලිඨගෙන සයම්භුඤ්ඤාණෙන සම්මදෙව සබ්බපාරමිසො පටිච්ඡිත්තවා සමාදාය අනුක්කමෙන පරිපුරෙන්නි. තථා කතමභාහිනිහාරො භි සුමෙධපණ්ඩිතො පටිපජ්ජි. යථාහ -

“හන්ද බුද්ධකරෙ ධම්මෙ, විචිනාමි ඉතො විතො;
උද්ධං අධො දස දිසා, යාවතා ධම්මධාතුයා;
විචිනන්තො තදා දක්ඛිං, පයමං දානපාරමි”න්ති. (බු. වං. 2.115-116) -

චිත්ථාරො. තස්ස ච අභිනිහාරස්ස චත්තාරො පච්චයා චත්තාරො හෙතු චත්තාරි ව බලාති වෙදිතබ්බාති.

තත්ථ කතමෙ චත්තාරො පච්චයා? ඉධ මහාපුරිසො පස්සති තථාගතං මහතා බුද්ධානුභාවෙන අවිජරියබ්භූතං පාටිහාරියං කරොන්තං. තස්ස තං නිස්සාය තං ආරම්මණං කත්වා මහාබොධියං චිත්තං සන්තිට්ඨති - “මහානුභාවා වතායං ධම්මධාතු, යස්සා සුප්පටිවිද්ධත්තා හගවා එවං අවිජරියබ්භූතධම්මො අචිත්තෙය්‍යානුභාවො වා”ති. සො තමෙව මහානුභාවදස්සනං නිස්සාය තං පච්චයං කත්වා සම්බොධියං අධිමුච්චන්තො තත්ථ චිත්තං යපෙති. අයං පයමො පච්චයො මහාභිනිහාරාය.

න හෙව බො පස්සති තථාගතස්ස යථාචුත්තං මහානුභාවතං, අපි ච බො සුණාති “එදිසො ච එදිසො ච හගවා”ති. සො තං නිස්සාය තං පච්චයං කත්වා සම්බොධියං අධිමුච්චන්තො තත්ථ චිත්තං යපෙති. අයං දුක්ඛයො පච්චයො මහාභිනිහාරාය.

න හෙව බො පස්සති තථාගතස්ස යථාචුත්තං මහානුභාවතං, නපි තං පරතො සුණාති, අපි ච බො තථාගතස්ස ධම්මං දෙසෙන්නස්ස “දසබලසමන්තාගතො, භික්ඛවෙ, තථාගතො”තිආදිනා (සං. නි. 2.21-22) බුද්ධානුභාවපටිසංයුත්තං ධම්මං සුණාති. සො තං නිස්සාය තං පච්චයං කත්වා සම්බොධියං අධිමුච්චන්තො තත්ථ චිත්තං යපෙති. අයං තතිසො පච්චයො මහාභිනිහාරාය.

න හෙව බො පස්සති තථාගතස්ස යථාචුත්තං මහානුභාවතං, නපි තං පරතො සුණාති, නපි තථාගතස්ස ධම්මං සුණාති, අපි ච බො උළාරප්ඤ්ඤාසයො කල්‍යාණාධිමුත්තිකො “අහමෙනං බුද්ධවංසං බුද්ධතන්තිං බුද්ධපච්චෙණං බුද්ධධම්මතං පරිපාලෙස්සාමි”ති යාවදෙව ධම්මං එව සක්කරොන්තො ගරුකරොන්තො මානෙන්නො පුජෙන්නො ධම්මං අපවායමානො තං නිස්සාය තං පච්චයං කත්වා සම්බොධියං අධිමුච්චන්තො තත්ථ චිත්තං යපෙති. අයං චතුත්ථො පච්චයො මහාභිනිහාරාය.

තත්ථ කතමෙ චත්තාරො හෙතු මහාභිනිහාරාය? ඉධ මහාපුරිසො පකතියා උපනිස්සයසම්පන්නොව හොති පුරිමකෙසු බුද්ධෙසු කතාධිකාරො. අයං පයමො හෙතු මහාභිනිහාරාය. පුන වපරං මහාපුරිසො පකතියා කරුණාප්ඤ්ඤාසයො හොති කරුණාධිමුත්තො සත්තානං දුක්ඛං අපනෙතුකාමො අපි ච අත්තනො කායපීචිතං පරිච්චිත්තවා. අයං දුක්ඛයො හෙතු මහාභිනිහාරාය. පුන වපරං මහාපුරිසො සකලතොපි වට්ටදුක්ඛතො සත්තභිතාය ව දුක්කරවරියතො සුවිරම්පි කාලං සටෙන්නො වායමන්තො අනිබ්බින්නො හොති අනුත්‍රාසී යාව ඉච්ඡිතත්ථනිප්ථත්ති. අයං තතිසො හෙතු මහාභිනිහාරාය. පුන වපරං මහාපුරිසො කල්‍යාණමිත්තසන්නිස්සිතො හොති, යො අභිතතො නිවාරෙති, හිතෙ පතිට්ඨපෙති. අයං චතුත්ථො හෙතු මහාභිනිහාරාය.

තත්‍රායං මහාපුරිසස්ස උපනිස්සයසම්පදා - එකත්තෙනෙවස්ස යථා අප්ඤ්ඤාසයො සම්බොධිනින්නො හොති සම්බොධිපොණො සම්බොධිපබ්භාරො, තථා සත්තානං හිතවරියා. යතො වානෙන පුරිමබුද්ධානං සන්තිකෙ සම්බොධියා පණ්ඩානං කතං හොති මනසා වාචාය ව “අහම්පි එදිසො සම්මාසම්බුද්ධො හුත්වා සම්මදෙව සත්තානං හිතසුඛං නිප්ථාදෙය්‍ය”න්ති. එවං සම්පන්තූපනිස්සයස්ස පනස්ස ඉමාති උපනිස්සයසම්පත්තියා ලිඨගාති හවන්ති යෙහි සමන්තාගතස්ස සාවකබොධිසත්තෙහි ව පච්චෙකබොධිසත්තෙහි ව මහාවිසෙසො මහන්තං නානාකරණං පඤ්ඤායති ඉන්ද්‍රියතො පටිපත්තිතො කොසල්ලතො ව. ඉධ උපනිස්සයසම්පන්නො මහාපුරිසො යථා විසදින්නද්‍රියො හොති විසදඤ්ඤාණො, න තථා ඉතරෙ. පරහිතාය පටිපන්නො හොති, න අත්තභිතාය. තථා හි සො යථා බහුජනභිතාය බහුජනසුඛාය ලොකානුකම්පාය අත්ථාය භිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සානං පටිපජ්ජති, න තථා ඉතරෙ. තත්ථ ව කොසල්ලං ආවහති යානුප්පත්තිකපටිභානෙන යානායානකුසලතාය ව.

තථා මහාපුරිසො පකතියා දානප්ඤ්ඤාසයො හොති දානාභිරතො, සති දෙය්‍යධම්මෙ දෙනි එව, න දානතො සඬිකොචං ආපජ්ජති, සතතං සමිතං සංවිභාගසීලො හොති, පමුදිතොව දෙනි ආදරජාතො, න උදාසීනචිත්තො,

මහත්තමපි දානං දත්වා න ව දානෙන සන්තුට්ඨො හොති, පථෙව අප්පං, පරෙසඤ්ච උස්සාහං ජනෙන්නො දානෙ වණ්ණං භාසති, දානපටිසංයුත්තං ධම්මකථං කරොති, අඤ්ඤෙ ව පරෙසං දෙනෙන දිස්වා අත්තමනො හොති, භයට්ඨානෙසු ව පරෙසං අභයං දෙතිති එවමාදීති දානප්ඤ්ඤාසයස්ස මහාපුරිසස්ස දානපාරමියා ලිඛිගාති.

තථා පාණාතිපාතාදීහි පාපධම්මෙහි හිරියති ඔත්තප්පති, සත්තානං අවිභෙදනජාතිකො හොති සොරනො සුඛසීලො අසයො අමායාවී උජුජාතිකො සුවචො සොවචස්සකරණියෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො මුදුජාතිකො අත්ථද්ධො අනතිමාති, පරසත්තකං නාදියති අත්තමසො තිණසලාකං උපාදාය, අත්තනො භත්ථෙ නික්ඛිත්තං ඉණං වා ගහෙත්වා පරං න විසංවාදෙති, පරස්මිං වා අත්තනො සත්තකෙ බ්‍යාමුල්ලෙහි විස්සරිතෙ වා තං සඤ්ඤාපෙත්වා පටිපාදෙති යථා තං න පරහත්ථගතං හොති, අලොලුප්පො හොති, පරපරිග්ගහෙසු පාපකං චිත්තමපි න උප්පාදෙති, ඉත්ථිබ්‍යසනාදීති දුරතො පරිවජ්ජෙති, සච්චවාදී සච්චසන්ධො භින්නානං සන්ධාතා සහිතානං අනුප්පදාතා, පියවාදී මිහිතපුබ්බධගමො පුබ්බභාසී අත්ථවාදී ධම්මවාදී අනභිජ්ඣාලු අබ්‍යාපන්නචිත්තො අවිපරිතදස්සනො, කම්මස්සකකඤ්ඤාණෙන සච්චානුලොමිකඤ්ඤාණෙන කතඤ්ඤා කතවෙදී වුද්ධාපවායී සුවිසුද්ධාජීවො ධම්මකාමො පරෙපි ධම්මෙ සමාදපෙනා සබ්බෙන සබ්බං අකිච්චතො සත්තෙ නිවාරෙනා කිච්චෙසු පතිට්ඨපෙනා අත්තනා ව තත්ථ කිච්චෙ යොගං ආපජ්ජිතා, කත්වා වා පන සයං අකත්තබ්බං සීසඤ්ඤෙව තතො පටිවරතො හොතිති එවමාදීති සීලප්ඤ්ඤාසයස්ස මහාපුරිසස්ස සීලපාරමියා ලිඛිගාති.

තථා මන්දකිලෙසො හොති මන්දනිවරණො, පච්චෙකප්ඣාසයො අවික්ඛෙපබහුලො, න තස්ස පාපකා විතක්කා චිත්තං අත්ථාස්සවන්ති, විචෙකගතස්ස වස්ස අප්පකසිරෙනෙව චිත්තං සමාධියති, අමිත්තපක්ඛෙපි තුවටං මෙත්තචිත්තතා සන්තිට්ඨති, පථෙව ඉතරස්මිං, සතිමා ව හොති චිරකතමපි චිරභාසිතමපි සරිතා අනුස්සරිතා, මෙධාවී ව හොති ධම්මොපසඤ්ඤාය සමන්තාගතො, නිපකො ව හොති තාසු තාසු ඉතිකත්තබ්බතාසු, ආරද්ධවීරියො ව හොති සත්තානං භිතකිරියාසු, බන්තිබලසමන්තාගතො ව හොති සබ්බසහො, අවලාධිට්ඨානො ව හොති දළ්භසමාදානො , අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛකො ව හොති උපෙක්ඛායානියෙසු ධම්මෙසුති එවමාදීති මහාපුරිසස්ස තෙක්ඛම්මප්ඣාසයාදීනං වසෙන තෙක්ඛම්මපාරමිආදීනං ලිඛිගාති වෙදිතබ්බාති.

එවමෙනෙහි බොධිසම්භාරලිඛිගෙහි සමන්තාගතස්ස මහාපුරිසස්ස යං චුත්තං “මහාභිනිභාරාය කල්‍යාණමිත්තසන්නිස්සයො හෙතු”ති. තත්ථිදං සඬ්ඛෙපතො කල්‍යාණමිත්තලක්ඛණං – ඉධ කල්‍යාණමිත්තො සද්ධාසම්පන්නො හොති සීලසම්පන්නො සුතසම්පන්නො වාගසම්පන්නො වීරියසම්පන්නො සතිසම්පන්නො සමාධිසම්පන්නො පඤ්ඤාසම්පන්නො. තත්ථ සද්ධාසම්පන්නියා සද්දහති තථාගතස්ස බොධිං කම්මඵලඤ්ච, තෙන සම්මාසම්බොධියා හෙතුභූතං සත්තෙසු භිතෙසිතං න පරිවචජති, සීලසම්පන්නියා සත්තානං පියො හොති මනාපො ගරු භාවතීයො වොදකො පාපගරහී වත්තා වචනක්ඛමො, සුතසම්පන්නියා සත්තානං භිතසුඛාවහං ගම්භිරං ධම්මකථං කත්තා හොති, වාගසම්පන්නියා අප්පිච්ඡො හොති සන්තුට්ඨො පච්චිත්තො අසංසට්ඨො, වීරියසම්පන්නියා ආරද්ධවීරියො හොති සත්තානං භිතපට්ඨපන්නියං, සතිසම්පන්නියා උපට්ඨිතසති හොති අනවජ්ජධම්මෙසු, සමාධිසම්පන්නියා අවික්ඛිත්තො හොති සමාහිතචිත්තො, පඤ්ඤාසම්පන්නියා අවිපරිතං පජානාති, සො සතියා කුසලාකුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්වෙසමානො පඤ්ඤාය සත්තානං භිතාහිතං යථාභූතං ජාතිත්වා සමාධිතා තත්ථ එකග්ගචිත්තො හුත්වා වීරියෙන අහිතා සත්තෙ නිසෙධෙත්වා හිතෙ නියොජෙති. තෙනාහ –

“පියො ගරු භාවතීයො, වත්තා ව වචනක්ඛමො;
ගම්භිරඤ්ච කථං කත්තා, නො වට්ඨානෙ නියොජකො”ති. (අ. නි. 7.37; නෙත්ති. 113) –

එවං ගුණසමන්තාගතඤ්ච කල්‍යාණමිත්තං උපනිස්සාය මහාපුරිසො අත්තනො උපනිස්සයසම්පන්නිං සම්මදෙව පරියොදපෙති. සුවිසුද්ධාසයපයොගො ව හුත්වා වතුහි බලෙහි සමන්තාගතො න විරෙනෙව අට්ඨබ්බගෙ සමොධානෙත්වා මහාභිනිභාරං කරොන්නො බොධිසත්තභාවෙ පතිට්ඨහති අතිවත්තිධම්මො නියතො සම්බොධිපරායනො.

තස්සිමාති වත්තාරි බලාති. අප්ඤ්ඤාතිකබලං යා සම්මාසම්බොධියං අත්තසන්නිස්සයා ධම්මගාරවෙන අභිරුචි එකත්තනින්නප්ඣාසයතා, යාය මහාපුරිසො අත්තාධිපති ලජ්ජාපස්සයො අභිනිභාරසම්පන්නො ව හුත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පාපුණාති. බාහිරබලං යා සම්මාසම්බොධියං පරසන්නිස්සයා අභිරුචි එකත්තනින්නප්ඣාසයතා, යාය මහාපුරිසො ලොකාධිපති මානාපස්සයො අභිනිභාරසම්පන්නො ව හුත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පාපුණාති. උපනිස්සයබලං යා සම්මාසම්බොධියං උපනිස්සයසම්පන්නියා අභිරුචි එකත්තනින්නප්ඣාසයතා, යාය මහාපුරිසො තික්ඛිත්තියො විසද්ධාතුකො සතිසන්නිස්සයො අභිනිභාරසම්පන්නො ව හුත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පාපුණාති. පයොගබලං යා සම්මාසම්බොධියං තප්පා පයොගසම්පදා සක්කච්චකාරිතා සාතච්චකාරිතා, යාය මහාපුරිසො විසුද්ධපයොගො නිරන්තරකාරී අභිනිභාරසම්පන්නො ව හුත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පාපුණාති.

එවමයං වතුහි පච්චයෙහි වතුහි හෙතුහි වතුහි ව බලෙහි සම්පන්නසමුදාගමො අට්ඨබ්බගෙසමොධානසම්පාදිතො අභිනිභාරො පාරමීනං පච්චයො මූලකාරණභාවතො. යස්ස ව පවත්තියා මහාපුරිසෙ වත්තාරො අච්ඡරියා අබ්භූතා ධම්මා පතිට්ඨහන්ති, සබ්බසත්තනිකායං අත්තනො ඔරසපුත්තං විය පියචිත්තෙන පරිග්ගණ්හාති. න වස්ස චිත්තං

පුත්තසංකිලෙසවසෙන සංකිලිස්සති. සත්තානං භික්ෂුඛාවහො වස්ස අප්ඣාසයො පයොගො ව හොති. අත්තනො ච බුද්ධකාරකධම්මො උපරුපරි වඩ්ඪන්ති පරිපච්චන්ති ව. යතො ච මහාපුරිසො උළාරනමෙන පුඤ්ඤාභිසන්දෙන කුසලාභිසන්දෙන පවත්තියා පච්චයෙන සුඛස්සාභාරෙන සමන්තාගතො සත්තානං දක්ඛිණෙය්‍යො උත්තමගාරවට්ඨානං අසදිසං පුඤ්ඤක්ඛේත්තඤ්ච හොති. එවමනෙකගුණො අනෙකානිසංසො මහාභිනිභාරො පාරමිතං පච්චයොති වෙදිතබ්බො.

යථා ච අභිනිභාරො, එවං මහාකරුණා උපායකොසල්ලඤ්ච. තත්ථ උපායකොසල්ලං නාම දානාදීනං බොධිසම්භාරභාවස්ස නිමිත්තභූතා පඤ්ඤා, යාහි මහාකරුණාපායකොසල්ලතාහි මහාපුරිසානං අත්තසුඛනිරපෙක්ඛතා නිරන්තරං පරභික්කරණපසුතතා සුදුක්කරෙහිපි මහාබොධිසත්තවිරතෙහි විසාදාභාවො පසාදසම්බුද්ධිදස්සනසවනානුස්සරණකාලෙසුපි සත්තානං භික්ෂුඛපටිලාභහේතුභාවො ච සම්පජ්ජති. තථා භිස්ස පඤ්ඤාය බුද්ධභාවසිද්ධි, කරුණාය බුද්ධකම්මසිද්ධි, පඤ්ඤාය සයං තරති, කරුණාය පරෙ තාරෙති, පඤ්ඤාය පරදුක්ඛං පරිජානාති, කරුණාය පරදුක්ඛපතිකාරං ආරභති, පඤ්ඤාය ව දුක්ඛෙ නිබ්බන්දති, කරුණාය දුක්ඛං සම්පට්චිජති, තථා පඤ්ඤාය නිබ්බානාභිමුඛො හොති, කරුණාය වට්ටං පාපුණාති, තථා කරුණාය සංසාරාභිමුඛො හොති, පඤ්ඤාය තත්ත්ව නාහිරමති, පඤ්ඤාය ච සබ්බත්ථ විරජ්ජති, කරුණානුගතත්තා න ච න සබ්බෙසං අනුග්ගහාය පවත්තො, කරුණාය සබ්බෙපි අනුකම්පති, පඤ්ඤානුගතත්තා න ච න සබ්බත්ථ විරත්තවිත්තො, පඤ්ඤාය ච අභංකාරමමංකාරාභාවො, කරුණාය ආලසියදීනතාභාවො, තථා පඤ්ඤාකරුණාහි යථාක්කමං අත්තපරනාට්තා ධීරවීරභාවො, අනත්තන්තපඅපරන්තපතා, අත්තභික්කපරභික්කනිජ්ජන්ති, නිබ්භයාහිංසනකභාවො, ධම්මාධිපතිලොකාධිපතිතා, කතඤ්ඤපුබ්බකාරිභාවො, මොහතණ්භාවගමො, විජ්ජාවරණසිද්ධි, බලවෙසාරජ්ජනිජ්ජන්ති සබ්බස්සාපි පාරමිතාඵලස්ස විසෙසෙන උපායභාවතො පඤ්ඤාකරුණා පාරමිතං පච්චයො. ඉදඤ්ච ද්වයං පාරමිතං විස පණ්ඩානස්සාපි පච්චයො.

තථා උස්සාහඋම්මඛගආවත්ථානභිතවරියා ච පාරමිතං පච්චයාති වෙදිතබ්බො, යා බුද්ධභාවස්ස උප්පත්තිට්ඨානතාය බුද්ධභූමියොති වුච්චන්ති. තත්ථ උස්සාහො නාම බොධිසම්භාරානං අභිභුස්සහනවිරියං. උම්මඛගො නාම බොධිසම්භාරෙසු උපායකොසල්ලභූතා පඤ්ඤා. අවත්ථානං නාම අධිට්ඨානං අවලාධිට්ඨානතා. භික්කවරියා නාම මේත්තාභාවතා කරුණාභාවතා ව.

තථා නෙක්ඛම්මපට්චෙකඅලොභාදොසාමොහනිස්සරණප්පහෙදා ඡ අප්ඣාසයා. නෙක්ඛම්මප්ඣාසයා හි බොධිසත්තා හොන්ති කාමෙසු සරාවාසෙ ව දොසදස්සාවිනො, තථා පට්චෙකප්ඣාසයා සඛගණිකාය දොසදස්සාවිනො, අලොභප්ඣාසයා ලොභෙ දොසදස්සාවිනො, අදොසප්ඣාසයා දොසෙ දොසදස්සාවිනො, අමොහප්ඣාසයා මොහෙ දොසදස්සාවිනො, නිස්සරණප්ඣාසයා සබ්බතවෙසු දොසදස්සාවිනොති. තස්මා එතෙ බොධිසත්තානං ඡ අප්ඣාසයා දානාදීනං පාරමිතං පච්චයාති වෙදිතබ්බො. න හි ලොභාදිසු ආදීනවදස්සනෙන අලොභාදීනං අධිකභාවෙන ච විනා දානාදිපාරමියො සම්භවන්ති, අලොභාදීනඤ්චි අධිකභාවෙන පරිච්චාගාදිනින්තවිත්තතා අලොභප්ඣාසයාදිතාති වෙදිතබ්බො.

යථා වෙනෙ එවං දානප්ඣාසයතාදයොපි බොධියා වරන්තානං බොධිසත්තානං දානාදිපාරමිතං පච්චයො. දානප්ඣාසයතාය හි බොධිසත්තා තප්පට්ඨකම්මෙ මච්ඡෙරෙ දොසදස්සාවිනො හුත්වා සම්මදෙව දානපාරමිං පරිපුරෙන්නි. සිලප්ඣාසයතාය දුස්සිලො දොසදස්සාවිනො හුත්වා සම්මදෙව සිලපාරමිං පරිපුරෙන්නි. නෙක්ඛම්මප්ඣාසයතාය කාමෙසු සරාවාසෙ ව , යථාභූතඤ්ඤාප්ඣාසයතාය අඤ්ඤාණෙ විචිකිච්ඡාය ව, විරියප්ඣාසයතාය කොසජ්ජෙ, ඛන්තිප්ඣාසයතාය අක්ඛන්තියං, සච්චප්ඣාසයතාය විසංවාදෙ, අධිට්ඨානප්ඣාසයතාය අනධිට්ඨානෙ, මේත්තප්ඣාසයතාය බ්‍යාපාදෙ, උපෙක්ඛප්ඣාසයතාය ලොකධම්මෙසු ආදීනවදස්සාවිනො හුත්වා සම්මදෙව නෙක්ඛම්මාදිපාරමියො පරිපුරෙන්නි. දානප්ඣාසයතාදයො දානාදිපාරමිතං නිජ්ජන්තිකාරණත්තා පච්චයො.

තථා අපරිච්චාගපරිච්චාගාදිසු යථාක්කමං ආදීනවානිසංසපච්චවෙක්ඛණා දානාදිපාරමිතං පච්චයො. තත්ථායං පච්චවෙක්ඛණාවිධිඛේත්තවත්ථුභිරඤ්ඤසුචණ්ණගොමහිංසදාසිදාසපුත්තදාරාදිපරිග්ගහබ්‍යාසත්තවිත්තානං සත්තානං ඛේත්තාදීනං වත්ථුකාමභාවෙන බහුපත්ථනියභාවතො රාජවොරාදිසාධාරණභාවතො විවාදාධිට්ඨානතො සපත්තකරණතො නිස්සාරතො පටිලාභපරිපාලනෙසු පරවිහේදනහේතුතො විනාසනිමිත්තඤ්ච සොකාදිඅනෙකචිත්තබ්‍යාසනාවහතො තදාසත්තිනිදානඤ්ච මච්ඡෙරමලපරිපුට්ඨිතවිත්තානං අපායුපපත්තිහේතුභාවතොති එවං විධිධවිපුලානත්ථාවහානි පරිග්ගහවත්ථුනි නාම. තෙසං පරිච්චාගොයෙව එකො සොත්ථිභාවොති පරිච්චාගෙ අප්පමාදො කරණියො.

අපි ව යාවකො යාවමානො අත්තනො ගුය්හස්ස ආවික්ඛනතො “මය්හං විස්සාසිකො”ති ව, “පභාය ගමනියමත්තනො සත්තකං ගහෙත්වා පරලොකං යාහිති මය්හං උපදෙසකො”ති ව, “ආදිත්තෙ විය අගාරෙ මරණග්ගිනා ආදිත්තෙ ලොකෙ තතො මය්හං සන්තකස්ස අපවාහකසභායො”ති ව, “අපවාහිතස්ස වස්ස අඣාපනනික්ඛෙපට්ඨානභූතො”ති ව දානසඬ්ඛාතෙ කල්‍යාණකම්මස්මීං සභායභාවතො සබ්බසම්පත්තිනං අග්ගභූතාය පරමදුල්ලභාය බුද්ධභූමියා සම්පත්තිහේතුභාවතො ව “පරමො කල්‍යාණමිත්තො”ති ව පච්චවෙක්ඛිතබ්බො.

තථා “උළාරෙ කම්මනි අනෙතාහං සම්භාවිතො, තස්මා සා සම්භාවනා අවිතථා කාතබ්බා”ති ව,
“එකන්තභෙදිකාය ජීවිතස්ස අයාවිතෙනාපි මයා දාතබ්බං, පථෙව යාවිතෙනා”ති ව, “උළාරජ්ඣාසයෙහි ගවෙසිත්වාපි
දාතබ්බතො සයමෙවාගතො මම පුඤ්ඤෙනා”ති ව “යාවකස්ස දානාපදෙසෙන මය්හමෙවායමනුග්ගහො”ති ව, “අහං
විය අයං සබ්බොපි ලොකො මයා අනුග්ගහෙතබ්බො”ති ව, “අසති යාවකෙ කථං මය්හං දානපාරමී පුරෙය්‍යා”ති ව,
“යාවකානමෙව චත්ථාය මයා සබ්බො පරිග්ගහෙතබ්බො”ති ව, “මං අයාවිත්වා ව මම සන්තකං යාවකා කදා සයමෙව
ගණ්භෙය්‍යු”න්ති ව, “කථමහං යාවකානං පියො වස්සං මනාපො”ති ව, “කථං වා තෙ මය්හං පියා වස්සු මනාපා”ති ව,
“කථං වාහං දදමානො දත්වාපි ව අත්තමනො වස්සං පමුදිතො පිනිසොමනස්සජාතො”ති ව, “කථං වා මෙ යාවකා
භවෙය්‍යුං උළාරො ව දානජ්ඣාසයො”ති ව, “කථං වාහමයාවිතො එව යාවකානං හදයමඤ්ඤාය දදෙය්‍යා”න්ති ව,
“සති ධනෙ යාවකෙ ව අපරිච්චාගො මහති මය්හං වඤ්චනා”ති ව, “කථං වාහං අත්තනො අධිගාති ජීවිතං වාපි
යාවකානං පරිච්චපෙය්‍යා”න්ති ව පරිච්චාගනින්තනා උපට්ඨපෙතබ්බා. අපි ව “අත්ථො නාමායං නිරපෙක්ඛං
දායකමනුගච්ඡති, යථා තං නිරපෙක්ඛං බෙපකං කිට්ඨකො”ති ව අත්ථො නිරපෙක්ඛතාය චිත්තං උප්පාදෙතබ්බං.

යාවමානො පන යදි පියපුග්ගලො හොති, “පියො මං යාවති”ති සොමනස්සං උප්පාදෙතබ්බං. අථ
උදාසීනපුග්ගලො හොති, “අයං මං යාවමානො අද්ධා ඉමිනා පරිච්චාගෙන මිත්තො හොති”ති සොමනස්සං
උප්පාදෙතබ්බං. දදන්තොපි හි යාවකානං පියො හොතිති. අථ පන චෙරි පුග්ගලො යාවති, “පච්චත්ථිකො මං යාවති,
අයං මං යාවමානො අද්ධා ඉමිනා පරිච්චාගෙන චෙරි පියො මිත්තො හොති”ති විසෙසෙන සොමනස්සං
උප්පාදෙතබ්බං. එවං පියපුග්ගලෙ විය මජ්ඣිමනිකායෙහි පුග්ගලෙසුපි මෙත්තාපුබ්බධගමං කරුණං උපට්ඨපෙත්වා ව
දාතබ්බං.

සචෙ පනස්ස වීරකාලපරිභාවිතත්තා ලොහස්ස දෙයාධම්මවිසයා ලොහධම්මා උප්පජ්ජෙය්‍යුං, තෙන
බොධිසත්තපටිඤ්ඤෙන ඉති පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං “නනු තයා සප්පුරිසසම්බොධාය අභිනිහාරං කරොන්තෙන
සබ්බසත්තානං උපකාරත්ථාය අයං කායො නිස්සට්ඨො තප්පරිච්චාගමයඤ්ච පුඤ්ඤං, තත්ථ නාම තෙ බාහිරෙපි
චත්ථස්මිං අභිසංග්ගප්පවත්ති හත්ථිසිනානසදිසි හොති, තස්මා තයා න කත්ථවි සඬ්භො උප්පාදෙතබ්බො. සෙය්‍යාපාපි
නාම මහතො භෙසජ්ජරුක්ඛස්ස තිට්ඨතො මූලං මූලත්ථිකා හරන්ති, පපටිකං තචං ඛන්ධං විටපං සාරං සාබං පලාසං
පුප්ඵං එලං එලත්ථිකා හරන්ති, න තස්ස රුක්ඛස්ස ‘මය්හං සන්තකං එතෙ හරන්ති’ති චිත්තක්කසමුදාවාරො හොති,
එවමෙව සබ්බලොකනිකාය උස්සුක්කමාපජ්ජන්තෙන මයා මහාදුක්ඛෙ අකතඤ්ඤාකෙ නිව්වාසුචිමිති කායෙ පරෙසං
උපකාරාය චිත්තියජ්ජමානො අණුමත්තොපි මිච්ඡාචිතක්කො න උප්පාදෙතබ්බො. කො වා එත්ථ විසෙසො
අජ්ඣන්තිකබාහිරෙසු මහාභූතෙසු එකන්තභෙදනචිකිරණවිද්ධංසනධම්මෙසු, කෙවලං පන සම්මොහවිජම්භිතමෙතං,
යදිදං එතං මම එසොහමස්මි එසො මෙ අත්තාති අභිනිවෙසො. තස්මා බාහිරෙසු විය අජ්ඣන්තිකෙසුපි
කරවරණනයනාදියු මංසාදියු ව අනපෙක්ඛෙන හුත්වා ‘තං තදත්ථිකා හරන්තු’ති නිස්සට්ඨවිත්තෙන භවිතබ්බං”න්ති.

එවං පටිසඤ්චික්ඛිතො වස්ස සම්බොධාය පහිතත්තස්ස කායජීවිතෙසු නිරපෙක්ඛස්ස අප්පකසිරෙනෙව
කායච්චිමනොකම්මානි සුවිසුද්ධානි හොන්ති. සො සුවිසුද්ධකායච්චිමනොකම්මන්තො විසුද්ධාජීවො ඤායපටිපත්තියං
ධීතො අපායුපායකොසල්ලසමන්තාගමෙන භියොසාසොමන්තාය දෙයාධම්මපරිච්චාගෙන අභයදානසද්ධම්මදානෙහි ව
සබ්බසත්තෙ අනුග්ගණ්හිතුං සමත්ථො හොතිති අයං තා ව දානපාරමියං පච්චචෙක්ඛණානායො.

සීලපාරමියං පන එවං පච්චචෙක්ඛිතබ්බං – ඉද්ද්භි සීලං නාම ගඬිගොදකාදිහි විසොධෙතුං අසක්කුණෙය්‍යස්ස
දොසමලස්ස චික්ඛාලනජලං, හරිවන්දනාදීහි විනෙතුං අසක්කුණෙය්‍යස්ස රාගාදිපරිලාභස්ස චිතයනං,
භාරමකුටකුණ්ඩලාදීහි පවුරජනාලඬිකාරෙහි අසාධාරණො සාධුනං අලඬිකාරවිසෙසො, සබ්බදිසාවායනතො
අකිත්තිමො සබ්බකාලානුරූපො ව සුරහිගන්ධො, ඛන්තියමහාසාලාදීහි දෙවතාහි ව වන්දනීයාදිභාවාචනනතො පරමො
වසිකරණමන්තො, වාතුමහාරාජිකාදිදෙවලොකාරොහණසොපානපන්ති, ඥානාහිඤ්ඤානං අධිගමුපායො,
නිබ්බානමහානගරස්ස සම්පාපකමග්ගො, සාවකබොධිපච්චෙක්ඛබොධිසම්මාසම්බොධිතං පතිට්ඨානභූමි, යං යං වා
පතිවිජිතං පත්ථිතං, තස්ස තස්ස සම්ප්ඤ්ඤාපායභාවතො චිත්තාමණිකප්පරුක්ඛාදිකෙ ව අතිසෙති.

චුත්තඤ්චෙනං භගවතා – “ඉජ්ඣති, භික්ඛවෙ, සීලවතො වෙනොපණ්ඩිවිසුද්ධත්තා”ති (දී. නි. 3.337; අ. නි.
8.35). අපරමපි චුත්තං – “ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ‘සබ්බමචාරිතං පියො ව අස්සං මනාපො ව ගරු ව
භාවතියො වා’ති, සීලෙස්චෙවස්ස පරිපුරකාරි”තිආදි (ම. නි. 1.65). තථා “අවිජ්ජපටිසාරත්ථානි බො, ආනන්ද, කුසලානි
සීලානි”ති (අ. නි. 11.1). “පඤ්චමෙ, ගහපතයො, ආනිසංසා සීලවතො සීලසම්පදායා”තිආදියුත්තානඤ්ච (දී. නි.
2.150; 3.316; අ. නි. 5.213; මහාව. 285) වසෙන සීලස්ස ගුණා පච්චචෙක්ඛිතබ්බා. තථා
අග්ගික්ඛන්ධොපමසුත්තාදිනං (අ. නි. 7.72) වසෙන සීලවිරහෙ ආදීනවා. පිනිසොමනස්සනිමිත්තතො
අත්තානුවාදපරාපවාදණ්ඩුග්ගතිභයාභාවතො විඤ්ඤාහි පාසංසභාවතො අවිජ්ජපටිසාරහෙතුතො සොත්ථිට්ඨානතො
අතිජනසාපතෙය්‍යාධිපතෙය්‍යායුරුපට්ඨානඛන්ධුමිත්තසම්පත්තීනං අතිසයනතො ව සීලං පච්චචෙක්ඛිතබ්බං. සීලවතො
හි අත්තතො සීලසම්පදාහෙතු මහන්තං පිනිසොමනස්සං උප්පජ්ජති – “කතං වත මයා කුසලං, කතං කල්‍යාණං, කතං
භිරුත්තාණං”න්ති.

තථා සීලවතො අත්තා න උපවදති, න පරෙ විඤ්ඤා, දණ්ඩුග්ගතිභයානං සම්භවො එව නත්ථි. “සීලවා
පුරිසපුග්ගලො කල්‍යාණධම්මො”ති විඤ්ඤානං පාසංසො හොති. තථා සීලවතො ය්වායං “කතං වත මයා පාපං, කතං

ලුද්දකං, කතං කිබ්බිස”න්ති දුස්සිලස්ස විජ්ජපට්ඨායො උප්පජ්ජති, සො න භොති. සිලඤ්ච නාමෙතං අප්පමාදාධිට්ඨානතො භොගබ්බසනාදිපරිහාරමුඛෙන මහතො අත්ථස්ස සාධනතො මඬිගලභාවතො ච පරමං සොත්ථිට්ඨානං, නිහිතජ්චිවොපි සිලවා ඛත්තියමභාසාලාදීනං පුජනීයො භොතිති කුලසම්පත්තිං අතිසෙති සිලසම්පදා, “තං කිං මඤ්ඤසි, මහාරාජ? ඉධ තෙ අස්ස දාසො කම්මකරො”තිආදිවචනඤ්චෙත්ථ (දී. නි. 1.186) සාධකං. වොරාදිහි අසාධාරණතො පරලොකානුගමනතො මහජ්ජලභාවතො සමථාදිගුණාධිට්ඨානතො ච බාහිරධනං අතිසෙති සිලං. පරමස්ස චිත්තිස්සරියස්ස අධිට්ඨානභාවතො ඛත්තියාදීනං ඉස්සරියං අතිසෙති සිලං. සිලනිමිත්තඤ්ඤි තංතංසත්තනිකායෙසු සත්තානං ඉස්සරියං, වස්සසනදීඝප්පමාණතො ජීවිතතො එකාහමිපි සිලවතො ජීවිතස්ස විසිට්ඨතාවචනතො සති ච ජීවිතෙ සික්ඛානික්ඛිපනස්ස මරණතාවචනතො සිලං ජීවිතතො විසිට්ඨතරං. වෙරිනමිපි මනුඤ්ඤභාවාභනතො ජරාරොගච්ඡත්තිහි අනභිභවනීයතො ච රූපසම්පත්තිං අතිසෙති සිලං. පාසාදහම්මියාදිට්ඨානවිසෙසෙ රාජයුවරාජසෙනාපතිආදිට්ඨානවිසෙසෙ ච අතිසෙති සිලං සුඛවිසෙසාධිට්ඨානභාවතො. සභාවසිනීද්ධෙ සත්තිකාවචරෙපි ඛන්ධුජනෙ මිත්තජනෙ ච අතිසෙති එකත්තභිතසම්පාදනතො පරලොකානුගමනතො ච “න තං මාතාපිතා කසිරා”තිආදිවචනඤ්චෙත්ථ (ධ. ප. 43) සාධකං. තථා හත්ථිඅස්සරථපත්තිබලකායෙහි මන්නාගදසොත්ථානප්පයොගෙහි ච දුරාරක්ඛං අත්තානං ආරක්ඛාභාවෙන සිලමෙව විසිට්ඨතරං අත්තාධිතතො අපරාධිතතො මභාවිසයතො ච. තෙනෙවාහ – “ධම්මො හවෙ රක්ඛති ධම්මචාරි”න්තිආදි (ජා. 1.10.102). එවමනෙකගුණසමන්තාගතං සිලන්ති පච්චචෙක්ඛන්තස්ස අපරිපුණ්ණා වෙච සිලසම්පදා පාරිසුරිං ගච්ඡති අපරිසුද්ධා ච පාරිසුද්ධිං.

සවෙ පනස්ස දීඝරත්තං පරිවයෙන සිලපට්ඨකං ධම්මා දොසාදයො අත්තරත්තරා උප්පජ්ජෙය්‍යං, තෙන බොධිසත්තපට්ඨඤ්ඤාන එවං පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං – නනු තයා සම්බොධාය පණ්ඩානං කතං, සිලවිකලෙන ච න සක්කා ලොකියාපි සම්පත්තියො පාපුණ්ණං, පගෙව ලොකුත්තරා, සබ්බසම්පත්තීනං පන අග්ගභූතාය සම්මාසම්බොධියා අධිට්ඨානභූතෙන සිලෙන පරමුක්කංසගතෙන භවිතබ්බං, තස්මා “කිකිච අණ්ඩ”න්තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.19; දී. නි. අට්ඨ. 1.7) චුත්තනයෙන සම්මා සිලං රක්ඛන්තෙන සුට්ඨතරං තයා පෙසලෙන භවිතබ්බං.

අපි ච තයා ධම්මදෙසනාය යානත්තයෙ සත්තානං අවතාරණපරිපාචනානි කාතබ්බානි, සිලවිකලස්ස ච වචනං න පච්චෙනබ්බං භොති, අසප්පායාහාරවිචාරස්ස විය වෙජ්ජස්ස තිකිච්ඡනං, තස්මා කථාහං සද්ධෙය්‍යො හුත්වා සත්තානං අවතාරණපරිපාචනානි කරෙය්‍යන්ති සභාවපරිසුද්ධසිලෙන භවිතබ්බං. කිඤ්ච කුමානාදිගුණවිසෙසයොගෙන මෙ සත්තානං උපකාරකරණසමත්ථා පඤ්ඤාපාරමිආදිපරිපුරණඤ්ච, කුමානාදයො ච ගුණා සිලපාරිසුද්ධිං විනා න සම්භවන්තිති සම්මදෙව සිලං පරිසොධෙතබ්බං.

තථා “සම්බාධො සරාවාසො රජොපථො”තිආදිනා (දී. නි. 1.191; සං. නි. 2.154; ම. නි. 1.291; 2.10) සරාවාසෙ, “අට්ඨිකඬකලුපමා කාමා”තිආදිනා (ම. නි. 1.234; පාවි. 175) “මාතාපි පුත්තෙන විවදති”තිආදිනා (ම. නි. 1.178) ච කාමෙසු, “සෙය්‍යාපාපි පුරිසො ඉණං ආදාය කම්මන්තෙ පයොජෙය්‍යා”තිආදිනා (දී. නි. 1.218) කාමච්ඡන්දාදියු ආදීනවදස්සනපුබ්බභිගමා චුත්තච්ඡරියායෙන “අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා”තිආදිනා (දී. නි. 1.191; සං. නි. 2.154) පබ්බජ්ජාදියු ආනිසංසපටිසඬිඛාවසෙන නෙක්ඛම්මපාරමියං පච්චචෙක්ඛණා වෙදිතබ්බා. අයමෙත්ථ සඬිබ්බෙපො, චිත්ථාරො පන දුක්ඛක්ඛන්ධං- (ම. නි. 1.163 ආදයො) ආසිච්චොපමිසුත්තා- (සං. නි. 4.238) දිවසෙන වෙදිතබ්බො.

තථා “පඤ්ඤාය විනා දානාදයො ධම්මා න විසුජ්ඣන්ති, යථාසකං බ්‍යාපාරසමත්ථා ච න භොන්ති”ති පඤ්ඤාගුණා මනසිකාතබ්බා. යථෙව හි ජීවිතෙන විනා සරිරයන්තං න සොහති, න ච අත්තතො කිරියාසු පටිපත්තිසමත්ථං භොති, යථා ච චක්ඛාදීනි ඉන්ද්‍රියානි විඤ්ඤාණෙන විනා යථාසකං විසයෙසු කිච්චං කාතුං නප්පහොන්ති, එවං සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි පඤ්ඤාය විනා සකිච්චපටිපත්තියං අසමත්ථානීති පරිච්චාගාදිපටිපත්තියං පඤ්ඤා පට්ඨානකාරණං. උම්මිලිතපඤ්ඤාවක්ඛකා හි මහාබොධිසත්තා අත්තතො අධිගපච්චඬිගානිපි දත්වා අනත්තුක්කංසකා අපරවම්භකා ච භොන්ති, හෙසජ්ජරුක්ඛා විය විකප්පරහිතා කාලත්තයෙපි සොමනස්සජාතා. පඤ්ඤාවසෙන හි උපායකොසල්ලයොගතො පරිච්චාගො පරහිතප්පවත්තියා දානපාරමිභාවං උපෙති. අත්තත්ථඤ්ඤි දානං වඩ්ඪිසදිසං භොති.

තථා පඤ්ඤාය අභාවෙන තණ්හාදිසංකිලෙසාවියොගතො සිලස්ස විසුද්ධි එව න සම්භවති, කුතො සබ්බඤ්ඤාගුණාධිට්ඨානභාවො. පඤ්ඤවා එව ච සරාවාසෙ කාමගුණෙසු සංසාරෙ ච ආදීනවං පබ්බජ්ජාය කුමානසමාපත්තියං නිබ්බානෙ ච ආනිසංසං සුට්ඨ සල්ලක්ඛෙත්තො පබ්බජ්ජිතා කුමානසමාපත්තියො නිබ්බන්තෙත්වා නිබ්බානාහිමුඛො පරෙ ච තත්ථ පතිට්ඨාපෙති. චිරියඤ්ච පඤ්ඤාවිරහිතං යථිච්ඡිතමත්ථං න සාධෙති දුරාරම්භභාවතො. වරමෙව හි අනාරම්භො දුරාරම්භතො, පඤ්ඤාසහිතෙන පන චිරියෙන න කිඤ්ච දුරධගමං උපායපටිපත්තීනො. තථා පඤ්ඤවා එව පරාපකාරාදීනං අධිවාසකජානිකො භොති, න දුප්පඤ්ඤො. පඤ්ඤාවිරහිතස්ස ච පරෙහි උපනීතා අපකාරා ඛන්තියා පටිපක්ඛමෙව අනුබුභෙත්ති, පඤ්ඤවතො පන තෙ ඛන්තිසම්පත්තියා පරිබුභනවසෙන අස්සා ථිරභාවාය සංවත්තන්ති. පඤ්ඤවා එව තිණ්පි සච්චානි නෙසං කාරණානි පටිපක්ඛෙ ච යථාභූතං ජානිත්වා පරෙසං අවිසංවාදකො භොති.

තථා පඤ්ඤාබලෙන අත්තානං උපත්ථම්භෙත්වා ධිතිසම්පදාය සබ්බපාරමිසු අවලසමාදානාධිට්ඨානො භොති. පඤ්ඤවා එව ච පියමජ්ඣන්තවෙරිච්චාගං අකත්වා සබ්බත්ථ තිභූපසංභාරකුසලො භොති. තථා පඤ්ඤාවසෙන

ලාභාලාභාදිලෝකධම්මසන්තිපාතෙ නිබ්බිකාරතාය මජ්ඣන්තො හොති. එවං සබ්බාසං පාරමිතං පඤ්ඤාව පාරිසුද්ධිභෙත්තු පඤ්ඤාගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා. අපි ච පඤ්ඤාය චිත්තා දස්සනසම්පන්නි, අත්තරොත ච දිට්ඨිසම්පදං න සිලසම්පදා, සිලදිට්ඨිසම්පදාවිරහිතස්ස න සමාධිසම්පදා, අසමාහිතෙන ච න සක්කා අත්තහිතමත්තම්පි සාධෙත්තුං, පගෙව උක්කංසගතං පරහිතන්ති පරහිතාය පටිපන්නෙන “නනු තයා සක්කච්චං පඤ්ඤාය පරිවුද්ධියං ආයොගො කරණියො”ති බොධිසත්තෙන අත්තා ඔවදිතබ්බො. පඤ්ඤානුභාවෙන හි මහාසත්තො චතුරධිට්ඨානාධිට්ඨිතො චතුර්හි සඬගභවත්ථුහි ලෝකං අනුග්ගණන්තො සත්තෙ නියානාමග්ගෙ අවතාරෙති, ඉන්ද්‍රියානි ච නෙසං පරිපාවෙති.

තථා පඤ්ඤාබලෙන බන්ධායතනාදිසු පච්චයබ්බලොපවත්තිතිවත්තියො යාථාවතො පරිජානන්තො දානාදයො ගුණෙ විසෙසනිබ්බෙධභාගියභාවං නයන්තො බොධිසත්තසික්ඛාය පරිපුරකාරී හොතිති එවමාදිනා අනෙකාකාරවොකාරෙ පඤ්ඤාගුණෙ වචන්ථපෙත්වා පඤ්ඤාපාරමී අනුබ්බෙහෙතබ්බා.

තථා දිස්සමානානිපි ලෝකියානි කම්මානි නිහීනවිරියෙන පාපුණිතුං අසක්කුණෙය්‍යානි, අගණිතබ්බෙදෙන පන ආරද්ධවිරියෙන දුරධිගමං නාම නත්ථි. නිහීනවිරියො හි “සංසාරමහොසතො සබ්බසත්තෙ සන්තාරෙස්සාමී”ති ආරහිතුමෙව න සක්කුණාති. මජ්ඣිමො ආරහිත්වා අත්තරා වොසානමාපජ්ජති. උක්කට්ඨවිරියො පන අත්තසුඛනිරපෙක්ඛො ආරම්භපාරමිධිගච්ඡතිති විරියසම්පන්නි පච්චවෙක්ඛිතබ්බා. අපි ච “යස්ස අත්තතො එව සංසාරපඬ්ඨකතො සමුද්ධරණත්ථමාරම්භො, තස්සාපි න විරියස්ස සිටිලභාවෙ මනොරථානං මත්ථකප්පන්ති සක්කා සම්භාවෙත්තුං, පගෙව සදෙවකස්ස ලෝකස්ස සමුද්ධරණත්ථං කතාහිනිභාරොතා”ති ච “රාගාදීනං දොසගණානං මත්තමහාගජානං විය දුන්නිවාරභාවතො තත්තිදානානඤ්ච කම්මසමාදානානං උක්ඛිත්තාසිකවධකසදිසභාවතො තත්තිමිත්තානඤ්ච දුග්ගතිනං සබ්බදා විචට්ඨුබ්බාවතො, තත්ථ නියොජ්ජානඤ්ච පාපමිත්තානං සදා සන්නිහිතභාවතො තදොවාදකාරිතාය ච බාලස්ස පුට්ඨජ්ජනභාවස්ස සතිසම්භවෙ යුත්තං සයමෙව සංසාරදුක්ඛතො නිස්සරිතුන්ති මිච්ඡාචිතක්කා විරියානුභාවෙන දුරිභවන්ති”ති ච “යදි පන සම්බොධි අත්තාධිනෙන විරියෙන සක්කා සමධිගන්තුං, කිමෙත්ථ දුක්කර”න්ති ච එවමාදිනා නයෙන විරියගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා.

තථා බන්ති නාමායං නිරවසෙසගුණපටිපක්ඛස්ස කොධස්ස විධමනතො ගුණසම්පාදනෙ සාධුනමජ්ජිහනමායුධං, පරාහිභවසමත්ථානං අලඬ්ඨකාරො, සමණබ්‍රාහ්මණානං බලසම්පදා, කොධග්ගිහිනායනඋදකධාරා, කල්‍යාණස්ස කිත්තිසද්දස්ස සඤ්ජාතිදෙසො, පාපපුග්ගලානං වච්චිසවුපසමකරො මත්තාගදො, සංවරෙ ධීතානං පරමා ධිරපකති, ගම්භීරාසයතාය සාගරො, දොසමහාසාගරස්ස වෙලා, අපායද්වාරස්ස පිදහනකවාටං, දෙවබ්‍රහ්මලෝකානං ආරොහණසොපානං, සබ්බගුණානං අධිවාසනභූමි, උත්තමා කායවච්චිමනොවිසුද්ධිති මනසිකාතබ්බං.

අපි ච “එතෙ සත්තා බන්තිසම්පන්නියා අභාවතො ඉධලෝකෙ තප්පන්ති, පරලෝකෙ ච තපනියධම්මානුයොගතො”ති ච “යදිපි පරාපකාරනිමිත්තං දුක්ඛං උප්පජ්ජති, තස්ස පන දුක්ඛස්ස ඛේතභූතො අත්තභාවො ඛිජ්ඣනඤ්ච කම්මං මයාව අභිසඬ්ඛන”න්ති ච “තස්ස ච දුක්ඛස්ස ආණණාකාරණමෙන”න්ති ච “අපකාරකෙ අසති කථං මය්හං බන්තිසම්පදා සම්භවති”ති ච “යදිපායං එතරහි අපකාරකො, අයං නාම පුබ්බෙ අනෙත මය්හං උපකාරො කතො”ති ච “අපකාරො එව චා බන්තිනිමිත්තතාය උපකාරො”ති ච “සබ්බෙපිමෙ සත්තා මය්හං පුත්තසදිසා, පුත්තකතාපරාධෙසු ච කො කුජ්ඣස්සති”ති ච “යෙන කොධපිසාවාවෙසෙන අයං මය්හං අපරජ්ඣති, ස්වායං කොධභූතාවෙසො මයා විනෙතබ්බො”ති ච, “යෙන අපකාරෙන ඉදං මය්හං දුක්ඛං උප්පන්නං, තස්ස අභමිපි නිමිත්ත”න්ති ච, “යෙහි ධම්මෙහි අපකාරො කතො, යත්ථ ච කතො, සබ්බෙපි තෙ තස්මිං එව බණෙ නිරුද්ධා කස්සිදානි කෙන කොපො කාතබ්බො”ති ච, “අනත්තතාය සබ්බධම්මානං කො කස්ස අපරජ්ඣති”ති ච පච්චවෙක්ඛන්තෙන බන්තිසම්පදා අනුබ්බෙහෙතබ්බා.

යදි පනස්ස දීඝරත්තං පරිවයෙන පරාපකාරනිමිත්තකො කොධො චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨෙය්‍යා, තෙන ඉති පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං – “බන්ති නාමෙසා පරාපකාරස්ස පටිපක්ඛපටිපන්නිතං පච්චුපකාරකාරණ”න්ති ච “අපකාරො මය්හං දුක්ඛපනිසා සද්ධාති දුක්ඛප්පාදනෙන සද්ධාය සබ්බලෝකෙ අනභිරතිසඤ්ඤාය ච පච්චයො”ති ච, “ඉන්ද්‍රියපකති හෙසා යදිදං ඉට්ඨානිට්ඨිසයසමායොගො. තත්ථ අනිට්ඨිසයසමායොගො මය්හං න සියාති තං කුතෙත්ථ ලබ්භා”ති ච “කොධවසිකො සත්තො කොධෙන උම්මන්තො චික්ඛිත්තචිත්තො, තත්ථ කිං පච්චපකාරොතා”ති ච “සබ්බෙපිමෙ සත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙන ඔරසපුත්තා විය පරිපාලිතා, තස්මා න තත්ථ මයා චිත්තකොපො කාතබ්බො”ති ච, “අපරාධකෙ ච සති ගුණෙ ගුණවති මයා කොපො න කාතබ්බො”ති ච, “අසති ගුණෙ විසෙසෙන කරුණායිතබ්බො”ති ච “කොපෙන ච මය්හං ගුණයසා නිහියන්ති”ති ච, “කුජ්ඣනෙන මය්හං දුබ්බණ්ණදුක්ඛසෙය්‍යාදයො සපත්තකන්තා ආගච්ඡන්ති”ති ච, “කොධො ච නාමායං සබ්බාහිතකාරකො සබ්බහිතවිනාසකො බලවා පච්චත්ථිකො”ති ච, “සති ච බන්තියා න කොචි පච්චත්ථිකො”ති ච, “අපරාධකෙන අපරාධනිමිත්තං යං ආයතිං ලද්ධබ්බං දුක්ඛං සති ච බන්තියා මය්හං තදභාවො”ති ච, “චිත්තතෙන කුජ්ඣන්තෙන ච මයා පච්චත්ථිකොයෙව අනුචත්තියො හොති”ති ච, “කොධො ච මයා බන්තියා අභිභූතෙ තස්ස දාසභූතො පච්චත්ථිකො සම්මදෙව අභිභූතො හොති”ති ච, “කොධනිමිත්තං බන්තිගුණපරිච්චාගො මය්හං න යුත්තො”ති ච, “සති ච කොධො ගුණවිරොධපච්චනිකධම්මෙ කථං මෙ සීලාදිධම්මා පාරිසුරිං ගච්ඡෙය්‍යාං, අසති ච තෙසු කථාහං සත්තානං උපකාරබ්බලො පටිඤ්ඤානුරූපං උත්තමං සම්පන්නිං පාපුණිස්සාමී”ති ච, “බන්තියා ච සති බහිද්ධා චික්ඛෙපාභාවතො සමාහිතස්ස සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චතො දුක්ඛතො සබ්බෙ ධම්මා අනත්තතො නිබ්බානඤ්ච අසඬ්ඛනාමතසත්තපණිතතාදිභාවතො නිජ්ඣානං බමන්ති බුද්ධධම්මා ච අචිත්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යාප්පභාවා”ති.

තනො ව අනුලෝමයං බන්ධියං යිතො කෙවලා ඉමෙ අත්තත්තනියභාවරහිතා ධම්මමත්තා යථාසකං පච්චයෙහි උප්පජ්ජන්ති වයන්ති, න කුතොවි ආගච්ඡන්ති, න කුහිඤ්චි ගච්ඡන්ති, න ච කත්ථවි පතිට්ඨිතා, න චෙත්ථ කොවි කස්සවි බ්‍යාපාරොති අභංකාරමමංකාරානාධිට්ඨානතා නිජ්ඣානං බමති, යෙන බොධිසත්තො බොධියා නියතො අනාවත්තිධම්මො හොතිති ඵලමාදිනා බන්ධිපාරමියා පච්චවෙක්ඛණා වෙදිතබ්බා.

තථා සච්චෙන විනා සීලාදීනං අසම්භවතො පටිඤ්ඤානුරූපං පටිපත්තියා අභාවතො ව, සච්චධම්මානික්කමෙ ව සබ්බපාපධම්මානං සමොසරණතො අසච්චසන්ධස්ස අපච්චයිකභාවතො ආයතිඤ්ච අනාදෙයාවචනතාවහනතො සම්පන්නසච්චස්ස ව, සබ්බගුණාධිට්ඨානභාවතො සච්චාධිට්ඨානෙන සබ්බබොධිසම්භාරානං පාරිසුද්ධිපාරිසුරිසාමත්ථියතො සභාවධම්මාවිසංවාදනෙන සබ්බබොධිසම්භාරකිච්චකරණතො බොධිසත්තපටිපත්තියා ව, පරිනිප්පත්තියොතිආදිනා සච්චපාරමියා සම්පත්තියො පච්චවෙක්ඛිතබ්බා.

තථා දානාදිසු දළ්භසමාදානං තංපටිපක්ඛසන්තිපාතෙ ව නෙසං අවලාධිට්ඨානං තත්ථ ව ධීරවීරභාවං විනා න දානාදිසම්භාරා සම්බොධිතීත්තා සම්භවන්තිතිආදිනා අධිට්ඨානෙ ගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා.

තථා “අත්තහිතමත්තෙ අවතිට්ඨන්තෙනාපි සත්තෙසු හිතවිත්තනං විනා න සක්කා ඉධලොකපරලොකසම්පත්තියො පාපුණ්ණං, පගෙව සබ්බසත්තෙ නිබ්බානසම්පත්තියං පතිට්ඨාපෙතුකාමෙනා”ති ව, “පච්ඡා සබ්බසත්තානං ලොකුත්තරසම්පත්තිං ආකඬ්ඛන්තෙන ඉදානි ලොකියසම්පත්තිආකඬ්ඛා යුත්තරූපා”ති ව, “ඉදානි ආසයමත්තෙන පරෙසං හිතසුබ්බපසංභාරං කාතුං අසක්කොන්තො කදා පයොගෙන තං සාධෙස්සාමි”ති ව, “ඉදානි මයා හිතසුබ්බපසංභාරෙන සංවඩ්ඪිතා පච්ඡා ධම්මසංවිභාගසභායා මය්හං භවිස්සන්ති”ති ව, “එතෙහි විනා න මය්හං බොධිසම්භාරා සම්භවන්ති, තස්මා සබ්බබුද්ධගුණවිභුතීන්තිප්පත්තිකාරණත්තා මය්හං එතෙ පරමං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං අනුත්තරං කුසලායතනං උත්තමං ගාරවට්ඨාන”න්ති ව, සවිසෙසං සත්තෙසු සබ්බෙසු හිතජ්ඣාසයතා පච්චුපට්ඨපෙනබ්බා, කිඤ්ච කරුණාධිට්ඨානතොපි සබ්බසත්තෙසු මෙත්තා අනුබ්බහෙතබ්බා. විමරියාදිකතෙන හි වෙනසා සත්තෙසු හිතසුබ්බපසංභාරනිරතස්ස තෙසං අහිතදුක්ඛාපනයනකාමතා බලවති උප්පජ්ජති දළ්භමූලා. කරුණා ව සබ්බෙසං බුද්ධකාරකධම්මානං ආදි වරණං පතිට්ඨා මූලං මුඛං පමුඛන්ති ඵලමාදිනා මෙත්තාය ගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා.

තථා “උපෙක්ඛාය අභාවෙ සත්තෙහි කතා විජ්ජකාරා විත්තස්ස විකාරං උප්පාදෙයුං, සති ව විත්තවිකාරෙ දානාදීනං සම්භාරානං සම්භවො ඵව නත්ථි”ති ව, “මෙත්තාසිනෙහෙන සිනෙහිතෙ විත්තෙ උපෙක්ඛාය විනා සම්භාරානං පාරිසුද්ධි න හොති”ති ව, “අනුපෙක්ඛකො සම්භාරෙසු පුඤ්ඤසම්භාරං තබ්බිපාකඤ්ච සත්තහිතත්ථං පරිණාමෙතුං න සක්කොති”ති ව, “උපෙක්ඛාය අභාවෙ දෙයාධම්මපටිග්ගාහකානං විභාගං අකත්ථා පරිච්චජිතුං න සක්කොති”ති ව, “උපෙක්ඛාරහිතෙන ජීවිතපරික්ඛාරානං ජීවිතස්ස ව අත්තරායං අමනසිකරිත්ථා සීලවිසොධනං කාතුං න සක්කොති”ති ව, තථා උපෙක්ඛාවසෙන අරතිරතිසභස්සෙව නෙක්ඛම්මබලසිද්ධිතො උපපත්තිතො ඉක්ඛණවසෙන සබ්බසම්භාරකිච්චනිප්පත්තිතො අච්චාරද්ධස්ස වීරියස්ස අනුපෙක්ඛණෙ පධානකිච්චාකරණතො උපෙක්ඛතො ඵව තිතික්ඛානිජ්ඣානසම්භවතො උපෙක්ඛාවසෙන සත්තසඬ්ඛාරානං අවිසංවාදනතො ලොකධම්මානං අජ්ඣුපෙක්ඛණෙන සමාදින්නධම්මෙසු අවලාධිට්ඨානසිද්ධිතො පරාපකාරාදිසු අනාභොගවසෙනෙව මෙත්තාවිහාරනිප්පත්තිතොති සබ්බබොධිසම්භාරානං සමාදානාධිට්ඨානපාරිසුරිනිප්පත්තියො උපෙක්ඛානුභාවෙන සම්පජ්ජන්තිති ඵලමාදිනා නයෙන උපෙක්ඛාපාරමී පච්චවෙක්ඛිතබ්බා. ඵවං අපරිච්චාගපරිච්චාගාදිසු යථාක්කමං ආදිනවානිසංසපච්චවෙක්ඛණා දානාදිපාරමීනං පච්චයොති දට්ඨබ්බං.

තථා සපරික්ඛාරා පඤ්චදස වරණධම්මා පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො. තත්ථ වරණධම්මා නාම සීලසංවරො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ මත්තඤ්ඤතා, ජාගරියානුයොගො, සත්ත සද්ධම්මා, චත්තාරි ඝාතානි ව. තෙසු සීලාදීනං චතුත්තං තෙරසාපි ධුතධම්මා අප්පිච්ඡතාදයො ව පරික්ඛාරා. සද්ධම්මෙසු සද්ධාය බුද්ධධම්මසඬ්ඛිතසීලවාගදෙවතුපසමානුස්සතිලුඛපුග්ගලපරිවජ්ජන-සිනිද්ධපුග්ගලසෙවනපසාදනීයධම්මපච්චවෙක්ඛණතද්ධිමුත්තතා පරික්ඛාරො. හිරොක්තජ්ජානං අකුසලාදීනවපච්චවෙක්ඛණඅපායාදීනවපච්චවෙක්ඛණකුසලධම්මපුත්ථම්භන-භාවපච්චවෙක්ඛණහිරොත්තජ්ජරහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනහිරොත්තජ්ජසම්පන්නපුග්ගලසෙනතද්ධිමුත්තතා. බාහුසච්චස්ස පුබ්බයොගපරිපුච්ඡක- භාවසද්ධම්මාහි යොගඅනවජ්ජවිජ්ජාට්ඨානාදිපරිවයපරිපක්කිත්තියතාකිලෙසදුර්භාවඅප්පස්සුත-පරිවජ්ජනබ්‍රහ්මසුතසෙවනතද්ධිමුත්තතා. වීරියස්ස අපායභයපච්චවෙක්ඛණ-ගමනවීරීපච්චවෙක්ඛණධම්මමහත්තපච්චවෙක්ඛණථිතථිද්ධිවනොදනකුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජන-ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනසම්මජ්ජපධානපච්චවෙක්ඛණතද්ධිමුත්තතා. සතියා සතිසම්පජ්ජඤ්ඤමුට්ඨස්සතිපුග්ගලපරිවජ්ජනඋපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලසෙවනතද්ධිමුත්තතා. පඤ්ඤාය පරිපුච්ඡකභාරවත්ථුච්චිසද්ධිතියාඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනදුප්පඤ්ඤපුග්ගල-පරිවජ්ජනපඤ්ඤවත්තපුග්ගලසෙවනගම්භීරඤාණවරියපච්චවෙක්ඛණතද්ධිමුත්තතා. චතුත්තං ඝාතානං සීලාදිචතුක්කං අට්ඨන්තියා ආරම්මණෙසු පුබ්බභාගභාවතා ආවජ්ජනාදිවිසිභාවකරණඤ්ච පරික්ඛාරො. තත්ථ සීලාදීහි පයොගසුද්ධියා සත්තානං අභයදානෙ ආසයසුද්ධියා ආමිසදානෙ උභයසුද්ධියා ධම්මදානෙ සමත්ථො හොතිතිආදිනා වරණාදීනං දානාදිසම්භාරානං පච්චයභාවො යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බො. අතිවිත්ථාරභයෙන න නිද්ධාරසිම්භාති. ඵවං සම්පත්තිවක්කාදයොපි දානාදීනං පච්චයොති වෙදිතබ්බා.

කො සංකිලෙසොති? අවිසෙසෙන තණ්හාදිහි පරාමට්ඨභාවො පාරමිතං සංකිලෙසො, විසෙසෙන පන දෙයාධම්මපටිග්ගාහකවිකප්පා දානපාරමියා සංකිලෙසො. සත්තකාලවිකප්පා සීලපාරමියා, කාමභවතදුපසමෙසු අභිරතීඅනභිරතීවිකප්පා නෙක්ඛම්මපාරමියා, අහං මමානි විකප්පා පඤ්ඤාපාරමියා, ලීනුද්ධවච්චිකප්පා චිරියපාරමියා, අත්තපරවිකප්පා ඛන්තිපාරමියා, අදිට්ඨාදිසු දිට්ඨාදිවිකප්පා සච්චපාරමියා, බොධිසම්භාරතඛිඛිපක්ඛෙසු දොසගුණවිකප්පා අධිට්ඨානපාරමියා, හිතාහිතවිකප්පා මෙත්තාපාරමියා, ඉට්ඨානිට්ඨවිකප්පා උපෙක්ඛාපාරමියා සංකිලෙසොති දට්ඨබ්බං.

කිං වොදානන්ති? තණ්හාදිහි අනුපසාතො යථාචුත්තවිකප්පවිරහො ච එතාසං වොදානන්ති වෙදිතබ්බං. අනුපහතා හි තණ්හාමානදිට්ඨිකොධුපනාහමක්ඛපළාසඉස්සාමච්ඡරියා- මායාසායෙයාථම්භසාරම්භමදප්පමාදාදිහි කිලෙසෙහි දෙයාධම්මපටිග්ගාහකවිකප්පාදිරහිතා ච දානාදිපාරමියො පරිසුද්ධා පහස්සරා භවන්තිති.

කො පටිපක්ඛොති? අවිසෙසෙන සබ්බෙපි සංකිලෙසා සබ්බෙපි අකුසලා ධම්මා එතාසං පටිපක්ඛො, විසෙසෙන පන පුබ්බෙ චුත්තා මච්ඡෙරාදයොති වෙදිතබ්බො. අපි ච දෙයාධම්මපටිග්ගාහකදානථලෙසු අලොභාදොසාමොහගුණයොගතො ලොභදොසමොහපටිපක්ඛං දානං, කායාදිදොසවඩ්ඛාපගමතො ලොභාදිපටිපක්ඛං සීලං, කාමසුඛපරුපසාතඅත්තකිලමථපරිවජ්ජනතො දොසත්තයපටිපක්ඛං නෙක්ඛම්මං, ලොභාදිනං අන්ධිකරණතො ඤාණස්ස ච අනන්ධිකරණතො ලොභාදිපටිපක්ඛා පඤ්ඤා , අලීනානුද්ධතඤ්ඤායාරම්භවසෙන ලොභාදිපටිපක්ඛං චිරියං, ඉට්ඨානිට්ඨසුඤ්ඤානං බමනතො ලොභාදිපටිපක්ඛා ඛන්ති, සතිපි පරෙසං උපකාරෙ අපකාරෙ ච යථාභුතප්පවත්තියා ලොභාදිපටිපක්ඛං සච්චං, ලොකධම්මෙ අභිභූයා යථාසමාදිත්තෙසු සම්භාරෙසු අවලනතො ලොභාදිපටිපක්ඛං අධිට්ඨානං, නිවරණවිවෙකතො ලොභාදිපටිපක්ඛා මෙත්තා, ඉට්ඨානිට්ඨෙසු අනුනායපටිසවිද්ධංසනතො සමප්පවත්තතො ච ලොභාදිපටිපක්ඛා උපෙක්ඛාති දට්ඨබ්බං.

කා පටිපත්තිති? දානපාරමියා තාච සුචුපකරණසරීරජීවිතපරිච්චාගෙන භයාපනුදනෙන ධම්මොපදෙසෙන ච බහුධා සත්තානං අනුග්ගහකරණං පටිපත්ති. තත්ථ ආමිසදානං අභයදානං ධම්මදානන්ති දාතබ්බවත්ථුවසෙන තිට්ඨං දානං. තෙසු බොධිසත්තස්ස දාතබ්බවත්ථු අප්ඤ්ඤාතිකං බාහිරන්ති දුට්ඨං. තත්ථ බාහිරං අන්තං පානං වත්ථං යානං මාලාගන්ධවිලෙපනං සෙයායාවසථපදිපෙයාන්ති දසවිධං. අන්තාදිනං බාදනීයභොජනීයාදිවිභාගෙන අනෙකවිධං. තථා රූපාරම්මණං යාච ධම්මාරම්මණන්ති ආරම්මණතො ඡබ්බිධං. රූපාරම්මණාදිනාස්ස ඡායාදිවිභාගෙන අනෙකවිධං. තථා මණ්ඩකකරජතමුත්තාපවාළාදි, බෙත්තවත්ථුආරාමාදි, දාසිදාසගොමහිංසාදි නානාවිධවත්තූපකරණවසෙන අනෙකවිධං.

තත්ථ මහාපුරිසො බාහිරං වත්ථුං දෙන්තො “යො යෙන අත්ථිකො, තං තස්ස දෙති, දෙන්තො ච තස්ස අත්ථිකො”ති සයමෙව ජානන්තො අයාවිතොපි දෙති පගෙව යාවිතො. මුත්තවාගො දෙති, නො අමුත්තවාගො, පරියත්තං දෙති, නො අපරියත්තං සති දෙයාධම්මෙ. න පච්චුපකාරසන්තිස්සිතො දෙති. අසති දෙයාධම්මෙ හි පරියත්තෙ සංවිභාගාරහං සංවිභජති. න ච දෙති පරුපසාතාවහං සත්ථවිසමප්පාදිකං, නාපි කීළනකං යං අනත්ථුපසංහිතං පමාදාවහස්සව. න ච ගිලානස්ස යාවකස්ස පානභොජනාදිඅසප්පායං පමාණරහිතං වා දෙති, පමාණයුත්තං පන සප්පායමෙව දෙති.

තථා යාවිතො ගහට්ඨානං ගහට්ඨානුච්ඡවිකං දෙති, පබ්බජිතානං පබ්බජිතානුච්ඡවිකං දෙති, මානාපිතරො ඤාතිසාලොභිතා මිත්තාමච්චා පුත්තදාරදාසකම්මකරාති එතෙසු කස්සචි පිළං අපනෙන්නො දෙති, න ච උළාරං දෙයාධම්මං පටිජානිත්වා ලුඛං දෙති, න ච ලාභසක්කාරසිලොකසන්තිස්සිතො දෙති, න ච පච්චුපකාරසන්තිස්සිතො දෙති, න ච ඵලපාටිකඩ්ඛි දෙති අඤ්ඤානු සම්මාසම්බොධියා, න ච යාවකෙ දෙයාධම්මං වා ජිගුච්ඡන්තො දෙති, න ච අසඤ්ඤානං යාවකානං අක්කොසකරොසකානම්පි අපවිද්ධං දානං දෙති, අඤ්ඤාදන්තූ පසන්තවිත්තො අනුකම්පන්තො සක්කච්චමෙව දෙති, න ච කොතුභලට්ඨගලිකො හුත්වා දෙති, කම්මඵලමෙව පන සද්දහන්තො දෙති, නපි යාවකෙ පසිරූපාසනාදිහි පරිකිලෙසෙත්වා දෙති, අපරිකිලෙසන්තො ඵව පන දෙති, න ච පරෙසං වස්ථුවනාධිප්පායො හෙදනාධිප්පායො වා දානං දෙති, අසංකිලිට්ඨවිත්තො ඵව දෙති, නපි ඵරුසවාටො භාකුට්ඨුබො දානං දෙති, පියවාදි පන පුබ්බභාසී මිත්තවචනො හුත්වා දෙති , යස්මිඤ්ච දෙයාධම්මෙ උළාරමනුස්සකාය වා චිරපරිවයෙන වා ගෙධසභාවකාය වා ලොභධම්මො අධිමත්තො භොති, ජානන්තො බොධිසත්තො තං ඛිප්පමෙව පටිච්චිතොදෙන්වා යාවකෙ පරියෙසිත්වාපි දෙති, යඤ්ච දෙයාවත්ථු පරිත්තං යාවකොපි පච්චුපට්ඨිතො, තං අචිත්තෙන්වාපි අත්තානං බාධෙන්වා දෙන්තො යාවකං සම්මානෙති යථා තං අකිත්තිපණ්ඩිතො. න මහාපුරිසො අත්තතො පුත්තදාරදාසකම්මකරපොරිසෙ යාවිතො තෙ අසඤ්ඤාපිතෙ දොමනස්සප්පත්තෙ යාවකානං දෙති, සම්මදෙව පන සඤ්ඤාපිතෙ සොමනස්සප්පත්තෙ දෙති. දෙන්තො ච යක්ඛරක්ඛසපිසාවාදිනං වා මනුස්සානං කුරුරකම්මන්තානං වා ජානන්තො න දෙති, තථා රජ්ජමපි තාදිසානං න දෙති. යෙ ලොකස්ස අහිතාය දුක්ඛාය අනත්ථාය පටිපජ්ජන්ති, යෙ පන ධම්මිකා ධම්මෙන ලොකං පාලෙන්ති, තෙසං දෙති. ඵවං තාච බාහිරදානෙ පටිපත්ති වෙදිතබ්බො.

අප්ඤ්ඤාතිකදානං පන ද්විති ආකාරෙහි වෙදිතබ්බං. කථං? යථා නාම කොචි පුරිසො සාසව්ජාදනභෙතු අත්තානං පරස්ස නිස්සප්පති, විධෙයාභාවං උපගච්ඡති දාසඛ්‍යං, ඵවමෙව මහාපුරිසො සම්බොධිභෙතු නිරාමිසවිත්තො සත්තානං අනුත්තරං හිතසුඛං ඉච්ඡන්තො අත්තතො දානපාරමී පරිපුරෙතුකාමො අත්තානං පරස්ස නිස්සප්පති, විධෙයාභාවං

උපගව්‍ය්‍යති යථාකාමකරණියතං. කරවරණනයනාදිඅභිගපච්චධිගං තෙන තෙන අත්ථිකානං අකම්පිතො අනොලීනො අනුප්පදෙති, න තත්ථ සප්පති න සඞ්කොචං ආපප්පති යථා තං බාහිරවත්ථුස්මිං, තථා හි මහාපුරිසො ද්විති ආකාරෙහි බාහිරවත්ථුං පරිච්චජති යථාසුඛං පරිභොගාය වා යාවකානං තෙසං මනොරථං පරිපුරෙන්නො, අත්තනො වසිභාවාය වා, තත්ථ සබ්බෙන සබ්බං මුත්තවාගො, එවමහං නිස්සඞ්ගභාවනාය සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සාමිති. එවං අප්ඤ්ඤාත්තිකවත්ථුස්මිත්ති වෙදිතබ්බං.

තත්ථ යං අප්ඤ්ඤාත්තිකවත්ථු දියමානං යාවකස්ස එකත්තෙනෙව හිතාය සංවත්තති, තං දෙති, න ඉතරං. න ච මහාපුරිසො මාරස්ස මාරකායිකානං දෙවතානං වා විහිංසාධිප්පායානං අත්තනො අත්තභාවං අභිගපච්චධිගානි වා ජානමානො දෙති “මා තෙසං අනත්ථො අහොසි”ති. යථා ච මාරකායිකානං, එවං තෙහි අත්ථාවච්චධානම්පි න දෙති, නපි උම්මත්තකානං. ඉතරෙසං පන යාවියමානො සමනත්තරමෙව දෙති, තාදිසාය යාවනාය දුල්ලභභාවතො තාදිසස්ස ච දානස්ස දුක්කරභාවතො.

අභයදානං පන රාජතො වොරතො අග්ගිතො උදකතො වෙරිපුග්ගලතො සිහබ්බාග්ගාදිවාළම්ගතො නාගයක්ඛරක්ඛසපිසාචාදිතො සත්තානං භයෙ පච්චුපට්ඨිතෙ තතො පරිත්තාණභාවෙන වෙදිතබ්බං.

ධම්මදානං පන අසංකිලිට්ඨවිත්තස්ස අවිපරිතා ධම්මදෙසනා, ඔපායිකො හිතස්ස උපදෙසො දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථවසෙන යෙන සාසනෙ අනොතිණ්ණානං අවතාරණං ඔතිණ්ණානං පරිපාචනං. තත්ථායං නයො – සඞ්කප්පතො තාව දානකථා සීලකථා සග්ගකථා කාමානං ආදීනවො සංකිලෙසො ච තෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසො. විත්ථාරතො පන සාවකබොධියං අධිමුත්තවිත්තානං සරණගමනං සීලසංවරො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා භොජනෙ මත්තඤ්ඤාතා ජාගරියානුයොගො සත්ත සද්ධම්මා අට්ඨතිංසාය ආරම්මණෙසු කම්මකරණවසෙන සමථානුයොගො රූපකායාදිසු විපස්සනාහිනිවෙසෙසු යථාරහං අහිනිවෙසමුඛෙන විපස්සනානුයොගො, තථා විසුද්ධිපටිපදා සම්මත්තගහණං තිස්සො විජ්ජා ඡ අභිඤ්ඤා වතස්සො පටිසම්භිදා සාවකබොධිති එතෙසං ගුණසංකිත්තවසෙන යථාරහං තත්ථ තත්ථ පතිට්ඨාපනා පරියොදපනා ච. තථා පච්චෙකබොධියං සම්මාසම්බොධියඤ්ච අධිමුත්තානං සත්තානං යථාරහං දානාදිපාරමිතං සභාවරසලක්ඛණාදිසංකිත්තනමුඛෙන තීසුපි අවත්ථාසු තෙසං බුද්ධානං මහානුභාවතාවිභාවනෙන යානද්වයෙ පතිට්ඨාපනා පරියොදපනා ච. එවං මහාපුරිසො සත්තානං ධම්මදානං දෙති.

තථා මහාපුරිසො සත්තානං ආමීසදානං දෙන්තො “ඉමිනාහං දානෙන සත්තානං ආයුචණ්ණසුඛබලපටිභානාදිසම්පත්තිඤ්ච රමණියං අග්ගඵලසම්පත්තිඤ්ච නිජ්ජාදෙය්‍ය”න්ති අන්තදානං දෙති, තථා සත්තානං කාමකිලෙසපිපාසාචුපසමාය පානං දෙති, තථා සුවණ්ණවණ්ණතාය හිරොත්තප්පාලඤ්ඤාසංස්ස ච නිජ්ජත්තියා වත්ථානි දෙති, තථා ඉද්ධිවිධස්ස වෙච නිබ්බානසුඛස්ස ච නිජ්ජත්තියා යානං දෙති, තථා සීලගන්ධනිජ්ජත්තියා ගන්ධං දෙති, තථා බුද්ධගුණසොභානිජ්ජත්තියා මාලාවිලෙපනං දෙති, බොධිමණ්ඩාසනනිජ්ජත්තියා ආසනං දෙති, තථාගතසෙය්‍යානිජ්ජත්තියා සෙය්‍යං දෙති, සරණභාවනිජ්ජත්තියා ආවසථං දෙති, පඤ්චවක්ඛුපටිලාභාය පදීපෙය්‍යං දෙති, බ්‍යාමප්පහානිජ්ජත්තියා රූපදානං දෙති, බ්‍රහ්මස්සරනිජ්ජත්තියා සද්දදානං දෙති, සබ්බලොකස්ස පියභාවාය රසදානං දෙති, බුද්ධසුබ්බමාලභාවාය ඵොට්ඨබ්බදානං දෙති, අජරාමරභාවාය භෙසප්පදානං දෙති, කිලෙසදාසබ්‍යාවිමොචනත්ථං දාසානං භුජිස්සනාදානං දෙති, සද්ධම්මාහිරනියා අනවජ්ජබ්බිධාරනිභෙතුදානං දෙති, සබ්බෙහි සත්තෙ අරියාය ජාතියා අත්තනො පුත්තභාවුපනායනාය පුත්තදානං දෙති, සකලස්සපි ලොකස්ස පතිභාවුපගමනාය දාරදානං දෙති, සුභලක්ඛණසම්පත්තියා සුවණ්ණමණිමුත්තාපවාළාදිදානං, අනුබ්‍යාඤ්ජනසම්පත්තියා නානාවිධවිභුසනදානං, සද්ධම්මකොසාධිගමාය විත්තකොසදානං, ධම්මරාජභාවාය රජ්ජදානං, කුමාරාදිසම්පත්තියා ආරාමුය්‍යානනළාකවනදානං, වක්කඞ්කිතෙහි පාදෙහි බොධිමණ්ඩුපසඞ්කමනාය වරණදානං, චතුරොසනිත්ථරණාය සත්තානං සද්ධම්මභත්ථදානත්ථං භත්ථදානං, සද්ධිත්තියාදිපටිලාභාය කණ්ණනාසාදිදානං, සමන්තවක්ඛුපටිලාභාය වක්ඛුදානං, “දස්සනසවනානුස්සරණපාරිට්ඨියාදිසු සබ්බකාලං සබ්බසත්තානං හිතසුඛාවහො, සබ්බලොකෙන ච උපජීවිතබ්බො මෙ කායො භවෙය්‍යා”ති මංසලොහිතාදිදානං, “සබ්බලොකුත්තමො භවෙය්‍යා”න්ති උත්තමඞ්ගදානං දෙති.

එවං දදන්තො ච න අනෙසනාය දෙති, න ච පරොපසානෙන, න භයෙන, න ලජ්ජාය, න දක්ඛිණෙය්‍යාරොසනෙන, න පණ්ණෙ සති ලුඛං, න අත්තක්කංසනෙන, න පරවම්භනෙන, න ඵලාහිසඞ්ඛාය, න යාවකජිගුච්ඡාය, න අවිත්තිකාරෙන දෙති, අථ බො සක්කච්චං දෙති, සහත්ථෙන දෙති, කාලෙන දෙති, විත්තිකත්ථා දෙති, අවිභාගෙන දෙති. තීසු කාලෙසු සොමනස්සිතො දෙති, තතො එව ච දත්ථා න පච්ඡානුතාපී භොති. න පටිග්ගාහකවසෙන මානාවමානං කරොති, පටිග්ගාහකානං පියසමුදාවාරො භොති වදඤ්ඤා යාවයොගො සපරිවාරදායකො. අන්තදානඤ්ඤි දෙන්තො “තං සපරිවාරං කත්ථා දස්සාමි”ති වත්ථාදිති සද්ධිං දෙති. තථා වත්ථදානං දෙන්තො “තං සපරිවාරං කත්ථා දස්සාමි”ති අන්තාදිති සද්ධිං දෙති. යානදානාදිසුපි එසෙව නයො.

තථා රූපදානං දෙන්තො ඉතරාරම්මණානිපි තස්ස පරිවාරං කත්ථා දෙති, එවං සෙසෙසුපි. තත්ථ රූපදානං නාම නීලපිතලොහිතඔදානාදිවණ්ණාසු පුජ්ජවත්ථධාතුසු අඤ්ඤතරං ලහිත්ථා රූපවසෙන ආභුජිත්ථා “රූපදානං දස්සාමි, රූපදානං මය්හ”න්ති විත්තෙත්ථා තාදිසෙ දක්ඛිණෙය්‍යො දානං පතිට්ඨාපෙති සවත්ථුකං කත්ථා. එතං රූපදානං නාම.

සද්දදානං පන භෙරිසද්දදවසෙන වෙදිතබ්බං. තත්ථ සද්දං කන්දමුලානි විය උප්පාටෙත්වා නිලුප්පලහත්ථකං විය ව හත්ථෙට්ඨපෙත්වා දාතුං න සක්කා, සචත්ථුකං පන කත්වා දෙන්තො සද්දදානං දෙති නාම. තස්මා යදා “සද්දදානං දස්සාමි”ති භෙරිමුදිභිගාදීසු අඤ්ඤතරෙන තුරියෙන තිණ්ණං රතනානං උපහාරං කරොති කාරෙති ව, “සද්දදානං මෙ”ති භෙරිආදීනි යපෙති යපාපෙති ව. ධම්මකට්ඨකානං පන සරභසප්පං තෙලථාණිකාදිං දෙති, ධම්මස්සවනං සොසෙති, සරභඤ්ඤං භණ්ණති, ධම්මකථං කථෙති, උපනිසින්නකකථං අනුමොදනකථාඤ්ඤා කරොති කාරෙති ව, තදා සද්දදානං නාම භොති.

තථා ගන්ධදානං මූලගන්ධාදීසු අඤ්ඤතරං රජනීයං ගන්ධවත්ථුං පිංසිතමෙව වා ගන්ධං යංකිඤ්චි ලභිත්වා ගන්ධවසෙන ආභුජිත්වා “ගන්ධදානං දස්සාමි, ගන්ධදානං මය්හ”න්ති බුද්ධරතනාදීනං පූජං කරොති කාරෙති ව, ගන්ධපුප්පතත්ථාය අගරුවන්දනාදිකෙ ගන්ධවත්ථුකෙ පරිච්චජති. ඉදං ගන්ධදානං.

තථා මූලරසාදීසු යංකිඤ්චි රජනීයං රසවත්ථුං ලභිත්වා රසවසෙන ආභුජිත්වා “රසදානං දස්සාමි, රසදානං මය්හ”න්ති දක්ඛිණෙය්‍යානං දෙති, රසවත්ථුමෙව වා ධඤ්ඤගවාදිකං පරිච්චජති. ඉදං රසදානං.

තථා ථොට්ඨබ්බදානං මඤ්චපීඨාදිවසෙන අත්ථරණපාචුරණාදිවසෙන ව වෙදිතබ්බං. යදා හි මඤ්චපීඨහිසිබ්බිමිබ්බානාදිකං නිවාසනපාරුපනාදිකං වා සුඛසම්ඵස්සං රජනීයං අනවජ්ජං ථොට්ඨබ්බවත්ථුං ලභිත්වා ථොට්ඨබ්බවසෙන ආභුජිත්වා “ථොට්ඨබ්බදානං දස්සාමි, ථොට්ඨබ්බදානං මය්හ”න්ති දක්ඛිණෙය්‍යානං දෙති. යථාචුත්තං ථොට්ඨබ්බවත්ථුං ලභිත්වා පරිච්චජති, ඉදං ථොට්ඨබ්බදානං.

ධම්මදානං පන ධම්මාරම්මණස්ස අධිප්පෙතත්තා ඔප්පානජීවිතවසෙන වෙදිතබ්බං. ඔජාදීසු හි අඤ්ඤතරං රජනීයං වත්ථුං ලභිත්වා ධම්මාරම්මණවසෙන ආභුජිත්වා “ධම්මදානං දස්සාමි, ධම්මදානං මය්හ”න්ති සප්පිනවනිතාදිඔප්පදානං දෙති. අම්බපානාදිඅට්ඨවිධපානදානං දෙති, ජීවිතදානන්ති ආභුජිත්වා සලාකහත්තපක්ඛිකහත්තාදීනි දෙති, අථාසුකභාවෙන අභිභුතානං බ්‍යාධිතානං වෙජ්ජෙ පච්චුපට්ඨාපෙති, ජාලං ථාලාපෙති, කුමිනං විද්ධංසාපෙති, සකුණපඤ්ජරං විද්ධංසාපෙති, බන්ධනෙන බද්ධානං සත්තානං බන්ධනමොක්ඛං කාරෙති, මාසානභෙරිං වරාපෙති, අඤ්ඤානි ව සත්තානං ජීවිතපරිත්තාණත්ථං එවරුපානි කම්මානි කරොති කාරාපෙති ව. ඉදං ධම්මදානං නාම.

සබ්බමෙතං යථාචුත්තං දානසම්පදං සකලලොකහිතසුඛාය පරිණාමෙති. අත්තනො ව සම්මාසම්බොධියා අකුප්පාය විමුක්තියා අපරික්ඛයස්ස ඡන්දස්ස අපරික්ඛයස්ස වීරියස්ස අපරික්ඛයස්ස සමාධිස්ස අපරික්ඛයස්ස පටිභානස්ස අපරික්ඛයස්ස ඤාණස්ස අපරික්ඛයාය විමුක්තියා පරිණාමෙති . ඉමඤ්ච දානපාරමිං පටිපජ්ජන්තෙන මහාසත්තෙන ජීවිතෙ අනිච්චසඤ්ඤා පච්චුපට්ඨාපෙනබ්බා තථා භොගෙසු, බහුසාධාරණතා ව නෙසං මනසිකාතබ්බා, සත්තෙසු ව මහාකරුණා සත්තං සමිතං පච්චුපට්ඨාපෙනබ්බා. එවඤ්ච භොගෙ ගහෙතබ්බසාරං ගණ්හන්තො ආදිත්තතො විය අගාරතො සබ්බං සාපතෙය්‍යං අත්තානඤ්ච බහි නිහරන්තො න කිඤ්චි සෙසෙති, න කත්ථවි විභාගං කරොති, අඤ්ඤදත්ථු නිරපෙක්ඛො නිස්සජ්ජති එව. අයං තාව දානපාරමියා පටිපත්තික්කමො.

සීලපාරමියා පන අයං පටිපත්තික්කමො – යස්මා සබ්බඤ්ඤාසීලාලඤ්ඤාසත්තෙ අලභිකරිතුකාමෙන මහාපුරිසෙන ආදිතො අත්තනො එව තාව සීලං විසොධෙතබ්බං. තත්ථ ව චතුහි ආකාරෙහි සීලං විසුජ්ඣති – අජ්ඣාසයවිසුද්ධිතො, සමාදානතො, අවිතික්කමනතො, සති ව චිතික්කමෙ පුන පටිපාකතිකකරණතො. විසුද්ධාසයතාය හි එකච්චො අත්තාධිපති හුත්වා පාපජීග්‍රවිජනසභාවො අජ්ඣත්තං හිරිධම්මං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා සුපරිසුද්ධසමාචාරො භොති. තථා පරතො සමාදානෙ සති එකච්චො ලොකාධිපති හුත්වා පාපතො උත්තසන්තො ඔත්තප්පධම්මං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා සුපරිසුද්ධසමාචාරො භොති. ඉති උභයථාපි එතෙ අවිතික්කමනතො සීලෙ පතිට්ඨහන්ති. අථ පන කදාචි සතිසම්මොසෙන සීලස්ස ඛණ්ඩාදිභාවො සියා. තායෙයෙව යථාචුත්තාය හිරොත්තප්පසම්පත්තියා බිජ්ජමෙව නං චුට්ඨානාදිනා පටිපාකතිකං කරොති.

තයිදං සීලං චාරිත්තං, චාරිත්තන්ති දුට්ඨං. තත්ථායං බොධිසත්තස්ස චාරිත්තසීලෙ පටිපත්තික්කමො – සබ්බසත්තෙසු තථා දයාපන්නවිත්තෙන භවිතබ්බං, යථා සුපිනන්නෙතපි න ආසානො උප්පජ්ජෙය්‍යා. පරුපකාරනිරතතාය පරසන්නකො අලගද්දො විය න පරාමසිතබ්බො. සචෙ පබ්බජිතො භොති, අබ්‍රහ්මචරියතොපි ආරාචාරි භොති සත්තවිධමෙථුනසංයොගචරිතො, පභෙව පරදාරගමනතො. සචෙ පන අපබ්බජිතො ගහට්ඨො සමානො පරෙසං දාරෙසු සදා පාපකං චිත්තමපි න උප්පාදෙති. කථෙන්නො ව සච්චං හිතං පියං වචනං පරිමිතමෙව ව කාලෙන ධම්මිං කථං භාසිතා භොති, සබ්බත්ථ අනභිජ්ඣාලු අබ්‍යාපන්නවිත්තො අවිපරිතදස්සනො කම්මස්සකතඤ්ඤානෙත ව සමන්නාගතො සම්මග්ගතෙසු සම්මාපටිපන්නෙසු නිවිට්ඨසද්ධො භොති නිවිට්ඨපෙමො.

ඉති චතුරාපායවට්ටදුක්ඛානං පථභුතෙහි අකුසලකම්මපථෙහි අකුසලධම්මෙහි ව ඔරමිත්වා සග්ගමොක්ඛානං පථභුතෙසු කුසලකම්මපථෙසු පතිට්ඨිතස්ස මහාපුරිසස්ස පරිසුද්ධාසයපයොගතාය යථාහිපත්තීතා සත්තානං හිතසුබ්‍රසංහිතා මනොරථා සීඝ්‍රං සීඝ්‍රං අභිනිප්ඵජ්ජන්ති, පාරමියො පරිපුරෙන්නි. එවංභුතො හි අයං. තත්ථ හිංසානිවත්තියා සබ්බසත්තානං අභයදානං දෙති, අප්පකසිරෙනෙව මෙත්තාභාවනං සම්පාදෙති, එකාදස මෙත්තානිසංසෙ අධිගච්ඡති, අප්පාබාධො භොති අප්පාතඤ්ඤා, දීඝායුකො සුබ්බහුලො ලක්ඛණවිසෙසෙ පාපුණානි, දොසවාසනඤ්ච සමුච්ඡින්නති.

තථා අදින්නාදානනිවත්තියා චොරාදීහි අසාධාරණෙ භොගෙ අධිගච්ඡති. පරෙහි අනාසඤ්ඤායො පියො මනාපො විස්සසනීයො විභවසම්පත්තිස්ස අලග්ගචිත්තො පරිච්චාගසීලො ලොභවාසනාද්ව සමුච්ඡින්නදති.

අබ්බන්ධවරියනිවත්තියා අලොලො හොති සන්තකායචිත්තො, සත්තානං පියො හොති මනාපො අපරිසඤ්ඤායො, කල්‍යාණො වස්ස කිත්තිසද්දො අබ්බග්ගච්ඡති, අලග්ගචිත්තො හොති මාතුගාමෙස්ස අලුද්ධාසයො, නෙක්ඛම්මබ්බලො ලක්ඛණවිසෙසෙ අධිගච්ඡති, ලොභවාසනාද්ව සමුච්ඡින්නදති.

මුසාවාදනිවත්තියා සත්තානං පමාණභුතො හොති පච්චයිකො ථෙතො ආදෙය්‍යාවචනො, දෙවතානං පියො මනාපො, සුරභිගන්ධමුඛො ආරක්ඛිතකායවච්ඡමාවාරො, ලක්ඛණවිසෙසෙ ච අධිගච්ඡති, කිලෙසවාසනාද්ව සමුච්ඡින්නදති.

පෙසුඤ්ඤානිවත්තියා පරුපක්කමෙහිපි අහෙජ්ජකායො හොති අහෙජ්ජපරිවාරො, සද්ධම්මෙස්ස ච අහෙජ්ජනකසද්ධො, දළ්භමිත්තො භවන්තරපරිච්ඡිතානං විය සත්තානං එකන්තපියො අසංකිලෙසබ්බලො.

ඵරුසවාචනිවත්තියා සත්තානං පියො හොති මනාපො සුඛසීලො මධුරවචනො සම්භාවනීයො, අට්ඨඨගසමන්තාගතො වස්ස සරො නිබ්බන්තති.

සම්ඵජ්ජලාපනිවත්තියා සත්තානං පියො හොති මනාපො ගරු භාවනීයො ච ආදෙය්‍යාවචනො පරිමිතාලාපො. මහෙසක්ඛො ච හොති මහානුභාවො, යානුජ්ජත්තිකෙන පටිභානෙන පඤ්භානං බ්‍යාකරණකුසලො, බුද්ධභූමියඤ්ඤා ඵකාය ඵච වාචාය අනෙකභාසානං සත්තානං අනෙකෙසං පඤ්භානං බ්‍යාකරණසමත්ථො හොති.

අනභිජ්ඣාලුතාය ඉච්ඡිතලාභී හොති, උළාරෙස්ස ච භොගෙස්ස රුචිං පටිලභති, ඛත්තියමභාසාලාදිනං සම්මතො හොති, පච්චන්ටීකෙහි අනභිභවනීයො, ඉන්ද්‍රියවෙකල්ලං න පාපුණාති, අප්පටිපුග්ගලො ච හොති.

අබ්‍යාපාදෙන පියදස්සනො හොති, සත්තානං සම්භාවනීයො පරහිතාභිනන්දිතාය ච සත්තෙ අප්පකසිරෙනෙව පසාදෙහි, අලුඛසභාවො ච හොති මෙත්තාවිහාරී, මහෙසක්ඛො ච හොති මහානුභාවො.

මිච්ඡාදස්සනාභාවෙන කල්‍යාණෙ සභායෙ පටිලභති, සීසච්ඡෙදම්පි පාපුණන්තො පාපකම්මං න කරොති, කම්මස්සකතාදස්සනතො අකොතුහලමඬගලිකො ච හොති, සද්ධම්මෙ වස්ස සද්ධා පතිට්ඨිතා හොති මූලජාතා, සද්දහති ච තථාගතානං බොධිං, සමයන්තරෙස්ස නාභිරමති උක්කාරට්ඨානෙන විය රාජහංසො, ලක්ඛණත්තයපරිජානනකුසලො හොති, අන්තෙ ච අනාවරණඤ්ඤාණලාභී, යාව බොධිං න පාපුණාති, තාව තස්මිං තස්මිං සත්තනිකායෙ උක්කට්ඨක්කට්ඨො ච හොති, උළාරඋළාරා සම්පත්තියො පාපුණාති. ඉති හිදං සීලං නාම සබ්බසම්පත්තිනං අධිට්ඨානං, සබ්බබුද්ධගුණානං පභවභූමි, සබ්බබුද්ධකාරකධම්මානං ආදි වරණං මුඛං පමුඛන්ති බ්‍රහ්මානනං උප්පාදෙන්වා කායවච්ඡංසමෙ ඉන්ද්‍රියදමනෙ ආජීවවිසුද්ධියං පච්චයපරිභොගෙස්ස ච සතිසම්පජ්ඤාඤ්ඤානෙ අප්පමන්තෙන ලාභසක්කාරසීලොකං මිත්තමුඛපච්චන්ටීකං විය සල්ලක්ඛෙන්වා “කිංචි අණ්ඩ”න්තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.19; දී. නි. අට්ඨ. 1.7) චුත්තනයෙන සක්කච්චං සීලං සම්පාදෙතබ්බං. අයං තාව වාරිත්තසීලෙ පටිපත්තික්කමො.

වාරිත්තසීලෙ පන පටිපත්ති ඵලං වෙදිතබ්බං – ඉධ බොධිසත්තො කල්‍යාණමිත්තානං ගරුට්ඨානියානං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමිච්ඡිකම්මං කාලෙන කාලං කත්තා හොති, තථා තෙසං කාලෙන කාලං උපට්ඨානං කත්තා හොති, ගීලානානං කායවෙය්‍යාවට්ඨකං. සුභාසිතපදාති සුත්වා සාධුකාරං කත්තා හොති, ගුණවත්තානං ගුණෙ වණ්ණෙනා පරෙසං අපකාරෙ ඛන්තා, උපකාරෙ අනුස්සරිතා, පුඤ්ඤාති අනුමොදිතා, අත්තනො පුඤ්ඤාති සම්මාසම්බොධියා පරිණාමෙනා, සබ්බකාලං අප්පමාදවිහාරී කුසලෙස්ස ධම්මෙස්ස, සති ච අච්චයෙ අච්චයතො දිස්වා තාදිසානං සහධම්මිකානං යථාභූතං ආවිකත්තා, උත්තරි ච සම්මාපටිපත්තිං සම්මදෙව පරිපුරෙතා.

තථා අත්තනො අනුරූපාස්ස අත්ථුපසංභිතාස්ස සත්තානං ඉතිකත්තබ්බතාස්ස දක්ඛො අනලසො සභායභාවං උපගච්ඡති. උප්පන්නෙස්ස ච සත්තානං බ්‍යාධිආදිදුක්ඛෙස්ස යථාරහං පතිකාරවිධායකො. ඤාතිභොගාදිබ්‍යසනපතිතෙස්ස සොකාපනොදනො උල්ලුම්පනසභාවාවට්ඨිතො හුන්වා නිග්ගහාරහානං ධම්මෙනෙව නිග්ගණ්හනකො යාවදෙව අකුසලා වුට්ඨාපෙන්වා කුසලෙ පතිට්ඨාපනාය. පග්ගහාරහානං ධම්මෙනෙව පග්ගණ්හනකො. යාති පුරිමකානං මහාබොධිසත්තානං උළාරතමාති පරමදුක්කරාති අවින්තෙය්‍යානුභාවාති සත්තානං එකන්තභිතසුඛාවහාති වරිතාති, යෙහි තෙසං බොධිසම්මාරා සම්මදෙව පරිපාකං අගමංස්ස, තාති සුත්වා අනුබ්බිග්ගො අනුත්‍රාසො තෙපි මහාපුරිසා මනුස්සා ඵච, කමෙන පන සික්ඛාපාරිපුරියා භාවිත්තභාවා තාදිසාය උළාරතමාය ආනුභාවසම්පත්තියා බොධිසම්මාරෙස්ස උක්කංසපාරම්ප්පත්තා අහෙස්ස, තස්මා මයාපි සීලාදිසික්ඛාස්ස සම්මදෙව තථා පටිපජ්ජිතබ්බං, යාය පටිපත්තියා අභම්පි අනුක්කමෙන සික්ඛං පරිපුරෙත්වා එකන්තතො තං පදං අනුපාපුණ්ස්සාමිති සද්ධාපුරෙවාරිකං වීරියං අවිස්සජ්ජෙන්තො සම්මදෙව සීලෙස්ස පරිපුරකාරී හොති.

තථා පටිච්ඡන්තකල්‍යාණො හොති විචටාපරාධො, අප්පිච්ඡො සන්තුවධො පටිච්ඡන්තො අසංසට්ඨො දුක්ඛසභො අපරිතස්සනජාතිකො අනුද්ධතො අනුන්නලො අවපලො අමුඛරො අචිකිණ්ණවාචො සන්තින්ද්‍රියො සන්තමානසො

කුහනාදිමිභාජීවරහිතො ආචාරගොවරසම්පන්නො අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවි සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසු ආරද්ධවිරියො පහිත්තො කායෙ ව ජීවිතෙ ව නිරපෙක්ඛො, අප්පමත්තකම්පි කායෙ ජීවිතෙ වා අපෙක්ඛං නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති, පගෙව අධිමත්තං. සබ්බෙපි දුස්සීලාහෙතුහුතෙ කොටුපනාහාදිකෙ උපක්කිලෙසෙ පජහති විනොදෙති. අප්පමත්තකෙන ව විසෙසාධිගමෙන අපරිතුට්ඨො හොති, න සඬකොචං ආපජ්ජති, උපරුපරි විසෙසාධිගමාය වායමති.

යෙන යථාලද්ධා සම්පත්ති භානභාගියා වා සීතිභාගියා වා න හොති, තථා මහාපුරිසො අන්ධානං පරිණායකො හොති, මග්ගං ආචික්ඛති, ඛධිරානං හත්ථමුද්දාය සඤ්ඤං දෙති, අත්ථමනුග්ගාහෙති, තථා මූගානං. පියසප්පිකානං පියං දෙති යානං දෙති වාහෙති වා. අස්සද්ධානං සද්ධාපටිලාභාය වායමති, කුසීතානං උස්සාහජනනාය, මුට්ඨස්සතිනං සතිසමායොගාය, විබ්භන්තවිත්තානං සමාධිසම්පදාය, දුප්පඤ්ඤානං පඤ්ඤාධිගමාය වායමති. කාමච්ඡන්දපරිශුට්ඨිතානං කාමච්ඡන්දපට්ටිනොදනාය වායමති. බ්‍යාපාදටීනම්ඨධද්ධව්වකුක්කුච්චවිචිකිච්ඡාපරිශුට්ඨිතානං විචිකිච්ඡාවිනොදනාය වායමති. කාමචිත්තක්කාදිඅපකතානං කාමචිත්තක්කාදිමිභාජිවිත්තක්කවිනොදනාය වායමති. පුබ්බකාරීනං සත්තානං කතඤ්ඤානං නිස්සාය පුබ්බභාසී පියවාදී සඬගාහකො සදිසෙන අධිකෙන වා පච්චුපකාරෙන සම්මානෙනා හොති.

ආපදාසු සභායකිච්චං අනුනිට්ඨති. තෙසං තෙසඤ්ච සත්තානං පකතිසභාවඤ්ච පරිජානිත්වා යෙහි යථා සංවසිතබ්බං හොති, තෙහි තථා සංවසති. යෙසු ව යථා පටිපජ්ජිතබ්බං හොති, තෙසු තථා පටිපජ්ජති. තඤ්ච බො අකුසලතො වුට්ඨාපෙත්වා කුසලෙ පතිට්ඨාපනවසෙන, න අඤ්ඤථා. පරචිත්තානුරක්ඛණා හි බොධිසත්තානං යාවදෙව කුසලාභිවඩ්ඪියා. තථා හිතජ්ඣාසයෙනාපි පරො න හිංසිතබ්බො, න හණ්ඨිතබ්බො, න මඬකුභාවමාපාදෙනබ්බො, න පරස්ස කුක්කුච්චං උප්පාදෙනබ්බං, න නිග්ගහට්ඨානෙන න වොදෙනබ්බො, න නිවතරං පටිපත්තස්ස අත්තා උච්චතරෙ යපෙනබ්බො, න ව පරෙසු සබ්බෙන සබ්බං අසෙවිනා භවිතබ්බං, න අතිසෙවිනා භවිතබ්බං, න අකාලසෙවිනා.

සෙවිතබ්බයුත්තෙ පන සත්තෙ දෙසකාලානුරූපං සෙවති. න ව පරෙසං පුරතො පියෙ විගරහති, අප්පියෙ වා පසංසති. න අවිස්සට්ඨවිස්සාසී හොති. න ධම්මිකං උපනිමත්තනං පටික්ඛිපති. න සඤ්ඤත්තිං උපගච්ඡති, නාධිකං පටිග්ගණ්හාති. සද්ධාසම්පන්නෙ සද්ධානිසංසකථාය සම්පහංසති. සීලසුත්තවාගපඤ්ඤාසම්පන්නෙ පඤ්ඤාසම්පන්නකථාය සම්පහංසති. සචෙ පන බොධිසත්තො අභිඤ්ඤාබලප්පත්තො හොති, පමාදාපන්නෙ සත්තෙ අභිඤ්ඤාබලෙන යථාරහං නිරයාදිකෙ දස්සෙන්නො සංවෙජෙත්වා අස්සද්ධාදිකෙ සද්ධාදීසු පතිට්ඨාපෙති. සාසනෙ ඔතාරෙති. සද්ධාදිගුණසම්පන්නෙ පරිපාවෙති. ඵවමයං මහාපුරිසස්ස වාරිත්තභූතො අපරිමාණො පුඤ්ඤාභිසන්දො කුසලාභිසන්දො උපරුපරි අභිවඩ්ඪතීති වෙදිතබ්බං.

අපි ව යා සා “කිං සීලං කෙනට්ඨෙන සීල”න්තිආදිනා පුච්ඡං කත්වා “පාණානිපාතාදීහි විරමන්තස්ස චත්තපට්ටිපත්තිං වා පුරෙන්නස්ස චෙනනාදයො ධම්මා සීල”න්තිආදිනා නයෙන නානප්පකාරතො සීලස්ස චිත්ථාරකථා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.6 ආදයො) වුත්තා, සා සබ්බාපි ඉධ ආහරිත්වා චත්තබ්බා. කෙවලඤ්චි තත්ථ සාවකබොධිසත්තවසෙන සීලකථා ආගතා, ඉධ මහාබොධිසත්තවසෙන කරුණුපායකොසල්ලපුබ්බඬගමං කත්වා චත්තබ්බාති අයමෙව විසෙසො. යතො ඉදං සීලං මහාපුරිසො යථා න අත්තනො දුග්ගතියං පරික්කිලෙසවිමුත්තියා සුගතියම්පි, න රජ්ජසම්පත්තියා, න චක්කවත්ති, න දෙව, න සක්ක, න මාර, න බ්‍රහ්මසම්පත්තියා පරිණාමෙති, තථා න අත්තනො තෙවිජ්ජනාය, න ඡළභිඤ්ඤනාය, න චතුප්පට්ඨමිහිදාධිගමාය, න සාවකබොධියා, න පච්චෙකබොධියා, පරිණාමෙති, අථ බො සබ්බඤ්ඤභාවෙන සබ්බසත්තානං අනුත්තරසීලාලඬකාරසම්පාදනත්ථමෙව පරිණාමෙතීති. අයං සීලපාරමියා පටිපත්තික්කමො.

තථා යස්මා කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා ආදීනවදස්සනපුබ්බඬගමා කාමෙහි ව භවෙහි ව නික්ඛමනවසෙන පචත්තා කුසලචිත්තුප්පත්ති නෙක්ඛම්මපාරමී, තස්මා සකලසංකිලෙසනිවාසනට්ඨානනාය පුත්තදාරාදීහි මහාසම්බාධනාය කසිවාණ්ඡජාදිනානාවිධකම්මන්තාධිට්ඨානබ්‍යාකුලනාය ව සරාවාසස්ස නෙක්ඛම්මසුබාදීනං අනොකාසනං, කාමානඤ්ච සත්ථධාරාලග්ගමධුබ්බන්දු විය ව අවලිය්භමානා පරිත්තස්සාදා විපුලානත්ථානුබන්ධානි ව, විජ්ජුලතොභාසෙන ගහෙතබ්බනච්චං විය පරිත්තකාලුපලබ්භා, උම්මත්තකාලඬකාරො විය විපරිතසඤ්ඤාය අනුභවිතබ්බා, කර්මසාවච්ඡාදනා විය පතිකාරහුතා, උදකතෙමිතඬගුලියා තනුදකපානං විය අතිත්තිකරා, ඡාතජ්ඣාත්තභොජනං විය සාබාධා, බළිසාමිසං විය බ්‍යසනසන්තිපාතකාරණං, අග්ගිසන්තාපො විය කාලත්තයෙපි දුක්ඛුප්පත්තිහෙතුහුතා, මක්කටලෙපො විය බන්ධනිමිත්තං, ඝාතකාවච්ඡාදනා විය අනත්ථච්ඡාදනා, සපත්තගාමවාසො විය භයට්ඨානභූතා, පච්චත්ථිකපොසකො විය කිලෙසමාරාදීනං ආමිසභූතා, ඡණසම්පත්තියො විය විපරිණාමදුක්ඛා, කොටරග්ගි විය අන්තොදාහකා, පුරාණකුපාවලම්බිබිරණමධුපිණ්ඩං විය අනෙකාදීනවා, ලොණුදකපානං විය පිපාසාහෙතුහුතා, සුරාමෙරයං විය නිවජනසෙවිතා, අප්පස්සාදනාය අට්ඨිකඬකලුපමානිආදීනා (ම. නි. 1.234; 2.42; පාච්. 417; මහානි. 3; චූළනි. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 147) ව නයෙන ආදීනවං සල්ලක්ඛෙත්වා තබ්බිපරියායෙන නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං පස්සන්තෙන නෙක්ඛම්මපච්චෙකඋපසමසුබාදීසු නින්තපොණපබ්භාරවිත්තෙන නෙක්ඛම්මපාරමියං පටිපජ්ජිතබ්බං. යස්මා පන නෙක්ඛම්මං පබ්බජ්ජාමුලකං, තස්මා පබ්බජ්ජා තාව අනුට්ඨාතබ්බා. පබ්බජ්ජමනුනිට්ඨන්තෙන ව මහාසත්තෙන අසති බුද්ධුප්පාදෙ කම්මවාදීනං කිරියවාදීනං තාපසපරිබ්බාජකානං පබ්බජ්ජා අනුට්ඨාතබ්බා.

උප්පත්තෙසු පන සම්මාසම්බුද්ධෙසු තෙසං සාසනෙ එව පබ්බජිතබ්බං. පබ්බජිත්වා ච යථාචුත්තෙ සිලෙ පතිට්ඨිතෙන තස්සා එව හි සීලපාරමියා වොදාපනත්ථං ධුතගුණා සමාදාතබ්බා. සමාදින්නධුතධම්මා හි මහාපුරිසා සම්මදෙව තෙ පරිහරන්තා අප්පිච්ඡාසන්තුට්ඨාසල්ලෙඛපට්ටෙකඅසංසග්ගවිරියාරම්භසුභරතාදි- ගුණසලිලවික්ඛාලිතකිලෙසමලතාය අනවජ්ජසීලවතගුණපරිසුද්ධසබ්බසමාචාරා පොරාණෙ අරියවංසත්තයෙ පතිට්ඨිතා චතුත්ථං භාවනාරාමතාසඬ්ඛාතං අරියවංසං අධිගන්තුං චත්තාරිසාය ආරම්මණෙසු යථාරහං උපචාරජපනාහෙදං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරන්ති. එවං හිස්ස සම්මදෙව තෙක්ඛම්මපාරමී පරිපූරිතා හොති.

ඉමස්මිං පන යානෙ තෙරසහි ධුතධම්මෙහි සද්ධිං දස කසිණානි, දස අසුභානි, දසානුස්සනියො, චත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරා, චත්තාරො ආරුප්පා, එකා සඤ්ඤා, එකං වචන්ථානන්ති චත්තාරිසාය සමාධිභාවනාය කම්මට්ඨානානි භාවනාවිධානඤ්ච විත්ථාරතො චත්තබ්බානි. තං පනෙතං සබ්බං යස්මා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.22 ආදයො, 47, 55) සබ්බාකාරතො විත්ථාරත්ථා චුත්තං, තස්මා තත්ථ චුත්තතයෙනෙව වෙදිතබ්බං. කෙවලඤ්චි තත්ථ සාවකබොධිසත්තස්ස වසෙන චුත්තං, ඉධ මහාබොධිසත්තස්ස වසෙන කරුණුපායකොසල්ලපුබ්බගමං කත්වා චත්තබ්බන්ති අයමෙව විසෙසොති. එවමෙත්ථ තෙක්ඛම්මපාරමියා පටිපත්තික්කමො වෙදිතබ්බො.

තථා පඤ්ඤාපාරමීං සම්පාදෙතුකාමෙන යස්මා පඤ්ඤා ආලොකො විය අන්ධකාරෙන මොහෙන සහ න චත්තති, තස්මා මොහකාරණානි තාව බොධිසත්තෙන පරිවජ්ජෙතබ්බානි. තත්ථිමානි මොහකාරණානි – අරති තන්දි විජම්භිතා ආලසියං ගණසඬ්ඛණිකාරාමතා නිද්දාසීලතා අනිච්ඡයසීලතා ඤාණස්මිං අකුතුහලතා මිච්ඡාධිමානො අපරිපුච්ඡකතා කායස්ස න සම්මාපරිහාරො අසමාහිතචිත්තතා දුප්පඤ්ඤානං පුග්ගලානං සෙවනා පඤ්ඤචත්තානං අපයිරුපාසනා අත්තපරිහවො මිච්ඡාවිකප්පො විපරිතාහිනිවෙසො කායදළ්ඛිබ්බුලතා අසංවෙගසීලතා පඤ්ච නිවරණානි. සඬ්ඛෙපතො යෙ වා පන ධම්මෙ ආසෙවතො අනුප්පත්තා පඤ්ඤා නුප්පජ්ජති, උප්පත්තා පරිහායති. ඉති ඉමානි සම්මොහකාරණානි පරිවජ්ජෙතෙන බාහුසච්චෙ ඤානාදීසු ව යොගො කරණියො.

තත්ථායං බාහුසච්චස්ස විසයවිභාගො – පඤ්චක්ඛන්ධා ද්වාදසායතනානි අට්ඨාරස ධාතුයො චත්තාරි සච්චානි බාවිසතින්ද්‍රියානි ද්වාදසපදිකො පටිච්චසමුප්පාදො තථා සතිපට්ඨානාදයො කුසලාදිධම්මප්පකාරහෙදා ව, යානි ව ලොකෙ අනවජ්ජානි විජ්ජාට්ඨානානි, යෙ ව සත්තානං හිතසුඛවිධානායොග්ගා බ්‍යාකරණවිසෙසා, ඉති එවං පකාරං සකලමෙව සුත්තවිසයං උපායකොසල්ලපුබ්බගමාය පඤ්ඤාය සතියා වීරියෙන ව සාධුකං උග්ගහණසවනධාරණපරිවයපරිපුච්ඡාහි ඔගාහෙත්වා තත්ථ ව පරෙසං පතිට්ඨාපනෙන සුත්තයා පඤ්ඤා නිබ්බත්තෙතබ්බා.

තථා සත්තානං ඉතිකත්තබ්බතාසු යානුප්පත්තිකපටිභානභූතා ආයාපායඋපායකොසල්ලභූතා ව පඤ්ඤා හිතෙසිතං නිස්සාය තත්ථ තත්ථ යථාරහං පවත්තෙතබ්බා. තථා ඛන්ධාදීනං සභාවධම්මානං ආකාරපරිචිතක්කතමුඛෙන තෙ නිජ්ඤානං බමාපෙන්නෙන චිත්තමයා පඤ්ඤා නිබ්බත්තෙතබ්බා. ඛන්ධාදීනංයෙව පන සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණපරිගහණවසෙන ලොකීයපරිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙන්නෙන පුබ්බභාගභාවනාපඤ්ඤා සම්පාදෙතබ්බා. එවඤ්චි නාමරූපමත්තමිදං යථාරහං පච්චයෙහි උප්පජ්ජති වෙච නිරුප්ඤ්ඤි ව, න එත්ථ කොච්ඡි කත්තා වා කාරොතා වා, හුත්වා අභාවට්ඨෙත අනිච්චං, උදයබ්බයපටිපිළුතට්ඨෙත දුක්ඛං, අවසවත්තතට්ඨෙත අනත්තානි අප්ඤ්ඤාතිකධම්මෙ බාහිරකධම්මෙ ව නිබ්බිසෙසං පරිජානන්තො තත්ථ ආසඬ්ඛං පජහන්තො පරෙ ව තත්ථ තං ජහාපෙන්නො කෙවලං කරුණාවසෙනෙව යාව න බුද්ධගුණා හත්ථතලං ආගච්ඡන්ති, තාව යානත්තයෙ සත්තෙ අවතාරණපරිපාචනෙහි පතිට්ඨපෙන්නො ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තියො අභිඤ්ඤායො ව ලොකීයා වසිභාවං පාපෙන්නො පඤ්ඤාය මත්ථකං පාපුණාති.

තත්ථ යා ඉමා ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං දිබ්බසොතධාතුඤ්ඤාණං වෙනොපරියඤ්ඤාණං පුබ්බෙතිවාසානුස්සනිඤ්ඤාණං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං යථාකම්මපගඤ්ඤාණං අනාගතංසඤ්ඤාණන්ති සපරිහණ්ඩා පඤ්චලොකීයඅභිඤ්ඤාසඬ්ඛාතා භාවනාපඤ්ඤා, යා ව ඛන්ධායතනධාතුඉන්ද්‍රියසච්චපටිච්චසමුප්පාදාදිහෙදෙසු භූමිභූතෙසු ධම්මෙසු උග්ගහපරිපුච්ඡාවසෙන ඤාණපරිවයං කත්වා සීලවිසුද්ධිචිත්තවිසුද්ධිති මූලභූතාසු ඉමාසු ද්විසු විසුද්ධිසු පතිට්ඨාය දිට්ඨිවිසුද්ධිකඩ්ඛාවිතරණවිසුද්ධිමග්ගාමග්ගඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි- පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිති සරිරභූතා ඉමා පඤ්ච විසුද්ධියො සම්පාදෙන්නෙන භාවෙතබ්බා ලොකීයලොකුත්තරහෙදා භාවනාපඤ්ඤා, තාසං සම්පාදනවිධානං යස්මා “තත්ථ එකොපි හුත්වා බහුධා හොතිනිආදිකං ඉද්ධිවිකුබ්බනං කාතුකාමෙන ආදිකම්මිකෙන යොගිතා”තිආදිතා “ඛන්ධානි රූපක්ඛන්ධො වෙදනාක්ඛන්ධො සඤ්ඤාක්ඛන්ධො සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”තිආදිතා ව විසයවිභාගෙන සද්ධිං විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.430 ආදයො) සබ්බාකාරතො විත්ථාරත්ථා චුත්තං, තස්මා තත්ථ චුත්තතයෙනෙව වෙදිතබ්බං. කෙවලඤ්චි තත්ථ සාවකබොධිසත්තස්ස වසෙන පඤ්ඤා ආගතා, ඉධ මහාබොධිසත්තස්ස වසෙන කරුණුපායකොසල්ලපුබ්බගමං කත්වා චත්තබ්බා, ඤාණදස්සනවිසුද්ධිං අපාපෙත්වා පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධියංයෙව විපස්සනා යපෙතබ්බාති අයමෙව විසෙසො. එවමෙත්ථ පඤ්ඤාපාරමියා පටිපත්තික්කමො වෙදිතබ්බො.

තථා යස්මා සම්මාසම්බොධියා කතාහිනිභාරෙන මහාසත්තෙන පාරමිපරිපූරණත්ථං සබ්බකාලං යුත්තප්පයුත්තෙන භවිතබ්බං ආබද්ධපරිකරණෙන, තස්මා කාලෙන කාලං “කො නු බො අජ්ජ මයා පුඤ්ඤසම්භාරො ඤාණසම්භාරො වා උපට්ඨො, කිං වා මයා පරහිතං කත”න්ති දිවසෙ දිවසෙ පච්චවෙක්ඛන්තෙන සත්තහිතත්ථං

උස්සාහො කරණියො. සබ්බෙසම්මි සත්තානං උපකාරාය අත්තනො පරිග්ගහභූතං චන්ද්‍ර කායෙ ජීවිතෙ ච නිරපෙක්ඛවිත්තෙන ඔස්සජිතබ්බං. යං කිඤ්චි කම්මං කරොති කායෙන වාචාය වා, තං සබ්බං සම්බොධියං නින්තවිත්තෙනෙව කාතබ්බං, බොධියා පරිණාමෙනබ්බං. උළාරෙහි ඉත්තරෙහි ච කාමෙහි විනිවත්තවිත්තෙනෙව භවිතබ්බං. සබ්බාසුපි ඉතිකත්තබ්බතාසු උපායකොසල්ලං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා ජට්ඨෙතබ්බං.

තස්මිං තස්මිං සත්තනිතෙ ආරද්ධවීරියෙන භවිතබ්බං ඉට්ඨානිට්ඨාදිසබ්බසහෙන අවිසංවාදිනා. සබ්බෙපි සත්තා අනොධිසො මෙත්තාය කරුණාය ච ඵරිතබ්බා. යා කාචි සත්තානං දුක්ඛුප්පත්ති, සබ්බා සා අත්තනි පාටිකඩ්ඛිතබ්බා. සබ්බෙසඤ්ච සත්තානං පුඤ්ඤං අබ්භනුමොදිතබ්බං. බුද්ධානං මහත්තතා මහානුභාවතා අභිණ්භං පච්චවෙක්ඛිතබ්බා. යඤ්ච කිඤ්චි කම්මං කරොති කායෙන වාචාය වා, තං සබ්බං බොධිනින්තවිත්තපුබ්බධිගමං කාතබ්බං. ඉමිනා හි උපායෙන දානාදිසු යුත්තප්පයුත්තස්ස ථාමවතො දළ්භපරක්කමස්ස මහාසත්තස්ස බොධිසත්තස්ස අපරිමෙයො පුඤ්ඤසම්භාරො ඤාණසම්භාරො ච දිවසෙ දිවසෙ උපවීයති.

අපි ච සත්තානං පරිභොගත්ථං පරිපාලනත්ථඤ්ච අත්තනො සරිරං ජීවිතඤ්ච පරිච්චජිත්වා බුද්ධිපාසාසිතුණ්භවාතාපාදිදුක්ඛපතිකාරො පරියෙසිතබ්බො උපනෙතබ්බො ච. යඤ්ච යථාචුත්තදුක්ඛපතිකාරජං සුඛං අත්තනා පටිලහති, තථා රමණියෙසු ආරාමියානපාසාදතළාකාදිසු අරඤ්ඤායතනෙසු ච කායවිත්තසත්තාපාභාවෙන අභිනිබ්බුතත්තා අත්තනා සුඛං පටිලහති, යඤ්ච සුණාති බුද්ධානුබුද්ධපච්චෙකබුද්ධා මහාබොධිසත්තා ච නෙක්ඛම්මපටිපත්තියං ධීතා දිට්ඨධම්මසුඛවිභාරභූතං ඊදිසං නාම ඤානසමාපත්තිසුඛං අනුභවත්තිති, තං සබ්බං සබ්බසත්තෙසු අනොධිසො උපසංහරතිති. අයං තාව නයො අසමාහිතභූමියං පතිට්ඨිතස්ස.

සමාහිතභූමියං පන පතිට්ඨිතො අත්තනා යථානුභූතං විසෙසාධිගමනිබ්බත්තං පිතිං පස්සද්ධිං සුඛං සමාධිං යථාභූතඤාණඤ්ච සත්තෙසු අධිමුච්චන්තො උපසංහරති පරිණාමෙති. තථා මහති සංසාරදුක්ඛෙ තස්ස ච නිමිත්තභූතෙ කිලෙසාභිසංඛාරදුක්ඛෙ නිමුග්ගං සත්තනිකායං දිස්වා තත්‍රාපි ඡෙදනභෙදනථාලනපිංසනග්ගිසත්තාපාදිජනිතා දුක්ඛා තිබ්බා බරා කටුකා වෙදනා නිරන්තරං විරකාලං වෙදියන්තෙ නාරකෙ, අඤ්ඤමඤ්ඤං කුප්ප්ඤ්ඤාසත්තාපනවිභෙදනනිංසනපරාධිනතාදිහි මහාදුක්ඛං අනුභවන්තෙ තිරච්ඡානගතෙ, ජොතිමාලාකුලසරිරෙ බුද්ධිපාසාධිතාතපාදිහි ඩස්භමානෙ ච විසුස්සමානෙ ච වන්තබෙළාදිආභාරෙ උද්ධමානුං විරවන්තෙ නිජ්ඣාමතණ්ඨිකාදිකෙ මහාදුක්ඛං වෙදියමානෙ පෙනෙ ච, පරියෙට්ඨිමුලකං මහත්තං අනායබාසනං පාපුණන්තෙ හත්ථච්ඡෙදාදිකාරණායොගෙන දුබ්බණ්ණදුද්ධිකදලිද්දාදිභාවෙන බුද්ධිපාසාදිආබාධයොගෙන බලවන්තෙහි අභිභවතියතො පරෙසං වහනතො පරාධිනතො ච, නාරකෙ පෙනෙ තිරච්ඡානගතෙ ච, අතිසයන්තෙ අපායදුක්ඛනිබ්බිසෙසං දුක්ඛමනුභවන්තෙ මනුස්සෙ ච, තථා විසයවිසපරිභොගවික්ඛිත්තවිත්තතාය රාගාදිපරිලාභෙන ඩස්භමානෙ වාතවෙගසමුට්ඨිතජාලාසමිද්ධසුක්ඛකට්ඨසන්තිපාතෙ අග්ගික්ඛන්ධෙ විය අනුපසන්තපරිලාභවුත්තිකෙ අනුපසන්තනිභතපරාධිනෙ කාමාවචරදෙවෙ ච, මහතා වායාමෙන විදුරමාකාසං විගාහිතසකුන්තා විය බලවතා දුරෙ පාණිනා ඛිත්තසරා විය ච, සතිපි විරජ්ජවත්තියං අනිච්චන්තිකතාය පාතපරියොසානා අනතික්කන්තජාතිජරාමරණා ඵවාති රූපාරූපාවචරදෙවෙ ච පස්සන්තෙන මහත්තං සංවෙගං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා මෙත්තාය කරුණාය ච අනොධිසො සත්තා ඵරිතබ්බා. ඵචං කායෙන වාචාය මනසා ච බොධිසම්භාරෙ නිරන්තරං උපවිනන්තෙන යථා පාරමිසො පාරිසුරිං ගච්ඡන්ති, ඵචං සක්කච්චකාරිනා සාතච්චකාරිනා අනොලීනවුත්තිනා උස්සාහො පවත්තෙතබ්බො, වීරියපාරමි පරිපුරෙතබ්බා.

අපි ච අවිත්තෙයාපරිමෙයාවිසුලොලාරවිමලනිරූපමනිරූපක්කිලෙසගුණනිවයනිධානභූතස්ස බුද්ධිභාවස්ස උස්සක්කිත්වා සම්පහංසනයොග්ගං වීරියං නාම අවිත්තෙයානුභාවමෙව, යං න පවුරජනා සොකුමිපි සක්කුණන්ති, පගෙව පටිපජ්ජිතුං. තථා හි තිවිධා අභිනිභාරවිත්තුප්පත්ති, වතස්සො බුද්ධිභූමියො, වත්තාරි සඬිගභවන්දුති, කරුණෙකරසතා, බුද්ධධම්මෙසු සච්ඡිකරණෙන විසෙසප්පච්චයො නිජ්ඣානබන්ති, සබ්බධම්මෙසු නිරුපලෙපො, සබ්බසත්තෙසු පියපුත්තසඤ්ඤා, සංසාරදුක්ඛෙහි අපරිබෙදො, සබ්බදෙයාධම්මපරිච්චාගො, තෙන ච නිරතිමානතා, අධිසිලාදිඅධිට්ඨානං, තත්ථ ච අවඤ්චලතා, කුසලකිරියාසු පීතිපාමොජ්ජං, විවෙකනින්තවිත්තතා, ඤානානුයොගො, අනවජ්ජධම්මෙන අතිත්ති, යථාසුතස්ස ධම්මස්ස පරෙසං භිතජ්ඣාසයෙන දෙසනා, සත්තානං ඤායෙ නිවෙසනා, ආරම්භදළ්භතා, ධීරවීරභාවො, පරාපවාදපරාපකාරෙසු විකාරාභාවො, සච්චාධිට්ඨානං, සමාපත්තිසු වසීභාවො, අභිඤ්ඤාසු බලප්පත්ති, ලක්ඛණත්තයාවබොධො, සතිපට්ඨානාදිසු යොගකම්මාභියොගෙන ලොකුත්තරමග්ගසම්භාරසම්භරණං, නවලොකුත්තරාවක්කන්තිති ඵවමාදිකා සබ්බාපි බොධිසම්භාරපටිපත්ති වීරියානුභාවෙනෙව සමීප්ඣතිති අභිනිභාරතො යාව මහාබොධි අනොස්සජ්ජන්තෙන සක්කච්චං නිරන්තරං වීරියං යථා උපරුපරි විසෙසාවහං හොති, ඵචං සම්පාදෙතබ්බං. සම්පජ්ජමානෙ ච යථාචුත්තෙ වීරියෙ බන්තිසච්චාධිට්ඨානාදයො ච දානසිලාදයො ච සබ්බෙපි බොධිසම්භාරා තදධිනවුත්තිතාය සම්පන්නා ඵච හොන්තිති බන්තිආදිසුපි ඉමිනාව නයෙන පටිපත්ති වෙදිතබ්බා.

ඉති සත්තානං සුබුද්ධකරණපරිච්චාගෙන බහුධා අනුග්ගහකරණං දානෙන පටිපත්ති, සීලෙන තෙසං ජීවිතසාපතෙයාදාරරක්ඛාඅභෙදපියභිතවචනාවභිංසාදිකාරණානි, නෙක්ඛම්මෙන තෙසං ආමිසපටිග්ගහණධම්මදානාදිනා අනෙකවිධා භිතවරියා, පඤ්ඤාය තෙසං භිතකරණුපායකොසල්ලං, වීරියෙන තත්ථ උස්සාහාරම්භඅසංභීරානි, බන්තියා තදපරාධසහනං, සච්චෙන තෙසං අවඤ්චනතදුපකාරකිරියාසමාදානාවිසංවාදනාදි, අධිට්ඨානෙන තදුපකාරකරණෙ අනත්ථසම්පාතෙපි අවලනං, මෙත්තාය තෙසං භිතසුබානුචිත්තනං, උපෙක්ඛාය

තෙසං උපකාරාපකාරෙසු විකාරානාපත්තිනි එවං අපරිමාණෙ සත්තෙ ආරබ්භ අනුකම්පිතසබ්බසත්තස්ස මහාබොධිසත්තස්ස පුපුප්පතෙනි අසාධාරණො අපරිමෙයො පුඤ්ඤඤාණසම්භාරුපවයො එත්ථ පටිපත්තිනි වෙදිතබ්බං. යො චෙතාසං පච්චයො චුත්තො, තස්ස ච සක්කච්චං සම්පාදනං.

කො විභාගොති? දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස පරමත්ථපාරමියොනි සමත්තිංසපාරමියො. තත්ථ කතාහිනිභාරස්ස බොධිසත්තස්ස පරහිතකරණාහිනිත්තාසයපයොගස්ස කණ්ඨමම්මචොකිණ්ණා සුක්කධම්මා පාරමියො එව, තෙහි අචොකිණ්ණා සුක්කධම්මා උපපාරමියො, අකණ්ඨඅසුක්කා පරමත්ථපාරමියොනි කෙචි. සමුදාගමනකාලෙසු වා පූරියමානා පාරමියො, බොධිසත්තභූමියං පුණ්ණා උපපාරමියො, බුද්ධභූමියං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණා පරමත්ථපාරමියො. බොධිසත්තභූමියං වා පරහිතකරණතො පාරමියො, අත්තහිතකරණතො උපපාරමියො, බුද්ධභූමියං බලවෙසාරජ්ජසමධගමෙන උභයහිතපරිපූරණතො පරමත්ථපාරමියො.

එවං ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු පණ්ඩානාරම්භපරිනිට්ඨානෙසු තෙසං විභාගොති අපරෙ. දොසුපසමකරුණාපකතිකානං භවසුඛවිමුත්තිසුඛපරමසුඛප්පත්තානං පුඤ්ඤපවයභෙදතො තබ්බිභාගොති අඤ්ඤෙ. ලජ්ජාසතිමානාපස්සයානං ලොකුත්තරධම්මාධිපතිනං සීලසමාධිපඤ්ඤාගරුකානං තාරිතතරිතතාරයිතුනං අනුබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසම්මාසම්බුද්ධානං පාරමී, උපපාරමී, පරමත්ථපාරමීති බොධිසත්තස්සුප්පත්තිතො යථාචුත්තවිභාගොති කෙචි. චිත්තපණ්ඩිතො යාව චට්ඨපණ්ඩි, තාව පචත්තා සම්භාරා පාරමියො, චට්ඨපණ්ඩිතො යාව කායපණ්ඩි, තාව පචත්තා උපපාරමියො, කායපණ්ඩිතො පභූති පරමත්ථපාරමියොනි අපරෙ. අඤ්ඤෙ පන “පරපුඤ්ඤානුමොදනවසෙන පචත්තා සම්භාරා පාරමියො, පරෙසං කාරාපනවසෙන පචත්තා උපපාරමියො, සයංකරණවසෙන පචත්තා පරමත්ථපාරමියො”ති වදන්ති.

තථා භවසුඛාවහො පුඤ්ඤඤාණසම්භාරො පාරමී, අත්තතො නිබ්බානසුඛාවහො උපපාරමී, පරෙසං තදුභයසුඛාවහො පරමත්ථපාරමීති එකෙ. පුත්තදාරධනාදිඋපකරණපරිච්චාගො පන දානපාරමී, අභිගපරිච්චාගො දානඋපපාරමී, අත්තතො ජීවිතපරිච්චාගො දානපරමත්ථපාරමීති. තථා පුත්තදාරාදිකස්ස තිව්ධස්සාපි හෙතු අචිතික්කමනවසෙන තිස්සො සීලපාරමියො, තෙසු එව තිව්ධෙසු වත්ථුසු ආලයං උපච්ඡිත්තීත්ථා නික්ඛමනවසෙන තිස්සො තෙක්ඛම්මපාරමියො, උපකරණභිගජීවිතතණ්ඨං සමුහනිත්ථා සත්තානං හිතාහිතවිනිච්ඡයකරණවසෙන තිස්සො පඤ්ඤාපාරමියො. යථාචුත්තභෙදානං පරිච්චාගාදිනං වායමනවසෙන තිස්සො චිරියපාරමියො, උපකරණභිගජීවිතත්තරායකරානං ඛමනවසෙන තිස්සො ඛන්තිපාරමියො, උපකරණභිගජීවිතහෙතු සච්චාපරිච්චාගවසෙන තිස්සො සච්චපාරමියො, දානාදිපාරමියො අකුප්පාධිට්ඨානවසෙනෙව සමීජ්ඣන්තිති, උපකරණාදිවිනාසෙපි අවලාධිට්ඨානවසෙන තිස්සො අධිට්ඨානපාරමියො, උපකරණාදිඋපසාතකෙසුපි සත්තෙසු මෙත්තාය අච්ඡහනවසෙන තිස්සො මෙත්තාපාරමියො, යථාචුත්තවත්ථුත්තයස්ස උපකාරාපකාරෙසු සත්තසබ්බාරෙසු මජ්ඣන්තතාපටිලාභවසෙන තිස්සො උපෙක්ඛාපාරමියොනි එවමාදිනා එතාසං විභාගො වෙදිතබ්බානි.

කො සභිගහොති? එත්ථ පන යථා එතා විභාගතො තිංසව්ධාපි දානපාරමීආදිභාවතො දසව්ධා, එවං දානසීලබන්තිචිරියඤ්ඤාපසාදො ඡබ්බිධා. එතාසු හි තෙක්ඛම්මපාරමී සීලපාරමියා සභිගහිතා, තස්සා පබ්බජ්ජාභාවෙ, නිවරණවිචෙකභාවෙ පන ඤානපාරමියා කුසලධම්මභාවෙ ඡහිපි සභිගහිතා. සච්චපාරමී සීලපාරමියා එකදෙසො එව චට්ඨරිතිසච්චපක්ඛෙ, ඤාණසච්චපක්ඛෙ පන පඤ්ඤාපාරමියා සභිගහිතා. මෙත්තාපාරමී ඤානපාරමියා එව. උපෙක්ඛාපාරමී ඤානපඤ්ඤාපාරමීහි. අධිට්ඨානපාරමී සබ්බාහිපි සභිගහිතානි.

එතෙසඤ්ච දානාදිනං ඡන්තං ගුණානං අඤ්ඤමඤ්ඤසම්බන්ධානං පඤ්චදසයුගලාදිනි පඤ්චදසයුගලාදිසාධකානි හොන්ති. සෙයායථීදං – දානසීලයුගලෙන පරහිතාහිතානං කරණාකරණයුගලසිද්ධි, දානබන්තියුගලෙන අලොභාදොසයුගලසිද්ධි, දානචිරියයුගලෙන වාගසුත්තයුගලසිද්ධි, දානඤ්ඤායුගලෙන කාමදොසප්පහානායුගලසිද්ධි. දානපඤ්ඤායුගලෙන අරියයානධුරයුගලසිද්ධි, සීලබන්තිද්වයෙන පයොගාසයසුද්ධිද්වයසිද්ධි, සීලචිරියද්වයෙන භාවනාද්වයසිද්ධි, සීලඤ්ඤාද්වයෙන දුස්සීලාපරිශුද්ධිප්පහානද්වයසිද්ධි, සීලපඤ්ඤාද්වයෙන දානද්වයසිද්ධි, බන්තිචිරියයුගලෙන බමාතෙපද්වයසිද්ධි, බන්තිඤ්ඤායුගලෙන විරොධානුරොධප්පහානයුගලසිද්ධි, බන්තිපඤ්ඤායුගලෙන සුඤ්ඤතාබන්තිපටිච්චෙද්ධිකසිද්ධි, චිරියඤ්ඤාද්වයෙන පග්ගහානවික්ඛෙපදුකසිද්ධි, චිරියපඤ්ඤාද්වයෙන සරණදුකසිද්ධි, ඤානපඤ්ඤාද්වයෙන යානදුකසිද්ධි, දානසීලබන්තිත්තිකෙන ලොභදොසමොභප්පහානත්තිකසිද්ධි, දානසීලචිරියත්තිකෙන හොගජීවිතකායසාරාදානත්තිකසිද්ධි, දානසීලඤ්ඤායුගලෙන පුඤ්ඤකිරියවත්ථුත්තිකසිද්ධි, දානසීලපඤ්ඤානිකෙන ආමිසාභයධම්මදානත්තිකසිද්ධිති. එවං ඉතරෙහිපි තිකෙහි චතුක්කාදිනි ව යථාසම්භවං තිකානි ව චතුක්කාදිනි ව යොජෙතබ්බානි.

එවං ඡබ්බිධානම්පි පන ඉමාසං පාරමීනං චතුහි අධිට්ඨානෙහි සභිගහො වෙදිතබ්බො. සබ්බපාරමීනං සමුහසභිගහතො හි වත්තාරි අධිට්ඨානානි, සෙයායථීදං – සච්චාධිට්ඨානං, වාගාධිට්ඨානං, උපසමාධිට්ඨානං, පඤ්ඤාධිට්ඨානානි. තත්ථ අධිතිට්ඨති එතෙන, එත්ථ වා අධිතිට්ඨති, අධිට්ඨානමත්තමෙව වා තන්ති අධිට්ඨානං, සච්චඤ්ච තං අධිට්ඨානඤ්ච, සච්චස්ස වා අධිට්ඨානං, සච්චං අධිට්ඨානමෙතස්සාති වා සච්චාධිට්ඨානං. එවං සෙසෙසුපි. තත්ථ අවිසෙසතො තාව ලොකුත්තරගුණෙ කතාහිනිභාරස්ස අනුකම්පිතසබ්බසත්තස්ස මහාසත්තස්ස පටිඤ්ඤානුරූපං සබ්බපාරමීපරිග්ගහතො සච්චාධිට්ඨානං. තාසං පටිපක්ඛපරිච්චාගතො වාගාධිට්ඨානං. සබ්බපාරමීනාගුණෙහි උපසමතො උපසමාධිට්ඨානං. තෙහි එව පරහිතොපායකොසල්ලතො පඤ්ඤාධිට්ඨානං.

විසෙසතො පන යාවකජනං අවිසංවාදෙන්වා දස්සාමිති පටිජානනතො පටිඤ්ඤං අවිසංවාදෙන්වා දානතො දානං අවිසංවාදෙන්වා අනුමොදනතො මච්ඡරියාදිපටිපක්ඛපරිව්වාගතො දෙය්‍යාධම්මපටිග්ගාහකදානදෙය්‍යාධම්මක්ඛයෙසු ලොභදොසමොහභයචූපසමතො යථාරහං යථාකාලං යථාච්චානඤ්ච දානතො පඤ්ඤාත්තරතො ච කුසලධම්මානං චතුරධිට්ඨානපද්ධානං දානං. තථා සංවරසමාදානස්ස අවිතික්කමනතො දුස්සිලාපරිව්වාගතො දුච්චරිතචූපසමනතො පඤ්ඤාත්තරතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධානං සීලං. යථාපටිඤ්ඤං ඛමනතො, පරාපරාධවිකප්පපරිව්වාගතො, කොධපරිශුට්ඨානචූපසමනතො, පඤ්ඤාත්තරතො, ච චතුරධිට්ඨානපද්ධානා ඛන්ති. පටිඤ්ඤානුරූපං පරහිතකරණතො, විසදපරිව්වාගතො, අකුසලචූපසමනතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධානං වීරියං. පටිඤ්ඤානුරූපං ලොකහිතානුවිත්තනතො, නිවරණපරිව්වාගතො, විත්තචූපසමනතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධානං ඤානං. යථාපටිඤ්ඤං පරහිතුපායකොසල්ලතො, අනුපායකිරියාපරිව්වාගතො, මොහප්පරිලාභචූපසමනතො, සබ්බඤ්ඤාතාපටිලාභතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධානා පඤ්ඤා.

තත්ථ ඤෙය්‍යාපටිඤ්ඤානුවිධානෙහි සව්වාධිට්ඨානං. වත්ථුකාමකිලෙසකාමපරිව්වාගෙහි වාගාධිට්ඨානං. දොසදුක්ඛචූපසමෙහි උපසමාධිට්ඨානං. අනුබොධපටිවෙධෙහි පඤ්ඤාධිට්ඨානං. තිවිධසච්චපරිග්ගහිතං දොසත්තයවිරොධි සව්වාධිට්ඨානං. තිවිධවාගපරිග්ගහිතං දොසත්තයවිරොධි වාගාධිට්ඨානං. තිවිධචූපසමපරිග්ගහිතං දොසත්තයවිරොධි උපසමාධිට්ඨානං. තිවිධඤාණපරිග්ගහිතං දොසත්තයවිරොධි පඤ්ඤාධිට්ඨානං. සව්වාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි වාගුපසමපඤ්ඤාධිට්ඨානානි අවිසංවාදනතො පටිඤ්ඤානුවිධානතො ච, වාගාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි සච්චූපසමපඤ්ඤාධිට්ඨානානි පටිපක්ඛපරිව්වාගතො සබ්බපරිව්වාගඵලත්තා ච, උපසමාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි සච්චවාගපඤ්ඤාධිට්ඨානානි කිලෙසපරිලාභචූපසමනතො කාමුපසමනතො කාමපරිලාභචූපසමනතො ච, පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි සච්චවාගුපසමාධිට්ඨානානි ඤාණපුබ්බිග්ගමතො ඤාණානුපරිවත්තනතො වානි ඵලං සබ්බාපි පාරමිඥො සච්චජ්ජභාවිතා වාගපරිබ්‍යඤ්ජිතා උපසමොපබ්බුහිතා පඤ්ඤාපරිසුද්ධා. සච්චඤ්ඤි ඵතාසං ජනකහෙතු. වාගො පරිග්ගාහකහෙතු, උපසමො පරිවුද්ධිහෙතු, පඤ්ඤා පාරිසුද්ධිහෙතු. තථා ආදිමිති සව්වාධිට්ඨානං සච්චපටිඤ්ඤත්තා, මජ්ඣෙක වාගාධිට්ඨානං කතපණ්ඩානස්ස පරහිතාය අත්තපරිව්වාගතො. අත්තෙ උපසමාධිට්ඨානං සබ්බචූපසමපරියොසානත්තා. ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු පඤ්ඤාධිට්ඨානං තස්මිං සති සම්භවතො අසති අභාවතො යථාපටිඤ්ඤාඤ්ච භාවතො.

තත්ථ මහාපුරිසා සත්තමත්තහිතපරහිතකරෙහි ගරුපියභාවකරෙහි සච්චවාගාධිට්ඨානෙහි ගිහිභූතා ආමිසදානෙන පරෙ අනුග්ගණ්හන්ති. තථා අත්තහිතපරහිතකරෙහි ගරුපියභාවකරෙහි උපසමපඤ්ඤාධිට්ඨානෙහි ච පබ්බජිතභූතා ධම්මදානෙන පරෙ අනුග්ගණ්හන්ති.

තත්ථ අන්තිමභවෙ බොධිසත්තස්ස චතුරධිට්ඨානපරිපූරණං. පරිපුණ්ණචතුරධිට්ඨානස්ස හි වර්මකභචූපපත්තිති ඵකෙ. තත්‍ර හි ගබ්භොක්කන්තිධීතිඅභිනික්ඛමනෙසු පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සතො සම්පජානො සව්වාධිට්ඨානපාරිපූරියා සම්පතිජානො උත්තරාභිමුඛො සත්තපද්විතිභාරෙන ගන්ත්වා සබ්බා දිසා ඔලොකෙන්වා සව්වානුපරිවත්තිතා වචසා – “අග්ගොභමස්මි ලොකස්ස, ජෙට්ඨොභමස්මි ලොකස්ස, සෙට්ඨොභමස්මි ලොකස්සා”ති (දී. නි. 2.31; ම. නි. 3.207) තික්ඛන්තුං සිහනාදං නදි.

උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන ජිණ්ණාතුරමතපබ්බජිතදස්සාවිනො චතුරධිට්ඨානපදෙසකොවිදස්ස යොබ්බනාරොග්‍යාජීවිතසම්පත්තිමදානං උපසමො. වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන මහතො ඤාතිපරිවට්ටස්ස හත්ථගතස්ස ච චක්කවත්තිරජ්ජස්ස අනපෙක්ඛපරිව්වාගොති.

දුතියෙ යානෙ අභිසම්බොධියං චතුරධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති කෙවි. තත්ථ හි යථාපටිඤ්ඤං සව්වාධිට්ඨානසමුදාගමෙන චතුන්නං අරියසච්චානං අභිසමයො, තතො හි සව්වාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සබ්බකිලෙසුපක්කිලෙසපරිව්වාගො, තතො හි වාගාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන පරමුපසමජ්ජන්ති, තතො හි උපසමාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අනාවරණඤාණපටිලාභො, තතො හි පඤ්ඤාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති. තං අසිද්ධං, අභිසම්බොධියාපි පරමත්ථභාවතො.

තතියෙ යානෙ ධම්මවක්කප්පවත්තනෙ චතුරධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති අඤ්ඤෙ. තත්ථ හි සව්වාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස ද්වාදසහි ආකාරෙහි අරියසච්චදෙසනාය සව්වාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. වාගාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සද්ධම්මමහායාගකරණෙන වාගාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. උපසමාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සයං උපසන්නස්ස පරෙසං උපසමනෙන උපසමාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස වෙනෙය්‍යානං ආසයාදිපරිජානනෙන පඤ්ඤාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති. තදපි අසිද්ධං, අපරියොසිතත්තා බුද්ධකිච්චස්ස.

චතුත්ථෙ යානෙ පරිනිබ්බානෙ චතුරධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති අපරෙ. තත්‍ර හි පරිනිබ්බුතත්තා පරමත්ථසච්චසම්පත්තියා සව්වාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. සබ්බුපධිපටිනිස්සග්ගෙන වාගාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. සබ්බසඬ්ඛාරූපසමෙන උපසමාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. පඤ්ඤාපයොජනපරිනිට්ඨානෙන පඤ්ඤාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති. තත්‍ර මහාපුරිසස්ස විසෙසෙන මෙන්තාබෙන්තෙ අභිජාතියං සව්වාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සව්වාධිට්ඨානපරිපූරණමභිබ්‍යත්තං, විසෙසෙන කරුණාබෙන්තෙ අභිසම්බොධියං පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස

පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිපූරණමහිත්තං, විසෙසෙන මුදිතාබේතෙ ධම්මවක්කප්පවත්තෙන වාගාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස වාගාධිට්ඨානපරිපූරණමහිත්තං, විසෙසෙන උපෙක්ඛාබේතෙ පරිනිබ්බානෙ උපසමාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස උපසමාධිට්ඨානපරිපූරණමහිත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

තත්‍ර සච්චාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සංවාසෙන සීලං වෙදිතබ්බං. වාගාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සංවොහාරෙන සොවෙය්‍යං වෙදිතබ්බං. උපසමාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස ආපදාසු ථාමො වෙදිතබ්බො. පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සාකච්ඡාය පඤ්ඤා වෙදිතබ්බා. එවං සීලාජීවචිත්තදිට්ඨිවිසුද්ධියො වෙදිතබ්බා. තථා සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන දොසාගතිං න ගච්ඡති අවිසංවාදනතො. වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන ලොභාගතිං න ගච්ඡති අනභිසංඝගතො. උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන භයාගතිං න ගච්ඡති අනපරාධතො. පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන මොහාගතිං න ගච්ඡති යථා භූතාවබ්බොධතො.

තථා පයමෙන අද්‍රුටියො අධිවාසෙති, දුතියෙන අලුද්ධො පටිසෙවති, තතියෙන අභිතො පරිවජ්ජෙති, චතුත්ථෙන අසම්මුල්ලො විනොදෙති. පයමෙන තෙක්ඛම්මසුඛප්පත්ති, ඉතරෙහි පවිට්ඨකඋපසමසම්බොධිසුඛප්පත්තියො භොන්තිති දට්ඨබ්බා. තථා විවෙකප්පිතිසුඛසමාධිප්පිතිසුඛඅපිතිජකායසුඛසතිපාරිසුද්ධිජ- උපෙක්ඛාසුඛප්පත්තියො එතෙහි චතුර්ථි යථාක්කමං භොන්ති. එවමනෙකගුණානුබන්ධෙහි චතුර්ථි අධිට්ඨානෙහි සබ්බපාරමිසමුභසංඝගතො වෙදිතබ්බො. යථා ච චතුර්ථි අධිට්ඨානෙහි සබ්බපාරමිසංඝගතො, එවං කරුණාපඤ්ඤාහිපිති දට්ඨබ්බං. සබ්බොපි හි බොධිසම්භාරො කරුණාපඤ්ඤාහි සංඝගතිතො. කරුණාපඤ්ඤාපරිග්ගතිතා හි දානාදිගුණා මහාබොධිසම්භාරා භවන්ති බුද්ධත්තසිද්ධිපරියොසානාති. එවමෙනාසං සංඝගතො වෙදිතබ්බො.

කො සම්පාදනුපායොති? සකලස්සාපි පුඤ්ඤාදිසම්භාරස්ස සම්මාසම්බොධිං උද්දිස්ස අනවසෙසසම්භරණං අවෙකල්ලකාරිතායොගෙන, තත්ථ ච සක්කච්චකාරිතා ආදර්ශනමානායොගෙන, සාතච්චකාරිතා නිරන්තරයොගෙන, චිරකාලාදියොගො ච අන්තරා අවොසානාපජ්ජනෙතාති. තං පනස්ස කාලපරිමාණං පරතො ආවි භවිස්සති. ඉති චතුර්ධගයොගො එතාසං පාරමිතං සම්පාදනුපායො. තථා මහාසත්තෙන බොධාය පටිපජ්ජන්තෙන සම්මාසම්බොධාය බුද්ධානං පුරෙතරමෙව අත්තා නිය්‍යාතෙතබ්බො – “ඉමාහං අත්තභාවං බුද්ධානං නිය්‍යාතෙමි”ති. තංතංපරිග්ගභවත්ථුඤ්ඤා පටිලාභතො පුරෙතරමෙව දානමුඛෙ නිස්සජ්ජිතබ්බං. “යං කිඤ්චි මය්හං උප්පජ්ජනකං ජීවිතපරික්ඛාරජාතං, සබ්බං තං සති යාවකෙ දස්සාමි, තෙසං පන දින්තාවසෙසං එව මයා පරිභුඤ්ජිතබ්බං”න්ති.

එවං හිස්ස සම්මදෙව පරිච්චාගාය කතෙ චිත්තාභිසංඝාතෙ යං උප්පජ්ජති පරිග්ගභවත්ථු අවිඤ්ඤාණකං සවිඤ්ඤාණකං වා, තත්ථ යෙ ඉමෙ පුබ්බෙ දානෙ අකතපරිවයො, පරිග්ගභවත්ථුස්ස පරිත්තභාවො, උළාරමනුඤ්ඤකා, පරික්ඛයචිත්තාති චිත්තාරො දානචිතිබන්ධා, තෙසු යදා මහාබොධිසත්තස්ස සංවිජ්ජමානෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු පච්චුපට්ඨිතෙ ව යාවකජනෙ දානෙ චිත්තං න පක්ඛන්දති න කමති. තෙන නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං “අද්ධාහං දානෙ පුබ්බෙ අකතපරිවයො, තෙන මෙ එතරෙහි දාතුකමානා චිත්තෙ න සණ්ඨාති”ති. සො එවං මෙ ඉතො පරං දානාභිරතං චිත්තං භවිස්සති, හන්දාහං ඉතො පට්ඨාය දානං දස්සාමි, නනු මයා පටිකච්චෙව පරිග්ගභවත්ථු යාවකානං පරිච්චත්තන්ති දානං දෙති මුත්තවාගො පයතපාණි වොසග්ගරතො යාවයොගො දානසංවිභාගරතො. එවං මහාසත්තස්ස පයමො දානචිතිබන්ධො හතො භොති විභතො සමුච්ඡින්නො.

තථා මහාසත්තො දෙය්‍යධම්මස්ස පරිත්තභාවෙ සති වෙකල්ලෙ ව ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “අහං බො පුබ්බෙ අදානසීලතාය එතරෙහි එවං පච්චයචිකලො ජාතො, තස්මා ඉදානි මයා පරිත්තෙන වා හිනෙන වා යථාලද්ධෙන දෙය්‍යධම්මෙන අත්තානං පිළෙත්වාපි දානමෙව දානබ්බං, යෙනාහං ආයතිමිපි දානපාරමිං මත්ථකං පාපෙස්සාමි”ති. සො ඉතරිතරෙන තං දානං දෙති මුත්තවාගො පයතපාණි වොසග්ගරතො යාවයොගො දානසංවිභාගරතො. එවං මහාසත්තස්ස දුතියො දානචිතිබන්ධො හතො භොති විභතො සමුච්ඡින්නො.

තථා මහාසත්තො දෙය්‍යධම්මස්ස උළාරමනුඤ්ඤකාය අදාතුකමානාචිත්තෙ උප්පජ්ජමානෙ ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “නනු තයා සප්පුරිස උළාරතමා සබ්බසෙට්ඨා සම්මාසම්බොධි අභිපත්තීතා, තස්මා තදත්ථං තයා උළාරමනුඤ්ඤෙ එව දෙය්‍යධම්මෙ දාතුං යුත්තරුප”න්ති. සො උළාරං මනුඤ්ඤෙද්ව දෙති මුත්තවාගො පයතපාණි වොස්සග්ගරතො යාවයොගො දානසංවිභාගරතො. එවං මහාපුරිසස්ස තතියො දානචිතිබන්ධො හතො භොති විභතො සමුච්ඡින්නො.

තථා මහාසත්තො දානං දෙන්තො යදා දෙය්‍යධම්මස්ස පරික්ඛයං පස්සති, සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “අයං බො භොගානං සභාවො, යදිදං බයධම්මතා වයධම්මතා ව. අපි ව මෙ පුබ්බෙ තාදිසස්ස දානස්ස අකතත්තා එවං භොගානං පරික්ඛයො දිස්සති, හන්දාහං යථාලද්ධෙන දෙය්‍යධම්මෙන පරිත්තෙන වා විපුලෙන වා දානමෙව දදෙය්‍යං, යෙනාහං ආයතිං දානපාරමියා මත්ථකං පාපුණ්ණස්සාමි”ති. සො යථාලද්ධෙන දානං දෙති මුත්තවාගො පයතපාණි වොසග්ගරතො යාවයොගො දානසංවිභාගරතො. එවං මහාසත්තස්ස චතුත්ථො දානචිතිබන්ධො හතො භොති විභතො සමුච්ඡින්නො. එවං යෙ යෙ දානපාරමියා විනිබන්ධභූතා අනත්ථා, තෙසං තෙසං යථාරහං පච්චවෙක්ඛිත්වා පටිවිනොදනං උපායො. යථා ච දානපාරමියා, එවං සීලපාරමිආදීසුපි දට්ඨබ්බං.

අපි ව යං මහාසත්තස්ස බුද්ධානං අත්තසන්නිය්‍යාතනං, තං සම්මදෙව සබ්බපාරමිතං සම්පාදනුපායො. බුද්ධානඤ්ඤි අත්තානං නිය්‍යාතෙත්වා ධීතො මහාපුරිසො තත්ථ තත්ථ බොධිසම්භාරපාරිසුරියා සට්ඨන්තො

වායමන්තො සරිරස්ස සුබ්‍රපකරණානඤ්ච උපච්ඡේදකෙසු දුස්සහෙසුපි කිච්ඡෙසු දුරභිසම්භවෙසුපි සත්තසංඛාරසමුපතීතෙසු අනත්ථෙසු තිබ්බෙසු පාණහරෙසු “අයං මයා අත්තභාවො බුද්ධානං පරිච්චන්තො, යං වා තං වා එත්ථ හොතු”ති තංනිමිත්තං න කම්පති න වෙධති, ඊසකම්පි අඤ්ඤාත්තං න ගච්ඡති, කුසලාරම්භෙ අඤ්ඤාත්තං අවලාධිට්ඨානොව හොති, එවං අත්තසන්තියායාතනම්පි එතාසං සම්පාදනුපායො.

අපි ව සමාසතො කතාභිනිභාරස්ස අත්තනි සිනෙහස්ස පරිසොසනං පරෙසු ව සිනෙහස්ස පරිවඨ්ඨනං එතාසං සම්පාදනුපායො. සම්මාසම්බෝධිසම්බුද්ධියා හි කතමභාපණිධානස්ස මහාසත්තස්ස යාථාවතො පරිජානනෙන සබ්බෙසු ධම්මෙසු අනුපලිත්තස්ස අත්තනි සිනෙහො පරික්ඛයං පරියාදානං ගච්ඡති, මහාකරුණාසමාසෙවනෙන පන පියපුත්තෙ විය සබ්බසත්තෙ සම්පස්සමානස්ස තෙසු මෙන්තාකරුණාසිනෙහො පරිවඨ්ඨති, තතො ව තංතදවත්ථානුරූපං අත්තපරසන්තානෙසු ලොභදොසමොභවිගමෙන විදුරිකතමච්ඡරියාදිබෝධිසම්භාරපටිපක්ඛො මහාපුරිසො දානපියවචනඅත්ථවරියාසමානත්තතාසංඛාතෙහි චතුරි සංඛගභවත්ථුහි චතුරධිට්ඨානානුගතෙහි අච්චන්තං ජනස්ස සංඛගහකරණෙන උපරි යානත්තයෙ අවතාරණං පරිපාවනඤ්ච කරොති.

මහාසත්තානඤ්ච මහාකරුණා මහාපඤ්ඤා ව දානෙන අලඬිකතා, දානං පියවචනෙන, පියවචනං අත්ථවරියාය, අත්ථවරියා සමානත්තතාය අලඬිකතා සංඛගහිතා ව. තෙසං සබ්බෙපි සත්තෙ අත්තතා නිබ්බිසෙසෙ කත්වා බෝධිසම්භාරෙසු පටිපජ්ජන්තානං සබ්බත්ථ සමානසුඛදුක්ඛතාය සමානත්තතාය සිද්ධි. බුද්ධභූතානම්පි ව තෙහෙව චතුරි සංඛගභවත්ථුහි චතුරධිට්ඨානපරිපුරිතාහිවුද්ධෙහි ජනස්ස අච්චන්තිකසංඛගහකරණෙන අභිවිනයනං සිජ්ඣති. දානඤ්ච සම්මාසම්බුද්ධානං වාගාධිට්ඨානෙන පරිපුරිතාහිවුද්ධං, පියවචනං සච්චාධිට්ඨානෙන, අත්ථවරියා පඤ්ඤාධිට්ඨානෙන, සමානත්තතා උපසමාධිට්ඨානෙන පරිපුරිතාහිවුද්ධා. තථාගතානඤ්ච සබ්බසාවකපච්චෙකබුද්ධෙහි සමානත්තතා පරිනිබ්බානෙ. තත්‍ර හි තෙසං අවිසෙසතො එකීභාවො. තෙනෙවාහ “නත්ථි විමුත්තියා නානත්ත”න්ති. හොන්ති චෙත්ථ –

“සච්චො වාගී උපසන්තො, පඤ්ඤවා අනුකම්පකො;
සම්භතසබ්බසම්භාරො, කං නාමත්ථං න සාධයෙ.

“මහාකරුණකො සත්ථා, හිතෙසි ව උපෙක්ඛකො;
නිරපෙක්ඛො ව සබ්බත්ථ, අහො අච්ඡරියො ජිනො.

“විරන්තො සබ්බධම්මෙසු, සත්තෙසු ව උපෙක්ඛකො;
සදා සත්තහිතෙ යුත්තො, අහො අච්ඡරියො ජිනො.

“සබ්බදා සබ්බසත්තානං, හිතාය ව සුඛාය ව;
උය්‍යුත්තො අකිලාසු ව, අහො අච්ඡරියො ජිනො”ති.

කිත්තකෙන කාලෙන සම්පාදනත්ති? හෙට්ඨිමෙන තාව පරිච්ඡේදෙන චත්තාරි අසංඛාරායානි මහාකප්පානං සතසහස්සඤ්ච, මජ්ඣිමෙන අට්ඨ අසංඛාරායානි මහාකප්පානං සතසහස්සඤ්ච, උපරිමෙන පන සොළස අසංඛාරායානි මහාකප්පානං සතසහස්සඤ්ච. එතෙ ව හෙදා යථාක්කමං පඤ්ඤාධිකසද්ධාධිකවිරියාධිකවසෙන ඤාතබ්බො. පඤ්ඤාධිකානඤ්ච සද්ධා මන්දා හොති පඤ්ඤා තික්ඛා, සද්ධාධිකානං පඤ්ඤා මජ්ඣිමා හොති, විරියාධිකානං පඤ්ඤා මන්දා, පඤ්ඤානුභාවෙන ව සම්මාසම්බෝධි අධිගන්තබ්බාති අට්ඨකථායං වුත්තං.

අපරෙ පන “විරියස්ස තික්ඛමජ්ඣිමමුද්‍රභාවෙන බෝධිසත්තානං අයං කාලවිභාගො”ති වදන්ති. අවිසෙසෙන පන විමුත්තිපරිපාවතියානං ධම්මානං තික්ඛමජ්ඣිමමුද්‍රභාවෙන යථාචුත්තකාලභෙදෙන බෝධිසම්භාරා තෙසං පාරිපුරිං ගච්ඡන්තිති තයොපෙතෙ කාලභෙදා යුත්තාතිපි වදන්ති. එවං තිව්ධා හි බෝධිසත්තා අභිනිභාරක්ඛණෙ භවන්ති උග්ගහට්ඨඤ්ඤාච්ඡඤ්ඤාච්ඡඤ්ඤානෙය්‍යභෙදෙන. තෙසු යො උග්ගහට්ඨඤ්ඤා, සො සම්මාසම්බුද්ධස්ස සම්මුඛා චතුප්පදිකං ගාථං සුණන්තො ගාථාය තතියපදෙ අපරියොසිතෙ එව ඡහි අභිඤ්ඤාහි සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං අධිගන්තුං සමත්ථුපනිස්සයො හොති, සවෙ සාවකබෝධියං අධිමුත්තො සියා.

දුතියො භගවතො සම්මුඛා චතුප්පදිකං ගාථං සුණන්තො අපරියොසිතෙ එව ගාථාය චතුත්ථපදෙ ඡහි අභිඤ්ඤාහි අරහත්තං අධිගන්තුං සමත්ථුපනිස්සයො හොති, යදි සාවකබෝධියං අධිමුත්තො සියා.

ඉතරො පන භගවතො සම්මුඛා චතුප්පදිකං ගාථං සුත්වා පරියොසිතාය ගාථාය ඡහි අභිඤ්ඤාහි අරහත්තං පත්තුං සමත්ථුපනිස්සයො හොති.

තයොපෙතෙ විතා කාලභෙදෙන කතාභිනිභාරො බුද්ධානං සන්තිකෙ ලද්ධබ්‍යාකරණා ව අනුක්කමෙන පාරමියො පරිපුරන්තා යථාක්කමං යථාචුත්තභෙදෙන කාලෙන සම්මාසම්බෝධිං පාපුණන්ති. තෙසු තෙසු පන කාලභෙදෙසු අපරිපුණ්ණෙසු තෙ තෙ මහාසත්තා දිවසෙ දිවසෙ වෙස්සන්තරදානසදිසං මහාදානං දෙන්තාපි තදනුරූපෙ සීලාදිසබ්බපාරමිධම්මෙ ආචිනන්තාපි පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජන්තාපි ඤාතත්ථවරියා ලොකත්ථවරියා

බුද්ධත්වවරියා පරමකොටිං පාපෙන්තාපි අන්තරා ව සම්මාසම්බුද්ධා භවිස්සන්තිති නෙතං ධානං විජ්ජති. කස්මා? ඤාණස්ස අපරිපච්චනතො බුද්ධකාරකධම්මානං අපරිනිට්ඨානතො. පරිච්ඡින්නකාලනිජ්ජාදිතං විය හි සස්සං යථාචුත්තකාලපරිච්ඡෙදෙන පරිනිජ්ජාදිතා සම්මාසම්බොධි තදන්තරා සබ්බුස්සාහෙන වායමන්තෙනාපි න සක්කා අධිගන්තුන්ති පාරමිපාරිසුරි යථාචුත්තකාලවිසෙසෙන සම්පජ්ජන්ති වෙදිතබ්බං.

කො ආනිසංසොති? යෙ තෙ කතාහිනිභාරානං බොධිසත්තානං –

“එවං සබ්බධගසම්පන්නා, බොධියා නියතා නරා;
සංසරං දීපමද්ධානං, කප්පකොට්ඨතෙහිපි.

“අවිච්ඡිති නුප්පජ්ජන්ති, තථා ලොකන්තරෙසු ව;
නිජ්ඣාමතණ්හා බුජ්ජිපාසා, න භොන්ති කාලකඤ්ජිකා.

“න භොන්ති බුද්දකා පාණා, උපපජ්ජන්තාපි දුග්ගතිං;
ජායමානා මනුස්සෙසු, ජච්චන්ධා න භවන්ති තෙ.

“සොතවෙකල්ලතා තත්ථී, න භවන්ති මුග්ගපක්ඛිකා;
ඉත්ථිභාවං න ගච්ඡන්ති, උභතොඛාඤ්ජනපණ්ඩකා.

“න භවන්ති පරියාපන්නා, බොධියා නියතා නරා;
මුත්තා ආනන්තරිකෙහි, සබ්බත්ථ සුද්ධගොචරා.

“මිච්ඡාදිට්ඨිං න සෙවන්ති, කම්මකිරියදස්සනා;
වසමානාපි සග්ගෙසු, අසඤ්ඤං නුපපජ්ජරෙ.

“සුද්ධාවාසෙසු දෙවෙසු, හෙතු නාම න විජ්ජති;
නෙක්ඛම්මනින්තා සප්පුරිසා, විසංයුත්තා භවාහවෙ;
වරන්ති ලොකත්ථවරියායො, පුරෙන්නි සබ්බපාරමි”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; ඡා. අට්ඨ.
1.දුරෙතිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා) –

එවං සංවණ්ණිකා ආනිසංසා. යෙ ව “සතො සම්පජානො, ආනන්ද, බොධිසත්තො තුසිතා කායා චචින්වා මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමති”තිදාදිනා (ම. නි. 3.200; දී. නි. 2.17) සොළස අවිජ්ජරියබ්භුතධම්මප්පකාරා, යෙ ව “සීතං බාපගතං හොති, උණ්හඤ්ච උපසම්මති”තිදාදිනා (බු. වං. 2.83) “ජායමානෙ බො, සාරිපුත්ත, බොධිසත්තෙ අයං දසසහස්සී ලොකධාතු සඬකම්පති සම්පකම්පති සම්පවෙධති”තිදාදිනා (ම. නි. 3.201; දී. නි. 2.32) ව ද්වන්තිංස පුබ්බනිමිත්තප්පකාරා, යෙ වා පනඤ්ඤෙපි බොධිසත්තානං අධිප්පායසම්ප්ඤ්ඤා කම්මාදීසු වසිභාවොති එවමාදයො තත්ථ තත්ථ ජාතකබුද්ධවංසාදීසු දස්සිතාකාරා ආනිසංසා, තෙ සබ්බෙපි එතාසං ආනිසංසා. තථා යථානිදස්සිතහෙදා අලොභාදොසාදිගුණයුග්ලාදයො වාති වෙදිතබ්බා.

අපි ව යස්මා බොධිසත්තො අභිනිභාරතො පට්ඨාය සබ්බසත්තානං පිතුසමො හොති භිතෙසිතාය, දක්ඛිණෙයාකො ගරු භාවනියො පරමඤ්ච පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං හොති ගුණවිසෙසයොගෙන. යෙහුයොන ව මනුස්සානං පියො හොති, අමනුස්සානං පියො හොති, දෙවතාහි අනුපාලියති, මෙන්තාකරුණාපරිභාවිතසත්තානාය වාළුමිගාදීහි ව අනභිභවනියො හොති, යස්මිං යස්මිඤ්ච සත්තනිකායෙ පච්චාජායති, තස්මිං තස්මිං උළාරෙන වණ්ණෙන උළාරෙන යසෙන උළාරෙන සුබ්බෙන උළාරෙන බලෙන උළාරෙන ආධිපතෙයොන අඤ්ඤෙ සත්තෙ අභිභවති පුඤ්ඤවිසෙසයොගෙනො.

අප්පාබාධො හොති අප්පාතඬිකො, සුවිසුද්ධා වස්ස සද්ධා හොති සුවිසදා, සුවිසුද්ධං චිරියං, සතිසමාධිපඤ්ඤා සුවිසදා, මන්දකිලෙසො හොති මන්දදරථො මන්දපරිලාභො, කිලෙසානං මන්දභාවෙනෙව සුවවො හොති පදක්ඛිණග්ගාහී, බමො හොති සොරතො, සබ්බලො හොති පටිසන්ථාරකුසලො, අක්කොධනො හොති අනුපනාහී, අමක්ඛි හොති අපළාසී, අනිස්සුකී හොති අමච්ඡරී, අසයො හොති අමායාවී, අප්ඨො හොති අනනිමානී, අසාරද්ධො හොති අප්පමන්තො, පරතො උපතාපසහො හොති පරෙසං අනුපතාපී, යස්මිඤ්ච ගාමඛෙන්තෙ පට්චසති, තත්ථ සත්තානං භයාදයො උපද්දවා යෙහුයොන අනුප්පන්නා නුප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ව චූපසම්මන්ති, යෙසු ව අපායෙසු උප්පජ්ජති, න තත්ථ පවුරුපතො විය දුක්ඛෙන අධිමත්තං පිළියති, භියොසාසොමත්තාය සංවෙගමාපජ්ජති. තස්මා මහාපුරිසස්ස යථාරහං තස්මිං තස්මිං භවෙ ලබ්භමානා එතෙ සත්තානං පිතුසමතාදක්ඛිණෙයාතාදයො ගුණවිසෙසා ආනිසංසාති වෙදිතබ්බා.

තථා ආයුසම්පදා රූපසම්පදා කුලසම්පදා ඉස්සරියසම්පදා ආදෙයාවචනතා මහානුභාවතාති එතෙපි මහාපුරිසස්ස පාරමිතං ආනිසංසාති වෙදිතබ්බා. තත්ථ ආයුසම්පදා නාම තස්සං තස්සං උපපත්තියං දීඝායුකතා චිරට්ඨිතිකතා, තාය

යථාර්ථයකි කුසලසමාදානානි පරියොසාපෙනි, බහුඤ්ච කුසලං උපවිනෝති. රූපසම්පදා නාම අභිරූපතා දස්සනියතා පාසාදිකතා, තාය රූපප්පමාණානං සත්තානං පසාදාවහො හොති සම්භාවතීයො. කුලසම්පදා නාම උළාරෙසු කුලෙසු අභිනිබ්බන්ති, තාය ජාතිමදාදිමදමත්තානම්පි උපසංකම්පනීයො හොති පයිරූපාසනීයො, තෙන තෙ නිබ්බිසෙවනෙ කරොති. ඉස්සරියසම්පදා නාම මහාවිභවතා මහෙසක්කතා මහාපරිවාරතා ව, තාහි සංඛගණිතබ්බෙ වතුහි සංඛගහවත්ථුහි සංඛගණිතං, නිග්ගහෙනබ්බෙ ධම්මෙන නිග්ගහෙනුඤ්ච සමත්ථො හොති.

ආදෙය්‍යවචනතා නාම සද්ධෙය්‍යතා පච්චයිකතා, තාය සත්තානං පමාණභූතො හොති, අලංකාරියා වස්ස ආණා හොති. මහානුභාවතා නාම ආනුභාවමහන්තතා, තාය පරෙහි න අභිභූයති, සයමෙව පන පරෙ අඤ්ඤදත්ථු අභිභවති ධම්මෙන සමෙන යථාභූතභූතෙහි ව, එවමෙන ආයුසම්පදාදයො මහාපුරිසස්ස පාරමීනං ආනිසංසා, සයඤ්ච අපරිමාණස්ස පුඤ්ඤසම්භාරස්ස පරිවුඩ්ඪිභෙතුභූතා යානත්තයෙ සත්තානං අවතාරණස්ස පරිපාවනස්ස ව කාරණභූතානි වෙදිතබ්බා.

කිං ඵලන්ති? සමාසතො තාව සම්මාසම්බුද්ධභාවො ඵතාසං ඵලං, විත්ථාරතො පන ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණඅසීතිඅනුබ්‍යඤ්ජනබ්‍යාමප්පහාදිඅනෙකගුණගුණසමුප්පලරූපකායසම්පත්ති-අධිට්ඨානසංලචතුරෙවසාරජ්ජප්පසාධාරණඤාණඅධිට්ඨාරසාවෙණික- බුද්ධධම්මප්පහුතිඅනන්තාපරිමාණ ගුණසමුදයොපසොහිති ධම්මකායසිරි. යාවතා පන බුද්ධගුණා යෙ අනෙකෙහිපි කප්පෙහි සම්මාසම්බුද්ධෙනාපි වාචාය පරියොසාපෙනුං න සක්කා, ඉදමෙතාසං ඵලං. චූත්තඤ්චෙනං -

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණො වණ්ණං, කප්පම්පි වෙ අඤ්ඤමහාසමානො;
බියෙථ කප්පො විරදිසමන්තරෙ, වණ්ණො න බියෙථ තථාගතස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; 3.141; ම. නි. අට්ඨ. 2.425; උදා. අට්ඨ. 53; වරියා. අට්ඨ. නිදානකථා);

එවමෙන්ථ පාරමීසු පකිණ්ණකකථා වෙදිතබ්බා.

යං පන පාළියං “දත්ථා දාතබ්බකං දාන”න්තිආදිනා සබ්බාපි පාරමී ඵකජ්ඣං දස්සෙන්වා පරතො “කොසජ්ජං භයතො දිස්වා”තිආදිනා පරියොසානගාථාද්වයං චූත්තං, තං යෙහි විරියාරම්භමෙන්තාභාවතා අප්පමාදවිහාරෙහි යථාචූත්තා බුද්ධකාරකධම්මා විසද්ධා වං ගතා සම්මාසම්බොධිසංඛිතා ව අත්තතො විමුත්ති පරිපාවිතා, තෙහි වෙනෙය්‍යානම්පි විමුත්තිපරිපාවනාය ඔවාදදානත්ථං චූත්ථං.

තත්ථ කොසජ්ජං භයතො දිස්වා, විරියාරම්භඤ්ච බෙමතොති ඉමිනා පටිපක්ඛෙ ආදීනවදස්සනමුඛෙන විරියාරම්භෙ ආනිසංසං දස්සෙති. ආරද්ධවිරියා භොථාති ඉමිනා විරියාරම්භෙ නියොජෙති. යස්මා ව -

“සබ්බපාපස්ස අකරණං, කුසලස්ස උපසම්පදා;
සචිත්තපරියොදපනං, එතං බුද්ධාන සාසන”න්ති. (ධ. ප. 183; දී. නි. 2.90; නෙත්ති. 30, 50) -

සංඛිලෙපතො . විත්ථාරතො පන සකලෙන බුද්ධච්චනෙන පකාසිතා සබ්බාපි සම්පත්තියො ඵකන්තෙනෙව සම්මප්පධානාධිනා, තස්මා භගවා විරියාරම්භෙ නියොජෙන්වා “එසා බුද්ධානුසාසනී”ති ආහ.

තත්‍රායං සංඛිලෙපත්ථො - ය්වායං සබ්බසංකිලෙසමුලභාවතො සබ්බානත්ථවිධායකන්ති කොසජ්ජං භයතො තප්පටිපක්ඛතො වතුහි යොගෙහි අනුපද්දවභාවසාධනතො විරියාරම්භඤ්ච බෙමතො දිස්වා අධිසීලසික්ඛාදිසම්පාදනවසෙන විරියස්ස ආරම්භො සම්මප්පධානානුයොගො, තත්ථ යං සම්මදෙව නියොජන, “ආරද්ධවිරියා භොථා”ති, එසා බුද්ධානං භගවත්තානං අනුසාසනී අනුසිට්ඨි ඔවාදොති. සෙසගාථාසුපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අයං පන විසෙසො - විවාදන්ති විරුද්ධවාදං, ඡවිවාදවත්ථුවසෙන විවදනන්ති අත්ථො. අවිවාදන්ති විවාදපටිපක්ඛං මෙන්තාවචිකම්මං, මෙන්තාභාවනං වා. අථ වා අවිවාදන්ති අවිවාදභෙතුභූතං ඡබ්බිධං සාරණියධම්මං. සමග්ගාති අවග්ගා, කායෙන වෙව චිත්තෙන ව සහිතා අවිරමිතා අවිසුත්තාති අත්ථො. සබ්බාති සක්කිලා මුදුසිලා, අඤ්ඤමඤ්ඤම්චි මුදුහදයාති අත්ථො. එසා බුද්ධානුසාසනීති එත්ථ සබ්බෙන සබ්බං විවාදමනුපගම්ම යදිදං ඡසාරණියධම්මපරිපුරණවසෙන සමග්ගවාසෙ නියොජනං, එසා බුද්ධානං අනුසිට්ඨි නියොජෙතබ්බං. සමග්ගවාසඤ්චි වසමානා සීලදිට්ඨිසාමඤ්ඤගතා අවිචදමානා සුඛෙනෙව තිස්සො සික්ඛා පරිපුරෙස්සන්තිති සත්ථා සමග්ගවාසෙ නියොජනං අත්තතො සාසනන්ති දස්සෙසි.

පමාදන්ති පමජ්ජනං, කුසලානං ධම්මානං පමුස්සනං අකුසලෙසු ව ධම්මෙසු චිත්තවොස්සග්ගං. චූත්තඤ්චෙනං - “තත්ථ කතමො පමාදො, කායදුච්චරිතෙ වා වච්චුච්චරිතෙ වා මනොදුච්චරිතෙ වා පඤ්චසු වා කාමගුණෙසු චිත්තස්ස වොසග්ගො වොසග්ගානුප්පදානං කුසලානං වා ධම්මානං භාවනාය අසක්කච්චකිරියතා, අසාතච්චකිරියතා,

අනට්ඨිතකිරියනා, ඔලීනවුත්තිනා, නික්ඛිත්තජන්දනා, නික්ඛිත්තධුරනා අනාසෙවනා අභාවනා අබ්භුලීකම්මං...පෙ....
යො එවරුපො පමාදො පමජ්ජනා පමජ්ජිතත්තං, අයං වුව්වති පමාදො”ති (විභ. 846).

අප්පමාදන්ති අප්පමජ්ජනං. තං පමාදස්ස පටිපක්ඛතො වෙදිතබ්බං. අත්ථතො හි අප්පමාදො නාම සතියා
අවිජ්ජවාසො, “සතියා අවිජ්ජවාසො”ති ච නිව්චං උපට්ඨිතාය සතියා එවෙනං නාමං. අපරෙ පන
“සතිසම්පජ්ඣප්පමාදා නථා පචත්තා චත්තාරො අරුපිනො ඛන්ධා අප්පමාදො”ති වදන්ති. යස්මා පන
අප්පමාදභාවනා නාම විසුං එකා භාවනා නත්ථි. යා හි කාවි පුඤ්ඤකිරියා කුසලකිරියා, සබ්බා සා
අප්පමාදභාවනාත්ථෙව වෙදිතබ්බා.

විසෙසතො පන විචට්ඨපනිස්සයං සරණගමනං කායිකවාචිකසංවරඤ්ච උපාදාය සබ්බා සීලභාවනා, සබ්බා
සමාධිභාවනා, සබ්බා පඤ්ඤාභාවනා, සබ්බා කුසලභාවනා, අනවජ්ජභාවනා , අප්පමාදභාවනා. “අප්පමාදො”ති හි ඉදං
පදං මහන්තං අත්ථං දීපෙති, මහන්තං අත්ථං පරිග්ගහෙත්වා තිට්ඨති, සකලමිපි තෙපිටකං බුද්ධවචනං ආහරිත්වා
අප්පමාදපදස්ස අත්ථං කත්වා කට්ඨන්තො ධම්මකථිකො “අතිත්ථෙත පක්ඛන්දො”ති න චත්තබ්බො. කස්මා?
අප්පමාදපදස්ස මහන්තභාවතො. තථා හි සම්මාසම්බුද්ධො කුසිනාරායං යමකසාලානමන්තරෙ පරිනිබ්බානසමයෙ
නිපන්තො අභිසම්බොධිතො පටියාය පඤ්චවත්තාලියාය වස්සෙසු අත්තනා භාසිතං ධම්මං එකෙනෙව පදෙන
සඬගහෙත්වා දස්සෙත්තො “අප්පමාදෙන සම්පාදෙථා”ති (දී. නි. 2.218) භික්ඛූනං ඔවාදමදාසි. තථා වාහ –
“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, යානි කානිවි ජඩ්ගමානං පාණානං පදජානානි, සබ්බානි තානි හත්ථිපදෙ සමොධානං ගච්ඡන්ති,
හත්ථිපදං තෙසං අග්ගමක්ඛායනි යදිදං මහන්තත්තෙන, එවමෙව බො, භික්ඛවෙ, යෙ කෙචි කුසලා ධම්මා, සබ්බෙ තෙ
අප්පමාදමූලකා අප්පමාදසමොසරණා, අප්පමාදො තෙසං අග්ගමක්ඛායනි”ති (ම. නි. 1.300 ථොකං විසදිසං). තත්ථ
අප්පමාදභාවනං සිබාප්පත්තං දස්සෙත්තො සත්ථා “භාවෙථට්ඨඩ්ඞිකං මග්ග”න්ති ආහ.

තස්සත්ථො – යො එස සීලාදිඛන්ධත්තයසඬගහො සම්මාදිට්ඨිපුබ්බධගමො සම්මාදිට්ඨිආදීනංයෙව අට්ඨන්තං
අඩ්ඨානං වසෙන අට්ඨඩ්ඞිකො අරියමග්ගො, තං භාවෙථ අත්තනො සන්තානෙ උප්පාදෙථ. දස්සනමග්ගමත්තෙ
අට්ඨත්වා උපරි තිණ්ණං මග්ගානං උප්පාදනවසෙන වඩ්ඪෙථ, එවං වො අප්පමාදභාවනා සිබාප්පත්තා භවිස්සතීති. එසා
බුද්ධානුසාසනීති යදිදං කුසලෙසු ධම්මෙසු අප්පමජ්ජනං, තඤ්ච උස්සුක්කාපෙත්වා අරියමග්ගස්ස භාවනා එසා
බුද්ධානං භගවත්තානං අනුසිට්ඨි ඔවාදොති.

ඉති භගවා අරහත්තනිකුටෙනෙව වරියාපිටකදෙසනං නිට්ඨාපෙසි. ඉත්ථං සුදන්තිආදීසු ඉත්ථන්ති කජ්ජෙ ව
සතසහස්සෙතිආදීනා (වරියා. 1.1) පකාරෙන. සුදන්ති නිපාතමත්තං. භගවාහි භාග්‍යවත්තතාදීහි කාරණෙහි භගවා.
අත්තනො පුබ්බවරියන්ති පුරිමාසු අකිත්තිපණ්ඩිතාදිජාතීසු අත්තනො පටිපත්තිදුක්කරකිරියං. සම්භාවයමානොති
හත්ථතලෙ ආමලකං විය සම්මදෙව පකාසෙත්තො. බුද්ධාපදානියං නාමාති බුද්ධානං පුරාතනකම්මං පොරාණං
දුක්කරකිරියං අධිකිච්ච පචත්තත්තා දෙසිතත්තා බුද්ධාපදානියන්ති එවංනාමකං. ධම්මපරියායන්ති ධම්මදෙසනං
ධම්මභූතං වා කාරණං. අභාසිත්ථාති අවොච. යං පනෙත්ථ න චූත්තං, තං හෙට්ඨා චූත්තනයත්තා උත්තානත්ථත්තා ව
න චූත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

නිගමනකථා

එත්තාවතා ව –

විසුද්ධවරිතො සත්ථා, බුද්ධිවරියාය පාරගු;
සබ්බවරියාසු කුසලො, ලොකාවරියො අනුත්තරො.

යං අවිජ්ජයධම්මානං, සබ්බමවිජ්ජයාතිගො;
අත්තනො පුබ්බවරියානං, ආනුභාවචිභාවනං.

දෙසෙසි නාථො වරියා-පිටකං යඤ්ච තාදිනො;
ධම්මසඬගාහකා ථෙරා, සඬගායිංසු තථෙව ච.

තස්ස අත්ථං පකාසෙතුං, පොරාණට්ඨකථානායං;
නිස්සාය යා සමාරද්ධා, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

යා තත්ථ පරමත්ථානං, නිද්ධාරෙත්වා යථාරහං;
පකාසනා පරමත්ථ-දීපනී නාම නාමතො.

සම්පත්තා පරිනිට්ඨානං, අනාකුලච්චිච්ඡයා;

සාධකායට්ඨවිසාය, පාළියා භාණ්ඩාරනො.

ඉති තං සඨ්ඛරොන්තෙන, යං තං අධිගතං මයා;
පුඤ්ඤං තස්සානුභාවෙන, ලොකනාථස්ස සාසනං.

ඔගාහෙන්වා විසුද්ධාය, සීලාදිපට්ඨපත්තියා;
සබ්බෙපි දෙහිනො භොන්තු, විමුක්තිරසභාගිනො.

චිරං තිට්ඨතු ලොකස්මිං, සම්මාසම්බුද්ධසාසනං;
තස්මිං සගාරවා නිව්චං, භොන්තු සබ්බෙපි පාණිනො.

සම්මා චස්සතු කාලෙන, දෙවොපි ජගතිපති;
සද්ධම්මනිරතො ලොකං, ධම්මෙනෙව පසාසතුති.

ඉති බදරනිත්ථවිභාරවාසිනා ආචරියධම්මපාලෙන

කතා

චරියාපිටකචණ්ණනා නිට්ඨිතා.